Giới thiệu

Giữa đô thị phồn hoa, Trần Thiên Nhiễm vốn chỉ là một thanh niên nghèo khó, mang trên mình món nợ khổng lồ và cuộc sống bấp bênh sau khi cha mẹ qua đời.

Sở hữu vẻ ngoài tuấn mỹ nhưng thể chất lại yếu ớt, anh buộc phải dấn thân vào một chương trình truyền hình thực tế về hẹn hò mang tên "Luyến Ái CP" để kiếm tiền trang trải cuộc sống.

Thế nhưng, ngay khoảnh khắc bắt đầu, định mệnh đã rẽ sang một hướng hoàn toàn khác khi anh bất ngờ thức tỉnh "Hệ thống Thám hiểm".

Thay vì những món quà tân thủ thông thường, Trần Thiên Nhiễm nhận được Mạc Kim Phù của phái Mạc Kim Hiệu Úy và "Thập lục tự phong thủy bí thuật".

Những bảo vật này không chỉ cải tạo cơ thể anh trở nên mạnh mẽ mà còn ban cho anh kiến thức uyên thâm về tầm long điểm huyệt.

Nhiệm vụ đầu tiên của anh không phải là chiếm trọn trái tim mỹ nữ, mà là khám phá địa cung bí ẩn bậc nhất lịch sử: Thủy Hoàng Lăng.

Sự trớ trêu lên đến đỉnh điểm khi Trần Thiên Nhiễm được sắp cặp với Lưu Phỉ Phỉ – "Thần tiên tỷ tỷ", nữ minh tinh hàng đầu và là "bạch nguyệt quang" trong lòng hàng triệu người hâm mộ.

Trong khi các cặp đôi khác đang tận hưởng những buổi hẹn hò lãng mạn tại nhà hàng năm sao hay trung tâm thương mại, Trần Thiên Nhiễm lại đưa nàng đại minh tinh đến "Quỷ thị" để sắm sửa cuốc xẻng, dây thừng và pháo sáng.

Trước sự ngỡ ngàng của hàng triệu khán giả đang xem trực tiếp, anh thản nhiên tuyên bố sẽ đưa cô đi...

đổ đấu (trộm mộ).

Ban đầu, cả đoàn làm phim và khán giả đều tin rằng đây chỉ là một kịch bản dàn dựng kỳ công để thu hút lượt xem.

Thế nhưng, khi Trần Thiên Nhiễm vận dụng phong thủy để tìm ra lối vào thứ năm chưa từng được biết đến của lăng mộ Tần Thủy Hoàng, và trực tiếp dấn thân vào những cạm bẫy chết người, sự thật bắt đầu lộ diện.

Từ những cơ quan cung nỗ dày đặc, bẫy gạch sập, cho đến những sinh vật huyền bí như Thi Miết, đại xà và thậm chí là quỷ vật vong hồn của danh tướng Vương Ly, tất cả đều chân thực đến nghẹt thở.

Trần Thiên Nhiễm thể hiện bản lĩnh kinh người với tuyệt kỹ "Phát khâu song chỉ" có thể phá giải mọi cơ quan tinh xảo và "Kỳ lân huyết" có khả năng trấn áp tà ma.

Hình ảnh anh một tay cầm hắc kim cổ đao, một tay bảo vệ Lưu Phỉ Phỉ giữa lăng mộ u tối đã tạo nên một sức hút kỳ lạ, khiến chương trình hẹn hò vốn dĩ nhẹ nhàng bỗng chốc biến thành một cuộc phiêu lưu sinh tử, thu hút sự chú ý của cả giới khảo cổ lẫn các tổ chức năng lực đặc biệt như "Long Văn Ti".

Trong bóng tối của địa cung, những bí mật về "Thập tam tặc" và con đường tìm kiếm sự trường sinh dần được hé mở.

Lưu Phỉ Phỉ, từ một cô gái yếu đuối, dần bị cuốn vào vòng xoáy mạo hiểm và nảy sinh sự tin tưởng tuyệt đối vào chàng trai "thẳng nam" kỳ lạ này.

Tuy nhiên, nguy hiểm thực sự vẫn còn ở phía trước khi họ phải đối mặt với "Tam thập tam thiên lâu" – thử thách cuối cùng của bậc

thầy cơ quan Lỗ Ban và sự truy đuổi từ các cao thủ của Long Văn Ti, những người coi hành động của anh là sự thách thức pháp luật và trật tự giới kỳ nhân.

Cuộc hành trình tại Thủy Hoàng Lăng không chỉ là một trò chơi sinh tồn, mà còn là hành trình Trần Thiên Nhiễm khám phá thân thế thực sự của mình và những bí ẩn ngàn năm bị chôn vùi dưới lớp đất sâu.

Liệu anh có thể đưa Lưu Phỉ Phỉ thoát khỏi cạm bẫy trùng trùng và tìm ra chân tướng về sự trường sinh, hay cả hai sẽ mãi mãi nằm lại trong lòng đất lạnh lẽo cùng vị hoàng đế vĩ đại nhất lịch sử?

Câu chuyện bắt đầu với một show hẹn hò, nhưng kết thúc của nó có lẽ sẽ làm chấn động cả thế giới.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 1

Gió nhẹ thổi qua rèm cửa, len vào trong căn phòng trọ, một thanh niên có ngoại hình tuấn mỹ đang nằm ngủ gục trên bàn sách.

Gió vờn qua lọn tóc, như bàn tay trêu đùa trên mí mắt khiến hắn theo bản năng khẽ cử động, rồi nhanh chóng bị ánh nắng ban trưa làm cho nheo mắt lại.

"Ưm..." Vừa định ngẩng đầu, một cảm giác nặng nề khiến hắn không thể không cúi xuống lần nữa, mất mười mấy giây mới thích nghi được.

Một dòng ký ức dịu nhẹ tràn vào não bộ, không ngừng đan xen.

"Trần Thiên Nhiễm." "Song thân qua đời." Đợi đến khi luồng ký ức này hoàn toàn dung hợp, thanh niên mới hoàn hồn.

"Mình xuyên không rồi?" Nhớ lại phần ký ức vừa xuất hiện, hắn không nhịn được mà bật cười tự giễu: "Trải nghiệm này đúng là kinh điển của kinh điển mà." Hắn tên là Trần Thiên Nhiễm, người hắn vừa nhập hồn vào cũng tên là Trần Thiên Nhiễm.

Nhưng đây lại là một đứa trẻ tội nghiệp mất cha mẹ từ nhỏ, lớn lên trong nhà dì.

Vừa tròn mười tám tuổi đã bị thẳng tay đuổi ra khỏi nhà, còn di sản cha mẹ để lại cũng bị chiếm đoạt hết.

Thậm chí ở cái tuổi lẽ ra phải đang đi học này, hắn lại phải gánh trên vai khoản nợ hàng chục vạn.

Để trả nợ, hắn đã làm đủ mọi công việc lặt vặt, nhưng thể chất yếu ớt khiến hắn khó lòng kiên trì lâu dài.

Trong quá trình tìm việc, có lần vì quá đẹp trai mà suýt chút nữa bị

bắt đi làm "trai bao" cho phú bà.

Sau một hồi chật vật, tiền thân đã rơi vào trạng thái thất nghiệp vài tháng nay.

Tiền thuê nhà cũng đã đến lúc phải nộp, cực chẳng đã, dưới lời dỗ dành ngon ngọt của người khác, hắn đã báo danh tham gia một chương trình giải trí.

Nhờ vào nhan trị vượt trội, hắn đã thành công nhận được lời mời.

Vừa nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm có chút ngẩn ngơ: "Không đúng!

Đợi đã!

Show hẹn hò?

Mình là kẻ độc thân từ trong trứng, tham gia show hẹn hò không phải là tự chuốc lấy nhục sao?

Nhưng cái khởi đầu địa ngục nợ nần này, xem ra cũng không còn cách nào khác." Hắn lộ ra nụ cười khổ, bất đắc dĩ lắc đầu.

Đúng lúc này, trong đầu vang lên một tiếng thông báo: 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được Hệ thống Thám hiểm!

Nâng cao tiến độ thám hiểm có thể nhận được phần thưởng!】 【Đinh!

Phát hiện phụ bản xuất hiện: Thủy Hoàng Lăng!】 Đi kèm với những tiếng thông báo liên tiếp, Trần Thiên Nhiễm dần tỉnh táo lại, ánh mắt rực sáng: "Hệ thống?" 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được Gói quà tân thủ, có lựa chọn sử dụng không?】 Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm lập tức phản ứng: "Sử dụng!" 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ nhận được Mạc Kim Phù!

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật!】【Mạc Kim Phù: Biểu tượng thân phận Mạc Kim Giáo Úy, người đeo có thể khu tà tránh tai, tăng cường thể chất!】【Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật: Kỳ thuật phong thủy khám dư, có thể phân kim định huyệt, tìm kiếm sinh tử môn!】 Khoảnh khắc tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm cảm thấy trong túi như có thêm thứ gì đó, lấy ra xem thì thấy một miếng Mạc Kim Phù hình răng sói.

Vừa cầm vào tay, một luồng sức mạnh kỳ lạ lập tức nhập vào cơ thể.

"Hô, cảm giác thật thần kỳ!" Trần Thiên Nhiễm lập tức thực hiện mười lần chống đẩy.

Sau khi đứng dậy, hắn không cảm thấy mệt mỏi chút nào.

Phải biết rằng tiền thân chỉ chống đẩy ba cái đã thở hồng hộc rồi!

Hiệu quả của Mạc Kim Phù thật đáng mừng!

Từ "trai yếu" biến hình thành "mạnh nam" chỉ trong nháy mắt!

Đúng lúc này, điện thoại trong túi reo vang.

Trần Thiên Nhiễm nhanh chóng bắt máy: "Alo?" "Có phải Trần Thiên Nhiễm không?

Hôm nay chương trình Luyến Ái CP bắt đầu rồi, cậu là khách mời nam cuối cùng đấy.

Tôi đã gửi vị trí cho cậu rồi, mau khẩn trương đến đi!

Đến muộn là bị trừ tiền đấy!" "Show hẹn hò à...

Nhưng tôi..." Trần Thiên Nhiễm vốn định mở miệng từ chối.

Dù sao hiện tại đã có Hệ thống Thám hiểm, chỉ cần đi thám hiểm

Thủy Hoàng Lăng là có phần thưởng, tiền bạc chắc chắn không thiếu.

Nhưng hắn suy nghĩ kỹ lại, show hẹn hò và đạo mộ... cũng đâu phải không thể tiến hành cùng lúc!

"Được!

Tôi đến ngay!" Trần Thiên Nhiễm đáp một tiếng rồi cúp máy, mở ứng dụng bản đồ để định vị.

Khoảng cách không xa, chỉ tầm một cây số.

Cùng lúc đó, trên ứng dụng Kuaidou, một phòng trực tiếp mang tên 【Luyến Ái CP】 âm thầm lên sóng.

Người dẫn chương trình Y Y đang cầm micro thao thao bất tuyệt: "Các anh em ơi, chào buổi chiều!

Show 'Nuôi CP online' chuẩn bị suốt mấy tháng qua cuối cùng cũng khai mạc!

Trong kỳ đầu tiên này, chúng tôi đã mời được các streamer nổi tiếng như Ngốc Muội, Chu Chu, Đồn Đồn và đặc biệt là đại minh tinh Lưu Phỉ Phỉ tham gia với tư cách khách mời!

Đội hình có thể nói là vô cùng hào nhoáng nha!

Hôm nay họ sẽ được phân phát ngẫu nhiên đến các thành phố khác nhau để hẹn hò cùng các khách mời nam bình thường, cùng viết nên một chuyện tình oanh oanh liệt liệt!" Những lời này lập tức đốt cháy phòng livestream.

Chương 2

Mấy streamer phía trước khán giả không mấy bận tâm, nhưng người cuối cùng – Lưu Phỉ Phỉ – thì hoàn toàn khác biệt!

Cô có thể coi là "Bạch Nguyệt Quang", là nữ thần quốc dân trong lòng cư dân mạng!

Là "Thần Tiên Tỷ Tỷ", giấc mộng của mọi chàng trai! 【Cái gì!

Lưu Phỉ Phỉ mà lại tham gia show hẹn hò?

Còn phải yêu đương với người thường nữa?】 【Thật hay giả vậy?

Giờ tôi báo danh làm người thường còn kịp không?

Được yêu đương với Lưu Phỉ Phỉ thì ai mà chẳng sướng điên!】 【Vãi!

Chuyện gì thế này?

Lưu Phỉ Phỉ sao lại tham gia show hẹn hò chứ!

Thật không thể tin nổi!】 Y Y nhìn bình luận trên màn hình, mỉm cười kín đáo rồi chỉ tay về phía đoàn quan sát phía sau: "Haha, chương trình còn mời đến Đoàn Quan sát Tình yêu nữa!

Mọi người nhiệt liệt vỗ tay hoan nghênh nào!" Ánh đèn sân khấu sáng lên, các thành viên đoàn quan sát vốn đang ẩn mình trong bóng tối lần lượt lộ diện. 【Quách Tiểu Tứ cũng tham gia?

Ông này chuyên viết mấy kịch bản cẩu huyết này!】 【Còn có Trần Tư Thành? 'Lão làng' tình trường cũng đi làm quan sát viên à?

Xét ở góc độ nào đó thì chắc ông này chuyên nghiệp lắm!】 【Mạnh Phi?

MC chương trình mai mối đó hả?

Có vẻ hay ho đây!】【Uầy!

Còn có Hoa Thần nữa à!

Đội hình này đỉnh thật đấy!】【Cười chết mất!

Đoàn quan sát này toàn mấy gương mặt cực phẩm!】Độ hot của phòng livestream tăng vọt.

Y Y nháy mắt với tổ đạo diễn đối diện.

Đạo diễn mỉm cười, vẫy tay ra hiệu mọi thứ đã sẵn sàng.

Thấy vậy, Y Y lập tức lên tiếng: "Giới thiệu xong đoàn quan sát rồi, tiếp theo đương nhiên là đến lượt các khách mời nữ của chúng ta!" Màn hình lớn lóe lên, chia làm bốn khung hình: Ngốc Muội, Chu Chu, Đồn Đồn và người có nhân khí cao nhất – Lưu Phỉ Phỉ.

Họ đang ở trong những căn phòng nhỏ tối mờ, chỉ có một ngọn đèn treo làm nổi bật nhan sắc đỉnh cao.

Khán giả trong phòng livestream gào thét phấn khích, hiệu ứng chương trình ngày càng bùng nổ.

Y Y lập tức thông báo: "Lần này, chúng tôi đã mời bốn vị khách mời nam bình thường, họ là: Rapper thế giới ngầm Bì Bì Vạn, tổng tài cấp cao Mạnh Thần Thần, đội trưởng đội bóng rổ Ngô Thần Phàm, và người đam mê khảo cổ Trần Thiên Nhiễm!"【Rapper ngầm?

Danh tiếng thấp thế thì cũng coi là người thường rồi!】【Ca sĩ vô danh, rồi đến tổng tài bá đạo, tiếp theo là nam thần bóng rổ trong mơ của các cô gái, cuối cùng là... người đam mê khảo cổ?

Cái gì thế này?】【Hahaha!

Cười rách mồm!

Ai mà chọn trúng ông thứ tư đam mê khảo cổ thì đúng là đen đủi hết chỗ nói!

Chẳng thú vị tí nào luôn!

Ai đời đi yêu đương lại dắt nhau đi ngắm đá với ngắm bùn chứ!】Phòng livestream bàn tán xôn xao.

Đây tự nhiên là ý đồ của đạo diễn.

Có tổng tài đa kim, có ca sĩ tài năng, có thiếu niên bóng rổ mê người, và cần thêm một "lá xanh" làm nền, đó mới là cách mở đầu đúng đắn của show giải trí!

Y Y hiểu rõ điều này, liền nói: "Tiếp theo sẽ là phần lựa chọn ngẫu nhiên!

Mọi người cùng chờ xem nhé!" Ống kính tập trung vào khách mời nữ đầu tiên là Ngốc Muội.

Cánh cửa phía sau cô từ từ mở ra, một chiếc Lamborghini đậu ngay bên cạnh, Mạnh Thần Thần trong bộ vest chỉnh tề, đeo kính gọng mảnh đang đứng đó.

"Tổng tài bá đạo kìa!" Ngốc Muội thấy vậy thì khóe miệng không nhịn được mà nhếch lên.

Cô biết trước sẽ có phần ngẫu nhiên này, trong lòng vốn rất bài trừ cái anh chàng khảo cổ kia.

Giờ rút trúng tổng tài, cô vui ra mặt.

Tiếp đó, ống kính chuyển sang Chu Chu.

"Tân nương câm" Chu Chu từ từ mở mắt, cửa sau mở ra, một anh chàng mặc đồ hip-hop đang biểu diễn RAP – Bì Bì Vạn – xuất hiện.

"Chỉ cần không phải là ông khảo cổ kia là ai cũng được!" Khán giả bắt đầu xôn xao: 【Chỉ còn lại nam thần bóng rổ Ngô Thần Phàm

và cái ông khảo cổ Trần Thiên Nhiễm thôi!】【Vãi!

Không biết Lưu Phỉ Phỉ sẽ bốc trúng ai đây!

Tôi thì mong bốc trúng ông khảo cổ!

Ít nhất thì người nhạt nhẽo như thế tuyệt đối không thể yêu đương thật lòng với nữ thần được!】【Hahaha!

Lầu trên nói chí lý!

Theo tôi cứ sắp xếp cho ông khảo cổ đi!

Đó mới là cách bảo vệ 'Bạch Nguyệt Quang' đúng đắn nhất!】【Nhưng tôi thấy cái nết của tổ chương trình, không tạo tí scandal để lấy fame thì họ đời nào chịu buông tha?

Chắc chắn là sắp xếp cho nam thần bóng rổ rồi!】Bình luận nhảy liên tục.

Trong đoàn quan sát cũng bắt đầu xì xầm.

Quách Tiểu Tứ thản nhiên nói: "Bạch Nguyệt Quang ngọt ngào phối với thiếu niên bóng rổ thì đúng là rất có cảm giác CP." "Đúng thế, nếu ghép được với nhau thì hôm nay chắc chắn bùng nổ tìm kiếm nóng luôn!" Trần Tư Thành cười gật đầu.

Hai thành viên khác cũng có cùng suy nghĩ.

Tổ chức chương trình cốt yếu là để tạo sức nóng, lấy lưu lượng.

Để Lưu Phỉ Phỉ đi ghép đôi với một anh chàng khảo cổ?

Ai đời yêu đương lại đi ngắm đá cơ chứ!

Đạo diễn ngồi phía sau cánh gà cũng khoái chí nhìn bình luận.

Bạch Nguyệt Quang và thiếu niên thanh xuân, chẳng phải là mật mã lưu lượng đó sao?

Nhưng giây tiếp theo, một nhân viên sau khi nghe điện thoại đã vội

vàng chạy đến nói nhỏ.

Đồng tử đạo diễn co rụt, nhíu mày: "Lên nhầm xe sao?" Còn chưa kịp phản ứng, MC Y Y đã lớn tiếng: "Tiếp theo là giai đoạn được mong chờ nhất!

Lưu Phỉ Phỉ rốt cuộc sẽ cùng ai thành một cặp đây?" Màn hình lớn chia đôi, một bên là Đồn Đồn, bên kia là Bạch Nguyệt Quang Lưu Phỉ Phỉ.

Cánh cửa container phía sau họ từ từ mở ra.

Ánh nắng ban chiều xuyên qua khe cửa tràn ngập bên trong.

Nam thần bóng rổ Ngô Thần Phàm bước ra trong ánh nắng, ngẩn người: "Ơ...

Đồn Đồn sao?" Ở khung hình bên kia, Lưu Phỉ Phỉ nhìn chằm chằm vào thanh niên dáng người cao ráo, tóc tỉa gọn gàng, đeo kính gọng đen đang đứng ngoài cửa.

Không phải vì vẻ ngoài xuất chúng của hắn, mà là vì trên lưng hắn đang đeo một chiếc...

Lạc Dương Sạn (xẻng khảo cổ).

"Hi hi...

Có vẻ như anh chàng đam mê khảo cổ này cũng khá thú vị đấy." Khi đối tượng CP của Lưu Phỉ Phỉ được xác định, phòng trực tiếp hoàn toàn nổ tung! 【Vãi chưởng!

Tổ chương trình tôi yêu các bạn!

Đây mới là show hẹn hò chân chính chứ!

Chương 3

Hahaha!】【Đỉnh vãi!

Tổ chương trình dám từ bỏ lưu lượng scandal để cho Lưu Phỉ Phỉ lập đội với ông khảo cổ à!

Hahaha!】【Tổ chương trình này nghịch ngợm thật, pha này tôi ưng!】Những người khen ngợi đa số là nam giới, còn các fan nữ thì có chút thất vọng:【Oa oa!

Bạch Nguyệt Quang và thiếu niên thanh xuân của tôi bay màu rồi!】【Dẹp, dẹp hết đi!

Bạch Nguyệt Quang đi chơi với một ông nghịch đá thì có gì hay mà xem!】【Ai thèm xem ông khảo cổ chứ!

Nhạt nhẽo chết đi được!】Độ hot của phòng trực tiếp lập tức tụt dốc thê thảm.

Không ít người vào xem chỉ vì Thần Tiên Tỷ Tỷ Lưu Phỉ Phỉ.

Trên sân khấu, Y Y cũng biết sự phối hợp CP này không đúng ý đồ ban đầu, sắc mặt thoáng chút khó coi.

Đoàn quan sát phía sau cũng bàn tán: "Chuyện gì thế này?" Quách Tiểu Tứ nhíu mày: "Sự cố chương trình à?" Trần Tư Thành thở dài: "Ai, đáng tiếc thật.

Đáng lẽ chương trình sẽ rất hot, nhưng sai lầm ở chỗ không nên sai nhất này có lẽ sẽ làm hỏng cả bộ phim." Nghe mọi người nói vậy, Y Y khẽ chau mày rồi lên tiếng: "Các bạn khán giả ơi!

Việc ghép cặp CP lần thứ nhất đã hoàn thành!

Nhưng mọi người nghĩ chỉ đơn giản thế này thôi sao?

Vì đây là show hẹn hò CP, nên nếu cặp đôi nào khiến mọi người không hài lòng, thì sau mười phút nữa, các bạn có thể vào trang web chính thức của Luyến Ái CP để bỏ phiếu!

Hai cặp đôi có số phiếu cao nhất sau ngày hôm nay sẽ phải hoán đổi CP cho nhau!" Sự thay đổi quy tắc đột ngột này khiến mọi người không kịp trở tay.

Đạo diễn lúc đầu nhíu mày, sau đó lập tức chỉ đạo cấp dưới xây dựng kênh bỏ phiếu tạm thời!

Các thành viên đoàn quan sát nghe vậy cũng đồng loạt mỉm cười, nhìn Y Y với ánh mắt tán thưởng.

Phòng trực tiếp lại sôi động trở lại: 【Còn được thế này nữa sao?

Tốt tốt tốt!

Mau mở kênh bỏ phiếu đi!

Tôi phải đẩy Lưu Phỉ Phỉ và cái ông Trần Thiên Nhiễm kia lên đầu!】【Đúng đúng!

Tôi cũng bỏ phiếu!

Phải ủng hộ Bạch Nguyệt Quang của tôi!】【Bạch Nguyệt Quang và nam thần bóng rổ nhất định phải chung một đội!】 Trái ngược với những đợt sóng trên mạng, các hiện trường trực tiếp lại khá yên tĩnh.

Để làm nổi bật hiệu ứng, mỗi cặp CP đều được trang bị một quả cầu quay phim không người lái bám sát nút.

Cặp thứ nhất, Ngốc Muội đã ngồi lên chiếc Lamborghini của tổng tài Mạnh Thần Thần.

Cặp thứ hai, Chu Chu thay bộ đồ hip-hop đi cùng Bì Bì Vạn đến lễ hội âm nhạc.

Cặp thứ ba, nam thần Ngô Thần Phàm tuy không hài lòng lắm khi CP là Đồn Đồn, nhưng mục đích tham gia là để lấy fame rồi debut, nên dù đối tượng là ai hắn cũng phải diễn hết mình, lập tức dắt cô nàng ra sân bóng rổ.

Còn cặp thứ tư, cũng là cặp đang nhận được sự chú ý cao nhất: Một bên là ngôi sao đang nổi Lưu Phỉ Phỉ, một bên là người thường chính hiệu.

Để tăng hiệu ứng, tổ chương trình mở riêng các phòng livestream cho từng cặp.

Hiện tại khán giả trong phòng của Lưu Phỉ Phỉ hầu hết là nam giới. 【Vui vãi!

Hahaha!

Trước giờ không bao giờ xem show hẹn hò, giờ tôi nghiện rồi!】【Chỉ cần Bạch Nguyệt Quang không bị thằng nào hốt là tôi vui rồi!】【Hưm!

Tuy ông anh khảo cổ này cũng hơi đẹp trai đấy, nhưng đứng cạnh nữ thần Lưu Phỉ Phỉ của tôi thì vẫn cách biệt một trời một vực!】Trong đoàn quan sát, Mạnh Phi đề nghị: "Các cặp khác tôi thấy chắc cũng chỉ hẹn hò theo kịch bản cũ, nhưng cặp Lưu Phỉ Phỉ này xem ra thú vị hơn một chút, hay là chúng ta xem trực tiếp cặp này đi?" Quách Tiểu Tứ và những người khác gật đầu tán thành.

Y Y mỉm cười, pha cứu nguy vừa rồi chắc chắn sẽ giúp cô được thăng chức tăng lương!

"Nếu các vị quan sát viên đều muốn xem Lưu Phỉ Phỉ, vậy mời đạo diễn chuyển ống kính!" Giây tiếp theo, màn hình lớn chuyển sang trực tiếp Lưu Phỉ Phỉ.

Lúc này, cô đã bước ra khỏi container, nhưng thanh niên đeo xẻng

Lạc Dương đối diện lại chẳng mảy may chú ý đến cô.

"Cái đó...

Anh là Trần Thiên Nhiễm phải không?" Hắn khẽ nhíu mày, gật đầu: "Là tôi!" Sự đáp lại có phần lạnh lùng khiến Lưu Phỉ Phỉ hơi lúng túng, nhưng cô vẫn cố tìm đề tài: "Trong tư liệu nói anh là người đam mê khảo cổ à?" Trần Thiên Nhiễm quay đầu nhìn chiếc xẻng trên lưng mình, lại gật đầu: "Cứ coi là vậy đi." Dứt lời, hiện trường chìm vào im lặng.

Chứng kiến cảnh này, khán giả trong phòng livestream hoàn toàn cạn lời: 【Vãi nồi?

Ông anh ơi?

Ông làm cái quái gì thế?

Đây là nữ thần Bạch Nguyệt Quang Lưu Phỉ Phỉ đấy!

Sao ông lại im như thóc thế?

Lại còn để nữ thần chủ động bắt chuyện à?】【Nếu là tôi, tôi đã dính lấy mà nói thêm vài câu rồi!】【Mất mặt quá!

Thật sự là quá mất mặt, phải biết trân trọng cơ hội chứ ông bạn!】 Trong phòng quan sát, Quách Tiểu Tứ lắc đầu cười: "Haha!

Không ngờ khách mời nam này lại hướng nội đến vậy." Trần Tư Thành cũng gật đầu: "Phải đó!

Là đàn ông mà lại để nữ giới phải khơi gợi đề tài, đúng là kém cỏi!" Hoa Thần bên cạnh cũng lên tiếng: "Hay là xem cặp khác đi?

Tôi thấy cặp Ngốc Muội và tổng tài có vẻ thú vị hơn đấy!" Mọi người gật đầu đồng ý.

Khi các quan sát viên dời mắt đi, Lưu Phỉ Phỉ vẫn đang nỗ lực tìm đề tài, vì cô không muốn đứng đờ ra đó một cách ngượng ngùng.

“Vậy...

Anh hiểu biết về lịch sử nào nhất?” Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm khẽ ngẩng đầu, thản nhiên nói: “Tôi khá thành thạo việc đào lỗ bang (đào mộ)!” “Hả???” Đầu Lưu Phỉ Phỉ hiện lên một dấu chấm hỏi lớn.

Trong lòng cô thầm nghĩ: Tôi đang nói chuyện lịch sử khảo cổ với anh, anh lại nói chuyện đào lỗ với tôi?

Hai thứ này có cùng một kênh không vậy?

Đang lúc cô còn đang nghi hoặc, Trần Thiên Nhiễm lại tiếp tục: “Không biết cô có hiểu biết gì về thời Tam Quốc không?” “Ờ...

Có nghe qua đôi chút.” Lưu Phỉ Phỉ vẫn chưa hiểu ý đối phương, đành trả lời qua loa.

Trần Thiên Nhiễm gật đầu: “Tào Thừa tướng năm xưa vì quân lương mà đặc biệt lập ra các chức quan chuyên đi trộm mộ như Mạc Kim Giáo Úy, Phát Khâu Trung Lang Tướng, cô biết chuyện này chứ?” “???” Lưu Phỉ Phỉ đầy dấu chấm hỏi, thầm nghĩ chuyện lịch sử này sao càng nói càng thấy kỳ quái thế?

Thấy cô im lặng, Trần Thiên Nhiễm tiếp tục: “Thật không giấu gì cô, thực ra tôi chính là đời Mạc Kim Giáo Úy cuối cùng!” Hắn vừa nói vừa làm một tư thế hơi “trẻ trâu”.

Cảnh tượng này khiến Lưu Phỉ Phỉ không nhịn được mà bật cười: “Hi hi hi!

Anh... anh thú vị thật đấy!

Vậy anh tính dắt tôi đi đổ đấu (đạo mộ) à?” Nụ cười của Lưu Phỉ Phỉ lập tức khiến cánh đàn ông trong phòng livestream gào thét: 【Nữ thần cười rồi!

Thần Tiên Tỷ Tỷ cười rồi!

Đẹp quá đi mất!】【Anh em ơi!

Cái thằng cha nghịch đá này không đơn giản đâu!

Chỉ vài câu ngắn gọn mà đã làm Thần Tiên Tỷ Tỷ vui vẻ rồi!】【Vãi!

Đây không phải hạng xoàng!

Thằng này đang chơi một loại chiêu trò rất mới!】 Ban đầu nhiều khán giả định rời đi xem phòng khác, nhưng sau khi nghe tiếng cười của Lưu Phỉ Phỉ, họ quyết định ở lại!

Họ cũng muốn xem xem cái gã nghịch đá này có thể giở trò gì nữa!

Đúng lúc này, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm lên tiếng: "Nếu đã muốn đi đổ đấu, thì việc chuẩn bị công cụ là điều cần thiết!

Những thứ như pháo sáng, phi trảo là vật bất ly thân." Lưu Phỉ Phỉ chớp chớp đôi mắt đẹp, hơi bất ngờ nhìn hắn: "Nghe có vẻ anh cũng nghiên cứu kỹ lắm nhỉ!" "Tất nhiên rồi!" Trần Thiên Nhiễm ưỡn ngực, "Tôi là Mạc Kim Giáo Úy mà!" Hắn vừa nói vừa đung đưa miếng Mạc Kim Phù trong tay, khiến Lưu Phỉ Phỉ lại cười ngặt nghẽo.

Tiếp đó, hắn lại nói: "Thế nào?

Có muốn cùng tôi đi mua công cụ không?" Lưu Phỉ Phỉ nhịn cười, khóe môi hơi nhếch lên, tùy ý đáp: "Được thôi!

Vậy cùng đi, tôi cũng chưa thấy mấy thứ dùng để hạ mộ mà anh nói bao giờ!" Hai người lập tức thống nhất, bắt một chiếc taxi đi đến một con phố cổ.

Hành động của Trần Thiên Nhiễm khiến mọi người trong phòng trực tiếp chấn kinh: 【Anh em ơi, nếu tôi không nhìn lầm, thì cái thằng cha nghịch đá này đang rủ Thần Tiên Tỷ Tỷ đi dạo phố đúng

không?】【Lầu trên ơi, bạn không nhìn lầm đâu.

Chương 4

Tuy hắn nói một đống thứ trẻ trâu, nhưng cốt lõi hình như vẫn là đi dạo phố!】【Trần Thiên Nhiễm này có tài đấy!

Tuy chỉ là một người thường bình thường, nhưng hắn biết giở trò thật!】 Khi Lưu Phỉ Phỉ đồng ý lời mời "dạo phố" của Trần Thiên Nhiễm, độ hot của phòng trực tiếp vốn đang tụt dốc bỗng nhiên tăng vọt trở lại!

Cùng lúc đó, trong phòng quan sát, các quan sát viên đang theo dõi Ngốc Muội và tổng tài Mạnh Thần Thần cũng không ngừng bình phẩm.

"Ừm, tổng tài mà yêu đương thì đúng là bá đạo vô cùng!

Vừa lên sàn là mua mua mua!" Quách Tiểu Tứ tán thưởng.

Trần Tư Thành cũng gật đầu: "Hành động này rất dễ làm lay động các cô gái." Trên màn hình trực tiếp, Mạnh Thần Thần đưa Ngốc Muội đến một trung tâm thương mại.

Chỉ cần Ngốc Muội nhìn thứ gì quá ba giây, hắn sẽ lập tức mua hết.

Khả năng tiêu tiền cực mạnh khiến khán giả trầm trồ!【Sức mạnh của đồng tiền thật đáng sợ!

Ngay cả đàn ông như tôi còn thấy rung động nữa là!】【Ai mà chẳng vậy!

Nếu có người sẵn sàng vung tiền cho tôi như thế, có bắt tôi đẻ mười đứa con tôi cũng cam lòng!】【Cười chết mất!

Tổng tài lái Lamborghini dắt Ngốc Muội đi dạo phố!

Bên kia cái ông nghịch đá dắt Thần Tiên Tỷ Tỷ đi dạo phố bằng taxi!

Dù rủ được người ta đi nhưng sự tương phản này đúng là quá gắt!

Hahaha!】【Cái gì?

Thật hay giả?

Không có tiền mà dám dắt nữ thần đi dạo phố?

Định đi xem cho sướng mắt chứ không mua à?】 Trong phòng quan sát, Quách Tiểu Tứ lập tức bắt được bình luận trên màn hình, lên tiếng: "Ồ?

Trần Thiên Nhiễm định dắt Lưu Phỉ Phỉ đi dạo phố à?

Thú vị đây!" MC Y Y nghe vậy liền yêu cầu đạo diễn chuyển hình ảnh trên màn hình lớn.

Hình ảnh hiện lên chính là cảnh Trần Thiên Nhiễm dùng "chiêu trò" mời Lưu Phỉ Phỉ đi dạo phố ban nãy.

Thấy vậy, mọi người trong phòng quan sát bàn tán không ngớt.

"Thằng nhóc này khá đấy!

Sử dụng yếu tố bất ngờ để khơi gợi sự tò mò của Lưu Phỉ Phỉ!" Mạnh Phi tán thưởng.

Hoa Thần cũng lên tiếng: "Trong tình trạng không có ưu thế về vốn liếng, hắn đã tự tạo ra điểm mạnh và sự kỳ vọng, đó là lý do hắn mời được Lưu Phỉ Phỉ tự nguyện ngồi taxi đi dạo phố cùng mình!" Trần Tư Thành khẽ ngẩng đầu: "Màn thể hiện này có thể coi là giáo khoa thư về tán gái, nó có nét tương đồng với việc mèo nhà tôi biết nhào lộn phía sau!

Những anh em độc thân nên học hỏi nhiều vào, chiêu trò mới là thứ dễ chiếm được lòng người nhất." Lời của mấy người này khiến

khán giả trong phòng trực tiếp kinh ngạc: 【Một lời thức tỉnh người trong mộng!

Nói chí lý!】 【Hóa ra điểm mạnh của ông này là giỏi dùng chiêu trò à?】 【Được lắm!

Quả nhiên tham gia show hẹn hò chẳng có ai đơn giản cả!

Đáng ghét!

Trả Thần Tiên Tỷ Tỷ lại cho tôi!】 Trên màn hình trực tiếp, trong taxi, Trần Thiên Nhiễm vẫn giữ vẻ phong thái thản nhiên, không hề có ý định bắt chuyện.

Từ khi Lưu Phỉ Phỉ debut, nhờ vào nhan trị nghịch thiên và khí chất tiên tử, cô đã khiến vô số người cuồng si.

Ai cũng khao khát được tiếp cận cô, chỉ cần nói được một câu thôi đã thấy hạnh phúc rồi.

Vậy mà giờ đây vẻ mặt "ngồi giữa hoa mà lòng không loạn" của Trần Thiên Nhiễm khiến Lưu Phỉ Phỉ không nhịn được mà liếc nhìn hắn thêm vài cái.

Chẳng mấy chốc, taxi đã dừng lại bên ngoài một con phố cổ ở thành phố Ly.

Đây là phố đi bộ, xe không vào được.

Trần Thiên Nhiễm vừa định mở miệng bảo Lưu Phỉ Phỉ trả tiền, kết quả là bác tài xế đã nhanh nhẩu: "Được chở Thần Tiên Tỷ Tỷ là vinh hạnh của tôi rồi!

Tiền nong gì chứ!

Tôi cũng là fan cứng của Lưu Phỉ Phỉ đấy!" Nghe vậy, Lưu Phỉ Phỉ lập tức đồng ý chụp chung một tấm hình khiến bác tài hớn hở ra mặt.

Sau khi chụp xong, Lưu Phỉ Phỉ lại lén liếc nhìn Trần Thiên Nhiễm, thấy hắn lộ ra một tia tán thưởng thì trong lòng thầm sướng.

Trên xe thì làm bộ lạnh lùng không nói chuyện?

Giờ thì cũng phải liếc nhìn người ta vài cái chứ gì?

Nghĩ đến đây, cô thầm hừ mũi vài tiếng.

Nhưng với Trần Thiên Nhiễm, hắn chỉ đang cảm thán: Vốn định để cô nàng trả tiền, ai ngờ "quẹt mặt" là được miễn phí luôn.

Biểu cảm tinh vi của Trần Thiên Nhiễm không lọt qua mắt khán giả: 【Đợi đã!

Cái thằng này lúc ở trên xe, động tác và thần thái đó, không lẽ là định để Thần Tiên Tỷ Tỷ trả tiền taxi sao?】【Nghĩ lại thì cái vẻ tán thưởng vừa nãy của hắn có thể giải thích được rồi!

Hoàn toàn là vì kinh ngạc khi thấy đối phương có thể được miễn phí!】【Vãi!

Chắc chắn là ảo giác thôi!

Đi xe với Thần Tiên Tỷ Tỷ, ai lại để cô ấy trả tiền chứ!】Trên màn hình trực tiếp, Lưu Phỉ Phỉ nhìn quanh quất, hỏi: "Anh ơi, anh không bảo dắt tôi đi mua công cụ hạ mộ sao?

Nhưng tôi thấy ở đây toàn bán quần áo với đồ ăn mà?" Trần Thiên Nhiễm mỉm cười: "Haha, đây gọi là đại ẩn ẩn vu thị (nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất)!

Cô cứ đi dạo một lát đi, tôi mua xong sẽ quay lại tập hợp!

Đến lúc đó chúng ta sẽ xuất phát đi Thủy Hoàng Lăng!" Lưu Phỉ Phỉ nghe vậy, thầm nghĩ hắn lại đang cố tình ra vẻ huyền bí!

Sau đó cô nói: "Không sao!

Tôi đi cùng anh!" Cảnh tượng này lại làm khán giả phấn khích: 【Chiêu 'dục cầm cố túng' (muốn bắt mà lại thả) này đỉnh vãi!】 【Ban đầu tôi tưởng hắn bình thường, không ngờ lại là thiên tài!】 【Cái ông nghịch đá này giở chiêu trò mượt vãi chưởng!】 【Sao tôi cứ thấy chua xót thế nhỉ?

Hóa ra nữ thần của tôi đã bị thằng này dắt mũi rồi!

Khốn nạn!】 Phố cổ thành Ly vốn mang đậm màu sắc lịch sử.

Đi dạo giữa thành cổ, khí chất tiên tử của Lưu Phỉ Phỉ càng thêm nổi bật.

Độ hot của phòng trực tiếp vì thế mà tăng không ít.

Trong phòng quan sát, Trần Tư Thành gật đầu: "Xuất kỳ chế thắng (thắng nhờ sự bất ngờ), lại chọn thành cổ làm nền, chỉ số IQ tình cảm của thằng nhóc này khá cao đấy!" "Đúng vậy," Mạnh Phi đồng tình, "Tuy hắn không có tài cán gì đặc biệt, nhưng chỉ vài chiêu này thôi cũng xứng danh cao thủ rồi!

Biết đâu Lưu Phỉ Phỉ cũng sẽ bị lay động đấy!" Hoa Thần ngồi ở góc bàn, nghe vậy thì lòng dạ khó chịu vô cùng.

Hắn vốn ngưỡng mộ Lưu Phỉ Phỉ, khi nhận lời mời tham gia chương trình cùng cô, trong lòng hắn vui như mở hội.

Ai ngờ mình lại chỉ là quan sát viên!

Đã vậy còn phải trơ mắt nhìn nữ thần bị thằng khác dắt đi, cơn giận bốc lên ngùn ngụt: "Tuy chiêu này cao minh, nhưng Lưu Phỉ Phỉ không phải mấy cô nhóc đơn thuần đâu.

Bây giờ có lẽ chỉ là vì bất ngờ nên tò mò thôi.

Nhưng sự bất ngờ này nếu quá đà sẽ gây mệt mỏi, lúc đó cái gã mượn danh đạo mộ này làm sao giữ được sự mới mẻ nữa đây?"

Những lời phân tích có lý có cứ này khiến ba quan sát viên còn lại hơi ngạc nhiên.

Về điểm này họ đều biết, nhưng không nói ra vì sự ăn ý, không ngờ Hoa Thần lại phản ứng gay gắt như vậy.

"Quả thực là thế," Trần Tư Thành khẽ ngẩng đầu, "Nhưng quan trọng là xem tiếp theo hắn sẽ làm gì." "Một chút bất ngờ nhỏ khó lòng duy trì được cả quá trình," Quách Tiểu Tứ cũng chêm vào một câu.

Lời của các quan sát viên khiến những khán giả vốn định bái Trần Thiên Nhiễm làm thầy lập tức dừng lại: 【Chiêu trò chỉ là nhất thời!

Muốn rèn sắt thì bản thân phải cứng!】【Đúng thế!

Hắn nói đến phố cổ này mua công cụ hạ mộ nhưng thực chất chỉ là cái cớ.

Nếu hắn không mua được công cụ thì chẳng phải là tự bê đá đập chân mình sao?】【Có lý!

Chơi chiêu trò thì cũng phải điều tra kỹ, nếu không giống như Trần Thiên Nhiễm thì sắp tới chắc ngượng đến mức muốn độn thổ luôn quá!】 Mọi ánh nhìn lại đổ dồn về màn hình trực tiếp.

Lúc này Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ đã bước sâu vào trong phố cổ.

Vừa dứt một trận mưa nhỏ, phố cổ khói sương mông lung trông như thế giới trong sách.

Lưu Phỉ Phỉ nhận ra điều này, không khỏi ngẩn ngơ, thầm tán thưởng Trần Thiên Nhiễm.

Chương 5

Tuy lời nói của hắn có phần không thực tế, toàn chuyện đạo mộ này nọ, nhưng khung cảnh này thực sự mang lại tác động thị giác mạnh mẽ.

Nhất thời cô cũng tò mò không biết đối phương còn mang lại bất ngờ gì nữa!

Ngược lại, Trần Thiên Nhiễm chẳng bận tâm đến mấy thứ đó, thậm chí còn hơi ghét sương mù vì nó ảnh hưởng đến từ trường.

Hắn đến phố cổ là vì sau khi có Mạc Kim Phù, trong đầu hắn xuất hiện thêm kiến thức về giới đổ đấu, trong đó có cả Quỷ Thị!

Đó là một nơi thượng thượng vàng hạ cám, hội tụ các môn phái giang hồ.

Mỗi thành phố đều có một địa điểm đặc định, Quỷ Thị thành Ly nằm ngay trong phố cổ này.

Muốn tìm vị trí cụ thể thì phải thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật.

Lúc này, Lưu Phỉ Phỉ bỗng cười hỏi: "Cửa hàng bán công cụ hạ mộ ở đâu vậy?" Trần Thiên Nhiễm quay đầu nhìn cô, khóe môi nhếch lên, bước lên một bước, khẽ đọc một đoạn trong bí thuật: "Công trận thông u, cầm long đạo pháp, thức hoàn thức vị, tiện bả bảo tàng." Chứng kiến vẻ mặt nghiêm trọng như thật của hắn, Lưu Phỉ Phỉ run run rèm mi, theo bản năng lùi lại nửa bước, trong lòng nảy ra một ý nghĩ: Chẳng lẽ hắn... thực sự là Mạc Kim Giáo Úy?

Cái điệu bộ này đúng là dọa được không ít người, ngay cả khán giả trong phòng trực tiếp cũng sững sờ.

Đạo diễn nhìn tình huống trên màn hình, khẽ nhíu mày.

Phó đạo diễn bên cạnh lên tiếng: "Vương đạo, thằng nhóc này đọc mấy thứ có vẻ hơi kỳ quái, hay là tạm dừng đi, kẻo lại dính líu đến mê tín dị đoan mà bị sập phòng mất!" Đạo diễn suy nghĩ rồi nói: "Lý lịch thằng này tôi xem rồi, cô nhi điển hình, nếu trong truyện mạng thì đúng là nhân vật chính rồi.

Thêm nữa hắn chưa từng có kinh nghiệm gì về việc này, chắc mười phần là đang lừa Lưu Phỉ Phỉ thôi.

Đàn ông mà!

Lúc nào chẳng muốn thể hiện ưu điểm ở một khía cạnh nào đó." "Việc này..." Phó đạo diễn hơi do dự.

Vương đạo cười nói: "Sao?

Chẳng lẽ anh nghĩ một kẻ tiền phòng còn không trả nổi lại có thể bỏ tiền triệu ra dựng một cửa hàng giữa phố cổ này để diễn kịch à?" "Hình như... cũng đúng!" Phó đạo diễn cười gượng.

Trong phòng quan sát, Hoa Thần lên tiếng: "Cái gã Trần Thiên Nhiễm này đang làm gì thế?

Định học làm đạo sĩ xem bói tìm vị trí cửa hàng à?

Không phải chứ?

Chỉ là một cửa hàng thôi mà cần phải làm lố thế sao?

Giả tạo quá!" Trần Tư Thành bên cạnh lại nhíu mày, ông từng quay không ít phim trinh thám huyền học nên lập tức đoán ra ý nghĩa hành động của Trần Thiên Nhiễm: "Những lời hắn đọc có vẻ như là một loại chú ngữ tìm dấu vết.

Lúc trước quay phim tôi từng gặp một số nhân vật liên quan, họ cũng từng đọc những lời như vậy." Mạnh Phi cũng cau mày: "Chú

ngữ à?

Chúng ta đang quay show hẹn hò mà?

Sao càng lúc càng thấy mùi trinh thám bí ẩn thế này?" Trần Tư Thành cười nói tiếp: "Tất nhiên tôi cũng chỉ nói bừa thôi, mấy thứ chú ngữ này lên mạng tra cái là ra, chẳng có gì bí mật cả!

Có lẽ hắn muốn tạo điểm nhấn đặc biệt nên mới cố tình làm thế!" Mọi người gật đầu, cũng cảm thấy khả năng này cao hơn, vì huyền học làm gì có thật!

Lời của các quan sát viên gây ra một đợt sóng lớn trong phòng trực tiếp! 【Phù!

Vừa nãy lúc Trần Thiên Nhiễm bước đi rồi đọc chú ngữ, tôi bị dọa thật luôn!

Cứ tưởng hắn có năng lực đặc biệt gì cơ chứ!】 【Đúng thế, tôi cũng bị hố, nghe Trần Tư Thành nói mới thấy sáng mắt ra!】 【Thì ra chiêu trò của hắn là tạo sự bất ngờ!

Biết vài câu chú ngữ khó hiểu cũng là điều dễ hiểu thôi!】 【Nhưng làm thế này, nếu lát nữa đọc xong mà không tìm thấy cửa hàng thì chẳng phải là quê xệ luôn sao?】 【Hay lắm!

Tôi thích nhất là mấy vụ quê xệ thế này!】 Giữa những dòng bình luận, Trần Thiên Nhiễm bỗng dừng bước, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã thi triển xong, vị trí Quỷ Thị đã hiện rõ trong đầu!

"Tìm thấy rồi!" Hắn hô lên một tiếng, rồi nghiêm nghị nói: "Nơi tôi định đến khá đặc biệt, nếu cô nhất định muốn đi theo thì tôi phải ước pháp tam chương (ba điều giao ước) với cô!" "Một, vật khán (không được nhìn bừa bãi)." "Hai, vật đáp (không được trả lời bừa bãi)." "Ba, vật tẩu viễn (không được đi xa khỏi tôi)!" Trần Thiên Nhiễm nói mấy câu liên tiếp làm Lưu Phỉ Phỉ đứng hình, cô nhìn hắn

với vẻ mặt kỳ quái rồi không nhịn được mà phì cười: “Phụt...

Anh ơi!

Anh tấu hài à?

Anh đang diễn kịch bản trinh thám với tôi đấy à?” Trần Thiên Nhiễm lắc đầu, càng nghiêm túc hơn: “Tôi không nói đùa, nơi chúng ta sắp đến là Quỷ Thị, trong đó có không ít người trong giang hồ như cản thi nhân, cổ sư.

Có một số cổ thuật rất tà môn, chỉ cần lỡ nhìn một cái là có thể trúng cổ ngay, nên mới dặn cô không được nhìn bừa.

Ngoài ra còn có một số yêu ma quỷ quái, nếu cô trả lời bọn chúng, có thể sẽ bị hút mất khí vận, việc này rất nguy hiểm.

Đương nhiên, quan trọng nhất vẫn là không được rời xa tôi, nếu không sẽ xảy ra những nguy hiểm khó lường.” Những lời đĩnh đạc của hắn khiến Lưu Phỉ Phỉ dần thu lại nụ cười, gật đầu: “Tôi hiểu rồi!

Tôi nhất định sẽ không nhìn bừa!

Không trả lời bừa!

Không rời xa anh!” Lúc đầu khán giả không để ý lắm, nhưng khi nghe Lưu Phỉ Phỉ nói câu “không rời xa anh”, phòng trực tiếp lập tức nổ tung: 【Cái gì mà không rời xa anh!

Nữ thần ơi!

Đừng để mấy lời hoa ngôn xảo ngữ đó lừa chứ!】 【Trần Thiên Nhiễm này đỉnh thật!

Dùng cách này để khiến nữ thần nói ra những lời có chút ám muội sao?

Ông có còn là người không?】 【Cay thật!

Ban đầu tôi còn ủng hộ hắn chung đội với nữ thần vì nghĩ hắn nhạt nhẽo, ai ngờ chiêu trò của hắn còn phong phú hơn cả đoàn xiếc!】【Trực tiếp diễn kịch luôn à?

Lôi cả kịch bản ra chơi luôn rồi đúng không?】Trong phòng quan sát, Mạnh Phi thốt lên: "Cái gã Trần Thiên Nhiễm này khá thật!

Chiêu trò diễn mượt vãi!" "Đúng thế," Quách Tiểu Tứ gật đầu, "Dùng mấy câu chuyện huyền bí này để Lưu Phỉ Phỉ nhập vai, đúng là kỹ xảo cao minh!

Ban đầu tôi tưởng hắn chỉ đến thế thôi, không ngờ lại chơi luôn cả trò 'Kịch bản sát' phiên bản đời thực!

Thú vị!

Thú vị quá!" MC Y Y nghe vậy, ánh mắt lập tức hướng về đạo diễn Trần Tư Thành: "Trần đạo, ông là chuyên gia trong dòng phim trinh thám, ông thấy kịch bản của Trần Thiên Nhiễm thế nào?" Được hỏi đến, Trần Tư Thành cười đáp: "Rất biết cách dọa người, nhất là với những người chưa tiếp xúc với phong tục này, cực kỳ kích thích sự tò mò.

Nếu Lưu Phỉ Phỉ hoàn toàn nhập vai, trở thành một nhân vật trong kịch bản của hắn... biết đâu buổi livestream này sẽ trở thành một bộ phim điện ảnh không tồi đâu!

Quan trọng là Phỉ Phỉ có chịu tiếp tục phối hợp diễn xuất hay không!" Vừa nghe đến đây, khán giả trong phòng trực tiếp thở phào nhẹ nhõm:【Vậy là nữ thần chỉ đang phối hợp diễn xuất thôi sao?

Không phải tình cảm thật à?】【Đúng!

Chắc chắn là vậy!

Nữ thần sao có thể nảy sinh tình cảm thật được chứ!

Chỉ là nể mặt nên phối hợp thôi!】【Nếu vậy thì tôi yên tâm rồi!】Lúc này, Trần Thiên Nhiễm đã dắt Lưu Phỉ Phỉ đi sâu vào phố cổ.

Sau vài khúc cua, họ bước vào một con ngõ cụt.

Lưu Phỉ Phỉ khẽ chau mày, một cảm giác lạ lùng bao trùm tâm trí: "Chỗ này... hết đường rồi mà?" Sau cơn mưa, không khí vốn đã âm u, ngõ hẻm lại nhỏ hẹp, tường cao sừng sững như muốn đổ ụp xuống, tạo cảm giác áp bách khiến tim cô đập nhanh hơn.

Trần Thiên Nhiễm thản nhiên cười: "Có những con đường nhìn thấy được, nhưng cũng có những con đường không thể nhìn bằng mắt thường!" Những lời huyền bí của hắn càng làm sự tò mò trong lòng Lưu Phỉ Phỉ dâng cao.

Cô muốn xem xem hắn còn diễn được đến mức nào nữa, chẳng lẽ lại định biểu diễn ma thuật biến người ngay tại đây?

Chỉ thấy Trần Thiên Nhiễm bước tới cuối ngõ, đồng thời bắt đầu vận chuyển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật!

Tìm rồng khám bí, phá giải cơ quan đều có hiệu quả vượt trội!

Hắn đặt tay lên mặt tường, từ từ di chuyển.

Bức tường vốn bình thường bỗng chốc như biến thành một đồ hình Bát Quái!

Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng tiến lên vài bước, tò mò muốn biết hắn đang làm gì, nhưng lại sợ làm phiền, cứ thế lặng lẽ nhìn.

Cảnh tượng này mang vẻ bình yên lạ kỳ, làm khán giả trong phòng trực tiếp phát điên:【Chuyện gì thế này?

Sao tôi lại thấy có mùi 'CP' nhỉ?

Nhưng đây không phải cặp tôi muốn chèo thuyền!】【Trời ơi!

Vẻ mặt dịu dàng ngoan hiền này của nữ thần đúng là hình mẫu lý tưởng của tôi!】【Khốn nạn!

Chương 6

Cái kẻ được nữ thần nhìn như vậy tại sao không phải là tôi chứ!

Đáng ghét!】 Trong phòng quan sát, Hoa Thần mặt mày xám xịt, nghiến răng nói: “Hừ!

Tôi không tin hắn có thể mở ra một cánh cổng ở đây đâu!

Nhập vai quá sâu rồi, coi chừng lừa cả chính mình!” Phản ứng của hắn hơi quá khích khiến Quách Tiểu Tứ bật cười: “Haha, Hoa Thần, không nên nói thế.

Dù hắn đang dùng cách này để thu hút Lưu Phỉ Phỉ, nhưng có thể biểu diễn được như vậy ngoài đời thực thì ít nhất diễn xuất của hắn cũng ăn đứt khối 'tiểu tiên nhục' (trai đẹp nhưng đơ) bây giờ rồi!” Trần Tư Thành cũng phụ họa: “Đúng vậy, nhất là trước mặt một thần tượng quốc dân mà vẫn giữ được sự bình tĩnh để diễn, biết đâu lại là một hạt giống tốt!” Cả hai đều là đạo diễn, những lời bình phẩm sắc bén này làm “tiểu tiên nhục” Hoa Thần im bặt, mặt tái đi vì tức nhưng không dám cãi lại hai vị đạo diễn có máu mặt, chỉ đành nín nhịn.

Khán giả thấy cảnh này thì cười không nhặt được mồm: 【Hahaha!】【Cười chết mất!

Nhìn mặt Hoa Thần kìa, chắc tôi cười đến hết đời quá!】 Giữa những tràng cười trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm đã dừng tay, quay lại hỏi Lưu Phỉ Phỉ: “Cô chuẩn bị sẵn sàng chưa?” Lưu Phỉ Phỉ ngẩn ra, nhìn quanh một hồi rồi ngơ ngác gật đầu: “Chuẩn... chuẩn bị rồi.” Giây tiếp theo, khi Trần Thiên Nhiễm dùng sức ấn tay xuống, mặt tường bỗng rung động như mặt nước gợn sóng.

Hình ảnh huyền ảo đó làm Lưu Phỉ Phỉ chấn động: “Cái gì!

Chuyện này... chuyện này là sao!" Không đợi cô kịp phản ứng, bức tường đó như một cơ quan khổng lồ bắt đầu lùi về hai bên từng lớp từng lớp!

Đồng thời lộ ra một con phố náo nhiệt phi thường phía sau!

Quỷ Thị!

Khi cảnh tượng này truyền vào phòng trực tiếp, tất cả nổ tung! 【Vãi nồi!

Bảo là chiêu trò thôi mà!

Sao anh làm thật thế này!】 【Khốn khiếp!

Đây là việc mà con người có thể làm được sao?】 【Đùa gì vậy!

Chuyện này là sao?】 Nhân viên công tác trong tổ chương trình đồng loạt nhìn về phía đạo diễn Vương, trên mặt mỗi người đều viết đầy sự nghi hoặc.

Đây không giống như là kỹ xảo, càng không giống như giả!

Nếu thật sự bị lộ ra ngoài rằng những thứ này đều là quay thật, tuyệt đối sẽ dẫn phát xã hội chấn động!

Bão táp dư luận!

Việc chương trình bị ngừng phát sóng chỉ là chuyện nhỏ, không khéo còn bị mời đi uống trà cũng nên!

Dưới sự tập trung của vô số ánh mắt, đạo diễn Vương lúc này cũng đang đấu tranh nội tâm dữ dội.

Đối với những thứ dân gian này, từ nhỏ ông ta cũng đã nghe kể qua, thậm chí ngay cả cái tên Quỷ Thị cũng từng nghe danh.

Vốn dĩ chỉ nghĩ Trần Thiên Nhiễm này rất biết chơi chiêu, dưới sự dẫn dắt của hắn, nhiệt độ phòng livestream cũng nước lên thuyền lên,

thậm chí còn có xu hướng khiến chương trình đại bạo lên một tầm cao mới!

Điều này đối với sự nghiệp của ông ta không nghi ngờ gì là có ích lợi cực lớn!

Thế nhưng... tiểu tử này càng lúc càng quá quắt rồi!

Hắn thực sự mẹ nó chơi phong kiến mê tín, thậm chí còn đường hoàng tìm được cả Quỷ Thị!

Còn để cho hàng triệu cư dân mạng nhìn thấy gã người lùa xác quái gở kia!

Các bác ơi!

Cái này mẹ nó thật sự không dễ che đậy đâu!

Mắt của cư dân mạng có phải bị mù đâu!

Trong số người xem trực tiếp, làm sao thiếu được người trong nghề!

Chuyện này... chuyện này...

Sau một hồi đấu tranh tư tưởng, ông ta nín thở, lộ ra một nụ cười gượng gạo: "Ha ha ha, không ngờ tổ chế tác ngoại cảnh của chúng ta lại hoàn thành bối cảnh và đạo cụ phục trang độ chân thực cao đến như vậy!

Đúng là ngoài ý muốn mà!" Mọi người trong tổ chương trình: "???" "Đạo diễn Vương, ông nói gì vậy?

Chúng ta từ lúc nào còn có..." "A!

Đạo diễn Vương nói đúng!

Công lực của tổ chế tác ngoại cảnh chúng ta quả nhiên không phải dạng vừa đâu nha!" Mấy phó đạo diễn lanh mắt, cực kỳ hiểu chuyện

đời, lập tức đưa ra phản ứng, khiến không ít người tại hiện trường đều có cảm giác như đang lạc vào sương mù.

Trong phòng quan sát, bốn vị quan sát viên cùng MC Y Y sau khi nhìn thấy cảnh tượng trên màn hình lớn, tất cả đều kinh hãi đến mức nổi da gà khắp người. "Cái gì!

Thứ này... oẹ..." Y Y vừa định nói chuyện, trực tiếp bị thứ gì đó nghẹn ở cổ họng, vội vàng rời khỏi ống kính quay trực tiếp.

Trần Tư Thành với tư cách là đạo diễn phim huyền nghi, đối với những màn máu me này tự nhiên đã xem qua không ít, cho dù cảm thấy mình có năng lực khống chế, nhưng hiện tại dĩ nhiên cũng có chút muốn nôn.

Sau khi cố nén lại, anh ta lại nhíu chặt lông mày.

Thứ huyền học này thật sự tồn tại trên đời sao?

Nghĩ kỹ lại lúc trước đi quay phim, khi tìm kiếm linh cảm ở Đài Quốc cũng từng gặp qua những thứ tương tự.

Mạnh Phi và Quách Tiểu Tứ cũng đều cau mày nhịn nôn, nhưng trong mắt đều tràn ngập sự chấn kinh.

Dù sao đều là người trong giới, lại là khách mời được chương trình mời đến, tự nhiên hiểu rõ thứ này căn bản không thể nào là kỹ xảo CG!

Thậm chí ngay cả thợ tạo hình cũng không cách nào làm được!

Khác với ba người họ, Hoa Thần ngồi ở cuối hàng đã ôm lấy thùng rác nôn thốc nôn tháo!

Nhưng miệng thì vẫn không buông tha: "Giả quá!

Oẹ...

Quá giả rồi!" Nhi điểm quan trọng nhất trong mắt anh ta lại nằm ở

Lưu Phỉ Phỉ đang ôm cánh tay Trần Thiên Nhiễm!

Đáng ghét!

Đáng ghét!!

Đó là nữ thần của ta mà!

Nhưng anh ta chuyển niệm nghĩ lại, hai tổ CP có số phiếu bầu cao nhất sẽ bị hoán đổi đối tượng!

Chỉ cần không cùng tổ với Trần Thiên Nhiễm, vậy thì Phỉ Phỉ vẫn là ánh trăng sáng kia!

Cùng lúc đó, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ vẫn đang đi lại trong Quỷ Thị.

Sau biến cố vừa rồi, Lưu Phỉ Phỉ tỏ ra nhát gan đi không ít.

Tuy rằng trong lòng không ngừng lặp lại tất cả đều là giả, nhưng bầu không khí xung quanh vẫn khiến cô sợ hãi không thôi!

Những thứ này đều là giả!

Toàn bộ đều là giả!

Mình không được sợ!

Không được mất mặt! "Này!" Ngay lúc này, Trần Thiên Nhiễm bỗng nhiên quay đầu vỗ cô một cái. "A!" Lưu Phỉ Phỉ thốt lên một tiếng kinh hô, sau đó vội vàng cẩn thận bịt miệng, tuân thủ nguyên tắc không được nhìn loạn!

Trần Thiên Nhiễm bất đắc dĩ lắc đầu, tâm nghĩ đây mới là mặt nữ tính nhất của nữ thần đi!

Sau đó hắn chỉ vào một cửa tiệm không tên bên đường: "Đã đến nơi rồi!

Cô có thể ở đây đợi một lát!

Chương 7

Tôi mua xong đồ sẽ ra ngay." "Không!

Tôi muốn đi cùng!" Lưu Phỉ Phỉ gần như không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp mở miệng! "Anh đã nói rồi!

Không được rời xa anh quá xa!" Nghe thấy lời này, Trần Thiên Nhiễm cũng bất đắc dĩ lắc đầu, nữ thần vẫn rất có dáng vẻ của con gái nhỏ, sau đó liền phất tay dẫn cô vào trong cửa tiệm.

Màn tương tác của hai người không nghi ngờ gì lại một lần nữa khiến anh em trong phòng livestream náo loạn không thôi!

Đồng loạt hô hào đòi giết Trần cẩu!

Cửa tiệm vô cùng âm ám, bóng đèn trên xà nhà bị chập điện thỉnh thoảng lại nhấp nháy, tiếng đồng hồ kêu tích tắc tích tắc càng khiến người ta căng thẳng.

Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng lại nhích sát về phía Trần Thiên Nhiễm.

Hốt nhiên!

Một giọng nói phá vỡ sự tĩnh lặng: "Đây không phải là nơi các người nên đến!

Cút ra ngoài!" Trần Thiên Nhiễm nhíu mày, theo hướng tiếng nói nhìn lại, liền chú ý tới phía sau quầy hàng có một lão giả mặc quái sam, đeo một chiếc kính đen.

Khi nhìn thấy đối phương, thông tin mà Mạc Kim Phù đưa ra trước đó bắt đầu nhanh chóng dung hợp!

Trần Thiên Nhiễm ổn định tâm thần, liền nói: "Văn bối mang theo

Mạc Kim Phù tiền lai hướng Tổng Bả Đầu mua mấy kiện công cụ!" "Ồ?" Lão giả nghe vậy, chậm rãi ngẩng đầu, dưới kính đen lóe lên một tia tinh quang: "Mua công cụ sao?" Trần Thiên Nhiễm gật đầu lần nữa: "Phải!" Lưu Phỉ Phỉ ở một bên kinh ngạc nhìn lão giả sau quầy, không hiểu sao trong lòng bắt đầu dâng lên một sự sợ hãi.

Bầu không khí căng thẳng bao trùm hiện trường càng khiến anh em trong phòng livestream liên tục kinh hô: 【Vãi thật!!

Bảo là quay show hẹn hò?

Sao càng lúc càng giống phim điện ảnh thế?】【Hay lắm!!

Treo đầu dê bán thịt chó, trực tiếp quay phim luôn phải không?】【Tổng Bả Đầu?

Ha ha ha!

Cười chết tôi mất!

Không lẽ ông còn muốn nói lão ta là thủ lĩnh dỡ nhà (Tá Lĩnh khôi thủ) nữa sao?

Nội dung kịch bản này đúng là hơi cũ rồi nha!】【Tuy rằng đề tài hơi cũ, nhưng không ngăn được nữ thần phối hợp đâu!!

Mẹ nó!

Trần cẩu đáng chết, mau tránh xa nữ thần ra!

Tránh xa ra!!】Chính lúc mọi người đang mong chờ diễn biến tiếp theo của "kịch bản", trên màn hình trực tiếp, lão giả vốn đang ở sau quầy, đột nhiên thân ảnh loáng một cái!

Vút một tiếng, đã tới trước mặt Trần Thiên Nhiễm, không chút dấu hiệu nào tung ra một cú đấm!

Bành!!

Chỉ thấy Trần Thiên Nhiễm ra tay cực kỳ mẫn tiệp, giơ tay liền đỡ lấy!

Hai người đột nhiên bộc phát giao đấu khiến Lưu Phỉ Phỉ sợ tới mức mặt nhỏ tái mét, dù cô từng thấy qua không ít đại cảnh tượng, lúc này cũng lại bị kinh hãi lần nữa.

Hốt nhiên, lão giả cười thành tiếng: "A, sóng sau đè sóng trước, không ngờ sinh thời còn có thể thấy lại hậu nhân Mạc Kim.

Thôi được, thôi được, nói ra những thứ ngươi muốn đi!

Lão phu xem có thể chuẩn bị không!" Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm cũng chậm rãi thu lại bàn tay phải hơi tê dại, thản nhiên nói: "Lãnh Diễm Hỏa, Phi Trảo Câu, Quải Sơn Thê." Sau khi nói xong một loạt yêu cầu trang bị, hắn lại thêm vào một câu cuối cùng: "Ồ đúng rồi!

Những trang bị trên phải lấy hai phần, một phần cho cô ấy!" Trần Thiên Nhiễm nói rồi chỉ chỉ Lưu Phỉ Phỉ, khiến cô ngơ ngác đầy mặt: "Đã ra ngoài hẹn hò thì ít nhất cũng phải tặng cô chút quà chứ!" "????" Lưu Phỉ Phỉ tức khắc đầy đầu chấm hỏi, kinh hô: "Ai đời đi show hẹn hò lại tặng công cụ đổ đấu hả trời!!" Trong phòng quan sát, MC Y Y nghe những lời đó của Trần Thiên Nhiễm, nhất thời có chút dở khóc dở cười.

Vốn dĩ còn tưởng đối phương là một cao thủ tình trường, tung chiêu mượt mà như vậy, không ngờ đến lúc mấu chốt vẫn là một gã trai thẳng thép chính hiệu!

Quách Tiểu Tứ cũng bất đắc dĩ đỡ trán, người thường xuyên viết tiểu thuyết tình yêu như anh ta tự nhiên hiểu rõ sau chiêu này, Lưu Phỉ Phỉ tuyệt đối sẽ không còn quá nhiều hứng thú với hắn nữa.

Cái này... quá là trai thẳng luôn!

Hiện trường duy chỉ có Hoa Thần cười toe toét đến tận mang tai: "Ha ha ha ha!

Cười chết tôi mất!!

Trần Thiên Nhiễm này đúng là không hiểu lãng mạn mà!!

Trai thẳng thép!

Quá là trai thẳng thép!!

Đổi lại là tôi, không phải nên tặng mấy bó hoa tươi sao?" Mạnh Phi ngồi bên cạnh lại đột ngột mở miệng: "Nhìn bên ngoài hắn giống trai thẳng thép, nhưng thực ra hắn mới là người tỉnh táo nhất thế gian!" Lời này vừa nói ra, mấy người bên cạnh đồng loạt ngoái nhìn, nghi hoặc tại sao anh lại có suy nghĩ như vậy.

Mạnh Phi tiếp tục: "Tặng hoa, tặng nhẫn kim cương, tặng xe, không cảm thấy hơi lỗi thời sao?

Nhưng nếu tặng một món quà nằm ngoài dự kiến thì sao?" Một lời đánh thức người trong mộng, Trần Tư Thành vỗ tay cái bốp: "Cao thủ!!

Trước đó hắn đã nói muốn đưa Lưu Phỉ Phỉ đi đạo mộ, cho nên thuận thế mượn cớ tặng cô ấy một bộ trang bị đổ đấu!

Trong sự kinh ngạc này, lại khiến Lưu Phỉ Phỉ nảy sinh hứng thú nồng đậm hơn với việc hạ mộ!

Đồng thời sự chú ý đối với Trần Thiên Nhiễm cũng sẽ lớn hơn!" Theo sự phân tích liên tiếp của Mạnh Phi và Trần Tư Thành, Hoa Thần vốn đang cười hớn hở đã lặng lẽ ngậm miệng, mặt lại đen như nhọ nồi.

Khốn khiếp!!

Anh em trong phòng livestream liên tục kinh hô học hỏi được rồi!

Duy chỉ có đạo diễn Vương của tổ chương trình là cực độ trầm mặc, ông ta xoa xoa tay, trong đầu vang lên đều là hình ảnh Trần Thiên Nhiễm và lão giả giao thủ lúc nãy.

Trong lòng chấn kinh vô cùng, cảnh tượng có thể so với phim võ thuật này cư nhiên trực tiếp xuất hiện ngay trước mắt mình?

Đừng có quá vô lý, đừng quá vô lý, nếu không thật sự sẽ không thể bịa tiếp được đâu!

Đạo diễn Vương nghĩ như vậy, nhưng trên mặt vẫn giữ vẻ trấn định!

Trên màn hình trực tiếp, lão giả đã vào nhà sau chuẩn bị đồ đạc, còn Trần Thiên Nhiễm thì tò mò bắt đầu quan sát cửa tiệm.

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật tự vận hành, bố cục phong thủy nơi này cũng tức khắc in sâu vào trong não bộ!!

Ở một góc phòng, có đặt mấy pho tượng Long Quy và Kỳ Lân có niên đại lâu đời, bên cạnh còn có Ngũ Nhạc Chân Hình Đồ!

Hiển nhiên, đây là bố cục trấn sát!

Chỉ là với mớ bản lĩnh mèo ba chân hiện tại của Trần Thiên Nhiễm, hắn cũng không nhìn thấu tại sao đối phương cần nhiều thứ trấn sát đến vậy.

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh thì giữ tư thế bất động, đôi mắt nhỏ không ngừng đảo quanh, hiển nhiên cũng rất tò mò, đồng thời trong lòng thì nghĩ: Từ bao giờ ở thành phố Ly lại có phim trường, làm trông cũng ra ngô ra khoai phết nhỉ!

Chỉ riêng hiệu ứng bối cảnh này, có thể gọi là nhất lưu rồi đấy.

Ánh mắt cô xoay chuyển lại rơi lên người Trần Thiên Nhiễm, trí tò mò thúc giục cô chậm rãi mở miệng: "Tiểu ca, không ngờ thân thủ

của anh cũng khá khẩm đấy chứ." Trần Thiên Nhiễm đang quan sát một bức tranh, nghe thấy tiếng của cô cũng quay đầu cười đáp: "Không có chút bản lĩnh thật sự thì sao dám đưa cô xuống mộ." "Vậy sao," Lưu Phỉ Phỉ thuận miệng đáp một câu, cô từ tận đáy lòng vốn không nghĩ đối phương thật sự có thể đưa mình đi xuống mộ.

Chẳng qua là cái chiêu trò nhỏ để thu hút mình thôi mà!

Còn làm trông như thật nữa chứ!

Nhưng đồng thời, Lưu Phỉ Phỉ cũng không nhịn được chú ý tới đối phương thêm một chút.

Tuy rằng gã trai thẳng thép này nói muốn dùng công cụ hạ mộ làm quà tặng mình, nhưng đây dù sao cũng là show hẹn hò mà!

Lát nữa khẳng định sẽ có màn quay xe!!

Mà lúc này Trần Thiên Nhiễm lại một lần nữa thi triển Tầm Long Quyết trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật!

Mục tiêu nhiệm vụ lần này là Thủy Hoàng Lăng, nhưng bốn phía phong thổ Thủy Hoàng Lăng đều tàng trữ một lượng lớn thủy ngân, mạo nhiên mở ra chắc chắn sẽ khiến thủy ngân khí hóa gây ra tác hại không thể lường trước!

Cũng vì thế, chỉ có thể tìm cách khác!!

Trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật có khả năng khám phá long mạch.

Thủy Hoàng Lăng vốn được xây dựng dựa trên long mạch, mà người xây dựng Thủy Hoàng Lăng tất nhiên cũng tôn sùng quy tắc phong thủy.

Long mạch có thủy có chung, nhưng tuyệt đối không thể phong kín miệng!

Vì vậy, khi Trần Thiên Nhiễm tra cứu bốn lối vào mộ đạo công khai của địa cung Thủy Hoàng Lăng xong, liền hiểu rõ Thủy Hoàng Lăng này tuyệt đối còn có một con đường khác!!

Nghĩ tới đây, Trần Thiên Nhiễm bước tới cửa tiệm, nhìn về phía mấy ngọn núi cao vút, dần dần rơi vào trầm tư.

Chương 8

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh tò mò hỏi: "Tiểu ca, anh đang nhìn gì vậy?" Hắn quay đầu nhìn qua, thản nhiên đáp: "Tìm vị trí xuống mộ!" "Hả??" Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc nhìn theo tầm mắt đối phương: "Đó là núi Ly?

Anh định đưa tôi đi tham quan Thủy Hoàng Lăng sao?" "Không!" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu mạnh mẽ: "Là thám hiểm!

Đi sâu vào trong!!" Dáng vẻ chính khí lẫm liệt của hắn khiến Lưu Phỉ Phỉ hơi ngẩn ngơ, đồng thời trong lòng cũng nhịn cười.

Phụt...

Tiểu ca này cũng thú vị thật, không phải là đi xem Binh Mã Dũng sao?

Còn nói nghe đặc sắc vậy?

Được rồi được rồi!!

Chỉ có thể phối hợp diễn xuất với anh thôi!

Tổ chương trình, đạo diễn Vương nghe cuộc đối thoại của bọn họ, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Không gây chuyện là tốt rồi!!

Đừng có làm trò quái đản, cái gì cũng có thể lấp liếm qua được!

Trong phòng quan sát, Y Y sau khi nghe thấy Thủy Hoàng Lăng cũng lắc đầu thở dài: "Vốn dĩ còn tưởng hắn có thể tạo ra bất ngờ gì cơ!

Cuối cùng vẫn là đi xem đá, xem tượng gốm à!!

Những thứ này đối với con gái mà nói sức hấp dẫn không có mạnh

như vậy đâu!" Trần Tư Thành hơi gật đầu: "Đúng là như thế, nhưng cũng có thể thấy từ điểm này Trần Thiên Nhiễm vẫn còn non lắm." So với tính chuyên nghiệp khi đóng phim, về mặt yêu đương, anh ta càng cảm thấy mình chuyên nghiệp hơn.

Dù sao có thể bỏ mặc vợ đẹp ở nhà để chạy ra ngoài ăn phở, cũng không phải người bình thường làm được.

Quách Tiểu Tứ cũng hơi hất cằm: "Lập tức rơi vào lối mòn rồi, tuy rằng chiêu trò của hắn chơi rất mượt, nhưng hiển nhiên cũng không hiểu tâm lý con gái lắm!" Hoa Thần nãy giờ mặt xám ngoét bỗng nhiên có cảm giác như vén mây thấy ánh mặt trời: "Quá vô vị, quá vô vị, đổi lại là tôi thì sớm đã đi dạo mấy con hẻm nhỏ mưa bụi rồi!

Không khí lãng mạn ngập tràn!

Thế nhưng Trần Thiên Nhiễm này?

Cư nhiên định đưa Phỉ Phỉ đi xem Binh Mã Dũng?

Thật sự là quá kém (LOW)!

Hay là đổi sang phòng livestream khác xem đi!" Trần Tư Thành và Quách Tiểu Tứ nghe lời anh ta cũng hơi hất cằm biểu thị tán đồng.

Thấy tình hình đó, MC Y Y cũng lên tiếng: "Thời gian chúng ta ở phòng livestream của Lưu Phỉ Phỉ cũng khá dài rồi, đã đến lúc sang phòng của các tổ khác xem thử, vậy xin đạo diễn giúp chúng ta chuyển đổi..." Cô còn chưa dứt lời, Mạnh Phi bỗng nhiên nói: "Đợi đã!!" "Dân?" Y Y nghi hoặc hỏi: "Mạnh lão sư có chuyện gì sao?" Mạnh Phi lên tiếng: "Trần Thiên Nhiễm này rất giỏi chơi chiêu, chơi mượt như vậy, cho nên mọi người nghĩ thứ hắn gọi là công cụ đổ đấu đó, lẽ nào thật sự chỉ là công cụ đổ đấu thôi sao?" Lời này vừa nói ra, mọi người tại hiện trường đều ngẩn ngơ, cùng lúc đó, lão giả

vào nhà sau lấy hàng cũng đã quay lại: "Hậu nhân Mạc Kim, đồ ngươi cần đủ rồi đây!" Theo tiếng lão giả vang lên, mọi người trong phòng quan sát đồng loạt tập trung tinh thần nhìn sang, mà trên màn hình, Lưu Phỉ Phỉ cũng lộ ra một tia vui mừng kinh ngạc.

Nhưng nụ cười này vụt tắt trong nháy mắt. "Anh đi hẹn hò, thật sự tặng con gái người ta trang bị đổ đấu hả??" Lưu Phỉ Phỉ trợn mắt hốc mồm nhìn Trần Thiên Nhiễm ở bên cạnh, rõ ràng chiêu trò chơi mượt như vậy cơ mà.

Hắn nhún nhún vai: "Hạ mộ thì đương nhiên là tặng trang bị đổ đấu, cái này không có vấn đề gì chứ?

Tổng không thể tặng cô một bộ váy đầm dạ hội?

Cái đó cũng không hợp mà!" "Hả?

Nhưng mà... nhưng mà..." Trên mặt Lưu Phỉ Phỉ đầy vẻ không thể tin nổi, nhưng lại thấy lời đối phương nói vô cùng có lý.

Người ta ngay từ đầu đã bảo là đưa mình đi đạo mộ rồi, hiện tại tặng một bộ trang bị dùng để đổ đấu, rất hợp lý mà!

Và khi cả bộ trang bị đổ đấu đó được giao vào tay Lưu Phỉ Phỉ, anh em trong phòng livestream hoàn toàn bùng nổ: 【Tú vãi!!

Đúng là quá ảo!!

Nghe lời Mạnh Phi, tôi còn ngây thơ tưởng rằng sẽ có màn quay xe!

Không ngờ Trần Thiên Nhiễm này bản chất đúng là một gã trai thẳng thép!】 【Món quà này nếu tặng cho một gã đàn ông, có lẽ sẽ rất phấn khích, dù sao hai người có thể COS đạo mộ tặc rồi đi xem Binh Mã Dũng, nghĩ thôi đã thấy kích thích!!

Nhưng...

đó là Thần Tiên Tỷ Tỷ mà!!

Đùa cái gì vậy!】【Tốt tốt tốt!!

Xin Trần tiểu ca hãy giữ vững phong độ!!

Cứ đà trai thẳng thép này mà xông tới nhé!!】【Khà khà khà!

Phỉ phỉ phấn cuồng hỉ!

CP này tuyệt đối không thể nào đẩy được!

Phỉ Phỉ là của chúng ta!】 Trong phòng quan sát, bốn vị quan sát viên nhìn màn hình trực tiếp, tất cả đều giật giật khóe miệng.

Y Y bất đắc dĩ nói: "Không ngờ Trần Thiên Nhiễm cư nhiên lại rớt xích vào thời điểm mấu chốt như thế này, thật sự khiến người ta thất vọng mà!!

Nếu không thì với nhịp độ này, e rằng thật sự có thể làm lay động trái tim nữ thần!" Hoa Thần vốn đang đen mặt, lúc này tức khắc nở nụ cười: "Ha ha ha!

Vẫn là để chúng ta xem livestream của các tổ khác đi!!

Binh Mã Dũng các thứ xem chán rồi còn gì?" Quách Tiểu Tứ gật đầu: "Đúng vậy, đi dạo Binh Mã Dũng thì hắn chắc là chẳng còn trò gì mới để diễn đâu!" Trần Tư Thành hơi trầm tư rồi nói: "Xem Chu Chu đi!

Không biết cô ấy và ca sĩ Rap ngầm có thể tạo ra tia lửa gì!" Mấy người liên tục lên tiếng, sau đó liền nhìn về phía Mạnh Phi.

Ông gật đầu: "Cũng được!" Sau đó Y Y liền phân phó đạo diễn bắt đầu chuyển đổi nội dung trực tiếp trên màn hình lớn.

Chỉ thấy trên màn hình, Chu Chu đang cùng Bì Bì Vạn hát trong phòng thu: "Nếu đã tham gia thi đấu / Dù có thua cũng không hối tiếc / Để phục sinh Jony J các người rốt cuộc đã chuẩn bị mấy tuần / Lẽ

nào thật sự là vì chiếu cố anh ta / Hay là đã đưa bao nhiêu lợi ích / Không muốn lại từng người một nói với các người đạo thuật..." Hai người càng hát càng kích động, trên màn hình đạn mạc anh em cũng liên tục gửi: 【Hoắc!

Có cảm giác quá đi!!

Hai người họ cứ như một cặp trời sinh vậy!!】 【Đúng là thế thật!

Cảm giác CP giản trực là tràn ra ngoài màn hình!!】 【Đỉnh quá!

Đỉnh quá!!

Đẩy thuyền thôi!

Đẩy thuyền thôi!】 Trần Tư Thành nhìn cặp đôi đầy cảm giác CP trên màn hình, không khỏi gật đầu: "Đây mới là cách mở đầu đúng đắn của show hẹn hò chứ!!

Cùng nhau ca hát, là thứ dễ thúc đẩy quan hệ phát triển nhất!" Quách Tiểu Tứ hơi hất cằm: "Đúng vậy!

Chỉ cần nhìn thôi là thấy cảm giác CP tràn ra ngoài màn hình rồi!

Không tồi, không tồi!!" Tiếp theo, bọn họ lại tiến vào phòng livestream của Ngốc Muội và tổng tài bá đạo Mạnh Thần Thần.

Thân là tổng tài bá đạo, Mạnh Thần Thần sau khi kết thúc một màn mua sắm hào nhoáng, liền dứt khoát bao trọn một khách sạn năm sao cho Ngốc Muội vui chơi!

Màn khoe giàu khoa trương này cũng khiến anh em nhận thức được sức mạnh của đồng tiền!!

Kế tiếp, màn hình lớn lại chuyển sang phòng livestream của Ngô Thần Phàm và Đồn Đồn.

Ngoại hình đầy cảm giác thiếu niên của Ngô Thần Phàm dưới ánh

nắng mặt trời hiện lên cực kỳ thanh xuân.

Trên sân bóng rổ mồ hôi đầm đìa, khiến các nữ sinh xung quanh liên tục kinh hô tiêm khiếu!

Chỉ có Đồn Đồn cầm một chai nước chạy bước nhỏ tới trước mặt đối phương và đưa nước!

Cảm giác thanh xuân của tình yêu vườn trường tức khắc ập vào mặt!

Khiến anh em trong phòng livestream liên tục kinh hô không ngớt: 【Mẹ nó!

CP này tôi đẩy nhé!!】【Tê!!

Đây mới là show hẹn hò!

Đây mới là yêu đương!

Bên cạnh mấy cái chiêu trò kia thật sự là chẳng có ý nghĩa gì cả!!】【Đây mới là show hẹn hò tôi muốn xem!!

CP này hạp quá đi!!】Không chỉ anh em trong phòng livestream có suy nghĩ như vậy, bao gồm cả mọi người trong đoàn quan sát cũng không khỏi liên tục gật đầu tán thán. "Nhìn thấy tình huống của mấy cặp CP này, có một cảm giác nhẹ nhõm hẳn." "Ai bảo không chứ!!

Đây mới là yêu đương đàng hoàng tử tế này!" "Quá nhiều chiêu trò chưa chắc đã thu hút được con gái đâu!!

Nói không chừng còn phản tác dụng nữa!" Show hẹn hò vốn dĩ có một hệ thống chấm điểm, khán giả cảm thấy CP nào hạp thì có thể trợ lực, mà hiện tại, trong bốn tổ CP, tổ của Lưu Phỉ Phỉ không nghi ngờ gì là đang đứng bét bảng.

Chương 9

Nguyên nhân không có gì khác, ai đời yêu đương lại đi xem đá chứ!

Và ngay lúc tất cả mọi người đang chìm đắm trong việc đẩy thuyền CP, cùng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm đã dẫn Lưu Phỉ Phỉ rời khỏi Quỷ Thị, và lên xe taxi tiến về phía núi Ly.

Thành phố Ly cách núi Ly không quá xa, ngồi taxi cũng chỉ mất khoảng mười mấy phút.

Chỉ có điều nhìn hướng đi càng lúc càng lệch khỏi núi Ly, Lưu Phỉ Phỉ có chút ngơ ngác: "Tiểu ca!

Không phải anh nói đưa tôi đi dạo Binh Mã Dũng sao?

Sao càng lúc càng xa núi Ly vậy?" "Đường không có sai đâu!" Trần Thiên Nhiễm giơ tay chỉ lên bầu trời: "Dựa theo vị trí tinh tú và phân tích địa thế, vị trí đào lỗ tốt nhất nằm ở phía bên này!" "Cái gì?" Trên trán Lưu Phỉ Phỉ tức khắc hiện lên một loạt dấu chấm hỏi.

Trần Thiên Nhiễm thấy đối phương có chút mờ mịt, lập tức mở miệng hỏi: "Không biết cô hiểu biết bao nhiêu về Chu Dịch Bát Quái?" "Hả??" Lưu Phỉ Phỉ mặt đầy mờ mịt, thầm nghĩ ai đi show hẹn hò mà lại lôi Chu Dịch Bát Quái ra nói ở đây chứ!!

Nhưng vì phép lịch sự, cô chậm rãi lắc đầu: "Không biết tí gì luôn!" "Vậy tôi giải thích sơ qua cho cô một chút," nói xong, Trần Thiên Nhiễm liền lên tiếng: "Bát quái ứng với ngũ hành, lại có thiên can và địa chi, cho nên chúng ta có thể coi trời đất này như một bức đồ bát quái ngũ hành.

Đồng thời, khi chúng ta lấy bát quái làm bàn cơ bản, thì tinh tú lại

liên quan mật thiết với nó.

Do đó từ đây có thể rút ra rất nhiều kết luận..." Trong thời gian sau đó, Trần Thiên Nhiễm liền tường thuật chi tiết một số nội dung về ngũ hành bát quái, nghe đến mức Lưu Phỉ Phỉ đầu óc như trên mây, càng khiến anh em trong phòng livestream liên tục kinh hô hay lắm!

Đồng thời, theo sự phân tích sâu hơn của Trần Thiên Nhiễm, anh em trong phòng livestream bắt đầu ngồi không yên: "Do đó, theo phán đoán của tôi, Thủy Hoàng Lăng tọa lạc trên long mạch, vậy thì ngoài bốn mộ đạo dẫn đến địa cung đã lộ rõ, chắc chắn còn có một mộ đạo thứ năm xuyên suốt từ đầu rồng đến đuôi rồng!

Có câu có khởi đầu thì có kết thúc (hữu thủy hữu chung)." 【Các bác ơi!

Đây là show hẹn hò mà!!

Sao ông cứ khăng khăng lôi huyền học vào thế?】 【Không đâu!

Tôi nghe thấy cũng khá là có lý đấy, gã này không giống như đang bịa, hắn dường như thật sự hiểu ngũ hành bát quái đấy!】 【Tê!!

Không lẽ thực sự có mộ đạo thứ năm dẫn đến địa cung Thủy Hoàng Lăng chưa từng được phát hiện sao??】 Ngoài khu bình luận, tại tổ chương trình, đạo diễn Vương hai nắm đấm siết chặt, khóe miệng liên tục giật giật, trong lòng phẫn nộ bất bình: Mã nó!

Đừng nói nữa!!

Đừng nói nữa!!

Càng nói thì càng không che đậy được đâu!!

Đột nhiên ngay lúc này, một loạt thông báo hệ thống thu hút sự chú ý của ông ta: 【Cục Điều tra Dân gian Phong tục đã theo dõi tài khoản Kuaidou của bạn!】 【Viện Nghiên cứu Khảo cổ Núi Ly đã theo dõi

tài khoản Kuaidou của bạn!】【Viện Nghiên cứu Địa chất Núi Ly đã theo dõi tài khoản Kuaidou của bạn!】Thôi xong!!

Lần này ngay cả chính quyền cũng vào theo dõi rồi!

Đầu óc đạo diễn Vương ong ong, Trần Thiên Nhiễm này chẳng qua là chém gió tùy miệng vài câu bát quái huyền bí, có đáng để mấy cái tài khoản chính thức (Quan V) các người vào theo dõi không??

Không đến mức đó chứ!!

Thật sự không đến mức đó đâu mà!

Những phó đạo diễn bên cạnh cũng liên tục nuốt nước miếng: "Đạo diễn Vương, cái này..." "Ông nói xem mấy cái Quan V này đột nhiên theo dõi tài khoản chương trình của chúng ta, là..." Mọi người muốn nói lại thôi, nhưng đạo diễn Vương lại vung tay một cái: "Kiếm fame thôi mà!

Hiểu không!!

Chính là kiếm fame!

Vụ kiện hàng nội địa 79 tệ hồi trước không phải cũng như vậy sao!!

Bình thường mấy cái Quan V này chẳng có ai theo dõi, hôm nay mượn nhiệt độ của chúng ta để tăng chút nhân khí, cũng là chuyện thường tình." Phó đạo diễn do dự nửa ngày mới lên tiếng: "Nhưng mà... chúng ta là một show hẹn hò, thu hút mấy cái Quan V này tới có phải có chút gì đó sai sai không?" Nghe vậy, đạo diễn Vương lại lâm vào trầm mặc.

Và khi những tài khoản chính thức này theo dõi, tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của anh em:【Tê!

Tình hình gì đây?

Viện nghiên cứu khảo cổ cũng tới xem show hẹn hò à?】【Còn cái viện nghiên cứu địa lý gì kia nữa, sao cũng theo dõi rồi?】【Đợi đã!

Cục Điều tra Dân gian Phong thủy là cái gì vậy?

Sao tôi chưa bao giờ nghe nói tới tổ chức này?】Và theo sự theo dõi của mấy Quan V, nhiệt độ phòng livestream của Lưu Phỉ Phỉ trực tiếp bùng nổ tăng vọt!!

Cùng lúc đó, tổ chương trình cũng lập tức đăng một tuyên bố trong khu vực đạn mạc công khai:【Tất cả nội dung trong chương trình này đều là hư cấu, xin đừng gán ghép vào đời thực!】Một câu nói tung ra, trực tiếp khiến cư dân mạng cười lớn:【Ha ha ha!

Tổ chương trình này biết tấu hài quá!

Còn đặc ý nhảy ra đăng tuyên bố, đây là sợ nhiệt độ giảm xuống mà!】【Cười chết mất!

Sao nào?

Không lẽ Trần Thiên Nhiễm tùy miệng bịa đại vài câu mà thật sự tìm ra mộ đạo thứ năm mà đội khảo cổ còn chưa phát hiện ra sao?】【Thú vị quá!

So với nội dung ba phòng livestream bên cạnh, tổ hợp CP Thần Tiên Tỷ Tỷ và Trai thẳng thép xem chừng còn vui hơn đấy!!】【Tốt tốt tốt!!

Chỉ cần không phải là đẩy thuyền tình yêu, quản các người là CP gì, fan Phỉ Phỉ chúng tôi tuyệt đối không có ý kiến, ngược lại còn ủng hộ nhiệt tình!】Trên màn hình trực tiếp, sau khi Trần Thiên Nhiễm giảng xong, Lưu Phỉ Phỉ vẫn luôn giữ trạng thái há hốc mồm, nhất thời chưa kịp phản ứng lại.

Lúc này, bác tài xế trên ghế lái cũng không nhịn được trêu chọc:

"Ha ha ha!

Cậu thanh niên!

Cậu cũng thú vị đấy!!

Xem ra cũng không ít lần đọc Chu Dịch Bát Quái nhỉ?

Nhưng tôi nói cho cậu nghe, mấy ngàn năm nay, người muốn vào Thủy Hoàng Lăng không ít đâu!

Ngay cả người mạnh như Sở Bá Vương Hạng Vũ cuối cùng cũng phải thất bại trở về, chưa nói đến trong Thủy Hoàng Lăng đó ẩn chứa nguy cơ gì, chỉ riêng việc tìm một lối vào đã là vấn đề nan giải nhất rồi!" Ở ghế sau, Trần Thiên Nhiễm đầy tự tin: "Sơn nhân tự hữu diệu kế!" "Ha ha ha!" Bác tài xế lại không nhịn được cười lớn: "Nói một câu thực lòng, gần Thủy Hoàng Lăng quả thực có không ít hố đạo tặc, nhưng mà... tôi mới thấy lần đầu có người chạy đến nơi xa xôi thế này để tìm lối vào mộ đạo đấy." Lưu Phỉ Phỉ sau khi nghe thấy những lời này, lại tò mò nghiêng đầu nhìn Trần Thiên Nhiễm, lại chú ý tới đối phương vẫn khí định thần nhàn, không có phản ứng gì trước lời nghi ngờ này!

Đồng thời cũng phản ứng lại, đối phương tuy rằng miệng nói là muốn đưa mình đi Thủy Hoàng Lăng, nhưng lộ trình ngược hướng này rõ ràng là đang tự lấy đá đập chân mình.

Không lẽ trong khu rừng núi này có phong cảnh gì hiếm thấy và tươi đẹp sao?

Nghĩ tới đây, trong lòng Lưu Phỉ Phỉ liền nhen nhóm một tia mong đợi.

Biểu cảm nhỏ này của cô vốn dĩ không nên bị người ta chú ý tới, nhưng thật trùng hợp là trong khoang xe nhỏ hẹp này, chiếc drone quay trực tiếp lại vừa vặn quay sát mặt cô.

Không chỉ quay được nhan sắc kinh diễm như tiên giáng trần, mà còn thể hiện trọn vẹn những biểu cảm nhỏ khi cô nghe thấy mỗi câu nói một cách vô cùng sắc nét. 【Anh em ơi, tôi nói một câu thôi.

Trần Thiên Nhiễm này thật sự là có chút bản lĩnh đấy!

Tuy rằng những thứ hắn nói rất vớ vẩn, nhưng lại thực sự câu được trí tò mò của Thần Tiên Tỷ Tỷ rồi!】【Đúng vậy!

Vốn dĩ mấy lần tôi đều nghĩ hắn hết chiêu rồi, kết quả... cư nhiên còn nối tiếp được nữa?】【Thần Tiên Tỷ Tỷ đang mong đợi cái gì?

Tổng không thể mong đợi tiểu tử này sẽ bày ra một khung cảnh lãng mạn trong rừng sâu núi thẳm này rồi trực tiếp tỏ tình chứ??】【Cười chết!

Sao chổi đâm vào Trái Đất tôi còn không tin gã có tư duy trai thẳng này sẽ có chiêu đó!】【Đợi đã!!

Nếu nói hắn đưa Lưu Phỉ Phỉ đi không phải để xem Binh Mã Dũng, cũng không có bất ngờ gì... thì chẳng lẽ hắn thật sự định đi đào hố đạo tặc sao??】 Cùng lúc đó, tại Cục Điều tra Dân gian Phong thủy, một thanh niên đang cầm tài khoản Quan V xem Kuaidou.

Anh ta tên là Phan Tông Bạch, cũng đang rảnh rỗi lướt video ngắn.

Và sau khi chú ý tới chương trình show hẹn hò CP này, liền bị thuyết pháp phong thủy của Trần Thiên Nhiễm làm cho kinh ngạc, theo bản năng liền ấn theo dõi.

Nhưng khi nhìn thấy một loạt đạn mạc trên livestream đều đang nghi hoặc Trần Thiên Nhiễm có phải thật sự đi đào hố đạo tặc hay không, Phan Tông Bạch không khỏi lắc đầu: "Ha ha ha, năm đó Thủy Hoàng Lăng sơ bộ khai phát, cục trưởng đã từng đích thân ra tay và xác định mộ đạo dẫn đến địa cung Thủy Hoàng Lăng tuyệt đối không tồn tại cái thứ năm!

Tiểu tử này nghe qua thì có vẻ khá hiểu về phong thủy, nhưng nhìn kỹ lại thì cũng chỉ là kẻ học đòi thôi!" Anh ta nói xong liền tắt livestream.

Còn đạo diễn Vương đang theo dõi phòng trực tiếp của Lưu Phỉ Phỉ, cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Không gây chuyện là tốt rồi!!

Chỉ cần không gây chuyện thì sẽ không bị mời đi uống trà!

Cùng lúc đó, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm đã dẫn Lưu Phỉ Phỉ tiến vào lối mòn trong rừng sâu, miệng không ngừng ngâm xướng chú ngữ của Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật: "Tầm long phân kim khán triền sơn, nhất trọng triền thị nhất trọng quan..." (Tìm rồng chia vàng nhìn núi quấn, một lớp quấn là một lớp cửa...) Cùng với giọng trầm thấp của hắn vang lên, không khí sau cơn mưa càng thêm đặc quánh, gió thổi qua cũng hơi có chút âm lãnh.

Lưu Phỉ Phỉ nuốt một ngụm nước miếng, hơi e dè đánh giá xung quanh, đồng thời lại xích lại gần Trần Thiên Nhiễm: "Này, tiểu ca... chúng ta định đi đâu vậy?

Sao cảm thấy càng lúc càng âm lãnh thế này?" Nghe thấy lời cô, Trần Thiên Nhiễm liền lên tiếng: "Rất bình thường, táng pháp long mạch vốn là phải chú trọng tìm thấy nơi có sinh khí để tiến hành xây dựng, mà lăng mộ đã xây xong thì ở một mức độ nào đó sẽ hấp nạp hết khí của long mạch đi!

Chương 10

Dương khí yếu, âm khí tự nhiên sẽ tỏ ra mạnh mẽ hơn!" "???" Lưu Phỉ Phỉ lại một lần nữa bị tính chuyên nghiệp của đối phương làm cho kinh ngạc, vừa định mở miệng, Trần Thiên Nhiễm lại tiếp tục nói: "Cái xẻng!" "Cái gì??" Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc nhìn thanh niên trước mặt.

Hắn nhắc lại lần nữa: "Đưa tôi cái xẻng Lạc Dương!

Tôi cần phán đoán niên đại và thời gian của chất đất ở đây!" "Không phải... tôi... chuyện này..." Lưu Phỉ Phỉ hoàn toàn không thể nhịn được nữa!

Không có bất ngờ gì thì thôi, còn muốn bắt mình đưa xẻng cho hắn??

Và khi cảnh tượng này được drone trực tiếp quay lại và truyền vào phòng livestream, khoảnh khắc đó đã trực tiếp đốt cháy phòng livestream: 【Ảo thật đấy!!

Cho ông tham gia show hẹn hò, ông không những dắt Lưu Phỉ Phỉ đi chệch hướng, thậm chí còn muốn nữ thần đưa xẻng cho ông hả??】【Khốn khiếp!!

CP show hẹn hò của người ta đều đang hẹn hò ca hát, mua sắm!!

Ông cư nhiên dắt Phỉ Phỉ đi đào lỗ?】 Anh em trong phòng livestream mông lung, đạo diễn Vương của tổ chương trình càng thêm nghi hoặc.

Tuy rằng lúc trước Trần Thiên Nhiễm làm ra vẻ huyền bí khiến tim ông đập thình thịch, nhưng bây giờ cái trò đào hố đất này, thật sự khiến ông không hiểu nổi.

Tiểu tử này... không lẽ là có bệnh gì nặng sao??

Thật sự muốn đào một cái lỗ để tới địa cung Thủy Hoàng Lăng thì cũng không nên là ở nơi cách xa mấy cây số thế này chứ!!

Chính trong lúc ông đang nghi hoặc, trên màn hình trực tiếp, Lưu Phỉ Phỉ đã tháo cái xẻng Lạc Dương đang giắt sau ba lô xuống.

Tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm liền thuần thục bày ra tư thế bắt đầu sử dụng xẻng Lạc Dương!

Hự!!

Một xẻng xuống lập tức đưa lên một tảng bùn!

Sau đó hắn xoa xoa cằm, tiếp tục đào đất ở mặt đất xung quanh.

Liên tiếp mười mấy lần sau đó, Lưu Phỉ Phỉ có chút không nhịn được mở miệng: "Tiểu ca, không lẽ anh thật sự dắt tôi tới trải nghiệm đào hố đấy chứ??" Trần Thiên Nhiễm đào lên một xẻng đất quan sát kỹ lưỡng rồi khóe miệng hơi nhếch lên: "Đã nói rồi, đưa cô đi thám hiểm Thủy Hoàng Lăng, tổng phải tìm một con đường thích hợp chứ." "???" Trên trán Lưu Phỉ Phỉ lại hiện lên một loạt dấu chấm hỏi, sau đó liền lấy điện thoại ra tìm kiếm vị trí Thủy Hoàng Lăng so với nơi mình đang đứng: "Tiểu ca!!

Ở đây cách đó tận hai mươi cây số đường đấy!!" Trần Thiên Nhiễm cười tiếp tục đào đất, cái xẻng vừa rồi đào ra bùn đất rõ ràng có sự khác biệt rất lớn so với xung quanh, phải đào sâu hơn nữa mới có thể xác định chắc chắn.

Đồng thời hắn cũng giải đáp nghi hoặc của đối phương: "Lúc nãy ở trên xe, tôi đã nói với cô rồi, Thủy Hoàng Lăng được xây dựng trên một con long mạch, mà muốn hấp thụ khí vận của long mạch thì cần phải bao phủ nó hoàn chỉnh.

Theo tôi quan thiên tượng trắc địa lý thì con long mạch này dài tới

mấy trăm cây số.

So với một số đại long mạch thì cái này tính là nhỏ, nhưng vào thời nhà Tần, muốn xây dựng một ngôi lăng mộ trên vùng đất dài mấy trăm cây số này, khối lượng công trình chắc chắn là khổng lồ, sợ rằng đến thời nhà Hán cũng khó lòng hoàn thành.

Cho nên, bọn họ chắc chắn sẽ chọn cách thu nhỏ lại để xây dựng, nhưng để hấp thụ khí vận long mạch, thì cần dùng một chút thủ đoạn nhỏ, ví dụ như làm một con mộ đạo cực kỳ dài!

Như vậy cũng coi như là bao phủ toàn bộ long mạch!

Tôi nói như vậy, cô có hiểu được không?" Lưu Phỉ Phỉ cả người ngây ra tại chỗ, trong đầu cô không ngừng vang lên: Mình không phải đang tham gia show hẹn hò sao?

Tại sao mình lại tới đây đào đất!

Mình... mình rõ ràng là một nữ minh tinh mà!!

Có nữ minh tinh nhà ai đi show hẹn hò lại là đi đào đất bới hố đâu!

Anh em trong phòng livestream cũng lại một lần nữa không nhịn được: 【Tuy rằng tiểu ca anh nói nghe rất có lý, nhưng cũng không thay đổi được sự thật anh dắt đối tượng CP đi đào hố!!

Thứ này mẹ nó mà lãng mạn được á??】 【Quá là phi lý!!

Lúc nãy thấy tiêu đề là show hẹn hò, khách mời có Phỉ Phỉ, tôi rất tò mò sao Phỉ Phỉ lại đi show hẹn hò.

Hay lắm, vừa ấn vào, cư nhiên là Phỉ Phỉ mặc một bộ đồ chiến thuật cùng một gã ngốc đi đào hố??】 【Fan nam của Phỉ Phỉ sướng rơn, hẹn hò yêu đương gì đó đa phần là vô vị, vẫn cứ phải là sinh tồn ngoài trời mới sướng!!

Đào hố các thứ thơm biết bao, ha ha ha!】 Và tại Viện Nghiên cứu

Khảo cổ Núi Ly, một người phụ nữ mặc tất lưới đang cầm điện thoại xem livestream.

Cô tên là Đoạn Mộng Lâm, một học giả của viện nghiên cứu, vốn dĩ là tranh thủ thời gian nghỉ ngơi lướt Kuaidou, kết quả là thấy phòng livestream của show hẹn hò này.

Đồng thời càng bị những thuyết pháp về tinh tượng địa lý của Trần Thiên Nhiễm trên xe taxi thu hút!

Tuy rằng khi thấy Trần Thiên Nhiễm bảo tài xế lái về hướng ngược lại, dần dần cảm thấy đối phương đang làm trò quái đản, nhưng khi Trần Thiên Nhiễm sử dụng xẻng Lạc Dương một cách điêu luyện, cô liền hiểu ra, tiểu tử này tuyệt đối là tay lão luyện!!

Mà sự phân tích hiện tại càng khiến cô nhíu chặt lông mày, càng phát giác chương trình này không đơn giản!!

Chỉ có điều tuyên bố do tổ chương trình đưa ra lại khiến cô đầy rẫy nghi hoặc: "Đây rốt cuộc là kịch bản hay là tình huống thật vậy??" Nhất thời, cô cũng có chút không quyết định được.

Nhưng ngộ nhỡ Trần Thiên Nhiễm này thật sự đào ra được thứ gì đó, thì có lẽ nên gọi điện hỏi thăm vị đạo diễn chương trình này.

Tuy nhiên Đoạn Mộng Lâm nghĩ kỹ lại cũng cảm thấy, năm đó các lộ thái đấu cùng ra tay cũng không phát hiện ra cái gọi là mộ đạo thứ năm dẫn đến Thủy Hoàng Lăng, hắn - một nhân vật nhỏ bé danh bất kinh truyền sao có thể tìm ra được?

Vả lại, việc mộ đạo thứ năm này có tồn tại hay không vẫn còn là một bí ẩn to lớn.

Trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm vẫn đang sử dụng xẻng Lạc Dương, thậm chí là bắt đầu nối dài thêm cho xẻng Lạc Dương: "Tới đây!

Cho tôi thêm một đoạn cán nữa!" Sắc mặt Lưu Phỉ Phỉ đờ đẫn, nhưng cũng không chậm trễ, vội vàng từ ba lô tháo xuống một đoạn cán nối xẻng Lạc Dương nữa.

Khi đưa đoạn cán nối qua, cô cũng lên tiếng hỏi: "Tiểu ca, về khảo cổ trước đây tôi cũng có tìm hiểu qua, anh cứ dùng xẻng Lạc Dương đào đất như thế này rồi xem niên đại thì ý nghĩa không lớn lắm phải không?

Dù sao mộ táng thời Tần độ sâu đều ở khoảng hai ba mươi mét, chỉ dựa vào mấy đoạn cán nối này của chúng ta chắc là không đủ dùng đâu?" "Ồ?" Trần Thiên Nhiễm đầy hứng thú nhìn về phía đối phương: "Cô cũng hiểu những thứ này sao?" "Hừ hừ!" Lưu Phỉ Phỉ nhướng mày: "Người ta cũng là người có học đấy nhé!" "Đã như vậy, vậy tôi sẽ nói rõ cho cô nghe," Trần Thiên Nhiễm tiếp tục đào đất và nói: "Thời Đường có một người tên Ôn Thao, cô chắc là không xa lạ gì chứ?" "Ôn Thao?" Lưu Phỉ Phỉ nhíu mày, thầm nghĩ mộ thời Tần sao còn liên quan đến thời Đường?

Lúc này, Trần Thiên Nhiễm lại tiếp tục nói: "Dân gian từ lâu đã có lời đồn, Ôn Thao năm đó khi khai quật mười tám ngôi lăng mộ thời Đường, trong lúc đó cũng từng dòm ngó Thủy Hoàng Lăng, nhưng tại sao việc này lại bị gián đoạn thì không ai biết rõ.

Chỉ có điều thế gian lại lưu truyền rằng phó tướng của ông ta để lại một cuốn sổ, trên đó thuyết minh chi tiết rằng Ôn Thao năm đó quả thực đã động tâm với Thủy Hoàng Lăng, thậm chí là dựa vào thuật phong thủy cao người một bậc của ông ta mà tìm thấy mộ đạo thứ năm..." Lời nói đến đây, Lưu Phỉ Phỉ lập tức cướp lời đáp: "Cho nên, thực tế thứ anh đang đào không phải là mộ đạo, mà là hố đạo tặc do Ôn Thao năm đó để lại?" "Thông minh!" Trần Thiên Nhiễm tán thưởng gật đầu.

Lưu Phỉ Phỉ có chút đắc ý nhưởng cằm, sau đó lại kinh ngạc nói: "Nói như vậy, nếu vị trí chính xác, chúng ta chẳng phải có thể trực tiếp đào khoảng hai ba mét là có thể đào trúng vị trí hố đạo tặc sao??" "Đoán đúng rồi!!" Trần Thiên Nhiễm nhe răng cười: "Hơn nữa!

Nếu chúng ta thật sự đào ra được, vậy chắc chắn sẽ là một khoảnh khắc được ghi vào sử sách!!

Không biết Phỉ Phỉ cô có sẵn lòng sáng tạo lịch sử không?" "Sẵn lòng!!" Lưu Phỉ Phỉ không nói hai lời, trực tiếp rút ra xẻng công binh!

Và những cảnh tượng này khiến anh em trong phòng livestream hoàn toàn bùng nổ: 【Vãi nồi!!

Phỉ Phỉ!

Cô làm sao vậy!

Cô cư nhiên còn nhập tâm vào luôn rồi à??】 【Nữ thần của tôi ơi, nghìn vạn lần đừng bị một hai câu khen ngợi của tiểu tử này làm mờ mắt, tiểu tử này chỉ là muốn bắt cô cùng đào hố thôi!】 【Chiêu trò, đây rõ ràng là chiêu trò!!

Chỉ có cùng làm một việc mới có thể nhanh chóng kéo gần quan hệ, mà muốn quan hệ kéo gần hơn nữa thì phải khiến đối phương hoàn toàn nhập tâm vào việc đó!!

Trời đất ơi!!

Trần Thiên Nhiễm này!

Đúng là một cao thủ!】 Trong phòng nghỉ của Viện Nghiên cứu Khảo cổ Núi Ly, Đoạn Mộng Lâm vừa bóc một gói khoai tây chiên liền tức khắc ngồi không yên: "Đợi đã!!

Ôn Thao?

Đúng rồi!!

Hình như lúc trước mình từng thấy những ghi chép liên quan đến việc này!!

Trước đây không chú ý...

Lẽ nào, thật sự là như vậy sao??" Đồng tử cô co rụt lại mạnh mẽ, sau đó liền nhanh chóng xoay người chui vào phòng nghiên cứu, lật xem cổ tịch!

Và khi những lời đối thoại của Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ trên màn hình trực tiếp được nhân viên cắt ghép cắt lại và truyền lên mạng, đợt nhiệt độ này hoàn toàn nổ tung trời! #Bùng nổ!

Nữ minh tinh đỉnh lưu tham gia show hẹn hò, cuối cùng lại đi đào hố!# #Rốt cuộc là nhân tính vặn vẹo, hay là tổ chương trình cố ý sắp đặt?# #Người khác đi show hẹn hò là để yêu đương, Phỉ Phỉ đi show hẹn hò là đi làm khổ sai đào hố?# #Hình thức show hẹn hò đi trước thời đại!

Dắt CP của bạn cùng đi làm việc!# Hot search Weibo trực tiếp bá chiếm bảng xếp hạng!

Hiệu ứng gây chấn động tạo ra không nghi ngờ gì là chưa từng có!

Dù sao cũng chưa từng có một chương trình show hẹn hò nào mà khách mời nam lại dắt đối tượng CP đi đào hố làm việc!

Thậm chí còn khiến đối phương càng làm càng hăng say!

Bình luận bên dưới lớp lớp không ngớt: 【Tôi có xem một chút chương trình này, lúc đó cảm thấy Phỉ Phỉ ghép cặp với một người yêu thích khảo cổ chắc chắn sẽ rất vô vị, nhưng không ngờ tia lửa lại tinh thải như vậy nha!】【Ha ha ha!

Chương 11

Giản trực là tuyệt đỉnh, người ta dắt đối tượng CP đi đủ kiểu mua sắm, ông thì hay rồi, ở đây đào đào đào?】【Trần Thiên Nhiễm này cũng thú vị thật, dựng một cái kịch bản thám hiểm đạo mộ phải không?

Tình tiết biên bài này cũng không tệ, thậm chí còn khiến Lưu Phỉ Phỉ hoàn toàn nhập tâm vào luôn rồi!!

Cái này tôi có chút tò mò, không lẽ để tạo hiệu ứng chương trình, ông thật sự có thể đào ra một cái hố đạo tặc sao?】Theo hiệu ứng dư luận lan rộng, cũng thu hút sự chú ý của ngày càng nhiều người.

Ví dụ như lúc này, Ngốc Muội đang ở trên máy bay riêng cũng nhìn thấy hot search này: "Cái gì??

Trần Thiên Nhiễm cư nhiên dắt Phỉ Phỉ đi đào hố đạo tặc??

Bới đất hả!

Thật không vậy?

Không thể nào??" Ngồi đối diện, tổng tài bá đạo Mạnh Thần Thần nghe thấy lời này cũng cười hỏi: "Là gã yêu thích khảo cổ đó sao?" Ngốc Muội nghe vậy gật đầu mạnh mẽ: "Đúng vậy!

May mà lúc đó tôi không bị phân cho hắn, nếu không thì bây giờ chắc là phải cầm xẻng đào đất rồi!!" Cô nói rồi cầm ly rượu Lafite năm 82 trên bàn ăn nhấp một ngụm nhỏ, cảm nhận mùi vị đồng tiền tràn ngập trong khoang miệng: "Bỗng nhiên có chút đồng tình với Phỉ Phỉ!!

Trần Thiên Nhiễm này cư nhiên thật sự dắt cô ấy đi đào hố!

Cái này phải là gã trai thẳng thép đến mức nào mới có thể làm ra

được sự tình như vậy chứ!" Mạnh Thần Thần cầm một quả dâu tây vàng quý tộc ăn một chút phần đầu rồi thuận tay vứt đi, đồng thời lộ ra một nụ cười nói: "Nhưng nói đi cũng phải nói lại, thật sự đào ra hố đạo tặc thì mới gọi là không uổng công kỳ vọng, nhưng mà ha ha ha, những gì hắn đang làm bây giờ chẳng phải là một trò cười sao!" Cảnh tượng tương tự cũng đang diễn ra ở những nơi khác.

Chu Chu và Bì Bì Vạn sau khi hát xong một cách sảng khoái trong phòng thu liền chuẩn bị nghỉ ngơi, và khi nhìn thấy tin tức, Chu Chu cũng không khỏi bất đắc dĩ đỡ trán lắc đầu: "May mà mình không bị ghép cặp với Trần Thiên Nhiễm." Đồng thời, Ngô Thần Phàm vừa kết thúc trận bóng rổ đang cùng Đồn Đồn dạo bước trong khuôn viên trường đầy hơi thở thanh xuân, trong điện thoại liên tục truyền đến thông báo tin tức cũng khiến Ngô Thần Phàm theo bản năng lấy điện thoại ra.

Cho đến khi anh ta nhìn thấy hot search, suýt chút nữa là không nhịn được cười thành tiếng: "A, Phỉ Phỉ bây giờ trong lòng chắc cũng đang rất hối hận phải không?

Một nữ minh tinh đỉnh lưu tham gia show hẹn hò, không những không được đối xử như công chúa, kết quả còn phải tốn sức đi làm việc nặng?" Đồn Đồn ở bên cạnh cũng che miệng cười thầm, sau đó cô cũng biết, sắp xếp ban đầu của tổ chương trình chính là cô và Trần Thiên Nhiễm ghép cặp, kết quả âm sai dương thác lại ghép cặp với đại nam hài đầy nắng!

Tuy nhiên, nhìn từ kết quả hiện tại, sự sai sót này xem ra cũng khá tốt!!

Phỉ Phỉ tỷ!!

Xin lỗi chị nha!!

Những người trong phòng quan sát tự nhiên cũng chú ý tới tình

hình dư luận trên mạng. "Không lẽ chứ??

Tôi còn tưởng tiểu tử này sẽ có màn quay xe hay gì đó, kết quả hắn thật sự dắt Phỉ Phỉ đi đào hố à??" Trần Tư Thành vẻ mặt không thể tin nổi.

Quách Tiểu Tứ cũng đầy tò mò lên tiếng: "Đạo diễn!

Đạo diễn!

Mau chuyển ống kính sang tổ của Phỉ Phỉ!!" Hoa Thần bên cạnh càng thêm cấp thiết: "Đúng!

Mau chuyển đi!

Mau chuyển đổi đi!!

Gã trai thẳng thép này sao có thể đối xử với nữ thần của tôi như vậy??

Cư nhiên bắt cô ấy làm việc nặng!!" Trước đề nghị của mọi người, đạo diễn cũng lập tức chuyển đổi nội dung trực tiếp trên màn hình lớn.

Bụp!

Trong nháy mắt, trên màn hình lớn hiện ra một khu rừng, và trong đó chính là Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ đã thay xẻng công binh để tiến hành đào hố. "Phỉ Phỉ!

Đúng!

Phải dùng lực ở eo, chỉ có như thế này mới có thể phát huy được toàn bộ khí lực và đào đất lên, dùng sức vào!" "Là như thế này sao?" Lưu Phỉ Phỉ nỗ lực và tốn sức cầm xẻng công binh cố gắng đào, nhưng trên mặt lại tràn ngập nụ cười hưng phấn, dù sao thì ai có thể cưỡng lại được niềm vui của việc đào đào đào chứ!

Đạn mạc trong phòng trực tiếp sớm đã nổ tung: 【Mẹ nó chứ!!

Người anh em!

Rốt cuộc ông đã chuốc bùa mê thuốc lú gì cho Phỉ Phỉ vậy!

Người ta là một nữ minh tinh đỉnh lưu như thế cư nhiên lại cùng ông đào hố ở đây??】【Giản trực là tin tức đầu đề của thế kỷ mà!】【Trần Thiên Nhiễm này giỏi lừa gạt thật!

Hắn cư nhiên nói hắn có mười phần nắm chắc có thể đào được hố đạo tặc do Ôn Thao để lại năm đó ở đây!!】【Chuyện đã đến nước này rồi, tôi đoán Phỉ Phỉ cũng bị hắn câu dẫn đến mức kỳ vọng bùng nổ, sau khi nghe tiểu tử này lải nhải một hồi, ai nghe mà chẳng muốn cầm xẻng lên đào thử một phát chứ!】 Nhìn màn hình trực tiếp, mọi người trong phòng quan sát đồng loạt rơi vào trầm mặc, cho đến khi Hoa Thần không nhịn được lên tiếng: "Gã này giản trực không phải con người!!

Đó là Lưu Phỉ Phỉ mà!!

Sao hắn nỡ để một nữ thần như thế đi đào hố với hắn chứ!!

Đây là bộ phim ma ảo gì vậy!!" Quách Tiểu Tứ đỡ trán ra vẻ không nỡ nhìn.

Còn Mạnh Phi ở bên cạnh lại lên tiếng: "Tôi lại cảm thấy cách làm của hắn có chút bản lĩnh đấy." Trần Tư Thành nghe vậy nghi hoặc hỏi: "Mạnh lão sư, nói thế là sao?" "Mọi người nghĩ kỹ xem, lúc yêu đương, không phải là phải có động lực thì mới có hăng hái sao?" Mạnh Phi lão luyện nói: "Mà Trần Thiên Nhiễm này hiển nhiên là rất biết cách điều động điểm này, hắn khiến Lưu Phỉ Phỉ cảm thấy chỉ cần đào hố thì có lẽ thật sự có thể đào được hố đạo tặc, dù cuối cùng chẳng đào được gì, nhưng cảm giác trải nghiệm khi tham gia này là có thật!

Sự ràng buộc giữa hai người chẳng phải là lặng lẽ tăng lên sao?"

Lời này vừa nói ra, mọi người kinh ngạc, nhìn cái bóng lưng của Trần Thiên Nhiễm trên màn hình lớn, bỗng nhiên cảm thấy cao lớn lên không ít. "Hắn lẽ nào là một thiên tài??" Quách Tiểu Tứ không nhịn được tán thán một tiếng.

Trần Tư Thành rơi vào trầm tư.

Hoa Thần nghiến răng nghiến lợi phẫn nộ không thôi, càng nhìn hai người trên màn hình lớn, càng thấy có cái cảm giác CP đó!

Rõ ràng chỉ là đào một cái hố, thế mà cũng có thể đào ra cảm giác CP?

Và ngay lúc tất cả mọi người nghĩ rằng việc đào hố bới đất chẳng qua chỉ là một mưu kế nhỏ của Trần Thiên Nhiễm dùng để thúc đẩy quan hệ, thì giọng nói đầy kinh hỉ của Lưu Phỉ Phỉ vang dội khắp phòng trực tiếp: "Đào thấy rồi!!

Đào thấy rồi!!

Tiểu ca!!

Tôi đào thấy rồi nè!!" Cái miệng hố đen ngòm thâm u, tràn ngập sự kinh hoàng của những điều chưa biết!

Trần Thiên Nhiễm mỉm cười nhìn Lưu Phỉ Phỉ bên cạnh: "Chúc mừng cô!

Cô đã thành công khắc ghi tên mình vào lịch sử!!" "Cái gì!

Lịch sử!!" Lưu Phỉ Phỉ hiển nhiên là cực độ hưng phấn, vốn dĩ là một bụng nhiệt huyết đáp ứng đối phương bắt đầu đào đất, kết quả ai mà ngờ được cư nhiên thật sự đào thấy rồi!!

Niềm vui do cảm giác thành tựu này mang lại, vượt xa mọi thứ khác!

Và cùng lúc đó, phòng livestream hoàn toàn nổ tung!! 【Đùa cái

quốc tế gì thế này??

Chỗ này thực sự có đạo động à??】【Mẹ nó chứ!!

Ban đầu cứ tưởng đây chỉ là một phân đoạn của kịch bản, kết quả lại thực sự có đạo động??

Nghĩ lại thì, lẽ nào đây cũng là một phần của kịch bản??】【Vô lý vãi chưởng!!

Bảo anh đi show hẹn hò, anh lại thực sự đào ra một cái đạo động!!】Thậm chí sự việc này còn một lần nữa leo lên bảng tìm kiếm nóng của Weibo: #Kinh ngạc!

Nữ minh tinh nổi tiếng định lên show hẹn hò yêu đương, ngờ đâu lại đào ra đạo động nghìn năm!# #Show hẹn hò thời đại mới, tổ chức CP thì cùng nhau đi đào đạo động!# Phía dưới bình luận, đủ loại thành phần nhảy ra, nhưng điểm cốt lõi mà họ quan tâm vẫn là: Cái đạo động này rốt cuộc là thật hay giả??Trong phòng quan sát, Y Y cũng bị hình ảnh 'đạo động' trên livestream làm cho kinh hãi, trong lòng sớm đã nổi sóng cuồn cuộn.

Chẳng lẽ là như vậy sao?

Chương trình của chúng ta có kịch bản từ khi nào thế?

Sao trước đó không nghe ai nói qua!

Từ đoạn 'người đuổi xác' bắt đầu, trong lòng cô đã luôn nảy sinh nghi hoặc.Còn bốn vị quan sát viên ngồi sau bàn dài lúc này cũng có chút đờ người.

Với tư cách là đạo diễn, Trần Tư Thành rất am hiểu về phương diện bối cảnh.

Từ lúc bắt đầu đào hố đến khi xuất hiện đạo động, đây hoàn toàn là phương thức quay phim một cảnh duy nhất (one-shot).

Điều này khiến ông có thể khẳng định một trăm phần trăm rằng đây tuyệt đối không phải là bối cảnh được dựng sẵn từ trước!

Bởi vì độ nén của đất và các phương diện khác, nếu làm giả trước sẽ bị lộ tẩy ngay, cho nên nhiều lúc các đạo diễn thường chọn cách quay phân cảnh.Nghĩ đến đây, Trần Tư Thành không kìm được mà hít một ngụm khí lạnh.

Càng lúc càng huyền ảo, càng lúc càng kỳ quái rồi!!

Đừng có bảo lát nữa định xuống dưới thật đấy nhé!!

Điểm tới đâu hay tới đó!!

Điểm tới đâu hay tới đó thôi!!

Trần Tư Thành cũng không biết tổ chương trình rốt cuộc đã mời từ đâu tới vị khách mời thần tiên này, mà ép một chương trình hẹn hò thành thể loại thám hiểm thế này.Người có cùng suy nghĩ còn có Quách Tiểu Tứ, tuy kinh nghiệm không phong phú bằng Trần Tư Thành, nhưng sau khi nhìn vài cái đơn giản, anh ta cũng đưa ra kết luận tương tự.

Chương 12

Hai người nhìn nhau, ăn ý giữ im lặng.Duy chỉ có Hoa Thần ngồi ở góc bàn dài là kinh ngạc thốt lên: “Cậu nhóc này cũng có chút bản lĩnh đấy!!

Lại dám tốn công tốn sức làm ra một cái đạo động thật như thế sao?

Nhưng mà, làm gì có cô gái nào thích mấy thứ này chứ??

Đúng là tư duy của bọn trai thẳng thép mà!!

Nếu là tôi, ít nhất cũng phải chôn một cái hộp ở đây trước, bên trong đặt hoa tươi chẳng hạn!

Chậc!

Thế mới gọi là lãng mạn chứ!”Trần Tư Thành: “...” Quách Tiểu Tứ: “...” Y Y hoàn hồn nghe lời của Hoa Thần, cũng lập tức phản ứng lại: “Đúng vậy!

Mạnh lão sư, ngài thấy thế nào?”Mạnh Phi đương nhiên chú ý tới nội dung kỳ quái trong livestream, nhưng vẫn thuận theo hiệu ứng của chương trình hẹn hò mà lên tiếng: “So với phương thức của Hoa Thần, tôi lại thấy Trần Thiên Nhiễm làm tốt hơn.

Hoa tươi hoa hồng sớm đã là những món quà tặng phát ngán rồi.

Nhưng nếu tặng một phần ‘kinh, kỳ, hiểm’!

Thì ý nghĩa có chút khác biệt đấy!”“Kinh, kỳ, hiểm?” Y Y nghi hoặc nhìn đối phương.Mạnh Phi gật đầu nói: “Trong xã hội không có nhiều thăng trầm sóng gió này, trong lòng mỗi người đều giấu một trái tim muốn được phóng túng!

Nhưng nếu lúc này, bạn có thể tham gia vào một cuộc phiêu lưu, vậy bạn thử tưởng tượng xem, bạn có cảm thấy hưng phấn không?"Một tràng lời nói trực tiếp khiến Y Y nảy sinh cảm giác nhập tâm, mắt hơi nhắm lại, sau đó đột ngột mở ra, kinh hô: "Đúng vậy!!

Nếu có ai nói muốn đưa em đi phiêu lưu!!

Em chắc chắn sẽ đồng ý ngay mà không nói hai lời!!

Cái này còn kích thích hơn cả việc nói đi là đi du lịch nữa!!"Nghe đến đây, Trần Tư Thành và Quách Tiểu Tứ theo bản năng quay đầu nhìn về phía Hoa Thần ở cuối bàn dài.

Khuôn mặt của anh ta lúc này cứ như vừa ăn phải phân vậy!

Tuy không có ai mỉa mai, nhưng lần nào anh ta cũng tự vấp phải hố của mình!!Còn khán giả trong phòng livestream sau khi nghe lời bình luận sắc sảo của Mạnh Phi thì đồng loạt bày tỏ sự chấn động: 【Diễn biến không thể lường trước được!

Ban đầu tôi cứ tưởng Trần Thiên Nhiễm có lẽ chỉ là một tay chơi sành sỏi các chiêu trò nhưng chưa từng yêu đương, một tên trai thẳng thép!

Bây giờ tôi đã hiểu rồi, phải bổ sung thêm cho anh ta một danh hiệu nữa: Bậc thầy tâm lý!】【Cho nên tổng kết lại chính là, Trần Thiên Nhiễm – Bậc thầy tâm lý, trai thẳng thép, sành sỏi chiêu trò?

Là vậy hả?】【Đỉnh vãi!

Nhưng nói chung chiêu này của Trần Thiên Nhiễm có thể nói là nắm bắt tâm lý con người một cách hoàn mỹ!

Các bác nhìn nụ cười của Phỉ Phỉ kìa, đó hoàn toàn là phát ra từ tận đáy lòng đấy!】【Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, cảnh dựng này làm chân thực quá!!

Cứ như thể thực sự đào ra một cái đạo động vậy!

Nếu không phải tổ chương trình đã đăng thông báo phủ nhận, tôi cũng tưởng là thật rồi!】Tại tổ chương trình, đạo diễn Vương nhìn thấy dòng bình luận này hiện lên, lập tức nhanh tay lẹ mắt xóa đi và cấm ngôn luôn tài khoản đó.

Một chuỗi thao tác thành thục khiến phó đạo diễn đứng bên cạnh đờ người.

"Không phải đâu...

Vương đạo, cậu nhóc kia đào ra hố rồi!!

Ngay cả tài khoản chính thức cũng đang quan tâm chúng ta rồi, ngài kiểm soát dư luận như thế này, liệu có ổn không..."Còn chưa kịp nói hết câu, Vương đạo đã chỉ vào chỉ số nhiệt độ trên màn hình: Chớp mắt một cái đã vượt qua mốc 50 triệu!!

Con số người xem trực tuyến trên ứng dụng Khoái Đấu đều tự động loại trừ quân thủy (nick ảo), vì thế 50 triệu người xem trực tiếp là một con số vô cùng khủng khiếp!!

Mà nguyên nhân căn bản tạo ra độ nóng này... vẫn nằm ở livestream của Lưu Phỉ Phỉ!!

Khi nhìn thấy cảnh này, phó đạo diễn cũng lập tức ngậm miệng.Lúc này, Vương đạo mới lên tiếng: "Dặn dò xuống dưới, mỗi người trong tổ quay ngoại cảnh của chúng ta đều được thưởng thêm một cái đùi gà!!" Phó đạo diễn: "..."Cùng lúc đó, trong viện nghiên cứu khảo cổ, Đoạn Mộng Lâm sau khi lật xem một đống cổ tịch cũng thành công tìm được tư liệu tương ứng.

"Trong cổ tịch ghi chép về Ôn Thao đoạn này không nhiều, nhưng hầu như đều thuyết minh một sự thực!

Hắn từng mưu toan trộm lăng Thủy Hoàng!

Thậm chí đã đào được một con đường đạo động!

Nhưng do một số nguyên nhân mà không thành công..."Cô vừa nghĩ đến đây, điện thoại trong túi bỗng rung lên, tùy ý mở ra xem, liền thấy cái tên đang đứng đầu bảng tìm kiếm nóng.

Đồng tử Đoạn Mộng Lâm co rụt lại, kinh hô thành tiếng: "Cái gì??

Đào ra đạo động rồi??" Sau đó, cô trấn tĩnh lại, không dám chậm trễ, lập tức dùng điện thoại mở ứng dụng Khoái Đấu để xem livestream!!

Đây... có lẽ thực sự là một khoảnh khắc lịch sử!!Trên hình ảnh livestream, Lưu Phỉ Phỉ vẫn còn đang vô cùng hưng phấn vì chính mình đã thành công đào ra đạo động.

Còn Trần Thiên Nhiễm lúc này lấy từ trong ba lô ra một nén hương đã chuẩn bị từ trước, sau đó châm lửa, chậm rãi đặt vào cửa động!

Ngọn lửa đứng thẳng tắp khiến Lưu Phỉ Phỉ tò mò hỏi: "Tiểu ca?

Anh đang làm gì thế?

Bây giờ trời vẫn chưa tối mà?

Sao lại thắp hương rồi?""Đây đều là quy tắc trong nghề đổ đấu," Trần Thiên Nhiễm nói như thể đó là chuyện thật, "Quỷ thổi đèn tắt, chứng tỏ ngôi mộ này tuyệt đối không thể xuống!!"Lời anh vừa dứt!

Vút!!

Một luồng gió nhẹ thổi qua, nén hương lập tức tắt ngúm!Trời đất chẳng biết từ lúc nào đã trở nên vô cùng u ám, và khi nến tắt, một luồng gió lạnh từ trong động thổi ra khiến Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng rùng mình một cái.

Khi cô nhìn lại vào cái hang sâu thẳm ấy, một nỗi sợ hãi vô cớ

dâng lên trong lòng.

“Chuyện... chuyện này là sao, nến sao lại tắt rồi??”Trần Thiên Nhiễm cũng giật giật khóe miệng, thầm nghĩ mình đã làm màu đến mức này rồi, nếu không tiếp tục thì chẳng phải hơi mất mặt sao.

Ngay lập tức, anh mỉm cười: “Ha ha, có câu quỷ thổi đèn tắt, mộ này không thể xuống.

Nhưng nếu đèn lại cháy thì sao!”Trong khi nói chuyện, anh đã lấy ra bật lửa châm nến một lần nữa.

Vút!

Một tia lửa lại bùng lên, anh đưa nó trở lại cửa động.

Khi Lưu Phỉ Phỉ nhìn thấy cảnh này, cả người cô có chút ngẩn ngơ: “Còn có thể như vậy sao??”Khán giả trong phòng livestream nhất thời cũng không nhịn được cười: 【Mẹ nó chứ!!

Lúc Trần cẩu lấy hương ra, tôi thấy anh ta hơi tấu hài, cái kiểu thao tác trong tiểu thuyết này mà anh ta cũng mang ra diễn được?

Kết quả là hương tắt thật!!】【Nhưng cái vô lý nhất là anh ta lại châm nến lần nữa, đù!

Cái thao tác kiểu ngưu mã gì thế này!

Bình sinh chưa từng thấy qua nha!】【Cười chết mất thôi!

Tổ sư gia phái Mạc Kim mà thấy cảnh này chắc cũng phải nhảy ra dập đầu với anh ta ba cái!

Lần đầu quỷ thổi rồi, mộ không thể xuống, lần thứ hai không thổi?

Thế thì xuống mộ!!】Mà lúc này, Trần Thiên Nhiễm lại tiếp tục lên tiếng: “Hiện tại xem ra, dưỡng khí trong đạo động này vẫn tính là sung túc, có thể xuống dưới.”“Hả?

Xuống dưới?" Trên cái đầu nhỏ xinh xắn của Lưu Phỉ Phỉ hiện lên những dấu hỏi chấm lớn.Ngược lại, Trần Thiên Nhiễm lại nói với vẻ chính trực: "Nam tử hán nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, lúc vừa gặp mặt tôi đã nói sẽ đưa em đi khám phá lăng Thủy Hoàng.

Và bây giờ, chúng ta sẽ được chứng kiến từng cột mốc lịch sử một!

Em đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?""Hả??" Lưu Phỉ Phỉ một lần nữa cúi đầu nhìn cái hang đen ngòm kia, nỗi sợ hãi trong lòng càng thêm mãnh liệt, thậm chí cô cảm thấy... cái này hình như không phải là giả!!

Trước đây lúc đóng phim cũng đâu có thao tác chân thực đến thế này?

Sư phụ dựng cảnh từ khi nào mà lợi hại vậy??Cô hơi do dự nói: "Cái đó... em có thể cân nhắc lại một chút không?""Cái này còn cân nhắc gì nữa?

Động là do em đào mà!" Trần Thiên Nhiễm nhếch miệng cười, giơ tay chỉ vào cầu livestream không người lái, "Máy quay làm chứng!

Em là đồng phạm đấy!!!""???" Lưu Phỉ Phỉ càng thêm mông lung, trên mặt viết đầy dấu hỏi nhỏ, thầm nghĩ cái trò kịch bản sát này kéo cả phòng livestream vào luôn à??

Thấy cô vẫn còn nghi hoặc không thôi, Trần Thiên Nhiễm lại tiếp tục dụ dỗ: "Em còn do dự cái gì nữa?

Đào thì cũng đào rồi, đừng nghĩ nhiều nữa.

Nếu bỏ lỡ cơ hội này thì sẽ không có lần sau đâu!!" "Hả?

Chương 13

Cái này... nhưng mà...” Lưu Phỉ Phỉ vẫn còn có chút do dự bất định, nhưng vấn đề căn bản vẫn là cô không phân biệt được đây là kịch bản sát hay là làm thật.Nhưng đột nhiên, giây tiếp theo!!

Trần Thiên Nhiễm không hề báo trước, nhấc bổng đối phương lên vai, sau đó nhảy một bước vào trong đạo động!

“Á ——”Khoảnh khắc này, phòng livestream hoàn toàn bùng nổ! 【Điên rồi!!

Bảo anh đi show hẹn hò, anh lại vác Lưu Phỉ Phỉ nhảy xuống đạo động à!!】【Tên khốn kia!

Đó là nữ thần của tôi!

Anh dám vác cô ấy như thế!

Khốn kiếp!

Tôi ghen tị quá!!】【Mau nói cho tôi biết!

Đây chỉ là một bộ phim ngắn thôi!

Đây là phim ngắn thôi!!

Mẹ nó!!

Tôi cũng điên mất rồi!

Nữ thần là để anh giày vò như thế à?】Tiếng hét thê thảm của Lưu Phỉ Phỉ không chỉ vang vọng khắp rừng cây, mà còn thu hút một nhóm người đang tìm kiếm thứ gì đó trong rừng lúc này.

“Hửm??

Tiếng thét thê lương quá,” một người đàn ông trung niên có gương

mặt cương nghị, đeo kính gọng vàng nghe thấy tiếng động liền ngẩng đầu nhìn quanh, "Lẽ nào có người gặp nạn?"Lời vừa dứt, một tráng hán mặc trang phục đặc chiến đứng bên cạnh anh ta bước ra một bước: "Tôi đi xem tình hình thế nào.""Cẩn thận nhé!" Người đàn ông trung niên dặn một câu, lập tức quay sang nhìn lão giả đang cầm la bàn khám xét vị trí bên cạnh, "Vu lão, thế nào rồi?

Có thể xác định được vị trí của lối vào mộ đạo trong truyền thuyết không?""Theo lý mà nói thì không có sai lệch quá lớn," Vu lão nặng nề gật đầu, nhưng lại tỏ vẻ bất lực nói, "Từ trường ở đây hơi hỗn loạn, tạm thời rất khó xác định!"Người đàn ông trung niên nghe vậy, thần sắc không khỏi tối sầm lại.

Ông là Tôn Đông Khánh, giáo thụ kiêm Viện trưởng Viện nghiên cứu khảo cổ Ly Sơn, lần này cũng là từ một thông tin tình cờ biết được rằng lối vào địa cung lăng Thủy Hoàng không chỉ có bốn lối lộ thiên mà là năm lối!

Sau khi biết được thông tin này, ông lập tức bí mật tổ chức nhân thủ, mời Cục trưởng Cục Điều tra Dân gian Phong thủy là Vu Đức, cùng các đại lão bên phía quân khu cùng nhau thương nghị.Bởi vì lăng Thủy Hoàng không chỉ đơn thuần là một lăng mộ, nó còn đại diện cho một loại truyền thừa, là báu vật mà tiền nhân để lại cho hậu thế!

Càng có lời đồn rằng bảo tàng giấu trong lăng Thủy Hoàng có thể thay đổi cả một phương thế giới!

Mà thế gian này kỳ nhân dị sĩ và các môn phái giang hồ rất nhiều, chỉ cần sơ suất để lộ thông tin, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của những kẻ tiểu nhân này và chúng sẽ tìm mọi cách lẻn vào!

Cho nên họ cần phải dùng hành động nhanh nhất để tìm ra mộ đạo và bảo vệ nó, tiến hành khai quật bí mật!Nhưng ngay cả khi họ có một vị đại sư phong thủy dùng la bàn để thăm dò định vị mà vẫn khó

có thể phán đoán chính xác vị trí.

Điều này không khỏi khiến Tôn Đông Khánh gặp khó khăn, vì nếu họ có thể nhận được thông tin rằng có lối vào mộ đạo thứ năm dẫn đến địa cung lăng Thủy Hoàng, thì tự nhiên người khác cũng sẽ biết.

Phát hiện mộ đạo muộn một ngày là sẽ liên tục rơi vào thế bị động!Đang lúc ông lúng túng không biết làm sao, thì đội trưởng đội đặc chiến quân khu phụ trách hộ tống lần này là Ngô Tuấn Tùng truyền âm trong bộ đàm: "Tôi là Ngô Tuấn Tùng, hướng ba giờ có tình huống, mau đưa Tôn giáo thụ và Vu lão qua đây." Hai chiến sĩ đội đặc chiến nghe thấy tiếng động liền lập tức nhìn về phía Tôn Đông Khánh và Vu Đức.

Hai người nhìn nhau, tuy nghi hoặc nhưng cũng nhanh chóng chạy tới.

Lúc này, bất kỳ tình huống nào cũng cần được coi trọng!Và khi Tôn Đông Khánh chạy đến, nhìn thấy một cái hố lớn trên mặt đất, cả người đều sững sờ.

"Đạo động??

Không đúng!

Sao có thể..." Ông với vẻ mặt cổ quái nhìn Ngô Tuấn Tùng, rồi lại quay đầu nhìn Vu Đức đang cầm la bàn phía sau, người mà vẻ mặt đang dần đông cứng lại.

"Vu lão?" Lão giả giơ tay làm một động tác im lặng, rồi bước tới thi triển thuật định vị la bàn độc môn của mình.

"Thiên hữu càn khôn, địa hữu cán chi."Đột nhiên!!

Chiếc kim la bàn vốn đang xoay liên tục do từ trường hỗn loạn bỗng nhiên dừng lại, và... chỉ thẳng vào cái hố rõ ràng là vừa mới bị đào ra kia!!

Khoảnh khắc này, sắc mặt mọi người tại hiện trường đều cực kỳ khó coi, cho đến khi Tôn Đông Khánh trầm giọng lên tiếng: "Có kẻ đã nhanh chân đến trước!!"Cùng lúc đó, trong phòng quan sát, mọi người sau khi nhìn thấy chuỗi thao tác kia của Trần Thiên Nhiễm đều không nhịn được mà vỗ bàn tán thưởng.

"Thằng nhóc này thật sự không phải con người mà!!" Trần Tư Thành không kìm được thốt lên.

Quách Tiểu Tứ cũng đầy mặt chấn động: "Hóa ra còn có thể thao tác như vậy sao?

Bộ phim tiếp theo của tôi có manh mối rồi!!" Còn Mạnh Phi thì mang bộ mặt cười mỉm kiểu 'đẩy thuyền CP'.Duy chỉ có Hoa Thần ngồi ở góc bàn dài là nghiến răng nghiến lợi, vẻ mặt lộ rõ sự hằn học.

Tại tổ chương trình, Vương đạo đầy mặt đau khổ ôm lấy đầu.

Phó đạo diễn bên cạnh nhìn dáng vẻ của đối phương, lập tức sắp xếp lại suy nghĩ rồi tiến lại gần nói: "Vương đạo!

Tên đã trên dây rồi, dù thế nào cũng phải bắn ra thôi!!"Nghe thấy lời này, Vương đạo chậm rãi ngẩng đầu, gọi nhân viên công tác tới: "Đi!

Tạo một cái đóng dấu (watermark) cho phòng livestream của Lưu Phỉ Phỉ, nói là 'do nhu cầu tình tiết, tất cả đều là hư cấu', mấy chữ này làm to ra một chút!" Sau khi dặn dò xong, Vương đạo có cảm giác cơ thể như bị rút cạn.

Tuy độ nóng của chương trình đang tăng vọt, thu hút được một lượng lớn người hâm mộ, nhưng hiện tại xu hướng chung của chương trình đã bắt đầu trở nên cực kỳ cổ quái.

Rõ ràng là show hẹn hò, nhưng khán giả vào xem livestream đều muốn xem nữ thần Lưu Phỉ Phỉ và trai thẳng thép Trần Thiên Nhiễm

phiêu lưu!Mẹ kiếp!

Ép tôi đúng không?

Đừng có quá đáng nhé!

Khốn kiếp!

Vương đạo nhìn độ nóng của phòng livestream liên tục thăng cấp, lập tức đè nén mọi sự bất mãn và nỗ lực điều chỉnh giới hạn cuối cùng của mình!Trên màn hình livestream, dưới sự cường hóa của Mạc Kim Phù, tố chất cơ thể và thể năng của Trần Thiên Nhiễm sớm đã vượt qua người thường.【Đinh!

Chúc mừng ký chủ phát hiện đạo động lăng Thủy Hoàng!

Tiến độ khám phá lăng Thủy Hoàng là 1%, nhận được phần thưởng Phát Khâu Song Chỉ!】Trần Thiên Nhiễm nghe thấy âm thanh bên tai, giây tiếp theo, một luồng sức mạnh nhu hòa từ tứ phương tám hướng tràn vào cơ thể và hội tụ trên hai ngón tay của anh!!

Cảm giác thật kỳ diệu.

Anh không khỏi thầm lẩm bẩm một tiếng, nếu có đôi ngón tay này, cho dù là mười bà phú bà cũng có thể dễ dàng nắm thóp thôi nhỉ?Đang lúc anh thẫn thờ, Lưu Phỉ Phỉ ở trên vai sớm đã có ý kiến: "Anh còn không thả tôi xuống?" "Hả?

Ờ," Trần Thiên Nhiễm lập tức thả đối phương xuống đất, đồng thời chú ý lực một lần nữa đặt vào Phát Khâu Song Chỉ.【Phát Khâu Song Chỉ: Ổn như Thái Sơn, sức mạnh cực đại, có thể dễ dàng hóa giải các loại cơ quan nhỏ bé!】Anh nhìn thông tin về Phát Khâu Song Chỉ mà hệ thống hiển thị, cũng hiểu rằng đây sẽ là một kỹ năng khá đắc lực.

Trong một số thông tin mà Mạc Kim Phù đưa ra, có thể biết rằng Phát Khâu Song Chỉ chính là bản lĩnh gia truyền của Phát Khâu Thiên

Quan.

Đã là năng lực trấn phái thì đương nhiên sẽ không quá yếu.

Còn về hiệu quả...

Ánh mắt anh quét qua một tảng đá lớn nằm xen kẽ trong lớp đất nén bên cạnh.

Vút!!

Hai ngón tay lập tức lún sâu vào trong đó!Còn bên này, Lưu Phỉ Phỉ đang tò mò đánh giá môi trường xung quanh, ngửi mùi đất tanh nồng kia.

Hành động đột ngột của Trần Thiên Nhiễm làm cô ngẩn người: "Tiểu ca!

Có chuyện gì thế??" Anh mỉm cười xua tay: "Không có gì, chúng ta đi thôi, lối đi đạo động này e là hơi dài đấy."Ánh mắt Lưu Phỉ Phỉ lộ rõ vẻ không muốn, nhưng trong lòng liên tục lẩm bẩm mọi thứ đều là kịch bản, mọi thứ đều là giả.

Sau khi tự an ủi mình như vậy, cô mới rón rén cầm đèn pin đi theo sau Trần Thiên Nhiễm vào trong lối đi.

Còn thiết bị livestream không người lái rõ ràng là chậm một nhịp mới chậm rãi đi theo.Nhưng phân cảnh Trần Thiên Nhiễm thi triển Phát Khâu Song Chỉ lúc nãy thực sự đã được truyền vào trong phòng livestream: 【Vừa rồi tôi thấy cái gì thế?

Đó là một tảng đá lớn mà bốn năm người lớn cũng không cách nào nhấc nổi đúng không?

Anh ta... dùng hai ngón tay là chọc thủng một lỗ??】【Show hẹn hò biến thành phim khoa học viễn tưởng à?

Tảng đá như vậy mà muốn để lại dấu vết, anh có gọi Mike Tyson

đến cũng vô dụng thôi!!

Cho dù không cứng bằng tường bê tông, nhưng tuyệt đối không phải là một người dùng hai ngón tay là có thể chọc ra lỗ được!】【Cái quái gì thế?

Nếu là đập vỡ thì dùng các loại công cụ đều có thể làm được, nhưng dùng hai ngón tay chọc ra lỗ, xung quanh thậm chí không có bất kỳ vết nứt nào?

Đùa à!!

Đây đúng là đùa quốc tế!!】【Đạo cụ!

Đó là đạo cụ đấy!】【Lầu trên mù à?

Cái kiểu quay một cảnh duy nhất này mà anh bảo dựng được??】Chỉ vì Trần Thiên Nhiễm thử tay một chút mà đã khiến các bình luận bùng nổ hoàn toàn!

Còn Vương đạo thì khóe miệng giật giật nhìn phó đạo diễn bên cạnh: "Mau tìm người quay một cái video giải thích nguyên lý phát lên đi!!

Chương 14

Tuyệt đối không được để chính quyền chú ý!!" Phó đạo liền nhận lệnh bắt đầu hành động.

Còn Vương đạo nhìn cái bóng lưng của Trần Thiên Nhiễm đang không ngừng đi sâu vào lối đi trên màn hình livestream, trong miệng lẩm bẩm: Đừng có quá vô lý... thật sự đừng có quá vô lý nữa, nếu không thì làm sao mà giấu nhẹm đi được!!Cùng với việc hiệu ứng chương trình bên phía Lưu Phỉ Phỉ bùng nổ, độ nóng của phòng livestream của ba cặp CP khác bắt đầu sụt giảm với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Chuyện gì thế này?" Ngốc Muội kinh ngạc nhìn hậu trường của mình, sau đó chú ý đến vài dòng bình luận lướt qua trên màn hình: 【Đù!!

Xem mấy lão tổng này tiêu tiền có gì thú vị đâu!

Vẫn phải đi xem Trần cẩu làm trò mới hay!

Đỉnh vãi!

Thằng nhóc đó lại trực tiếp bế Phỉ Phỉ nhảy vào đạo động rồi!!】【Đỉnh đến mức da đầu tôi tê dại luôn!

Trần cẩu lại dùng ngón tay để lại lỗ trên tảng đá lớn kìa!

Đù!

Đôi ngón tay này!

Đúng là niềm vui của các phú bà rồi!】【Mẹ ơi!

Không phải là show hẹn hò thám hiểm thì ai mà xem chứ!

Xông lên xông lên!】Ngốc Muội ngơ ngác nhìn độ nóng của phòng

livestream sụt giảm nhanh chóng!

Còn khi xem phòng livestream của Lưu Phỉ Phỉ thì đã đột phá mốc hơn 60 triệu!!

Tình huống tương tự cũng xảy ra với hai nhóm còn lại.

Trong nhất thời, mọi người đều há hốc mồm nhìn vào màn hình livestream kia, khóe miệng điên cuồng giật giật: "Anh bảo cái này gọi là show hẹn hò??

Rõ ràng là livestream đạo mộ mà!"Cùng lúc đó, Đoạn Mộng Lâm vẫn luôn xem livestream, đặc biệt là khi nhìn thấy Trần Thiên Nhiễm thi triển năng lực Phát Khâu Song Chỉ, đôi mắt đẹp cũng trợn tròn: "Cái gì!!" Đồng tử của cô chấn động kịch liệt, ẩn ẩn cũng nhận ra Trần Thiên Nhiễm không phải là người bình thường!

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, cô hạ quyết tâm báo cáo những gì thu hoạch được từ buổi livestream này cho Tôn Đông Khánh: "Alo?

Tôn lão sư!

Em có tình huống này muốn báo cáo với thầy!!

Nghi là..."Lời cô còn chưa nói ra, Tôn Đông Khánh ở đầu dây bên kia đã lên tiếng: "Mộng Lâm, có chuyện gì thì đợi thầy về rồi nói!!

Bây giờ trước mắt thầy có chuyện quan trọng hơn cần phải làm!!" Từ đầu dây bên kia truyền đến một giọng nói trầm thấp đang kìm nén cơn giận, khiến Đoạn Mộng Lâm cũng có chút kinh ngạc: "Hả?

Lão sư?

Chuyện gì thế ạ?

Chẳng phải thầy nói ra ngoài đi dạo cho khuây khỏa sao?

Sao lại xảy ra chuyện gì rồi?"Đầu dây bên kia im lặng một hồi, sau đó mới nói: "Vốn dĩ chuyện này liên quan đến cơ mật, không thể

tiết lộ quá nhiều, nhưng những gì thầy có thể nói với em là: Chúng ta hiện tại đang tìm một nhóm trộm mộ tội ác tày trời!!

Tút tút tút...” Nói xong, điện thoại vệ tinh đã trực tiếp ngắt kết nối.Đoạn Mộng Lâm đầu óc ong ong, luôn cảm thấy chuyện này có chỗ nào đó không đúng, nhưng lại không cách nào kết nối lại được.

Cùng lúc đó, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã đưa Lưu Phỉ Phỉ bước vào một đoạn mộ đạo được xây dựng bằng gạch mộ!

Và camera 8K của thiết bị livestream không người lái đã thu hết toàn cảnh nơi này vào trong ống kính!

Đoạn Mộng Lâm nhìn thấy cảnh tượng này trên màn hình điện thoại, đồng tử một lần nữa chấn động!!

“Đợi đã!

Đây... quy cách gạch mộ và dấu vết này hoàn toàn là chế tạo từ thời Tần!!!

Cho nên, họ thực sự đã phát hiện ra lối vào mộ đạo thứ năm dẫn đến địa cung lăng Thủy Hoàng??”Đoạn Mộng Lâm nhất thời cũng không biết bây giờ nên làm gì cho phải.

Thầy giáo Tôn Đông Khánh của mình thì nói là đi tìm bọn trộm mộ nào đó, nghe mà cô thấy mù mờ, còn bên này thì nghi là có chương trình thực tế livestream xuống mộ!

Trong lúc nhất thời, cô càng thêm đau đầu.Đang lúc Đoạn Mộng Lâm nghi hoặc, tài khoản chính thức của Show hẹn hò CP trực tiếp đăng tải một video đính chính: 【Tất cả những gì xảy ra trong phòng livestream của Lưu Phỉ Phỉ đều là hiệu ứng đặc biệt CG và đạo cụ!】 Dưới tiêu đề là một đoạn video ngắn.

Trong đoạn video đó, một thanh niên chụm hai ngón tay lại rồi

trực tiếp đâm vào một thứ trông giống như tảng đá!

Vút!

Chớp mắt một cái tạo ra cái lỗ tương tự như trên hình ảnh livestream.

Ngay sau đó, đoạn video ngắn này hiện lên mấy chữ lớn: 【Xin các vị cư dân mạng đừng dẫn dắt dư luận!

Tất cả đều là hư cấu!

Đừng có nhập tâm quá!】Sau khi đoạn video ngắn này được phát ra, nó cũng lập tức gây ra hiệu ứng chấn động cực lớn, các bình luận phía dưới liên tục hiện lên: 【Hay lắm!

Khát vọng sống của tổ chương trình đúng là tràn ra ngoài màn hình luôn!】【Cười chết mất!

Những thứ này mà cũng cần phải bỏ công đính chính sao?

Nhìn một cái là biết hiệu ứng CG và đạo cụ rồi!】【Ha ha ha!

Tôi đã thấy trong khu bình luận của livestream không ít người nói đây không phải kịch bản, mà là quay thật, nói họ thực sự đi đào đạo động rồi!

Cười chết tôi mất!

Chuyện này làm sao có thể chứ!】【Hắc!

Mọi người đừng nói thế, cái video đính chính này so với lúc Trần Thiên Nhiễm ra tay trên livestream... vẫn có sự chênh lệch khá rõ ràng đấy!

Tôi cảm giác cái này căn bản không giống đặc hiệu hay đạo cụ!

Đặc biệt là khi ngón tay của Trần Thiên Nhiễm chạm vào tảng đá lớn, sự rung động nhẹ phát ra đó, trong video đính chính căn bản

không hề xuất hiện!】Đoạn Mộng Lâm lướt xem các bình luận dưới video ngắn, trong mắt lóe lên một tia tinh quang: “Tốt lắm!!

Đuôi cáo cuối cùng cũng lòi ra rồi!

Còn không thừa nhận các người đang quay thật, các người đã phát hiện ra lối vào mộ đạo thứ năm rồi!!!”Trên hình ảnh livestream, tay phải Trần Thiên Nhiễm cầm một nén hương, tay trái dùng đèn pin soi sáng con đường phía trước.

Chỉ là sau khi đi đến một nơi đầy những mảnh gạch mộ vỡ vụn, anh liền dừng bước, không khỏi cảm khái: “Từ xưa đến nay biết bao nhiêu kẻ trộm mộ, phá hoại biết bao nhiêu văn vật quý giá, việc bảo hộ văn vật quả thực là một nhiệm vụ nặng nề và con đường còn rất dài!”Lưu Phỉ Phỉ bên cạnh rụt cổ lại, bĩu môi, trong lòng thầm nghĩ: Diễn sâu quá đấy!

Trước đó cũng không thèm chào hỏi một tiếng, nếu mà làm ra quá nhiều lịch sử đen tối, thì tôi sẽ phải đưa ra cảnh báo của luật sư đấy!

Tuy trong lòng thổ tào như vậy, nhưng Lưu Phỉ Phỉ vẫn có chút mong chờ xem tiếp theo sẽ gặp phải chuyện gì.

Ít nhất đến hiện tại cô cũng coi như đã nắm rõ lộ trình kịch bản sát của đối phương, chắc là đề tài trộm mộ, sau đó là xuống mộ các kiểu.Nhưng đây đâu phải đóng phim, trong điều kiện không có nhân viên công tác khác, làm sao có thể tạo ra được những cơ quan đáng sợ như vậy?

Sau đó, hai người tiếp tục đi sâu vào trong, chỉ là lần này bước chân chậm lại một chút.

Trần Thiên Nhiễm thay nén hương trên tay bằng vài viên bi thủy tinh.

Đang lúc Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc anh định làm gì, đột nhiên!

Trần Thiên Nhiễm vung tay búng ra một viên bi thủy tinh.

Chỉ nghe thấy tiếng 'tạch' một cái, viên bi rơi xuống đất, ngay sau đó là tiếng những mũi tên rời khỏi dây cung.

Phập phập phập!!Trần Thiên Nhiễm nhanh tay lẹ mắt, không chút do dự kéo Lưu Phỉ Phỉ cùng gập người xuống!

Suýt soát tránh được loạt tên từ cung nỏ bắn ra!

Sự biến hóa trong chớp mắt khiến Lưu Phỉ Phỉ nhất thời chưa kịp hoàn hồn.

Ngay cả khi Trần Thiên Nhiễm đỡ cô đứng vững lại, trong đầu cô vẫn còn vang vọng hình ảnh những mũi tên sượt qua trước mắt lúc nãy.

Nếu vừa rồi Trần Thiên Nhiễm không giữ chặt mình, thì mình e là đã thành cái sàng rồi sao?Ực...

Nghĩ đến đây, cô vẫn còn sợ hãi mà nuốt nước bọt một cái, đồng thời trong đầu nảy sinh thêm nhiều nghi vấn: Chẳng lẽ là kịch bản sao??

Sao lại làm như thật thế nhỉ??

Cho dù những mũi tên đó làm bằng cao su, ngộ nhỡ bắn vào người thì cũng đau lắm chứ??

Sao không nói trước một tiếng cơ chứ!!

Nghĩ đến đây, trong lòng Lưu Phỉ Phỉ dâng lên một luồng phẫn nộ, vừa định trách mắng đối phương, lại kinh ngạc thấy trên mặt đất vậy mà có một bộ...

Chương 15

hài cốt.Do thường xuyên đóng phim, cô đã sớm không còn lạ lẫm với các loại đạo cụ xương cốt!

Vì vậy, cũng chỉ sợ hãi lúc mới nhìn thấy thôi, thoáng cái là hết cảm giác ngay.

Hừ hừ!!

Làm cũng chân thực đấy chứ!!

Lưu Phỉ Phỉ thầm nghĩ trong lòng, định mở miệng chất vấn Trần Thiên Nhiễm, kết quả anh đã nhanh hơn một bước lên tiếng: "Nhóm trộm mộ đào đạo động năm đó đã bỏ mạng một người tại cơ quan cung nỏ này!" Anh vừa nói vừa chậm rãi bước qua.Cho đến lúc này, Lưu Phỉ Phỉ mới nhận ra phía trước là một cánh cửa đá, trên đó liệt kê những hình vẽ bát quái vô cùng khó hiểu.

Cô theo bản năng hỏi: "Tiểu ca, nhóm người anh nói là ai thế?"Trần Thiên Nhiễm nghe vậy, quay đầu lại thản nhiên đáp: "Nếu tôi đoán không lầm, chắc hẳn là đám người Ôn Thao," anh vừa nói, ánh mắt lại một lần nữa rơi vào hình vẽ bát quái kia.

Cái này có sự khác biệt khá lớn so với những gì được ghi chép trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, bất kể là vị trí của các quẻ hay tình huống của hình vẽ đều có vẻ hơi cổ quái.

Và hiển nhiên, cửa này chính là yêu cầu anh phải giải mã cánh cửa đá này mới có thể qua được.Trong nhất thời, anh cũng rơi vào trầm tư.

Phía sau, Lưu Phỉ Phỉ đầy mặt ngạc nhiên, thầm nghĩ mình đến kịch bản còn không có thì diễn thế nào đây?

Hừ!

Vậy thì mặc kệ anh!

Sau này sẽ tính sổ một lượt!

Cô nghĩ như vậy, theo bản năng bước một bước, điểm đặt chân lại hơi dịch chuyển một chút, ngay sau đó phát ra một tiếng 'rắc!!' giòn tan!

Tiếng bánh răng chuyển động đột ngột vang lên, và vẻ mặt của Lưu Phỉ Phỉ cũng dần trở nên ngưng trọng, cô lẩm bẩm trong miệng, có chút chân tay luống cuống: "Cái này... chuyện này rốt cuộc là sao??"Cùng lúc đó, khu bình luận trong phòng livestream sớm đã nổ tung!【Mẹ nó chứ!!

Vừa rồi tôi thấy cái gì thế này??

Cơ quan cung nỏ??

Lại trực tiếp kích hoạt??

Cái hướng này mẹ kiếp là nhắm vào thắt lưng mà chém ngang qua đấy chứ!!】【Vô lý!!

Nếu không phải tổ chương trình năm lần bảy lượt đính chính, thì với trình độ chế tác và cảm giác chân thực này, tôi đã nghi ngờ hai người họ thực sự đang xuống mộ rồi!】【Hiện tại tình hình thế nào rồi??

Phỉ Phỉ lẽ nào là kích hoạt cơ quan rồi??

Mẹ ơi, vừa rồi là cơ quan cung nỏ, vậy bây giờ... lại là loại nguy hiểm như thế nào đây??】【Tuy biết đây đều là giả, nhưng mà... chỉ nhìn thôi mà lòng bàn tay tôi cũng ra mồ hôi rồi!!】Giữa muôn vàn bình luận, trên màn hình livestream, khi cơ quan bị kích hoạt, Trần Thiên Nhiễm không chút do dự, lao nhanh tới, đưa tay ôm lấy vòng eo

thon gọn của Lưu Phỉ Phỉ.

Nhanh như chớp rời xa cánh cửa đá.

Giây tiếp theo, những tiếng tên rời dây cung liên tiếp vang lên, tiếng ‘phập phập phập’ nghe như một trận đấu súng dữ dội!

Lưu Phỉ Phỉ sớm đã bị trận thế này dọa cho một phen khiếp vía, nép vào lồng ngực Trần Thiên Nhiễm, cố gắng rụt cổ lại.Mặc dù Trần Thiên Nhiễm có các loại kiến thức về cơ quan được truyền thụ trong Mạc Kim Phù, nhưng loại cơ quan cung nỏ dày đặc như thế này cũng là lần đầu tiên anh thấy.

Có thể nói người thiết kế cánh cửa đá này ngay từ đầu đã muốn kẻ phá cục phải bỏ mạng!

Khi tiếng cung nỏ bắn ra dần dịu đi, Trần Thiên Nhiễm nín thở, định đứng dậy thì Phỉ Phỉ trong lòng lại nắm chặt lấy vạt áo anh, kịch liệt lắc đầu: “Không diễn nữa!

Không diễn nữa!!

Chúng ta không diễn nữa được không?” Cô ngước đầu lên, trong hốc mắt hiện lên những giọt nước mắt, dáng vẻ khiến người ta thấy mà thương, làm Trần Thiên Nhiễm cũng suýt chút nữa là mất bình tĩnh.

Nhưng may mắn thay, Mạc Kim Phù không chỉ có hiệu quả trừ tà mà còn có tác dụng trấn thần.Anh trấn tĩnh lại, chậm rãi lắc đầu: “Không quay lại được nữa rồi.” Trần Thiên Nhiễm nói xong, liền ngước mắt ra hiệu về phía sau, thấy một cánh cửa đá đã chậm rãi hạ xuống.

Từ khi Lưu Phỉ Phỉ kích hoạt cơ quan bắt đầu, đoạn cơ quan mộ đạo này đã hoàn toàn bùng nổ.

Nếu không thể phá cục để vào cửa tiếp theo, thì họ chắc chắn sẽ

chết dưới những cơ quan ở đây.Tiếng ‘rắc! rắc!’ của bánh răng chuyển động liên tục vang lên, không ai biết giây tiếp theo mũi tên sẽ từ đâu bắn ra!

Lưu Phỉ Phỉ đã căng thẳng đến mức thân hình kiều diễm hơi run rẩy, cô dần nhận ra chuyện này có vẻ không phải là giả!

Không giống như đang chơi kịch bản sát!

Kịch bản sát nhà ai mà ngay cả cơ quan cũng làm được chân thực đến thế!!Ngược lại, Trần Thiên Nhiễm lại dùng ánh mắt quét qua từng góc của đoạn mộ đạo này.

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật ngoài việc có thể phân kim định huyệt, còn có một năng lực nữa, đó là nhìn thấu bố cục phong thủy để đạt được hiệu quả phá cục.

Khi cơ quan chưa được khởi động, bố cục phong thủy ở đây không bị kích hoạt.

Còn bây giờ, tất cả đã hiện rõ trước mắt.

Nhưng hiện tại điểm nghi hoặc duy nhất của anh vẫn nằm ở cánh cửa đá kia.

Hình vẽ bát quái quỷ dị khiến anh có chút không nhìn thấu.

Trên đó ngoài các hình vẽ ra còn có ba cái đĩa tròn xếp chồng lên nhau và có thể xoay được.

Với lượng cơ quan trong đoạn mộ đạo này, một khi xoay sai thì chắc chắn sẽ là một tình huống vô cùng nguy hiểm!Hai bên tường gạch đã dần dần lộ ra từng chiếc cơ quan cung nỏ!!

Những mũi tên lấp lánh hàn quang không chút ngoại lệ đều nhắm thẳng vào họ.

Lưu Phỉ Phỉ liếc thấy những thứ này từ khóe mắt, càng thêm sợ

hãi, trong miệng liên tục lẩm bẩm: “Tiểu... tiểu ca... tiểu ca...” Nhưng giây tiếp theo, một câu nói của Trần Thiên Nhiễm lại khiến cô đứng hình tại chỗ: “Em có tin tôi không?”“Hả?” Lưu Phỉ Phỉ ngớ người, căn bản không hiểu đối phương đang nói gì lúc này.

“Tin không?” Trần Thiên Nhiễm hỏi lại một lần nữa.

Lưu Phỉ Phỉ nhìn những mũi tên lấp lánh hàn quang xung quanh mà tim sắp nhảy ra khỏi lồng ngực: “Tin!!

Tin!!”Giây tiếp theo!!

Chỗ dựa mà cô đang bám vào bỗng nhiên biến mất!!

Vút!!

“Tiểu ca!!” Trong cơn kinh hoàng, tầm mắt cô dời lên cánh cửa đá kia.

Và đồng thời, bóng dáng Trần Thiên Nhiễm đã nhanh như chớp tiếp cận.

Chỉ thấy thủ pháp của anh cực nhanh, xoay chuyển những đĩa tròn phía trên, tiếng bánh răng chuyển động cũng càng thêm dồn dập.

Tiếng ‘rắc! rắc!’ vang lên như tiếng đếm ngược cái chết, không ngừng vang vọng bên tai Lưu Phỉ Phỉ!

Cô sợ đến mức không dám cử động!

Nhưng trong đầu lại đột ngột vang lên tiếng nói của Trần Thiên Nhiễm: “Em có tin tôi không?”Giây tiếp theo!

Cạch!!

Oong!!

Cơ quan đã được phá bỏ!!

Những chiếc cung nỏ ẩn giấu trong tường lần lượt ẩn đi trở lại.

“An... an toàn rồi sao?” Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng lẩm bẩm, nhưng chỉ nghe thấy một tiếng ‘bành’, tiếng mũi tên rời dây cung vang vọng trong đoạn mộ đạo này!

Dưới ánh sáng đèn pin chiếu rọi, vừa vặn quét trúng mũi tên đang lao tới với tốc độ cực nhanh kia!

Nó nhắm thẳng vào mặt Lưu Phỉ Phỉ!

Đồng tử cô co rụt lại, chân như đeo chì không thể nhúc nhích nửa phân, trơ mắt nhìn mũi tên đó ngày càng tiến gần mình.

Sự đe dọa từ cái chết đã khiến trong lòng cô dâng lên một tia tuyệt vọng!

Mình... phải...Ý niệm vừa nảy sinh, một bóng người đột nhiên vút qua!

Chương 16

Bành!

Hai ngón tay cùng xuất chiêu, chặn ngang mũi tên!

"Có tôi ở đây, em tuyệt đối sẽ không sao!" Ánh mắt Trần Thiên Nhiễm kiên định, chậm rãi ném mẩu mũi tên gãy trên tay xuống đất.Và lúc này, Lưu Phỉ Phỉ mới thực sự thả lỏng hoàn toàn, ngồi sụp xuống đất, khóc lớn trong thất thần: "Rõ ràng là đến tham gia show hẹn hò, sao lại chuyên làm những việc nguy hiểm như thế chứ!!" Khi cơ quan hoàn toàn được phá bỏ, khu bình luận vốn đã im hơi lặng tiếng trong phòng livestream bỗng bùng nổ dữ dội!! 【Mẹ nó!!

Kinh hiểm thế sao??

Chết mất thôi!!

Lòng bàn tay tôi cũng toát mồ hôi lạnh rồi!!】【Trần cẩu đáng chết!!

Anh dám để Lưu Phỉ Phỉ phải chịu uất ức lớn như vậy sao?

Đáng chết mà!!】【Điên rồi!

Cảm giác nhập tâm quá mạnh, rõ ràng là một nữ minh tinh hàng đầu tham gia cái show hẹn hò, kết quả bị khách mời nam lừa đi trộm mộ?

Chuyện này mà rơi vào ai thì ai chẳng sụp đổ chứ!!】【Mấy ông ở lầu trên đừng có nhập vai quá, đây đều là những tình tiết kịch bản mà Trần Thiên Nhiễm đã sắp xếp thôi!

Nguy hiểm gì chứ, đều là làm sẵn cả thôi!!

Thuần túy là lừa người!

Đừng nhìn Lưu Phỉ Phỉ bây giờ khóc lóc thảm thiết như thế, điều này chứng tỏ kỹ năng diễn xuất của Thần Tiên Tỷ Tỷ nhà chúng ta quá tốt đấy!!】【Tê!

Lời này nói ra có lý đấy, tuy là kịch bản, các cơ quan đều đã được thiết lập sẵn, nhưng Phỉ Phỉ trước đó cũng không biết, có chút kinh hãi cũng là chuyện bình thường, sau đó mượn cái sự kinh hãi đó mà trực tiếp phát huy kỹ năng diễn xuất để khóc lớn?

Lợi hại thật!!

Quả nhiên phản ứng chân thực mới là kỹ năng diễn xuất tốt nhất!】【Nói cách khác, việc Phỉ Phỉ lao vào lòng Trần cẩu cũng là do Trần cẩu thiết kế sẵn sao?

Đù!!

Trần cẩu đền mạng đi!!

Đồ khốn!!】So với sự bùng nổ của các bình luận, phòng quan sát lại có vẻ khá yên tĩnh, bởi vì tất cả mọi người đều đã ngớ người ra rồi.

Họ hoàn toàn xem đến ngẩn ngơ.

Đây chẳng phải là show hẹn hò sao??

Cái quái này đang phát phim trộm mộ à?

Hả?

Alo?

Không đúng rồi!

Với tư cách là người dẫn chương trình, Y Y là người đầu tiên tỉnh táo lại, cô lập tức nhìn về phía bốn vị quan sát viên đang ngây như phỗng: "Trần đạo, ngài bình luận thế nào về tình huống này?"Người sau đầy mặt mông lung, thầm nghĩ bình luận thế nào?

Tôi lấy cái gì để bình luận đây?

Cái này hễ là người trong ngành đều có thể nhận ra, cái quái này chẳng có chút dấu vết dựng cảnh nào cả!

Hễ có một điểm giả thôi, tôi đã dám đi gặm cái bàn này rồi!

Nhưng dù vậy, Trần Tư Thành vẫn không nghĩ ra cái ông Vương đạo này lấy đâu ra gan lớn thế??

Phía trước thì còn có thể nói là chỉ múa may về mê tín phong thủy thôi, không tính là gì, nhưng đây là xuống mộ rồi!!

Xuống mộ đấy!!

Còn không chịu cắt sóng!!

Đúng là vì độ nóng mà không cần mạng luôn mà!!Tuy trong lòng Trần Tư Thành có vô vàn điều muốn nói, nhưng dù sao cũng đã nhận tiền rồi, không thể phá ngang được, chỉ có thể mỉm cười nói: "Trần Thiên Nhiễm này ấy à!

Thủ đoạn quả thực không phải cao bình thường đâu!

Trong khi những người khác đang tìm mọi cách để tạo ra cơ hội tương tác với khách mời nữ, thì cậu ta lại lợi dụng loại cơ quan được thiết lập sẵn từ trước này để tạo ra bầu không khí căng thẳng, từ đó khiến đối tượng CP tự sa vào lưới.

Điểm này khá giống với kiểu chơi thoát hiểm khỏi căn phòng bí mật đấy!"Y Y hơi gật đầu: "Đúng là như vậy thật!!", cô hưởng ứng rồi chuyển tầm mắt sang Quách Tiểu Tứ.

Người sau đương nhiên cũng nhận ra điểm đáng ngờ trên màn hình livestream này, cố gượng một nụ cười nói: "Thay vì nói Trần Thiên Nhiễm nhiều chiêu trò, chẳng thà nói Lưu Phỉ Phỉ cũng rất phối hợp!

Mọi người nhìn kỹ năng diễn xuất đó xem, nếu không có chút

thành phần diễn xuất thì không thể đạt được hiệu ứng thị giác như vậy đâu!!

Không thể không nói, độ hòa hợp CP giữa hai người này ngày càng rõ rệt rồi!""Tôi cũng bắt đầu thấy thích cặp CP này của họ rồi đấy," Y Y cười nói, rồi nhìn về phía Hoa Thần đang đen mặt ở góc bàn dài: "Hoa Thần, anh..." Người sau trong đầu toàn là cảnh tượng Lưu Phỉ Phỉ nép vào lòng Trần Thiên Nhiễm, nhất thời ghen tị đến mức mặt nhăn nhó như quả chanh: "Tôi... tôi... sao nước miếng lại chảy ra từ khóe mắt tôi thế này!"Trên mạng, từng biên tập viên video khi thấy khoảnh khắc cơ quan được phá bỏ cũng lần lượt bắt đầu trổ tài cắt ghép video!

Khi họ đăng tải những đoạn phim kinh hiểm và kích thích này lên, chúng lập tức chiếm lĩnh các bảng tìm kiếm nóng!

Cả mạng xã hội phát cuồng!#Show hẹn hò biến thành đạo mộ?

Rốt cuộc là nhân tính méo mó!

Hay là đạo đức băng hoại!# #Ai bảo show hẹn hò chỉ được yêu đương?

Người ta bây giờ còn có thể đóng phim luôn đấy?

Mời xem VCR!# #Kỹ năng diễn xuất của Lưu Phỉ Phỉ bùng nổ!

Ảnh hậu mà không có cô ấy thì tôi không xem!# Liên tiếp mấy tin tức lao thẳng lên vị trí dẫn đầu bảng tìm kiếm nóng!

Lại một lần nữa thu hút vô số cư dân mạng, và khi họ xem cảnh tượng Trần Thiên Nhiễm đưa Lưu Phỉ Phỉ phá giải cơ quan, mọi người đều có cảm giác bừng tỉnh. 【Mẹ nó chứ!!

Các người bảo đây là hiệu ứng chương trình??

Là một cái kịch bản sát??】【Vô lý!!

Tổ chương trình!

Các người có dám làm vô lý hơn chút nữa không?

Với trình độ chế tác và cảm giác chân thực này của các người, không đoạt giải phim hay nhất thì đúng là nói không thông mà!】【Nếu không phải bên cạnh luôn treo một dòng chữ nhỏ nói đây là hiệu ứng chương trình, do nhu cầu tình tiết, thì tôi thực sự đã tưởng Lưu Phỉ Phỉ bị một khách mời nam bắt cóc đi xuống mộ rồi!

Phản ứng trong video này quả thực là quá chân thực!】【Không phải đâu!

Các người thực sự nghĩ đây là giả sao?

Một người bạn trong ngành điện ảnh của tôi sau khi xem video đã nói thẳng với tôi rằng, loại hiệu ứng cơ quan này không có lấy một chút dấu vết dựng cảnh nào, cái này căn bản không phải là giả!!

Thuần túy là thật thôi!!】【Đù!

Tôi cũng thấy là thật!

Tôi xem phim bao nhiêu năm nay rồi, cái kiểu quay một cảnh duy nhất không có bất kỳ ai khác xuất hiện thế này vẫn là lần đầu tiên tôi thấy, huống hồ nội dung livestream này lại là thám hiểm đạo mộ!!

Độ tinh xảo của các cơ quan bên trong, cũng như tính chính xác của chúng, tôi dám đảm bảo, trong điều kiện không dùng bất kỳ hiệu ứng CG nào, căn bản không có hãng phim nào làm ra được!】Cùng với việc dư luận lên men, ngày càng có nhiều người xem đoạn video ngắn này, nhưng nhiều điểm bất đồng vẫn nằm ở việc đây rốt cuộc là thật hay giả.

Mặc dù tổ chương trình hết sức đính chính, nhưng không ít cư dân mạng vẫn không chấp nhận!Cùng lúc đó, trong Cục Điều tra Dân gian Phong thủy, Phan Tông Bạch vốn đã chặn trực tiếp các thông tin liên

quan đến Show hẹn hò CP, nhưng do độ nóng lần này thực sự bùng nổ, anh ta vẫn nhìn thấy đoạn video ngắn đó.

Trong video, cơ quan cung nỏ hung hãn biết bao, mũi tên nào cũng hướng tới chỗ hiểm để giết người.

Dù vậy, Trần Thiên Nhiễm trên màn hình vẫn tỏ ra vô cùng thuần thục, dường như đã dự liệu từ trước, các động tác né tránh đều vô cùng nhẹ nhàng.

Ngay cả khi Lưu Phỉ Phỉ sau đó vô tình kích động toàn bộ cơ quan, anh ta vẫn ung dung bước ra, trong tích tắc chạy đua với thời gian đã hoàn thành việc phá giải cơ quan cửa đá!Đoạn video ngắn dài không quá nửa phút, nhưng Phan Tông Bạch xem mà lông mày cứ giật liên hồi.

"Xằng bậy!!

Quá xằng bậy!!

Thân thủ thế này cũng chỉ có những người trong giang hồ Bát môn mới có, nhưng họ làm sao có thể rảnh rỗi mà đi tham gia cái show hẹn hò chết tiệt này chứ??

Vô lý đúng là vô lý!!"Phan Tông Bạch cũng vào xem livestream giữa chừng, nên anh ta căn bản không thấy được đoạn ở chợ quỷ.

Cho nên bây giờ khi xem buổi livestream này, anh ta mơ hồ cảm thấy có lẽ tổ chương trình đang cố ý tạo lưu lượng!

Khiến công chúng lầm tưởng rằng khách mời tham gia show thực tế có bản lĩnh thực sự và thông qua các thủ đoạn mà phát hiện ra lối vào mộ đạo thứ năm dẫn đến địa cung lăng Thủy Hoàng mà đội khảo cổ vẫn chưa tìm thấy!

Chương 17

“Hừ!!

Cái này rõ ràng là đang sỉ nhục Cục Điều tra Dân gian Phong thủy chúng ta!!”Sau khi Phan Tông Bạch nghĩ thông suốt nguyên nhân hậu quả, anh ta giận dữ đập bàn một cái.

Năm đó việc thăm dò lăng Thủy Hoàng có thể nói là đã huy động không ít đại lão, Cục trưởng Vu Đức của họ cũng nằm trong số đó.

Còn về việc tìm kiếm lối vào mộ đạo là do Vu Đức với tư cách đại sư phong thủy phụ trách.

Nếu dư luận dấy lên, khiến mọi người thực sự nghĩ rằng có lối vào mộ đạo thứ năm dẫn đến địa cung lăng Thủy Hoàng, thì chẳng phải là đang tát vào mặt Cục trưởng nhà mình sao?

Chuyện này sao có thể ngồi yên được??

Anh ta lập tức dùng máy tính đăng nhập trực tiếp vào tài khoản chính thức của Cục Điều tra Dân gian Phong thủy, sau khi chuyển tiếp đoạn video ngắn đó đã bình luận thêm một câu: 【Lời đồn dừng lại ở người trí tuệ, lăng Thủy Hoàng chưa bao giờ tồn tại lối vào mộ đạo thứ năm, xin đừng lan truyền rộng rãi gây ra nhận thức sai lầm cho công chúng!】Cùng với việc anh ta đưa ra tuyên bố, trên mạng lại dấy lên một trận sóng to gió lớn khác: 【Cục Điều tra Dân gian Phong thủy?

Đù!

Cái này tôi biết nha!

Tuy người ta đều nói phong thủy có chút mê tín, nhưng phong thủy thực sự có cơ sở khoa học đấy!

Mà mục đích tồn tại của Cục Điều tra Dân gian Phong thủy chính là để đả kích những thứ mê tín dị đoan đang lan truyền!】【Tê!!

Tài khoản chính thức lên tiếng rồi!

Cái này là định tính luôn rồi!】【Tôi đã bảo mà!!

Lăng Thủy Hoàng làm sao có thể tồn tại lối vào mộ đạo thứ năm được, nếu mà có thật thì lúc thăm dò sơ bộ năm đó sao lại không phát hiện ra?】Dư luận ngày càng xôn xao, đạo diễn Vương Triết của chương trình Show hẹn hò CP lúc này lại cảm thấy cái đầu mình một cái to bằng hai cái.

Nếu có ai đến bảo ông ta đi đóng phim 'Đầu to con trai', ông ta chắc chắn sẽ vỗ ngực tự đắc bảo hãy để tôi đóng vai con trai cho!

Chuyện này cũng không thể trách ông ta được, bởi vì bất cứ ai trong tổ chương trình hiểu rõ một chút tình hình đều hiểu rằng, hình ảnh livestream lúc nãy vô lý đến mức nào!!Livestream đấy!!

Đây là livestream đấy!!

Livestream đạo mộ, trăm phần trăm là phải bị mời đi uống trà!!

Đang lúc mọi người đầy mặt lo lắng, một phó đạo diễn với cặp lông mày dãn ra đi tới bên cạnh Vương Triết: "Vương đạo!!

Vương đạo!!

Chuyện tốt đây!!" Người sau với đôi quầng thâm mắt đen kịt mở miệng nói: "Hả hê trên nỗi đau của người khác à?

Đừng làm nữa!

Cút đi!" "Hả?

Không phải không phải!!" Vị phó đạo này vội vàng đưa điện thoại qua, "Vương đạo!

Ngài mau xem bảng tìm kiếm nóng đi!!

Đừng đuổi tôi đi mà!

Tôi thực sự không có cười đâu!"Vương Triết nghe giọng nói sốt sắng của đối phương, nhíu mày nhận lấy điện thoại, lập tức vẻ mặt rạng rỡ như hoa cúc nở rộ: "Ha ha ha!

Tôi đã bảo mà!

Chương trình của chúng ta toàn là kịch bản thôi!

Toàn là chiêu trò thôi!

Làm sao có thể livestream đạo mộ được?

Cái loại chuyện này ai mà làm ra được chứ đúng không?

Ha ha ha!" Mọi người trong tổ chương trình: "..." Sau đó, tài khoản chính thức của Show hẹn hò CP cũng lập tức chuyển tiếp bài đăng của Weibo đó và một lần nữa đính chính: 【Tất cả đều là hư cấu!

Từ chối đạo mộ!】Tại Viện nghiên cứu khảo cổ địa phương Ly Sơn, Đoạn Mộng Lâm nhìn thấy một bầu không khí xôn xao trên mạng, đầu óc cũng có chút ong ong.

Chuyện gì thế này??

Cục Điều tra Dân gian Phong thủy sao lại trực tiếp vào đả giả (bóc phốt giả) rồi?

Lẽ nào chuyện này thực sự là giả sao??

Nhưng... nhưng mà cái này...Trong đầu Đoạn Mộng Lâm vang vọng những hình ảnh thân thủ và các thao tác phá cục khác nhau của Trần Thiên Nhiễm trên livestream.

Tuy trông có vẻ vô cùng khó tin, nhưng dường như lại có dấu vết

để lần theo!

"Không đúng!!" Lông mày Đoạn Mộng Lâm nhíu chặt, "Chắc chắn là có người muốn che giấu điều gì đó!!" Cô nghĩ đến đây liền lập tức chuyển đổi ứng dụng để xem lại livestream của Lưu Phỉ Phỉ, hai mắt nhìn chằm chằm, nỗ lực tìm ra bất kỳ bằng chứng nào có thể chứng minh họ chính là đang 'livestream đạo mộ'!Trên hình ảnh livestream, Trần Thiên Nhiễm đã đưa Lưu Phỉ Phỉ đang thất thần rời khỏi đoạn mộ đạo đầy cơ quan cung nỏ, đi vào một lối đi khá hẹp.

Sau một hồi bình phục tâm trạng ngắn ngủi, Lưu Phỉ Phỉ rõ ràng cũng đã thoải mái hơn nhiều.

Đồng thời Trần Thiên Nhiễm cũng giải thích với cô rằng lối đi cơ quan này tương tự như đường một chiều, chỉ có thể tiến tới, tuyệt đối không được lùi lại!

Nếu không có thể sẽ kích hoạt những cơ quan nguy hiểm hơn!Lưu Phỉ Phỉ vẫn còn sợ hãi nhưng thầm lấy dũng khí đi theo đối phương vào sâu hơn.

Nhưng đúng lúc này, một cánh cổng vòm xuất hiện, một luồng cảm giác nguy cơ vô hình ập đến.Đây là một nơi có bố cục mộ đạo khá giống với mộ đạo trước đó, nhưng cái cảm giác mang lại cho người ta áp lực cực lớn khiến Lưu Phỉ Phỉ sợ hãi nắm chặt đôi tay nhỏ bé, đồng thời lại nép sát vào người Trần Thiên Nhiễm.

Lúc này sắc mặt anh cũng vô cùng ngưng trọng, không phải vì cảm giác nguy cơ kia, mà là vì hệ thống đã đưa ra thông báo:【Đinh!

Chúc mừng ký chủ, đẳng cấp Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã thăng lên LV2!】Về việc các kỹ năng có thanh kinh nghiệm, anh đương nhiên biết rõ, chỉ là không ngờ mới sử dụng vài lần mà đẳng cấp kỹ năng đã được thăng tiến!

Và sau đợt thăng tiến này, nó giúp anh có hiểu biết sâu sắc hơn về phương diện phong thủy.

Đặc biệt là sau khi đi vào đoạn mộ đạo hơi vuông vức này, cộng thêm những kiến thức về cơ quan mà Mạc Kim Phù ban tặng, chỉ trong chớp mắt, anh đã nắm rõ tình hình đại khái ở đây!

Anh quyết định bước tiếp!Hành động này khiến Lưu Phỉ Phỉ lập tức hoảng loạn: "Đợi đã!!

Tiểu ca!

Anh đi như vậy!

Sẽ kích hoạt cơ quan mất thôi?" Cô vừa nghĩ đến hình ảnh cung nỏ bắn loạn xạ, khuôn mặt vừa mới hồng hào lên một chút lại một lần nữa tái mét!

Nhưng Trần Thiên Nhiễm lại bình thản nói: "Yên tâm!

Cơ quan ở đây vẫn tính là đơn giản, em cứ đi theo bước chân của tôi là được, tuyệt đối sẽ không có nguy hiểm đâu!"Anh nói xong, liền bước một bước dưới ánh mắt lo lắng của Lưu Phỉ Phỉ, đạp lên một viên gạch mộ!

Cạch!

Tiếng chân chạm đất vang lên, Lưu Phỉ Phỉ có chút sợ hãi nhìn xung quanh, nhưng lại phát hiện xung quanh không hề có tình huống cơ quan nào bị kích hoạt.

Ngay sau đó, Trần Thiên Nhiễm xoay người đưa tay về phía cô: "Lại đây!

Một viên gạch mộ có thể đứng được hai người, đi chậm một chút thì luôn có thể an toàn thôi."Có... có thật không?" Lưu Phỉ Phỉ hơi ngẩng đầu lên, đáy mắt thoáng qua một tia không tin tưởng.

Nhưng hễ nhớ lại tình cảnh ở cánh cửa đá lúc nãy, cô liền gạt bỏ ý nghĩ đó ra sau đầu.

Sau đó cô nín thở, bước một bước qua đó!

"Hây!"Cạch!

Hai bàn chân đứng vững vàng trên viên gạch mộ mà Trần Thiên Nhiễm đang đứng, tiếng kích hoạt cơ quan như dự đoán đã không vang lên.

Điều này không khỏi làm nụ cười lại hiện lên trên khuôn mặt Lưu Phỉ Phỉ: "Không có gì, em..." Cô vừa ngẩng đầu lên, lại đột nhiên phát hiện vị trí đứng của mình và đối phương lúc này... có chút ám muội.

Hai người cách nhau không quá một thốn, thậm chí có thể cảm nhận rõ ràng hơi thở của đối phương phả ra.

Một vệt đỏ ửng vô tình leo lên gò má, cô ngượng ngùng nói: "Anh... anh quay mặt đi chỗ khác đi, cứ nhìn em thế này, thấy... thấy ngại quá.""Ờ." Trần Thiên Nhiễm thực ra chẳng có cảm giác gì, thế là anh liền ngoảnh đầu sang một bên.

Còn Lưu Phỉ Phỉ lén nhìn qua từ khóe mắt, có chút hơi hơi bất mãn.

Sau đó hai người cứ theo phương thức tương tự lúc nãy, Trần Thiên Nhiễm nhảy qua trước, sau đó đến lượt Lưu Phỉ Phỉ.Mỗi một lần đều lặp lại cùng một phân cảnh: "Anh quay đi chỗ khác đi." "Ờ!" Với những người trong cuộc như họ thì có lẽ là ngượng ngùng, nhưng trong mắt cư dân mạng trên livestream thì cái này đúng là muốn nổ tung trời rồi!! 【Mẹ nó!!

Trần cẩu!!

Chương 18

Bảo anh làm trai thẳng thép, anh mẹ nó nghe lời thật đấy!!

Nhưng mà sao anh dám??

Sao anh dám thiết kế loại cơ quan có thể thúc đẩy lửa tình giữa hai người như thế này??

Đồ chết tiệt!!】【Cái quái gì thế?

Bảo là livestream thám hiểm, sao lại biến thành show hẹn hò rồi?

Ồ!

Hóa ra vốn dĩ nó là show hẹn hò mà!

Thất kính thất kính!】【Lầu trên làm tôi cười chết mất, nhưng mà bây giờ tôi tin rồi!

Nếu không có sự sắp xếp và dàn dựng cố ý thì tuyệt đối sẽ không xuất hiện những hình ảnh 'đẩy thuyền' ngọt thế này đâu!】【Cái cảm giác CP này trực tiếp tràn ra ngoài màn hình luôn!】【Này này này?

Tôi nói này!

Có khi nào ở bên cạnh vốn dĩ chẳng có cơ quan nào không?

Rồi Trần cẩu cố tình ở đây chiếm hời?】【Đù!!

Nói có lý đấy!

Trần cẩu nạp mạng đi!!】Cùng với việc phong cách livestream của Lưu Phỉ Phỉ trở nên ám muội, những người trong phòng quan sát vốn luôn trong trạng thái ngơ ngác cuối cùng cũng tìm thấy cảm giác như đang đi làm.

"A ha ha," Y Y đi đầu phá vỡ cục diện, "Cảm giác CP của hai

người này, nhìn thoáng qua thì thấy khá là mạnh mẽ nhỉ!

Mạnh lão sư, ngài thấy sao?" "Tôi..." Mạnh Phi còn chưa kịp mở miệng.Hoa Thần với khuôn mặt đen xì đã đầy mặt phẫn nộ nói: "Chiêu trò!!

Đây chính là chiêu trò!!

Phỉ Phỉ chẳng qua là đang diễn kịch với hắn mà thôi!!

Trần Thiên Nhiễm này lại bắt đầu được đằng chân lân đằng đầu rồi!!

Tôi thấy cạnh chân hắn chắc chắn là không có bất kỳ cơ quan nào hết!

Sau đó hắn cố tình bảo có cơ quan để bắt Phỉ Phỉ phối hợp diễn kịch với hắn!!

Từ đó mà chiếm hời!!"Trần Tư Thành nghe những lời có phần kích động của anh ta, khóe miệng khẽ giật giật, thầm nghĩ thằng nhóc này không nhìn ra cái mộ đạo này mẹ nó là mộ thật à?

Mà Quách Tiểu Tứ bên cạnh cũng có cùng nghi hoặc, nhưng ngại đang livestream nên luôn không thể mở miệng.Mạnh Phi bị ngắt lời nhíu mày lại, rồi lên tiếng: "Từ xưa đến nay, chân lý chiêu trò mới là thứ chiếm được lòng người nhất, anh không hiểu sao?

Cho dù đoạn mộ đạo này không có bất kỳ cơ quan nào, nhưng Trần Thiên Nhiễm đã nói vậy, và Lưu Phỉ Phỉ đã phối hợp, ý nghĩa đằng sau chuyện này là gì thì chắc tôi cũng không cần nói nhiều nữa nhỉ!

Cộng thêm những cảnh quay cận cảnh biểu cảm trên màn hình kia nữa.

Tôi già bằng này tuổi rồi mà cũng cảm nhận được niềm vui khi

đẩy thuyền CP đấy!”Một tràng lời nói khiến mặt Hoa Thần càng thêm đen, nhìn Trần Thiên Nhiễm trên màn hình livestream càng thêm tức giận!

Khốn kiếp!!

Đó là nữ thần của tôi mà!!

Nhưng nghĩ đến việc tài khoản chính thức còn có một phần bầu chọn, chỉ cần số phiếu cao nhất là có thể tái tổ chức CP!

Chỉ cần Phỉ Phỉ không ở cùng với tên cẩu tặc Trần Thiên Nhiễm kia, thì CP với ai cũng không thành vấn đề!

Nghĩ đến đây, sắc mặt Hoa Thần lại hơi dịu đi một chút.Nhưng giây tiếp theo, trong tai nghe truyền đến giọng nói của Vương Triết: “Các khách mời chú ý nhé!

Nội dung chương trình của chúng ta e là sẽ có một chút thay đổi!” Nghe thấy lời này, mọi người tại hiện trường đều ngẩn ra, khóe miệng Hoa Thần chậm rãi nhếch lên!

Đạo diễn không nhìn nổi nữa rồi!!

Chắc chắn là đạo diễn không nhìn nổi nữa rồi!!

Ông ấy sắp ra tay ngăn chặn rồi!!Tiếp theo trong tai nghe tiếp tục truyền đến giọng của Vương Triết: “Hiện tại xem ra số người xem livestream cơ bản đều là nhắm tới Lưu Phỉ Phỉ và Trần Thiên Nhiễm mà đến, cho nên ba cặp CP khác sau này sẽ không phát sóng nữa!

Xin mọi người hãy tập trung vào buổi livestream phiêu lưu này!

Lát nữa tôi cũng sẽ đổi tên chương trình luôn.”Lời vừa dứt, trong phòng quan sát, khóe miệng mọi người đều điên cuồng giật giật.

Cái quái gì thế??

Một mình Trần Thiên Nhiễm trực tiếp làm lệch hướng cả một

chương trình thực tế luôn à??

Anh đừng có quá vô lý thế chứ!!

Khoảnh khắc này, sắc mặt Hoa Thần đã khó coi đến cực điểm, ai không biết còn tưởng anh ta vừa đi nhuộm da đen chỉ trong vài phút.

Anh ta nắm chặt hai nắm đấm nhưng nhất thời không biết trút giận vào đâu!Nhưng đúng lúc này!

Trên hình ảnh livestream, sự cố bất ngờ xảy ra!!

Trong mộ đạo, Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ vẫn đang duy trì nhịp điệu tiến về phía trước.

Không khí ngượng ngùng đã hóa giải bớt cái cảm giác nguy cơ nồng đậm kia, khiến Lưu Phỉ Phỉ hơi thả lỏng cảnh giác một chút.

Khi sắp đi đến cuối đường, chân phải cô đột nhiên đạp lên một viên gạch mộ khác, chỉ nghe thấy tiếng 'rắc' một cái!

Tiếng bánh răng chuyển động giòn tan và chói tai đột ngột vang lên.

Nỗi sợ hãi vừa biến mất lại một lần nữa bao trùm lấy cô.

"Tiểu ca!!!" Giữa tiếng thét chói tai đầy kinh hoàng của Lưu Phỉ Phỉ, Trần Thiên Nhiễm đột ngột nắm chặt lấy tay cô.

Chỉ thấy gạch mộ dưới chân hai người biến mất trong nháy mắt, thay vào đó là một hố đen hư vô sâu thẳm!

Ánh mắt Trần Thiên Nhiễm ngưng lại, lập tức thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật.

Khi cơ quan đã hoàn toàn bị kích hoạt, cách cục phong thủy cũng sẽ lộ diện!

Sau một hồi quan sát kỹ lưỡng, sắc mặt anh càng trở nên nghiêm

trọng.

Anh dùng lực kéo mạnh Lưu Phỉ Phỉ vào lòng, đồng thời bật nhảy bạo liệt, di chuyển cơ thể cực nhanh.

Nhưng hướng anh nhắm tới không phải là lối ra ngay trước mắt, mà là chạy ngược trở lại!

Lưu Phỉ Phỉ tuy hoảng loạn nhưng cũng kịp định thần, nhìn theo hướng anh chạy mà vội vàng nói: "Tiểu ca!

Nhầm đường rồi!

Phải đi bên kia mới đúng!" "Không nhầm đâu!" Trần Thiên Nhiễm nghiêm mặt cuồng bôn, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật không ngừng vận chuyển, đại não ẩn ẩn truyền đến cảm giác đau nhức!

Mỗi khi chân anh vừa rời khỏi viên gạch, mảng gạch mộ đó liền rơi rụng xuống vực sâu trong tích tắc!

Lưu Phỉ Phỉ nhận ra điều này, đôi tay đang ôm cổ anh cũng bất giác siết chặt hơn một chút.

Đột nhiên, một bàn tay lớn vươn tới!

"Á!!" Khoảnh khắc này, phòng livestream hoàn toàn bùng nổ! 【Đậu xanh!!

Trần cẩu!!

Anh dám bế công chúa Lưu Phỉ Phỉ theo kiểu đó à!!

Tôi giết anh!!】 【Dù tôi rất cay cú, nhưng... nhìn tình hình hiện tại, nếu chỉ ôm eo thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến tốc độ.

Các bác không thấy tốc độ gạch mộ sụp đổ nhanh thế nào à?】 【Cảm giác CP của hai người này sao càng ngày càng mạnh vậy!!】 【Bỏ qua ý định giết Trần cẩu, cái cơ quan này làm sao mà có được?

Chẳng lẽ Trần cẩu đam mê khảo cổ đến mức học được cả cơ quan thuật tinh xảo?

Thế mới bố trí được loại cơ quan kinh người này sao?

Bảo là đội ngũ ngoại cảnh của chương trình làm á, chó nó mới tin!】【Mẹ nó!

Cái cơ quan này mà là do Trần cẩu bố trí, tôi thề sẽ trồng cây chuối gội đầu!】【Lầu trên ơi, Cục Phong Thủy Dân Điều đã lên tiếng đính chính, xác định Thủy Hoàng Lăng không tồn tại đạo mộ thứ năm, cộng thêm chương trình cứ khăng khăng là hiệu ứng kịch bản, nói không chừng thật sự là do ông ấy làm đấy!!】Ngay khi các thủy hữu đang tranh luận không ngớt, sự cố lại đột ngột phát sinh!

Viên gạch mộ mà Trần Thiên Nhiễm định hạ chân bỗng nhiên biến mất!

Thân hình anh lảo đảo, suýt chút nữa là rơi xuống!

Chương 19

Cũng đúng lúc này, đèn chiếu của flycam quét qua đống gạch mộ phía dưới, lộ ra những thứ đang ẩn giấu bên trong.

Đó là những mũi thương tam lăng phản chiếu ánh hàn quang lạnh lẽo!

Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng quay đầu nhìn lại, lập tức rụt cổ vào, không dám tưởng tượng nếu rơi xuống sẽ có kết cục thảm khốc thế nào.

Mọi người đang xem livestream đều nín thở, tập trung cao độ xem Trần Thiên Nhiễm sẽ làm gì tiếp theo.

Chỉ thấy anh từ từ đứng thẳng dậy, sau đó chậm rãi... vác Lưu Phỉ Phỉ lên vai.

"Đắc tội rồi, nhưng chỉ có cách này tôi mới phát huy được tốc độ tối đa!" "Hả???" Lưu Phỉ Phỉ hoàn toàn ngẩn người, khi cảm nhận được nơi bàn tay trái của đối phương đang nắm lấy, gò má cô lập tức ửng hồng.

Trần Thiên Nhiễm ổn định tâm thần, không hề hoảng loạn.

Cùng lúc đó, các mảng gạch mộ xung quanh phục hồi nguyên trạng như lúc mới vào.

Nhưng anh hiểu rõ, cách cục cơ quan đã hoàn toàn thay đổi, vị trí sinh lộ biến hóa liên tục.

Nhìn từ tình hình vừa rồi, vị trí hạ chân vốn nằm trong tính toán lại bị thay đổi một cách thô bạo!

Điều này chứng minh cách cục cơ quan ở đây luôn luôn biến động!

Chỉ khi nắm bắt được quy luật logic của nó mới có thể hành động, nếu không chỉ có con đường chết!

Thời gian từng chút trôi qua, khán giả xem livestream căng thẳng đến mức muốn chửi thề, nhất là khi gạch mộ bắt đầu sụp đổ mạnh từ phía cuối đoạn đường. 【Vãi chưởng!!

Trần cẩu!

Chạy mau đi!!

Còn do dự cái gì nữa!!】 【Quỷ quái thật!!

Gạch mộ này hoàn toàn không có quy luật gì cả!!

Thế này thì chơi bời gì nữa!】 【Tổ chương trình lên tiếng đi chứ!!

Các người gọi đây là kịch bản à??

Tình huống bộc phát thế này, ống kính livestream còn chẳng kịp phản ứng kia kìa!】 Giữa lúc mọi người đang lo sốt vó, Trần Thiên Nhiễm – người vốn đang đứng khựng lại – đột ngột cử động!

Đồng thời, anh khẽ thốt lên một câu: "Càn vi cương chính!

Tất nhiên cước đạp thực địa.

Đoái vị thuận thiên y thời.

Cho nên sinh lộ thật sự nằm ở đây!!" Thân ảnh như bóng ma, ngay khoảnh khắc gạch mộ dưới chân biến mất, anh đã như thỏ chạy chim bay bắt đầu cuồng bôn.

Khác với lần trước, tốc độ của anh cực nhanh, mũi chân chỉ vừa chạm vào gạch mộ là lập tức rời đi ngay, khiến viên gạch đó rơi rụng sau lưng.

Cảnh tượng thót tim khiến ai nấy đều run cầm cập!

Đồng thời, họ cũng không hiểu những lời Trần Thiên Nhiễm vừa nói có ý nghĩa gì.

Trong phòng quan sát, mọi người nhìn thân hình nhảy nhót trái phải của Trần Thiên Nhiễm mà dần dần ngơ ngác.

Trần Tư Thành lẩm bẩm: "Phong thủy bát quái... hình như cậu ta thật sự hiểu đấy!" MC Y Y nghe thấy tiếng anh, nghi hoặc hỏi: "Trần lão sư, anh cũng hiểu sao?" "Không hẳn." Trần Tư Thành lắc đầu: "Trước đây khi tôi thỉnh giáo một vị đại sư phong thủy, từng nghe đối phương nhắc đến những lời tương tự.

Đây chắc hẳn là những thuật ngữ được vận dụng khi tiến hành phá giải một cục phong thủy." Ở cuối bàn dài, Hoa Thần sắc mặt càng thêm khó coi, anh ta lập tức lên tiếng: "Nhưng chẳng phải tất cả đều được bố trí sẵn sao?

Như vậy cũng đâu chứng minh được cậu ta biết phong thủy thuật gì?

Mấy thứ này tôi cũng làm được!" Lời anh ta nói lại một lần nữa nhận về những cái liếc mắt khinh bỉ của mọi người.

"Khụ khụ," Quách Tiểu Tứ ho một tiếng: "Vậy anh có thân thủ như cậu ấy không?

Thân thủ này không dùng dây cáp hỗ trợ được đâu nhé!" Hoa Thần: "..." Lời này khiến anh ta cứng họng.

Nhưng ngay giây tiếp theo trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm ngay lúc sắp quay lại lối vào lại đột ngột nhảy vọt trở về, đồng thời giận dữ mắng một câu: "Lại biến đổi rồi!!" Cách cục phong thủy liên tục biến hóa khiến Trần Thiên Nhiễm cũng phải sứt đầu mẻ trán.

Nhưng đúng lúc này, mắt anh sáng lên, đột nhiên phát hiện trên

trần nhà có một chiếc hộp nhỏ có lỗ.

"Thì ra là ở đây!" Trần Thiên Nhiễm lẩm bẩm một câu, sau đó nói với Lưu Phỉ Phỉ – người vốn đã bị xóc nảy đến mức ruột gan lộn tùng phèo trên vai: "Cô đợi ở đây một lát!

Tôi đi rồi quay lại ngay." "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ ngơ ngác bị anh đặt xuống một phiến đá, trong khi những phiến đá đang sụp đổ đã tiến đến rất gần!

Nhưng Trần Thiên Nhiễm lại biến mất ngay trong nháy mắt!

Khoảnh khắc này, tất cả mọi người trong phòng livestream đều đứng hình!! 【Cái quái gì thế!!

Trần cẩu!

Anh dám bỏ mặc Phỉ Phỉ à!!】 【Đồ khốn!

Trần cẩu!

Anh có còn là đàn ông không hả!!】 【Chết tiệt!

Trần cẩu!】 Giữa muôn vàn lời chửi rủa, Trần Thiên Nhiễm lại bật nhảy lên cao tới vài mét!

Phát Khâu Song Chỉ cũng bộc phát uy năng vào lúc này!

Phát Khâu Song Chỉ vốn cực kỳ sở trường trong việc phá giải các cơ quan loại nhỏ.

Và bất kỳ một cục phong thủy nào, ngoài việc trực tiếp tìm sinh lộ để rời đi, còn có một cách khác là trực tiếp tìm ra trận nhãn để phá giải!

So với cách trước, cách sau rõ ràng có độ khó cực cao!

Theo cú nhảy của Trần Thiên Nhiễm, hai ngón tay đâm sâu vào lỗ của chiếc hộp.

Cảm giác lạnh lẽo truyền đến da thịt, như thể có hàng vạn mũi kim đang chực chờ phóng ra.

Chỉ cần ngón tay anh có bất kỳ hành động không đúng nào, nó sẽ lập tức phế bỏ đôi tay anh!

Nhưng...

đây là Phát Khâu Song Chỉ!

Độ linh hoạt thuộc hàng đỉnh cao thế gian!

"Phá!!" Cùng với tiếng gầm của Trần Thiên Nhiễm, những viên gạch mộ đang rơi rụng dưới đất lập tức phục nguyên trong nháy mắt, cứ như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra!

Dưới đất, Lưu Phỉ Phỉ đang trong cơn hoảng loạn cũng dần ổn định lại tâm thần.

Cô nhìn theo bóng dáng vừa đáp xuống đất, cảm giác bất an cũng tan biến hoàn toàn.

"Tiểu...

Tiểu ca." Trần Thiên Nhiễm, người vừa bị cô gọi, lại đang nhìn chiếc hộp trong tay mà rơi vào trầm tư ngắn ngủi.

Trong phòng livestream, những ID vốn đang chửi rủa Trần cẩu giờ đây đồng loạt chuyển sang tâng bốc: 【Trời ơi!!

Trần ca!!

Đỉnh vãi chưởng!!】 【Mẹ ơi!

Cú nhảy này trực tiếp nhảy vào tim em rồi!

Không nói nhiều!

Quá ngầu!!】 【Ảo thật đấy!!

Cuối cùng lại dùng hai ngón tay phá cục?

Được được được!

Đỉnh chóp luôn!】 Trong phòng nghỉ của Viện Nghiên cứu Khảo cổ Lư Sơn, Đoạn Mộng Lâm nhìn màn hình livestream mà khóe miệng giật giật liên hồi: “Cái này... cái này còn là người nữa không?” Anh ta dần thu hồi suy nghĩ, sau đó bắt đầu hành động!

Chương 20

Tuy rằng năng lực Trần Thiên Nhiễm thể hiện ra không hợp lẽ thường, nhưng bản thân cái buổi livestream này đã không hợp lý rồi!

Nhất là độ tinh xảo của các cơ quan này, dù có để các công ty điện ảnh hiện đại đi phục dựng cũng không thể làm được.

Huống chi bên trong còn chứa đựng kiến thức phong thủy, quay phim bằng hình thức livestream một cảnh quay đến cùng?

Đừng đùa chứ, hoàn toàn không thể làm được!!

Chính vì vậy, Đoạn Mộng Lâm càng thêm khẳng định tất cả những chuyện này là thật!

Cái chương trình CP hẹn hò này có vấn đề cực lớn!

Sau đó, anh ta bắt đầu cắt ghép đoạn video này, tiến hành phân tích từng khung hình để làm thành video ngắn!

Dù tốn thời gian nhưng ý nghĩa của nó cực kỳ trọng đại!

Nếu thật sự phát hiện ra đạo mộ thứ năm chưa từng được biết đến dẫn tới địa cung Thủy Hoàng Lăng, thì đây chắc chắn là khoảnh khắc được ghi vào sử sách!

Nghĩ đến đây, tâm trạng Đoạn Mộng Lâm có chút kích động, nhưng khi nhớ tới thầy mình lại đang bảo đi tìm tên mộ tặc nào đó, anh ta lại thấy hoang mang.

Thời đại này... vẫn còn mộ tặc sao?

Chắc là không đâu nhỉ?

Anh ta ngẩng đầu nhìn hai người trong livestream, khóe miệng giật một cái, chắc không trùng hợp đến thế đâu.

Sau khi ổn định tâm thần, Lưu Phỉ Phỉ khép nép thử thăm dò những viên gạch mộ dưới chân, xác định không còn lún nữa, cô liền chạy nhanh đến bên cạnh Trần Thiên Nhiễm.

Chỉ có ở cạnh anh, cô mới cảm thấy an toàn hơn cả, dù vừa rồi anh có ném cô xuống đất một cách thô bạo.

Nhưng đó là tình huống khẩn cấp, tuyệt đối không phải cố ý!

Đúng!

Chắc chắn là vậy!

Cô nhìn Trần Thiên Nhiễm đang chăm chú quan sát chiếc hộp, vẻ mặt hiện lên sự nghi hoặc: "Tiểu ca, đây là cái gì vậy?" "Hửm?" Anh ngẩn ra, sau đó đáp: "Hộp cơ quan." Qua quan sát ngắn ngủi, Trần Thiên Nhiễm đã nhận ra một vài manh mối.

Ngay từ khi bước vào đạo mộ này, anh đã cảm thấy có chút kỳ lạ, nhất là sau khi thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để xác định sinh lộ mà suýt nữa gặp nguy hiểm.

Mãi đến khi phát hiện ra chiếc hộp cơ quan này, mọi bí ẩn mới được giải đáp.

Có lẽ đạo mộ cơ quan ban đầu không quá phức tạp, nhưng sau khi có người tăng thêm và thay đổi, độ nguy hiểm ở đây đã tăng theo cấp số nhân!

Và người mà anh nghĩ tới, chắc hẳn chính là Ôn Thao!

Một tên mộ tặc khét tiếng trong lịch sử!

Tuy là quan đạo (mộ tặc làm việc cho triều đình), nhưng hắn có thực lực cực mạnh.

Còn vì sao đối phương lại phục nguyên cơ quan đạo mộ khi rời đi, đó vẫn là một ẩn số.

Lưu Phỉ Phỉ rất tò mò về chiếc hộp cơ quan, Trần Thiên Nhiễm cũng giải thích ngắn gọn một chút.

Anh cũng không hy vọng cô hiểu được, chỉ cần dọa cô một chút là được.

"Oa!!" Lưu Phỉ Phỉ tỏ vẻ không hiểu nhưng thấy rất lợi hại.

Thủy hữu trong phòng livestream thì có chút không nhịn được cười: 【Vãi thật, kịch bản này cũng có chiều sâu đấy chứ!

Buồn cười chết mất!

Kéo cả Ôn Thao vào luôn à?

Giải trí đấy!】 【Tôi cứ tưởng chỉ là một cái kịch bản nhỏ, xem ra còn không ít tình tiết lắt léo nhỉ?】 【Hài hước thật!

Ban đầu tôi xem vì đây là show hẹn hò, kết quả tôi lại quay ra mua bắp rang bơ!

Bộ phim này không tệ!

Đỉnh!】 Không ngoài dự đoán, đoạn video này đã được các biên tập viên đăng lên các ứng dụng video ngắn và một lần nữa gây bão toàn mạng!

Ban đầu mọi người đều ghen tị với những khung hình CP của hai người, nhưng về sau họ bắt đầu lo lắng, tiếp đó là phẫn nộ khi Trần Thiên Nhiễm bỏ mặc Lưu Phỉ Phỉ, cuối cùng lại đồng loạt khen ngợi 'Trần ca đỉnh chóp!'.

Video tương tự đương nhiên cũng lọt vào mắt Phan Tông Bạch của Cục Phong Thủy Dân Điều.

Khi thân thủ của Trần Thiên Nhiễm một lần nữa được thể hiện, anh ta không khỏi nhớ lại sức mạnh của mấy người thuộc Bát Môn mà mình từng thấy khi đi làm nhiệm vụ với Cục trưởng.

Nhất thời, Phan Tông Bạch có chút nghi hoặc, chẳng lẽ...

Cục trưởng sai thật rồi?

Sau đó, khi Trần Thiên Nhiễm giải thích về chiếc hộp cơ quan cho Lưu Phỉ Phỉ, anh ta không khỏi mắng: "Cái quái gì thế?

Ôn Thao để lại?

Thật là biết chém gió!!

Vừa rồi mình còn suýt chút nữa là dao động!" Phan Tông Bạch lắc đầu, thầm nghĩ kỹ xảo điện ảnh thời nay đúng là càng ngày càng mạnh!

Nếu không phải mình biết đây là giả, thì chắc cũng tin sái cổ rồi!

Nghĩ vậy, anh ta do dự một chút rồi lại rút điện thoại gọi cho Cục trưởng Vu Đức.

Tuy nhiên, điện thoại vệ tinh reo mấy hồi vẫn không có người nghe, anh ta đành thôi!

Cùng lúc đó, bên ngoài đạo động, Tôn Đông Khánh và những người khác vẫn đang chuẩn bị các bước trước khi xuống mộ!

"Các vị, do không rõ số lượng mộ tặc lần này cũng như mức độ nguy hiểm, tôi đã đặc biệt xin chi viện từ Đồng Vệ Đội!" Tôn Đông Khánh nghiêm nghị nhìn mọi người xung quanh.

Vu Đức và Ngô Tuấn Tùng nhìn nhau một cái nhưng không nói gì.

Họ hiểu rõ, dù có dùng tới hay không thì việc chuẩn bị phương án dự phòng luôn là điều đúng đắn.

Sau một hồi chuẩn bị, Ngô Tuấn Tùng phái thuộc hạ xuống đạo động trước để thám đường!

Vu Đức liên tục xoay la bàn, đôi mắt khẽ híp lại.

“Lão Tôn, lần này tôi xuống cùng ông.” “Hửm?” Tôn Đông Khánh nhướn mày, sau đó nghiêm túc hỏi: “Quẻ bói sao rồi?” Vu Đức sa sầm mặt mày, gượng cười nói: “Đại hung.” “Đại hung?” Tôn Đông Khánh vô thức lặp lại, năng lực bói quẻ của Vu Đức thì ông đã biết rõ qua mấy chục năm làm bạn.

Một khi đối phương đã nói là đại hung, thì nguy hiểm dưới kia... chỉ có hơn chứ không kém!

Ông suy nghĩ một lát rồi thở dài: “Hù...

Nếu không phải thời gian không cho phép, tôi đã trực tiếp mời Đồng Vệ Đội ra tay rồi.

Nhưng hiện tại, việc cần làm là truy kích mấy tên đã xuống dưới, chặn đứng chúng trước khi chúng đoạt lấy bảo vật trong địa cung Thủy Hoàng Lăng!

Lão Vu, lần này làm phiền ông rồi!” “Ha ha,” Vu Đức cười nói, “chuyện này có đáng là gì đâu?” Đang lúc hai người nói chuyện, phía dưới truyền lên tiếng gọi: “Ngô đội!

Có phát hiện!” Nghe vậy, Ngô Tuấn Tùng lập tức đưa Tôn Đông Khánh và Vu Đức xuống đạo động!

Họ nhanh chóng theo thuộc hạ đến địa điểm mục tiêu.

“Chính là chỗ này!” Người cấp dưới chỉ vào cái lỗ trên phiến đá lớn: “Ngô đội, theo kinh nghiệm của tôi, cái này chắc hẳn chỉ vừa mới để lại không lâu!” Ngô Tuấn Tùng tiến lên quan sát một lượt, không khỏi tán thán: “Lực đạo thật mạnh!

Cái này chắc chắn là do ngón tay tạo thành.

Lực đạo như vậy mà còn khống chế được để không sinh ra vết nứt, có thể thấy thực lực của người này rất mạnh!

E rằng đã đạt đến cấp độ có thể vào Đồng Vệ Đội rồi!" Vu Đức đứng bên cạnh quan sát kỹ lưỡng rồi lên tiếng: "Thủ pháp này cũng không giống người của Bát Môn, có lẽ là tán khách giang hồ.

Một tên mộ tặc thuần túy." Nghe những lời này, không ít người có mặt đều khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Tôn Đông Khánh nói: "Không phải người Bát Môn thì tương đối là tin tốt rồi," đôi lông mày ông dần nhíu lại.

Nhưng Vu Đức lại nói: "Để lại dấu vết này, mục đích của chúng... e rằng là đang thị uy!" "Hả?

Thị uy?" Ngô Tuấn Tùng hừ lạnh một tiếng: "Dù tôi thừa nhận ngón tay của hắn rất mạnh, nhưng tôi cũng không phải hạng xoàng!" Nói đoạn, anh ta đấm một quyền vào tảng đá lớn!

Bành!

Chương 21

Tảng đá lập tức sụp xuống!

Đúng lúc này, các thành viên đội đặc chiến phụ trách thám đường phía trước truyền tin về qua bộ đàm: "Ngô đội!

Ngô đội!

Ở đây phát hiện dấu vết của mộ tặc!" Mọi người nghe vậy liền hỏa tốc chạy tới, vừa đến nơi đã thấy những mũi tên vương vãi đầy đất!

Nhưng cũng đúng lúc này, Bành!

Một tiếng động lớn vang lên!

Con đường phía sau họ lập tức bị một cánh cửa đá rơi xuống chặn đứng!

Nhất thời, sắc mặt mọi người vô cùng khó coi.

Tôn Đông Khánh lập tức nói: "Mọi người tuyệt đối đừng khinh cử vọng động!

Dựa trên những dấu vết mộ tặc để lại, chúng ta có thể phán đoán đây là một đạo mộ có cơ quan cung nỗ!

Và điểm kích hoạt cơ quan này chính là những viên gạch mộ dưới chân chúng ta!" Khi các chiến sĩ đặc chủng nghe thấy điều này, họ lập tức không dám nhích dù chỉ nửa bước!

Tôn Đông Khánh tiếp tục giải thích: "Hiện tại cơ quan này chắc hẳn đã được kích hoạt, nên mọi người đừng cử động loạn xạ!

Phải đợi cánh cửa đá kia mở ra mới được cử động!

Hiểu chưa?" Mọi người gật đầu lia lịa, ai nấy đều ý thức được

tính nghiêm trọng của vấn đề.

Lúc này, Ngô Tuấn Tùng hăng hái nói: "Giáo sư, chúng ta cần một người tiếp cận cánh cửa kia đúng không?" Tôn Đông Khánh gật đầu: "Đúng!" Ngô Tuấn Tùng lập tức tháo súng trên người xuống, khởi động tay chân một chút rồi nói: "Nếu vậy thì nhiệm vụ này cứ giao cho tôi!

Dù tôi còn thiếu chút nữa mới vào được Đồng Vệ Đội, nhưng cái cửa ải mà tên mộ tặc kia vượt qua được, tôi cũng làm được!!" Tôn Đông Khánh không nói gì nhiều, chỉ vỗ vai anh ta: "Lấy một sợi dây buộc vào eo cậu rồi để đồng đội kéo!

Có gì không ổn còn có thể cứu cậu một mạng!" Ngô Tuấn Tùng nghe vậy tuy có chút không hài lòng nhưng cũng gật đầu đồng ý, dù sao anh ta cũng chỉ tinh thông chiến đấu chứ không hiểu về cơ quan mộ đạo.

"Được!" Ngay sau đó, Ngô Tuấn Tùng quấn một sợi dây thừng quanh người rồi nhẹ nhàng tiến về phía trước.

Trông có vẻ nhẹ nhàng nhưng thực tế mỗi bước đi đều vô cùng cẩn trọng.

Nhưng khi sắp tới gần cánh cửa đá, vẫn chưa có cơ quan nào bị kích hoạt!

Điều này khiến Ngô Tuấn Tùng nghi hoặc quay đầu lại: "Giáo sư, có phải cơ quan bị kích hoạt một lần rồi thì không dùng được nữa không?" "Cẩn thận!!" Tôn Đông Khánh đột nhiên hét lớn!

Ngô Tuấn Tùng phản ứng cực nhanh, lập tức nghiêng người né tránh!!

Giây tiếp theo, hàng loạt mũi tên bắn tới xé gió!!

Nhắm thẳng vào mặt anh ta!!

Đội viên đặc chiến nhanh tay lẹ mắt, lập tức kéo sợi dây về phía sau!!

Nhờ vậy mới giữ được mạng!

Dù vậy, gò má Ngô Tuấn Tùng vẫn bị rạch một đường!

Sắc mặt anh ta trở nên hoàn toàn nghiêm trọng: "Tốc độ tiễn nhanh thật.

Với tốc độ này, phải là người cấp độ Đồng Vệ Đội mới phản ứng kịp!!

Nhưng để né được nhiều mũi tên bắn cùng lúc như thế, tên mộ tặc này rốt cuộc đạt đến đẳng cấp thực lực nào!!

Chẳng lẽ là trên cả Đồng Vệ Đội?" Ngô Tuấn Tùng hít một hơi thật sâu, xua tan ý nghĩ trong đầu, thầm nghĩ có lẽ đối phương chỉ nhờ vào việc quen thuộc cơ quan.

Sau một hồi chật vật né tránh, cuối cùng anh ta cũng đến được bên cạnh cửa đá.

Anh ta gào lớn: "Tôn giáo sư!!" Tôn Đông Khánh nghe thấy liền nhìn sang Vu Đức: "Lão Vu!" Vu Đức xoay la bàn trong tay, liên tục thôi toán, kết quả sắc mặt ngày càng khó coi, thậm chí khóe miệng còn giật giật: "Cái gì??

Đồ hình bát quái này... sao lại cổ quái như vậy?

Không đúng, hoàn toàn không đúng!!

Có gì đó sai sai!!

Làm sao hắn có thể phá giải được cục diện này!!" Nghe những lời kinh ngạc của hai người, Tôn Đông Khánh cũng bắt đầu cảm thấy sợ hãi, ông lẩm bẩm: "Họ... rốt cuộc là ai!" Cùng lúc đó, sau khi giải thích xong về chiếc hộp cơ quan cho Lưu Phỉ Phỉ, Trần Thiên Nhiễm

tạm thời cất nó vào ba lô, dẫn cô băng qua cổng vòm bước vào đường hầm.

Vẫn là đường hầm nhỏ hẹp, nhưng lần này Lưu Phỉ Phỉ bớt sợ hơn hẳn, không bám quá sát Trần Thiên Nhiễm nữa.

Nhưng khi đèn pin chiếu vào bức tường gạch mộ chặn đường phía trước, Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng lại sáp tới: "Tiểu ca!!

Có nguy hiểm!" Cảm nhận được áp lực từ phía sau lưng, Trần Thiên Nhiễm chậm rãi lắc đầu: "Phía trước không có gì, chỉ có điều phải đi lên trên!" "Đi lên trên?" Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc rồi từ từ rọi đèn pin lên cao.

Phía trên là một cái giếng trời, nhưng bốn phía trơn nhẵn, rõ ràng không có điểm tựa để di chuyển!

"Tiểu ca...

Tình hình này không đi được đâu nhỉ?" Anh nhếch mép cười: "Chúng ta chẳng phải đã mua Quải Sơn Thê (thang leo núi) sao!" Tiếp đó, anh lấy từ trong ba lô nặng trịch ra một chiếc thang leo núi dạng rút, rồi trước cái nhìn của Lưu Phỉ Phỉ, anh từ từ kéo nó cao lên, dần biến mất vào bóng tối!

"Tiểu ca...

Cái thang này sao có thể thu nhỏ được như thế?" Trần Thiên Nhiễm cười đáp: "Sức mạnh của các bậc thầy cơ quan vượt xa trí tưởng tượng của cô, có lẽ chúng ta sẽ sớm gặp lại kiệt tác của họ thôi!" "Hửm?" Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc nghiêng đầu.

Kết quả giây tiếp theo, Bành!

Một tiếng động vang lên, phía sau Lưu Phỉ Phỉ xuất hiện một cánh cửa đá sụp xuống, ngay sau đó phía trên bắt đầu đổ xuống một lượng nước lớn.

“Tiểu ca!!!” Lưu Phỉ Phỉ hoảng hốt kêu gào, Trần Thiên Nhiễm liền nắm lấy cô, ấn lên thang leo núi: “Nhanh lên!!” Tốc độ nước dâng cực nhanh, dưới chân Trần Thiên Nhiễm mắt thấy sắp bị ngập lụt, nhưng anh không hề có động tác leo thang!

Trái lại, anh bắt đầu quan sát tình hình dưới mặt đất, điều này khiến Lưu Phỉ Phỉ càng thêm căng thẳng: “Tiểu ca!!

Đi mau!!” Anh quay đầu xua tay: “Chìa khóa phá giải cơ quan này chắc chắn nằm ở phía dưới, nếu tôi đi, cả hai chúng ta đều chết chắc!!” Nghe vậy, Lưu Phỉ Phỉ thoáng ngẩn người, gần như không cần suy nghĩ liền thốt lên: “Có đi thì cùng đi!!” Nghe những lời này, Trần Thiên Nhiễm cười nhìn cô, ma xui quỷ khiến thế nào lại thốt ra một câu: “Cô có bình an, trời mới hửng nắng.” Thình thịch!!

Tim Lưu Phỉ Phỉ như bị đánh trúng, mặt cô đỏ bừng, quay đầu leo lên trên.

Nhưng khi cảnh tượng này lọt vào ống kính livestream, các fan của Phỉ Phỉ lại gào thét điên cuồng: 【Trần cẩu!!

Giết tôi đi chứ đừng dùng Phỉ Phỉ để diễn trò!

Đồ khốn!】【Trời ạ!

Sến súa quá đi mất!

Kịch bản này thật là giết người không dao mà!】【Chẳng phải chỉ là nín thở dưới nước thôi sao?

Cần gì phải nói một câu sến súa thế kia?

Mẹ kiếp!!

Phỉ Phỉ là của chúng tôi!】 Trong phòng quan sát, các quan sát viên không nhịn được mà chậc lưỡi gật đầu: “Chậc chậc chậc!” Quách Tiểu Tứ cười lắc đầu: “Kịch bản này của Trần Thiên Nhiễm đúng là

tạo cảm giác nhập vai rất tốt.

Câu nói vừa rồi của Phỉ Phỉ, tôi có thể cảm nhận rõ ràng cô ấy đã dùng cảm xúc thật!

Chắc chắn là cô ấy đã tự đặt mình vào tình huống nguy hiểm đó rồi!" "Đúng vậy!" Trần Tư Thành tán thành: "Diễn xuất bộc phát từ tình cảm chân thật là dễ khơi gợi cảm xúc của khán giả nhất, và tôi chắc chắn đã thấy điều đó ở Phỉ Phỉ." Nghe lời hai người, Y Y lại nhìn về phía Hoa Thần – người đang có vẻ mặt đen như nhẻm.

Sau khi do dự hồi lâu, cô liền hỏi: "Hoa Thần, anh thấy thế nào?" Khóe miệng Hoa Thần giật giật, thầm nghĩ: Thấy thế nào á?

Tôi thấy chua lè cả mắt đây này!!

Nhưng anh ta chuyển biến ý nghĩ, cố giữ bình tĩnh rồi nói: "Vẫn là Lưu Phỉ Phỉ diễn tốt, cái tình tiết sinh tồn dưới nước lỗi thời thế này mà vẫn có thể nhập vai sâu như vậy, có thể thấy tương lai Phỉ Phỉ có hy vọng chạm tay vào ngôi vị Ảnh hậu!" Lời này vừa thốt ra, mấy người có mặt đồng loạt quay đầu nhìn anh ta một cái.

Y Y gật đầu, lại nhìn sang Mạnh Phi: "Mạnh lão sư, ông thấy sao?" "Ha ha," Mạnh Phi cười, đưa tay đẩy kính rồi nói: "Chiêu cũ không ngại dùng, quan trọng là phải có người sẵn sàng phối hợp mới được!" Một câu nói trúng phóc!

Mọi người lại đồng loạt quay đầu, duy nhất Hoa Thần sa sầm mặt mày, thầm đấm vào đùi mình một cái!

Xía!

Sau khi tổ chương trình dồn toàn bộ sự chú ý vào phòng livestream của Lưu Phỉ Phỉ, độ hot cũng không ngừng tăng lên, từ 60 triệu lúc nãy đã vọt lên 70 triệu!

Cộng thêm lượng truy cập từ hot search Weibo, lưu lượng vẫn

đang tăng vọt.

Phía tổ chương trình, Vương Triết cười đến không khép được miệng: “Ha ha ha, độ hot đúng là cao không tưởng được!

Tốt lắm!

Chương 22

Tốt lắm!!" Duy nhất người phó đạo diễn bên cạnh tỏ vẻ lo lắng: "Vương đạo, chúng ta làm thế này liệu có sao không?" "Có sao?" Vương Triết nghi hoặc quay đầu: "Có chuyện gì được chứ?

Phía Cục Phong Thủy Dân Điều đã đính chính giúp chúng ta rồi, anh còn lo cái gì?

Chúng ta có sự bảo đảm từ phía chính quyền đấy nhé!" Phó đạo diễn nghe vậy vẫn còn do dự: "Nhưng mà... dù sao thì liệu có gì không ổn không?" "Ha ha ha," Vương Triết cười nói: "Anh thử nghĩ xem, sau khi chương trình lần này thành công, bất kể là anh hay tôi, việc thăng chức tăng lương là điều chắc chắn!

Gái đẹp, xe sang đều nằm trong tầm tay!

Về nhà gặp vợ cũng có thể ngẩng cao đầu!" Nghe lời Vương Triết, phó đạo diễn bắt đầu mơ mộng, khóe miệng cũng dần nhếch lên.

Tiếp đó, Vương Triết tiếp tục dụ dỗ: "Quan trọng nhất là hành động đạo mộ là do Trần Thiên Nhiễm làm, chúng ta đâu có biết!

Toàn bộ đều là flycam tự động quay mà!" Lời này vừa thốt ra, mắt mọi người xung quanh lập tức sáng lên: "Đúng đúng đúng đúng!" "Vương đạo anh minh!" "Vương đạo nói rất phải!!" "Kịch bản này tuyệt quá!!" "Trần Thiên Nhiễm đúng là một thiên tài!

Tương lai chắc chắn sẽ trở thành biên kịch vàng!" Tại Viện Nghiên cứu Khảo cổ Lư Sơn, Đoạn Mộng Lâm bê hai cái máy tính tới, một cái phụ trách quan sát từng khung hình đoạn video đó để tìm chứng cứ chứng minh đây là tình huống thật, cái còn lại thì đang phát trực tiếp tình hình trong phòng livestream của Lưu Phỉ Phỉ.

Khi thấy nước không ngừng dâng lên, anh ta không nhịn được mà kêu lên: "Cơ quan thủy lao?" Trong đầu anh ta lập tức nhớ lại một cuốn văn kiện từng xem trước đây, trong đó có miêu tả một số đặc điểm cơ quan thủy lao của Quan Vũ.

Anh ta nghĩ tới đây liền nhanh chóng quay lại phòng tư liệu để tra cứu các loại tài liệu.

Sau đó, trong đầu anh ta nảy ra một ý định: Nếu mình có thể giải thích rõ tình hình các cơ quan này và dẫn dắt cư dân mạng dấy lên sự nghi ngờ, nghi ngờ rằng buổi livestream đạo mộ này là thật, thì có lẽ sẽ khiến tổ chương trình lộ nguyên hình!

Và quan trọng nhất là phải liên lạc được với Tôn giáo sư!

Nếu có giáo sư ở đây thì mọi chuyện sẽ không phiền phức đến thế!

Còn việc báo cảnh sát á?

Đùa à, người ta đang làm show giải trí đàng hoàng, ai mà thèm đếm xỉa đến mình.

Thu lại suy nghĩ, Đoạn Mộng Lâm nhanh chóng bắt đầu tìm kiếm tài liệu!

Trên màn hình livestream, nước đã ngập quá đỉnh đầu Trần Thiên Nhiễm, nhưng lúc này anh vẫn đứng yên tại chỗ.

Trong đầu anh hiện ra toàn bộ những kiến thức mà Mạc Kim Phù cung cấp.

Cơ quan thủy lao của Quan Vũ đương nhiên có miêu tả chi tiết, nhưng nếu chỉ dựa vào thông tin từ Mạc Kim Phù để phá cục, e rằng... kết cục sẽ còn thảm khốc hơn.

Bởi vì trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, cách cục phong

thủy ở đây cũng đã bị thay đổi!

Thậm chí mức độ thay đổi còn lớn hơn cả quan trước!!

Suy nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm càng nhíu mày chặt hơn.

Anh có thể đoán người nhúng tay vào chắc chắn là Ôn Thao.

Nhưng vì sao hắn phải dày công thiết kế lại cơ quan, thậm chí tăng thêm độ khó, nguyên nhân là gì thì Trần Thiên Nhiễm vẫn chưa nghĩ ra, đành tạm thời bỏ qua.

Anh dồn toàn bộ sự chú ý vào cơ quan thủy lao này, ánh mắt sắc lẹm, mạch suy nghĩ dần trở nên rõ ràng.

Bình luận trong phòng livestream: 【Vãi chưởng?

Trần cẩu đang làm gì thế?

Sao vẫn đứng yên ở đó không nhúc nhích?】 【Chẳng lẽ đang nghĩ đối sách?

Tê!!

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, cái cơ quan này thiết kế có vẻ hơi bị gắt quá rồi đấy nhỉ?

Ngâm nãy giờ rồi, còn nín thở nữa chắc là có vấn đề mất?】 【Sao tôi càng nhìn cái cơ quan này càng thấy không giống diễn nhỉ?

Phim ảnh khác có làm thật đến đâu cũng chẳng giống thật như cái livestream này!】 Đúng lúc này, một dòng bình luận hiện lên khiến tất cả mọi người kinh ngạc: 【Cơ quan thủy lao có ghi chép trong cổ tịch, nước chỉ là tầng cơ quan thứ nhất!

Sau đó sẽ có các loại côn trùng tràn vào!

Nguy hiểm cực lớn, có thể khiến người ta mất mạng trong tích tắc!

Nếu tổ chương trình thừa nhận đây là livestream đạo mộ thật, tôi sẽ công bố phương pháp phá cục!】 Những dòng bình luận đanh thép này khiến Vương Triết giật mình, vừa định bấm xóa thì phát hiện đây lại là một tài khoản đã được xác thực chính thức.

"Cái gì?

Tài khoản chính thức của Viện Nghiên cứu Khảo cổ?

Mệnh Trung Hữu Khảm à!" Vương Triết nhìn dòng bình luận đang ghim trên màn hình, đầu óc trống rỗng.

Ông ta nhất thời lúng túng, vô số ý nghĩ lướt qua.

Chưa nói đến tính xác thực thế nào, chỉ riêng cái danh xưng Viện Nghiên cứu Khảo cổ của đối phương đã đủ khiến ông ta e sợ!

Dù không muốn tin lời đối phương, cũng chỉ có thể chọn cách tin tưởng!

Một khi thừa nhận, mọi chuyện sẽ trở nên rắc rối!

Thậm chí là chuyện lớn!

Việc bị mời đi uống trà là điều tất nhiên!

Nhưng nếu không thừa nhận, tính mạng của nữ minh tinh đỉnh lưu giới giải trí chắc chắn sẽ bị đe dọa nghiêm trọng!!

Trong khi đó, bình luận trong phòng livestream đã bắt đầu sôi sục: 【Chuyện gì thế này??

Sao Viện Nghiên cứu Khảo cổ lại nhảy vào bình luận?

Chẳng phải bảo đây là kịch bản phim ngắn sao?】 【Tê!!

Chuyện gì vậy cà?

Chẳng lẽ còn có cách nói khác?

Tổ chương trình đâu?

Ra đính chính đi chứ!】【Lầu trên nghĩ gì thế?

E rằng đây chỉ là một thủ đoạn nhỏ để khơi gợi cảm xúc của các người thôi!!

Thế mà cũng mắc bẫy cho được!

Chẳng lẽ không biết Cục Phong Thủy Dân Điều đã đính chính rồi à?】【Đừng nói thế chứ!

Đây là tài khoản chính thức của Viện Nghiên cứu Khảo cổ Lư Sơn đấy!

Không phải hàng giả đâu!】Những người trong phòng quan sát đương nhiên cũng thấy dòng bình luận của Đoạn Mộng Lâm.

Nhất thời, biểu cảm của mọi người đều có chút cổ quái.

Y Y im lặng không nói gì, thỉnh thoảng liếc nhìn về phía tổ chương trình ở đằng xa.

Tuy không nghe rõ nội dung cuộc trò chuyện bên đó, nhưng cô cũng lờ mờ nhận ra có gì đó không ổn.

Trần Tư Thành vốn đã dự liệu chắc chắn sẽ có người của chính quyền chú ý tới điểm bất thường.

Và vì là Viện Nghiên cứu Khảo cổ, nên chuyện này chắc chắn là không thể bưng bít được!

Nhưng ở một khía cạnh khác, nếu chuyện này làm rùm beng lên thì cũng chẳng có lợi lộc gì cho anh ta.

Quách Tiểu Tứ cũng có tâm trạng tương tự, chỉ là anh ta vẫn hoài nghi về nội dung bình luận của Viện Nghiên cứu Khảo cổ.

Chẳng lẽ thật sự có loại sâu bọ gì đó sao?

Mấy con sâu thì làm được gì chứ.

Nếu thật sự nguy hiểm đến vậy, Trần Thiên Nhiễm còn dám xuống mộ sao?

Rõ ràng là điều đó cũng không hợp lý lắm.

Mạnh Phi không có ý kiến gì, nhập gia tùy tục thôi!

Chỉ có Hoa Thần là thốt lên kinh ngạc: "Cái gì gọi là có nguy hiểm?

Chẳng lẽ chuyện này...

Chương 23

là thật?" Anh ta càng nói về sau, giọng điệu càng trở nên sắc lẹm!!

Âm lượng cũng không ngừng tăng cao!

Hành động này khiến những người xung quanh không khỏi khinh bỉ.

Anh ta dường như cũng nhận thấy ánh mắt khác lạ của mọi người, liền hắng giọng một cái: "Khụ khụ, nghĩ cũng biết chắc chắn không phải thật rồi.

Nếu là thật thì Trần Thiên Nhiễm – một tên nghiệp dư mờ nhạt – lấy đâu ra gan dẫn theo nữ minh tinh đỉnh lưu đi xuống mộ chứ?" Trần Tư Thành ngồi bên cạnh giật giật khóe miệng, thầm nghĩ trong lòng: Anh gọi Trần Thiên Nhiễm là nghiệp dư mờ nhạt à?

Có nghiệp dư nhà ai mà thân thủ như thế không!

Nhưng đúng lúc này, trong dòng nước đang đổ xuống bất ngờ nổi lên những thứ màu đen!

Phát ra những tiếng kêu cực kỳ chói tai!

"Kít... kít..." Lưu Phỉ Phỉ vẫn đang leo trên thang, cô hơi nghi hoặc dừng lại, quay đầu nhìn thì thấy có mấy con sâu nhảy lên người mình và cắn xé!!

"Á!!!" Lưu Phỉ Phỉ lập tức hồn xiêu phách lạc!

Cô không ngừng thét lên, điên cuồng lắc tay để hất mấy con sâu đó ra!

May mà cô nghe theo lời khuyên của Trần Thiên Nhiễm, trước khi đến Lư Sơn đã thay một bộ đồ bảo hộ chống cắt và va đập!

Dù là đồ chống cắt nhưng vẫn bị cắn rách một lỗ nhỏ!

Có thể thấy uy lực của loài sâu này đáng sợ thế nào!

Ngay lập tức, cô sực nhớ tới Trần Thiên Nhiễm đang tìm kiếm sinh cơ trong làn nước, cô liền hét lên một tiếng: "Tiểu ca!!" Âm thanh không thể truyền qua nước, nhưng flycam phía trên thì có thể thu âm lại được.

Sự xuất hiện của bầy sâu rõ ràng đã chứng thực lời nói của Đoạn Mộng Lâm, và vào khoảnh khắc này, nó khiến các thủy hữu trong phòng livestream rơi vào một cơn điên loạn: 【Vãi chưởng!!

Chứng thực rồi!!

Chứng thực rồi!!

Viện khảo cổ Lư Sơn nói đúng rồi kìa!】 【Không lẽ... chuyện này là thật à!

Thật sự không phải đang đóng phim à??】 【Tôi đã bảo mà!!

Mẹ kiếp!!

Tổ chương trình còn khóa mõm cái nick khác của tôi!

Tôi đã bảo là có vấn đề rồi mà!】 【Ảo ma thật sự!!

Hóa ra thật sự có người dám đạo mộ!!

Lại còn là livestream đạo mộ nữa chứ!

Quá ảo!

Quá sức ảo tưởng!!】 Dù nhiều người kinh hãi tột độ khi thấy bầy sâu xuất hiện, nhưng vẫn có người tỏ ra hoài nghi: 【Các bác ơi, tôi nói thật nhé!

Có khi nào đây là do tổ chương trình cố ý dẫn dắt để các bác tin rằng đây là đạo mộ thật không?

Họ cũng đang câu view đấy thôi!】【Dù sự lo lắng này cũng có lý, nhưng người phát bình luận là Viện Nghiên cứu Khảo cổ đấy!!

Cái này mà cũng giả được sao?】【Hài thật!

Chẳng lẽ bác không biết có câu 'có tiền mua tiên cũng được' à?

Hơn nữa làm thế này thì sự chú ý của xã hội đối với ngành khảo cổ sẽ tăng lên mức cao chưa từng thấy!

Sau này số người đăng ký chuyên ngành khảo cổ có khi lại tăng vọt ấy chứ!

Dù sao thì nó cũng không còn khô khan như trước nữa!】Giữa tâm bão tranh luận trong phòng livestream, áp lực lúc này đã dồn toàn bộ lên vai Vương Triết.

Ông ta nhìn những con sâu không ngừng rơi xuống theo dòng nước trên màn hình, ánh mắt dần trở nên mơ hồ.

Các nhân viên trong tổ chương trình đều lo lắng nhìn ông ta.

Tuy không ai nói câu nào, nhưng sự chú ý của họ tạo ra một áp lực khiến mồ hôi lạnh trên trán ông ta chảy ròng ròng.

Lúc này, trên màn hình livestream lại hiện lên một dòng bình luận khác, vẫn là của Đoạn Mộng Lâm:【Tổ chương trình, các người vẫn chưa chịu thừa nhận sao?

Tính mạng của họ đang nằm trong tay các người đấy!!】Bốp!!

Vương Triết đập bàn giận dữ, quát lớn: "Đúng!

Không sai!!

Mẹ kiếp, đây chính là livestream đạo mộ!!" Một tiếng gầm vang dội cả trường quay!!

Ngay cả phía phòng quan sát cũng nghe thấy được.

Trần Tư Thành và những người khác không khỏi nhìn nhau, nhận ra rằng mọi chuyện có lẽ thật sự sắp hạ màn rồi!

Tuy tổ chương trình không trực tiếp đưa ra thông báo, nhưng âm thanh đó đã truyền vào phòng livestream thông qua tai nghe của các quan sát viên!

Khoảnh khắc này, phòng livestream hoàn toàn bùng nổ!! 【Mẹ kiếp!!

Hóa ra là thật sao??

Chết mất thôi!!

Thủy Hoàng Lăng thật sự tồn tại đạo mộ thứ năm sao??】【Quỷ quái thật!!

Trước đây tôi đã nghe nói mộ đạo Thủy Hoàng Lăng cực kỳ nguy hiểm, nhưng không ngờ lại đến mức này!!】【Thật không thể tin nổi, thật sự quá khó tin!

Cái tên mộ tặc Trần Thiên Nhiễm này gan to bằng trời, dám công nhiên dẫn nữ minh tinh đỉnh lưu đi đạo mộ!

Thật là coi thường mạng sống mà!】【Nói đi cũng phải nói lại!

Dù hắn rất ảo ma, nhưng ở một góc độ nào đó, chính tổ chương trình đã chọn hắn!

Chọn hắn làm khách mời nghiệp dư!】Viện Nghiên cứu Khảo cổ Lư Sơn, Đoạn Mộng Lâm nhìn những dòng bình luận cuồng nhiệt đang nhảy múa trên màn hình, mục đích của anh ta cuối cùng cũng đã đạt được!!

Ngay sau đó, anh ta nhanh chóng viết phương pháp phá cục mà mình biết lên bình luận rồi nhấn gửi đi.

Nhưng giây tiếp theo, biểu cảm của anh ta dần đông cứng lại.

Bởi vì Trần Thiên Nhiễm đang ở dưới nước, mà nước thì làm sao truyền âm thanh được?

Cho dù tổ chương trình có thể truyền đạt thông tin đi chăng nữa, nhưng người thật sự có năng lực lại không thể tiếp nhận được!!

"Vẫn sẽ chết thôi!!" Sắc mặt Đoạn Mộng Lâm rất khó coi.

Anh ta hoàn toàn quên mất chuyện này, chỉ mải nghĩ đến việc một khi tổ chương trình thừa nhận, thì cơ bản có thể xác định Thủy Hoàng Lăng có đạo mộ thứ năm dẫn đến địa cung!

Đây chắc chắn sẽ là phát hiện kinh chấn nhất!

Một cột mốc lịch sử trong quá trình khám phá Thủy Hoàng Lăng!

Nhưng duy nhất anh ta không ngờ tới chính là sẽ có sự hy sinh của một nữ minh tinh đỉnh lưu!

Sau khi Đoạn Mộng Lâm gửi bình luận đi, phòng livestream đã rơi vào một làn sóng tranh luận cuồng nhiệt: 【Muốn vượt qua cơ quan thủy lao không khó, Bát Quái có các phương vị, theo tư liệu cổ tịch, nơi phá cục nằm ở nước, mà vị trí Khảm đại diện cho nước.

Vậy nên chỉ cần tìm được vị trí Khảm ở hiện trường là có thể tìm ra cách dừng cơ quan!!

Và phải phá cục thật nhanh!

Nếu không sẽ kích hoạt cơ quan thứ ba!】【Không phải chứ!

Viện khảo cổ ơi!!

Người ta đang ở dưới nước mà!!

Bác gửi bình luận cũng vô dụng thôi!

Chương 24

Tổ chương trình không cách nào truyền thông tin tới đó được!】【Tê!!

Đúng thế!!

Cái này hoàn toàn vô dụng rồi!!

Mau báo cảnh sát đi!!

Vẫn nên báo cảnh sát thôi!】【Mẹ ơi!!

Cái quái gì thế này?

Có cách mà cũng không phá cục được sao?】【Đợi đã!!

Trần Thiên Nhiễm xuống nước bao lâu rồi?

Sao vẫn chưa thấy ngoi đầu lên?】【Cũng phải nửa tiếng rồi nhỉ?

Chẳng lẽ anh ta đã...】【Chết mất!!

Đừng có dọa người chứ!

Nửa tiếng!

Kỷ lục thế giới nín thở cũng chỉ có 24 phút thôi!

Anh ta đã nửa tiếng rồi!

Lại còn lũ sâu kia tràn vào nữa!!

E rằng dữ nhiều lành ít rồi!!】Trong phòng quan sát, sắc mặt mọi người cũng rất khó coi.

Theo sau sự thừa nhận của Vương Triết, giờ đây lại không có cách nào truyền đạt thông tin vào bên trong!

Sự cố sắp xảy ra rồi!

Trên màn hình livestream, Lưu Phỉ Phỉ cẩn thận leo lên trên, thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn mặt nước, mong chờ bóng hình ấy xuất hiện, nhưng mãi vẫn không thấy đâu.

Thậm chí theo thời gian trôi qua, tốc độ nước dâng đã sắp đuổi kịp tốc độ leo của cô.

Những con sâu màu đen kia đang hổ báo rình rập cô, một vài con thậm chí đã bắt đầu bò lên thang.

"Tiểu ca!!

Tiểu ca!!!" Giữa tiếng gọi của cô, Trần Thiên Nhiễm đang lặn dưới nước lúc này liên tục vận chuyển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, đồng thời hai tay bộc phát Phát Khâu Song Chỉ, liên tiếp giết chết lũ sâu đen!

Từ trường bị nhiễu loạn, cộng thêm việc cơ quan thủy lao đã bị ai đó nhúng tay vào, nên việc tìm ra phương thức phá giải tương ứng trong khoảng thời gian ngắn ngủi này rõ ràng là vô cùng khó khăn!

Nhưng may mắn thay, Mạc Kim Phù không chỉ giúp anh tăng cường thể chất, mà còn nâng tầm lục phủ ngũ tạng lên một đẳng cấp khác.

Dung tích phổi của anh vượt xa người thường, dù nín thở trong thời gian dài anh vẫn không cảm thấy bất kỳ sự khó chịu nào.

Ánh mắt anh quét qua mặt đất, việc phá giải cơ quan thủy lao nằm ở vị trí Khảm, chỉ cần tìm được vị trí Khảm là xong.

Nhưng xét thấy cơ quan đã bị thay đổi, qua thăm dò bằng Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, vị trí Khảm...

đã không còn dấu vết!

Cứ như thể nó biến mất không dấu vết vậy!

Đại não Trần Thiên Nhiễm vận hành với tốc độ chóng mặt, đột nhiên anh nảy ra một ý nghĩ: "Nước luôn dao động và chảy!

Bản thân nước chẳng phải đại diện cho vị trí Khảm sao?

Vậy chẳng phải nguồn gốc mới là vị trí Khảm thật sự sao?" Anh từ từ ngẩng đầu nhìn lên trên, tuy là bóng tối nhưng qua đôi mắt đã được cường hóa, anh đã có khả năng nhìn đêm nhất định.

"Nếu theo cơ quan thủy lao nguyên bản, thì vị trí Khảm chắc chắn không thể nằm ở nguồn nước, vì độ cao của giếng trời này không ai có thể lên được.

Nhưng nếu đã bị người sau này thay đổi, thì có lẽ... là có khả năng!" Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm dùng sức đạp chân, cơ thể như một chú cá kình phóng vọt ra trong tích tắc!!

Ras!!

Anh lập tức vọt ra khỏi mặt nước, đáp xuống thang leo núi, đồng thời tiện tay đánh chết luôn mấy con sâu vừa phóng ra khỏi mặt nước!

"Kít... kít..." "Tiểu ca!!!" Lưu Phỉ Phỉ mừng rỡ nhìn anh.

Trần Thiên Nhiễm cũng gật đầu thật mạnh, sau đó thân hình lại bộc phát!!

Anh trực tiếp nhảy sang bức tường gạch mộ ở phía bên kia!

Ở đây có không ít chỗ lồi ra, tuy không dễ bám nhưng chỉ cần đủ lực cánh tay là có thể làm được!

Và cứ thế, dưới sự chứng kiến của Lưu Phỉ Phỉ, anh nhanh chóng leo lên trên!!

Cho đến khi biến mất vào bóng tối!!

“Không...

Tiểu ca??

Tiểu ca???” Khoảnh khắc này cô hoàn toàn ngẩn ngơ, trong lòng không khỏi nảy ra ý nghĩ: Chẳng lẽ mình bị bỏ rơi rồi sao??

Phòng livestream lập tức nổ tung: 【Vãi chưởng!

Trần cẩu!!

Anh thật sự bỏ chạy đấy à??】【Đồ khốn!!

Không có năng lực thì anh dẫn Phỉ Phỉ xuống mộ làm cái gì hả!

Đồ khốn!!】【Quá là khốn nạn!!

Anh chạy cái quái gì thế hả!

Đồ khốn!!】 Các quan sát viên cũng có chút ngơ ngác, không ngờ đối phương lại có hành động như vậy.

Trần Tư Thành nuốt nước bọt: “Ực...

Tâm địa thật độc ác!!

Hóa ra lại trực tiếp bỏ chạy!” Quách Tiểu Tứ cũng lắc đầu ngán ngẩm: “Lúc lâm nguy mới thấy rõ nhân tính!!” “Xem kìa!!

Mọi người xem kìa!!” Hoa Thần kích động như thể cuối cùng đã tìm được chỗ để xả cơn giận: “Tôi đã bảo cái thằng này có vấn đề mà!

Nó quả nhiên có vấn đề thật!

Không chỉ kéo Phỉ Phỉ vào cảnh hiểm nghèo này, thậm chí bây giờ còn thấy chết không cứu!

Trực tiếp bỏ chạy!!

Không có năng lực thì xuống mộ làm gì cơ chứ!!” Mạnh Phi bên cạnh cũng trầm mặt nói: “Dù nói thế nhưng ngay từ đầu cậu ta đã bảo

là sẽ xuống mộ, cũng đã hỏi qua ý kiến của Lưu Phỉ Phỉ rồi, chỉ là...” “Thì đã sao chứ?” Hoa Thần bật dậy: “Hiện tại việc Phỉ Phỉ đang trong cảnh hiểm nghèo không phải là sự thật sao?” Nhất thời, hiện trường chìm vào không khí cực kỳ im lặng.

Y Y cũng tỏ vẻ lúng túng, mọi chuyện đã vượt xa tầm kiểm soát!

Chương trình này e là hỏng bét rồi!!

Hy vọng thăng chức tăng lương tan thành mây khói!!

Tại Viện Nghiên cứu Khảo cổ Lư Sơn, chứng kiến cảnh tượng này, đồng tử của Đoạn Mộng Lâm co rụt lại, răng nghiến chặt môi dưới đến mức tái nhợt.

Anh ta phẫn nộ trước hành động bỏ mặc Lưu Phỉ Phỉ của Trần Thiên Nhiễm, nhưng cũng hiểu rằng nỗ lực của đối phương chắc chắn là vô ích, phía trên giếng trời làm sao có thể có sinh lộ được.

Trong cổ tịch không hề viết như vậy, đi lên đó chỉ khiến cơ quan thứ ba bộc phát sớm hơn thôi!

Từ đó khiến cái chết đến nhanh hơn!

Anh ta cúi đầu nhìn cuốn cổ tịch trong tay, ánh mắt đầy vẻ thẫn thờ.

Nếu mình nhận ra sớm hơn, nếu mình bảo tổ chương trình nhắc nhở sớm hơn, thì mọi chuyện có phải đã khác rồi không?

Đang lúc anh ta hoang mang, trên màn hình livestream bỗng vang lên một tiếng gầm rú như thú dữ.

Chương 25

"Gào!!" Một con rắn khổng lồ to như thùng nước đột nhiên xuất hiện, lao thẳng từ phía trên xuống!!

Nó nhắm thẳng vào Lưu Phỉ Phỉ mà tới!!

Cái miệng đỏ ngòm há hốc, những chiếc răng sắc nhọn lóe lên hàn quang lạnh lẽo.

"Á!!!

Tiểu ca!!!" Trong cơn kinh hoàng, Lưu Phỉ Phỉ buông lỏng hai tay, cơ thể không tự chủ được ngã ngửa ra sau!

Lúc rơi xuống, cô nhìn con rắn khổng lồ kia, thoáng thấy một tia sợ hãi trong mắt nó.

Và trên lưng con rắn, dường như có một người đang đứng!!

Đèn chiếu của flycam rọi thẳng vào đầu rắn, có thể thấy trên đó có hai cái lỗ máu to bằng ngón tay!

Máu tươi không ngừng tuôn ra!

Phía sau là bóng người kia, đang điên cuồng dùng đôi ngón tay đâm vào tử huyệt (thất thốn) của con rắn khổng lồ!!

Mỗi cú đâm đều khiến nó phát ra tiếng gầm rú thảm thiết.

Phập phập phập!!

"Gào!!" Ngay sau đó, theo tiếng gọi của Lưu Phỉ Phỉ, bóng người trên lưng rắn dứt khoát bỏ mặc con rắn, hai chân hơi khuỵu xuống, lấy đà bật nhảy!!

Tốc độ rơi xuống cực nhanh!

Chỉ trong tích tắc đã đuổi kịp cô!

Tay trái vươn ra, ôm lấy vòng eo thon gọn, tay phải một lần nữa bộc phát Phát Khâu Song Chỉ!

Bành!!

Dùng ngón tay hóa thành lòng bàn tay, như sắt nung đục thủng bức tường gạch, găm chặt vào đó để chặn đứng đà rơi của hai người!

Oanh!!

Con rắn khổng lồ rơi xuống nước, bắn lên những tia nước đỏ thẫm!

Nước đang đổ xuống dần dần ngừng hẳn, mực nước bên dưới cũng đang hạ thấp.

Hiện trường trở lại vẻ tĩnh lặng như tờ, chỉ có tiếng thở hổ hển của hai người dành cho nhau.

"Hù..." Lưu Phỉ Phỉ đỏ mặt, theo bản năng nghiêng đầu sang một bên, đồng thời nhịp tim cũng đột nhiên tăng tốc!!

Trần Thiên Nhiễm không để ý đến những chuyện đó, anh ngẩng đầu nhìn lên trên, tiện miệng nói: "Ôm chặt tôi vào." "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ ngẩn ra, nhưng theo bản năng vẫn bám chặt lấy người anh như một con bạch tuộc, để Trần Thiên Nhiễm có thể rảnh tay trái bắt đầu leo lên trên!

Cùng lúc đó, phòng livestream hoàn toàn bùng nổ!! 【Vãi chưởng!!

Con rắn to quá!!

Nhìn cái đầu rắn kia rõ ràng không phải trăn, mà là rắn hổ mang đấy chứ!!

Làm sao lại có con rắn hổ mang to cỡ đó được, đùa à?】 【So với con rắn đáng sợ kia, tôi lại thấy Trần Thiên Nhiễm này quá nghịch

thiên rồi!!

Đầu rắn cũng có xương mà!

Thế mà anh ta lại dùng hai ngón tay chọc ra được cái lỗ to thế kia!!

Người ta đánh rắn đánh vào tử huyệt là dùng vũ khí, anh ta dùng tay không!!

Xưa có Võ Tòng đả hổ, nay có Trần cẩu đấm rắn!】【Hóa ra anh ta đi lên trên không phải để chạy trốn!

Mà là để tìm sinh lộ!!

Chúng ta đã hiểu lầm anh ta rồi!】【Nói gì thì nói, sao cảm giác CP của hai người này... lại mạnh hơn nữa rồi???】【Trần cẩu cố ý đúng không, có thang không dùng, lại cứ bắt Phỉ Phỉ phải bám lên người mình?】【Báo cảnh sát!

Báo cảnh sát!

Phải báo cảnh sát ngay!!

Chuyện này mà không báo cảnh sát thì không ổn đâu!】Trong phòng quan sát là một bầu không khí im lặng bao trùm.

Đầu óc Y Y tràn ngập hình ảnh Trần Thiên Nhiễm tay không giết rắn đầy kinh hoàng.

Hoa Thần – người vốn vừa mới lớn tiếng mắng nhiếc đối phương chẳng ra gì – giờ cũng lầm lũi ngồi xuống vị trí, mặt lại tối sầm lại.

Trần Tư Thành há hốc mồm, biểu cảm hơi cứng lại: "Cái này... cái này còn tính là người nữa không?" Và cùng với sự bùng nổ nhiệt độ trong phòng livestream, các biên tập viên đương nhiên đã đăng đoạn video này lên mạng, khiến độ hot một lần nữa tăng vọt lên một tầm cao mới!

Điều này khiến Phan Tông Bạch – người vốn đã định mặc kệ mọi

chuyện để lướt mấy trang web giải trí – lại một lần nữa nhận được thông báo từ ứng dụng Kuaidou: "Cái gì?

Tổ chương trình thừa nhận rồi??

Chuyện này là sao đây!

Câu view à?" Phan Tông Bạch đầy rẫy nghi hoặc, lập tức bấm vào đường link để xem video, phía dưới là đủ loại bình luận: 【Thân thủ của anh chàng này quá khủng khiếp rồi!!

Thật sự có người như thế này tồn tại sao??】【Quay thật đấy...

Không ngờ đây lại là quay thật!!

Trực tiếp đạo mộ Thủy Hoàng Lăng!

Đúng là chuyện ly kỳ nhất mà tôi từng nghe thấy trong đời!】【Nói đi cũng phải nói lại, chuyện đã ồn ào đến mức này rồi mà sao vẫn chưa thấy người của chính quyền xuất hiện nhỉ??

Đạo mộ rồi đấy nhé!!

Lại còn là Thủy Hoàng Lăng nữa chứ!】 Phan Tông Bạch nhíu chặt lông mày, liếc qua mấy cái bình luận đó, sau đó dồn sự chú ý vào đoạn video.

Khi thấy cánh cửa đá trên màn hình sụp xuống, nước bắt đầu đổ vào, anh ta lập tức nhận ra ngay: "Cơ quan thủy lao?

Loại cơ quan này muốn phá giải cũng không hề đơn giản!

Nhưng cũng dễ làm giả, có thể là..." Anh ta vừa nói đến đây, đồng tử đột nhiên co rụt lại!

Sau đó anh ta thấy những con sâu màu đen bắt đầu rơi xuống theo dòng nước!!

"Cái gì!!" Trong tiếng kêu kinh ngạc, anh ta dần bắt đầu nuốt

nước bọt: “Không thể nào!!

Chuyện này không thể nào!!

Thủy Hoàng Lăng làm sao có thể thật sự tồn tại đạo mộ thứ năm!!

Đây là chuyện tuyệt đối không thể nào!!” Trên màn hình, khi bầy sâu bắt đầu tràn vào và phát ra những tiếng kêu chói tai, Phan Tông Bạch càng thêm hoài nghi phán đoán của chính mình!

Nhưng anh ta lại lắc đầu nguầy nguậy: “Không không không!

Không thể nào!

Cục trưởng làm sao mà sai được!!

Đó là người tôi kính trọng nhất!!

Ông ấy làm sao có thể phán đoán sai được!!” Khi thấy trên màn hình Trần Thiên Nhiễm vọt ra khỏi mặt nước, như một con vượn bắt đầu nhảy nhót leo trèo trên tường gạch mộ rồi biến mất khỏi khung hình, anh ta lại một lần nữa nuốt nước bọt: “Mạnh... mạnh quá.

Hắn... rốt cuộc là ai!!” Phan Tông Bạch hoàn toàn ngẩn ngơ, sau đó lại cầm điện thoại lên bắt đầu gọi cho Cục trưởng Vu Đức!

“Tút... tút...” Phía bên kia liên tục vang lên tiếng chuông, nhưng vẫn không có ai bắt máy.

Nhưng ngay khoảnh khắc anh ta định buông điện thoại xuống!

Trên màn hình livestream đột ngột vang lên tiếng gầm thét dữ dội!!

Chương 26

Con rắn khổng lồ vọt ra!

“Cái gì!!!” Phan Tông Bạch theo bản năng ngả người ra sau, và đầu dây bên kia cuối cùng cũng có người bắt máy: “Alo?

Tông Bạch à?” “Cục trưởng!!!” Giọng anh ta mang theo một chút thê lương.

“Có chuyện gì thế?

Sao anh lại kích động như vậy?” Vu Đức ở đầu dây bên kia cũng có chút khó hiểu.

Khi Phan Tông Bạch vừa ổn định tâm thần định nói ra những lời đang nghẹn ở cổ họng, thì trên màn hình đã xuất hiện cảnh tượng Trần Thiên Nhiễm điên cuồng đấm vào tử huyệt con rắn như một kẻ điên.

Anh ta lại một lần nữa á khẩu.

Cùng lúc đó, Vu Đức đang ở trong mộ đạo, nghe thuộc hạ trong điện thoại mấy lần định nói lại thôi, cũng không khỏi nhíu mày: “Tông Bạch?

Tông Bạch?

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?” Họ vừa mới vượt qua một loạt cơ quan liên hoàn cung nỗ trong gang tấc, mở được cửa đá thành công, cả đội hiện đang trong trạng thái nghỉ ngơi.

Cửa ải vừa rồi tiêu hao... hơi nhiều sức lực.

Khi Tôn Đông Khánh nghe thấy tiếng Vu Đức, cũng tò mò đi tới: “Lão Vu?

Có chuyện gì thế?" Vu Đức lắc đầu, vẻ mặt hơi nghiêm trọng, lặp lại câu hỏi: "Tông Bạch, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Lần này, người ở đầu dây bên kia đã có phản ứng.

Phan Tông Bạch rõ ràng đang cố gắng kiềm chế cảm xúc, như thể gặp phải chuyện gì đó không thể tin nổi.

Sau khi trấn tĩnh lại, anh ta chậm rãi nói: "Cục trưởng, nói ra có thể ông không tin, nhưng đây là sự thật!" Vu Đức nhíu chặt mày: "Anh nói đi!" "Cục trưởng," Phan Tông Bạch ở đầu dây bên kia nói rồi lại ngập ngừng: "Những tính toán năm xưa của ông về Thủy Hoàng Lăng đã bỏ sót một việc.

Thủy Hoàng Lăng... có đạo mộ thứ năm!!" "Hả?" Vu Đức ngẩn ra, sau đó nhìn sang Tôn Đông Khánh bên cạnh.

Tôn Đông Khánh cũng ngưng sắc mặt, nghi hoặc không biết người gọi điện kia sao lại biết chuyện này.

Vu Đức vội vàng hỏi: "Sao anh biết được?" Phan Tông Bạch ở đầu dây bên kia rõ ràng không nhận ra ý tứ trong lời nói của đối phương, tiếp tục trả lời: "Nói ra có thể ông không tin, bởi vì... có một tặc đang livestream đạo mộ đấy, Cục trưởng!" "Ông uống rượu à?" Ý nghĩ đầu tiên của Vu Đức là đối phương đang say rượu nói sảng.

Phan Tông Bạch ở đầu dây bên kia vội vàng phủ nhận: "Cục trưởng!

Tôi không có uống rượu, đây là thật đấy!!

Lúc đầu tôi cũng không tin, dù sao năm đó khi khai phá lăng Thủy Hoàng chính ông đã đích thân thực hiện thôi diễn phong thủy, không hề phát hiện ra cái gọi là mộ đạo thứ năm.

Nhưng mà cái buổi livestream này, tính chân thực của nó vượt xa tất cả." Vu Đức nghe âm thanh trong điện thoại, lông mày dần nhíu

chặt: "Cơ quan thủy lao?

Cơ quan lạc bản?" Đến khi nghe tới cơ quan cung nỏ và thạch môn, cơ thể Vu Đức rõ ràng run lên một chút, ông chậm rãi ngẩng đầu nhìn sang người bạn Tôn Đông Khánh bên cạnh.

Người sau đương nhiên cũng nghe thấy âm thanh yếu ớt kia, đồng tử rung động, phẫn nộ nói: "Hảo đại đảm tiêu tiểu!!

Cánh cảm công nhiên trực tiếp đạo mộ?

Đây là loại hiêu trương cuồng ngạo gì!" (Thật to gan lớn mật!

Lũ tiểu nhân này dám ngang nhiên livestream đào mộ?

Đúng là ngông cuồng cực độ!) Mọi người xung quanh nghe vậy đều có chút ngơ ngác, vội vàng tiến lên hỏi thăm tình hình.

Khi biết tên trộm mộ mình đang truy đuổi lại còn đang mở livestream, tất cả đều rơi vào trạng thái đứng hình, ngay sau đó là đủ loại tiếng chửi rủa vang lên. "Mẹ kiếp!!

Cái quái gì thế?

Lại còn dám livestream?

Đúng là coi thường vương pháp mà?" "Thằng khốn nạn!

Còn dám livestream?

Tôi phải xem xem đây là hạng người gì!" "Hừ!

Ngông cuồng, có khi đã chết mất xác trong đó rồi cũng nên!" Hiện trường lập tức trở nên náo loạn, Vu Đức lập tức đi ra xa một chút rồi hỏi: "Phòng livestream của tên trộm mộ đó xem thế nào?" Ông rất muốn xem rốt cuộc đó là người thế nào mà có thể đi trước bọn họ và vượt qua được những cơ quan cấp độ cực cao như vậy!

Phan Tông Bạch ở đầu dây bên kia lập tức giải thích kỹ tình hình.

Vu Đức nghe xong cũng có chút ngẩn người: "Cái gì cơ?

Show hẹn hò?

Show hẹn hò là cái quái gì?

Sao lại còn có cả minh tinh nữ?

Tông Bạch, rốt cuộc ông đã uống bao nhiêu rượu rồi?" Đầu dây bên kia lập tức truyền đến tiếng biện bạch của Phan Tông Bạch: "Không có mà!

Cục trưởng!

Tôi thật sự không uống rượu!

Chuyện này đúng là ảo ma lắm cục trưởng ơi!" Vu Đức lắc đầu: "Được rồi được rồi!

Biết rồi, đợi tôi đuổi kịp bọn chúng là biết rõ tình hình thôi." Nghe vậy, Phan Tông Bạch im lặng một lúc rồi hỏi: "Cục trưởng, ông đang ở đâu?" "Còn ở đâu nữa?

Đương nhiên là trong mộ đạo thứ năm dẫn đến địa cung lăng Thủy Hoàng chứ đâu!" Vu Đức hoàn toàn không có ý định che giấu nữa, tên trặc tử kia còn dám livestream thì mình giấu cái quái gì! "..." Phan Tông Bạch lại im lặng, sau đó bộc phát một tiếng 'quốc túy' cực lớn: "Đậu xanh!!

Cục trưởng ông đang ở dưới mộ à??

Không phải..." Trước hàng loạt câu hỏi của đối phương, Vu Đức trực tiếp cúp máy.

Ông chậm rãi ngẩng đầu nhìn mọi người xung quanh, sau đó theo phương pháp của Phan Tông Bạch mà tải ứng dụng Khoái Đấu xuống.

Cũng may là hạ tầng trạm phát sóng của Hoa Quốc đủ mạnh, dù ở

dưới lòng đất nhưng tín hiệu vẫn cực kỳ ổn định!

Chỉ trong chốc lát, ứng dụng Khoái Đấu đã tải xong!

Vừa mở ra, video được đề xuất ngay đầu trang chính là phòng livestream của cặp đôi luyến tống!

Với vẻ hiếu kỳ, Vu Đức ấn vào.

Giây tiếp theo, nội dung phát lại bên trong khiến ông sững sờ! "Cái gì??

Một mình xông qua cơ quan cung nỏ??" Ngô Tuấn Tùng bên cạnh không nhịn được thốt lên kinh ngạc.

Anh ta vốn đã đánh giá tên trộm mộ này khá cao, nhưng không ngờ thân thủ của đối phương lại cường hãn đến mức này!

Đặc biệt là tốc độ đó vượt xa tưởng tượng! "Hắn ta e rằng đã có thực lực cấp đội Đồng Vệ!" Vu Đức nghe vậy thì khẽ ngẩng đầu: "Chỉ là Đồng Vệ bình thường thì không đủ để so với hắn." "Cái gì?" Ngô Tuấn Tùng kinh ngạc nhìn ông: "Vu lão, ông nhìn ra từ đâu thế?" Vu Đức gật đầu nói: "Thạch môn là hắn mở trong nháy mắt, từ lúc nhập cục đến lúc phá cục hắn không tốn bao nhiêu thời gian.

Điều này đủ thấy thực lực của hắn mạnh thế nào!

Tạo nghệ về phong thủy lại càng ở trên lão phu!" Ngô Tuấn Tùng không hiểu năng lực phong thủy đạt đến trình độ nào, nhưng Tôn Đông Khánh bên cạnh thì rất rõ: "Cái gì!

Lão Vu, ông nói tạo nghệ phong thủy của hắn còn cao hơn cả ông?

Đùa gì thế!

Ông là đại sư phong thủy hiếm hoi trong nước, một tên nhóc trẻ măng như thế mà lại trên cơ ông sao?" "Ha ha ha," Vu Đức cười khổ, "Tôi chỉ là đại sư phong thủy hiếm hoi trong giới quan phương,

nhưng ở ngoài giang hồ cũng chỉ là hạng tôm tép mà thôi!

Cường giả phong thủy thực sự nhiều như lông tơ!

Huống chi còn có Kinh Môn trong Bát Môn!" Tôn Đông Khánh nghi hoặc: "Cho nên, hắn... có khả năng đến từ Kinh Môn?" Vu Đức khẽ lắc đầu: "Không rõ, chuyện này có lẽ phải dựa vào người của đội Đồng Vệ đi điều tra." Đang nói đến đây, màn hình phát lại hiện lên cảnh Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ bước vào cơ quan lạc bản.

Một bước sai, toàn cục bại!

Chương 27

Cơ quan đáng sợ khiến mọi người tại hiện trường tê cả da đầu! "Đây...

đây là cơ quan chúng ta sắp phải đối mặt sao??" Một thành viên đặc chiến đội lẩm bẩm với vẻ mặt không tin nổi.

Ngay cả Ngô Tuấn Tùng, người tự cho là thân thủ không kém tên trộm mộ, lúc này cũng phải nuốt nước bọt: "Cái này... một khi đi sai, hoàn toàn không có cơ hội phản ứng phải không?" Nói đoạn, anh ta lại thì thầm: "Hay là nói, tốc độ phản ứng của hắn đã đạt đến mức độ này?

Trên cả Đồng Vệ?

Hay là cấp bậc Ngân Vệ?" Màn hình phát lại liên tục hiển thị những cảnh tượng khiến họ há hốc mồm, chấn động tâm thần.

Vu Đức đột nhiên giật mình: "Cái gì?

Vị trí phong thủy của cơ quan lạc bản lại quỷ dị như vậy?

Các vị trí liên tục thay đổi sao?

Chuyện này rốt cuộc là thế nào!

Chẳng lẽ bọn họ sẽ ngã xuống ở đây?" Nhưng ngay khi ông vừa dứt lời, trên màn hình Trần Thiên Nhiễm đã nhảy vọt lên trực tiếp gỡ hộp cơ quan phía trên!

Đồng thời dùng hai ngón tay phá giải cơ quan!

Một lần nữa khiến đồng tử của Vu Đức co rút: "Cái gì?

Đôi ngón tay đó là năng lực gì?

Hắn chẳng lẽ thật sự là người của Bát Môn??" Đủ loại nghi hoặc

vây lấy tâm trí mọi người, sau đó cơ quan thủy lao lại khiến họ mở mang tầm mắt.

Trong phút chốc, phần lớn mọi người đều có chút sợ hãi không dám đi tiếp.

Lúc này, Ngô Tuấn Tùng tiến lên giật lấy điện thoại của Vu Đức rồi tắt màn hình, đảo mắt nhìn mọi người: "Tên trộm mộ đã xâm nhập lăng Thủy Hoàng, khó bảo đảm sẽ gây ra phá hoại gì!

Lúc đó chắc chắn sẽ là tổn thất to lớn!

Mà chúng ta đã có phương pháp phá giải những cơ quan này!

Tốc độ truy đuổi nhất định sẽ tăng lên gấp bội!!" Thực lực Trần Thiên Nhiễm thể hiện càng mạnh, Tôn Đông Khánh và Vu Đức càng kiêng kị, vì như vậy đối phương càng có khả năng lấy được báu vật trong lăng trước một bước!

Cũng lúc này, Ngô Tuấn Tùng lại mở điện thoại ra.

Trên đó hiện lên cảnh Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ bị ướt sũng.

Sau khi Trần Thiên Nhiễm cõng Lưu Phỉ Phỉ leo lên phía trên thiên tỉnh, bọn họ đã đến một đoạn dũng đạo mới.

Dù cả hai đều mặc áo khoác chống thấm nước nhưng quần áo bên trong vẫn bị ướt hết.

Bất đắc dĩ, hai người đành tạm thời dừng lại, chuẩn bị làm khô quần áo rồi mới đi tiếp.

Ngay khi Lưu Phỉ Phỉ chuẩn bị cởi lớp áo ngoài, Trần Thiên Nhiễm đã dứt khoát ném một chiếc áo lên che máy quay không người lái, sau đó nói với vẻ đại nghĩa lẫm nhiên: "Được rồi!

Lần này không có ai nhìn thấy nữa đâu." Lưu Phỉ Phỉ nghe hắn

nói, vẻ mặt hơi u oán, vẫn giữ tư thế hai tay túm lấy vạt áo chuẩn bị kéo lên nhưng mãi không cử động. "Hử?" Trần Thiên Nhiễm nhíu mày, quay lại nhìn máy quay bị áo che khuất rồi nói: "Không ai thấy đâu, yên tâm đi!

Chỗ này vốn tối tăm, lại dùng áo che ống kính rồi, tuyệt đối sẽ không có chuyện minh tinh nữ thoát y giữa đám đông lên hot search đâu." Hắn vỗ ngực bảo đảm, bộ dạng đó quả thực rất nghiêm túc.

Nhưng biểu cảm của Lưu Phỉ Phỉ càng lúc càng kỳ lạ: "Anh chắc chắn là không có ai nhìn thấy chứ?" Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm cũng cau mày, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật bắt đầu vận động, thôi toán tình hình nơi này, Phát Khâu Song Chỉ ở tay phải đã sẵn sàng, tầm mắt đảo qua xung quanh nhưng không thấy gì bất thường: "Sao thế?

Cô cảm nhận được có ai à?" Lưu Phỉ Phỉ đôi má ửng hồng, bĩu môi mắng: "Dời cái ánh đèn pin của anh ra khỏi người tôi ngay!!" "À?

Ờ!" Trần Thiên Nhiễm hơi ngượng ngùng thu đèn pin lại.

Giây tiếp theo Lưu Phỉ Phỉ lại mắng tiếp: "Còn cả mắt của anh nữa!!

Đừng có nhìn!!

Đừng có nhìn!!" "Suỵt!!" Trần Thiên Nhiễm bừng tỉnh, vội vàng cười hà hà: "Quên!

Quên mất!!

Hoàn toàn quên mất chuyện này!

Ha ha ha!" Hắn tự nhủ mình là chính nhân quân tử, cơ thể phụ nữ thì có gì lạ đâu, trên mấy trang web nhỏ đầy rẫy ra đấy.

Sau đó hắn xoay người lại, ngồi xếp bằng chuẩn bị nghiên cứu

phần thưởng vừa nhận được.

Sau khi giải quyết xong cơ quan thủy lao, trong đầu hắn lại vang lên tiếng điện tử tổng hợp: 【Đinh!

Chúc mừng tiến độ thăm dò lăng Thủy Hoàng đạt 10%, nhận được phần thưởng: Ấn Phát Khâu!】 【Ấn Phát Khâu: Bảo vật thuộc về Phát Khâu Trung Lang Tướng, ý nghĩa là Thiên quan chúc phúc, bách vô cấm kỵ!】 Trần Thiên Nhiễm nhớ lại thông báo của hệ thống.

Thiên quan chúc phúc, bách vô cấm kỵ, nghĩa là cầm cái ấn này có thể tránh được tà túy tấn công?

Phát Khâu Trung Lang Tướng... là chức vị cùng cấp dưới trướng Tào Tháo với Mạc Kim Giáo Úy phải không?

Thú vị đấy.

Trần Thiên Nhiễm siết chặt cái ấn Phát Khâu chỉ to bằng ngón tay trong tay, đồng thời một luồng sức mạnh kỳ diệu bắt đầu truyền vào cơ thể, ẩn ẩn trong đó, cường độ cơ thể dường như cũng đang chậm rãi tăng lên!

Mà khi hắn che ống kính lại, các thủy hữu trong phòng livestream bắt đầu nổi điên. 【Đậu xanh!!

Trần cẩu!!

Ông muốn làm gì!!

Mau lấy cái áo ra coi!!】 【Khốn nạn!

Trần cẩu!

Tiện nghi gì ông cũng chiếm hết rồi!

Cho anh em xem một tí thì chết ai!

Đúng là ích kỷ mà!

Trần cẩu!】【Mất dạy thiệt chứ!!

Rõ ràng... chỉ thiếu một chút nữa thôi!!

Một chút nữa thôi!!】 Trái ngược với phòng livestream náo nhiệt, tại trường quay của tổ chương trình lại có chút trầm mặc, vì không ít người mặc đồng phục đã tiến vào đây.

Ý của bọn họ rất rõ ràng: Tiếp tục livestream show này!

Không được dừng lại!

Nói thì vậy nhưng đám người Trần Tư Thành ở hiện trường đang chịu áp lực như núi.

Quách Tiểu Tứ thỉnh thoảng liếc nhìn những người trong góc, trên người họ toát ra một loại khí chất đặc biệt khiến người ta thấy sợ hãi.

Hoa Thần ngồi ở góc bàn dài thì mặt mày ủ rũ, vốn dĩ vì Lưu Phỉ Phỉ bị Trần Thiên Nhiễm lôi đi hạ mộ đã đủ tức giận rồi, muốn phát tác nhưng lại không có cách nào.

Đang lúc gã nghĩ như vậy thì nhìn thấy trên màn hình livestream cảnh Lưu Phỉ Phỉ chuẩn bị cởi áo. "Cái gì??" Hoa Thần bật dậy định mắng mỏ, nhưng nhận ra mấy cặp mắt xung quanh đều đang nhìn mình.

Thình thịch!!

Tim gã đập lệch một nhịp: "À à, không có gì, không có gì!!" Hoa Thần nói rồi ngồi lại vị trí, sắc mặt càng thêm âm trầm!

Ở phía đối diện, hướng tổ chương trình, Vương Triết đang run rẩy ngồi đó, bên cạnh là một thanh niên đầu đinh.

Anh ta nhìn màn hình livestream đầy ẩn ý hỏi: "Đạo diễn Vương, có thể nói một chút là các người tìm đâu ra vị 'trộm mộ' này không?" "Không phải... lãnh đạo," Vương Triết dở khóc dở cười, "Chúng tôi

thật sự không biết hắn là trộm mộ mà!

Lúc tìm thấy hắn, hồ sơ của hắn rất sạch sẽ...

Chương 28

không có gì đặc biệt cả.

Ai mà biết vừa gặp Lưu Phỉ Phỉ hắn đã đòi đưa cô ấy đi đào mộ, ban đầu chúng tôi cũng không để ý, dù sao người bình thường ai cũng biết chẳng có ai đi đào mộ một cách quang minh chính đại như vậy, ngờ đâu lại có người như thế thật..." "Ồ?" Thanh niên đầu đinh nghe vậy cũng không nhịn được bật cười thành tiếng: "Nghe có vẻ các người cũng oan uổng nhỉ?" "Oan thật mà lãnh đạo!!" Vương Triết mặt đắng ngắt.

Chỉ mười mấy phút trước, đám người tự xưng là dân điều cục (Cục Điều tra Dân sự) do thanh niên đầu đinh này dẫn đầu đã xông thẳng vào và kiểm soát hiện trường.

Ngồi ở bên kia của Vương Triết chính là Phan Tông Bạch!

Ông nhìn màn hình livestream tối thui vì bị che áo, quay đầu nói với thanh niên: "Lâm ca, hắn ta chắc là không nói dối đâu, tôi vừa gọi điện lại cho cục trưởng, ý cục trưởng là vẫn phải đợi điều tra từ đội Đồng Vệ." Lâm Vũ nghe vậy khẽ gật đầu, nhớ lại những cảnh tượng mình vừa xem, càng lúc càng tò mò về tên trộm mộ tên Trần Thiên Nhiễm này: "Thú vị, chuyện này càng lúc càng thú vị rồi." "Lâm ca," Phan Tông Bạch nghi hoặc hỏi, "Tại sao không trực tiếp thông qua thiết bị liên lạc của tổ chương trình ra lệnh cho tên trộm mộ đó dừng lại?

Ngược lại còn để mặc cho nó phát triển?" Lâm Vũ cười cười: "Ha ha, Tiểu Bạch, cái này cậu không hiểu rồi.

Nếu hắn muốn livestream thì cứ để hắn livestream, sẵn tiện cũng cung cấp thêm nhiều kinh nghiệm quý báu cho đám người cục trưởng

xâm nhập sâu hơn!

Hơn nữa, sau khi mộ đạo thứ năm của lăng Thủy Hoàng bị phát hiện, việc thăm dò là điều tất yếu, đã có người đi trước mở đường thì tội gì không hưởng?" "Ý anh là để tên trộm mộ đó làm chuột bạch?" Phan Tông Bạch vỡ lẽ: "Bất kể hắn gặp phải chuyện gì tiếp theo, cho dù có hy sinh thì cũng có lợi cho chúng ta!" Lâm Vũ liếc nhìn ông ta định nói gì đó, nhưng màn hình livestream đã khôi phục lại nguyên trạng.

Nhưng thứ hiện lên trên đó lại là một tình hình căng thẳng như sắp đánh nhau!!

Những con rắn không ngừng uốn lượn, dày đặc bò về phía hai người Trần Thiên Nhiễm, tiếng khè lưỡi đan xen vang lên liên hồi!

Thời gian quay lại vài phút trước, khi Trần Thiên Nhiễm đang nghiên cứu ấn Phát Khâu thì Lưu Phỉ Phỉ đã thay xong quần áo khô.

Trong ba lô cũng đã chuẩn bị sẵn quần áo nên thay đồ khá tiện, nhưng điều khiến cô ngạc nhiên nhất là bộ đồ này lại vừa vặn đến lạ thường!

Đôi mắt nhỏ không khỏi lườm Trần Thiên Nhiễm thêm mấy cái!

Nhưng ngay sau đó, cô bắt đầu nghe thấy một loạt tiếng sột soạt, trong lòng nghi hoặc quay đầu nhìn về phía dũng đạo sâu thẳm.

Cô cầm đèn pin dưới chân lên và chậm rãi soi về phía đó!

Giây tiếp theo, một tiếng hét kinh hãi làm Trần Thiên Nhiễm giật mình: "Tiểu ca!!

Có rắn!!" Khi những con rắn đang uốn lượn đó xuất hiện dưới ánh đèn pin, sắc mặt cả hai đều có chút khó coi.

Dù sao một hai con còn dễ đối phó, nhưng số lượng như thế này,

ở mức độ nào đó thì mối đe dọa còn vượt xa con cự xà lúc trước!!

Lưu Phỉ Phỉ cũng không quản được gì khác, vội vàng trốn sau lưng Trần Thiên Nhiễm: "Tiểu ca!

Cái này phải làm sao bây giờ?

Có phải vì anh giết con cự xà đó nên chúng mới đến không?" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Không chỉ vì lý do đó đâu, phần lớn là vì cửa ải này e rằng chính là phải đối mặt với đàn rắn này!!" "Chúng ta có thể xông qua không?" Trên mặt Lưu Phỉ Phỉ hiện lên một vẻ lo lắng.

Cô không còn nghĩ đến việc rời khỏi đây nữa, đi ngược lại chỉ sợ sẽ gặp nhiều nguy hiểm hơn, nhưng quan trọng nhất là sâu thẳm trong lòng cô vẫn luôn ẩn giấu sự khao khát mạo hiểm!!

Bị mắc kẹt trong thành thị bận rộn kiếm sống, sự khao khát đó chỉ không ngừng bị phóng đại lên!

Trần Thiên Nhiễm nhìn đàn rắn đang không ngừng tiến gần, lập tức lấy từ trong ba lô ra mấy hũ đóng chai. "Tiểu ca, đây là cái gì?" Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc nhìn thứ trong tay đối phương.

Hắn cười nói: "Bên trong đựng cồn, chỉ cần đốt lên là được." Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng rụt cổ lại: "Có làm chúng ta bị thương không?" "Đương nhiên là có!" Trần Thiên Nhiễm gật đầu mạnh một cái: "Cho nên đây mới là thám hiểm!

Đây mới là mạo hiểm!" Lưu Phỉ Phỉ nắm chặt hai tay thành quyền, mặt đầy lo lắng nhưng trong lòng lại có chút phấn khích nhỏ nhoi!!

Lúc này, Trần Thiên Nhiễm lại nói: "Cô đứng ra phía trước đi." "Hả?

Tôi á?" Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc nhìn hắn: "Tôi đứng ra phía trước làm gì?" "Trong tay tôi chỉ có mấy bình cồn thôi, chúng ta muốn tiêu diệt đàn rắn này ở mức độ lớn nhất thì cần phải tập hợp chúng lại!

Cô hiểu ý tôi chứ?" "Hình như đúng là vậy!

Cho nên chỉ cần tôi đứng ở đó, sau đó chúng sẽ lao về phía tôi, rồi anh ném về phía tôi..." Lưu Phỉ Phỉ nói đoạn sắc mặt đen lại: "Này!!

Tiểu ca!

Anh có thể làm người một chút được không hả!!" Trần Thiên Nhiễm bất đắc dĩ lắc đầu: "Phỉ Phỉ, tôi đi làm mồi nhử cũng được, nhưng cô có thể làm được việc ném hũ cồn đi ngay khi vừa đốt lửa không?

Hơn nữa, tôi sẽ chạy cực nhanh đấy nha!!" Lưu Phỉ Phỉ nghiến răng nghiến lợi: "Hừ!!

Đi thì đi!!" Cô hậm hực bước lên phía trước vài bước.

Còn Trần Thiên Nhiễm thì dùng dây thừng quấn quanh hũ cồn, sau đó dùng một dải bông dễ cháy làm ngòi nổ.

Sau khi chuẩn bị sẵn sàng, hắn lấy ra hỏa chiết tử (que đánh lửa), đồng thời vận dụng Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật trong cơ thể một lần nữa!

Khi rắn xuất hiện, cục diện phong thủy ở đây đã thay đổi!

Kỳ Môn Phong Thủy vốn là như vậy, khi xuất hiện một thứ khác thì cục diện ở đây sẽ phát sinh thay đổi, và muốn đạt được lợi ích từ cục diện này, điều cần làm là dùng thứ tương sinh tương khắc để chế hành!

Ly Đông Khảm Tây chính là như vậy!

Rắn thuộc Mộc, tự nhiên phải dùng Hỏa để phá cục!

Mà Phỉ Phỉ với vai trò mồi nhử đã trở thành trung tâm của trận nhãn!

Đàn rắn đang chậm rãi tiến lại gần Lưu Phỉ Phỉ, các thủy hữu

trong phòng trực tiếp không kìm được nữa. 【Trần cẩu!

Thằng chết tiệt!

Anh có dám làm đàn ông một tí không hả?

Lại dám lấy Phỉ Phỉ làm mồi nhử?】 【Khốn nạn!!

Đó là nữ thần Phỉ Phỉ đấy!

Bọn tôi nâng như nâng trứng hứng như hứng hoa, anh lại lấy cô ấy làm mồi?

Anh có còn là người không?】 【Trần cẩu!

Khuyên anh nên thiện lành!

Mau để Phỉ Phỉ đi!

Anh tự mình lên đi!!】 Tại tổ chương trình, Phan Tông Bạch nhìn tình huống trên màn hình mà cau mày: "Thằng nhóc này đầu óc có vấn đề à?

Lại lấy Phỉ Phỉ làm mồi nhử?

Đây chẳng phải là hại chết người sao?

Ngộ nhỡ sơ sẩy làm cô ấy bị thương thì tính sao?

Thật sự nên để đội Đồng Vệ đến sớm một chút!" Nhưng Lâm Vũ bên cạnh lại lắc đầu: "Không!

Tiểu Bạch, cậu sai rồi!" "Hả?

Tôi sai á?" Phan Tông Bạch nghi hoặc nhìn lại màn hình: "Lâm ca, tôi không hiểu?" Lâm Vũ bất đắc dĩ cười: "Bảo cậu học phong thủy cho tử tế, học hành chăm chỉ vào thì không nghe, giờ đến cái thứ thiển cận như vậy cũng không nhìn ra." Phan Tông Bạch nghe lời huấn thị này thì hơi hổ thẹn cúi đầu.

Thấy vậy, Lâm Vũ giải thích: "Cậu nhìn kỹ vị trí của tên trộm mộ

và Lưu Phỉ Phỉ trên màn hình, rồi so sánh với vị trí của đàn rắn, có nhìn ra manh mối gì không?" "Hả?

Vị trí?" Phan Tông Bạch nhìn kỹ lại, giây tiếp theo đồng tử co rụt, ngạc nhiên nói: "Hắn đang bố trí phong thủy cục?" "Không sai!" Lâm Vũ gật đầu mạnh một cái: "Tuy đây chỉ là một phong thủy cục khá đơn giản, thậm chí là cơ bản, nhưng hắn lại có thể sử dụng một cách thư thái như vậy.

Theo một nghĩa nào đó, tạo nghệ phong thủy của hắn cực kỳ cao!!

Thật khó tưởng tượng một người như vậy lại không có tên trong danh sách của dân điều cục!" Nghe vậy, Phan Tông Bạch lại bị chấn động một lần nữa, ông hỏi: "Lâm ca, có khả năng nào hắn là người của Bát Môn không?" Lâm Vũ lắc đầu: "Không rõ lắm, Bát Môn không thuộc phạm vi quản hạt của chúng ta, nếu thực sự là Bát Môn thì đó là chức trách của đội Đồng Vệ rồi." "Cũng đúng." Nói đoạn, ánh mắt hai người lại rơi vào màn hình livestream.

Còn đạo diễn Vương Triết bị kẹp giữa hai người lúc này đang cảm thấy muốn chết đi cho xong.

Xong rồi!!

Xong đời rồi!!

Mình nghe được bao nhiêu bí mật thế này!!

Tâm hồn nhỏ bé của mình bị đâm xuyên thấu rồi!!

Nghe nhiều bí mật thế này lần này không chết cũng phải bóc lịch rồi!

Toang rồi!

Toang thật rồi!!

Sau khi nghe cuộc đối thoại của hai người bên cạnh, ánh mắt

Vương Triết nhìn Trần Thiên Nhiễm trên màn hình lại thêm vài phần kính sợ!!

Có thể được người của dân điều cục khen ngợi như vậy, đủ thấy đối phương quả thực không tầm thường!

Chương 29

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, đàn rắn trước mặt Lưu Phỉ Phỉ cũng đang không ngừng tập hợp lại.

Những bóng dáng dài ngoằng uốn lượn dày đặc khiến Lưu Phỉ Phỉ cảm thấy tê dại cả da đầu, toàn thân không ngừng run rẩy, nhưng Trần Thiên Nhiễm đối diện vẫn chưa có ý định ném hũ cồn!

Cứ như vậy chờ đợi...

đột nhiên!!

Một con rắn dài nhảy vọt lên như cá gặp nước!

Nhắm thẳng vào cổ Lưu Phỉ Phỉ! "Á!!!

Tiểu ca!!!" Giữa tiếng kêu thảng thốt của cô, một bóng người đột nhiên xuất hiện.

Ôm eo!

Giữ chặt!

Bước tới!

Di chuyển!

Oành!!!

Ánh lửa nóng rực tràn ngập khắp cả dũng đạo!

Trong ngọn lửa đó, từng cái xác dài ngoằng vì bị thiêu đốt mà không ngừng uốn lượn co rút lại!

Từng tiếng rên rỉ thê lương vang vọng trong dũng đạo.

Còn Trần Thiên Nhiễm thì đã sớm cùng Lưu Phỉ Phỉ trốn vào góc cua.

Nhưng tư thế của hai người hơi có chút mờ ám, Lưu Phỉ Phỉ dáng người nhỏ nhắn, lưng tựa vào tường, Trần Thiên Nhiễm thì đang căng thẳng đề phòng xem có con rắn nào thoát ra khỏi biển lửa không!

Dẫn đến việc tay phải hắn vẫn luôn ôm chặt lấy đối phương, không hề buông lỏng phân hào.

Lưu Phỉ Phỉ hai tay nắm đấm đặt trước ngực, dưới ánh lửa chiếu rọi, sắc mặt cô đỏ rực lạ thường. "Lũ rắn này đúng là sức sống mãnh liệt, như vậy mà cũng không chết sạch!" Trần Thiên Nhiễm hoàn toàn không để ý đến cảm xúc của đối phương, tầm mắt vẫn luôn rơi vào đàn rắn đang bị lửa thiêu, tự lẩm bẩm một mình.

Đồng thời hắn cũng chú ý tình hình xung quanh, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật lập tức vận động.

Với tình hình hiện tại, nguy cơ tuy bắt đầu giảm bớt, nhưng ẩn ẩn dường như vẫn còn điều gì đó không ổn!

Mà hắn không biết là các thủy hữu trong phòng livestream đã phát điên rồi!! 【Trần cẩu!

Anh làm cái quái gì thế??

Trốn thì trốn!

Anh ôm Phỉ Phỉ là ý gì hả!】 【Eo của Phỉ Phỉ là dao giết người đấy!

Anh muốn làm gì hả Trần cẩu!

Còn không mau buông ra, giữa thanh thiên bạch nhật, phạm pháp đấy nhé!】 【Này này này!

Sao không có cảnh sát nào đến bắt hắn đi?

Còn có vương pháp không?

Thiên lý ở đâu?

Công đạo ở đâu?】【Mất dạy!

Mất dạy thật sự!!】【Nhưng mà có sao nói vậy!

Trần cẩu tuy thích gây chuyện nhưng đúng là có chiêu thật!

Đàn rắn đó mà giải quyết dễ dàng thế sao?

Không đơn giản, thật sự không đơn giản!】【Hắn là một tên trộm mộ, có thủ đoạn như vậy chẳng phải là chuyện bình thường sao?

Tôi nói này, chẳng lẽ chúng ta không có ai bắt được hắn à?

Cứ để mặc một tên trộm mộ dấn sâu vào như vậy?】【Đúng thế!

Cái này cũng quá ảo rồi!

Ban đầu tôi tưởng chỉ là hiệu ứng chương trình, giờ đã bị bộc lộ hết rồi!

Các bộ quan liên quan chẳng lẽ không có một chút động thái nào sao?

Đây là lăng Thủy Hoàng đấy!

Người bị bắt làm con tin đi theo là Phỉ Phỉ!

Nữ thần của chúng ta đấy!】Khi sự việc càng lúc càng căng thẳng, chuyện này cũng lập tức leo lên hot search.

Dù sao, một tên trộm mộ công nhiên livestream và dẫn theo minh tinh hàng đầu vào mộ đạo lăng Thủy Hoàng, dù trong tình huống nào cũng là cực kỳ chấn động! #Bùng nổ!

Trộm mộ ngang nhiên livestream, đây là một sự khiêu khích hay có nguyên nhân nào khác?# Các bình luận bên dưới cũng không ngừng nhảy số, tiếng lòng phẫn nộ chắc chắn là lớn nhất!【Đậu mới!

Các bộ phận liên quan sao vẫn chưa xuất đầu lộ diện thế??】

【Chuyện như thế này chẳng lẽ không lên tiếng phản hồi một câu??】

【Quá ảo ma!!

Đội khảo cổ còn chưa phát hiện ra mộ đạo thứ năm, vậy mà lại bị một tên trộm mộ phát hiện?

Hơn nữa người ta còn livestream đi thẳng vào luôn!

Chậc, đúng là một trò cười mà!】 Những cuộc thảo luận sôi nổi này chắc chắn đang không ngừng kích thích Phan Tông Bạch.

Ông nhíu mày nhìn Lâm Vũ bên cạnh: "Lâm ca, tôi thấy chuyện này vẫn nên phản hồi một chút, nếu không dư luận trên mạng sẽ quá gay gắt!" Lâm Vũ suy nghĩ một lúc rồi gật đầu: "Sự kiện bất thường vốn không nên công bố ra ngoài, nhưng hiện tại quả thực có chút cực đoan hóa." Anh ta nói rồi nhìn sang Vương Triết bên cạnh. "Ngạch... lãnh đạo tôi không nghe thấy gì hết nha!!

Tôi bị điếc mà!

Tôi thật sự bị điếc mà!" Lâm Vũ cười hòa nhã: "Cậu tên là Tiểu Vương phải không?" "..." Trong lòng Vương Triết một trận cay đắng, cười gượng: "Có thể bỏ chữ 'phải không' đi được ạ." "Ha ha ha!" Lâm Vũ cười gật đầu: "Được rồi Tiểu Vương.

Bây giờ cậu đăng cho tôi một bình luận, nói là Dân Điều Cục đã liên hợp với Viện Nghiên cứu Khảo cổ cùng với Quân khu đồng lòng xuất quân đi truy nã tên trộm mộ!" "Hả?" Vương Triết đờ người ra, nghi hoặc: "Lãnh đạo, nói dối không tốt đâu nhỉ?" "Ồ?

Nói dối không tốt à?" Lâm Vũ đánh giá đối phương một lượt: "Câu này phát ra từ miệng cậu nghe đúng là có hương vị khác hẳn đấy." "Ngạch..." Vương Triết lập tức rụt cổ lại.

Sau đó Lâm Vũ nói tiếp: "Những chuyện này nói với cậu cũng không sao.

Thực tế là ngay khi tên trộm mộ đó bước vào mộ đạo, chúng ta đã có động thái rồi, chỉ là lúc đó không biết hắn lại còn mở cả livestream nữa!" "Hóa ra là vậy!" Vương Triết giật mình, trong đầu đã hiện lên cảnh đội khảo cổ truy kích tên trộm mộ, sau khi đuổi kịp thì giao đấu kịch liệt!

Sức nóng này chắc chắn nổ tung rồi!

Đồng thời anh ta nhìn bóng hình Trần Thiên Nhiễm trên màn hình livestream, lộ ra một chút đồng tình.

Đội khảo cổ đã ra tay rồi, tên trộm mộ chắc cũng chẳng có kết cục gì tốt đẹp đâu!!

Sau đó anh ta lập tức đăng tin đội khảo cổ đã ra tay!

Và mẩu tin này chắc chắn ngay lập tức đốt cháy toàn mạng! 【Đội khảo cổ ra tay rồi?

Phen này Trần cẩu chắc chắn bị tóm rồi!!】 【Suỵt!

Tuy không rõ tại sao Trần cẩu đi trộm mộ còn dắt theo Lưu Phỉ Phỉ, nhưng đợi đội khảo cổ bắt được hắn, tất cả câu trả lời sẽ được hé lộ!】 【Mệt thật!

Càng nhìn Trần cẩu ôm Phỉ Phỉ càng thấy ngứa mắt!!

Nghĩ đến việc đội khảo cổ sắp bắt được hắn, chậc chậc chậc!!

Chương 30

Tâm trạng bỗng chốc tốt hẳn lên!】【Đội khảo cổ!

Xông lên!!

Xông lên!!

Bắt lấy Trần cẩu!

Cứu lấy Phỉ Phỉ!】Phan Tông Bạch nhìn từng dòng bình luận và đạn mạc, khóe miệng cũng dần nhếch lên.

Tuy Trần Thiên Nhiễm trông có vẻ rất mạnh, nhưng hiện tại có thể thấy độ khó của cơ quan trong lăng Thủy Hoàng này vô cùng lớn!

Tuyệt đối không phải hạng vô danh tiểu tốt có thể xông qua!

Còn việc hắn cuối cùng sẽ ngã xuống ở đâu thì cũng khó nói, ngã xuống càng muộn thì đối với đội khảo cổ càng có lợi!

Đúng lúc này, ánh lửa trên màn hình livestream đã dần tắt đi.

Trần Thiên Nhiễm đã buông eo nhỏ của Lưu Phỉ Phỉ ra, chậm rãi bước ra ngoài.

Máy quay không người lái cũng di chuyển theo.

Nhưng trong ống kính lại xuất hiện một cảnh tượng kỳ quái.

Rắn bị thiêu chết thì cũng không đến mức không còn một chút tro tàn nào, vậy mà hiện trường lại không hề có lấy một cái xác rắn.

Tình huống quái lạ này khiến Phan Tông Bạch rùng mình, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán. "Sao lại có thể thế được!!" Ông lẩm bẩm, trong đầu đột nhiên nảy ra một chuyện: "Đợi đã!!

Lâm ca!

Tôi vừa nhớ ra, lúc trước tôi từng đọc trong một cuốn cổ tịch có thấy tình huống này!!

Hình như là hiến tế cái gì đó..." Nói đến đây, Lâm Vũ bên cạnh tiếp lời: "Trận Dạ Tế." "Đúng đúng đúng!" Phan Tông Bạch lập tức gật đầu: "Chính là cái tên đó!!

Tôi nhớ một khi trận này khởi động, các vật chết bên trong sẽ lập tức bị hiến tế, từ đó sinh ra một loại quỷ vật." "Đúng là vậy," Lâm Vũ không có quá nhiều cảm xúc, chỉ thản nhiên gật đầu.

Nhưng Vương Triết bị kẹp giữa hai người thì hoang mang tột độ.

Cái quái gì thế?

Quỷ vật??

Đậu xanh!!

Mình nghe thấy cái gì thế này!!

Tai mình có vấn đề rồi à??

Mẹ kiếp!

Mẹ kiếp!

Mẹ kiếp!!

Vương Triết trong cơn mộng bức và chấn kinh chậm rãi bịt tai lại, đồng tử cũng không ngừng giãn ra.

Nhưng âm thanh hai bên vẫn không có ý định dừng lại.

Phan Tông Bạch sau khi nói xong lại thở dài bất đắc dĩ: "Đã là Trận Dạ Tế thì bọn họ chắc chắn không có bất kỳ cơ hội sống sót nào rồi.

Tôi nhớ thực lực của quỷ vật đó cực kỳ mạnh, thậm chí là trên cả cường giả cấp đội Đồng Vệ!!

Mà cường giả cấp đội Đồng Vệ đã là cực kỳ cường hãn rồi!

Ít nhất theo tình hình hiện tại, thực lực tổng thể của Trần Thiên Nhiễm cũng chỉ ở tầm Đồng Vệ mà thôi." Lâm Vũ cũng khẽ gật đầu: "Quả thực như vậy, cơ hội thắng không lớn lắm." Vương Triết bị kẹp ở giữa lập tức hỏi: "Cho nên nói cả hai bọn họ đều sẽ chết??" Dứt lời, Phan Tông Bạch và Lâm Vũ đồng loạt quay đầu nhìn anh ta, khiến anh ta sợ hãi tiếp tục bịt tai: "Tôi bị điếc!

Tôi bị điếc!

Không nghe thấy gì hết, không nghe thấy gì hết!" Trên màn hình livestream, một luồng hắc khí dần bốc lên, kèm theo đó là một âm thanh cực kỳ chói tai, giống như đang ngâm nga một khúc nhạc cổ quái nào đó.

Lúc này trời đã về đêm, kèm theo âm thanh đó, không ít người đang xem livestream đều cảm thấy nổi da gà. 【Suỵt!!

Tình huống gì đây??

Sao lại đáng sợ thế này?】 【Quá kỳ quái!

Luồng hắc vụ đó là sao?

Chẳng lẽ thật sự có yêu ma quỷ quái?

Không phải chứ?

Không phải chứ??】 Lúc này có một tài khoản ID tên là "Đạo Mộ Hành Gia" gửi một dòng đạn mạc: 【Nói là yêu ma quỷ quái cũng không sai, trận cục này tên là Trận Dạ Tế, bản thân nó chính là dùng các loại thi thể để hiến tế, từ đó hoán gọi quỷ vật giáng thế.】 Ban đầu các thủy hữu cũng chỉ đoán mò một chút, kết quả đột nhiên có người nhảy ra nói một tràng như vậy, đạn mạc trực tiếp nổ tung! 【Đậu xanh!!

Lầu trên ông nói thật hay giả đấy??

Đừng có hù dọa người ta nha!】【Mệt thật!!

Đêm hôm khuya khoắt tôi nổi da gà không ngừng đây này!

Cái loại yêu ma quỷ quái này chẳng phải nói là Trần cẩu và Phỉ Phỉ sẽ... gặp chuyện sao?】【Lầu trên ông rốt cuộc là ai hả!!

Sao ông lại biết những thứ này?

Rốt cuộc là ông bốc phét hay ông thực sự biết nội tình thế?】Phan Tông Bạch và Lâm Vũ khi nhìn thấy dòng đạn mạc này cũng đồng loạt nhíu mày, và bắt đầu sắp xếp người điều tra IP của người này, nhưng kết quả lại không truy tìm được.

Lúc này trên màn hình livestream, luồng hắc khí đó liên tục bốc lên và tụ lại, quy mô cũng đang mở rộng!

Cho dù lúc này Trần Thiên Nhiễm không ôm eo Lưu Phỉ Phỉ nữa, nhưng cô vì sợ hãi nên đã trốn sau lưng hắn, cẩn thận nắm lấy vạt áo hắn.

Trần Thiên Nhiễm sắc mặt trầm xuống, trong Bùa Mò Vàng không hề có lời giải thích nào cho tình huống này, nhưng Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã đưa ra đáp án, chính là Trận Dạ Tế.

Các đặc tính của nó cũng hiện lên trong đầu hắn.

Muốn phá giải thì độ khó cũng có, nhưng sẽ tốn chút thủ đoạn, thậm chí là phát sinh mức độ hy sinh nhất định.

Tuy nhiên...

Trần Thiên Nhiễm nắm chặt ấn Phát Khâu trong tay, khóe miệng chậm rãi nhếch lên một nụ cười, khiến Lưu Phỉ Phỉ đang nhìn hắn cảm thấy lạnh toát cả người, không hiểu sao đối phương lại đột nhiên như vậy, rõ ràng cái thứ kia rất đáng sợ mà!!

Hắc vụ dần ngưng tụ thành nhân hình dạng thực thể, ngay khi nó chạm đất thì hoàn toàn đặc lại!

Một đôi chân trắng nõn như ngọc bích, một bộ quần áo quái dị cổ phác tùy ý khoác trên người, một mái tóc trắng không gió tự bay, khuôn mặt âm nhu lọt vào tầm mắt.

Đó là một người phụ nữ có dung mạo xuất chúng, nhưng lúc này không thể khiến người ta hưng phấn, ngược lại còn thấy sợ hãi.

Lúc này, một âm thanh bi thảm dần vang lên: "Rõ ràng cùng là Thập Tam Tặc, tại sao lại đoạt mạng ta... hu hu hu hu..." Ả khóc rất thê thảm, nhưng câu nói đó lại khiến trong đầu Trần Thiên Nhiễm hiện lên hàng loạt thắc mắc.

Thập Tam Tặc!!

Trong Bùa Mò Vàng cũng có vài lời ngắn ngủi về Thập Tam Tặc, nói đó là những kẻ phản đồ của Bát Môn, nhưng thông tin cụ thể hơn thì không rõ.

Điều này không khỏi khiến Trần Thiên Nhiễm thêm vài phần hiếu kỳ về người phụ nữ này.

Chỉ là hiện tại không phải lúc suy nghĩ những chuyện đó, người phụ nữ kia chậm rãi tiến về phía hắn, khuôn mặt trắng bệch tỏa ra cái lạnh thấu xương!

Lưu Phỉ Phỉ cũng không hiểu tại sao đột nhiên lại xuất hiện thứ này!!

Cái đầu nhỏ cũng có chút mông lung, nhưng nhìn người phụ nữ tiến gần, trái tim nhỏ của cô cũng không ngừng đập 'thình thịch thình thịch' nhanh liên hồi!!

Các thủy hữu trong phòng trực tiếp cũng đồng loạt nín thở, sợ rằng vì mình mà khiến Lưu Phỉ Phỉ gặp nguy hiểm!

Đồng thời trong lòng họ lại vô cùng sốt ruột. 【Xong rồi!

Chương 31

Xong rồi!

Trần cẩu bị dọa ngốc rồi!!

Không dám nhúc nhích luôn kìa!】【Mệt thật!!

Đời này chưa từng nghĩ thế giới này thật sự có quỷ vật!】【Lăng Thủy Hoàng này e là ẩn chứa bí mật động trời không ai biết!!】Khi mọi người đang sốt ruột, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm lại bước ra một bước, cất giọng sang sảng: "Đã thân tử hồn tiêu, lại hà tất lưu luyến nhân gian?" Nghe vậy, tiếng khóc 'nức nở' của người phụ nữ đột nhiên dừng lại, ả nghiêng đầu nhìn kỹ diện mạo của Trần Thiên Nhiễm, trên mặt chậm rãi hiện lên một nụ cười quỷ dị: "Ngươi trông giống hắn quá... sao lại có thể giống như vậy chứ... chẳng lẽ ngươi chính là hắn?" "Ai?" Trần Thiên Nhiễm nghi hoặc hỏi: "Tôi trông giống ai?" "Hu hu hu!

Tại sao lại đoạt tính mạng ta, tại sao... tại sao..." Người phụ nữ vừa mới tỉnh táo lại trong phút chốc, giống như hồi quang phản chiếu vậy, giờ lại không ngừng lặp đi lặp lại những lời giống nhau.

Sự nghi hoặc trong lòng Trần Thiên Nhiễm càng sâu, nhưng muốn giải khai bí ẩn này thì không thể tìm thấy đáp án trên người phụ nữ trước mắt được rồi.

Ả từng bước tiến lại gần, khí tức trên người dần chuyển sang màu đỏ sẫm, khuôn mặt trắng bệch cũng trở nên dữ tợn!

Đây chính là đặc điểm của Trận Dạ Tế, sẽ khiến quỷ vật giáng thế trở nên hung tính đại phát!

Con người có thất tình lục dục, quỷ vật vong hồn tự nhiên cũng

có, và khi cảm xúc phẫn nộ bị kéo căng đến cực hạn, chúng sẽ hóa thành lệ quỷ! "Tại sao lại đoạt tính mạng ta... tại sao... tại sao!!" Móng tay trên hai tay ả lúc này bỗng dài ra, khí tức hung lệ càng thêm mãnh liệt!

Và trong nháy mắt đã vồ tới!! "Chết đi!!!" "Á!!!" Lưu Phỉ Phỉ kinh hô một tiếng, còn chưa kịp phản ứng, Trần Thiên Nhiễm trước mặt đã tung hai ngón tay ra, lực đạo khủng khiếp kẹp theo khí kình bàng bạc, trong nháy mắt đã đánh lui đối phương!!

Quỷ vật đó rõ ràng là có chút ngây người, nhưng cũng lập tức điều chỉnh và một lần nữa vồ tới!!

Tốc độ cực nhanh, đã vượt xa Trần Thiên Nhiễm, nhưng hắn không có ý định lùi bước, miệng lẩm bẩm một câu: "Thiên quan chúc phúc... bách vô cấm kỵ!!" Âm thanh không lớn nhưng lại vừa đủ truyền vào tai quỷ vật!

Cũng chính lúc này, thân hình quỷ vật khựng lại!

Trên khuôn mặt vốn đã dữ tợn đó lúc này lại hiện lên một vẻ... sợ hãi!! "Á!!!" Tiếng hét nhọn hoắt chói tai vang vọng khắp nơi, Trần Thiên Nhiễm đã lướt đi và rơi vào vị trí phong thủy dự tính, chiếm giữ vị trí địa lý cực tốt, Phát Khâu Song Chỉ ở tay phải một lần nữa tích lực. "Chết thì chết rồi, đừng có ở đây mà gào rú nữa!" Phát Khâu Song Chỉ!

Mạnh mẽ tung ra!

Kình phong quét sạch, chấn động khiến thân thể lệ quỷ đó dần hiện ra thế tan rã! "Á!!!" Tiếng gầm thét sắc nhọn như muốn xé rách màng nhĩ!

Nhưng giây tiếp theo, nó đột nhiên độn thổ biến mất vô hình!!

Trần Thiên Nhiễm không có ý định truy kích, dù sao hiện tại hắn

có thể áp chế được đối phương là nhờ vào ấn Phát Khâu chứ không phải năng lực thực sự của chính mình.

Nếu dồn quỷ vật vào đường cùng, không chừng sẽ xảy ra chuyện rắc rối gì nữa.

Có thể đuổi đi được đã là đại hạnh!

Lưu Phỉ Phỉ vẫn chưa kịp hoàn hồn, đứng ngây ra tại chỗ cho đến khi Trần Thiên Nhiễm giơ tay vỗ vỗ vai cô: "Nhắm mắt lại, hít sâu, rồi thở ra..." Cô theo bản năng làm theo vài lần, sau khi tâm trạng ổn định, cô ngẩng đầu nhìn Trần Thiên Nhiễm: "Đỡ hơn nhiều rồi." "Ừm," Trần Thiên Nhiễm khẽ ngẩng đầu, giải thích: "Quỷ vật vốn dĩ sẽ ảnh hưởng đến tâm thần con người, cô cảm thấy khó chịu cũng là chuyện khá bình thường thôi." "Ồ," Lưu Phỉ Phỉ khẽ gật đầu, suy nghĩ một chút rồi ngẩng đầu hỏi: "Tiểu ca, tôi có thể hỏi anh một câu không?" "Cô nói đi," Tầm mắt Trần Thiên Nhiễm quét sâu vào dũng đạo.

Lưu Phỉ Phỉ tiếp tục nói: "Tiểu ca, rốt cuộc tại sao anh lại muốn vào lăng Thủy Hoàng?" Nghe vậy, hắn chậm rãi quay đầu nhìn cô: "Cô muốn biết à?" "Ừm!" Lưu Phỉ Phỉ gật đầu mạnh một cái.

Câu hỏi này cũng là điều các thủy hữu trong phòng livestream vô cùng quan tâm.

Trần Thiên Nhiễm không nghĩ nhiều, giơ tay chỉ vào máy quay không người lái: "Vì tôi tham gia show hẹn hò của các ngươi mà!

Chỉ có đạt điểm cao hơn mới lấy được nhiều tiền hơn!!

Mà muốn điểm cao hơn thì chỉ có cách làm những chuyện khiến người ta kinh hãi hơn thôi!" "Hả??" Lưu Phỉ Phỉ hoàn toàn ngơ ngác: "Là vì tham gia chương trình sao??" "Chứ không thì sao?" Trần Thiên Nhiễm nhún vai, tầm mắt lại hướng sâu vào dũng đạo.

Các thủy hữu trong phòng trực tiếp thì không chịu nổi nữa. 【Hay lắm!!

Lý do này, lừa quỷ à??】 【Chỉ vì chút tiền đó mà liều mạng đi mạo hiểm?

Còn dắt theo cả Phỉ Phỉ nữa?】 【Nhưng mà có sao nói vậy, vừa rồi thật sự dọa chết tôi, không ngờ Trần cẩu còn đánh chạy được cả quỷ vật!】 【Từ điểm này mà nói, Trần cẩu cũng có hai lần bản lĩnh đấy!】 【Có giỏi mấy cũng vô dụng!

Đội khảo cổ đuổi tới nơi rồi, chuẩn bị bị tóm đi!!】 Tại tổ chương trình, Phan Tông Bạch nghe lời của Trần Thiên Nhiễm, phản ứng bản năng là nhìn sang Vương Triết bên cạnh, khiến anh ta vội vàng giải thích: "Lãnh đạo!

Tôi thật sự không biết thằng nhóc đó là trộm mộ mà!!

Thật sự không biết mà!!

Nếu biết tôi đã gọi 110 lâu rồi!

Lãnh đạo!

Xin hãy tin tôi!!" "Kích động cái gì chứ!" Phan Tông Bạch mắng một câu, rồi nói: "Lâm ca, Trần Thiên Nhiễm này đúng là có thủ đoạn, lại có thể phá được cả Trận Dạ Tế!!

Ngay cả loại quỷ vật đó cũng có thể đánh lui, xem ra thực lực của hắn đã đạt đến trên mức Đồng Vệ rồi nhỉ?

Thật không đơn giản!" Lâm Vũ gật đầu: "Đúng thế, không phải người bình thường, vả lại cậu có chú ý thấy không?" "Thấy gì cơ?" Phan Tông Bạch nghi hoặc ghé đầu qua. "Tôi vừa rồi nhìn thấy vẻ sợ hãi trên mặt con quỷ vật đó," Lâm Vũ đôi mắt hơi nheo lại, sự tò mò đối với Trần Thiên Nhiễm càng thêm mãnh liệt. "Sợ hãi?" Phan Tông Bạch nghi hoặc: "Lâm ca, quỷ vật đó làm gì có tình cảm, sao lại xuất

hiện sự sợ hãi?" "Cậu còn nhớ lời con quỷ đó nói không?" Lâm Vũ quay đầu nhìn ông.

Phan Tông Bạch gật đầu: "Nói cái gì mà Thập Tam Tặc, còn nói hắn rất giống ai đó..." "Thực tế là trước đây tôi từng nghe người già trong nhà nhắc đến ba chữ Thập Tam Tặc này," Lâm Vũ chậm rãi trả lời. "Cái gì?

Thập Tam Tặc rốt cuộc là cái gì?" Phan Tông Bạch truy hỏi.

Lâm Vũ lắc đầu: "Tôi cũng chỉ nghe qua cái tên này thôi, cụ thể hơn thì không rõ lắm, hoặc là có thể tìm cơ hội hỏi cục trưởng." "Vậy sao." Phan Tông Bạch thuận miệng đáp một tiếng.

Còn Vương Triết ngồi bên cạnh thì bịt tai mặt đầy tuyệt vọng.

Mẹ kiếp, bí mật nghe càng nhiều!

Chắc chết quá!!

Đồ khốn!!

Tại đội khảo cổ, bọn họ cũng vừa vặn nhìn thấy cảnh Trần Thiên Nhiễm phá giải Trận Dạ Tế, Tôn Đông Khánh đồng tử co rút một trận: "Trận Dạ Tế?

Lại là Trận Dạ Tế!!

Mộ đạo này lại ẩn giấu nhiều nguy cơ như vậy sao?" "Quả thực là khiến người ta khó mà tưởng tượng nổi," Sắc mặt Vu Đức cũng có chút ngưng trọng, "Trong lăng Thủy Hoàng này rốt cuộc ẩn giấu thứ gì!

Lại cần dùng đến nhiều cơ quan phong thủy cục kinh khủng như thế!

Mà Trần Thiên Nhiễm này cũng không đơn giản!

Lại có thể liên tục phá cục!

Thật khó tưởng tượng!!

Đáng tiếc lại là một tên trộm mộ!" Lúc này, Ngô Tuấn Tùng bên cạnh lại nhếch môi: "Vu lão, câu này ông nói sai rồi!!" "Ồ?" Vu Đức hiếu kỳ nhìn anh ta: "Nói sao?" Ngô Tuấn Tùng giao lại điện thoại cho ông, rồi nói: "Tuy là trộm mộ nhưng hắn cũng là vật thí nghiệm tốt nhất của chúng ta!!

Có hắn đi trước dò đường, chúng ta muốn đuổi kịp thì độ khó tuyệt đối sẽ giảm đi rất nhiều!!

Về mặt an toàn chắc chắn sẽ được bảo đảm cao hơn!

Ở đây, tôi thậm chí có thể hứa với mọi người!

Việc bắt kịp tên trộm mộ đã nằm trong lòng bàn tay!" Những người vốn đang chìm đắm trong bóng tối nguy hiểm dần dần thả lỏng ra, có người đi trước dò đường và không có ai dò đường là hai cảm giác hoàn toàn khác nhau!

Sau khi mọi người điều chỉnh lại tâm lý, họ chuẩn bị tiến vào cửa ải tiếp theo.

Chương 32

Tuy là cơ quan lạc bản nhưng đã có video tham khảo, Ngô Tuấn Tùng và các chiến sĩ đặc chủng cũng đặc biệt cẩn thận sàn nhà.

Lúc này, Tôn Đông Khánh nhìn sang Vu Đức và hỏi: "Lão Vu, Thập Tam Tặc trong miệng quỷ vật đó..." Vu Đức nghe vậy, suy nghĩ một chút rồi lên tiếng: "Thời Đường, mười ba kẻ do Ôn Thao đứng đầu, đồng thời bọn họ cũng là mười ba người phản bội Bát Môn mà ra!

Và cuối cùng kết nghĩa thành mười ba hiệp khách, nhưng giang hồ vẫn gọi bọn họ là Thập Tam Tặc!" "Ôn Thao đứng đầu?" Tôn Đông Khánh nghe vậy lông mày hơi nhíu lại, "Manh mối mộ đạo thứ năm vốn là từ một cuốn sổ tay của thuộc hạ Ôn Thao lưu lại, cho nên bọn họ từng thực sự đến đây..." "Đến thì có đến nhưng chắc chắn là chẳng lấy được gì cả!" Vu Đức nói đến đây lại nghiêm mặt nói: "So với chuyện đó, tôi quan tâm hơn đến chuyện khác mà con quỷ đó nói, lai lịch bối cảnh thực sự của Trần Thiên Nhiễm này, tại sao quỷ vật lại nói câu 'ngươi trông giống hắn quá' không đầu không đuôi như vậy?" Tôn Đông Khánh đôi mắt hơi nheo lại, cũng cảm thấy có chút cổ quái.

Nhưng khi hai người đang trao đổi suy nghĩ, những người đã dấn sâu vào dũng đạo bỗng phát ra những tiếng kêu kinh hãi thảm thiết!

Tiếng hét lập tức thu hút sự chú ý của hai người!!

Chỉ thấy ở giữa mộ đạo, những viên gạch biến mất tạo thành hố đen, trực tiếp nuốt chửng một thành viên đặc chiến!

Mấy thành viên đặc chiến khác lúc này đứng chôn chân tại chỗ, hoàn toàn không dám nhúc nhích!!

Ngô Tuấn Tùng sắc mặt tái mét, miệng không ngừng lặp đi lặp lại: "Tại sao lại như vậy!!

Tôi rõ ràng đã xem video của tên trộm mộ đó!!

Hắn rõ ràng là đi như thế này mà!!

Rõ ràng là đi như thế này mà!!" Một thành viên đặc chiến hy sinh, chắc chắn khiến mọi người vốn đã thở phào một cái lại một lần nữa thót tim!!

Ngô Tuấn Tùng căm hận nói: "Tôi hiểu rồi!!

Nhất định là tên trộm mộ đó đã giở trò!!

Hắn nhất định biết có người đi theo nên sau khi qua ải đã lén lút thay đổi cơ quan một chút!!" Anh ta đôi mắt đỏ ngầu, hai tay nắm chặt thành quyền, đang ở bờ vực bùng nổ.

Những người xung quanh nghe lời anh ta nói, cộng với việc có người hy sinh, ai nấy đều phẫn nộ khôn cùng.

Vu Đức và Tôn Đông Khánh rõ ràng là bình tĩnh hơn. "Vu lão," Tôn Đông Khánh nhìn lão giả bên cạnh, khẽ nói một câu, ông lão liền lấy la bàn ra cẩn thận khám sát.

Cuối cùng ông chậm rãi cau mày nói: "Có lẽ chuyện này không thể hoàn toàn trách Trần Thiên Nhiễm được." Câu này vừa thốt ra, mọi người xung quanh đồng loạt nhìn ông, ánh mắt đầy vẻ khó hiểu. "Vu lão?

Câu này của ông có ý gì?

Nếu không phải tên trộm mộ đó giở trò, sao chúng ta lại có thể mắc bẫy một lần nữa?" "Đúng thế!

Vu lão, lúc này không thể thiên vị một cách vô lý như vậy được!

Trộm mộ vẫn là trộm mộ, đó là sự thật không thể thay đổi!" "Nếu

không vì tên trộm mộ đó lừa gạt thì e rằng chúng ta cũng có thể tự mình vượt qua được!" Mọi người nhao nhao bàn tán, Vu Đức bước lên phía trước giải thích: "Đoạn video phát lại vừa nãy chắc chắn mọi người đều đã xem rồi, cơ quan lạc bản ở đây vốn dĩ biến hóa đa đoan, không phải cứ đi theo lộ trình tương ứng là có thể thông qua được!

Nếu không thì cũng không đến mức Trần Thiên Nhiễm mấy lần suýt gặp nguy hiểm!

Mọi người thử nghĩ kỹ xem, có phải như vậy không?" Nghe vậy, mọi người suy nghĩ kỹ lại rồi cũng gật đầu đồng ý, chỉ có Ngô Tuấn Tùng sắc mặt hơi khó coi.

Một khi sự việc đi theo hướng này, sau này anh ta chắc chắn sẽ bị xử phạt!

Vì đây là sai lầm phán đoán của anh ta dẫn đến thương vong nhân viên!

Cơn giận ẩn chứa trong mắt anh ta càng thêm mãnh liệt.

Tuy nhiên, Vu Đức không quan tâm đến tính toán nhỏ nhặt đó của anh ta mà trực tiếp nói tiếp: "Thực tế, đúng như Đội trưởng Ngô đã nói, chúng ta nên cảm ơn con 'chuột bạch' này.

Nếu không phải vì Trần Thiên Nhiễm đã lấy đi chiếc hộp cơ quan đó thì độ khó để chúng ta xông qua ải này sẽ chỉ có tăng lên theo đường thẳng!!" Trong nhất thời, ánh mắt mọi người nhìn Ngô Tuấn Tùng cũng hơi kỳ quái.

Tôn Đông Khánh hỏi: "Vu lão, chiếc hộp cơ quan đó là thế nào?" "Hộp cơ quan thực tế là một kỹ nghệ mà các bậc thầy cơ quan thời xưa nắm giữ, và độ khó của kỹ nghệ này có thể nói là cực cao!" Vu Đức nói rồi chỉ vào cơ quan lạc bản dưới chân mọi người: "Trong video, Trần Thiên Nhiễm mấy lần gặp nguy hiểm suýt rơi xuống

chính là do sự hiện diện của chiếc hộp cơ quan này!

Có hay không có hộp cơ quan, độ khó biến hóa của cơ quan lạc bản này có sự chênh lệch cực lớn!" Nghe vậy, mọi người mới vỡ lẽ!!

Chỉ có Ngô Tuấn Tùng mặt xám như tro.

Vu Đức tiếp tục: "Tiếp theo hãy nghe tôi chỉ huy!

Tuyệt đối không được đi loạn!

Rõ chưa?" Mọi người nghe lệnh đồng loạt gật đầu.

Trong mười mấy phút tiếp theo, gần như ai nấy đều như vừa từ cõi chết trở về mới đến được cửa vòm đối diện, trong mắt tràn đầy kinh sợ: "Cơ quan này sao lại đáng sợ đến thế!!

Hoàn toàn không có quy luật nào cả!" "Quá kỳ quái!!

Rõ ràng trong video đó Trần Thiên Nhiễm thể hiện nhẹ nhàng thư thái như vậy, đúng là khiến người ta kinh ngạc!" "Tôi thấy cho dù có video vượt ải của hắn cũng không thể hoàn toàn tham chiếu theo, vì Trần Thiên Nhiễm này hoàn toàn không thể dùng lẽ thường để suy xét!" Lúc này, Vu Đức lại lấy điện thoại ra và mở ứng dụng Khoái Đấu.

Ban đầu định xem lại video nhưng tầm mắt ông lại bị màn hình livestream thu hút.

Chỉ thấy trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm dẫn theo Lưu Phỉ Phỉ đã dấn sâu vào dũng đạo, nhưng tốc độ của hắn không nhanh, giống như đang kiêng dè điều gì đó.

Điều này làm Lưu Phỉ Phỉ cũng đầy căng thẳng, bám sát sau lưng đối phương, hoàn toàn không dám ló đầu ra.

Đột nhiên!

Trần Thiên Nhiễm dừng bước, Lưu Phỉ Phỉ túm chặt lấy vạt áo

hắn: "Tiểu ca, sao thế?

Có tình hình gì à?" Cô cẩn thận ló đầu ra, nhưng thấy mộ đạo phía xa không có gì đặc biệt, sự nghi hoặc trong lòng càng mãnh liệt: "Tiểu ca?" Trần Thiên Nhiễm quay lại nhìn cô: "Sợ nóng không?" "Hả??" Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc nhìn hắn: "Cũng... cũng bình thường thôi!" Trần Thiên Nhiễm nghe vậy cũng không nói thêm gì nữa mà tiếp tục dẫn cô đi vào mộ đạo.

Cũng giống như những đoạn mộ đạo trước, chỗ này vẫn có hình vuông, nhưng có chút nóng! "Tiểu...

Tiểu ca, chỗ này là thế nào!!

Tại sao... lại nóng thế này!" Cô nói rồi tầm mắt hơi có chút mê ly, hai tay bắt đầu... không còn yên phận nữa!

Và cảnh tượng này chắc chắn khiến mọi người trong phòng livestream phát điên!! 【Đậu xanh!

Tình huống gì thế này??

Phỉ Phỉ!

Cô đang làm cái gì thế??

Đừng có xé quần áo mà!】 【Phỉ Phỉ!

Nóng thì nóng!

Cô có thể về nhà cho tôi xem!!

Nhưng đừng có làm trước mặt Trần cẩu chứ!】 【Khốn nạn!

Trần cẩu!

Anh đang làm cái quái gì thế!

Còn không mau ngăn lại!

Đồ khốn!】 Tại tổ chương trình, Vương Triết nhìn những cảnh

tượng trên màn hình mà máu huyết sôi trào, trong lòng thầm kêu phen này lưu lượng nổ tung rồi!!

Nhưng Phan Tông Bạch bên cạnh lại kinh hô: "Đợi đã!!

Đây...

đây là cơ quan Phục Hỏa phải không?" Lâm Vũ ở bên cạnh cũng gật đầu nói: "Chắc là cơ quan Phục Hỏa, chỉ có điều hơi có chút khác biệt, chỗ này đã bị bố trí một trận pháp!!" "Trận?" Phan Tông Bạch nghi hoặc quay đầu: "Trận gì?" Lâm Vũ nghe vậy lập tức nói: "Thần sắc Lưu Phỉ Phỉ có chút quái dị, cậu chắc cũng nhìn ra chứ?" "Đúng là có một chút," Phan Tông Bạch gật đầu mạnh.

Lâm Vũ tiếp tục: "Trong các loại phong thủy cục có trận pháp chuyên làm loạn tâm thần con người, và trong đó có một môn trận pháp tên là Mê Ích Trận, phối hợp với cơ quan Phục Hỏa là cường hãn nhất!

Cơ quan Phục Hỏa nếu gặp người có thân thủ tốt thì rất dễ bị phá giải, nhưng nếu cộng thêm trận pháp thì độ khó để vượt ải có thể nói là tăng theo đường thẳng!!" Phan Tông Bạch mí mắt giật giật: "Đột nhiên nhớ ra, tôi nhớ trước đây trong cục có người từng gặp phải loại trận pháp cơ quan Phục Hỏa tương tự thế này!!

Kết cục cuối cùng thê thảm lắm!!" Khi ông nói vậy, hồi tưởng lại tình hình lúc đó, sắc mặt cũng bỗng chốc trắng bệch!

Còn Vương Triết ngồi ở giữa chắc chắn là cảm giác nhập vai cực mạnh, tim đập thình thịch, nhưng nhìn Trần Thiên Nhiễm trên màn hình, không biết tại sao lại có cảm giác đối phương... sẽ tạo ra một kỳ tích nào đó!!

Chương 33

Lâm Vũ nói tiếp: "Muốn chịu đựng được loại cơ quan này, đối với tinh thần của người vượt ải là một thử thách cực lớn!

E là... cần đạt đến cấp Ngân Vệ!!

Nhưng Trần Thiên Nhiễm này thì khó mà nói trước được!!" Trên màn hình livestream, đối mặt với những hành động cực kỳ 'quyến rũ' của Lưu Phỉ Phỉ, Trần Thiên Nhiễm đã quả đoạn chọn cách giúp đối phương tỉnh táo!

Hắn giơ tay tát mạnh một cái!

Chát!!!

Ba cái tát vang lên giòn giã, và hành động này không chỉ khiến Lưu Phỉ Phỉ tỉnh táo lại!

Mà còn khiến tất cả mọi người trong phòng livestream ngây người! 【Khoan đã!

Tôi vừa thấy gì thế này?

Tôi vừa thấy cái gì cơ?

Trần cẩu đánh Lưu Phỉ Phỉ ư??】 【Thằng cha nhà anh Trần cẩu!!

Anh dám động thủ với Lưu Phỉ Phỉ à?

Đậu xanh!!

Anh đừng hòng mà còn sống bước ra ngoài đấy!!】 【Cẩu thật sự!!

Quá là cẩu luôn!

Đã đưa Phỉ Phỉ đi mạo hiểm rồi, giờ còn ra tay đánh cô ấy?

Đúng là chiều quá hóa hư mà?】 Trong phút chốc, lượng bình luận trên màn hình bùng nổ dữ dội!

Nhưng giữa những tiếng chửi bới dày đặc đó, một tài khoản ID tên là "Đạo Mộ Hành Gia" lại lên tiếng: 【Các bác ơi, trong tình huống vừa rồi, nếu Trần cẩu không tát một cú đó thì e rằng thần trí của Lưu Phỉ Phỉ sẽ hoàn toàn chìm đắm!

Đây là một trận pháp vô cùng nguy hiểm!!】 Nghe thấy vậy, sự tò mò của anh em thủy hữu lập tức tăng vọt: 【Gì cơ gì cơ?

Lão đại lại biết gì à??】 【Nói mau đi!!

Để tôi còn có thêm động lực khi đi xử đẹp Trần cẩu!】 【Dù thế nào đi nữa, Trần cẩu đánh Phỉ Phỉ là sự thật!!

Trần cẩu tất sát!】 Theo sau những bình luận đó, Đạo Mộ Hành Gia lại tiếp tục lên tiếng: 【Mê Ích Trận!

Mê Ích Trận bình thường vốn đã có hiệu quả nhiễu loạn thần trí con người!

Mà Mê Ích Trận ở đây rõ ràng còn mạnh hơn nhiều!

Thông thường nó sẽ đi kèm với việc phun trào Phục Hỏa để bộc phát!

Nhưng hiện tại, ngay cả khi chưa kích hoạt cơ quan Phục Hỏa mà nó đã phát tác, đủ thấy trận pháp này mạnh đến mức nào!!

Ván này Trần cẩu có vẻ nguy rồi!】 Lời nói của Đạo Mộ Hành Gia khiến anh em càng thêm căng thẳng!!

Đồng thời cũng khiến Phan Tông Bạch và Lâm Vũ đang ngồi trước màn hình phải nhíu chặt lông mày. "Cái gã Đạo Mộ Hành Gia này là thế nào?

Hắn ta có vẻ... rất am hiểu về mộ đạo?" Phan Tông Bạch nghi hoặc nhìn về phía Lâm Vũ.

Lâm Vũ khẽ lắc đầu: "Thế giới này tàng long ngọa hổ, cứ xem tiếp đi!

Nếu Trần Thiên Nhiễm ngã gục ở cửa này, thì lúc đó chỉ có thể đợi Cục trưởng đến nhặt xác cho họ thôi!" Phan Tông Bạch nghe vậy cũng gật đầu: "Tôi cảm giác đám người Cục trưởng chắc cũng sắp đuổi kịp rồi!" Ngay khi hai người đang nói chuyện, trên màn hình livestream, lửa đã bắt đầu bùng cháy!!

Oành!!!

Nhiệt độ cao bỏng rát trong nháy mắt quét qua cả đoạn mộ đạo!

Thậm chí lúc này, mọi người còn không nhìn rõ tình hình bên trong!

Độ mãnh liệt của ngọn lửa cũng khiến Phan Tông Bạch và Lâm Vũ giật mình. "Cái gì??

Uy lực của Phục Hỏa này sao lại lớn như vậy?

Thật không thể tin nổi!!" "Quá khủng khiếp!!

Căn bản là không có khả năng sống sót!!" Màn hình livestream hoàn toàn biến thành một biển lửa, nhưng đúng lúc này, một bóng người đột nhiên vọt ra từ bên trong!

Oành!!

Một bước đạp xuống, hổ hổ sinh phong!

Bóng dáng hắn như quỷ mị, luôn có thể tránh né những luồng lửa phun ra một cách hiểm hóc nhất!

Nếu nhìn kỹ, có thể thấy trên người hắn còn đang bám chặt lấy Lưu Phỉ Phỉ!

Cô liên tục kêu la thảm thiết!! "A!!!

A!!

Tiểu ca!!

Chậm điểm!

Chậm chút đi!!

Đau quá!!" Trần Thiên Nhiễm đương nhiên không rảnh để tâm đến tiếng hét của Lưu Phỉ Phỉ, Phát Khâu Ấn liên tục phát tác để kháng cự lại sự quấy nhiễu tinh thần của Mê Ích Trận!

Hắn cũng thực sự nhận ra sự đáng sợ của trận pháp này, nó hoàn toàn tấn công trực tiếp vào đại não!

Nếu không nhờ Phát Khâu Ấn có tác dụng minh thần, thì hắn đã bị khống chế từ lâu rồi, và kết cục sẽ là bị hỏa diễm thiêu rụi!! "Thiên Quan chúc phúc!" Trần Thiên Nhiễm gầm nhẹ, Phát Khâu Ấn trong lòng bàn tay tỏa ra ánh sáng mờ ảo, ẩn hiện phúc trạch giáng xuống!

Đồng thời hắn cũng đang thôi động Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, tìm kiếm sinh cơ trong Mê Ích Trận này!!

Cơ quan Phục Hỏa vốn có quy luật của nó, nhưng quy luật này lại dựa trên phong thủy!

May mà bộ đồ xung kích trên người ngoài tác dụng chống cắt thì còn có khả năng phòng hỏa nhất định.

Sau vài cú nhảy vọt, quần áo mới bắt đầu có dấu vết bị cháy xém.

Hỏa đối lập với Thủy!

Ly là Hỏa, Khảm là Thủy!

Ly hướng Đông, Khảm hướng Tây!

Nhưng phương vị Kỳ Môn phong thủy ở đây rất đặc thù, dù hắn

tìm kiếm hồi lâu vẫn không thấy vị trí Khảm tương ứng!

Trong phút chốc, hắn chỉ có thể dựa vào cơ thể đã được cường hóa để liên tục né tránh!

Nhưng cứ né tránh mãi thì thể lực cũng có lúc cạn kiệt!

Cần phải nhanh chóng tìm ra bước đột phá!!

Màn hình livestream lửa cháy phừng phừng.

Anh em thủy hữu lại một phen kinh hãi: 【Vãi chưởng!!

Cái này hung tàn quá rồi!!

Trần cẩu đúng là có kỹ năng thật!

Có thể liên tục né tránh, thân pháp của gã tuyệt đỉnh thật sự!】
【Khiêu vũ trong biển lửa?

Đỉnh chóp!!

Chương 34

Đỉnh của chóp!!】【Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, sao Trần cẩu vẫn chưa tìm được cách phá giải thế??

Chuyện gì vậy?

Có gì đó không ổn à??

Chẳng lẽ lần này tèo thật sao?】Giữa lúc mọi người đang ngạc nhiên, Đạo Mộ Hành Gia lại gửi một dòng bình luận:【Không biết vì sao Trần cẩu có thể kháng lại sự quấy nhiễu tinh thần của Mê Ích Trận, nhưng cục phong thủy ở đây không phải người thường có thể phá giải được!!

Chìa khóa để phá giải nằm ở chỗ tìm được vị trí Khảm, nhưng thiết kế cơ quan trong mộ đạo này vô cùng tinh xảo, rõ ràng là do một đại sư phong thủy cực kỳ lợi hại thiết kế, dẫn đến việc khó mà tìm thấy vị trí Khảm tương ứng!

Thể lực rồi cũng sẽ cạn, nếu đến lúc đó Trần cẩu vẫn không tìm ra thì họ... thực sự gặp nguy hiểm rồi!】Lời của Đạo Mộ Hành Gia khiến khu bình luận dậy sóng một lần nữa!!

Ngô Đức đang xem livestream cũng nhíu chặt lông mày: "Lần này... e là tiêu đời thật rồi!!" Ngô Tuấn Tùng đứng bên cạnh lạnh lùng cười: "Hừ, dù sao cũng là kẻ trộm mộ, chết cũng không đáng tiếc!

Giá trị của hắn cũng chỉ đến đây thôi!" Nhưng ngay đúng lúc này!!

Trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm dừng chân, thân hình loạng choạng, trong tay không biết từ lúc nào đã xuất hiện một chiếc hộp cơ quan!

Thấy cảnh này, đồng tử của Vu Đức co rụt lại: "Hộp cơ quan?"

Lão thầm thì một câu, sau đó như chợt hiểu ra điều gì: "Hóa ra là vậy!!

Hóa ra là vậy!!

Trần Thiên Nhiễm này quả thực là đại tài về phong thủy!!

Đại tài!!" Tôn Bảo Tuyền hiển nhiên không hiểu lời lão nói, nghi hoặc hỏi: "Lão Vu!

Ý ông là sao?

Tôi vẫn chưa nhìn ra gì cả?" "Ha ha," Vu Đức phấn khích: "Cứ nhìn đi!!

Cậu nhóc này luôn biết cách tạo ra bất ngờ đấy!!" "Bất ngờ?" Ngô Tuấn Tùng nghe vậy, ánh mắt lộ vẻ khinh thường.

Nhưng giây tiếp theo, trên màn hình Trần Thiên Nhiễm không còn di chuyển nữa, cơ quan Phục Hỏa hai bên lại bị kích hoạt!

Những ngọn lửa hung dữ rực cháy đang chuẩn bị phun ra!!

Lưu Phỉ Phỉ đang bám trên người hắn đương nhiên nhận thấy điều đó, lập tức lo lắng thúc giục: "Tiểu ca!!

Chạy đi!!

Chạy mau đi!!

Lửa sắp tới rồi!!" Nhưng hắn không hề có ý định nhúc nhích, ngược lại còn nói: "Không cần phải trốn!" "Hả??" Lưu Phỉ Phỉ ngây người.

Trần Thiên Nhiễm nghiêng đầu nhìn cô, đôi môi khẽ mở, thốt ra một câu: "Nơi ta đứng, chính là Sinh Môn!" Cùng với tiếng nói của Trần Thiên Nhiễm vừa dứt, Lưu Phỉ Phỉ cảm giác dưới mặt đất như hiện ra những hình ảnh ảo ảnh!

Mà nơi Trần Thiên Nhiễm đứng chính là Sinh Môn!

Hộp cơ quan trong tay hắn phát ra tiếng lạch cạch lạch cạch, giống như bên trong đang không ngừng vận hành!

Nhưng dấu hiệu lửa phun vẫn không có ý định dừng lại.

Lưu Phỉ Phỉ lo lắng hỏi: "Tiểu ca, hình như không có tác dụng gì, giờ tính sao đây!" Cảnh này cũng khiến khán giả trong phòng livestream thót tim, tất cả mọi người nín thở, không dám cử động mạnh!

Dù sao người gặp nguy hiểm là Phỉ Phỉ mà!

Trên màn hình, họng lửa đã tích tụ một lượng lớn hỏa diễm, đột nhiên!

Oành!!

Một tiếng nổ lớn!

Lửa lập tức phun ra!!

Nhưng ngay khi sắp chạm vào người hai người, một tình cảnh kỳ quái đã xảy ra...

Hai luồng lửa mãnh liệt đó đã né tránh họ!

Giống như một chiếc xe đang chạy tốc độ cao, lúc suýt đâm vào thì đánh lái ngoặt sang một bên.

Nhưng đây là lửa, ngọn lửa đang phun ra!

Vậy mà nó lại uốn cong một cách quỷ dị!

Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc nhìn xung quanh, đồng tử run rẩy kịch liệt: "Cái... cái gì thế này?

Chuyện này là sao?" Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm khẽ vỗ vào mông cô, ra hiệu cô có thể leo xuống: "Thực ra giải thích cũng khá đơn giản, trong phạm vi thị giác của chúng ta, ngọn lửa bị bẻ cong là do

các yếu tố như không gian, thời gian!

Mà trong Kỳ Môn Bát Quái, những thuật sĩ thực thụ có thể thay đổi không gian, thời gian, từ đó đạt được việc tìm lành tránh dữ thực sự." "Cái gì??" Lưu Phỉ Phỉ đỏ bừng mặt, não bộ vẫn còn đang vương vấn cảm giác bàn tay lớn của hắn vừa vỗ, dường như... cũng không tệ lắm?

Cô hoàn hồn lại, tiếp tục hỏi: "Vậy lúc nãy anh...

đã thay đổi cái không gian và thời gian gì đó sao?" Khi ngọn lửa dần tắt, khán giả cũng lấy lại bình tĩnh, nhưng khi thấy màn tương tác của hai người, họ lại không kìm được! 【Tên khốn kia!

Bàn tay heo của anh đặt ở đâu đấy??

Đáng chết!!

Sớm muộn gì cũng chặt tay anh thôi!】 【Mẹ nó chứ!

Tranh thủ sàm sỡ thì bảo sàm sỡ đi!

Lại còn bày đặt lý luận viển vông ở đây?

Lôi cả không gian thời gian vào nữa!!】 【Mặc dù lời của Trần Thiên Nhiễm nghe có vẻ ảo ma, nhưng nếu sự thật không phải thế thì tôi chẳng biết phải giải thích thế nào nữa!

Lửa mẹ nó sao mà biết rẽ ngang được chứ!!】 【Quá ly phổ!!

Thực sự quá ly phổ!

Đến giờ tôi vẫn thấy cái này cứ như phim ấy!!

Thậm chí còn viễn tưởng hơn cả phim!!】 【Đạo Mộ Hành Gia đâu rồi??

Chẳng phải ông am hiểu lắm sao?

Ra giải thích chút đi!!

Chuyện này thực sự có liên quan đến cái gọi là không gian thời gian à??】 Ngày càng nhiều người bắt đầu @, kết quả Đạo Mộ Hành Gia xuất hiện chỉ gửi đúng một chữ: 【Đậu!】 Chỉ là một từ cảm thán đơn giản nhưng đã thể hiện trọn vẹn ý tứ của ông ta!

Lúc này, phòng livestream càng nổ tung hơn nữa!

Đồng thời, trên màn hình, đối mặt với câu hỏi của Lưu Phỉ Phỉ, Trần Thiên Nhiễm giơ hộp cơ quan lên và ra hiệu: "Với năng lực của tôi thì chưa đủ để làm được, nhưng cái hộp cơ quan này thì làm được!

Trong các cơ quan của Lạc Bản, nó có khả năng thay đổi cơ quan, tuy đã bị tôi phá giải nhưng nó vẫn có thể tiếp tục sử dụng.

Thay đổi vị trí Kỳ Môn phong thủy, trong nhiều trường hợp đều phải dựa vào những đạo cụ như thế này." Lưu Phỉ Phỉ nghe hắn nói, đôi mắt đẹp cũng khẽ run rẩy, rõ ràng là bị sốc, nhưng rất nhanh cô đã nhớ ra một chuyện: "Khoan đã!" "Hử?

Gì thế?" Trần Thiên Nhiễm giả bộ trấn tĩnh cất hộp cơ quan đi, biết đâu sau này còn dùng được.

Lưu Phỉ Phỉ nheo mắt, ánh mắt tràn đầy tức giận: "Cái tát lúc nãy của anh!

Là có ý gì hả!!" "À," Trần Thiên Nhiễm tỏ ra cực kỳ bình tĩnh, lên tiếng giải thích: "Mê Ích Trận, tác dụng lớn nhất là nhiễu loạn thần trí, nếu tôi không đánh thức cô, thì kết quả khả quan nhất của cô là chôn thây trong biển lửa!" "Loạn thần trí?

Chôn thây biển lửa?" Lưu Phỉ Phỉ không khỏi cảm thấy sợ hãi, lòng lo lắng không yên, gương mặt lộ rõ vẻ hãi hùng.

Thấy vậy, Trần Thiên Nhiễm cười vỗ vai cô: "Ha ha, không có gì, không cần cảm ơn tôi, chuyện này cũng chỉ là tiện tay thôi!" Hắn nói xong liền sửa soạn lại ba lô, chuẩn bị rời khỏi hang động.

Còn Lưu Phỉ Phỉ thì ngẩn người, gương mặt hiện lên vẻ ngơ ngác...

Không đúng chứ?

Hình như... mình đâu có định cảm ơn anh ta đâu!

Chương 35

Sao lại thành ra thế này??

Khán giả trong phòng livestream rõ ràng cũng có chút mộng bức: 【Cái quái gì vậy??

Sao bỗng dưng lại thành Phỉ Phỉ phải cảm ơn hắn?】【Hay lắm!

Trần cẩu đúng là cẩu thật mà!

Lời nói đúng là khéo léo lật lọng!】【Vô địch rồi!!

Thực sự vô địch rồi!!

Đời này tôi chưa thấy ai ảo ma đến thế!!】【Đội khảo cổ đâu rồi??

Mau bắt hắn lại đi!!

Bắt lại ngay!!】【Đúng vậy!!

Cũng chắc sắp đuổi kịp rồi nhỉ?

Mau bắt lại là xong chuyện!!】Tại tổ chương trình, Phan Tông Bạch dần lấy lại tinh thần, ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi: "Hắn... rốt cuộc hắn là ai?

Rốt cuộc là loại người nào!!" Lâm Vũ bên cạnh cũng chậc chậc kinh thán: "Lợi hại, đúng là lợi hại, ban đầu tôi cứ nghĩ ván này hắn chắc chắn phải chết, hoàn toàn không ngờ tới tạo nghệ phong thủy của hắn lại đạt đến mức này!!

E là Cục trưởng cũng không thể ngồi cùng mâm với hắn được!" Phan Tông Bạch nghe vậy liền nói: "Lâm ca, anh nói xem sao đám người Cục trưởng vẫn chưa đuổi kịp?

Không lẽ đã xảy ra sai sót gì rồi?" Càng xem livestream của Lưu

Phỉ Phỉ, họ càng cảm thấy Thủy Hoàng Lăng này không hề đơn giản, chỉ mới vài cái cơ quan liên tiếp đã đủ để đứng tim rồi!

Mà có thể vượt qua được đều là nhờ những thủ đoạn nghịch thiên của Trần Thiên Nhiễm!

Ban đầu cả hai còn cảm thấy đội khảo cổ đuổi kịp tuyệt đối không phải vấn đề, nhưng khi Trần Thiên Nhiễm thể hiện ngày càng nghịch thiên, họ càng thêm lo lắng!

Lâm Vũ cũng đầy vẻ u sầu: "Khó nói lắm!!" Trong lúc hai người đang u sầu, Vương Triết bị kẹp ở giữa lại khẽ nhếch môi cười, trong lòng gào thét: Đây là người bình thường mà tổ chương trình tôi chọn đấy!!

Người tôi chọn đấy!!

Đỉnh thật sự!!

Quá đỉnh!!

Cùng lúc đó, tại nơi đội khảo cổ đang đứng, cảnh Trần Thiên Nhiễm thoát hiểm không nghi ngờ gì đã làm tất cả mọi người kinh hãi, mọi người đều ngạc nhiên không thôi, đồng thời cũng cảm thấy sợ hãi sâu sắc hơn đối với những cơ quan có thể gặp phải sắp tới, dù sao chuyện này đã vượt xa trí tưởng tượng của họ!

Nhưng đúng lúc này, một chiến sĩ đặc chủng đã tiến vào trong hầm đạo đột nhiên hô lên: "Đội trưởng!!

Có gì đó không ổn!" Nghe vậy, Ngô Tuấn Tùng lập tức cầm lấy khẩu súng trường trên lưng, lên đạn trong tích tắc, ánh mắt chậm rãi quét theo họng súng: "Chuyện gì thế?" "Người anh em phụ trách canh gác biến mất rồi!!" Giọng của người chiến sĩ đặc chủng đó vô cùng cấp bách, nhưng sau đó lại trở nên... run rẩy!! "Không...

đừng mà...

ặc..." Trong đoạn hầm đạo u ám sâu thẳm, tình cờ có một khúc quanh, và người chiến sĩ đó đang ở phía bên kia khúc quanh, nhưng giọng nói run rẩy của anh ta dần biến thành như bị ai đó bóp nghẹt cổ!

Cho đến khi không còn phát ra được một chút âm thanh nào nữa.

Hiện trường lập tức rơi vào một sự tĩnh lặng chết chóc, mọi người nhìn nhau, nhờ vào ánh sáng dư thừa của đèn pin, họ vẫn có thể nhìn rõ vẻ mặt sợ hãi của đối phương!

Ngoại trừ một chiến sĩ đặc chủng đã hy sinh, giờ lại có thêm hai người sinh tử chưa rõ, và cả đội khảo cổ hiện tại chỉ còn lại bảy người.

Tôn Bảo Tuyền lên tiếng: "Mọi người bình tĩnh đã!

Đừng có chạy lung tung!

Nếu không..." "Hừ!!" Ngô Tuấn Tùng hừ lạnh một tiếng: "Dám làm hại anh em của tôi!

Bất kể là thứ gì!!

Chỉ cần là sinh vật sống!

Tôi không tin hỏa lực không áp chế được nó!" Nghe vậy, Vu Đức vội vàng lên tiếng: "Ngô đội!

Đừng nóng, bớt giận đã!" Lão trước tiên gọi đối phương lại, sau đó vội vàng giải thích: "Dựa vào nội dung livestream để suy đoán, chúng ta cách Trần Thiên Nhiễm không quá xa, qua những suy đoán vừa rồi, thứ xuất hiện rất có thể chính là con quỷ vật đó!!

Trong tình huống này, lỗ mãng xông vào chắc chắn sẽ gây ra họa lớn!

Nên biết rằng, ngay cả Trần Thiên Nhiễm cũng phải tốn không ít thủ đoạn mới ép lui được con quỷ đó!" Ngô Tuấn Tùng nghe lão nói

vậy, lông mày hơi nhíu lại, lộ vẻ khinh thường: "Mặc dù về năng lực chiến đấu cá nhân chúng tôi có thể không bằng hắn, nhưng hỏa lực chính là chỗ dựa!

Và đây cũng là nguyên nhân chính khiến giới giang hồ bao năm qua không bao giờ có thể đứng ra ngoài ánh sáng được!" Anh ta nói xong liền giơ tay ra hiệu cho các chiến sĩ đặc chủng còn lại chuẩn bị hành động!

Là những chiến sĩ đặc chủng, vốn dĩ đã được huấn luyện nghiêm ngặt, chỉ qua vài ánh mắt giao lưu, mấy người đã hiểu phải làm gì!

Ngay lập tức, họ lần lượt mở khóa an toàn súng!

Tiến lại gần với đội hình tam giác.

Cảnh này khiến Tôn Bảo Tuyền cau mày, quay đầu nhìn Vu Đức: "Xác định là con quỷ vật đó sao?" "Khả năng cao là vậy," Vu Đức cười gượng gạo, đồng thời la bàn trong tay đã bắt đầu xoay chuyển điên cuồng.

Lão tuy là phong thủy sư nhưng không có quá nhiều lực chiến đấu, huống chi bây giờ Ngô Tuấn Tùng hoàn toàn đang nóng đầu, thậm chí có chút ý muốn đánh cược.

Trong tình huống này, chắc chắn là làm tăng thêm nguy cơ!

Và lúc này, Tôn Bảo Tuyền cũng lập tức lấy điện thoại vệ tinh ra, bấm một dãy số, sau một cuộc điện thoại ngắn ngủi, ông nhìn về phía Vu Đức: "Đồng Vệ đội, tới rồi!" Tiếng vừa dứt!

Đoàng đoàng đoàng!!

Một trận mưa bom bão đạn lập tức bùng nổ!!

Hỏa lực khủng khiếp ngay lập tức thắp sáng nơi này, đồng thời làm lộ rõ hình dáng của con quỷ vật đó!!

Mặc dù tốc độ xả đạn cực kỳ mãnh liệt, nhưng tốc độ của con quỷ vật lại vượt xa trí tưởng tượng của mọi người!

Nó thân hình như quỷ mị, điên cuồng gây thương tích nặng nề cho các chiến sĩ đặc chủng tại hiện trường!!

Trong nháy mắt, đã có vài người ngã xuống!! "Rõ ràng đều là Thập Tam Tặc, tại sao lại muốn đoạt mạng ta...

ư...

ư..." Con quỷ vật liên tục phát ra tiếng hát tuồng khiến người ta rợn tóc gáy, và mỗi lần nó tấn công đều dấy lên những luồng sương đen!!

Khi từng chiến sĩ đặc chủng bị thương nặng ngã xuống, Ngô Tuấn Tùng hoàn toàn đỏ mắt: "Khốn kiếp!!

Khốn kiếp!!" Nghĩ lại, vì Trần Thiên Nhiễm gây hiểu lầm trong video mà một chiến sĩ đặc chủng tử vong, hiện tại lại vì Trần Thiên Nhiễm kích hoạt Dạ Tế Trận dẫn đến quỷ vật xuất hiện, càng khiến số lượng thương vong tăng lên, sự phẫn nộ hoàn toàn chiếm lấy lý trí!! "Hát!!!" Ngô Tuấn Tùng gầm lên một tiếng, tiện tay vứt bỏ khẩu súng trường đã bắn hết viên đạn cuối cùng, sau đó bật nhảy lên!!

Tay phải rút ra con dao găm bên hông, lập tức lao tới, đâm thẳng!! "Chết đi!!!" Tuy là quỷ vật, nhưng trong cuộc đọ súng vừa rồi, các đòn tấn công vẫn có thể gây ra mức độ tổn thương nhất định, vậy thì quyền cước chắc chắn cũng có thể!!

Ngô Tuấn Tùng hai mắt đỏ rực, nhát dao này là đòn tấn công phẫn nộ của anh ta, và cũng là một sự không phục!

Một tên trộm mộ còn có thể ép lui nó, mình là vua cận chiến đặc chủng!

Lại không làm được sao?

Dao găm đâm ra!

Chỉ trong nháy mắt là sẽ chạm tới người đối phương!

Nhưng thấy con quỷ vật đó từ từ nghiêng đầu, lộ ra một vẻ nghi hoặc, như muốn nói: Ngươi là cái thá gì?

Bốp!!!

Một cú đá!!

Hình bóng con quỷ vật không biết từ lúc nào đã xuất hiện trước mặt Ngô Tuấn Tùng, sương đen ngưng tụ thành một cú đá thực chất, trực tiếp hất văng anh ta đi!!

Lực đạo khủng khiếp khiến anh ta va vào tường, ngũ tạng lục phủ đều run rẩy!!

Xương sườn đã gãy quá nửa!

Chương 36

Sợ hãi!!

Sự sợ hãi hoàn toàn chiếm lấy cơn giận dữ!

Đồng thời một ý nghĩ kinh hãi hơn trào dâng trong não bộ: Trần Thiên Nhiễm rốt cuộc là ai!!

Hắn rốt cuộc là loại người nào!!

Chỉ có thực sự giao thủ với quỷ vật!

Chiến đấu mới có thể thực sự cảm nhận được sự khủng khiếp của đối phương!

Nhưng so sánh với điều đó, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm chỉ súc thế một ngón tay đã trực tiếp ép lui nó!!

Phải là người có thực lực thế nào mới làm được như vậy!

Cả trận chiến chưa đầy mười giây đã kết thúc, quỷ vật đứng yên tại chỗ, trong miệng vẫn lặp lại câu nói đó: "Rõ ràng đều là Thập Tam Tặc, tại sao lại muốn đoạt mạng ta...

ư...

ư..." Lúc này, mấy người còn sống sót tại hiện trường tim đã treo lên tận cổ!

Đồng thời họ cũng hiểu sâu sắc hơn, lực chiến của Trần Thiên Nhiễm hung hãn đến mức nào!!

Nếu không!

Làm sao ép lui được quỷ vật!

Tôn Bảo Tuyền quay đầu nhìn Vu Đức: "Tranh thủ thời gian!

Đợi Đồng Vệ đội!!" "Yên tâm!

Thời gian chắc chắn cầm cự được!!" La bàn trong tay Vu Đức lại xoay chuyển, trong tầm mắt đã hiện ra đồ hình Kỳ Môn Bát Quái!

Đồng thời lão cũng đang âm thầm điều chỉnh vị trí đứng!

Và trong não bộ đang hồi tưởng lại một số tình huống khi Trần Thiên Nhiễm đối phó với con quỷ này, cố gắng tìm kiếm chút tham khảo từ đó!

Nhưng đúng lúc này!!

Vèo!!

Quỷ vật đột nhiên như bóng ma xuất hiện!!

Cách lão chưa đầy một tấc!!

Hàn khí lạnh lẽo tạt thẳng vào mặt!!

Vu Đức hoàn toàn không dám thở mạnh, mồ hôi lạnh trên trán không ngừng chảy xuống!!

Khuôn mặt trắng bệch đối diện lại nhìn lão đầy ẩn ý, rồi như một lần hồi quang phản chiếu mà nói một câu: "So với vị kia... các ngươi, quá yếu!" Trong khi nói, quỷ vật từ từ giơ tay phải lên, ngón tay dần hóa thành móng vuốt sắc nhọn, và sắp sửa hạ xuống trong tích tắc, đột nhiên!!

Choảng!!

Một ngọn trường thương không một dấu hiệu báo trước bắn mạnh tới!!

Một tiếng quát vang dội khắp nơi này!! "Hát!!!

Yêu ma quỷ quái!

Còn dám ở đây phóng túng!!" "A..." Quỷ vật lại gầm lên, đồng

thời thân hình lao nhanh về phía người vừa ném trường thương!!

Oành!!

Oành!!

Oành!!

Hai bên giao thủ, lập tức bùng nổ những trận âm thanh của khí lãng khủng khiếp!!

Nhưng họ càng đánh dữ dội, biểu cảm trên mặt Vu Đức và Tôn Bảo Tuyền lại càng phong phú!!

Vu Đức nhìn vào trung tâm cuộc chiến: "Ba... ba vị Đồng Vệ đội??" "Sao có thể như vậy..." Tôn Bảo Tuyền có chút nghi ngờ nhân sinh, "Con quỷ vật này lại có thể đánh ngang ngửa với ba vị cường giả Đồng Vệ đội!!

Vậy suy tính ra, Trần Thiên Nhiễm này rốt cuộc đã đạt đến đẳng cấp thực lực nào!!" Tiếng nổ của trận chiến cực kỳ vang dội, ngay cả hai người Trần Thiên Nhiễm cũng nghe thấy lờ mờ. "Tiểu ca, anh có nghe thấy tiếng gì không?" Trần Thiên Nhiễm quay đầu nhìn lại phía sau: "Không có gì, chắc là bánh răng cơ quan chuyển động thôi," hắn nói rồi thúc giục: "Đi mau đi!

Để tránh phát sinh ngoài ý muốn." Nghe lời này, Lưu Phỉ Phỉ cũng nặng nề gật đầu, sau nhiều lần thoát chết, sự tin tưởng của cô đối với Trần Thiên Nhiễm rõ ràng đã đạt đến một tầm cao mới, một khi đối phương đã nói không đi sẽ gặp nguy hiểm, thì phải nhanh chóng đi thôi!!

Rời khỏi mộ đạo có cơ quan Phục Hỏa, xuyên qua một cánh cổng vòm nhỏ hẹp, lại là một đoạn hầm đạo dài hẹp, ánh sáng đèn pin chiếu lên mặt gạch mộ phía trước, và bên tai Trần Thiên Nhiễm truyền đến một thông báo hệ thống: 【Đinh, chúc mừng ký chủ tiến độ khám phá

Thủy Hoàng Lăng đạt 17%】 Thông báo hệ thống không chỉ hiện lên khi đạt con số tròn, mà mỗi khi có tiến triển đều sẽ có thông báo, cơ bản là mỗi khi đi qua một mộ đạo có cơ quan sẽ tăng 3% tiến độ, điều này khiến Trần Thiên Nhiễm không khỏi kỳ vọng vào những phần thưởng có thể nhận được sắp tới!

Những thứ nhận được trước đó, dù là Phát Khâu Song Chỉ, hay là những vật tượng trưng cho Mạc Kim Giáo Úy và Phát Khâu Thiên Quan, Phát Khâu Ấn, Mạc Kim Phù, đều mang lại sự thăng tiến đáng kể về lực chiến cho hắn.

Lúc này, ánh sáng đèn pin đi trước một bước rời khỏi hầm đạo dài hẹp, chìm vào một gian mộ thất rộng lớn hơn!

Đúng vậy, lần này không còn là hầm đạo hình chữ nhật nữa, mà là một gian mộ thất hình vuông điển hình, bốn bức tường khắc phù điêu, do bị phong kín dưới lòng đất thời gian dài, nên dù sau hai ngàn năm vẫn không bị phai màu nhiều, hình dáng nhân vật trên đó sống động như thật, kiến trúc như được đúc theo tỷ lệ.

Nhưng thứ thực sự thu hút ánh nhìn không phải là những bức bích họa này, mà là một chiếc quan quách bằng thanh đồng đặt ở chính giữa. "Tiểu ca." Lưu Phỉ Phỉ lập tức nắm lấy cánh tay Trần Thiên Nhiễm, đôi mắt dán chặt vào chiếc quan thanh đồng đó: "Đây chẳng lẽ chính là quan quách của Thủy Hoàng sao?" "Chắc là không phải, đây có lẽ là một gian mộ bồi táng, mộ thất của đế vương tuyệt đối không đơn giản như thế này," Trần Thiên Nhiễm khẽ vỗ tay cô, ra hiệu cô có thể thả lỏng một chút.

Hắn đã bắt đầu thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, khi kỹ năng này đạt đến cấp độ LV2, hắn đã có một cảm nhận hoàn toàn mới về cục phong thủy và các phương diện khác.

Gian mộ thất này đương nhiên cũng được cao nhân phong thủy chỉ

điểm để bố trí, nhưng cục diện này khiến Trần Thiên Nhiễm cảm thấy có chút kỳ quái, rất bình ổn, không có bất kỳ dấu hiệu hung hiểm nào.

Nhưng thường thường như vậy lại khiến hắn cảm thấy nên cẩn thận hơn, chỉ có điều sự lo lắng này chắc chắn không thể nói cho Lưu Phỉ Phỉ biết.

Sau đó, tầm mắt của hắn dừng lại trên những bức bích họa xung quanh, và khi cảnh tượng trong mộ thất này xuất hiện trên phòng livestream, anh em thủy hữu hoàn toàn sôi sục! 【Vãi chưởng!!

Quan thanh đồng!

Đây là quan thanh đồng đó!

Trời ạ!

Chẳng lẽ bên trong này nằm chính là Thủy Hoàng trong truyền thuyết?】【Tê!!

Thế này thì mong chờ quá đi mất!

Hay lắm!】【Thủy Hoàng!!

Đây chính là quan quách của Thủy Hoàng rồi!】【Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, sao đội khảo cổ vẫn chưa đuổi kịp thế!!

Nếu không đuổi kịp thì tên trộm mộ Trần cẩu sắp cạy cả nắp quan tài của Thủy Hoàng lên mất!】 Tại tổ chương trình, mặt Phan Tông Bạch cũng trắng bệch trong nháy mắt: "Mộ thất!!

Chẳng lẽ điều này nghĩa là đã tiến vào trong địa cung rồi?

Sao lại có thể như vậy!

Tại sao đội khảo cổ vẫn chưa tới tới nơi!!

Chẳng lẽ bị cơ quan cầm chân rồi?" Ngồi bên cạnh anh ta, Vương

Triết trong lòng cũng một hồi kinh ngạc, đó là đội ngũ liên hợp giữa đội khảo cổ, Cục Dân Điều Phong Thủy và cả phía quân khu cơ mà!

Nhưng ngay cả họ cũng không thể đuổi kịp nhanh như vậy, hay nói cách khác, những cơ quan này xa không đơn giản như những gì thấy trên livestream!

Mức độ nguy hiểm chỉ có cao hơn!!

Lúc này, Lâm Vũ lên tiếng: "Đây không phải là mộ thất nơi Thủy Hoàng Lăng tọa lạc, dựa trên cấu trúc và phân tích các phương diện ở đây, chắc là mộ bồi táng, nhưng cụ thể là ai thì không rõ, chỉ có điều..." "Chỉ có điều gì?" Phan Tông Bạch nghi hoặc nhìn anh ta.

Lâm Vũ lên tiếng: "Không biết anh còn nhớ một chuyện xảy ra ba năm trước không?" "Ba năm trước..." Phan Tông Bạch nhíu mày, nỗ lực tìm kiếm ký ức liên quan trong não bộ, ngay sau đó anh ta kinh hô: "Lâm ca!!

Ý anh là ngôi cổ mộ được phát hiện dưới phố Cửu Cô Nương ba năm trước?" "Đúng," Sắc mặt Lâm Vũ hơi lộ vẻ ngưng trọng, "Lúc đó tôi đi cùng Cục trưởng vào cổ mộ, cách cục ngôi cổ mộ đó và gian mộ bồi táng này có thể nói là giống nhau đến mức độ cao!" "Tuyệt Sát Trận." Phan Tông Bạch chậm rãi đọc ra cái tên này, và điều này chắc chắn khiến Vương Triết ngồi ở giữa giật mình một cái: "Cái... cái gì cơ??" Ông ta kinh ngạc nhìn hai người, tuy không hiểu trận pháp này là cái thá gì, nhưng đã là "tuyệt sát" thì chắc chắn cực kỳ nguy hiểm!

Lâm Vũ nghe ông ta kinh hô cũng không quá ngạc nhiên, hơi ngẩng đầu nói: "Cái gọi là Tuyệt Sát Trận cũng thuộc về một loại cách cục trong phong thủy, thông thường nó sẽ không xuất hiện trong mộ táng, mà ngôi cổ mộ lúc đó bản thân ý nghĩa của nó đã không phải là cổ mộ rồi.

Chương 37

Đó là người trong bát môn giang hồ, khi gần kề cái chết, đã tự mình tìm người tạo ra một nơi mộ táng, và thiết hạ Tuyệt Sát Trận cũng là để ngăn chặn có người trộm mộ cướp lấy những thứ mà người đó nắm giữ!

Lúc đó cũng phải có một đội Đồng Vệ đến mới phá giải được trận pháp này!

Nếu không tôi và Cục trưởng chắc cũng tiêu đời rồi!" Nghe xong lời này, Phan Tông Bạch lại cau mày chặt: "Tuyệt Sát Trận vốn dĩ cực kỳ ẩn mật, một khi kích hoạt, có lẽ sẽ không còn bất kỳ khả năng sống sót nào!!

Có điều họ đi tới đây cũng xem như chết có giá trị rồi!

Để tôi gọi điện cho Cục trưởng báo một tiếng, để tránh họ lỡ đi vào mộ thất trong lúc không biết gì!" "Cũng được," Lâm Vũ khẽ gật đầu.

Sau đó Phan Tông Bạch gọi điện, nhưng tiếng chuông cứ reo mãi mà không ai nhấc máy. "Chuyện gì thế này?

Điện thoại của Cục trưởng sao lại không gọi được!" Lâm Vũ quay đầu nói: "Chắc là có việc gì đó trì hoãn rồi!

Lát nữa gọi lại sau!

Chỉ cần ngăn họ lại trước khi tới mộ bồi táng là được!" Lúc này, Vương Triết cẩn thận thăm hỏi: "Ờ... hai vị lãnh đạo, Tuyệt Sát Trận này không có bất kỳ khả năng phá giải nào sao?

Lưu Phỉ Phỉ đó là nữ minh tinh đỉnh lưu mà!!

Cô ấy mà gặp chuyện thì e rằng... sẽ rất nguy hiểm!" Phan Tông

Bạch lắc đầu than vãn: "Lúc nãy ông cũng nói rồi, thiết bị livestream không người lái hiện tại chỉ có thể truyền hình ảnh về một chiều, mà các ông đã không thể liên lạc được với bên đó, trong cái tiền đề này, không có bất kỳ sự viện trợ nào, muốn dựa vào một mình sức của Trần Thiên Nhiễm để phá giải thì đúng là khó hơn lên trời.

Trừ phi ông nghĩ hắn có thể sánh ngang với vài vị cường giả Đồng Vệ đội!" "Không có, không có." Vương Triết cười khổ lắc đầu, sau khi nghe cuộc đối thoại của hai người, ông ta cũng hiểu người trong Đồng Vệ đội thực lực chắc chắn là cực kỳ cường hãn!

So với họ, Trần Thiên Nhiễm cũng chỉ là một tên trộm mộ nhỏ nhoi mà thôi, lấy gì mà so sánh được!

Nhưng ngay lúc này, trên màn hình livestream, một câu nói của Trần Thiên Nhiễm lại khiến tim gan mấy người run rẩy: "Chuẩn bị khai quan." Chỉ một câu nói ngắn gọn súc tích như vậy thôi đã khiến khán giả trong phòng livestream chấn động điên cuồng: 【Vãi chưởng!

Thế là sắp khai quan à?

Điên rồi!!

Đội khảo cổ rốt cuộc đã đi đâu rồi?

Sao vẫn chưa đuổi kịp thế này!】【Không nói gì khác!

Hiện tại tôi cũng rất tò mò đây là mộ táng của ai, nhưng nghe Trần cẩu nói thì đây có vẻ chỉ là mộ bồi táng?】【Nếu thế giới này thực sự tồn tại yêu ma quỷ quái, liệu có Tống Tử không?

Tống Tử liệu có thực sự tồn tại không?】【Đạo Mộ Hành Gia đâu rồi?

Mau ra nói gì đi chứ!】 Bình luận sôi sục, dù không ít khán giả đang kêu gọi nhưng lần này Đạo Mộ Hành Gia không có ý định lộ

diện.

Còn tại nơi tổ chương trình, Phan Tông Bạch cũng co rụt đồng tử, lên tiếng: "Hắn đúng là đang tìm cái chết!!

Đã là người có năng lực phong thủy, chẳng lẽ lại không nhìn ra Tuyệt Sát Trận này sao?" Anh ta nói rồi lại nhìn về phía Lâm Vũ: "Lâm ca, nếu tôi nhớ không nhầm thì việc khai quan chính là chìa khóa kích hoạt Tuyệt Sát Trận này đúng không!

Một khi khai quan!

Thì Tuyệt Sát Trận chắc chắn sẽ mở ra!!" Lâm Vũ nghe vậy cũng nặng nề gật đầu: "Tình huống lúc đó cũng như vậy, chúng tôi trong lúc chuẩn bị đầy đủ cùng với một vị thái đấu khảo cổ đã chọn khai quan, và chính vào khoảnh khắc khai quan, Tuyệt Sát Trận khởi động!

Lúc đó ngay lập tức có một người hy sinh!!

Nếu không nhờ sau đó cường giả Đồng Vệ đội tới kịp thời, thì tôi cũng phải bỏ mạng ở đó rồi." "Hô...

Dù sao đi nữa, vẫn cứ gửi bình luận thử xem, nếu Lưu Phỉ Phỉ có thể chú ý tới hoặc nhận được, thì cũng là một chuyện may mắn!" Phan Tông Bạch quay đầu nhìn Vương Triết, "Dù thế nào đi nữa, Lưu Phỉ Phỉ cũng vô tội, chỉ cần trì hoãn thời gian thành công, đợi đám người Cục trưởng tới nơi!

Là có thể ngăn chặn được!" Vương Triết nghe xong cũng lập tức chuẩn bị gửi bình luận, nhưng đúng lúc này, trên màn hình livestream, Lưu Phỉ Phỉ đột nhiên lên tiếng: "Tiểu ca, chúng ta đi suốt đoạn đường này, gặp phải không ít nguy hiểm, mà giờ đã tới mộ thất này rồi, lại chẳng có chuyện gì xảy ra cả, anh không thấy lạ sao?" "Hử?" Trần Thiên Nhiễm nhìn cô 'phụ kiện' này với vẻ mặt đầy ẩn ý, "Không ngờ cô lại có suy nghĩ như vậy đấy." "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ kinh

ngạc nhìn đối phương, sau đó hơi tự hào chút đỉnh, "Chuyện này... cũng bình thường thôi mà!" Trần Thiên Nhiễm cười gật đầu, sau đó ra dáng người lớn mà nói: "Cô có thể nghĩ đến tầng này, đủ thấy cô không phải là hạng 'ngực to não phẳng'," "???" Nụ cười trên mặt Lưu Phỉ Phỉ biến mất ngay lập tức, cô nhìn hắn với vẻ đầy phẫn nộ, "Anh..." Vừa định cãi lại, kết quả Trần Thiên Nhiễm đã lên tiếng trước: "Nhưng cô nói không sai, mộ thất này quả thực có nguy hiểm, hơn nữa còn là loại cực kỳ nguy hiểm nữa là đằng khác!" "Cái gì!" Lưu Phỉ Phỉ giật mình, lập tức trở nên lo lắng, vốn dĩ cô cũng chỉ hỏi thử thôi, vì thấy đối phương biểu hiện bình tĩnh như vậy, có lẽ thực sự không có nguy hiểm gì, kết quả là sự thay đổi đột ngột này khiến cô nhất thời không kịp phản ứng!

Toàn bộ, Trần Thiên Nhiễm lên tiếng giải thích: "Thực tế ở đây cũng đang ẩn giấu đủ loại sát cơ!

Hiển nhiên nhất chắc chính là Tuyệt Sát Trận rồi!" "Tuyệt Sát Trận?" Đồng tử Lưu Phỉ Phỉ co rụt, sống lưng lạnh toát, tuy không hiểu cái thứ này là gì, nhưng nghe cái tên thôi đã thấy rất hung tàn rồi!

Trần Thiên Nhiễm nói tiếp: "Tuyệt Sát Trận, đúng như tên gọi của nó, chính là một loại cục phong thủy dùng để giết người!

Lúc nãy tôi đã từng nói với cô, Kỳ Môn phong thủy có mối liên hệ nhất định với thời gian, không gian và các phương diện khác, và việc bố trí cục phong thủy chính là điều phối những thứ này, nếu không có thiết kế về mặt vật lý, thì sẽ là làm văn chương trên khí vận.

Khí vận của con người có liên quan tới rất nhiều yếu tố, thời gian, không gian, phương vị, bất kỳ điểm nào qua điều chỉnh biến động cũng sẽ tạo ra ảnh hưởng cực lớn tới bản thân, trường hợp nghiêm trọng nhất là khi cô uống ngụm nước cũng có thể bị nghẹn chết!

Tuyệt Sát Trận chính là như vậy!

Và Tuyệt Sát Trận ở một khía cạnh nào đó là loại trận cực mạnh đối với việc thao túng khí vận." Lưu Phỉ Phỉ nghe mà ngẩn ngơ cả người: "Hóa ra... còn có cách nói như vậy sao?

Trước đây em... trước đây em thực sự không biết." "Không biết cũng là bình thường thôi," Một hồi giải thích về khí vận cũng khiến khán giả trong phòng livestream được một phen chấn động không hề nhỏ! 【Tuyệt Sát Trận?

Khí vận?

Trần cẩu anh xem tiểu thuyết huyền huyễn nhiều quá rồi phải không?

Cái này cũng bốc phét được à?】 【Tê!

Tuy Trần cẩu nói có hơi huyền huyễn, nhưng người già ở nhà cũng thường hay nói mấy cái này, như là vị trí đặt giường chẳng hạn, hình như thực sự khớp được với không gian phương vị đấy, nếu đặt sai là người ta thực sự sẽ bị ảnh hưởng đôi chút!】 【Đúng là vậy thật!

Trước đây thấy mấy cái này huyền huyễn quá, nhưng giờ nghe Trần cẩu nói thế này, có vẻ... cũng có lý!】 Tại tổ chương trình, Phan Tông Bạch nghe lời của Trần Thiên Nhiễm trong livestream không khỏi nở nụ cười lạnh lùng: "Đúng là quá giỏi lừa bịp người khác, sao lại lôi cả khí vận vào nữa!

Đúng là tưởng tôi bình thường chẳng học hành gì sao!

Thật nực cười!

Nếu thực sự có thể gây ảnh hưởng tới khí vận của con người, thì phong thủy sư chẳng phải là nghịch thiên rồi sao!" Anh ta vừa nói xong, Lâm Vũ lại thong thả lên tiếng: "Tiểu Bạch, về điểm này thì anh sai rồi, đại sư Kỳ Môn phong thủy khi tu hành đến một mức độ nhất

định có thể thông qua việc thay đổi cách sắp xếp đồ đạc trong nhà anh để gây ảnh hưởng tới khí vận, và điều này chỉ có những người thực sự có thể thông giao với thiên địa mới làm được, tuy huyền ảo nhưng nó thực sự tồn tại." "Cái gì!!" Phan Tông Bạch không khỏi ngạc nhiên một hồi, sau đó lại cười nói: "Cho nên, Lâm ca anh cũng nói rồi đấy, xác suất tồn tại là khá nhỏ.

Nói không chừng Trần Thiên Nhiễm này cũng chỉ là nghe lỏm từ đâu đó rồi mang ra khoe khoang trước mặt Phỉ Phỉ thôi!" "Tôi không rõ hắn có năng lực đó hay không, nhưng mà..." Lâm Vũ nói đến đây thì khựng lại, tiếp tục: "Tuyệt Sát Trận đúng là có hiệu quả đó, cũng vì thế mà năm xưa thậm chí có một vị cường giả Đồng Vệ bị thương không hề nhẹ, nếu không nhờ cường giả trong ti ra tay cứu trị thì e là khó giữ mạng!" Nghe thấy vậy, khóe miệng Phan Tông Bạch hơi giật giật: "Cái này..." Và đúng lúc này, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm lại lên tiếng một lần nữa: "Thực tế, nếu gặp phải Tuyệt Sát Trận, cách tốt nhất đương nhiên là không chạm vào nó, đi đường vòng, nhưng mà..." Hắn vừa nói vừa đi tới bên cạnh chiếc quan quách, "Ở đây là Song Trọng Tuyệt Sát Trận!

Không khai quan!

Thì tất yếu sẽ kích hoạt một tầng Tuyệt Sát Trận khác!

Không mở tất tử, mở cũng tất tử, nếu đã như vậy, thì cứ dũng cảm xông pha một hồi!" Giọng nói sang sảng khiến Phan Tông Bạch ngây người ngay lập tức, còn Lâm Vũ thì không thể tin nổi: "Làm sao có thể!

Song Trọng Tuyệt Sát Trận?

Sao có thể bố trí ra được Song Trọng Tuyệt Sát Trận chứ??" Phan Tông Bạch nghe vậy liền lập tức phân phó Vương Triết: "Mau!!

Gửi bình luận!

Cái này mười phần chết tám chín là Trần Thiên Nhiễm phán đoán sai rồi!!" Vương Triết nghe xong cũng không dám chậm trễ, nhanh chóng gõ bàn phím tiếp tục gửi đi.

Vì là thông tin từ phía chính thức phát ra nên đương nhiên lại gây ra một trận xôn xao nữa!!

Anh em thủy hữu ai nấy đều kinh ngạc không thôi, đồng thời Đạo Mộ Hành Gia nãy giờ không lên tiếng cũng đã mở miệng: 【Tôi đã quan sát gian mộ thất này từ nãy tới giờ, ban đầu còn tưởng mình nhìn lầm, nhưng sau khi nhìn kỹ lại thì mới hiểu đây thực sự là Song Trọng Tuyệt Sát Trận!!

Tuy rằng việc bố trí trận pháp kiểu này có độ khó cực cao, nhưng không phải là không thể!

Chí ít trong Bát Môn từng có cường giả làm được!

Và đối với việc này, có lẽ cách tốt nhất e rằng chính là khai quan thôi!

Dù sao đằng nào cũng là chết!】 Phan Tông Bạch nhìn bình luận đó, đồng tử lại một lần nữa chấn động kịch liệt!

Còn ở phía bên kia, Trần Thiên Nhiễm đã lấy từ trong ba lô ra một nén nhang.

Lưu Phỉ Phỉ nhìn hành động lấy nhang của hắn, lập tức có chút thắc mắc: "Anh Trần, anh đang... làm gì thế?" Hắn quay đầu giải thích: "Trong nghề Mò Vàng (Mạc Kim) có câu nói cổ rằng: Nhân điểm chúc, quỷ xuy đăng, kê minh đăng diệt bất mạc kim! (Người thắp nến, quỷ thổi đèn, gà gáy đèn tắt không mò vàng!)" "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ cảm giác như đang nghe người kể chuyện kể tích cổ vậy, đầu óc cứ ong ong: "Tiểu ca, anh đang nói gì thế?

Sao em chẳng hiểu lấy một câu?" Trần Thiên Nhiễm lấy bật lửa

từ trong ba lô ra, thuần thục châm lửa cho nén nhang, cố ý đi một vòng quanh quan quách rồi mới đứng lại: "Ý nghĩa của câu nói cổ này cũng khá dễ hiểu, trong nghề của chúng tôi, chỉ có kính sợ quỷ thần mới có thể bảo toàn thân thể, và ý nghĩa thực sự của việc thắp nén nhang này nằm ở chỗ hỏi vị người quá cố này xem có đồng ý để chúng tôi khai quan hay không!

Nếu không đồng ý, người đó sẽ tự thổi tắt nhang, như vậy cái quan này tuyệt đối không được mở." Lưu Phỉ Phỉ nghe xong cũng hiểu ra được một chút, rồi hỏi: "Nếu nhang tắt rồi mà vẫn khai quan, thì có phải sẽ xảy ra hiện tượng thi biến hay gì đó không?

Chương 38

Giống như trong phim truyền hình diễn ấy?" "Thực sự sẽ như vậy," Trần Thiên Nhiễm gật đầu, đồng thời tầm mắt cũng dừng lại trên chiếc quan quách.

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã được phát động, hắn cảm nhận rõ ràng khí vận của bản thân đang dần bị ảnh hưởng bởi hiệu quả của Tuyệt Sát Trận này.

Ảnh hưởng của khí vận không chỉ đơn giản như những gì hắn nói với Lưu Phỉ Phỉ lúc nãy, khi khí vận bị ảnh hưởng mạnh mẽ, các loại ám tật trên cơ thể thậm chí sẽ phát tác cực nhanh!

Và hiện tại, Trần Thiên Nhiễm đang có cảm giác đó, những ám tật nhỏ để lại từ trận giao chiến với quỷ vật trước đó đang có dấu hiệu trở nên nghiêm trọng, nhưng may mà hiệu quả của Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật rất mạnh mẽ, đã ngăn cản được ở một mức độ nhất định!

Sự đáng sợ của Tuyệt Sát Trận cũng khiến Trần Thiên Nhiễm thầm kinh hãi, nhưng hắn cũng không thể đảm bảo có thể phá giải hoàn hảo!

Dù sao khai quan cũng chỉ là một sự thử nghiệm của hắn thôi!

Sống và chết mỗi bên chiếm năm phần.

Chiếc quan quách bằng thanh đồng trước mặt có sự khác biệt khá lớn so với những chiếc quan quách thường thấy trong sách, trên đó có hoa văn lộng lẫy và những lỗ hổng rất rõ ràng, rất giống với cơ quan cửa đá lúc trước.

Hắn rất tò mò bên trong này rốt cuộc là loại người như thế nào

nằm đó!

Hay nói cách khác, người bị nhốt trong chiếc quan này là ai!

Trong khi hắn đang trầm tư, phòng livestream hoàn toàn nổ tung: 【Có hơi quá đà rồi đấy?

Còn 'kê minh đăng diệt bất mạc kim' nữa chứ?

Anh xem phim với tiểu thuyết nhiều quá rồi đấy!】 【Phỉ Phỉ còn mang bộ mặt như thật nữa chứ, chắc là bị lừa rồi?】 【Nhưng nói đi cũng phải nói lại, khả năng đó thực sự khá lớn, Dạ Tế Trận phía trước đã lòi ra quỷ vật rồi, giờ nếu thực sự có thứ gì đó thi biến thì cũng không phải không thể, đúng không?

Thế giới này xa không đơn giản như chúng ta tưởng tượng đâu.】 Và đúng lúc này, Đạo Mộ Hành Gia lại gửi bình luận một lần nữa: 【Ngày nay những bộ phim và kịch truyền hình về trộm mộ trên mạng, thực tế trong nhiều trường hợp đều có tính tham khảo nhất định, ví dụ như câu 'kê minh đăng diệt bất mạc kim' này thực tế cũng là lời cổ truyền thừa mấy ngàn năm rồi, quỷ thổi đèn tắt, quỷ vật hiện hồn cũng đều là có thật, cho nên trước khi khai quan thắp một nén nhang là hoàn toàn hợp tình hợp lý, chỉ có điều vấn đề duy nhất vẫn nằm ở chỗ, nếu khai quan, Song Trọng Tuyệt Sát Trận cũng sẽ triệt để bộc phát!

Lúc đó kết quả sẽ như thế nào thì không ai biết được!】 Lời của ông ta một lần nữa làm bùng nổ khu bình luận livestream, mọi người đều đang thắc mắc một chuyện: Đội khảo cổ sao vẫn chưa tới nơi!! 【Rốt cuộc là chuyện gì vậy?

Chẳng phải đội khảo cổ nói đã xuống mộ từ sớm rồi sao?】 【Đúng thế!

Lúc nãy tổ chương trình chẳng phải đã nói rồi à?

Sao vẫn chưa đuổi kịp?

Đó là đội khảo cổ cơ mà?】【Tê!!

Anh em ơi, liệu có một khả năng là đội khảo cổ thực sự bị những cơ quan đó cầm chân rồi không?

Khó mà đuổi kịp được?】【Không thể nào?

Không thể nào?

Những cơ quan mà tên trộm mộ Trần cẩu có thể vượt qua, đội khảo cổ lại không thể sao?

Đừng có đùa quốc tế thế chứ!】Tại tổ chương trình, Vương Triết nhìn những dòng bình luận đó, trong lòng cũng đầy rẫy nghi hoặc, ông ta quay đầu nhìn Phan Tông Bạch bên cạnh: "Cái đó... lãnh đạo à, sao đội khảo cổ vẫn chưa tới nơi vậy?

Chuyện này là sao?" Phan Tông Bạch sắc mặt cũng hơi khó coi, theo anh ta thấy thì đáng lẽ đám người Cục trưởng phải sắp tới nơi rồi, nhưng sự thực là mãi vẫn chưa thấy xuất hiện!

Thậm chí ngay cả điện thoại cũng không có ai nghe máy!

Anh ta suy nghĩ một chút rồi lại nhìn Lâm Vũ: "Lâm ca, để tôi gọi lại cho Cục trưởng một cuộc nữa," Lâm Vũ gật đầu: "Gọi đi," Phan Tông Bạch hơi ngẩng đầu, lấy điện thoại ra gọi lại vào số vệ tinh, đầu dây bên kia liên tục đổ chuông, đúng lúc anh ta tưởng không thể kết nối được thì đột nhiên điện thoại được nhấc máy!! "Alo?

Cục trưởng!!

Cục trưởng!!" Giọng Phan Tông Bạch có chút gấp gáp, nhưng dù anh ta có gọi thế nào thì đầu dây bên kia vẫn không có phản hồi!

Ngược lại còn có thể nghe thấy một vài tiếng nổ mờ ảo!! "Cục trưởng??

Cục trưởng??" Phan Tông Bạch vẫn đang hô hoán, Lâm Vũ thấy vậy cũng cau mày nói: "Xem ra Cục trưởng và những người khác thực sự gặp phải rắc rối không nhỏ rồi!" Nghe thấy vậy, Vương Triết bị kẹp ở giữa hai người nhìn vào màn hình livestream với vẻ hơi tiếc nuối, Lưu Phỉ Phỉ đang ở một góc: "Tiếc thật, cô ấy vốn dĩ có tiền đồ rộng mở, giờ thì... cũng khó nói rồi." Lâm Vũ khẽ lắc đầu: "Ở trong Tuyệt Sát Trận, muốn phá trận vốn dĩ đã khó chồng thêm khó, mà hiện tại Trần Thiên Nhiễm này thậm chí còn muốn mở quan quách, kích hoạt tầng Tuyệt Sát Trận thứ hai, hắn rất gan dạ, nhưng cũng... cực kỳ mãng phu!" Trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã đặt tay lên quan quách, khoảnh khắc này mọi người đều nín thở, đặc biệt là khi tay hắn càng tiến lại gần quan quách, ngọn lửa vốn đang cháy thẳng bỗng bắt đầu lay động chậm rãi!

Nhưng xung quanh không hề có một chút gió nào!

Ngọn lửa lay động khiến tim gan Lưu Phỉ Phỉ run rẩy dữ dội, cô khẽ thốt ra một câu: "Tiểu... tiểu ca," Trần Thiên Nhiễm không chú ý tới tiếng gọi của cô, khi tay hắn càng gần quan quách, hiệu quả của Tuyệt Sát Trận càng thêm mãnh liệt!!

Giống như ở một chiều không gian không thể nhìn thấy nào đó, có hàng ngàn vạn thanh kiếm sắc nhọn đang chĩa thẳng vào hắn, dường như chỉ cần hai ngón tay hắn chạm vào quan quách, những lưỡi kiếm đó sẽ đâm xuyên thấu cơ thể Trần Thiên Nhiễm!

Nhưng hắn hiểu rõ hơn ai hết, nếu không làm như vậy!

Thì có lẽ năm phần cơ hội đó cũng không còn tồn tại!! "Phát Khâu Song Chỉ!!" Vút!!

Phát Khâu Song Chỉ trong tích tắc chạm vào lỗ hổng cơ quan trên quan quách, cũng giống như cơ quan cửa đá trước đó, hàn quang quanh quẩn nơi đầu ngón tay!

Cảm giác nguy hiểm lan từ ngón tay đến toàn thân!

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, thi triển!

Mọi nguy cơ đều nằm trong lòng bàn tay!

Thiên Quan chúc phúc, bách vô cấm kỵ!

Phát Khâu Ấn!

Mạc Kim Phù âm thầm phát uy!

Hai ngón tay linh hoạt gảy nhẹ, và cùng với việc đầu ngón tay linh hoạt của hắn chạm vào sợi dây cốt lõi của quan quách, một âm thanh giòn giã đột nhiên vang lên!

Rắc!

Bánh răng chuyển động!

Nắp quan quách từ từ bay lên không trung!

Một cảm giác áp bức nghẹt thở dần dần tràn ngập toàn bộ không gian!

Theo sự dịch chuyển của nắp quan quách, dung nhan tuyệt mỹ của người trong quan cũng lộ diện vào khoảnh khắc này!

Anh em ơi!

Cầu ủng hộ!

Cầu theo dõi tiếp!!

Đó là một gương mặt như thế nào?

Hoàn hảo?

Không chút tì vết?

Thoát tục lạc trần?

Khuynh quốc khuynh thành?

Những từ ngữ này đều không đủ để miêu tả vẻ đẹp của nàng!

Nếu Lưu Phỉ Phỉ mặc đồ cổ trang, có lẽ còn có thể tranh cao thấp với nàng!

Cũng chính vì gương mặt tuyệt mỹ này mà Lưu Phỉ Phỉ nhìn đến ngây người, trong miệng thầm thốt ra một câu: "Cô ấy đẹp quá!" So với việc những người khác vì dung nhan tuyệt mỹ của đối phương mà kinh ngạc đến mức bỏ qua nguy hiểm, Trần Thiên Nhiễm lúc này hoàn toàn là dựng tóc gáy!

Như có gai đâm sau lưng!

Song Trọng Tuyệt Sát Trận cũng triệt để phát tác vào lúc này!!

Áp lực vô hình không ngừng nghiền nát hắn, Phát Khâu Ấn và Mạc Kim Phù thậm chí bắt đầu rung động nhẹ, như thể đang phát huy toàn lực!

Đồng thời, bên tai cũng vang lên thông báo hệ thống: 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ, đẳng cấp Phát Khâu Song Chỉ của bạn đã được thăng cấp!

Chương 39

Đẳng cấp hiện tại là LV2!】 Từng luồng cảm giác kỳ diệu bắt đầu nhập vào cơ thể!

Và khi người trong quan xuất hiện trong ống kính livestream, những khán giả vốn dĩ đang căng thẳng vì chuyện khai quan cũng hoàn toàn bùng nổ!

Hoàn toàn không còn cảm giác căng thẳng như trước nữa! 【Cái gì thế này!!

Tuyệt sắc ở đâu ra thế này!!

Tại sao một mỹ nhân như vậy lại bị bồi táng ở đây?】 【Không phải chứ?

Tôi muốn hỏi là kỹ thuật bảo quản xác kiểu gì vậy?

Mấy ngàn năm mà không hề hư hỏng?

Làn da này... mịn màng như có thể vỡ ra được ấy nhỉ?】 【Đây là kiểu cốt truyện thần tiên gì thế?

Tôi tưởng sắp được xem 'Quỷ Thổi Đèn', kết quả anh bảo tôi trong quan nằm một mỹ nhân tuyệt sắc?

Cái này đẹp vãi chưởng luôn ấy chứ!!】 【Ối giời ơi!

Ối giời ơi!!

Không đúng!

Không đúng!!

Tại sao trong một cái quan quách như thế này lại có một người xinh đẹp đến vậy chứ!

Chuyện này rốt cuộc là thế nào?

Có ai biết thì ra giải thích giùm cái coi??】 Giữa sự kêu gọi của anh em thủy hữu, Đạo Môn Hành Gia không nói gì, như thể đang im lặng.

Lúc này, Trần Thiên Nhiễm sau khi hồi phục từ việc thăng cấp Phát Khâu Song Chỉ, hắn quan sát người trong quan, thản nhiên lên tiếng: "Cũng có chút thú vị, hóa ra không phải người nhà Tần." Đang chìm trong kinh ngạc, Lưu Phỉ Phỉ khi nghe thấy lời này càng kinh ngạc nhìn đối phương: "Cái gì?

Không phải người nhà Tần?

Nhưng đây chẳng phải là mộ bồi táng sao?

Đã là mộ bồi táng thì tại sao lại không phải người nhà Tần?

Logic này không đúng lắm nhỉ?" Sắc mặt Trần Thiên Nhiễm vẫn ngưng trọng như cũ, hắn có thể cảm nhận một cách mơ hồ áp lực từ bốn phương tám hướng đang không ngừng tăng cường, Song Trọng Tuyệt Sát Trận mặc dù không biểu hiện trực tiếp ra bên ngoài, nhưng loại áp lực vô hình đó đã như một thanh kiếm sắc nhọn ngưng tụ treo trên đỉnh đầu. "Còn nhớ trước khi đến đây, tôi đã nói gì với cô về mộ đạo thứ năm không?" "Ờ..." Lưu Phỉ Phỉ giống như một con cá, lộ ra vẻ mặt ngơ ngác.

Trần Thiên Nhiễm bất lực lắc đầu, tiếp tục nói: "Thông tin về mộ đạo thứ năm là do tôi suy luận dựa trên hành tung của Ôn Thao năm xưa, từ đó lợi dụng kiến thức về phong thủy để định vị mà tìm ra.

Và chìa khóa chính là Ôn Thao.

Triều đại của hắn là gì thì tôi không cần nói nhiều chứ?" "Nhà Đường?" Lưu Phỉ Phỉ lập tức học được cách trả lời nhanh, đồng thời đồng tử co rụt lại, vội vàng nói: "Khoan đã!!

Người này trông có chút quen mắt??

Hình như em đã gặp ở đâu đó rồi." Trần Thiên Nhiễm không khỏi cười nói: "Xem ra cô vẫn chưa có trí nhớ cá vàng bảy giây đâu nhỉ." "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ lại lộ ra biểu cảm ngơ ngác kiểu Husky. "Con quỷ vật được triệu ra từ Dạ Tế Trận lúc trước, còn nhớ không?" Một câu nhắc nhở của Trần Thiên Nhiễm khiến thân hình kiều diễm của Lưu Phỉ Phỉ run rẩy dữ dội, một luồng hàn khí từ lòng bàn chân xuyên qua cơ thể mượt mà lao thẳng lên đỉnh đầu! "Cái gì!!!" Những khán giả trong phòng livestream khi biết được sự thật này cũng phát ra tiếng kinh hô tương tự: 【Vãi chưởng!!

Đừng nói nữa!!

Tôi vừa quay lại xem lại bản phát lại lúc nãy!

Mẹ kiếp, đây chính là sự khác biệt về lớp trang điểm thôi mà!!

Cái quái gì vậy!!】 【Mặc trang phục nhà Đường vào thì có thể đẹp đến mức không thể tả được, khoác áo thô vào, tóc dài xõa xuống thì lại có thể đáng sợ đến thế sao??】 【Tê!!

Chuyện này rốt cuộc là thế nào??

Nguyên lý là gì vậy??

CPU của tôi cháy khét lẹt rồi mà vẫn nghĩ không ra!!】 Đúng lúc này, Đạo Mộ Hành Gia vốn im lặng hồi lâu lại lên tiếng một lần nữa! 【Đây là một loại thủ pháp hiến tế!

Đồng thời cũng là cách phá giải Song Trọng Tuyệt Sát Trận này!】 Những lời nói kiểu đố chữ khiến anh em thủy hữu hoàn toàn mù tịt, lần lượt gõ dấu chấm hỏi, hỏi xem đại diện lớp có thể giải thích rõ hơn không.

Đạo Mộ Hành Gia rõ ràng cũng đang gõ bàn phím, sau một hồi thao tác, một tràng bình luận dài lại hiện lên: 【Việc hiến tế cho thấy

đã từng có người đi qua đây và phá giải trận pháp thành công.

Việc phá giải trận pháp ở đây ám chỉ việc người này sử dụng mạng sống của người khác để bảo toàn bản thân!

Theo phán đoán của tôi, trong quan quách vốn dĩ không có bất kỳ thứ gì tồn tại.

Cho nên khi kẻ trộm mộ tiến vào đây, nếu hắn chỉ đi một mình thì cục diện này không thể phá giải.

Nhưng nếu có đồng đội, thì cách tốt nhất chính là hy sinh đối phương để bảo toàn bản thân.

Cách phá giải này không hề hiếm gặp trong lịch sử!

Và khi cơ quan được kích hoạt một lần nữa, điều đó có nghĩa là, tế phẩm cần phải được thay thế rồi!】 Bình luận kết thúc, khán giả trong phòng livestream sau khi xem xong đều rơi vào sự im lặng ngắn ngủi, ngay sau đó là một trận náo loạn điên cuồng: 【Vãi chưởng!!

Cái gì??

Cái quái gì thế?

Cần tế phẩm?

Chìa khóa phá cục cần tế phẩm?】【Điên rồi!!

Tôi đột nhiên thấy sống lưng lạnh toát rồi đây này?

Cần tế phẩm gì?

Chẳng lẽ là Phỉ Phỉ?

Đừng có đùa với tôi kiểu đó chứ!】【Khoan đã!!

Trần cẩu vốn dĩ là kẻ trộm mộ, hơn nữa nhìn mọi hành tung của hắn đều rất thành thạo, liệu có một khả năng là hắn vốn đã biết sẽ có một cơ quan như vậy, nên mới chuẩn bị trước... tế phẩm?】 Khi có

người nghĩ đến điểm này, những người khác hoàn toàn hoảng loạn! 【Điên rồi!!

Khả năng này không nhỏ đâu!!

Không nhỏ chút nào!】 【Nếu thực sự là như vậy, thì kiếp nạn này của Phỉ Phỉ e là không tránh khỏi rồi!】 Trong lúc mọi người đang lo lắng, bầu không khí trên màn hình livestream lại trở nên quỷ dị một lần nữa, ngọn lửa vốn đang liên tục lay động lúc này tần suất dao động cũng đang không ngừng tăng nhanh!

Ánh nến màu cam vàng cũng đang dần dần biến đổi sang màu xanh lục, ánh sáng đột nhiên tối sầm lại khiến Lưu Phỉ Phỉ vốn đã bồn chồn càng thêm căng thẳng.

Khi nhìn lại tuyệt sắc trong quan, trong mắt cô không còn là sự kinh ngạc nữa mà là kinh hãi!

Cô run rẩy nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm đang đứng trước quan: "Tiểu... tiểu ca, anh có thấy tình hình này có gì đó không ổn không?" Trần Thiên Nhiễm định lên tiếng trấn an: "Không sao, chỉ cần nhang không tắt..." Phựt!!

Ngọn lửa màu xanh lục trong tích tắc vụt tắt!

Hiện trường chìm vào bóng tối vô tận!

Đồng thời, một tiếng xương cốt vặn vẹo giòn giã đâm thẳng vào màng nhĩ hai người!

Lộp bộp!

Lộp bộp!

Lộp bộp!

Bầu không khí nặng nề như thể có thể ngưng tụ ra nước!

Nhưng đúng lúc này, giọng nói lạnh lùng của Trần Thiên Nhiễm

đã phá tan sự tĩnh lặng: "Thực ra, lời người già cũng không cần phải nghe hết đâu." Tách!!

Bật lửa đột nhiên được châm lên, và với một đường cung tuyệt đẹp, nó sượt qua nến ở góc Đông Nam!

Chương 40

Ngọn lửa không quá sáng lại một lần nữa bùng lên, soi sáng một vòng xung quanh quan quách, càng chiếu rọi lên bóng dáng đang ngồi bật dậy trong quan, làn da trắng bệch của nàng dần dần chuyển sang màu xanh, dung nhan tuyệt mỹ càng lúc càng trở nên dữ tợn, từ thiên tiên đến ác ma chỉ cần một hơi thở. "Ta muốn... máu!" Anh em ơi!

Cầu ủng hộ!!

Cầu theo dõi tiếp!!

Khi khuôn mặt quỷ dị kia xuất hiện trong phòng livestream, các thủy hữu hoàn toàn phát điên!! 【Đậu xanh!!

Đậu xanh!!

Cái quái gì thế này!!

Chết mất thôi!】 【Tê!

Trong nháy mắt từ thiên tiên biến thành ma quỷ!

Tôi nổi hết cả da gà da vịt rồi đây này!!】 【Còn nói gì nữa, phá giải Song Trọng Tuyệt Sát Trận cái gì, tình hình hiện tại là Tống Tử đã sống lại rồi!!

Chẳng lẽ cứ thế mà quỳ sao!!】 【Tôi cảm thấy xác suất Trần cẩu quỳ ở đây vẫn khá thấp!

Dù sao chiến lực của ông này ai cũng thấy rồi, thực sự là đỉnh chóp!】 【Quá mạnh, nhưng vẫn nên giục tổ chương trình mau thúc giục đội khảo cổ đi!

Đội khảo cổ mà đến kịp, nói không chừng còn cứu được Phỉ Phỉ một mạng!

Dù sao đó cũng là đội khảo cổ!】【Nói đúng lắm!

Đội khảo cổ sao có thể đánh đồng với một tên đạo mộ tặc!

Chỉ cần đội khảo cổ có mặt, Song Trọng Tuyệt Sát Trận gì đó đều là chuyện nhỏ!】 Trong khi mọi người đang điên cuồng gõ bàn phím bàn luận về chiến lực khủng khiếp của Trần Thiên Nhiễm, thì tại tổ chương trình, Phan Tông Bạch đang xem trực tiếp cũng bị sự biến hóa liên tục của Tống Tử làm cho kinh hãi!! "Cái gì!!

Thật sự là Tống Tử!!

Cư nhiên thật sự là Tống Tử!!" Vương Triết bên cạnh hắn đã sợ đến mức hồn vía lên mây, rõ ràng đây là thế giới duy vật, sao cứ hở ra là có mấy thứ kỳ quái này vậy?

Còn để cho người ta sống nữa không hả!!

Lâm Vũ luôn quan sát cũng lên tiếng: "Tống Tử!

Hơn nữa còn là Lục Cương Tống Tử!

Phen này có chút gay go rồi!" Phan Tông Bạch gật đầu: "Đúng vậy!

Lâm ca!

So với những vật quỷ mị hư vô, loại Tống Tử không biết đau đớn, chỉ biết giết chóc này mới là đáng sợ nhất!

Ngay cả cường giả Đồng Vệ Đội đối mặt với thứ này cũng thấy nhức đầu!

Còn một tên đạo mộ tặc thì thật sự không hy vọng gì!" Nhưng đúng lúc này, trong khu bình luận xuất hiện đạn mạc của một hành gia đạo mộ:【Đây là một con Lục Cương!

Thông thường mà nói thực lực Lục Cương đã vô cùng mạnh mẽ, thậm chí có thể đạt đến mức miễn nhiễm với đạn dược và vũ khí

thông thường!】 Lời vừa thốt ra, phòng livestream lại bùng nổ! 【Vãi!

Thế chẳng phải là Trần cẩu hết hy vọng rồi sao?

Chắc chắn là GG rồi??

Tiện thể kéo theo Phỉ Phỉ luôn sao?】 【Không!

Không đâu!

Đó là Phỉ Phỉ của tôi!

Tuyệt đối không được!!】 【Tôi cảm giác trời sắp sập rồi, đội khảo cổ sao vẫn chưa đến nơi!!】 Lúc này, hành gia đạo mộ lại tiếp tục gửi đạn mạc: 【Tuy Lục Cương rất mạnh, nhưng dựa trên các kỹ năng Trần Thiên Nhiễm thể hiện trước đó, theo kinh nghiệm của tôi, anh ta có thể giải quyết được!!

Dù có tốn chút công sức, nhưng giải quyết phiền phức này không phải vấn đề!

Vấn đề thực sự vẫn là Song Trọng Tuyệt Sát Trận kia, tất nhiên, với điều kiện con Lục Cương này không tiến hóa thành Bạch Mao Tống Tử.】 Nhìn hành gia đạo mộ thao thao bất tuyệt, Phan Tông Bạch rõ ràng có chút không vui, đồng thời trong lòng cũng cực kỳ tò mò: "Cái tên hành gia đạo mộ này rốt cuộc là ai?

Sao lại am hiểu chuyện đạo mộ đến thế!" Lâm Vũ khẽ lắc đầu, tỏ ý mình cũng không nhìn thấu.

Đồng thời, hành gia đạo mộ như đang nổi hứng, lại bắt đầu giảng giải chi tiết về phân cấp Tống Tử, khiến đám thủy hữu liên tục kinh hô. 【Về cấp độ Tống Tử, đại khái được phân chia như sau: Khi người chết sẽ thành thây ma bình thường, sau đó qua thời gian dài tẩy lễ, hấp thụ linh khí trời đất mà biến thành Lục Tống Tử cơ bản.

Đừng coi thường Lục Tống Tử!

Người thường không đối phó được đâu.

Khi Lục Tống Tử mọc ra lông trắng thì gọi là Bạch Mao Tống Tử, chiến lực của nó cực kỳ khủng khiếp!

Nếu phải so sánh, nó tương đương với một cỗ xe tăng hình người!!

Trên Bạch Mao Tống Tử là Hắc Tống Tử, cấp độ này là sau khi Bạch Mao Tống Tử hút lượng lớn máu tươi, lông rụng sạch mà biến thành, chiến lực có thể búng tay sát hại Bạch Mao Tống Tử!

Sau đó nữa là Khiêu Tống Tử, tốc độ nhanh như tia chớp, thậm chí nhanh hơn cả đạn!

Nhưng loại này cực kỳ hiếm thấy, chỉ ở nơi âm khí cực mạnh mới có.

Trên nữa là Hạn Bạt, thứ đó...

đơn giản là đã vượt ra khỏi phạm vi thế gian rồi.】 Những lời này làm bùng nổ đạn mạc. 【Đậu xanh!!

Đỉnh thật!

Không biết lại cứ tưởng đang xem tiểu thuyết cơ đấy!】 【Tê!!

Khủng bố như vậy sao!

May mà chỉ là Lục Tống Tử!

Xem ra vẫn còn một tia sống sót!!

Đội khảo cổ mau đến đi!】 Ngay khi mọi người đang kinh ngạc trước sự lớn mạnh của Tống Tử, đột nhiên hình ảnh thay đổi làm họ rớt cả hàm! 【Vãi!

Cái quái gì thế!!

Mọc lông rồi!

Mọc lông trắng rồi!!】 Trong nháy mắt, ai nấy đều cảm thấy lông tơ dựng đứng, rõ ràng nói là Lục Tống Tử thì còn cơ hội, kết quả nó lại biến hóa rồi!!

Chỉ thấy trên màn hình, con Lục Tống Tử đang ngồi trong quan quách, trên người đột nhiên phủ một lớp chất nhầy màu trắng như sương muối, tiếp đó lông trắng bắt đầu mọc dài ra!!

Mỗi lần mọc dài, nó lại mang đến một áp lực cực mạnh!!

Sự tồn tại của Song Trọng Tuyệt Sát Trận vốn đã khiến hiện trường vô cùng ngột ngạt, mà giờ con Lục Cương này trực tiếp tiến hóa thành Bạch Mao Tống Tử ngay tại chỗ!

Càng làm không khí căng thẳng tăng thêm một bậc!

Lưu Phỉ Phỉ lúc rảnh rỗi cũng đọc không ít văn mạng rác rưởi, vừa thấy tình huống này, trong đầu liền nảy sinh cảm giác không lành.

Cô nhỏ giọng nói: "Tiểu ca... cái này... không phải điềm lành gì đúng không?" Trần Thiên Nhiễm im lặng nhìn cô bằng ánh mắt kiểu 'em đúng là bé thông minh', nhưng sắc mặt lại ngày càng âm trầm!

Nguyên bản xác suất sinh tồn là năm - năm, giờ thì hay rồi!

Bạch Mao Tống Tử xuất hiện, trận này trực tiếp thành một - chín!

Còn về ai là một, ai là chín, còn phải xem bộ Phát Khâu Song Chỉ sau khi nâng cấp có lực hay không!

Chương 41

Nhưng đồng thời cũng có một nghi vấn xuất hiện trong lòng anh, đám người Ôn Thao rốt cuộc là vì thứ gì mà bất chấp hy sinh đồng bạn, liều mạng tiến vào đây?

Có lẽ là thứ còn quý giá hơn cả vàng bạc châu báu!

Anh không nghĩ nhiều nữa mà nín thở, toàn tâm toàn ý tập trung vào đôi ngón tay đang không ngừng tích lực của mình.

Hiện tại là thế bế tắc, ai động trước người đó rơi vào thế hạ phong!

Ở phía bên kia, Phan Tông Bạch vẫn không ngừng gọi điện thoại, cuối cùng sau hơn một trăm cuộc gọi, hắn đã gọi thông: "Alo alo!!

Cục trưởng!!" Hắn vừa gào lên thì thấy trên màn hình con Lục Tống Tử bắt đầu mọc lông.

Trong phút chốc, cả người hắn không ổn chút nào.

Ở đầu dây bên kia vang lên giọng của Vu Đức: "Tiểu Bạch!!" "Hả?

Cục trưởng!

Cục trưởng!!" Phan Tông Bạch không kịp suy nghĩ nhiều, bản năng kêu lên: "Bạch Mao Tống Tử!!

Là Bạch Mao Tống Tử đấy Cục trưởng!

Xong rồi, họ tiêu đời thật rồi!!

Mọi người mau đi cứu Phỉ Phỉ đi!" Đầu dây bên kia Vu Đức rõ ràng là sửng sốt.

Ngay vừa nãy, ba cường giả Đồng Vệ Đội đến chi viện đang đánh

bất phân thắng bại với vật quỷ mị kia!

Mãi không phân thắng bại, kết quả vừa rồi con quỷ đó đột nhiên biến mất không dấu vết!!

Điều này mới khiến họ thở phào, giúp Vu Đức có cơ hội bắt máy, nhưng thằng nhóc Tiểu Bạch nhà mình lại gào thét Bạch Mao Tống Tử?

Đùa gì thế!

Đó là Bạch Mao Tống Tử đấy!!

Sau đó ông để Phan Tông Bạch tóm tắt tình hình trong vài giây.

Khi nghe nói Trần Thiên Nhiễm tiến vào một mộ thất và kích hoạt Song Trọng Tuyệt Sát Trận, mặt Vu Đức suýt chút nữa không giữ nổi bình tĩnh: "Cái gì??

Song Trọng Tuyệt Sát Trận?

Đùa à!

Một cái Tuyệt Sát Trận đã đủ hành người ta chết đi sống lại, cậu lại bảo là Song Trọng Tuyệt Sát Trận?" Phan Tông Bạch cuống quýt: "Không phải!

Cục trưởng tôi không lừa ông!

Ông chắc chắn đang ở cùng cường giả Đồng Vệ Đội đúng không?

Sao mọi người chậm thế??

Mau cứu người đi!" Nhắc đến cái này, Vu Đức càng im lặng.

Tại sao lại chậm?

Còn chẳng phải vì bị vật quỷ mị kia chặn đường sao!!

Ông thực sự không nghĩ ra Trần Thiên Nhiễm rốt cuộc có thực lực gì mà có thể dễ dàng đánh lui con quỷ mà ba cường giả Đồng Vệ Đội

còn bị áp chế!!

Kế đó, ông cúp máy, mở app Khoái Đấu lên.

Khi nhìn thấy con Tống Tử đầy lông trắng kia, Vu Đức cũng phải nuốt nước bọt: "Đúng là Bạch Mao Tống Tử!!

Thủy Hoàng Lăng này thật sự không đơn giản!" Nghe lời ông, ba cường giả Đồng Vệ Đội vừa trải qua trận ác chiến cũng bước tới.

Khi thấy Bạch Mao Tống Tử, sắc mặt ba người hơi biến đổi.

Người cầm đầu nheo mắt, cảm thán: "Có chút gay go!" Một người khác cũng lên tiếng: "Cường giả Ngân Vệ Đội được Ti lý phái đến tăng cường chắc còn phải một lát nữa mới tới.

Trước lúc đó, chúng ta phải thâm nhập sâu nhất có thể để tiết kiệm thời gian cho các vị đại nhân kia." Bàng Long, thủ lĩnh Đồng Vệ Đội gật đầu: "Nói đúng lắm, thời gian không chờ đợi ai, có mấy kẻ tiểu nhân đã bắt đầu hành động rồi!" Hắn nói rồi nhìn về phía Vu Đức và Tôn Đông Khánh: "Hai vị, tiếp theo sẽ do Đồng Vệ Đội chúng tôi tiếp quản, để tránh xảy ra sự cố, mời về cho!" Vu Đức và Tôn Đông Khánh nhìn nhau, có chút thất vọng, nhưng họ cũng hiểu rõ tình hình Thủy Hoàng Lăng hiện tại không còn là cấp độ họ có thể kiểm soát!

Rời đi mới là quyết định sáng suốt nhất!

Lúc này, thành viên Đồng Vệ Đội gầy cao là La Nghị hơi tiếc nuối nói: "Có chút đáng tiếc là Trần Thiên Nhiễm này không có khả năng tiếp tục đi sâu hơn, nếu không cung cấp thêm chút kinh nghiệm cũng là chuyện tốt." Vu Đức sực nhớ ra điều gì, quay đầu hỏi: "Bàng đại tá, về thân phận của Trần Thiên Nhiễm này, các anh có tra ra gì không?

Thực lực cỡ đó, e là cùng Bát Môn..." "Ha ha ha!" La Nghị cười lớn, "Vu lão, một kẻ sắp chết thì có gì mà điều tra nghiên cứu.

Bát Môn không đơn giản như lời nói đầu môi đâu!

Càng không phải tùy tiện ai cũng có thể trở thành người của Bát Môn!" Lời hắn vừa dứt, âm thanh phát ra từ điện thoại đã thu hút sự chú ý của hắn, đồng thời nụ cười khinh bỉ dành cho 'Trần Thiên Nhiễm' dần cứng lại!

Bạch Mao Tống Tử đã động!! "Hống!!" Đó là một tiếng gầm giận dữ như muốn xé rách màng nhĩ con người.

Cùng với tiếng gầm là thân hình Bạch Mao Tống Tử lao tới với áp lực khủng khiếp.

Song Trọng Tuyệt Sát Trận ở mức độ nào đó chính là buff suy yếu trạng thái trong game!

Mà hiện tại, Bạch Mao Tống Tử điên cuồng tấn công càng làm Trần Thiên Nhiễm rùng mình!

Trong thế yếu đi kẻ địch mạnh lên, thắng toán của anh dường như lại giảm thêm một bậc? "Hô..." Anh thở dài một hơi trọc khí, không quá hoảng loạn.

Phát Khâu Song Chỉ đã tích lực đến đỉnh điểm!

Bây giờ chỉ cần tung ra là được!

Nhưng anh lờ mờ nhận ra có gì đó không đúng.

Nếu mình có thể đánh chết Bạch Mao Tống Tử, vậy việc phá giải Tuyệt Sát Trận sẽ không phải chuyện gì khó khăn, vì đây là thứ mà Phát Khâu Song Chỉ sau khi thăng cấp mang lại.

Nhưng... sự thực liệu có thuận lợi thế không?

Nên nhớ đây là Thủy Hoàng Lăng!!

Suốt dọc đường đi gặp bao nhiêu nguy hiểm!

Biến hóa khôn lường, nhiều lần suýt khiến anh rơi vào bẫy!

Tranh thủ lúc Phát Khâu Song Chỉ đã tích lực xong, tinh thần có chút rảnh rỗi, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật toàn lực phát tác!!

Trong khoảnh khắc, hình ảnh xung quanh biến thành những đường kẻ, hóa thành các đồ họa Kỳ Môn Phong Thủy huyền ảo.

Song Trọng Tuyệt Sát Trận giống như cái lồng giam bao trùm lấy anh.

Con Bạch Mao Tống Tử đang lao tới chính là một mũi tên không thể tránh khỏi!!

Cũng chính lúc này, đầu não Trần Thiên Nhiễm bừng sáng, cơ thể lùi lại một bước theo bản năng.

Một cục diện phong thủy rõ ràng hơn hiện ra trước mắt!

Âm Dương Ngư!

Tức sinh tức tử!

Thứ hiển nhiên nhất nhưng cũng là thứ dễ đánh lừa lòng người nhất!

Dáng vẻ như đang thẫn thờ của anh khiến mọi người trong phòng livestream vô cùng hoang mang, nhưng hành động tiếp theo của Trần Thiên Nhiễm lại làm ai nấy phải nín thở!! 【Đó là Bạch Mao Tống Tử đấy!!

Chuyện này sao có thể??】 【Bạch Mao Tống Tử có thể kháng được đạn!!

Ngang ngửa xe tăng hình người, dù có dùng hai ngón tay đập nát đầu lâu cự xà, nhưng cũng không thể giết nổi Tống Tử đâu!】 【Tống Tử vốn dĩ đã chết rồi!!

Lần này xong đời rồi!!】 Nhưng hình ảnh giây tiếp theo như một nút tắt âm bàn phím, khiến phòng trực tiếp im bặt.

Bành!!

Phát Khâu Song Chỉ!!

Chương 42

Trong nháy mắt xuyên thủng đầu lâu Bạch Mao Tống Tử!

Tiếp đó là một cú đá quét sấm sét của Trần Thiên Nhiễm bùng nổ!!

Uỳnh!!

Bóng trắng văng ngược ra giữa không trung!!

Nhưng thế công của Trần Thiên Nhiễm không hề dừng lại, anh thu chân phải, mũi chân điểm đất, khuỵu gối trong tích tắc rồi lao vụt đi!

Cánh tay phải lại lần nữa ngưng tụ Phát Khâu Song Chỉ!!

Oanh!!

Những hình ảnh sau đó vô cùng tàn bạo!

Rất bạo lực!

Gần như là Trần Thiên Nhiễm dùng sức một mình, biến cái xác suất thắng chỉ một phần mười kia trở thành thắng lợi tuyệt đối!

Thời gian trôi qua, cơ thể tàn tạ của Bạch Mao Tống Tử đổ rầm xuống.

Từ đầu đến cuối, nó không thể tung ra nổi một đòn tấn công thành công nào, hoàn toàn bị áp chế!

Nhưng nó rõ ràng là Bạch Mao Tống Tử cơ mà!!

Xe tăng hình người cơ mà!!

Vậy mà ở chỗ Trần Thiên Nhiễm, nó mỏng manh như tờ giấy!!

Sau một hồi im lặng, phòng livestream hoàn toàn nổ tung!! 【Đậu

xanh!!

Đậu xanh!!

Cái quái gì thế này, rốt cuộc ai mới là xe tăng hình người đây!

Là mãnh thú hình người mới đúng!】【Trần cẩu!

Ông rốt cuộc là con quỷ thuộc hệ nào vậy!】【Vãi!

Đừng bảo lát nữa ông còn biến thân được nhé!!】So với sự chấn động của các thủy hữu, Phan Tông Bạch và Lâm Vũ cũng kinh ngạc đến ngây người!

Hoàn toàn là dáng vẻ thế giới quan bị vỡ vụn!

Duy chỉ có Vương Triết yếu ớt hỏi một câu: "Con Bạch Mao Tống Tử này có phải bản yếu hóa không?

Sao nó giòn thế??" Phan Tông Bạch chậm rãi quay đầu, đầu đầy dấu chấm hỏi.

Giòn giòn giòn cái đầu cậu ấy!

Nhưng đúng lúc này!

Trên màn hình, Lưu Phỉ Phỉ bỗng nhiên phun ra một ngụm máu: "Phụt!!!" Đồng thời, thất khiếu của cô cũng rỉ ra những dòng máu đỏ thẫm.

Tuyệt Sát Trận... chưa từng dừng lại.

Lưu Phỉ Phỉ vốn là một nữ minh tinh vô cùng xinh đẹp, không chỉ là nhan sắc mà còn ở khí chất xuất chúng.

Hiện tại khi những dòng máu tươi chảy ra từ thất khiếu, lại cho người ta một cảm giác xót xa, chỉ nhìn thôi cũng thấy nhói lòng!!

Tuyệt Sát Trận quá mãnh liệt, ở mức độ nào đó nó đã khơi dậy những mầm bệnh tiềm ẩn trong cơ thể cô.

Bịch!

Cơ thể cô mất thăng bằng ngã ngồi xuống đất, ánh mắt hơi đờ đẫn, vết máu nơi khóe miệng làm bộ quần áo xám xịt thêm phần đậm màu.

Trong cơn mê muội, cô mở lời: "Tiểu ca... không biết tôi đoán có đúng không..." Trần Thiên Nhiễm quay lại nhìn cô, nhẹ nhàng hỏi: "Chuyện gì?" "Tôi nhớ anh từng nói ở đây có Song Trọng Tuyệt Sát Trận, mà người phụ nữ này chính là vật chứa của con quỷ đó!" Lưu Phỉ Phỉ nói đến đây lại khựng lại, "Lúc trước anh nói đám người Ôn Thao từng vào đây, mà người phụ nữ này lại mặc trang phục đời Đường, nên tôi đoán, chìa khóa phá giải Tuyệt Sát Trận này nằm ở việc hiến tế!

Cần có người chết thì mới phá được!

Tiểu ca, tôi nói đúng không?" Trần Thiên Nhiễm rơi vào im lặng ngắn ngủi, sau đó chậm rãi lên tiếng: "Em rất thông minh." "Ha ha ha," Lưu Phỉ Phỉ che miệng cười, rồi lại kiêu ngạo nói: "Showbiz không dễ lăn lộn đâu." Trần Thiên Nhiễm khẽ gật đầu: "Vậy nên em..." "Từ nhỏ tôi đã bước chân vào giới giải trí, đã thấy quá nhiều bộ mặt dơ bẩn, nói có đôi mắt tinh tường cũng không quá lời.

Tôi không rõ lý do anh đưa tôi xuống mộ là gì, nhưng mà..." Lưu Phỉ Phỉ nói đoạn gian nan đứng dậy từ mặt đất, "Hôm nay tôi thực sự rất vui, dù biết mình có thể sẽ không quay về được nữa...

Nếu trong giây phút then chốt này có thể giúp được anh, tôi cũng... cũng không oán hận!" Cô nói đến đây, Trần Thiên Nhiễm hoàn toàn im lặng.

Anh không biết từ lúc nào mà cô nàng này lại trở nên quyết đoán như vậy!

Có phải vì anh đã nhiều lần cứu cô không?

Câu trả lời chỉ có mình Lưu Phỉ Phỉ mới biết.

Nhưng khi cảnh này được truyền đến phòng livestream, những thủy hữu vốn đang kinh hãi bởi chiến lực của Trần Thiên Nhiễm, giờ đây lại càng điên cuồng hơn! 【Mẹ nó!!

Cái quái gì thế??

Phỉ Phỉ!

Em nhìn cho rõ đi!

Trần cẩu từ lúc đưa em vào đây rất có thể đã tính toán dùng em để hiến tế rồi!】 【Thằng khốn Trần cẩu!

Ngươi thật đáng chết, lại dám lợi dụng sự lương thiện của Phỉ Phỉ!

Ngươi đáng chết lắm!!】 【Chẳng lẽ không còn cơ hội nào sao?

Chẳng lẽ hiện tại chỉ còn con đường hiến tế thôi sao??】 Lúc này, hành gia đạo mộ lại gửi một dòng đạn mạc: 【Ngay từ đầu tôi đã nói rồi, cho dù Trần Thiên Nhiễm có đánh bại được cương thi lông trắng, nhưng Tuyệt Sát Trận này mới là cái bẫy chết chóc thực sự!

Các vị, xin chia buồn!】 Trong mộ đạo, La Nghị nhìn Bạch Mao Tống Tử bị Trần Thiên Nhiễm đánh bại trên màn hình, đồng tử hơi run rẩy: "Sao có thể như vậy?

Hắn làm thế nào vậy?

Cư nhiên thật sự giết được nó!" Vu Đức và Tôn Đông Khánh cũng có chút bất ngờ.

Bạch Mao Tống Tử mạnh thế nào họ đương nhiên biết, nhưng kết quả đối phương lại giết thành công!

Dù chưa phá được Tuyệt Sát Trận nhưng thực lực đó cũng cực kỳ cường hãn rồi!

Đối mặt với Đồng Vệ Đội cũng tuyệt đối không hề kém cạnh!

Thậm chí còn mạnh hơn!

Nhưng lúc này, Bàng Long lại lên tiếng: "Không đúng, có gì đó không đúng!" "Chỗ nào không đúng?" Sắc mặt La Nghị âm trầm, hắn cực kỳ khó chịu trước việc Trần Thiên Nhiễm giết được Bạch Mao Tống Tử!

Đồng thời cũng có chút sợ hãi, giết được Bạch Mao Tống Tử dễ dàng như vậy nghĩa là chiến lực đối phương có thể đạt đến mức nghiền ép hai người họ!

Bàng Long nheo mắt, chính sắc nói: "Trần Thiên Nhiễm này chắc hẳn có cao nhân chỉ điểm, đặc biệt là vị trí đứng và các phương diện khác, rõ ràng đã tìm ra phương pháp!

Hắn đã lợi dụng Tuyệt Sát Trận này để đánh chết con cương thi lông trắng!" Nghe vậy, La Nghị lập tức lấy lại tinh thần: "Có lý!!

Lúc nãy tôi nhìn cũng có cảm giác như vậy!" Hắn vừa nói vừa siết chặt bội đao bên hông: "Bất cứ kẻ tiểu nhân nào muốn nhòm ngó truyền thừa Long Vương này!

Phải giết!!" Vu Đức và Tôn Đông Khánh nhìn nhau không nói gì thêm, nhưng lúc này âm thanh trên màn hình lại thu hút sự chú ý của họ: "Nếu đã muốn giúp tôi thì đi xa ra một chút." Trần Thiên Nhiễm hơi ra vẻ ghét bỏ phẩy phẩy tay: "Đứng gần quá dễ làm em bị thương!" "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ ngẩn ra, rồi thắc mắc: "Không... không cần hiến tế tôi sao?" "Ha ha ha," Trần Thiên Nhiễm cười nói, "Tôi đến tham gia chương trình của các em, đến để hẹn hò với em, sao có thể đẩy đối tượng vào chỗ chết được?

Đi du lịch thôi mà, việc gì phải căng thẳng thế!" Lưu Phỉ Phỉ nhìn đối phương nói xong một cách nghiêm túc liền bắt đầu lẩm nhẩm những câu chú ngữ khó hiểu, rồi bắt đầu đi quanh quan tài đồng.

Mỗi khi anh đi hết một vòng, áp lực vô hình trên người cô lại bắt đầu suy yếu!

Trạng thái như bị cảm nặng ban nãy dần phục hồi!

Thần trí dần tỉnh táo, nhưng rất nhanh cô nhận ra một việc, thầm gào lên trong lòng: Có ai tham gia show hẹn hò mà lại đi xuống mộ không hả!

Đồ ngốc!!

Chương 43

Trần Thiên Nhiễm đang tụng chú ngữ trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, đồng thời Phát Khâu Song Chỉ trong cơ thể cũng đang phát huy uy lực!!

Tuy đây là Song Trọng Tuyệt Sát Trận vô cùng khủng khiếp, nhưng không có nghĩa là 1+1 bằng 2!

Đặc biệt là còn thêm một trận pháp cơ sở khác!

Nước đi trước đó của anh không chỉ mượn trận pháp này giết chết cương thi lông trắng mà còn có thể phá trận!

Tuyệt Sát Trận đã hoàn toàn bị làm loạn!

Và cái trận pháp bị làm loạn này giống như những con sâu điên cuồng hội tụ về phía Trần Thiên Nhiễm!

Những vết xước nhỏ khi leo tường lúc trước bắt đầu phun máu như cắt vào động mạch!

Nếu có thanh hiển thị trạng thái, thì lúc này Trần Thiên Nhiễm đang ở trong tình trạng nguy kịch!

Đột nhiên!

Anh dừng bước!

Phát Khâu Song Chỉ đột nhiên oanh ra!

Bành!!

Khi đã nắm bắt được phương vị không gian và thời gian, cú đòn tung ra đã vượt xa sức mạnh nguyên bản của Phát Khâu Song Chỉ, và cũng chính cú đòn này đã đánh nát cây cầu nối giữa Song Trọng Tuyệt Sát Trận!

Rắc!

Bành!!

Đoạn liệt!

Thời gian như chảy ngược, trạng thái nguy kịch bắt đầu phục hồi như đếm ngược.

Cùng lúc đó, bên tai vang lên tiếng hệ thống thông báo: 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ, tiến độ khám phá Thủy Hoàng Lăng đạt 20%, nhận được phần thưởng Hắc Kim Cổ Đao!】 Khi âm thanh điện tử vừa dứt, Trần Thiên Nhiễm nhận ra trong quan quách có một thanh trường đao màu đen sẫm dài khoảng một mét ba, nhưng nó đang nằm trong bao đao nên không nhìn rõ màu sắc thân đao.

Anh không nghĩ nhiều liền đưa tay lấy ra, đồ hệ thống cho tuyệt đối an toàn.

Chỉ là khi anh định rút đao, lại bất ngờ phát hiện đao không thể rút ra được! 【Hắc Kim Cổ Đao: Đang trong trạng thái phong ấn, tiến độ giải phong 1%】 Ngay khi ánh mắt Trần Thiên Nhiễm rời khỏi quan quách, một miếng ngọc bội lọt vào tầm mắt anh.

Miếng ngọc cổ phác, hoa văn kỳ quái, ngay cả khi có kiến thức khảo cổ của Mạc Kim Phù bổ trợ cũng không nhìn ra lai lịch miếng ngọc này.

Chỉ là khi nó vừa chạm vào tay, một luồng nhiệt năng tràn vào não bộ!!

Không có gì khác, chỉ có hai chữ: "...Trường Sinh!" Trần Thiên Nhiễm hơi nhíu mày, anh không rõ hai chữ này đại diện cho một cái tên hay thứ gì khác, nhưng đại khái có thể đoán được đây là đồ của người phụ nữ đời Đường đã biến thành thây ma kia.

Mọi thứ như một mớ hỗn độn trong đầu, anh lắc lắc đầu, cất đồ đi không định nghĩ ngợi quá nhiều mà hướng mắt về phía cửa đá đang chậm rãi nâng lên.

Thủy Hoàng Lăng xa vời so với tưởng tượng, đi đến đây mới chỉ khám phá được 20%! "Tiếp tục thôi." Trần Thiên Nhiễm đeo đao lên người, rồi đỡ Lưu Phỉ Phỉ dậy: "Đi được chứ?" "Được!" Tuyệt Sát Trận bị phá, cơ thể kiệt quệ lập tức phục hồi!

Lưu Phỉ Phỉ kiên cường đứng vững, gật đầu mạnh mẽ.

Lượng người xem trong phòng trực tiếp đã đạt mức cao nhất lịch sử!

Ban đầu chỉ vì màn Trần Thiên Nhiễm giết gọn Bạch Mao Tống Tử một cách thần kỳ mà chấn động, giờ lại vì anh phá tan Song Trọng Tuyệt Sát Trận mà phát điên! 【Mẹ kiếp!!

Không phải nói Song Trọng Tuyệt Sát Trận là chắc chắn chết sao??

Trần cẩu cư nhiên lại vượt qua được?】 【Khó mà tin nổi!!

Khó mà tin nổi!

Anh ta làm thế nào vậy?

Hành gia đạo mộ, thông tin của ông sai bét rồi!】 【Dù sao thì Phỉ Phỉ cũng không hy sinh!

Đó là kết quả tốt nhất rồi!】 【Tuy không hy sinh, nhưng sao cảm giác hào quang CP của hai người này mạnh mẽ thế nhỉ!

Chuyện này là sao??】 【Vãi!

Thằng Trần cẩu đáng ghét!!

Đội khảo cổ đâu?

Sao đội khảo cổ vẫn chưa tới!!】 Tại tổ chương trình, Phan Tông Bạch nhìn màn hình, nhìn đạn mạc, hoàn toàn ngơ ngác!

Không đúng chứ?

Đó là Tuyệt Sát Trận!

Lại còn là song trùng nữa!

Cái gì vậy?

Thế này mà cũng giải quyết dễ dàng được sao?

Dù quá trình có chút gập ghềnh nhưng kết quả vẫn là thuận lợi!!

Lâm Vũ cũng bị những cảnh tượng này làm cho kinh ngạc không thốt nên lời, luôn cảm thấy những trải nghiệm trước kia của mình giống như một giấc mơ, còn buổi livestream này mới là sự thực!

Tuyệt Sát Trận?

Một ngón tay là đủ!

Ngồi giữa hai người, Vương Triết không thể cảm nhận sâu sắc như họ, nhưng từ khi Trần Thiên Nhiễm tham gia show hẹn hò, anh đã liên tục bị đối phương làm cho kinh ngạc, vô tình... hình như đã quen rồi! "Trần cẩu vượt qua thử thách, chẳng lẽ không phải là lẽ đương nhiên sao?" Lời vừa dứt, hiện trường rơi vào một sự im lặng thật lâu, nhưng sự im lặng này lại vang dội như sấm bên tai!

Lâm Vũ và Phan Tông Bạch nhìn nhau, đều thấy được sự bất lực nơi đáy mắt đối phương.

Đúng vậy!!

Từ khi họ bắt đầu xem livestream đã có chút coi thường Trần Thiên Nhiễm, nhưng thực tế là đối phương lần nào cũng hóa hiểm thành lành, bảo anh ta không có bản lĩnh, có thể không?

Bảo anh ta bản lĩnh yếu, nghe có lọt tai không?

Có lẽ so với Đồng Vệ Đội của Long Văn Ti thì còn kém một chút, nhưng với tư cách cá nhân, anh ta quá mạnh rồi, mạnh khủng khiếp!

Vượt xa trí tưởng tượng của họ!

Đúng lúc này, điện thoại trong túi Phan Tông Bạch vang lên: "Alo?

Cục trưởng?" Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói trầm thấp: "Cùng Lâm Vũ về Ti đi." "Hả?

Còn buổi trực tiếp này..." Phan Tông Bạch hơi ngạc nhiên, chẳng phải bảo phải tiếp tục canh chừng sao?

Sao đột nhiên lại gọi về?

Vu Đức tiếp tục nói: "Long Văn Ti đã tiếp quản toàn quyền, livestream hay gì đó không còn quan trọng nữa!" "Tiếp quản toàn quyền?" Phan Tông Bạch chấn động, hắn tự nhiên hiểu câu này nghĩa là gì, đó là mức độ nghiêm trọng của sự việc lần này đã cực kỳ cao!

Phong Thủy Dân Điều Cục có thể coi là bộ phận ngoại vi của Long Văn Ti, và khi tình hình leo thang, nghĩa là người của Phong Thủy Dân Điều Cục có thể rút lui, tiếp theo là thời điểm của những nhân vật lớn.

Ngay khi Phan Tông Bạch chuẩn bị cúp máy, Vu Đức ở đầu dây bên kia suy nghĩ một chút rồi nói: "Đưa cả tên phụ trách chương trình đó đi cùng, vạn nhất có chỗ dùng đến đỡ phải đi tìm." Lời vừa dứt, Vương Triết ngồi bên cạnh muốn khóc mà không có nước mắt, chuyện quái gì đang xảy ra thế này!

Trong mộ đạo, Vu Đức sau khi cúp máy lập tức chuẩn bị cùng Tôn Đông Khánh rời đi, nhưng lúc này ông nhận ra sắc mặt La Nghị ngày càng khó coi.

Vu Đức liền có chút ẩn ý lên tiếng: "La hộ vệ, không biết kẻ đạo mộ tên Trần Thiên Nhiễm kia rốt cuộc có thân phận gì?

Nếu chỉ là kẻ bình thường thì làm sao có thể..." La Nghị mặt đen như hũ nút, không đáp lời, đôi mắt như muốn giết người, nhưng đối tượng hắn nhắm đến không phải Vu Đức, mà là Trần Thiên Nhiễm với lý lịch sạch tinh như một tờ giấy trắng kia!

Khi một người có lý lịch quá sạch nhưng lại sở hữu năng lực vượt xa người thường, thì vấn đề của kẻ đó cực lớn! "Bàng ca!

Từ Lân, không được chậm trễ, mau đi thôi!

Chương 44

Nếu là bây giờ chúng ta vẫn còn đuổi kịp!" Ánh mắt La Nghị quét qua hai cường giả Đồng Vệ Đội kia, và với tư cách là người nhỏ nhất, Từ Lân không đưa ra ý kiến mà nhìn về phía trụ cột là Bàng Long.

Hắn trầm tư một chút: "Thứ hắn thể hiện không phải là chiến lực, mà nhiều hơn là kỹ xảo.

Trong tình huống này, ba người chúng ta đủ sức chặn hắn lại!" Sự tự tin đó khiến La Nghị có thêm chút chỗ dựa!

Và ngay khi họ chuẩn bị xuất phát, Tôn Đông Khánh vốn luôn im lặng bỗng lên tiếng: "Các vị, chớ có khinh địch!" Ba người gật đầu mạnh mẽ, giây tiếp theo liền nhanh chóng đuổi theo như quỷ mị!

Dựa trên khoảng cách phán đoán trong video livestream, khoảng cách giữa hai bên không xa!

Đặc biệt là khi họ dốc toàn lực đuổi theo, trong khi đối phương còn dắt theo một 'bình dầu', chắc chắn sẽ đuổi kịp!

Ở phía bên kia, Trần Thiên Nhiễm không vội vàng đưa Lưu Phỉ Phỉ đi ngay mà cùng cô nghỉ ngơi tại chỗ một lát.

Bản thân anh thì tiếp tục nghiên cứu thanh Hắc Kim Cổ Đao mới nhận được nhưng không có thêm thông tin gì mới.

Đành dắt Lưu Phỉ Phỉ tiếp tục đi sâu vào trong.

Nhưng ngay khi anh vừa bước qua cửa đá, phía sau mờ ảo truyền đến một tiếng gọi gấp gáp: "Đợi đã!!!" Tiếng gọi rất gấp!

Cực kỳ gấp!

Và lựa chọn của Trần Thiên Nhiễm là vác Lưu Phỉ Phỉ lên, bứt tốc lao đi!

Đùa à!

Cái nơi quỷ quái này sao có thể có người sống gọi mình!

Chắc chắn có vấn đề!!

Ba người Bàng Long, La Nghị vừa đuổi tới nơi thì khóe miệng điên cuồng giật giật, tốc độ của đối phương có chút yêu nghiệt rồi!

Tuy nhiên họ cũng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, chuẩn bị tiếp tục truy đuổi, đã ở ngay trước mắt sao có thể để hắn chạy thoát!!

Nhưng ngay khi ba người định ra tay, một áp lực vô hình bỗng nhiên ập đến, cảm giác rợn tóc gáy đó vô cùng khó chịu, không khí như đặc quánh lại.

Cảm giác nặng nề khiến họ khó lòng bước đi.

Cho đến nửa giây sau, Bàng Long mới kinh hoàng thốt lên: "Song Trọng Tuyệt Sát Trận đã phá, nhưng vẫn còn một cái Tuyệt Sát Trận nữa chưa bị hủy!!" Lời này vừa thốt ra, sự không cam lòng trong lòng La Nghị càng mãnh liệt, nhìn về hướng cửa đá kia, nắm chặt tay.

Nhưng ngay cả họ cũng không biết rằng, quả cầu trực tiếp không người lái kia đi sau cùng, vô tình quay được hình ảnh ba người họ vào ống kính.

Khoảnh khắc truyền vào phòng livestream, đạn mạc nổ tung!!

Thân hình cường tráng của ba người Bàng Long so với người thường có thể nói là quái vật, sự xuất hiện của họ mang lại chấn động lớn cho các thủy hữu! 【Đậu xanh??

Tôi thấy cái gì thế này!!

Mấy người kia là ai??

Sao mà vạm vỡ thế!

Đơn giản là những con bạo long hình người!】【Đợi đã!

Ba người đó không phải là đội khảo cổ đấy chứ?

Nhưng không đúng, đội khảo cổ sao lại có dáng vẻ cường tráng thế kia??

Tôi nhớ Phong Thủy Dân Điều Cục và Viện nghiên cứu khảo cổ Ly Sơn toàn là mấy ông già mà??】【Lầu trên, ông bị ngốc à?

Nếu không có cơ thể cường tráng thì sao thám hiểm Thủy Hoàng Lăng được?

Chẳng lẽ ông còn không nhìn ra sự nguy hiểm ở đây?】【Tốt quá rồi!

Đội khảo cổ cuối cùng cũng đuổi kịp!

Như vậy Phỉ Phỉ chắc là an toàn rồi chứ?】【Chắc chắn rồi!

Đây là đội khảo cổ cơ mà!

Đội khảo cổ ra tay là biết ngay có hay không!】Trong lúc các thủy hữu đang bàn tán, hành gia đạo mộ lại gửi một dòng đạn mạc:【Họ không phải đội khảo cổ đâu!

Họ là Đồng Vệ Đội của Long Văn Ti!!】Lời này vừa ra, mọi người trong phòng trực tiếp đều ngơ ngác, hoàn toàn không hiểu chuyện gì, dù sao cái tên này quá xa vời với họ.

Hành gia đạo mộ thấy vậy liền lập tức phổ cập kiến thức:【Nhiều người gần đây cũng biết Phong Thủy Dân Điều Cục là cơ quan gì, và Long Văn Ti chính là cấp trên của họ!

Khi gặp sự cố không thể giải quyết, cường giả Long Văn Ti sẽ ra tay!

Giống như vụ Thủy Hoàng Lăng lần này, rõ ràng đội khảo cổ bình thường không có cách nào giải quyết, nên cần Long Văn Ti phái cường giả đến.

Theo tôi được biết, thực lực của một Đồng Vệ Đội thông thường đã đủ để húc đổ một chiếc xe tải!

Ví dụ như vậy, các vị hiểu chưa?】 Đạn mạc vừa gửi đi lập tức làm bùng nổ phòng livestream. 【Vãi!

Tôi cảm giác như vừa mở ra cánh cửa thế giới mới vậy!】 【Tê!!

Hóa ra còn có sự tồn tại như vậy sao!

Chẳng lẽ trước đây tôi đọc về Binh vương thực sự là có thật?

Những thứ như Long Tổ cũng tồn tại thật sao?】 【Đã là cường giả Long Văn Ti thì kèo này chắc chắn rồi!

Trần cẩu đừng hòng chạy!】 Trái ngược với những ngôn từ chấn động trong phòng livestream, ba người Bàng Long đang ở trong mộ thất có sắc mặt cực kỳ khó coi.

Tuyệt Sát Trận khủng bố thế nào họ từng được nếm trải, thậm chí trước kia họ từng giải quyết được một cái Tuyệt Sát Trận!

Cũng vì thế, lúc này dù sắc mặt La Nghị khó coi nhưng vẫn đầy tự tin: "Bàng ca!

Từ Lân, dựa theo cách chúng ta phá Tuyệt Sát Trận lần trước mà giải quyết đi!" Hai người nghe vậy lập tức vận động cơ thể, bắt đầu công tác chuẩn bị.

Nhưng vài phút sau...

Cả ba người run rẩy kịch liệt, máu tươi liên tục phun ra, trên mặt họ viết đầy vẻ không thể tin nổi: "Sao lại như vậy!!

Tại sao lại như vậy?" La Nghị nghiến răng, cảm nhận Tuyệt Sát

Trận hoàn toàn không biến mất, đồng tử co rụt lại! "Tại sao phương pháp của chúng ta lại mất hiệu lực!

Không thể nào!

Căn bản là không thể nào!" Bàng Long cũng gồng cứng cơ bắp, những chiến binh dày dạn kinh nghiệm như họ trên người vốn có nhiều vết thương ngầm, khi Tuyệt Sát Trận phát tác, những vết thương đó trực tiếp trở thành mối nguy hại lớn kéo chân họ! "Đừng nói nữa!

Giữ thể lực!" La Nghị gật đầu mạnh mẽ, nắm chặt tay, nghĩ thầm đến một tên đạo mộ tặc còn qua được Tuyệt Sát Trận, lẽ nào mình lại không xong!

Cứ để hắn tung tăng thêm một lát nữa đi!

Cùng lúc đó, trên một chiếc xe bên ngoài Phong Thủy Dân Điều Cục, một thanh niên đeo kính gọng vàng, vẻ ngoài âm nhu đang cầm điện thoại xem livestream: "Ha ha ha, lão sư, tên đạo mộ tặc này vận khí cũng khá thật, cư nhiên đi được sâu thế, nằm ngoài dự liệu của con đấy." Lão giả ngoài thất tuần ngồi bên cạnh cũng đang xem phát lại, thản nhiên nói: "Hắn dựa vào không chỉ là vận khí." "Ngạch..." Thanh niên kính gọng vàng nghe vậy sắc mặt hơi biến đổi, lập tức gật đầu: "Lão sư nói đúng." "Được rồi, xuống xe thôi, vào gặp họ trước đã." Lão giả vẫy tay, lập tức có người lên mở cửa, chính là Lâm Vũ. "Tiền lão, đã lâu không gặp." "Ha ha ha, Tiểu Lâm," Tiền Đức Lập cười chào hỏi, đồng thời khẽ gật đầu với Phan Tông Bạch đứng phía sau: "Lão Vu có ở trong không?" "Cục trưởng cũng vừa mới đến." Lâm Vũ đáp lời.

Sau đó anh và Phan Tông Bạch đưa họ nhanh chóng tiến vào trong Phong Thủy Dân Điều Cục.

Trên đường đi, Phan Tông Bạch cẩn thận hỏi Lâm Vũ: "Vãi, Lâm

ca, vị này là Giáo đầu của Long Văn Ti sao?

Mẹ ơi!

Sao già thế?" Lâm Vũ cười lắc đầu: "Cậu thử nghĩ xem, phần lớn cường giả Long Văn Ti đều qua tay ông ấy dạy bảo, già là chuyện đương nhiên chứ sao?" "Hình như... hình như đúng là vậy!" Phan Tông Bạch vừa đáp vừa cẩn thận liếc nhìn, cảm giác đối phương mang lại cho hắn vẫn rất chấn động!

Giáo đầu Long Văn Ti thân chinh!

Ý nghĩa này... không hề đơn giản!

Nhưng đúng lúc này, thanh niên kính gọng vàng đi phía sau lại ngạc nhiên nói: "Dì!

Có chút ý vị, cư nhiên là Cơ Quan Thú!

Chương 45

Lần này họ sẽ gặp nguy hiểm rồi." Nghe lời hắn, Phan Tông Bạch cũng xáp lại gần: "Chỗ nào có Cơ Quan Thú?

Trên đó chẳng phải chỉ có một cái cầu sao?" Trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ sau khi băng qua một đoạn đường hầm thì tiến vào một mộ thất khá rộng rãi.

Khác với mộ thất tùy táng trước đó, nơi này rõ ràng không phải mộ tùy táng mà giống như một bãi thử nghiệm, ở giữa là một quả cầu có kích thước cực lớn.

Thanh niên kính gọng vàng nghe Phan Tông Bạch nói, không kìm được nở nụ cười kiểu Long Vương: "A, trình độ giáo dục của Phong Thủy Dân Điều Cục các người thấp thế sao?

Rõ ràng có Vu lão là đại sư phong thủy làm Cục trưởng, vậy mà cậu cư nhiên không nhận ra Cơ Quan Thú?" "Anh!!" Phan Tông Bạch theo bản năng định nổi cáu, thầm nghĩ cái thằng này sao hống hách thế!

Giây tiếp theo, đối phương liền lên tiếng: "Tôi tên Tiết Ngạo Thiên!" "..." Phan Tông Bạch lập tức im lặng, rồi nhìn Trần Thiên Nhiễm trên màn hình điện thoại của đối phương, trong lòng nảy ra một ý nghĩ: Đúng là một cặp hình tượng chính diện và phản diện điển hình!

Sự im lặng của hắn làm Tiết Ngạo Thiên cảm thấy đắc ý, có Ngạo Thiên ta mới có trời!

Sau đó hắn thao thao bất tuyệt: "Nếu các người không biết, vậy ta đại phát từ bi giảng giải cho một chút.

Cơ Quan Thú có rất nhiều loại, cũng có phân cấp mạnh yếu.

Loại đơn giản nhất chỉ có hình dạng cố định, hành động cũng theo khuôn mẫu, nhưng dù là loại yếu nhất thì người thường cũng không chống đỡ nổi.

Còn con trong hình rõ ràng thuộc loại Cơ Quan Thú cao cấp hơn, hiện tại nó tuy chỉ là một quả cầu, nhưng một khi kích hoạt cơ quan, nó sẽ lập tức biến hình!" Nghe hắn giảng giải, Phan Tông Bạch cũng hơi ngẩn người, lộ ra vẻ 'không ngờ anh cũng biết thật'.

Tiết Ngạo Thiên càng thêm sảng khoái, thản nhiên nói: "Tóm lại, lần này gặp Cơ Quan Thú, Trần Thiên Nhiễm chắc chắn thua!!

Nhưng vận khí hắn cũng không tệ, đợi lão Bàng đến, nói không chừng còn kịp nhặt xác cho hắn!" Lúc này Lâm Vũ bồi thêm một câu lạnh lùng: "Vạn nhất anh ta giải quyết được thì sao?" Tiết Ngạo Thiên chậm rãi thu lại nụ cười Long Vương, lườm Lâm Vũ: "Giải quyết?

Anh nghĩ hắn giải quyết được?

Ha ha ha ha!" Hắn nói rồi liếc nhìn lão sư của mình, thấy ông không muốn để tâm liền nói tiếp: "Có lẽ các người hiểu biết quá ít về chiến lực của Cơ Quan Thú, nhưng điều này cũng bình thường, dù sao Phong Thủy Dân Điều Cục các người ngày thường công tác quá nhàn hạ, hoàn toàn không tiếp xúc được với tầng lớp giang hồ, bình thường thôi, bình thường thôi!" Tê.

Phan Tông Bạch thở hắt ra, nhìn Lâm Vũ với ánh mắt dò hỏi: Có dùng được thuốc nhuận tràng không!

Lâm Vũ khẽ lắc đầu phủ định ý kiến này.

Tiết Ngạo Thiên rõ ràng không biết mình vừa thoát chết trong gang tấc, tiếp tục thao thao bất tuyệt: "Loại cấp độ Cơ Quan Thú này, theo tư liệu chúng tôi ghi chép lại, ngay cả cường giả Ngân Vệ Đội cũng

phải kiêng kị ba phần!

Anh bảo hắn có thể vượt qua?

Nực cười, ngay cả lão Bàng, tôi còn phải bảo anh ấy đợi sự chỉ điểm của tôi cơ mà!" Nghe hắn nói, Phan Tông Bạch và Lâm Vũ đều không khỏi hít một hơi lạnh, cấp độ Ngân Vệ Đội!

Cường giả cỡ đó họ thậm chí còn chưa bao giờ được thấy!

Nếu đúng như vậy, thì... lần này Trần Thiên Nhiễm e là quỳ thật!

Không hiểu sao, dù họ và Trần Thiên Nhiễm không cùng phe, nhưng nhìn bộ mặt của Tiết Ngạo Thiên, họ thà 'phản bội' một chút còn hơn!

Trần cẩu!

Làm ơn giữ thể diện cho anh em với!

Trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm ngăn cái đầu nhỏ tò mò của Lưu Phỉ Phỉ lại: "Đừng qua đó!" "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ tò mò quay đầu, nghiêm nghị hỏi: "Có cơ quan sao?" "Phải," Trần Thiên Nhiễm gật đầu mạnh mẽ, ánh mắt lập tức khóa chặt vào quả cầu khổng lồ trước mắt.

Ngay từ cái nhìn đầu tiên anh đã biết đây là một con Cơ Quan Thú, thông tin từ Mạc Kim Phù cũng có giải thích tương quan, nói rằng Cơ Quan Thú này là tác phẩm của một nghệ nhân tài ba thời Tần.

Khi nhận được thông tin này, trong đầu Trần Thiên Nhiễm nảy ra một suy đoán, nếu Cơ Quan Thú này đều từ tay vị nghệ nhân đó, thì một loạt cơ quan trước đó chẳng phải cũng liên quan sao?

Đây rốt cuộc là hạng người gì mà có thể chế tạo ra những cơ quan hùng mạnh như vậy, nếu không phải mình đầu óc thông minh, thân thủ nhanh nhẹn, cộng thêm hệ thống hỗ trợ 'nho nhỏ', thì người

thường tuyệt đối không thể vượt qua nổi những cửa ải đó.

Anh khẽ lắc đầu không nghĩ ngợi nhiều, việc quan trọng nhất lúc này là vượt qua cửa ải rồi cày đầy tiến độ khám phá Thủy Hoàng Lăng!

Cuối cùng đi lấy tiền cát-xê từ tổ chương trình, đó mới là điều quan trọng nhất!

Lúc này, Lưu Phỉ Phỉ tò mò đến phát điên không nhịn được lên tiếng hỏi: "Tiểu ca!

Tiểu ca!

Cơ quan ở đây lại là cái gì thế?

Có thể kể một chút không?" Trần Thiên Nhiễm hoàn hồn, nhìn cô một cái rồi lên tiếng: "Trận pháp ở đây thực ra khá đơn giản, đây là một loại trận pháp chuyên dùng để cung cấp năng lượng hỗ trợ cho Cơ Quan Thú.

Nói nôm na, hoặc dùng từ trong mấy cuốn tiểu thuyết huyền huyễn mà em hay đọc để giải thích, thì đó là linh khí, và loại trận này chính là Tụ Linh Trận, lấy đó làm động năng để phú cho Cơ Quan Thú sức mạnh, từ đó nó có thể hành động và chiến đấu!" Những lời này nghe xong Lưu Phỉ Phỉ cứ ngây người ra, một lúc sau mới thốt lên được một câu: "Hả?" "Không hiểu à?" Trần Thiên Nhiễm nghi hoặc nhìn cô.

Cô lắc đầu: "Cũng không hẳn là không hiểu, chỉ là mấy lời này để trong kịch bản thì tôi hiểu, nhưng anh nói ra tôi cứ thấy mơ hồ kiểu gì ấy." Lời của cô cũng khiến các thủy hữu trong phòng trực tiếp kinh ngạc không thôi: 【Tôi vãi?

Cái quái gì thế?

Trần cẩu?

Sao tình tiết này lại chuyển hướng sang huyền huyễn rồi?】【Ảo ma!

Ngay cả linh khí cũng lòi ra rồi?

Đây là thể loại gì vậy?】【Tê, chẳng lẽ anh định bảo tôi thế giới này thực tế là thế giới linh khí khôi phục sao?

Hay lắm!】【Ngủ dậy muộn rồi!

Anh bảo tôi thế giới đã thay đổi rồi à?】Trên hành lang Phong Thủy Dân Điều Cục, Tiết Ngạo Thiên hơi ngẩng đầu cười lạnh: "Thằng nhóc này đúng là giỏi bịa chuyện!

Hắn chẳng lẽ không biết mấy con Cơ Quan Thú này thực tế đều dùng động lực một lần sao?

Bên trong đa số là chứa các loại nhiên liệu, dù không rõ Cơ Quan Thú thời Tần có chứa mấy thứ đó không, nhưng đã là Cơ Quan Thú thì đại khái chắc cũng thế thôi.

Cư nhiên nói huyền hoặc như vậy, xem ra hắn đã chuẩn bị sẵn lý do để bào chữa cho mình rồi!" Phan Tông Bạch nghi hoặc: "Cái gọi là linh khí, chẳng lẽ không tồn tại sao?" Tiết Ngạo Thiên nghe vậy lại nở nụ cười Long Vương: "Ha ha, tồn tại tự nhiên là có, không chỉ tồn tại mà ngay cả khi phong thủy sư chúng ta bố cục phong thủy cũng sẽ mượn dùng đến.

Nhưng nếu nói lợi dụng trận pháp phong thủy để hấp thụ linh khí?

Đó chẳng khác nào chuyện viển vông!

Hay nói cách khác Tụ Linh Trận vốn dĩ là thứ không thể tồn tại!" Lời vừa dứt, hắn lại nhìn sang Tiền Đức Lập vốn luôn im lặng, thấy ông vẫn không có ý định lên tiếng liền hiểu rằng mình nói chắc chắn không sai!

Lão sư sao có thể để mình mất mặt được chứ!

Đúng lúc này, trong đạn mạc phòng trực tiếp, hành gia đạo mộ lại gửi một tin: 【Tụ Linh Trận sao?

Thứ trong truyền thuyết này cũng chỉ mới nghe kể qua, nếu thật sự tồn tại, có lẽ nó sẽ thay đổi cả thế giới này!】 Tiết Ngạo Thiên nhìn dòng đạn mạc này lại lộ vẻ khinh bỉ.

Tụ Linh Trận cái gì, nghe còn chưa nghe bao giờ.

Nhưng đúng lúc đó, Tiền Đức Lập vốn luôn trầm mặc bỗng lên tiếng: "Tụ Linh Trận?

Truyền thuyết kể rằng Lỗ Ban đại sư từng đàm đạo với tiên nhân nhiều ngày và nhận được những thứ mà người thường khó lòng chạm tới, trong đó có Tụ Linh Trận.

Chỉ có điều mọi thứ đều là truyền thuyết, nếu đây thật sự là Tụ Linh Trận, thì Thủy Hoàng Lăng này... thật sự quá hấp dẫn người ta rồi!!" Trong đôi mắt sâu thẳm của lão giả lóe lên một tia sáng tinh anh, lời của ông khiến nụ cười trên mặt Tiết Ngạo Thiên hoàn toàn đóng băng.

Lão sư, không đúng chứ?

Sao lúc này ông lại 'ăn cây táo rào cây sung' thế??

Tiết Ngạo Thiên nghĩ vậy liền nói: "Nhưng đây không thể nào là Tụ Linh Trận được, nếu thật sự là Tụ Linh Trận thì tên đạo mộ tặc kia càng không có cơ hội đột phá..." Lời chưa dứt, trên màn hình trực tiếp phát ra tiếng nổ ầm ầm kinh thiên động địa!!

Đi kèm là những tiếng 'rắc rắc' của các khớp nối va chạm vào nhau.

Chỉ thấy quả cầu Cơ Quan Thú ban nãy, trong nháy mắt biến hình

như một con Transformer bắt đầu hóa thành một con Cự Viên (Vượn khổng lồ)!!

Khí thế bàng bạc như muốn xuyên thủng màn hình trực tiếp vồ lấy mỗi người!! "Hống!" Một tiếng gầm giận dữ làm chấn động tâm can tất cả những người đang ngồi trước màn hình, bao gồm cả Tiết Ngạo Thiên đang cầm điện thoại! "Cái gì!!

Có con Cơ Quan Thú nào làm được những động tác linh hoạt như vậy sao??

Đây là kỹ xảo CG à??" Ngược lại, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm kéo Lưu Phỉ Phỉ ra sau lưng, cảm nhận được áp lực hung mãnh đang ập đến, anh tay phải nắm chặt Hắc Kim Cổ Đao và nở nụ cười: "...Cũng khá là kích thích đấy." Lưu Phỉ Phỉ sợ đến mức ngây người, cái gì thế này!!

Robot biến hình à!

Sao đột nhiên lại to thế này?

Đùa gì vậy?

Cô lo lắng túm chặt vạt áo anh: "Tiểu ca...

Chương 46

cái này... cái này biết làm sao bây giờ!!

Nó to quá, nó thật sự quá to rồi!!" Trần Thiên Nhiễm chậm rãi đưa Hắc Kim Cổ Đao ra, tuy vẫn còn nằm trong bao nhưng sát khí đã lờ mờ hiện rõ.

Anh dùng tay trái đang rảnh vỗ vỗ lên vai Lưu Phỉ Phỉ an ủi: "Lùi lại, để tôi." Cô ngẩn người, nhưng cũng hiểu mình chỉ là một kẻ đi ké, trước khi đi không quên dặn dò: "Vạn sự cẩn thận, không được thì chúng ta chạy!" "Được," Trần Thiên Nhiễm quay đầu trao cho cô một ánh mắt yên tâm, nhưng cũng chính trong hơi thở này, con Cự Viên Cơ Quan Thú vốn đã lao tới bấy giờ đã áp sát trước mặt!! "Hống!!!" Nó gầm lên kinh hoàng, hai tay nắm thành quyền giơ cao lên trời, uy thế khủng bố sắp sửa giáng xuống.

Trong chớp mắt, một thanh hắc đao đột ngột nâng lên.

Bành!!!

Hai bên va chạm như sao chổi đâm vào trái đất!

Vậy mà kỳ lạ thay, không ai bị hủy hoại!

Không ai tan nát!

Trong thế giằng co, hiện trường rơi vào tĩnh lặng!

Nhưng phòng trực tiếp đã nổ tung từ lâu!

Khi Cơ Quan Thú xuất hiện đã náo loạn, khi hai bên giao thủ lại càng kinh khủng hơn!【Vãi vãi vãi!!

Đùa quốc tế gì vậy!!

Một quả cầu trực tiếp biến hình thành Cự Viên??

Đây thực sự là kỹ thuật của hai ngàn năm trước sao?

Năng lực mà người hai ngàn năm trước có thể nắm giữ sao?】【Phim khoa học viễn tưởng cũng không dám viết tiểu thuyết kiểu này đâu!

Quá là khoa học viễn tưởng luôn!】【Cơ Quan Thú, đây là Cơ Quan Thú, đã nói là máy móc thì tôi hiểu được, nhưng Trần cẩu nhà ông một tay cầm đao, đỡ cứng đòn của Cơ Quan Thú?

Trần cẩu!

Ông rốt cuộc là cái thứ gì vậy!!

Khốn kiếp!】【Mẹ nó!

Ông đỡ đòn của Cự Viên thì cứ đỡ đi!

Còn liếc mắt đưa tình với Phỉ Phỉ làm gì!

Khốn khiếp!】【Cơ Quan Cự Viên xông lên đi!!

Đập chết thằng cha làm màu Trần cẩu này cho tôi!!】Hướng gió của đạn mạc thay đổi liên tục, khiến Phan Tông Bạch và Lâm Vũ không khỏi thầm giơ ngón cái tán thưởng 666 trong lòng!

Luận về làm màu, vẫn phải là Trần cẩu!

Chỉ riêng chiêu này thôi đã khiến bao nhiêu cô gái mất ngủ rồi!

Tiếc là anh ta lại là một tên đạo mộ tặc!

Lúc này, một tiếng nghiến răng nhè nhẹ vang lên liên tục, Phan Tông Bạch liếc nhìn bộ mặt của Tiết Ngạo Thiên, cảm thấy lòng dạ thư thái hẳn ra, thầm giơ ngón cái tán thưởng Trần Thiên Nhiễm lần nữa! "Sức mạnh lớn thì đã sao?

Thật sự tưởng chỉ bằng sức trâu mà giải quyết được Cơ Quan Thú à?" Tiết Ngạo Thiên mặt lạnh tanh, lại khôi phục dáng vẻ âm nhu,

kiêu ngạo trống rỗng: "Cơ Quan Thú không chỉ là một công cụ chiến đấu!

Nó còn chứa đựng đủ loại huyền diệu mà cơ quan sư bố trí.

Thậm chí có thể nói, bản thân nó chính là một cục diện phong thủy!" Hắn nói đến đây lại dừng một chút: "Trong những Cơ Quan Thú từng được ghi chép lại, chưa từng có thực thể nào linh hoạt như thế này.

Phải biết rằng, những thứ linh hoạt kém hơn nó, ngay cả cường giả Đồng Vệ Đội của Long Văn Ti cũng khó mà kháng cự!!

Thậm chí sẽ có hy sinh!

Hy sinh cũng chưa chắc đã hạ gục được nó!" Nghe lời hắn, đồng tử Phan Tông Bạch lại co rụt lại.

Sau đó, Tiền Đức Lập cũng lên tiếng: "Thủy Hoàng Lăng không đơn giản đâu!!

Không ngờ thật sự có Cơ Quan Thú do Lỗ Ban chế tạo!!

Đi!

Đi thôi!!" Ông nói rồi vẫy vẫy tay ra hiệu cho đám hậu bối mau chóng đi theo, ông đến đây không phải để đứng ở hành lang xem trực tiếp.

Thấy vậy, mọi người cũng đành phải đi theo.

Trên đường đi, Phan Tông Bạch nổi lên sự tò mò, ghé sát Tiết Ngạo Thiên hỏi: "Đã Cơ Quan Thú khủng bố như vậy, cường giả cấp độ nào của Long Văn Ti tiến vào mộ đạo rồi?" Đối phương nghe vậy nhếch mép cười: "Đương nhiên là Đồng Vệ Đội." "Hả?

Nhưng lúc nãy anh chẳng bảo..." Phan Tông Bạch luôn cảm thấy đối phương đang trêu đùa mình.

Tiết Ngạo Thiên lắc đầu: "Không, những người đã xuống dưới là Đồng Vệ Đội, nhưng người đến chi viện lại là cường giả Ngân Vệ Đội đang làm nhiệm vụ gần đó!" "Ngân Vệ Đội sao?" Phan Tông Bạch cau mày, "Anh chẳng phải nói Ngân Vệ Đội cũng không đủ sao..." "NONONO!" Tiết Ngạo Thiên nở nụ cười Long Vương: "Cường giả Ngân Vệ Đội có lẽ không đủ, nhưng còn có lão sư, và cả Cục trưởng các người nữa!!

Chẳng lẽ các người thật sự không biết Cục trưởng của mình là một tồn tại như thế nào sao?" Lời này khiến Phan Tông Bạch theo bản năng quay đầu nhìn Lâm Vũ.

Anh này thở dài bất lực cười khổ: "Trước khi bị thương, Cục trưởng là Phó giáo đầu." "Cái gì!!" Phan Tông Bạch chấn động tâm can, cảm giác như bị gia đình giấu giếm mười mấy năm, rồi quay đầu lại bảo bố mình là thánh nhân.

Hóa ra mình là con nhà nòi cấp cao!

Trong khi Phan Tông Bạch đang chấn động, hai bên đang giằng co trong màn hình điện thoại bỗng nhiên tách ra!

Nhưng cũng chỉ dừng lại trong giây lát, rồi sau đó là một trận chiến khủng khiếp như mưa bão lê hoa!!

Bành bành bành!!

Những đòn tấn công của hai bên vô cùng hung hãn!

Đánh đến nỗi mặt đất đầy hố, trong phòng trực tiếp không ai ngờ tới việc Trần Thiên Nhiễm chỉ cần thêm một thanh đao mà chiến lực lại tăng vọt như ngồi tên lửa thế kia.

Ngay cả chính chủ Trần Thiên Nhiễm cũng có chút mơ hồ, đã bảo là chưa giải phong mà chiến lực đã bắt đầu bùng nổ thế này sao?

Nếu mà giải phong rút đao ra khỏi bao, chẳng lẽ thực sự hủy thiên

diệt địa sao?

Trong lúc anh vung Hắc Kim Cổ Đao, một luồng nhiệt lưu liên tục từ thanh đao tràn vào cơ thể.

Chính luồng nhiệt lưu cuồn cuộn này mới giúp anh có đủ sức mạnh và tốc độ để đánh ngang ngửa với con Cự Viên có thân hình đồ sộ như ngọn núi nhỏ.

Nhưng như vậy vẫn chưa đủ!

Càng chiến đấu, Trần Thiên Nhiễm càng cảm nhận được sự đáng sợ của con Cự Viên Cơ Quan Thú này.

Đồng thời trong quá trình chiến đấu, thông tin từ Mạc Kim Phù cung cấp cũng ngày càng nhiều.

Thiên kiêu phái cơ quan thời Tần, do Lỗ Ban tạo ra cả đời!

Đúng vậy, khi trận chiến lên đến đỉnh điểm, Mạc Kim Phù cũng đưa ra thông tin chính xác!

Sự xuất hiện của chức năng mới này có lẽ cũng giống như kỹ năng được thăng cấp.

Nhưng điểm chú ý của Trần Thiên Nhiễm không nằm ở đó, mà là kinh ngạc trước việc Cơ Quan Thú này cư nhiên lại từ tay đại sư cơ quan Lỗ Ban!

Đại sư cơ quan Lỗ Ban, ngay cả trong nhận thức của đại chúng cũng là một cơ quan sư vô cùng mạnh mẽ!

Quan trọng nhất, đối phương còn là một người có tạo nghệ cực cao trong phong thủy!

Mỗi lần đòn tấn công của anh giáng xuống người Cự Viên đều bị tiêu tán một cách vô hình, phần lớn là do hiệu quả của bố cục phong thủy.

Bảo nó là tác phẩm tập hợp tinh hoa của Lỗ Ban cũng không hề quá chút nào!

Bành!

Hai bên lại một lần nữa va chạm rồi tách ra.

Trần Thiên Nhiễm dừng bước, thở hắt ra một hơi: "Hô..." Anh nghiêng đầu nhìn cánh tay phải đang hơi run rẩy, không kìm được cười nói: "Ha, đúng là không phải dạng vừa đâu, nếu tôi chỉ biết dùng sức trâu, có lẽ trận này thua chắc rồi, nhưng không may là... tôi cũng biết chút ít về phong thủy học!" Nói đoạn, cơ thể Trần Thiên Nhiễm chậm rãi hạ thấp, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật phát động!!

Phát Khâu Song Chỉ âm thầm hội tụ!

Chương 47

Mạc Kim Phù, Phát Khâu Ấn hơi rung động!

Và thanh Hắc Kim Cổ Đao kia cũng kêu reng reng đáp lại!

"Hống!!!" Tiếng gầm cuồng bạo làm rung chuyển màng nhĩ!

Tốc độ của cơ quan cự viên vốn đã cực nhanh, nhưng trong vài giây tiếp theo, nó lại đột phá lần nữa!

Nếu nói trước đó nó chỉ như một chú chim tước, thì hiện tại đã đạt đến tốc độ của chim ưng!

Quyền phong rít gào, nắm đấm to lớn như tảng đá áp sát trong gang tấc!

"Hống!!!" Tiếng gầm này không chỉ đơn giản là tiếng kêu, mà còn là một loại tàn phá tinh thần, khiến người ta rơi vào trạng thái đờ đẫn trong tích tắc!

Mà khoảnh khắc ấy chính là ranh giới sinh tử.

Trong mấy lần giao thủ trước, Trần Thiên Nhiễm đã nắm rõ bài vở của đối phương.

Cũng chính vì thế, khi nó bắt đầu nộ hống, Phát Khâu Ấn đã phát huy tác dụng.

Thiên quan chúc phúc, bách vô cấm kỵ!

Câu nói này không chỉ có ý nghĩa tránh tai ách, mà còn để hộ trụ thần trí, kháng lại sự tập kích của yêu ma quỷ quái!

Đối mặt với tiếng gầm điếc tai của cự viên, nó tạo ra một tầng phòng hộ nhất định, hoàn toàn không tồn tại chuyện tinh thần bị đờ đẫn!

Quyền kình oanh minh, ngay sát na sắp nện xuống thân mình, Trần Thiên Nhiễm chọn cách khuỵu gối, quyền phong sượt qua sau lưng, tuy không chạm vào nhưng xung kích vẫn xé rách lớp áo bên ngoài!

Sau lưng xuất hiện vài vết thương, tơ máu bắt đầu rỉ ra, nhưng chưa kịp rơi xuống, thân thể đang khuỵu của anh đã lập tức bạo bộ!

"Hát!!!" So với tiếng gầm của cơ quan cự viên, tiếng nộ quát của anh có vẻ thật nhỏ bé, giống như một con sâu cái kiến đối diện với cự tượng mà phát ra tiếng gầm không cam lòng.

Nhưng ngay sau đó, 'con sâu' này lại thốt ra từng câu chú ngữ: "Vị dương ngộ mã vi khôn ly; Tuất cẩu ngộ mã vi càn ly, thượng càn hạ ly kiến sinh môn." Theo tiếng hô thanh lãnh vang lên, từng đạo huyền hoàng chi khí vô hình với người thường quấn quanh cơ thể.

Mỗi khi thốt ra một chữ, thanh đao nhanh như chớp của Trần Thiên Nhiễm lại để lại một vết thương trắng dã trên người cơ quan cự viên.

Phanh phanh phanh!!!

Càng về sau, công thế của anh càng thêm hung mãnh!

Cơ quan cự viên vốn là vật chết, không biết đau đớn là gì, chiến đấu càng lâu Trần Thiên Nhiễm càng dễ rơi vào thế hạ phong.

Đúng lúc này, một tiếng nộ hống át cả tiếng gầm của cự viên!

"Phát Khâu Song Chỉ!" Phanh!!!

Song chỉ xuất chiêu, tức thì xuyên thủng khớp chân phải của cơ quan cự viên.

Ba tháp!

Đầu ngón tay lún sâu, đã chạm tới thiên ty vạn lũ tơ tằm bên trong.

Cự viên không chỉ là lợi khí giết người, mà còn là một cái bẫy lớn!

Nếu ra tay không khéo, toàn lực oanh kích có khi còn bị phản phệ cực mạnh.

Nhưng Phát Khâu Song Chỉ sau khi nâng cấp, kết hợp với Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, quả nhiên vô lợi bất vãng!

Phanh!!!

Thân hình khổng lồ của cơ quan thú đổ rầm xuống đất!

"Hống!!!" Cự viên cố gắng di chuyển, nhưng mất đi chân phải khiến nó hoàn toàn mất đi tốc độ.

Thừa thắng xông lên, thân hình Trần Thiên Nhiễm lay động, đấu chuyển đẳng na, trong nháy mắt đã sang phía bên kia, dùng cách tương tự phế nốt chân còn lại!

Phanh!!!

Thân thể to lớn oanh nhiên ngã xuống.

Trần Thiên Nhiễm đứng bất động tại đó, mơ hồ nghe thấy bên tai một giọng nói: "Không tệ, hậu bối." Anh khẽ nheo mắt, quay đầu nhìn Lưu Phỉ Phỉ: "Cô có nghe thấy tiếng gì không?" "Hả?" Phỉ Phỉ vẫn còn đang chìm trong sự chấn động khi anh đánh bại cơ quan cự viên.

Thứ to lớn như thế mà anh cư nhiên cứ vậy đánh bại sao??

Một cảm giác an toàn tràn trề khiến tâm phòng của cô cũng phải loạn nhịp.

Định thần lại, cô lập tức lắc đầu: "Không, không có." Trần Thiên Nhiễm khẽ gật đầu, xác định giọng nói đó chỉ mình anh nghe thấy, có lẽ nó liên quan đến cơ quan cự thú.

Lúc này, một bàn tay ngọc ngà khẽ chạm vào lưng anh.

"Tê..." Vết thương do quyền phong quẹt phải vẫn đang rỉ máu, loại thương tổn ngoài da này thường lại đau hơn cả!

“Xin lỗi, xin lỗi!!” Lưu Phỉ Phỉ vội vàng xin lỗi, lấy thuốc từ trong ba lô ra bôi cho anh.

“Đừng cử động, để tôi bôi thuốc cho anh.” Trần Thiên Nhiễm gật đầu không từ chối, nhưng ánh nhìn dành cho đối phương đã có thêm vài phần khác lạ.

Trong trận chiến vừa rồi, phòng livestream rất yên tĩnh, đó là bản năng khi bị cuốn vào những hình ảnh kinh tâm động phách.

Khi cơ quan cự thú ngã xuống, thạch môn mở ra, Phỉ Phỉ bôi thuốc cho anh, ánh mắt hai người giao nhau, đám thủy hữu bắt đầu không chịu nổi nữa. 【Uy uy uy!

Đừng có thế chứ!

Tôi vừa mới nhiệt huyết xong, các người lại bắt đầu rải cơm chó à?】【Phỉ Phỉ!

Đừng mắc bẫy Trần cẩu!

Thằng cha này có độc đấy!

Đánh cự viên thì đánh đi, bày đặt thâm tình cái gì?】【Chết tiệt!

Nam nhân thâm tình nhất giới đạo mộ à?

Đội khảo cổ đâu rồi?

Sao còn chưa tới?

Ngất xỉu rồi à?】【Đúng thế!

Ba cái gã to xác của đội đâu rồi?

Tôi cứ tưởng đội khảo cổ vào sau thì chỉ vài phút là đuổi kịp chứ, giờ nhìn lại thì chẳng thấy tăm hơi đâu.

Cho hỏi một câu, người đâu hết rồi?】Tại Cục Dân điều Phong thủy, Tiết Ngạo Thiên sắc mặt cực kỳ khó coi.

Chính xác mà nói, khuôn mặt vốn âm nhu của gã giờ chỉ còn lại vẻ u ám, thậm chí là dữ tợn.

Phan Tông Bạch đứng bên cạnh cố tình lờ đi, lên tiếng: "Kỳ lạ thật, sao Trần Thiên Nhiễm lại qua được nhỉ?

Quái đản!

Thật quá quái đản!" Lâm Vũ liếc gã một cái không nói gì, kéo Phan Tông Bạch vào phòng họp.

Vừa vào đã nghe thấy Tiền Đức Lập tán thưởng: "Công phu tay không này quả thực không phải mạnh bình thường." Trước mặt ông và Vu Đức là một chiếc laptop đang chiếu lại cảnh Trần Thiên Nhiễm đại bại cơ quan cự viên.

Những chiêu thức mượt mà đó có thể gọi là nghệ thuật!

Là người đã đào tạo nhiều cường giả cho Long Văn Ti, Tiền Đức Lập lập tức nhận ra sự bất phàm của anh.

Vu Đức tò mò hỏi: "Mấy năm nay sau khi rời Long Văn Ti, tôi không tìm hiểu nhiều về chuyện Bát Môn.

Giờ Bát Môn có nhiều cường giả vậy sao?" Tiền Đức Lập trầm ngâm: "Bát Môn hiện nay không còn như xưa, không ít cao tầng đã quy thuận.

Còn về việc Trần Thiên Nhiễm này có phải người của Bát Môn hay không thì vẫn là một dấu hỏi lớn.

Nhưng tôi đã nhờ mấy lão hữu nghe ngóng giúp, chắc sớm muộn cũng có kết quả." Vu Đức khẽ ngẩng đầu: "Nếu là người mình thì có thể cùng hợp tác khám phá Thủy Hoàng Lăng, còn nếu là địch thì hơi rắc rối đây." "Vu lão!" Lúc này, Tiết Ngạo Thiên bước vào phòng họp nói thẳng: "Lão Bàng và La Nghị chẳng phải đã xuống mộ rồi sao!

Tuy Trần Thiên Nhiễm có chút bản lĩnh, nhưng cũng chỉ là nắm được vài mẹo vặt thôi.

Ba người lão Bàng nhất định có thể dễ dàng bắt sống hắn!

Nếu không được, tôi sẽ đích thân ra tay!" Đôi mắt gã lộ vẻ tàn nhẫn, rõ ràng là đang cảm thấy bị vỗ mặt.

Nghe gã nói, Vu Đức khẽ gật đầu, đồng thời nghi hoặc: "Theo lý mà nói họ phải đuổi kịp rồi mới đúng, sao giờ vẫn chưa thấy đâu?

Chương 48

Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì rồi?" Vu Đức vừa nói dứt lời, điện thoại của Tiền Đức Lập vang lên, là yêu cầu gọi video từ Bàng Long.

"Chuyện gì vậy?" Tiền Đức Lập nheo mắt, cảm nhận được điều chẳng lành.

Ông lập tức bắt máy, giây tiếp theo, khuôn mặt già nua vốn điềm tĩnh cũng không giữ nổi nữa: "Cái gì!!

Các cậu thế này là..." Vu Đức đứng cạnh nghé mắt nhìn vào cũng kinh hô: "Tuyệt Sát Trận?" Ở đầu dây bên kia, Bàng Long đang khó khăn cầm điện thoại, máu thịt trên người liên tục bị thối rữa tiêu tán.

Họ từng cùng Vu Đức đối mặt với Tuyệt Sát Trận, thậm chí đã phá giải nó!

Nhưng hiện tại khi gặp lại, kết cục lại hoàn toàn khác biệt!!

Bàng Long thốt lên: "Lão sư!!!

Vu lão!!!

Tại sao Tuyệt Sát Trận này hoàn toàn khác với cái chúng ta từng gặp!

Lộ số không đúng chút nào!!

Từ Lân...

Từ Lân chết rồi!!!" Trong Tuyệt Sát Trận, ai từng mang trọng thương thì lúc này bệnh cũ bột phát sẽ càng mãnh liệt.

Từ Lân trước đây từng bị một vết thương chí mạng để lại di chứng, giờ đã bị kích phát hoàn toàn!

Lúc này, La Nghị ở phía không xa cũng gầm lên: "Ta phải giết tên

đạo mộ tặc đó!

Khốn kiếp!!

Chắc chắn là chiêu trò của hắn!!

Chắc chắn là hắn!!" Tình trạng của La Nghị cũng không ổn, máu thịt trên người đang thối rữa nghiêm trọng!

Vu Đức thở dài: "Lúc đó tôi không nên đi." Ở đầu bên kia, Bàng Long cười khổ: "Vết thương của ngài nếu ở trong Tuyệt Sát Trận chắc chắn sẽ bộc phát còn kinh khủng hơn!

Nếu phải hy sinh ngài để cứu chúng tôi, chúng tôi không cam lòng!" Nghe vậy, Vu Đức khẽ lắc đầu, lập tức lấy la bàn ra bắt đầu thôi toán.

Sự mạnh mẽ của Phong thủy chính là ở chỗ này, dù ở nơi khác vẫn có thể tạo ra tác dụng nhất định!

Tiền Đức Lập vỗ vai ông: "Lão Vu, lượng sức mà làm, thân thể ông e là... không trụ nổi một lần Vấn Thiên hoàn chỉnh đâu." Vu Đức cười cười: "Hoàn chỉnh thì không được, nhưng tính toán sơ bộ thì vẫn có thể." Thấy vậy, Tiền Đức Lập không ngăn cản nữa, ông hiểu rõ lão hữu của mình sẽ không quá xung động.

Trong góc phòng, Phan Tông Bạch tò mò hỏi Lâm Vũ: "Lâm ca, Cục trưởng của chúng ta lợi hại thế nào vậy?

So với mấy người trong Bát Môn thì sao?" Lâm Vũ quay đầu nhìn gã: "Cậu thật sự không biết?" "Thật sự không biết." Phan Tông Bạch mặt khổ sở, thầm nghĩ vào Cục Dân điều Phong thủy mà chẳng nghe thấy truyền thuyết gì về Cục trưởng.

Hay là cả cái Cục này chỉ mỗi mình mình không biết?

Lúc này, Tiết Ngạo Thiên chậm rãi lên tiếng: "Mối quan hệ giữa

Vu lão và Kinh Môn không hề tầm thường đâu!" "Hả???" Phan Tông Bạch ngơ ngác nhìn Vu Đức với vẻ tò mò, đồng thời cảm thán ông già này giấu nghề sâu thật!

Đang lúc mấy người tán dẫu, đột nhiên Vu Đức phun ra một ngụm máu tươi!

"Phụt!" Vết máu vương vãi trên mặt đất khiến mọi người hoảng loạn.

"Lão Vu!!" "Vu lão!" "Cục trưởng!" Tiền Đức Lập vội đỡ lấy ông, ánh mắt đầy lo lắng: "Lão Vu?

Chẳng phải đã bảo ông đừng miễn cưỡng sao?" Tiết Ngạo Thiên và đám hậu bối cũng lao tới xem tình hình.

Vu Đức giơ tay ra hiệu mình không sao, rồi mới mở lời: "Tôi chỉ mới thăm dò sơ qua thôi, nhưng không ngờ nhân quả liên quan đến Tuyệt Sát Trận này lại lớn đến thế!!

Thật khó tưởng tượng, tên Trần Thiên Nhiễm đó làm thế nào mà phá cục được?" Nghe vậy, Tiền Đức Lập nghiêm giọng: "Chúng ta đã đánh giá thấp hắn rồi." Vu Đức gượng dậy, nhìn vào màn hình thấy hai người đang ngàn cân treo sợi tóc: "Tiếp theo, nghe sắp xếp của tôi!

Tuyệt đối không được làm loạn, rõ chưa?" Bàng Long sắc mặt ngưng trọng, hiểu rõ đối phương đã phải trả giá những gì: "Rõ!

Vu lão!!!" So với việc đội đồng vệ rơi vào cảnh hiểm nghèo, Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ lúc này lại bình tĩnh hơn nhiều.

So với cơ quan làm người ta kinh hãi trước đó, hành lang sâu thẳm tĩnh mịch này lại có vẻ thật yên bình.

Bộ quần áo bị xé rách đã bị vứt bỏ, Trần Thiên Nhiễm giờ chỉ mặc một chiếc áo ngắn tay.

Tuy không có tác dụng chống nước chống lửa như áo xung kích, nhưng được cái ôm sát, thuận tiện chiến đấu.

Suốt quãng đường không ai nói gì, nhưng Phỉ Phỉ cứ vô tình hay hữu ý soi đèn pin vào người anh.

Nhờ sự gia trì của Mặc Kim Phù, Phát Khâu Ấn và những trận chiến sinh tử, cơ bắp của Trần Thiên Nhiễm cực kỳ săn chắc, chuẩn dáng người tam giác ngược, lưng hùm vai gấu.

Trong đầu Phỉ Phỉ không hiểu sao hiện lên cụm từ đó, nước miếng vô thức rỉ ra một giọt.

Tê lưu!!

Cô vội vàng dập tắt những ý nghĩ không hay ho trong đầu.

Đúng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm lại dừng bước.

"Phỉ Phỉ." "Hả?" Cô vội chùi mép, đảm bảo mình không còn chảy nước miếng: "Sao vậy anh?

Tiểu ca?" Những động tác nhỏ nhặt đó vẫn không thoát khỏi mắt đám thủy hữu. 【Phỉ Phỉ!

Cái hành động đó là sao??

Lưng hùm vai gấu thì ai mà chẳng có!!】 【Vãi thật!

Phỉ Phỉ, tư tưởng của em không được lệch lạc đâu nhé!

Hắn là đạo mộ tặc đấy!】 【Tôi hiểu rồi!

Đây chính là hội chứng Stockholm!!

Khốn khiếp!

Đội khảo cổ mau đến cứu Phỉ Phỉ đi!】 Nhưng giữa lúc thủy hữu đang xôn xao vì ánh mắt của Phỉ Phỉ, Trần Thiên Nhiễm lại lên tiếng: "Tôi có một tin tốt và một tin xấu, cô muốn nghe tin nào trước?" Câu

hỏi kinh điển khiến Phỉ Phỉ nghệt ra, suy nghĩ một lát cô nói: "Vậy... tin xấu?" Trần Thiên Nhiễm nhìn quanh: "Chúng ta bị kẹt rồi." "Bị kẹt??

Chuyện gì thế??" Phỉ Phỉ hoảng hốt nhìn quanh, nhưng hành lang này đoạn nào cũng giống đoạn nào, nhìn mãi cũng chẳng thấy gì khác biệt.

"Tiểu ca, rốt cuộc là sao?

Sao chúng ta lại bị kẹt?" Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm nhìn vào bức tường bên cạnh, đồng thời vận chuyển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, thấy rõ thời gian và không gian ở đây có sự khác biệt nhỏ.

Ban đầu anh không nhận ra, vì hành lang nào cũng giống hệt nhau, nhưng khi Phát Khâu Ấn khẽ rung lên, anh mới chú ý thấy điểm bất thường.

Kẻ thiết kế mê cung này đang chơi đòn tâm lý, khiến người ta lầm tưởng đang đi trong một hành lang cực dài.

"Đây là một mê cung, nếu tôi không nhầm thì đây chính là Vô Lộ Chi Địa (nơi không lối thoát) cực kỳ nổi tiếng.

Nơi này giống như một không gian thứ nguyên khác, thời gian ngưng đọng, người ta sẽ bị nhốt ở đây cho đến khi hoàn toàn mất trí, cho đến khi phát điên!" Nghe anh nói, Phỉ Phỉ rùng mình nổi da gà: "A!!

Vậy... vậy tin tốt là gì?" Trần Thiên Nhiễm bỗng nở nụ cười: "Trước khi phát điên, có lẽ chúng ta sẽ bị thứ gì đó giấu ở đây ăn thịt mất!!" "Thứ gì cơ??" Đồng tử Phỉ Phỉ co rụt, cả người phát mao.

Thậm chí Trần Thiên Nhiễm còn chưa kịp giải thích thêm, hiện trường đã nổi lên một trận gió lạnh lẽo khiến người ta run rẩy.

Ngọn gió thổi qua gò má mang theo hơi lạnh buốt, cảm giác quỷ dị

vô hình bủa vây.

Phỉ Phỉ bất ngờ hét lên kinh hãi: "Có ma!!!" Lưu Phỉ Phỉ như bộc phát tiềm năng, thân hình nhoáng một cái đã núp sau lưng Trần Thiên Nhiễm, túm chặt lấy gấu áo anh, mắt đầy sợ hãi!

Nhưng nhìn theo hướng cô chỉ, lại chẳng thấy bóng dáng nào cả.

Trần Thiên Nhiễm nhíu mày, khoảnh khắc vừa rồi anh cũng cảm nhận rõ có thứ gì đó định tiếp cận, nhưng theo tiếng hét của Phỉ Phỉ, 'nó' dường như đã lẩn mất.

Phỉ Phỉ thấy 'thứ đó' biến mất, liền không chắc chắn nói: "Sao lại thế, rõ ràng em thấy mà!

Một khuôn mặt đầy vết thương, thảm không nỡ nhìn, nó rõ ràng ở đó, sao khi em quay người lại nó lại biến mất!" Cô càng nói giọng càng nhỏ dần, sự không rõ ràng mới chính là thứ khơi gợi nỗi sợ hãi sâu thẳm nhất.

Lúc này Phỉ Phỉ sợ bao nhiêu thì tay túm áo Trần Thiên Nhiễm lại chặt bấy nhiêu.

Sự căng thẳng có thể lây lan, đám thủy hữu đang xem livestream cũng bị tiếng hét của cô làm cho thót tim. 【Mẹ ơi!!

Chương 49

Lại có ma?

Đừng hù tôi chứ, đêm hôm thế này ai mà chịu nổi?】【Trời ạ, sao lại có ma nữa?

Thứ này không được nói bừa đâu, tà môn lắm!】【Không phải chứ!

Tiểu ca anh bảo có ma là may mắn?

May mắn chỗ nào?

Anh cũng đỉnh thật, không dọa cho Phỉ Phỉ sợ chết thì không chịu được à?】【Trần cẩu chẳng phải trừ tà số một sao?

Ma trước đó chẳng bị đánh chạy mất dép rồi?

Có gì mà sợ?

Cứ lao vào mà chiến đi Trần cẩu!】Trong lúc thủy hữu bàn tán xôn xao, 'Đạo Mộ Hành Gia' cũng lên tiếng:【Quỷ và quỷ cũng có thực lực khác nhau, có con yếu, có con lại cực mạnh, huống hồ nơi Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ đang đứng là Vô Lộ Chi Địa nổi tiếng.

Quỷ vật ở đây không dễ trêu vào đâu.

Trần Thiên Nhiễm nói họ may mắn cũng có lý do, thà bị tiêu diệt sớm còn hơn là phát điên trong cái chốn không lối thoát này.】Đạo Mộ Hành Gia đã nhiều lần thể hiện sự chuyên nghiệp, lần này lời nói lại càng đẩy độ nóng của livestream lên một tầm cao mới.

Nhiều người kinh ngạc, cũng có nhiều người biết chút ít về Vô Lộ Chi Địa bắt đầu phân tích tìm câu trả lời.

Đạo Mộ Hành Gia cũng không giấu nghề, phản hồi ngay trên kênh chat: 【Vô Lộ Chi Địa đúng như Trần Thiên Nhiễm nói, là một mê cung như không gian thứ nguyên khác.

Nhưng nói thế vẫn còn chung chung lắm.

Điều đáng sợ hơn là ở đây không có khái niệm thời gian, và bạn sẽ không chết, mà bị nhốt vĩnh viễn cho đến khi hoàn toàn điên loạn!

Lúc đó mọi chuyện mới kết thúc, nhưng khi đó bạn đã không còn là bạn nữa!

Đó mới là sự đáng sợ của Vô Lộ Chi Địa!

Tất nhiên loại tôi nói chỉ là loại thường thôi, còn loại Trần Thiên Nhiễm và Phỉ Phỉ gặp phải chắc chắn là loại thượng hạng, một nơi từng có người thám hiểm và hy sinh, từ đó trở thành quỷ vật của nơi này.

Nó sẽ không giết bạn ngay mà liên tục hành hạ tinh thần, thậm chí bị nó giết có khi còn là một sự giải thoát.

Tổng kết lại, lần nguy hiểm này đáng sợ hơn tất cả những gì họ từng gặp trước đây.】 Những lời này khiến đám thủy hữu run rẩy không thôi!

Cùng lúc đó, tại nơi có Tuyệt Sát Trận, Bàng Long quỵ rạp xuống đất, thở hồng hộc.

Khi trận pháp bị phá, thân thể thối rữa bắt đầu hồi phục chậm rãi, nhưng La Nghị ở phía xa đang ôm lấy thi thể không thể hồi phục của Từ Lân mà nghẹn ngào: "Anh... anh em, lên đường... lên đường bình an!" Gã đặt Từ Lân xuống, nghiến răng đứng dậy nhìn Bàng Long: "Bàng ca, tôi không nói nhiều nữa, lần này bị tên đạo mộ tặc kia chơi một vố, cục tức này tôi nuốt không trôi!" Bàng Long không đáp lời, dù trong lòng anh hiểu chuyện này không hẳn do Trần Thiên Nhiễm,

nhưng về ý nghĩa nào đó, nếu lúc phá trận đối phương triệt tiêu mọi ẩn họa thì có lẽ chuyện đã không xảy ra.

Nói vậy thì hơi có tính chất đạo đức giả, nhưng sự thực là đồng đội của họ đã hy sinh, trước đó đội đặc chủng cũng đã có người ngã xuống!

Cái nồi này phải có người gánh, mà hắn là đạo mộ tặc, để hắn gánh cũng chẳng có gì sai.

Sau khi phá trận, ý của Tiền Đức Lập rất rõ ràng, cần đánh giá lại mức độ nguy hiểm của Thủy Hoàng Lăng và yêu cầu họ đợi cường giả Ngân Vệ Đội đến mới hành động tiếp.

Nhưng sự hy sinh của đồng đội khiến họ không thể ngồi yên.

Anh lấy điện thoại ra, xem livestream thì thấy Trần Thiên Nhiễm đã vào Vô Lộ Chi Địa.

La Nghị vừa bước tới, chỉ nhìn vài cái đã nhận ra: "Ha, trời giúp chúng ta rồi!

Xem ra vận may của hắn hết rồi, dám vào Vô Lộ Chi Địa, lần này hắn không muốn chết cũng khó!!" Bàng Long chậm rãi đứng dậy, nghiêm giọng: "Hắn chắc hẳn nắm được phương pháp vượt ải nào đó nên mới nhiều lần hóa hiểm thành lành." "Dù vậy, đây là Vô Lộ Chi Địa!" La Nghị lạnh lùng nói: "Nơi từng chôn vùi nhiều cường giả Ngân Vệ Đội!

Lại còn biến hóa khôn lường, nếu không phải bậc thầy phong thủy thì không thể chạm vào!

Dựa vào hắn ư?

Hừ." Gã cười lạnh, cục tức nghẹn ở cổ họng cũng dần tan biến, gần như đã tuyên án tử cho Trần Thiên Nhiễm trong lòng, còn nàng minh tinh đỉnh lưu kia ư?

Gã chẳng thèm quan tâm.

Nhưng khi trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm lấy từ trong lòng ra chiếc hộp cơ quan đó, nụ cười trên mặt gã bỗng cứng đờ: "Bàng ca!

Đi!

Mau đuổi theo!!" "Sao thế?" Bàng Long nghi hoặc.

La Nghị bình tĩnh phân tích: "Trước đó tôi đã thấy lạ sao hắn lại giải quyết mọi chuyện nhanh thế, ngoài việc biết vài mẹo vặt, quan trọng nhất chính là chiếc hộp cơ quan trong tay hắn!!

Dù chưa rõ tác dụng của nó là gì, nhưng tôi phải giữ hắn lại!!

Hắn phải chết!!

Phải đền mạng!!" Bàng Long nhíu mày, nhưng cuối cùng cũng đồng ý, hai người bạo bộ lao đi.

Nhưng khi họ xuyên qua hành lang đến căn phòng có cơ quan thú, nhìn thấy thân hình to lớn ngã gục dưới đất, cả hai đều chấn động: "Cơ... cơ quan thú?" Bàng Long nhìn cái xác khổng lồ, thần sắc ngơ ngác.

Loại cơ quan thú này tuyệt đối không phải cấp độ Đồng Vệ Đội như họ có thể lay chuyển được, vậy mà Trần Thiên Nhiễm đã giải quyết xong.

Chuyện này không thể chỉ dựa vào cái hộp cơ quan được.

La Nghị bên cạnh siết chặt nắm đấm, mắt lộ vẻ không cam lòng.

Nhưng khi gã định lờ đi để bước tiếp, đôi mắt của cơ quan cự viên đang nằm dưới đất bỗng rực sáng!

Một tiếng gầm thấp lại vang lên: "Hống!" Đang lún sâu trong Vô Lộ Chi Địa, Trần Thiên Nhiễm lúc này nâng hộp cơ quan, thôi động Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, mơ hồ tìm thấy chút manh mối

giải đề.

Tuy nhiên, sát na tiếp theo, một luồng âm phong lại nổi lên.

Luồng gió vô hình khi áp sát bỗng ngưng tụ thành một bàn tay với những móng vuốt sắc nhọn, nhưng mục tiêu của nó không phải Trần Thiên Nhiễm, mà là Lưu Phỉ Phỉ!

"A!!!" Có lẽ vì biết nơi này nguy hiểm trùng trùng nên cảnh giác của Phỉ Phỉ cực cao, phản ứng thậm chí nhanh hơn Trần Thiên Nhiễm nửa giây!

Phanh!

Phỉ Phỉ kinh hoàng ngả người ra sau, hai tay chống đất, phản chiếu trong đồng tử là một thanh trực đao màu đen vẫn còn tra trong bao, đâm xuyên qua cái vuốt sắc kia!

"A!" Hiện trường vang lên tiếng thét chói tai, quỷ vật ẩn nấp trong bóng tối cuối cùng cũng lộ diện!

Áo vải, tóc xõa, khuôn mặt thê thảm đầy vết thương, nhưng lại là nam giới.

Trần Thiên Nhiễm khẽ nhếch môi: "Cuối cùng cũng không nhịn được rồi?

Vậy giải quyết ngươi trước!" Dứt lời, Hắc Kim Cổ Đao được rút ra, đâm tới lần nữa!

Tốc độ cực nhanh đuổi kịp quỷ vật đang lùi lại, khiến nó không kịp trở tay, nhưng khuôn mặt nó nhanh chóng lộ ra nụ cười giễu cợt.

"Kiệt kiệt kiệt..." Tiếng cười âm hiểm rót vào tai, giây tiếp theo Trần Thiên Nhiễm giật mình nhận ra không gian xung quanh đã xảy ra biến hóa nhỏ.

"Quả nhiên kỳ diệu." Anh khẽ cảm thán nhưng không lơi lỏng

cảnh giác, siết chặt Hắc Kim Cổ Đao, đưa mắt quan sát.

Bá!!

Một luồng âm phong ập tới!

Phanh!!

Anh phản ứng nhanh nhẹn, quay người giơ đao đỡ, dù vậy vẫn bị đẩy lùi ba bước!

"Sức mạnh lớn thật!!" Cơ quan cự viên to xác có sức mạnh khủng khiếp, nhưng ngay cả nó cũng không làm anh chịu thiệt về sức mạnh như thế này!

"Hô!" Anh thở hắt ra, ánh mắt sắc lẹm, bước chân phải lên, thôi động Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật.

Một đồ hình Kỳ Môn Bát Quái hư ảo hiện lên, khí thế toàn thân tăng vọt, Hắc Kim Cổ Đao chém ngang một nhát!

Phanh!!!

Quỷ vật định đánh lén bị chặn đứng cứng ngắc, uy lực nhát đao này mạnh hơn hẳn!

Cùng lúc đó, Phát Khâu Ấn rung chuyển!

Thiên quan chúc phúc, bách vô cấm kỵ!!

Trần Thiên Nhiễm nghiến chặt răng, vận toàn bộ sức lực, định dùng đòn này kết liễu luôn quỷ vật!

Chương 50

Cho dù ngươi mạnh thế nào, lão tử có Phát Khâu Ấn!

Oanh!!

Nhát đao nện xuống!!

Không gian bị nhiễu loạn lập tức khôi phục lại trạng thái Vô Lộ Chi Địa, còn quỷ vật kia đã mất dạng.

Lưu Phỉ Phỉ kinh hô: "Tiểu ca!

Vừa rồi sao anh lại bị một đám sương đen bao vây thế?" Thấy anh xuất hiện, cô vội lao tới.

Anh an ủi: "Không sao, chỉ là vừa đánh một trận thôi." "Với ma à?" Cô tò mò hỏi.

Trần Thiên Nhiễm thẳng thắn: "Phải, nhưng nó chạy rồi." "Vậy nó còn quay lại không?" Mắt cô lộ vẻ lo lắng.

"Nên tôi mới phải tranh thủ thời gian đây." Sắc mặt anh hơi ngưng trọng, lại lấy hộp cơ quan ra.

Đám sương đen tuy bao vây họ nhưng từ góc nhìn của máy quay trên cao vẫn thấy rõ chuyện gì xảy ra.

Trận chiến đó làm thủy hữu thót tim. 【Trận chiến gay cấn thật!!

Con ma này nhìn bằng mắt thường cũng thấy mạnh hơn con trước!】【Phải đấy!

Thật kinh khủng, nhưng phản ứng của Trần cẩu cũng nhanh thật, đổi lại là người khác chắc bị ăn đòn rồi!】【Dù vậy con ma vẫn đang chiếm thế thượng phong, ai biết khi nào nó lại đánh lén nữa!】 Lúc này Đạo Mộ Hành Gia lại gửi tin nhắn: 【Lầu trên nói đúng đấy, Vô

Lộ Chi Địa cộng với quỷ vật, độ nguy hiểm không cần bàn cãi.

Nếu tách riêng ra, với bản lĩnh của Trần Thiên Nhiễm có lẽ giải quyết được, nhưng khi hai thứ này kết hợp, uy lực sẽ không ngừng phóng đại.

Giống như vừa rồi, anh ta định phá giải mê cung thì quỷ vật nhảy ra quấy rối rồi lại không đánh tử chiến.

Lặp lại vài lần như thế thì tinh thần khó mà chịu đựng nổi!

Sụp đổ chỉ là vấn đề thời gian thôi.】 Những lời này khiến thủy hữu lo lắng sốt vó.

Tại Cục Dân điều Phong thủy, Vu Đức vừa mở lại livestream cũng trở nên nghiêm trọng: "Vô Lộ Chi Địa...

Trong Thủy Hoàng Lăng cư nhiên còn có Vô Lộ Chi Địa tồn tại!!

Đây rốt cuộc là nơi thế nào vậy!!" Tiền Đức Lập vỗ vai ông: "Trong Cục đã bắt đầu đánh giá lại Thủy Hoàng Lăng rồi." "Vậy..." Vu Đức chậm rãi quay đầu nhìn ông: "Trong Thủy Hoàng Lăng rốt cuộc giấu cái gì?

Bao nhiêu năm qua chẳng lẽ các ông không biết gì sao?

Chắc không đến mức đó chứ?" Tiền Đức Lập lắc đầu: "Cụ thể thì thật sự không rõ lắm, nhưng có giả thuyết nói nó liên quan đến trường sinh.

Nhưng ông bảo trên đời này sao có thể tồn tại trường sinh thật chứ?

Nếu trong mộ có trường sinh thì Thủy Hoàng chẳng phải vẫn chưa chết sao?

Nên giả thuyết này nghe thật nực cười." Nghe vậy, Vu Đức trầm giọng: "Nhưng nếu không phải trường sinh, tại sao đám Thập Tam

Tặc dẫn đầu là Ôn Thao lại dốc hết tâm tư lẻn vào Thủy Hoàng Lăng?

Thậm chí không tiếc hy sinh nhiều đồng bọn.

Thập Tam Tặc toàn là những cao thủ, thậm chí là đỉnh cấp trong giới, ngoài trường sinh ra tôi chẳng nghĩ được thứ gì khác hấp dẫn được họ!" "Chuyện này..." Tiền Đức Lập rơi vào trầm mặc.

Vu Đức cũng không sa đà vào chủ đề đó nữa, quay lại nhìn màn hình, bùi ngùi: "Năm đó tôi cũng từng vào Vô Lộ Chi Địa, mất nửa cái mạng mới thoát thân được, không biết Trần Thiên Nhiễm có làm được không!" Phan Tông Bạch nghe vậy chấn động: "Cái gì?

Cục trưởng, ngài cũng từng gặp Vô Lộ Chi Địa sao?" Tiết Ngạo Thiên nói nhỏ: "Vu lão đã dùng nửa cái mạng để Vấn Thiên mới thoát được đấy, cũng vì thế ngài ấy mới bị trọng thương rồi lui về Cục Dân điều, nếu không thằng nhóc nhà cậu lấy đâu ra phúc phần được ngài ấy chỉ điểm." Phan Tông Bạch nhìn đối phương, lần này không thấy khó chịu mà chỉ thấy kinh ngạc đến tê dại!

Dùng nửa cái mạng để Vấn Thiên, nghe thôi đã thấy chấn động!!

Nhưng gã nhanh chóng nghĩ đến vấn đề lớn: Cục trưởng mạnh thế mà còn phải trả giá như vậy, còn Trần Thiên Nhiễm liệu có làm được không vẫn là một dấu hỏi lớn.

Đúng lúc này, trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm lại lấy hộp cơ quan ra hí hoáy.

Làm được một nửa, anh chợt nhớ ra điều gì, đưa Hắc Kim Cổ Đao cho Lưu Phỉ Phỉ: "Nếu thứ đó xuất hiện, cô cứ đâm nó." "Hả?

Em á??" Cô cầm thanh đao nặng trịch, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy hoảng hốt.

Trần Thiên Nhiễm không nói gì thêm, quay lại tập trung vào cái hộp cơ quan.

Trong góc khuất mà họ không thấy, làn sương đen đang dần ngưng tụ lại, lặng lẽ quan sát mọi thứ.

Độ khó của Vô Lộ Chi Địa, Trần Thiên Nhiễm rất rõ.

Nhưng khi cầm hộp cơ quan trong tay, anh nhận ra đây chính là điểm mấu chốt.

Tuy trước đó anh đã phá giải sự khống chế của hộp đối với cơ quan sàn nhà nhưng chưa thực sự phá hủy cấu trúc bên trong nó.

Khi anh thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật kết hợp với hộp cơ quan, anh bắt đầu có nhận thức rõ ràng về cách cục của Vô Lộ Chi Địa, đồng thời không ngừng tìm kiếm điểm mấu chốt để phá cục.

Đúng lúc đó, bóng đen mờ ảo chậm rãi tiếp cận.

Máy quay vô nhân tuyến bay trên cao tình cờ ghi lại cảnh này. 【Anh em ơi!

Cái cục đen đen ở góc trên bên phải là cái gì thế?

Sao nó lại cử động?】 【Ôi vãi!!

Nếu tôi không nhầm thì đó là con ma lúc nãy!!

Cái quái gì thế?

Ma mà cũng có trí thông minh à?

Sao nó ranh ma thế?

Vô lý đùng đùng luôn!】 【Tê!

Lúc nãy nghe con ma này nói tiếng người, hóa ra nó có trí tuệ thật à?】 【Không xong rồi!

Nếu nó có trí tuệ thì Phỉ Phỉ nguy hiểm thật rồi!!】 【Rút lại câu bảo Trần cẩu chết đi, Trần cẩu cố lên, đưa Phỉ Phỉ sống sót trở về!!】 【Đặt hy vọng vào Trần cẩu á?

Thà giục đội khảo cổ còn hơn!

Mà chuyện gì thế này?

Đội khảo cổ làm ăn chán đời quá!

Giờ này chắc đi xuyên tỉnh được rồi đấy chứ!】 Thủy hữu bàn tán không ngớt, Đạo Mộ Hành Gia lập tức lên tiếng: 【Điểm khác biệt giữa quỷ vật và cương thi là: quỷ vật là do tinh khí thần và oán niệm hóa thành, còn cương thi thuần túy là thân xác thi hóa.

Cương thi không có thần trí, chỉ chiến đấu theo bản năng, nhưng quỷ vật có thể giữ lại ký ức tiền kiếp, thậm chí là trí tuệ, điều này đã từng được ghi chép lại.】 Tại Cục Dân điều Phong thủy, Tiết Ngạo Thiên nhìn những dòng chat của Đạo Mộ Hành Gia, nhíu mày: "Tên Đạo Mộ Hành Gia này là ai mà hiểu biết thế?

Không đúng, quá bất thường.

Ngay cả người trong Bát Môn cũng không nên hiểu rõ đến mức này, tôi phải điều tra mới được!" Gã nói rồi gọi điện tìm người.

Phan Tông Bạch đứng bên cạnh kêu lên: "Mẹ ơi!

Trần cẩu cẩn thận!!" Trên màn hình, trán Trần Thiên Nhiễm bắt đầu rịn mồ hôi lạnh, hộp cơ quan trong tay liên tục phát ra tiếng bánh răng chuyển động lạch cạch.

Nhưng ngay sau lưng anh, con quỷ đã hiện thân hoàn toàn, đồng thời bước tới, giơ móng vuốt nhắm thẳng vào đầu anh!

"Chết!" Tiếng gầm vang vọng.

Nhưng chính sát na này, Lưu Phỉ Phỉ dù phản ứng chậm một nhịp vẫn dốc sức vung thanh đao trong tay, hét lớn: "Hát!!" Phập!

Hắc Kim Cổ Đao tuy vẫn nằm trong bao nhưng vẫn vô cùng sắc bén, xuyên thủng bàn tay quỷ vật.

“A!” Tiếng thảm thiết vang lên rồi im bặt.

“Đau...

đau quá!!” Quỷ vật lờ đi vết thương trên tay, chậm rãi ngẩng đầu nhìn người phụ nữ đẹp tuyệt trần trước mặt, khuôn mặt vốn dữ tợn bỗng trở nên biến thái: “Lớp da thịt tươi ngon thật, không biết nếm thử sẽ có vị gì đây?” Nó lẩm bẩm, bàn tay trái từng bị đâm thủng vươn ra, móng vuốt dài ngoẵng chỉ còn cách mặt Phỉ Phỉ trong gang tấc!

Cô kinh hoàng, nhưng thấy Trần Thiên Nhiễm vẫn chưa có ý định phản ứng, cô đành nghiến răng, cố vung đao lần nữa!

“A!!!” Nhưng thanh đao đã bị quỷ vật giữ chặt.

“Không nhúc nhích được nữa à?

Ha ha ha!!

Chương 51

Vậy đến lượt ta!!" Toàn thân Phỉ Phỉ run rẩy, nhìn móng vuốt sắp chạm vào mình, cô hét lên: "Tiểu ca!!!" Chính vào lúc đó, Trần Thiên Nhiễm đang ôm hộp cơ quan bỗng buông cả hai tay!

Chiếc hộp 'phanh' một tiếng rơi xuống đất, bắt đầu biến đổi như một con cơ quan thú, dần dần trở thành một tấm ván gỗ phẳng lỳ có một nút bấm!

"Tu Di sơn thị thiên địa cốt, trung trấn thiên địa vi cự vật.

Như nhân bối tích dữ hạng lương, sinh xuất tứ chi long đột ngột.

Tứ chi phân xuất tứ thế giới, Nam Bắc Tây Đông vi tứ phái.

Tây Bắc không động số vạn trình, Đông nhập Tam Hàn vi yểu minh." Tiếng ngâm xướng hào hùng của Trần Thiên Nhiễm vang lên, đây là đoạn trích từ Hám Long Kinh, cũng là nội dung trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật.

Theo tiếng đọc, Vô Lộ Chi Địa bắt đầu biến chuyển, thời gian ngưng đọng bắt đầu trôi trở lại, từ trường hỗn loạn lập tức được khôi phục!!

"PHÁ!!!" Oanh!!!

Mặt đất và tường bao quanh rung chuyển dữ dội!

Trong không khí truyền đến tiếng vỡ vụn, con quỷ định ra tay với Phỉ Phỉ bỗng thấy thân thể ngưng tụ của mình tan dần ra, lộ vẻ... sợ hãi!!

Một đôi mắt sâu thẳm trừng trừng nhìn anh, rít lên một chữ: "Chết!!!" Nhưng Trần Thiên Nhiễm nhanh hơn, anh bật người dậy, tay phải nắm chặt Hắc Kim Cổ Đao, tay trái chụm ngón đâm ra, gầm

lên: “Phát Khâu Song Chỉ!!” Phanh!!!

Phát Khâu Song Chỉ đạt cấp LV2 không chỉ để phá cơ quan mà còn là chiêu thức giết người!

Khoảnh khắc chạm vào, ngực quỷ vật xuất hiện một lỗ thủng lớn, đồng thời anh dựa vào thân thể đã cường hóa, tung một cú đá xoay vòng cực mạnh, đá văng nó vào tường!

Phanh!!

Hiện trường trở lại tĩnh lặng.

Trên kênh chat vẫn đang đầy rẫy những lời lo lắng cho Phỉ Phỉ, cú quay xe bất ngờ này khiến thủy hữu không kịp phản ứng.

Đặc biệt khi thấy Trần Thiên Nhiễm ra tay như một anh hùng, họ có chút...

đứng hình!! 【Cái này... hình như hơi bị ngầu?】 【Dù hắn là đạo mộ tặc, lại lôi Phỉ Phỉ vào chỗ hiểm nhưng khi Phỉ Phỉ gặp nguy hiểm là hắn ra tay thật!!

Thậm chí dám giao cả mạng cho Phỉ Phỉ!

Hắn thực sự tin tưởng cô ấy!】 【Dừng lại ngay!!

Hào quang CP của hai người này sao cứ ngày một rõ thế?

Không được đâu!

Đừng để đến lúc cảnh sát bắt Trần cẩu rồi Phỉ Phỉ lại cứ dăm bữa nửa tháng vào thăm nuôi nhé?

Tôi không muốn theo đuổi thần tượng ở trong tù đâu!】 Tại Cục Dân điều Phong thủy, Vu Đức và Tiền Đức Lập vốn không coi trọng anh lúc này cũng chết lặng, mãi không nói nên lời.

Cuối cùng Phan Tông Bạch phá vỡ im lặng: “Hắn lại... qua màn

rồi.” Vừa dứt lời, vài ánh mắt sắc lẹm lườm tới khiến gã vội sửa miệng: “Đúng là tên tiểu nhân đắc chí!” Vu Đức thu hồi ánh mắt, bất lực lắc đầu: “Thật bất ngờ, không ngờ cuối cùng lại qua bằng cách này.

Cơ quan đạo... vẫn phải để thiên tài cơ quan phá.” Tiền Đức Lập lắc đầu: “Nói vậy cũng không đúng, hắn chỉ là đầu cơ trục lợi thôi, nếu không có hộp cơ quan đó hắn chẳng thể phá cục nổi.” Phan Tông Bạch lại thắc mắc: “Vậy chuyện hắn đập con ma ra bã là sao?

Cũng có mẹo à?” Tức thì, phòng họp im phăng phắc đến mức nghe được tiếng kim rơi.

Lâm Vũ thúc khuỷu tay vào sườn gã, hạ giọng: “Không biết nói thì im miệng vào.” Tiết Ngạo Thiên đứng bên cạnh bĩu môi: “Thằng nhóc này rốt cuộc đứng về phe nào thế?

Vấn đề này mà cũng phải hỏi à?

Ai chẳng thấy con quỷ đó dựa vào Vô Lộ Chi Địa, giờ trận pháp bị phá thì chiến lực của nó tụt dốc không phanh, tình cảnh đó thì bà nội tôi 90 tuổi cũng đập chết nó được!” “Phải phải phải!” Phan Tông Bạch vội vàng gật đầu nhận sai, nhưng trong lòng vẫn có ý kiến.

Trước đây gã cũng chẳng tin Trần Thiên Nhiễm có bản lĩnh thật, nhưng sự thật cứ vả bôm bốp vào mặt gã.

Nhìn cái bản mặt của Ngạo Thiên mà xem, tê!!

Trần cẩu!!

Cố lên!

Vả vỡ mặt hắn cho tôi!

Trong lúc gã đang suy nghĩ vẩn vơ, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã một tay bóp nghẹt cổ con quỷ, Phát Khâu Song Chỉ kề

sát trán nó.

Chưa đợi anh lên tiếng, con quỷ đã nở nụ cười rợn người: "Ngươi trông rất giống hắn." Câu này làm Trần Thiên Nhiễm giật mình, anh ghét nhất mấy kiểu nói lấp lửng này: "Ai!

Ta giống ai?

Nói!" Tay trái anh tăng lực, Phát Khâu Ấn vẫn bao trùm khiến quỷ vật không thể thoát ra.

Thiên quan chúc phúc, bách vô cấm kỵ!

Cứ cứng rắn như vậy đấy!

"Kiệt kiệt kiệt!!

Ngươi không lấy được đâu!

Ngươi vĩnh viễn không lấy được đâu!!

Kiệt kiệt kiệt!!" Trần Thiên Nhiễm đấm thẳng một cú: Phanh!!

"Bớt nói nhảm đi!

Ta ghét nhất là bọn nói mập mờ!!

Nói mau!

Thập Tam Tặc là cái gì!" "Kiệt kiệt kiệt!

Ha ha ha!" Con quỷ hoàn toàn phát điên, cơ thể bắt đầu sụp đổ.

Phanh!!

Phanh!!

Anh đấm liên tiếp hai phát nhưng đối phương cũng giống con ma trước, chỉ tỉnh táo được chốc lát rồi điên hẳn.

Thấy vậy anh không nghĩ nhiều nữa, dùng song chỉ đập nát đầu nó!

Bá!

Trong nháy mắt, sương đen tan đi, hiện trường chỉ còn lại một chiếc áo vải rơi trên đất.

Oán niệm không phải vật chất thực, khi bị ngoại lực tuyệt đối tấn công sẽ tan biến.

Khi sương tan, một luồng thanh khí nhập vào miếng ngọc bội trong lòng Trần Thiên Nhiễm, khiến nó khẽ rung động.

"Ân?" Anh thắc mắc thò tay vào, giây tiếp theo, biểu cảm của anh trở nên cực kỳ 'phong phú'.

Khi mấy cú đấm bạo lực đập nát quỷ vật, phòng livestream vốn đã sôi sục lại càng náo nhiệt hơn! 【Vãi!

Vãi!

Vãi!

Thô bạo quá!

Nhưng mà... sướng mắt thật!

Chính cái thứ này vừa định ra tay với Phỉ Phỉ mà!】 【Dù không thích Trần cẩu nhưng tôi thừa nhận khoảnh khắc hắn chiến đấu vì kẻ thù chung của chúng ta, hắn có chút soái!】 【Mà Thập Tam Tặc rốt cuộc là cái gì thế?

Sao tôi tra Baidu mãi chẳng thấy thông tin gì?】 【Mỗi lúc thế này chúng ta cần triệu hồi Đạo Mộ Hành Gia!!】 【Đúng thế!

Chương 52

Đạo Mộ Hành Gia mau ra đây giải thích xem Thập Tam Tặc là gì?】 Trong tiếng kêu gọi, Đạo Mộ Hành Gia viết một đoạn chat dài rồi gửi lên.

Khi ông ta lên tiếng, mọi thủy hữu đều ăn ý giữ im lặng: 【Cái gọi là Thập Tam Tặc thực chất là một nhóm người được truyền tụng trong giới giang hồ.

Họ được thành lập bởi những kẻ phản bội từ Bát Môn vào cuối thời Đường, dẫn đầu là Đạo Thánh Ôn Thao lừng lẫy.

Nói đến đây tôi sẽ nói qua cho mọi người về Giang Hồ Bát Môn.

Bát Môn xuất thân từ giang hồ, mà giang hồ như Trần Thiên Nhiễm từng nhắc tới khi dạo Quỷ Thị, là nơi tập hợp của những kỳ nhân dị sĩ.

Bát Môn chính là tầng lớp đỉnh cao của giang hồ đó.

Tuy gọi là Bát Môn nhưng lại chia thành Nội Bát Môn và Ngoại Bát Môn.

Kinh, Bì, Phiêu, Sách, Phong, Hỏa, Tước, Yếu là Nội Bát Môn.

Còn Ngoại Bát Môn là Đạo, Cổ, Tiêu, Thiên, Phượng, Vu, Hí, Sát.

Mỗi môn lại nắm giữ những thứ kỳ quái đặc thù, nói ra thì dài lắm nên tôi chỉ sơ lược thôi.

Ôn Thao đó xuất thân từ Đạo Môn, là kẻ thiên tài nhất lịch sử môn này, đặc biệt là trong việc khai quật cổ mộ.

Thời trẻ Ôn Thao trộm mộ lấy châu báu làm thú vui, nhưng về sau hắn mắc bệnh nan y nên bắt đầu tìm kiếm trường sinh, từ đó lập ra

Thập Tam Tặc.

Nhưng ai cũng biết trường sinh chỉ là một trò lừa bịp từ thủy tổ của Kinh Môn truyền lại, Thập Tam Tặc không tin vào tà thuyết đó nên bắt đầu đại phá các lăng mộ!】 Bài thuyết trình ngắn gọn khiến thủy hữu ngẩn ngơ, nhưng qua đó họ lại có thêm nhận thức mới về mặt tối của thế giới này.

Mọi người đều đã bước chân vào cánh cửa vừa hé mở đó.

Nhưng mấy người ở Cục Dân điều Phong thủy thì không còn bình tĩnh nổi.

Tiết Ngạo Thiên thốt lên: "Thằng cha này là ai mà cái gì cũng nói toẹt ra thế!!

Không biết là người trong giới có nhiều chuyện không được nói bừa à?" Tiền Đức Lập xua tay: "Thôi, khi Trần Thiên Nhiễm mang livestream vào Quỷ Thị thì giang hồ đã lộ diện trước thế gian rồi, có giấu cũng chẳng ích gì, chi bằng cứ đường hoàng thừa nhận." Lúc này điện thoại Vu Đức rung lên: "Alo?

Tôn giáo thụ?" Giọng Tôn Đông Khánh vang lên qua loa ngoài: "Lão Vu!

Phát hiện lớn đây!

Vừa có một nhà sưu tầm dân gian mang đến một cuốn sách bảo là tổ truyền muốn giao cho bảo tàng.

Tôi xem thử, ông đoán xem là gì?

Là thủ bút của Ôn Thao!

Trong đó ghi lại một số trải nghiệm của hắn khi vào Thủy Hoàng Lăng!!" Nghe vậy ai nấy đều bật dậy khỏi chỗ ngồi.

Vu Đức kinh hô: "Cái gì!!

Thật giả thế nào, xác định được chưa?" Đầu dây bên kia là tiếng Tôn Đông Khánh vỗ ngực bôm bốp: "Hàng thật giá thật!

Tôi đang đến Cục Dân điều tìm ông đây!

Đợi đấy!" Điện thoại cúp, hiện trường lại rơi vào im lặng, chỉ có trên màn hình Trần Thiên Nhiễm đã định thần lại.

Khi chạm vào ngọc bội, trong đầu anh xuất hiện thêm thông tin về Thập Tam Tặc, quan trọng hơn là xác định được thứ họ tìm kiếm chính là trường sinh, và họ có cơ sở tin rằng có thể tìm thấy nó trong Thủy Hoàng Lăng!

Cũng vì thế mà họ đã bỏ ra nỗ lực khổng lồ.

Chỉ là Trần Thiên Nhiễm không hứng thú lắm với trường sinh, anh chỉ đang nghĩ một vấn đề: Thủy Hoàng rốt cuộc đã chết chưa?

Hay nói cách khác, ông ấy có thực sự đạt được trường sinh?

Một ẩn số khổng lồ bủa vây anh.

Theo sự biến mất của đại trận Vô Lộ Chi Địa, sau vài phút di chuyển, họ đã rời khỏi đó và bước vào một thạch môn.

Ngay sau khi họ rời đi, Bàng Long và La Nghị kéo lê thân thể mệt mỏi vội vã chạy tới.

Nhìn thấy chiếc áo vải rơi trên đất, Bàng Long lẩm bẩm: "Hắn đã giết một con quỷ vật?" 【Lỗ Ban Tam Khảo trong lịch sử cũng được ghi chép lại, độ nguy hiểm của nó là không cần bàn cãi.

Ý nghĩa của Tam Khảo thì vừa rồi hư ảnh Lỗ Ban đã nói, lần lượt là: Nhãn lực, Mẫn tiệp và Sức mạnh.

Nghe thì có vẻ đơn giản, nhưng thực tế đây là một loại khảo nghiệm cực hạn đối với cơ thể con người.

Trên giang hồ luôn lưu truyền một câu nói: Thế gian có kỳ nhân

chia làm Tiên thiên và Hậu thiên.

Hậu thiên kỳ nhân hiển nhiên yếu hơn Tiên thiên.

Điểm thực sự của Lỗ Ban Tam Khảo chính là kích phát cực hạn lớn nhất của Hậu thiên kỳ nhân, một khi bước qua được ngưỡng cửa này, người đó có thể trở thành Tiên thiên kỳ nhân.

Nhưng Tiên thiên vốn là năng lực bẩm sinh, vọng tưởng dùng sức mạnh Hậu thiên để đột phá Tiên thiên vốn là hành động nghịch thiên, độ khó có thể tưởng tượng được!】 Thời buổi này ai mà chưa từng đọc tiểu thuyết mạng, những lời này vừa thốt ra, mọi người ngay lập tức hiểu ra vấn đề.

Nhưng đây dù sao cũng là hiện thực, quan trọng hơn là Trần Thiên Nhiễm trông chẳng giống nhân vật chính chút nào!

Không có mệnh nhân vật chính, thông thường lúc này chắc chắn sẽ thua thảm hại! 【Xong rồi!

Xong rồi!

Thân là nhân vật chính mà hệ thống của tôi còn chưa tới, lần này không có cách nào xoay chuyển tình thế cứu Phỉ Phỉ rồi!】 【Hận quá đi!

Ba năm Hà Đông, ba năm Hà Tây!

Chớ khinh thiếu niên nghèo!】 【Phỉ Phỉ đợi anh!

Đợi anh tu luyện thành tiên, tất sẽ đánh xuyên địa phủ sửa sổ sinh tử!

Dù thế nào đi nữa, tuyệt đối phải cứu em về!】 Trong lúc khán giả trong phòng livestream đang bàn tán cuồng nhiệt, Tôn Đông Khánh đã đưa Đoạn Mộng Lâm đến Cục Dân điều Phong thủy.

Còn Tiền Đức Lập và Vu Đức, sau khi nghe nói đã tìm thấy sổ tay

của Ôn Thao, đều không màng xem livestream mà vội vàng ra cửa đón tiếp.

Một nhóm người mắt sáng rực nhìn chằm chằm hai người, khiến Đoạn Mộng Lâm sợ đến mức rụt cổ lại.

"Giáo sư, nơi này có phải chỗ đàng hoàng không vậy?" Tôn Đông Khánh cười nói: "Ha ha ha, yên tâm đi, không ăn thịt người đâu.

Chỉ là tin tức về sổ tay Ôn Thao này quá lớn, không ai có thể ngồi yên được." Nghe vậy, Đoạn Mộng Lâm không nói gì nữa, lẳng lặng đi theo.

Sau đó Tôn Đông Khánh chào hỏi Tiền Đức Lập, rồi cùng mọi người tiến vào một mật thất của Cục Dân điều, mở cuốn sổ tay ra.

Tôn Đông Khánh là chuyên gia lịch sử, việc phiên dịch cổ văn thế này đối với ông là việc dễ như trở bàn tay.

Ông nhìn kỹ cuốn sổ tay rồi lên tiếng: "Dựa theo nội dung trong này, chúng ta đại khái có thể xác định một việc: Ôn Thao và những người khác năm đó vào Thủy Hoàng Lăng, mục đích chính là để tìm kiếm trường sinh!

Theo cách nói trong sổ tay, ông ta tìm trường sinh là để cứu một người." "Cứu người?" Tiền Đức Lập nghi hoặc hỏi: "Cứu ai?" Tôn Đông Khánh lắc đầu: "Trên này không thuật lại, nhưng những thông tin giới thiệu về việc này khá ít, chủ yếu vẫn là về những trải nghiệm của ông ta trong Thủy Hoàng Lăng.

Cuốn sổ tay này có lẽ sẽ giúp ích rất lớn cho chúng ta trong việc khám phá lăng mộ!" Đúng lúc mọi người đang bàn bạc, Đoạn Mộng Lâm vốn vẫn luôn chú ý livestream bỗng kinh hô: "Giáo sư!

Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ gặp phải Lỗ Ban Tam Khảo rồi!!" Ngay lập tức, tất cả mọi người quay đầu nhìn cô, ánh mắt lộ vẻ

không tin nổi.

"Cái gì?

Lỗ Ban Tam Khảo?" Tiết Ngạo Thiên nghi hoặc, lập tức tiến lên nhìn vào phòng livestream, sau đó cười lạnh: "Hừ, hắn có cái vận khí quỷ quái gì thế?

Vừa mới thoát khỏi Vô Lộ Chi Địa, giờ lại gặp Lỗ Ban Tam Khảo?

Hiện tại trong tay hắn ngay cả hộp cơ quan cũng không còn, để xem lần này hắn phá cục thế nào!" Nghe hắn nói, Đoạn Mộng Lâm bất mãn lườm một cái: "Anh muốn Phỉ Phỉ gặp chuyện à?" "Hả?" Tiết Ngạo Thiên sững sờ, kính gọng vàng trên sống mũi suýt chút rơi xuống.

Đoạn Mộng Lâm hừ lạnh: "Hừ, đúng là đồ người không ra người ngợm không ra ngợm!" "Cái gì chứ!

Tôi..." Tiết Ngạo Thiên suýt chút thì vỡ trận.

Hắn chỉ là không ưa Trần Thiên Nhiễm, chứ làm sao có ác ý với Lưu Phỉ Phỉ được?

Cái cô nàng này sao lại mắng người hung tàn thế chứ?

Phan Tông Bạch đứng đối diện không nhịn được xoa xoa ngực, thầm cảm thấy hả hê.

Tuy nhiên hắn vẫn nghi hoặc nhìn Lâm Vũ: "Lâm ca, Lỗ Ban Tam Khảo này thực sự khó lắm sao?" Lâm Vũ gật đầu: "Việc này đã liên quan đến việc phân cấp kỳ nhân trong giang hồ rồi.

Nếu lấy ví dụ cho cậu dễ hiểu, thì Ngân vệ đội cũng chưa chắc đã qua màn được, có lẽ phải đạt đến tầm Kim vệ đội mới hành!" "Cái gì!!" Phan Tông Bạch kinh hãi: "Vậy chẳng phải nói, chỉ cần Trần

Thiên Nhiễm qua màn, là có thể chứng minh anh ta có thực lực trên cả Kim vệ đội sao?" "Qua màn... e rằng chỉ là xa vời thôi." Tôn Đông Khánh lên tiếng đáp lời: "So với Lỗ Ban Tam Khảo từng được ghi chép trong lịch sử, theo ghi chép trong sổ tay của Ôn Thao, Lỗ Ban Tam Khảo được thiết lập trong Thủy Hoàng Lăng thực tế có độ khó vượt xa.

Chỉ khi đạt đến tầng thứ Tiên thiên kỳ nhân mới có thể...

Chương 53

qua màn.” Câu nói vừa dứt, hiện trường rơi vào im lặng kéo dài.

Lúc này, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã bắt đầu giương cung lắp tên, và mọi chuyện diễn ra trong chớp mắt!

Bành!

Dây cung rung động!

Mũi tên bắn ra cực nhanh!

Vút!

Hụt rồi!

Thậm chí ngay cả góc cạnh của con rối cơ quan cũng không chạm tới!

Cảnh tượng này lại một lần nữa khiến bọn người Vu Đức im lặng.

Ít nhất trong các cửa ải trước, năng lực mà đối phương thể hiện vẫn rất đáng sợ.

“Sao có thể...” Đoạn Mộng Lâm lẩm bẩm.

Tiết Ngạo Thiên lắc đầu: “Quả nhiên chỉ là mấy trò mèo thôi, đến mũi tên đầu tiên còn không trúng, chẳng lẽ hắn định một tên bắn ba nhạn ở những lần sau chắc?” Hắn vừa nói đến đây thì thấy trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm lại lấy ra một mũi tên nữa, giương cung kéo huyền!

Hắn lập tức kinh hô: “Mãng xà!

Đúng là mãng xà!” Nhưng giây tiếp theo, mũi tên thứ hai vốn được bắn rất lệch so với mũi tên đầu lại cực kỳ trơn tru!

Thậm chí là nhẹ nhàng bắn trúng đầu con rối cơ quan và phá hủy nó!

Tiếp theo là mũi tên thứ ba, thứ tư...

Những mũi tên bay đi mượt mà đến cực hạn khiến người ta hoa mắt, thậm chí có lúc nghi ngờ rằng mũi tên đầu tiên kia có phải hắn cố ý bắn lệch hay không!

Nhưng ngay khi mũi tên thứ ba cuối cùng bắn ra, mọi người lại rơi vào im lặng.

Bởi vì lại lệch nữa rồi!!

Phòng livestream hoàn toàn nổ tung. 【Đậu xanh!

Đậu xanh!

Thế này thì chơi bời gì nữa?

Tổng cộng có tám mũi tên mà bắn hụt mất hai rồi?

Giờ còn lại một mũi tên mà phải bắn trúng bốn con rối?

Cho dù là đại sư tiễn thuật đến đây cũng chưa chắc làm được nha?】【Trời ạ, Trần cẩu ông làm cái quái gì thế?

Sao lại để xảy ra sai sót lớn như vậy?】【Xong rồi, xong rồi, tiêu đời rồi!

Một mũi tên bắn bốn con rối?

Phỉ Phỉ!

Phỉ Phỉ của tôi!!】Trong sự kinh ngạc của mọi người, Trần Thiên Nhiễm lẳng lặng nhặt mũi tên cuối cùng còn lại dưới đất lên, giương cung kéo huyền như trước.

Nhưng điểm khác biệt duy nhất là hắn lẩm bẩm đọc chú ngữ của Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, và ngay khi tiếng ngâm xướng

sắp kết thúc, hắn khẽ gầm nhẹ một tiếng: “Bách Bộ Xuyên Dương!!” Hưu!

Trong nháy mắt, mũi tên rời khỏi dây cung vẽ ra một đường cong ưu mỹ.

Nó không giống như từng mũi tên trước đó nhắm thẳng vào mỗi con rối, mà ngược lại, nó lại bắt đầu ‘lệch’!

Khoảnh khắc đó, Lưu Phỉ Phỉ đang bị treo trên cao từ từ nhắm mắt lại.

Tất cả mọi người trong phòng livestream đều mặc niệm.

Khi một mũi tên lại lặp lại sự sai lệch như trước, làm sao có thể kỳ vọng nó tạo ra kỳ tích?

Nhưng thiên tính vạn tính, đúng lúc này, Trần Thiên Nhiễm bước ra một bước dài, tay phải vươn ra, dưới chân dần hiện lên một hình ảnh giống như Kỳ Môn Phong Thủy Bát Quái đồ.

Đồng thời, trong vực sâu bắt đầu dâng lên hai luồng sáng yếu ớt, từ đó trực tiếp tạo thành một trận pháp mà chỉ có thuật sĩ mới nhìn thấy được!

Một trận pháp xoay chuyển không gian và thời gian nơi này!

Nói là xoay chuyển thì chưa đủ chính xác, chính xác hơn phải là hiệu chỉnh.

Khi Trần Thiên Nhiễm bắn mũi tên đầu tiên, hắn đã nhận thấy sự kỳ quái của nơi này, lại liên tưởng đến các loại cơ quan từng gặp trước đó, trong lòng liền có một suy đoán.

Đã là Tam Khảo do Lỗ Ban tạo ra, vậy thì phong thủy cục chắc chắn là không thể thiếu.

Cũng chính vì thế, hắn đã lợi dụng đặc tính của Thập Lục Tự

Phong Thủy Bí Thuật để tìm kiếm quy luật, nên mới có thể liên tục bắn trúng vài mũi tên.

Nhưng đến sau đó, quy luật tìm thấy trước đó rõ ràng không còn hiệu quả.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể thi triển năng lực sau khi Phong Thủy Bí Thuật đạt cấp LV3: Bố trận!

Đúng vậy, khi Trần Thiên Nhiễm phá giải Vô Lộ Chi Địa, đẳng cấp kỹ năng Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã đạt tới LV3.

Lúc đó hắn không cảm thấy kỹ năng sau khi thăng cấp có gì quá khác biệt, dường như vẫn thế.

Nhưng khi thực sự thi triển mới thấy khác hẳn, năng lực xoay chuyển không gian và thời gian rõ ràng được tăng cường đại bộ phận!

Đặc biệt là khi đối mặt với phong thủy cục do Lỗ Ban bày ra, hắn còn có thể cứng rắn bẻ lái nó trở lại!

Mũi tên rời cung lao vút đi, rõ ràng không hướng về phía các con rối, nhưng kỳ lạ thay, nó lại xuyên qua đầu một con rối một cách chuẩn xác!

Khoảnh khắc này, phòng livestream nổ tung! 【Đậu xanh??

Chuyện gì thế??

Sao tự nhiên lại bắn trúng rồi??】 【Mẹ ơi!!

Pha này hoàn toàn không hiểu nổi, căn bản không nhìn ra được gì luôn!】 【Vãi!

Tình huống này ảo ma đến mức nào vậy??】 【Đừng vui mừng quá sớm!

Mới phá hủy được một con rối thôi, còn hai con nữa!

Làm sao mà...】 Cảnh tượng tiếp theo càng khiến adrenaline của các anh em tăng cao!

Chỉ thấy mũi tên xuyên thấu con rối kia, trong khoảnh khắc đột phá lại tăng tốc thêm một lần nữa!

Đoàng!!

Lại một con rối cơ quan nữa bị xuyên thủng!

Mọi người đều đã căng thẳng nắm chặt nắm đấm.

Mà mũi tên lẽ ra phải dừng lại kia lại một lần nữa, một lần nữa lao vút đi!!

Đoàng đoàng!

Hai cái đầu con rối cơ quan còn lại song song bị xuyên thấu!

Tám mũi tên.

Mất hai tên.

Nhưng lại dựa vào sáu mũi tên hoàn mỹ kích phá!

Hiện trường rơi vào tĩnh lặng.

Trần Thiên Nhiễm từ từ hạ tay xuống, tầm mắt dời sang Lưu Phỉ Phỉ đang có biểu cảm ngây dại giữa không trung, nhẹ nhàng thốt ra ba chữ: "Có tôi ở đây." "Tiểu ca!!!" Lưu Phỉ Phỉ sau một hồi ngẩn ngơ liền bộc phát tiếng reo hò, trên mặt tràn đầy vẻ vui mừng hân hoan.

Cô không ngờ đối phương lại có thể qua màn này theo cách như vậy!

Nói là thần hồ kỳ kỹ cũng không quá chút nào!

Nhưng quan trọng nhất vẫn là câu nói 'Có tôi ở đây' của đối phương, cảm giác an toàn ngay lập tức tăng vọt, trái tim cô như muốn nhảy ra ngoài vì kích động!

Chương 54

Cũng kích động sôi sục không kém là phòng livestream: 【Ảo ma!

Thật sự quá ảo ma!!

Tôi bắt đầu nghi ngờ hai mũi tên kia là ông cố ý bắn hụt đấy!

Cuối cùng lại làm một phát xuyên bốn??

Hay lắm!

Hay lắm!】【Thao tác đỉnh thế này, người khác không làm được, nhưng đối với Trần cẩu mà nói, khó mà đảm bảo lắm!】【Chính xác, cái hạng thích làm màu như Trần cẩu thì có khả năng lắm!

Chẳng qua là hắn muốn ra vẻ trước mặt Phỉ Phỉ thôi.】【Căm ghét thật!

Bị hắn ra vẻ thành công rồi, thực sự bị hắn ra vẻ thành công rồi.

Nhìn ánh mắt Phỉ Phỉ nhìn hắn kìa, lại còn tình tứ thế nữa!

Giấc mộng của lão phu!

Tan vỡ rồi!

Tan vỡ rồi!!】Cũng đang ở trong mộ đạo Thủy Hoàng Lăng, Bàng Long đã hoàn toàn bị kinh ngạc đến mức chưa kịp hoàn hồn, cho đến khi La Nghị bên cạnh vỗ vỗ vai hắn: "Bàng ca, thời gian không chờ đợi ai, tuyệt đối không thể ngồi chờ chết được!" "Nhưng..." Bàng Long hơi do dự, Lỗ Ban Tam Khảo độ khó cực cao, cho dù là Hậu thiên kỳ nhân đỉnh phong cũng khó lòng thông qua.

Những người chưa tu luyện tới đỉnh phong như họ rõ ràng là khó càng thêm khó.

Huống hồ, thao tác mà Trần Thiên Nhiễm thể hiện trong đợt khảo

nghiệm đầu tiên trên màn hình livestream, Bàng Long tự phụ bước chân vào giang hồ nhiều năm, cho dù có cho hắn thêm vài chục năm nữa cũng khó lòng làm được.

La Nghị hơi lắc đầu: "Bàng ca, tôi khổ tu nhiều năm, không phải để đối mặt với nguy hiểm mà lùi bước!

Chỉ có xông lên, không ngừng xông lên, tôi mới có thể leo lên đỉnh cao.

Huống hồ tên đạo mộ này thực sự đáng ghét, nếu không phải tại hắn, Từ Lân làm sao có thể chết!!

Bàng ca, anh chẳng lẽ cam lòng nhìn Từ Lân chết oan mà không báo thù cho cậu ấy sao?" Mỗi một câu nói đều như đập thẳng vào tim Bàng Long.

Hắn do dự hồi lâu, rồi lên tiếng: "Không cam lòng!!" Trong Cục Dân điều Phong thủy, mọi người đều rất im lặng, duy chỉ có sắc mặt Tiết Ngạo Thiên hơi khó coi, ngay sau đó liền phản ứng lại nói: "Xem ra, hắn cũng có bí kíp hướng dẫn tương tự!

Thế nên mới qua màn được!" Mọi người không nói gì, cho đến khi Phan Tông Bạch lẩm bẩm một câu: "Thừa nhận người khác một câu, khó thế sao?" "Thằng ranh này rốt cuộc cậu đứng về phe nào?" Tiết Ngạo Thiên ngay lập tức nổi khùng.

Phan Tông Bạch quay đầu đi không thèm để ý, trong lòng đã thầm giơ ngón tay cái cho Trần Thiên Nhiễm!

Trần cẩu!

Đỉnh đấy!

Lúc này, Tôn Đông Khánh lên tiếng: "Tuy rằng hắn đã qua đợt khảo nghiệm thứ nhất, nhưng đợt thứ hai và thứ ba phía sau cũng không đơn giản như thế đâu!" Ông vừa nói vừa nhìn sang Tiền Đức

Lập bên cạnh.

Người sau gật đầu: “Không sao, đã có cửa ải chặn họ lại, cường giả Ngân vệ đội đã chạy tới, sau đó cũng đang sắp xếp cường giả Kim vệ đội chi viện.

Mọi người cũng biết, Ngân vệ đội và Kim vệ đội vốn là đi làm nhiệm vụ bên ngoài, muốn chạy tới đây cũng cần chút thời gian.” Đang lúc mọi người bàn bạc, hình ảnh livestream cũng đột ngột thay đổi!

Vút!!

Một sự biến đổi kỳ ảo hiện ra, hiện trường vốn là bãi bắn cung trong nháy mắt khôi phục nguyên dạng.

Vẫn là gian mộ thất trống trải đó, chính giữa là một chiếc ghế đẩu, một lão giả với bóng dáng thực ảo đan xen đang ngồi trên đó.

Lão từ từ ngẩng đầu, cử động như máy móc nhìn về phía bọn người Trần Thiên Nhiễm: “Khảo nghiệm thứ nhất, Qua!” Nghe thấy lời này, Lưu Phỉ Phỉ vốn đang ngồi bệt dưới đất với khuôn mặt ngơ ngác liền bật dậy kinh hô: “Tốt quá rồi!!” Nhưng vui mừng chưa được một giây, hư ảnh Lỗ Ban lại lên tiếng: “Khảo nghiệm thứ hai!

Mẫn tiệp!

Ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?” Trong nháy mắt!

Ánh sáng tại hiện trường đột ngột biến mất, một luồng gió nhẹ thổi qua, trên tường mộ thất, hương nến thắp lên ánh lửa sáng rực!

Ngay lập tức lấp đầy mộ thất!

Lưu Phỉ Phỉ lại một lần nữa bị treo lên cao!

Còn xung quanh Trần Thiên Nhiễm xuất hiện tám con rối cơ quan với thân hình mạnh mẽ!

Chúng cầm thương, cầm đao, cầm kiếm, cũng có cả cung nỏ!

Đồng thời, giọng nói của hư ảnh Lỗ Ban lại vang lên: "Né tránh đòn tấn công của chúng!

Coi như qua màn!" Khảo nghiệm nghe thì đơn giản, nhưng ngay khi tiếng nói vừa dứt, tất cả con rối gỗ cơ quan tại hiện trường đều biến mất!

Trần Thiên Nhiễm nhíu chặt lông mày, tâm cảnh giác cũng ngay lập tức nâng lên, tầm mắt quét quanh chu vi, ánh mắt lạnh lẽo, tay phải sớm đã đặt lên Hắc Kim Cổ Đao đeo sau lưng.

Bỗng nhiên!

Một luồng kình khí trực tiếp ập tới!

Đinh!!

Kiếm mang sắc bén mang theo sức mạnh cực lớn va chạm vào thanh Hắc Kim Cổ Đao mà Trần Thiên Nhiễm dùng để phòng ngự.

Hai loại binh khí lạnh va chạm, chỉ trong hơi thở đã thấy rõ sự đáng sợ của đợt khảo nghiệm thứ hai này!

Con rối cơ quan không có sát khí, chỉ đơn thuần và duy nhất thực hiện tấn công.

Tuy rằng trong quá trình chiến đấu, nó sẽ vì tốc độ quá nhanh mà tạo ra áp suất không khí phía trước khiến người ta cảm ứng được, nhưng tốc độ lại quá nhanh!

Trần Thiên Nhiễm suýt chút nữa đã không thể chặn lại thành công.

Mà nên biết rằng, đây mới chỉ là đòn tấn công của một con rối cơ quan.

Đợt khảo nghiệm này có tận tám con.

Hiếm thấy, Trần Thiên Nhiễm có chút căng thẳng, vì cuộc chiến ở mức độ này là lần đầu tiên.

Hai bên chạm vào là tách ra, con rối cơ quan không có ý định đánh lâu.

Ngược lại, chính điều này đã cho Trần Thiên Nhiễm đủ thời gian để suy tính.

Hắn vung thanh Hắc Kim Cổ Đao, miệng ngâm xướng vang dội Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật.

Đã không thể nghiền ép về tốc độ và sức mạnh, vậy thì dùng chút thủ đoạn để bản thân đứng ở thế thượng phong!

Trên thế giới này chưa bao giờ có chuyện lấy yếu thắng mạnh, nếu có, thì chắc chắn là một phương diện nào đó vượt xa kẻ địch, nhờ đó mới có thể thắng.

Đối với Trần Thiên Nhiễm, chỗ dựa lớn nhất của hắn không bao giờ là cái gọi là cận chiến, mà là phong thủy!

"Đông Ly Tây Khảm, tinh tú tại thượng, ngũ hữu chi tâm." Theo lời chú ngữ ngâm xướng, dưới chân hắn hình ảnh giống như Kỳ Môn Phong Thủy Bát Quái trận cũng dần hiện lên.

Những con rối cơ quan ẩn nấp ở các phía, lúc này cũng như hình ảnh 3D hiện ra trong não hải Trần Thiên Nhiễm.

Bỗng nhiên!

Một đạo thân ảnh đột nhiên tập kích tới, không phải con trước đó!

Mà là một con rối cơ quan cầm đoản đao, tốc độ của nó còn nhanh hơn!

Gần như hòa làm một với bóng tối, mãi đến khi tới gần mới xuất hiện trong phạm vi ánh nến chiếu tới!

Lưỡi đao lóe hàn quang, lặng lẽ đâm vào sau lưng Trần Thiên Nhiễm!

Nhưng đúng lúc Trần Thiên Nhiễm định phản ứng thì 'hưu' một tiếng, từ trong bóng tối, một mũi tên lạnh lùng bắn tới!

Tốc độ của mũi tên tuyệt đối vượt xa con người!

Cục diện hiện tại đã thành thế này: Hai đợt tấn công liên tiếp từ bóng tối!

Đã là không thể tránh khỏi!

Chắc chắn sẽ bị trọng thương!

Lưu Phỉ Phỉ bị treo trên không trung, thân hình xinh đẹp căng thẳng run rẩy.

Cô muốn hét lên nhưng lại sợ làm ảnh hưởng đến Trần Thiên Nhiễm, chỉ có thể đứng đó lo sốt vó.

Còn khán giả trong phòng livestream từ sớm đã nín thở, những chiếc flycam bay lượn trên không trung vừa vặn bắt được quỹ đạo di chuyển của những con rối cơ quan này.

Xảo quyệt, nhưng tốc độ lại cực nhanh!

Chương 55

"Mới bắt đầu mà đã khó khăn thế này, đúng là làm khó người ta mà." Trần Thiên Nhiễm cảm thán một tiếng, nhưng ngay khi lưỡi đao sắp cắm vào cơ thể, mũi tên sắp xuyên thấu, thân ảnh hắn hơi mờ đi, khi xuất hiện trở lại đã ở cách đó một mét!!

Và trong chớp mắt, hắn chém ra một đao!

Đoàng!!

Hụt rồi!!

Mặt đất chỉ để lại một vết rãnh không rõ ràng.

"Cửa này chỉ khảo nghiệm mẫn tiệp, nên đòn tấn công của mình không thể chạm tới sao?" Trần Thiên Nhiễm rơi vào trầm tư, đồng thời Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật không ngừng vận chuyển.

Nhưng việc vận hành trong thời gian dài sẽ dẫn đến hậu quả là tinh thần suy nhược, tiêu hao vô cùng to lớn.

Điều có thể kỳ vọng là cuộc khảo nghiệm này kết thúc nhanh chóng!

Hắn một lần né, một lần chém, không có quá nhiều màu sắc hoa lệ, nhưng khi truyền vào phòng livestream lại gây ra tiếng vang không nhỏ. 【Vãi!!

Chuyện gì thế kia??

Sao Trần cẩu vừa rồi đột nhiên né được?

Là mắt tôi có vấn đề hay là ông ta biết ma pháp thế?】 【Thật ma mị!!

Lúc con rối cơ quan đầu tiên ra tay, tôi cứ tưởng Trần cẩu tiêu đời

rồi, không ngờ Trần cẩu thực sự có tài!!】【Không tầm thường, thực sự không tầm thường, trong nháy mắt né được ám tiễn và ám sát, thậm chí còn có thể phản ứng chém ra một đao?

Thao tác này tiểu thuyết cũng không dám viết!】【Tuy nói pha thao tác này của Trần cẩu rất kinh diễm, nhưng chư vị, chẳng lẽ mọi người quên rồi sao?

Đợt khảo nghiệm này có tận tám con rối cơ quan!!

Hơn nữa ý của Lỗ Ban là phải né được toàn bộ đòn tấn công của chúng!

Nhưng lại không trực tiếp nói rõ là phải né thế nào.】【Đúng thế!

Chuyên gia đạo mộ đâu rồi!

Mau ra giải thích chút đi!!

Đợt này cụ thể là thế nào?】Trong muôn vàn tiếng gọi, Chuyên gia đạo mộ lại một lần nữa lên sóng:【Lỗ Ban đệ nhị khảo này, Mẫn tiệp, tuy nói là phải né tránh toàn bộ đòn tấn công của chúng, nhưng ý nghĩa thực sự thực tế là: Khi tám con rối cơ quan đồng loạt ra tay mà né tránh thành công thì mới tính là qua màn.

Nhưng hai đợt tấn công vừa rồi đã đủ thấy tốc độ của những con rối này đáng sợ đến mức nào!

Nếu tám con rối cùng xuất kích, độ nguy hiểm này không cần bàn cãi.】Một lời giải thích đơn giản lại một lần nữa đẩy nhiệt độ lên cao!

Giữa tiếng hô hoán liên tục của khán giả, đột nhiên!

Trên màn hình lại có ba đạo thân ảnh vẽ ra đường cong, trong nháy mắt áp sát.

Đoàng!!

Và lần này, Trần Thiên Nhiễm tuy né được hai con, nhưng lại không thể né được đòn tấn công của con thứ ba, bị một đao chém bay!!

Cho đến khi đập vào mặt tường mới dừng lại được.

"Tiểu ca!!!" Lưu Phỉ Phỉ cuối cùng không kìm được hét lên.

Đồng thời, bọn người Tiền Đức Lập đang xem trực tiếp cũng không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán: "Đáng tiếc, độ khó của Lỗ Ban Tam Khảo này vốn dĩ không phải là thứ mà Hậu thiên kỳ nhân có thể tham gia, huống hồ độ khó lần này còn hơn hẳn trước đây!" Tiền Đức Lập cảm thán nói.

Lúc này, Tiết Ngạo Thiên cũng gật đầu bảo: "Né được đợt tấn công thứ nhất và thứ hai đã là hành vi đầu cơ trục lợi của hắn rồi!" "Ha ha ha," Vu Đức bỗng nhiên cười nói, "Thật bất ngờ!

Hắn cư nhiên có thể nghĩ đến việc lấy phong thủy làm cục, thiết lập một trận cục có lợi cho bản thân để né tránh đòn tấn công, đúng là không đơn giản.

Nhưng xem tình hình này, e rằng cũng chỉ dừng lại ở đây thôi." Trong lúc mọi người cảm thán, điện thoại của Tiết Ngạo Thiên bỗng reo vang, hắn nghe máy xong, sau vài câu liền ngạc nhiên nói: "Thật là trùng hợp, có một vị cường giả Kim vệ đội cư nhiên đang ở gần đây, xem ra màn kịch này cũng có thể kết thúc sớm rồi!" Nghe thấy danh hiệu Kim vệ đội, mọi người tại hiện trường đều hơi chấn động gật đầu.

Tiết Ngạo Thiên tiếp tục: "Có Kim vệ đội ra tay, việc tìm thấy Trần Thiên Nhiễm cũng sẽ là chuyện dễ dàng, chỉ có điều lần này là đi nhặt xác cho hắn thôi." Nhưng đúng lúc này, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm bị đánh bật vào góc tường lại một lần nữa đứng dậy.

Trên mặt hắn không có bất kỳ vẻ sợ hãi nào, ngược lại còn lộ ra vẻ hưng phấn: "Thì ra là thế... thì ra là vậy, cái gọi là Tam Khảo không phải là khảo nghiệm thực sự, mà là một loại thăng tiến, một sự thăng tiến khổng lồ!!!" Hắn lẩm bẩm trong miệng, đồng thời lại nắm chặt thanh Hắc Kim Cổ Đao trong tay, nhưng lần này, đôi mắt của hắn đã có thể bắt kịp động tác của những con rối cơ quan kia!!

Cảm giác kỳ diệu này không khiến Trần Thiên Nhiễm ngẩn ngơ quá lâu, mà dựa vào nhãn lực đã thăng cấp, thanh Hắc Kim Cổ Đao trong tay hắn xoay chuyển một cách cực kỳ xảo diệu, chặn đứng đòn tấn công đột kích tới!!

Choang!!

Khoảnh khắc binh khí lạnh va chạm, từ phía bên kia đã có phi đao bay tới với tốc độ nhanh hơn!

Tất cả đều nhắm vào những bộ phận chí mạng.

Trần Thiên Nhiễm hơi nghiêng đầu, hiểm hóc né qua.

Nhưng giây tiếp theo, lại có một bóng người ẩn trong bóng tối, trong chớp mắt đã vòng ra sau lưng, đoản đao đột nhiên đâm ra!!

Đoàng!

Choang!!

Tốc độ của Trần Thiên Nhiễm rõ ràng còn nhanh nhạy hơn, thanh Hắc Kim Cổ Đao mạnh mẽ rung lên, trực tiếp đánh bật ra, và trong nháy mắt lại một lần nữa ngăn cản!

Chỉ trong chưa đầy một giây này, hắn đã liên tục hoàn thành ba lần đỡ đòn cực kỳ lưu loát.

Và vào khoảnh khắc con rối cuối cùng định rút lui, hắn chém ra một đao!

Uỳnh!!

Đao rơi, con rối cơ quan bay ngược ra đất!

Nhất thời, hiện trường rơi vào im lặng, hắn cảm nhận tất cả những gì vừa rồi, cảm giác khả năng quan sát được tăng lên đáng kể này rõ ràng là rất sảng khoái.

Vốn dĩ còn đang khổ não vì không theo kịp nhịp độ của con rối cơ quan, nhưng Trần Thiên Nhiễm hoàn toàn không ngờ rằng, sau khi thông qua đợt khảo nghiệm thứ nhất, trên người mình đã bắt đầu xuất hiện thêm một số thứ.

Ban đầu không hòa nhập vào cơ thể, mà là dần dần hòa hợp trong cuộc chiến này.

Trong bùa Mò Vàng cũng có giới thiệu liên quan đến Lỗ Ban Tam Khảo, đó là con đường để Hậu thiên kỳ nhân tiến tới Tiên thiên kỳ nhân!

Hiện tại sự biến hóa kỳ diệu của cơ thể rõ ràng là minh chứng cho thuyết pháp này.

Trần Thiên Nhiễm thu liễm tư tự, thở hắt ra một hơi đục ngầu, thậm chí đã bắt đầu kỳ vọng sau khi đợt khảo nghiệm này kết thúc sẽ mang lại sự thăng tiến như thế nào.

Mẫn tiệp, sẽ là tăng tốc độ?

Thiên hạ võ công, duy nhất chữ nhanh là không thể phá!

Cục diện đột nhiên xoay chuyển của hắn lại một lần nữa khiến mọi người ở Cục Dân điều kinh ngạc.

Vu Đức lẩm bẩm: “Không thể tin được, thật sự không thể tin được, khả năng quan sát của hắn cư nhiên có thể theo kịp động tác của những thứ ẩn nặc trong bóng tối kia sao?” “Trong tình huống

thông thường, kỳ nhân có cảm tri về khí khá mạnh, nếu có sát khí, địch ý thì đều có thể cảm nhận được," Tiền Đức Lập nói đến đây thì dừng lại, "Nhưng khổ nỗi con rối cơ quan lại không tồn tại sát khí, trong tình huống này, thứ có thể dựa vào chính là đôi mắt đó!

Thật khó tưởng tượng, đúng là khó tưởng tượng." Nghe lời hai người, Phan Tông Bạch theo bản năng nhìn Tiết Ngạo Thiên: "Anh thấy thế nào?" Người sau không còn vẻ khinh thường và địch ý đối với Trần Thiên Nhiễm như trước, cảm thán: "Hắn rất mạnh, khả năng quan sát của hắn đã tiệm cận cấp bậc Kim vệ đội rồi!!

Thú vị!

Thú vị!

Rất thú vị!!" Khi Tiết Ngạo Thiên nói chuyện, trên mặt dần hiện lên một vẻ hưng phấn, nhưng sau đó lại lắc đầu cảm thán: "Nhưng đáng tiếc, vẫn còn thiếu một chút, thiếu một chút." Phan Tông Bạch nghe lời hắn nói không khỏi hơi nghi hoặc, sau đó lại nghiêng đầu hỏi Lâm Vũ một câu: "Tên nhóc này rốt cuộc có lai lịch gì?" Lâm Vũ nghi ngờ nhìn hắn: "Cậu thực sự không biết?" "Hả?" Phan Tông Bạch khóe miệng giật giật, thầm nghĩ mình những năm này rốt cuộc lăn lộn kiểu gì mà cái gì cũng không biết.

"Không biết mà!" Lâm Vũ nghe vậy cũng hạ thấp giọng nói: "Long Văn Ti không chỉ có cường giả cấp bậc vệ đội, trong đó những cường giả thực sự trên tay có xăm một con rồng nhỏ, và đó chính là Long Văn.

Tất cả những người có Long Văn, tệ nhất cũng có thể đánh bại Kim vệ đội, nói vậy cậu hiểu chứ?" "Vãi??" Phan Tông Bạch quay đầu lại, giật mình nhìn thấy Long Văn trên hổ khẩu tay phải của Tiết Ngạo Thiên, biểu cảm lập tức trở nên quái dị.

Còn người sau vẫn tiếp tục cảm thán: "Nếu Trần Thiên Nhiễm

này có thể mạnh thêm chút nữa, mới đủ tư cách để tôi ra tay!" Khoảnh khắc này, Phan Tông Bạch có thể xác định, đối phương không phải là thuần túy ra vẻ, mà là có thực lực thật!

Nhưng đồng thời trong lòng Phan Tông Bạch cũng đầy rẫy nghi hoặc, dứt khoát hỏi tiếp: "Anh ta mạnh như vậy, sao không trực tiếp ra tay?

Anh ta mà đi thì chẳng phải sớm tìm được người rồi sao?" "Giang hồ và Long Văn Ti luôn có một quy tắc ngầm," Lâm Vũ lên tiếng giải thích, "Tiên thiên kỳ nhân trên giang hồ không được tùy ý ra tay, còn cường giả cấp bậc Long Văn của Long Văn Ti lại càng không thể tùy ý.

Một khi một bên ra tay, đó sẽ là phá vỡ sự cân bằng, lúc đó sẽ tạo ra một mức độ hỗn loạn nhất định, loại hỗn loạn này là thứ mà các thế lực đều không muốn thấy." Sau khi nghe lời giải thích này, Phan Tông Bạch lại nghi hoặc: "Nói như vậy, chẳng lẽ Trần Thiên Nhiễm có thể chính là một con dao được Bát Môn giang hồ chọn ra để dụ Long Văn Ti phái cao thủ Long Văn sao?" "Bát Môn đã phủ nhận việc Trần Thiên Nhiễm đến từ phía họ," Tiết Ngạo Thiên lên tiếng, "Nhưng ý tưởng của cậu thực sự rất đáng để xem xét." "Ngạch?" Phan Tông Bạch nhướng mày, "Tai anh thính thế?

Lời vừa rồi cũng nghe thấy?" Tiết Ngạo Thiên nở nụ cười Long Vương kinh điển: "Điều đó không quan trọng.

Quan trọng là Trần Thiên Nhiễm sẽ không có cơ hội qua cửa này đâu, cơ thể hắn chắc hẳn đã tới cực hạn rồi!

Nếu đã bước chân vào Tiên thiên thì họa may còn có cơ hội, nhưng từ những biểu hiện của hắn mà xem, còn cách Tiên thiên kỳ nhân xa lắm!" Mà lúc này, trên màn hình livestream, những con rối cơ quan vốn ẩn nấp trong bóng tối không động tĩnh gì, lúc này lại bắt đầu hành

động.

Tiền Đức Lập nhìn cảnh này liền lên tiếng: “Khảo nghiệm thứ hai này cũng sắp đi đến hồi kết rồi!” Trong lời nói, những bóng người kia cũng vọt ra từ bóng tối, tốc độ của chúng đã đạt đến cực hạn, những đòn tấn công dồn dập rơi xuống như mưa hoa lê bão vũ!!

Chương 56

Choang choang choang!

Binh khí lạnh không ngừng va chạm, đan xen!

Nhưng dần dần, sự chênh lệch về thể lực dần hiển hiện, Trần Thiên Nhiễm cũng ngày càng có chút chống đỡ không nổi.

Lưu Phỉ Phỉ bị treo trên cao, lo lắng đến mức hai tay toát mồ hôi lạnh.

"Tiểu ca!!

Tiểu ca!!" Cô không làm được gì khác, chỉ biết hò hét!

Cổ vũ!!

Cố gắng tiếp thêm chút sức mạnh ít ỏi cho đối phương!

Khán giả trong phòng livestream cũng lần lượt nhíu mày, lo lắng không thôi cho Trần Thiên Nhiễm. 【Hỏng rồi!

Hỏng rồi!!

Pha này xong đời rồi!】 【Tiêu đời, chẳng lẽ thực sự phải quỳ sao?】 【Phỉ Phỉ của tôi!

Phỉ Phỉ ơi!

Phỉ Phỉ!!】 Giữa muôn vàn bình luận, Trần Thiên Nhiễm dần dần kiệt sức, mạnh mẽ chém ra một đao, đồng thời áp sát, tay trái nắm đấm hóa thành ngón tay.

"Phát Khâu!

Song Chỉ!!" Trong tiếng quát lớn, hai ngón tay vươn ra, trong nháy mắt tháo rời con rối cơ quan đó!

Đồng thời lại là một đao ngăn cản con rối cơ quan đang đột kích.

Đoàng!

Hai bên giằng co, Trần Thiên Nhiễm lại giơ tay vươn tới: "Đã né không được!

Vậy thì trực tiếp tháo các ngươi ra!!

Phá cho ta!!" Uỳnh!!

Sức mạnh khổng lồ từ hai ngón tay bộc phát, trong chớp mắt, lại một con rối nữa bị tháo rời sống sương!

Cục diện bỗng nhiên đảo lộn khiến đầu óc mọi người đều ong ong.

Thế này cũng được??

Khi những mảnh vụn của con rối rơi lả tả xuống đất, Trần Thiên Nhiễm cũng có chút không chịu nổi quỳ một gối xuống đất, thở hồng hộc.

Trong lúc mơ hồ, mọi sự vật xung quanh đều đang nhanh chóng biến đổi, nhìn chằm chằm vào những mảnh xác con rối cơ quan như những pixel kỹ thuật số biến mất.

Hắn tuy nghi hoặc nhưng không quá để tâm, trong cơ thể dần dần lại có thêm một số thứ.

Cơ thể vốn mệt mỏi dần bắt đầu hồi phục, lần này sẽ thăng tiến thế nào, có lẽ chỉ trong cuộc chiến ở đợt khảo nghiệm tiếp theo mới biết được.

"Tiểu ca!!" Trong tiếng kinh hô, Trần Thiên Nhiễm từ từ đứng dậy.

Hù!

Một cái, Lưu Phỉ Phỉ liền lao tới, ôm chặt lấy hắn: “Em... em sợ quá!!” “Không sao,” Trần Thiên Nhiễm giơ tay xoa xoa đầu cô, an ủi nói.

Đồng thời, hiện trường lại một lần nữa khôi phục như cũ, một chiếc ghế đẩu, trên đó ngồi một lão giả khòm lưng.

“Khảo nghiệm thứ hai, Qua!” Tiếng nói vừa dứt, Lưu Phỉ Phỉ cũng nhẹ nhàng thở phào, nhưng rất nhanh cô lại nâng cao cảnh giác, khảo nghiệm thứ ba sắp tới, liệu mình có lại bị treo lên không trung không?

Vậy lần này, mình liệu có thể tiếp đất an toàn?

Cô vừa nghĩ vừa ôm lấy cánh tay Trần Thiên Nhiễm, sự lo lắng khiến hai tay cô hơi dùng lực một chút.

Hành động hơi thân mật của hai người khiến khán giả phòng livestream kêu gào: 【Này này này?

Đang làm cái gì thế?

Phỉ Phỉ?

Em có biết mình là minh tinh hàng đầu không hả!!

Là minh tinh hàng đầu mà em làm thế này là không tốt đâu!】 【Phỉ Phỉ!

Mau buông tay ra, Trần cẩu chỉ giỏi khua môi múa mép, còn lâu mới thành thật bằng anh!!

Làm ơn!

Làm ơn đi!

Hai người đừng có TM nảy sinh tình cảm mà!】 【Mẹ kiếp!!

Lúc mới biết một gã thích khảo cổ tổ đội CP với Phỉ Phỉ, lúc đó tôi

vui biết bao nhiêu!!

Bây giờ?

Ha ha, lúc đó vui bao nhiêu thì bây giờ đau lòng bấy nhiêu!】【Đậu!!

Tổ chương trình!

Tao muốn chém tụi mày!!

Tại sao lại sắp xếp Phỉ Phỉ tổ đội CP với một gã chơi khảo cổ cuối cùng lại là một tên đạo mộ!

Đáng ghét!!】【Không ổn rồi!

Không ổn rồi!

Càng xem tôi càng thấy độ xứng đôi của hai người họ mạnh quá!

Chịu không nổi!

Chịu không nổi!!】【Nhưng mà nếu Trần Thiên Nhiễm đã thể hiện mạnh mẽ như vậy, thì đủ nói lên Trần Thiên Nhiễm thực chất là Tiên thiên kỳ nhân rồi nhỉ?

Vậy thì đợt khảo nghiệm thứ ba chắc cũng không vấn đề gì đâu!】【Tôi cũng thấy thế!

Lúc trước không ai coi trọng, nhưng sự thật là ông ấy đã qua màn một cách vững vàng, điều này đủ chứng minh Trần Thiên Nhiễm có thực tài.

Đợt cuối cùng chắc cũng sẽ qua màn trong gang tấc thôi!

Tôi đã nhìn thấu tất cả!】Ngoài thạch môn mộ đạo, Bàng Long và La Nghị đã đến nơi, nhưng đối với cánh cửa đá này, họ có chút bất lực.

Nhưng nhìn thấy trên màn hình livestream Trần Thiên Nhiễm liên

tục vượt qua hai đợt khảo nghiệm, La Nghị lộ rõ vẻ hoảng loạn: "Không được!!

Tuyệt đối không thể kéo dài thêm nữa!

Nếu để hắn chạy mất, tôi không còn mặt mũi nào đi gặp Từ Lân!" Nói xong, anh ta lấy ra một ống thủy tinh từ trong lòng: "Bàng ca!

Uy lực của cái này đủ để đánh nát cửa thép dày ba mét!" "Cậu!!" Bàng Long đầu tiên là kinh hô, sau đó cũng trầm mặt gật đầu: "Vì Từ Lân!!" Trên màn hình livestream, hư ảnh Lỗ Ban lại lên tiếng: "Khảo nghiệm thứ ba, Sức mạnh!" Tiếng nói vừa dứt, hiện trường lại trở nên hư ảo, Lưu Phỉ Phỉ cũng lo lắng nắm lấy cánh tay Trần Thiên Nhiễm.

Lúc này, cô đột nhiên phát hiện đối phương quay đầu lại: "Tiểu... tiểu ca..." "Sẽ không có chuyện gì đâu." Đúng lúc Trần Thiên Nhiễm đang nói, trước mắt bỗng tối sầm, sức mạnh vốn đang ôm lấy tay phải cũng biến mất trong nháy mắt.

Ngẩng đầu nhìn lại, Lưu Phỉ Phỉ đã bị treo lên không trung, chỉ có điều lần này cô đã trấn tĩnh hơn nhiều!

Giây tiếp theo, bóng tối bị một bàn tay khổng lồ vén ra, từng đợt ánh nến trong nháy mắt thắp sáng nơi này.

Một con rối cơ quan khổng lồ cao tới hơn ba mét đứng sừng sững trước mặt, tay cầm một cây trường thương, giống như một tướng sĩ xung phong nơi tiền tuyến.

Chỉ cần đứng đó thôi cũng có thể cảm nhận được uy áp ập vào mặt!

Trần Thiên Nhiễm hít sâu một hơi, hoàn toàn có thể cảm giác được con rối cơ quan trước mắt này tuyệt đối không phải thứ mà con vượn khổng lồ cơ quan trước đó có thể so sánh được.

Đã là sức mạnh, vậy thì chắc chắn rất mạnh!

Hắn từ từ hạ thấp trọng tâm, tay phải nắm chặt thanh Hắc Kim Cổ Đao, đồng thời cũng không ngừng vận chuyển khí trong cơ thể.

Chương 57

“Phù...” Thở hắt ra một hơi đục ngầu.

Giây tiếp theo!

Đoàng!!

Thân ảnh lóe lên!

Mà một nắm đấm to lớn đã từ trên trời rơi xuống!

Điểm chịu lực ngay lập tức nứt toác, lún xuống tạo thành một cái hố sâu hoắm!

Không đợi Trần Thiên Nhiễm có nửa phần cơ hội nghỉ ngơi, sức mạnh khổng lồ nén ép không khí lại một lần nữa ập tới!

Đoàng!!

Chỉ thấy Trần Thiên Nhiễm thân nhẹ như ảnh, lại một lần nữa né tránh trong gang tấc!

Tốc độ đáng kinh ngạc cũng khiến hắn cảm thấy hưng phấn!

Tam Khảo cái gì?

Nguy hiểm cái gì?

Đây rõ ràng là phần thưởng của Lỗ Ban mà!!

Xoay chuyển, né tránh!

Thân hình nhẹ nhàng, dễ dàng né tránh bất kỳ đòn tấn công nào!

Sự hoa lệ này khiến khán giả phòng livestream không khỏi lắc đầu tán thưởng. 【Mê rồi!

Bị Trần cẩu ra vẻ thành công rồi!

Ra vẻ thành công rồi!】【Tốc độ này của Trần cẩu có hơi quá nhanh không!

Đây còn là tốc độ của con người sao?】【Thực sự có hơi ảo, nhưng lại khá hợp lý, dù sao...

ông ấy cũng là Trần cẩu mà!】Lúc này, Chuyên gia đạo mộ cũng vội vàng lên tiếng:【Lỗ Ban Tam Khảo vốn là một loại thủ đoạn để Hậu thiên kỳ nhân tiến tới Tiên thiên kỳ nhân, trong đó mỗi lần đột phá nguy cơ đều sẽ khiến chức năng cơ thể sinh ra một loại lột xác trong trạng thái cực hạn, từ đó tạo ra sự thăng tiến thực lực đại bộ phận.

Với tình hình hiện tại, chỉ cần không có ai tới quấy rầy, thì cơ bản sẽ không xảy ra sai sót gì.】Không ít người nghe lời giải thích này cũng vội vàng hỏi tại sao.

Chuyên gia đạo mộ cũng lập tức lên tiếng:【Lỗ Ban Tam Khảo, nếu người tham gia thí luyện là một người, độ khó sẽ là một tầng, nếu đột nhiên có người phá đám, cứ thêm một người độ khó sẽ tăng gấp bội.

Thông thường sẽ không có ai tới quấy rầy đâu!】Nhưng đúng lúc bình luận này được gửi đi, bỗng nhiên!

Uỳnh!

Một tiếng nổ lớn!!

Cửa đá đột nhiên nổ tung, dây thừng treo Lưu Phỉ Phỉ trên cao lập tức đứt đoạn.

Trong lúc né tránh, Trần Thiên Nhiễm cũng xoay bước chân, ngay lập tức ôm cô vào lòng đỡ lấy.

Biến cố bất ngờ xảy ra!

Một luồng hơi thở bạo ngược dần trỗi dậy!!

La Nghị xông vào mộ thất, ngay lập tức gầm lên giận dữ: "Khốn kiếp!!

Ngươi hại chết Từ Lân!

Mối thù này không báo không phải quân tử!!!" Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ ở đằng xa nhìn nhau, mặt đầy ngơ ngác, hoàn toàn không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Mà lúc này, con rối cơ quan vốn chỉ cao ba mét cũng trong khoảnh khắc này phát ra tiếng kêu 'răng rắc, răng rắc' giòn giã, thân hình đột nhiên cao lên gấp mấy lần!!

Hai nắm đấm múa may, đã quấy đảo nơi này đảo lộn trời đất!

Bàn tay khổng lồ rơi xuống!

La Nghị còn đang gào thét ngay lập tức bị đập nát bấy!!

Uỳnh!!

Mặt đất lại lún xuống mấy tấc!

Những vết nứt trong chớp mắt lan đến trước chân Trần Thiên Nhiễm.

Lúc này, Bàng Long lại kinh hô: "Trên cả Tiên thiên kỳ nhân!!

Đây tuyệt đối là trên cả Tiên thiên kỳ nhân rồi!!

Xong rồi!!

Hoàn toàn xong rồi!!" Anh em ơi!

Cầu đặt mua!

Cầu phiếu!

Cầu donate!

Thính Tuyết đang nỗ lực gõ chữ đây!!

Bao phê!

Bàng Long gầm thét điên cuồng, không ngừng vang vọng trong gian mộ thất này, càng không ngừng kích thích tinh thần của mỗi người tại hiện trường.

Lúc này, con rối cơ quan dường như nhận ra điều gì đó, đột nhiên vung một quyền ra!

Đoàng!!

Bàng Long dưới sự bộc phát toàn lực, hiểm hóc né được đòn tấn công, mà con rối cơ quan đó dường như không để hắn vào mắt, sau một quyền, sự chú ý hoàn toàn đặt lên người Trần Thiên Nhiễm.

Người sau cũng nhận ra điểm này, dứt khoát buông eo Lưu Phỉ Phỉ ra, và trong nháy mắt bắt đầu lôi kéo con rối cơ quan đến một góc khác của mộ thất, để tránh dư chấn của trận chiến làm hại người vô tội.

Uỳnh uỳnh uỳnh!!

Nắm đấm khổng lồ trút xuống tấn công điên cuồng, ngay lập tức mặt đất bị đập ra hết hố này đến hố khác, sức mạnh khủng bố khiến người ta kinh hãi!

Trần Thiên Nhiễm trong lúc né tránh, đại não không ngừng suy nghĩ về cách phá cục tiếp theo.

Vốn dĩ khi con rối cơ quan này chưa bạo tăng thực lực, có lẽ chỉ cần dựa vào tốc độ hơn người là đã có thể dễ dàng giải quyết trận chiến, nhưng hiện tại hiển nhiên là không làm được rồi, cần phương pháp khác!!

Cái khác!

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật lập tức thi triển, lấy con rối cơ quan làm trung tâm, Kỳ Môn Phong Thủy Bát Quái đồ hiện ra với những hình ảnh thực ảo đan xen!

Mà cục diện phong thủy quỷ dị này khiến Trần Thiên Nhiễm cũng có chút mông lung, thậm chí có thể nói, cục phong thủy ở đây hoàn toàn loạn rồi!!

Ly không ở phía Đông, Khảm không ở phía Tây, thậm chí còn xuất hiện tình huống song hàng hai bên!

Loạn cào cào, hoàn toàn loạn cào cào rồi!

Trong tình huống này, với trình độ kiểm soát Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật của hắn, vẫn chưa đủ để xoay chuyển cục diện này, nếu cưỡng ép chỉ sợ bản thân sẽ nhận lấy kết cục tan xác.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể tiếp tục né tránh!!

Né tránh!!

Đoàng!!

Và ngay lúc nắm đấm của con rối cơ quan rơi xuống, hắn nhanh nhẹn nhảy vọt lên, thanh Hắc Kim Cổ Đao trong tay không nói hai lời chém xuống một nhát!

Vút!!

Đao quang kiếm ảnh lóe lên, đòn tấn công hung bạo vậy mà chỉ để lại một vết thương khá nông trên người con rối cơ quan.

"Lực phòng ngự thật đáng sợ!!" Trần Thiên Nhiễm không khỏi kinh hô một tiếng, đồng thời cũng lập tức né tránh đòn tấn công thêm lần nữa!

Đoàng!!

Cục diện vượt xa hai đợt khảo nghiệm trước đó khiến khán giả

phòng livestream đều ngơ ngác.

Chương 58

【Vãi??

Chuyện gì thế kia?

Tự nhiên lại trở nên mạnh hơn đột ngột vậy?

Ảo quá!】【Đúng là ghét của nào trời trao của nấy!

Hay lắm!

Đội khảo cổ này đúng là biết gây chuyện thật!】【Chứ còn gì nữa!

Lúc này đột nhiên xuất hiện, chẳng phải rõ ràng là đang gây chuyện sao?

Hơn nữa nhìn tình huống của họ, rõ ràng là dùng cách nổ để trực tiếp phá cửa đá mà!!】【Đáng ghét thật!!

Vốn dĩ với thực lực của Trần cẩu, qua đợt khảo nghiệm thứ ba này tuyệt đối không thành vấn đề, nhưng hiện tại, cục diện đã hoàn toàn bị đảo lộn!

Hoàn toàn không cùng một đẳng cấp luôn!】【Tôi nhớ Chuyên gia đạo mộ từng nói, cứ thêm một người độ khó sẽ tăng gấp ba lần, vậy bây giờ thêm hai người!

Suýt!!

Pha này còn chơi bời gì nữa?

Chơi kiểu gì đây??】【Đội khảo cổ!

Đi chết đi!!

Tụi mày rõ ràng là muốn hại chết Phỉ Phỉ!

Đồ khốn!】【Tức chết mất!

Thật là tức chết mất!

Cư nhiên lại gây chuyện kiểu này!】 Phòng livestream ngay lập tức tràn ngập tiếng chửi rủa, mọi người đều điên cuồng chỉ trích các hành vi của đội khảo cổ, nhiệt độ cũng theo đó mà tăng vọt.

Và đồng thời, trong Cục Dân điều Phong thủy cũng không được bình tĩnh như thế.

"Cái gì!!

Lão Bàng??" Tiết Ngạo Thiên đầu tiên là kinh hô, trong đầu đầy dấu hỏi chấm.

"Chuyện này rốt cuộc là thế nào?

Chẳng phải đã bảo họ đứng nguyên tại chỗ chờ chi viện sao?

Kết quả họ hiện tại không những không đợi chi viện, còn cho nổ nát cửa hiện trường Tam Khảo của tôi?

Kháo!!

Điên rồi chắc?

Đây chắc chắn là điên rồi!!

Chơi bời gì nữa!

Tuyệt đối chết chắc rồi!!" Cảm xúc của hắn cực kỳ kích động, nhưng tại hiện trường không có bất kỳ ai phản bác, vì lời nói đó không sai chút nào!!

Ngay cả hắn khi nhìn thấy con rối cơ quan khủng bố này cũng thấy hơi hãi.

Tiền Đức Lập cũng bất lực lắc đầu: "Quá mãng xà!

Thực sự là quá mãng xà!

Ba thành viên Đồng vệ đội đi xuống thì chết mất hai người, sự hy sinh này thực sự quá lớn!" "Nhưng đây cũng là chuyện không còn cách nào khác," Vu Đức cũng cảm thán nói, "Chiến sĩ không tuân theo mệnh lệnh thì chuyện như vậy xảy ra cũng coi là bình thường, chỉ là hiện tại vấn đề khá nghiêm trọng, rốt cuộc phải làm sao mới giải quyết được con rối cơ quan này." Ông vừa nói vừa nhìn sang Tôn Đông Khánh bên cạnh.

Người sau lúc này đang rất nghiêm túc nhìn kỹ nội dung trong cuốn sổ tay, đồng thời cũng đang dịch nhanh nội dung trong đó.

Tiếp theo ông liền kinh hô: "Có!!

Tìm thấy rồi!!

Tìm thấy rồi!!" Tiếng hô này trực tiếp thu hút toàn bộ sự chú ý của mọi người tại hiện trường.

"Tìm thấy cái gì rồi?" Tiền Đức Lập nghi hoặc hỏi, đối với ông, nếu có thể giảm bớt tổn thất về nhân viên thì đó tuyệt đối là điều quan trọng nhất.

Vu Đức nghe vậy cũng quay đầu nhìn ông: "Trong sổ tay, Ôn Thao cũng đã giải thích cặn kẽ về Lỗ Ban Tam Khảo này, một phương pháp xử lý một khi gặp phải tình huống nguy cấp nhất!!" "Cái gì!!" Mọi người tại hiện trường đều kinh ngạc.

Tiếp theo, Vu Đức liền lên tiếng: "Đã như vậy, thì trực tiếp dùng điện thoại vệ tinh liên lạc với Bàng Long, mượn miệng hắn truyền tin tức này ra ngoài!!

Nếu khả thi, dựa vào chiến lực của Trần Thiên Nhiễm, biết đâu thực sự có thể xoay chuyển tình thế!" Nghe vậy, mọi người tại hiện trường đều tán đồng gật đầu.

Cùng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm vẫn đang né tránh những đòn tấn

công điên cuồng của con rối cơ quan, thanh Hắc Kim Cổ Đao trong tay cũng không hề rảnh rỗi, đang không ngừng tung ra những đòn tấn công điên cuồng!!

Choang choang choang!

Hắn cậy vào ưu thế tốc độ để không ngừng né tránh, nhưng mỗi lần né tránh đều có vẻ khá hiểm hóc, những đòn tấn công đó gần như đều sượt qua cơ thể!!

Đoàng!!

Lại một quyền rơi xuống nơi hắn vừa né đi.

Hắc Kim Cổ Đao vung lên, đoàng!!

Và lần này, lại để lại một vết rãnh khá sâu!!

Trần Thiên Nhiễm thấy điểm này xong, khóe miệng cũng hơi nhếch lên, thấp thoáng dường như đã tìm thấy một số điểm mấu chốt.

Thực tế, tham chiếu tình huống cửa ải con vượn khổng lồ cơ quan, đại khái có thể rút ra một kết luận nhỏ: Lỗ Ban có thể làm được việc mang một cục phong thủy, trận pháp trực tiếp bố trí lên thú cơ quan, và kết quả như vậy đương nhiên là khiến chiến lực của nó vô cùng khủng bố, thậm chí là khó giải quyết!

Đồng thời thủ pháp của đối phương cũng vô cùng xảo diệu, thậm chí sau khi bố trí hoàn thành còn phụ thêm một tầng chướng nhãn pháp!!

Từ đó để đánh lừa đôi mắt của người khiêu chiến.

"Lợi hại!!

Đúng là lợi hại!!" Trần Thiên Nhiễm không nhịn được liên tục khen ngợi, đồng thời động tác của hắn cũng không có bất kỳ sự đình trệ nào, lại một lần nữa bộc phát đòn tấn công, áp sát lao thẳng về

phía con rối cơ quan!!

Uỳnh uỳnh uỳnh!!

Lại tiếp tục một vòng tấn công, ngay sau đó, Trần Thiên Nhiễm liền nhanh chóng giãn khoảng cách, đồng thời cũng đã kiểm chứng được suy đoán của mình.

"Quả nhiên... quả nhiên là như vậy!!" Khóe miệng hắn hơi nhếch lên, và việc tiếp theo cần làm chính là chờ đợi!!

Tuy nói trên người con rối cơ quan này cũng có trận pháp phong thủy tương tự như con vượn khổng lồ cơ quan, nhưng phía trên còn có một tầng giống như màng mỏng để bảo hộ.

Hai lớp trận pháp này chồng chéo lên nhau, nếu không phải nhờ đợt tấn công liên tiếp vừa rồi, e rằng rất khó phát hiện ra điểm này.

Đã phát hiện rồi thì muốn giải quyết cũng tuyệt đối không phải chuyện khó.

Hiện trường từ trường hỗn loạn, nhưng cũng là một loại tin tức tốt.

Chỉ cần có thể vào thời điểm thích hợp, thi triển Phát Khâu Song Chỉ để phá vỡ lớp màng mỏng kia!

Vậy thì màn này chắc chắn có thể qua rồi!

Trần Thiên Nhiễm nghĩ vậy nhưng cũng không quá buông lỏng cảnh giác, dù sao đây cũng là sản phẩm của Lỗ Ban, không ai biết sẽ còn nguy cơ như thế nào nữa!!

Điều có thể làm chỉ là kiên nhẫn chờ đợi.

Nhưng đúng lúc này, Bàng Long đang nấp trong góc xa bỗng nhiên kinh hô: "Trần Thiên Nhiễm!!

Sau lưng!!

Sau lưng nó!!

Trên lưng nó có cơ quan!!

Chỉ cần phá vỡ được lớp cơ quan này là có thể trực tiếp giải quyết!!

Mau lên!!

Hành động phải nhanh lên!!" Trần Thiên Nhiễm đang không ngừng né tránh tấn công, sau khi nghe thấy những lời này, lông mày lập tức nhíu chặt, quay đầu nhìn Bàng Long với thân hình kiện khang nhưng lúc này lại đang cuộn tròn cơ thể.

Chương 59

Và trong lúc di chuyển, trong tầm mắt, hắn cũng chú ý thấy ở bộ phận lưng của con rối cơ quan thực sự có một lỗ hổng tương tự!

Nhưng điều này hơi khác so với phán đoán của hắn.

Thông tin đưa ra trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật cho thấy trên đó không có sinh môn.

Còn điểm mà Bàng Long nói, cũng không biết hắn làm sao có được đáp án, nếu mạo muội ra tay, biết đâu sẽ khiến bản thân lại rơi vào thế hạ phong.

Dường như sợ hắn không tin, Bàng Long lại gào thét lên: "Trần Thiên Nhiễm!!

Xin hãy tin tôi!!

Đây là thông tin do giáo đầu của Long Văn Ti chúng tôi đưa ra!!

Tuyệt đối chân thực đáng tin!!

Và còn có thái đấu của giới khảo cổ hỗ trợ bên cạnh nữa!

Nghe theo chỉ điểm của chúng tôi, tuyệt đối có thể an toàn qua màn!!" Hắn liên tục kêu gọi, nhưng lại khiến Trần Thiên Nhiễm nhíu chặt lông mày hơn, luôn cảm thấy có chỗ nào đó có vấn đề.

Nhưng những lời này lại khiến khán giả phòng livestream điên cuồng chấn kinh. 【Vãi?

Vãi??

Long Văn Ti lại là cái gì nữa??

Sao lại là một thứ tôi chưa từng nghe qua thế này?】 【Hay lắm!

Hay lắm!!

Tuy tôi chưa nghe qua Long Văn Ti, nhưng thái đấu giới khảo cổ thì tôi vẫn hiểu được!】【Suýt!

Nói như vậy tức là họ chắc chắn đã nắm giữ một loại bí kíp hướng dẫn nào đó sao?

Hoặc là nói, họ dựa trên tình hình hiện tại để đưa ra phán đoán?

Nhưng không đúng nha!

Họ chỉ xem livestream mà cũng nhìn ra được sao?

Không phải chứ?

Không huyền huyễn thế chứ?】【Không hiểu nổi!

Long Văn Ti này thì tính là gì chứ?

Chuyên gia đạo mộ đâu rồi?

Mau ra giải thích chút đi!】Trong những tiếng kêu gọi dồn dập, Chuyên gia đạo mộ cũng lập tức xuất hiện:【Long Văn Ti, lúc trước tôi đã từng nói rồi, đó là sự tồn tại phía trên Cục Dân điều Phong thủy, bản thân nó là một sự tồn tại để duy trì trật tự giang hồ, đồng thời cũng sẽ dọn dẹp những kỳ nhân gây chuyện trên thế gian, coi như là một vai trò tổ chức cảnh sát kỳ nhân vậy.

Còn về phần giáo đầu, thì lai lịch này có hơi lớn rồi đấy!

Giáo đầu của Long Văn Ti đã dạy dỗ ra vô số cường giả của Long Văn Ti!!

Bất kể là Đồng vệ đội, Ngân vệ đội hay Kim vệ đội!

Đều có những thiên kiêu bước ra từ dưới trướng của ông ấy!

Tuy tôi không rõ lắm tại sao họ lại phán đoán điểm phá cục của màn này chính là lỗ hổng trên lưng con rối cơ quan, nhưng đã là thái

đấu giới khảo cổ và giáo đầu Long Văn Ti thì độ tin cậy cũng cực cao!】 Lời của Chuyên gia đạo mộ rõ ràng là một lần nữa khiến khán giả sôi sục. 【Vãi??

Lai lịch cư nhiên lớn thế sao?

Cư nhiên là thầy dạy ra những cường giả như Đồng vệ đội sao?】 【Hay lắm!

Hay lắm!!

Vậy pha này chẳng phải là chắc ăn rồi sao?】 【Tốt tốt tốt!!

Chỉ cần Phỉ Phỉ không sao là được!!

Lúc đó còn có thể thuận tiện bắt luôn Trần cẩu lại!

Cho bõ tức!!

Mẹ nó chứ!】 Trong khi bình luận phòng livestream đang sôi sục, trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm lại không hề nghe theo, mà vẫn dựa theo tình hình ban đầu để không ngừng di chuyển, thậm chí ngay cả xu hướng tiếp cận cũng không có.

Điều này cũng khiến Bàng Long có chút sốt ruột: "Trần Thiên Nhiễm!

Xin hãy tin tôi!!

Tin tôi đi mà!!

Đây thực sự là thông tin do giáo đầu của chúng tôi đưa ra!!

Tuyệt đối chân thực đáng tin!!" Hắn vừa dứt lời, Trần Thiên Nhiễm đang chạy bỗng quay đầu nói: "Vậy các người TM xông vào đây làm gì?" Một câu nói trực tiếp làm Bàng Long nghẹn họng!

Trong cuộc gọi vừa rồi, hắn cũng được biết, chính vì hắn và La Nghị xông vào nên mới khiến độ khó của Tam Khảo này trực tiếp tăng

vọt!!

Hai người họ nói là thủ phạm gây tội cũng không quá chút nào.

Nhưng... bỏ qua sự thật đó không bàn tới, thì anh cũng có lỗi mà!!

Bàng Long thầm u uất bất bình trong lòng.

Còn câu nói của Trần Thiên Nhiễm cũng khiến khán giả phòng livestream điên cuồng gào thét. 【Vãi!!

Trần cẩu bình thường làm người hơi chó, nhưng lời lúc này nói nghe cũng có lý phết!】【Đúng thế!

Nếu không phải đội khảo cổ này đột ngột nổ nát cửa đá rồi xông vào, thì làm sao có thể gây ra nguy cơ như vậy?】【Trần cẩu nói không sai!

Nếu không phải vì họ đột nhiên xông vào, thì làm gì có nhiều rắc rối như thế.】【Nói thì nói vậy, nhưng nếu phương pháp này là đúng, thì chẳng phải là bỏ lỡ cơ hội sống sao?】【Suýt!!

Cái này TM hơi khó nhằn rồi đây!!】Trong Cục Dân điều Phong thủy, mọi người nghe tiếng quát của Trần Thiên Nhiễm đều có chút im lặng, đặc biệt là nhìn thân ảnh của đối phương trên màn hình, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu nào muốn tham khảo cách nói của họ.

Mọi người tại hiện trường càng thêm im lặng, còn Tôn Đông Khánh lúc này lại sốt sắng nói: "Cứ thế này mãi thì không ổn đâu!!

Theo ghi chép trong sổ tay, nếu màn này không thể qua được, con rối cơ quan này có thể sẽ bắt đầu phá hoại một cách điên cuồng, nếu nó phá hủy mộ đạo này, việc chúng ta muốn vào khám phá sau này độ khó rõ ràng sẽ tăng vọt theo đường thẳng!!" Một câu nói khiến tinh thần của mọi người tại hiện trường đều căng như dây đàn.

Trần Thiên Nhiễm chết hay không, đối với họ không quan trọng,

sau này sẽ còn cường giả Kim vệ đội tới.

Nhưng hiện tại lại liên quan đến việc khám phá Thủy Hoàng Lăng sau này của họ, lợi ích gắn liền, mức độ sốt sắng của mọi người cũng ngay lập tức tăng lên một tầng lầu!

Trên màn hình livestream, Bàng Long vẫn đang gào thét, nhưng Trần Thiên Nhiễm ngay cả ý định trả lời cũng không có, chỉ chuyên tâm làm việc của mình.

Bỗng nhiên, hắn chém ra một đao!

Đoàng!!

Răng rắc!!

Một âm thanh cực kỳ nhỏ bé đột nhiên vang lên, giống như có thứ gì đó bị vỡ vụn!

Ngay sau đó, giây tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm sau khi giãn khoảng cách lại đột nhiên tập kích trong chớp mắt!!

"Phát Khâu Song Chỉ!" Bành!!

Hai ngón tay mang theo trọng lực vung ra!!

Đâm trúng chính xác không sai lệch vào vị trí mà Trần Thiên Nhiễm đã đánh dấu trước đó!

Và cũng chính đòn đánh này đã khiến cơ thể con rối cơ quan bắt đầu rạn nứt!

Giống như là... giống như là sắp đổ gục!

Cảnh tượng này khiến tất cả mọi người kinh hãi, Lưu Phỉ Phỉ càng nắm chặt hai tay, trong đầu hiện lên hình ảnh Trần Thiên Nhiễm đối chiến với con vượn khổng lồ cơ quan lúc trước, khi đó anh cũng trực tiếp phế bỏ hai chân của nó như thế này!!

Chương 60

Từ đó dứt điểm trong một đòn!!

"Thật sự sắp thành công rồi sao!!" Lưu Phỉ Phỉ căng thẳng, đồng thời lại có chút không dám tin, cảm thấy Trần Thiên Nhiễm quá giỏi tạo ra bất ngờ.

Ở đằng xa, Bàng Long cũng căng thẳng không kém, rõ ràng ý của Giáo đầu và các vị thái đấu là phải nhảy lên lưng con rối để phá cục, nhưng thực tế trước mắt lại như tát vào mặt họ một cái đau điếng!!

Nhưng ngay lúc đó, con rối cơ quan vốn định đổ nhào đột nhiên bước mạnh một bước!

Bành!!!

Thân hình nó lập tức đứng vững, đồng thời tay phải nắm thành đấm bất ngờ oanh ra!!

Oanh!!

Thế lớn lực chìm, tốc độ cực nhanh, hoàn toàn không có khả năng né tránh!

Thân thể Trần Thiên Nhiễm ngay lập tức bay ngược ra sau, đập mạnh lên tường!

Trong chớp mắt, hiện trường im phăng phắc.

Lưu Phỉ Phỉ vốn đang hưng phấn bỗng mặt cắt không còn giọt máu!!

"Tiểu ca!!!" Ngược lại, Bàng Long lại có cảm giác như trút được gánh nặng.

Dường như nhận thấy vẻ mặt mình lúc này không được hay cho

lắm, hắn lập tức lộ ra vẻ lo lắng: “Trần Thiên Nhiễm!

Phía sau lưng!

Ở phía sau lưng nó kìa!!” Khán giả trong phòng livestream cũng đồng loạt hò hét: 【Đậu xanh!!

Quả nhiên vẫn phải nghe lời Giáo đầu và các vị thái đấu ngành khảo cổ mà!!】【Đúng vậy!!

Nếu nghe họ chỉ điểm thì pha này chắc đã qua dễ dàng rồi!】【Tiểu ca!!

Nghe họ đi!!

Dù anh không vì bản thân thì cũng phải vì Phỉ Phỉ của chúng tôi chứ!!】【Đúng thế!

Ý cô hành là không tốt đâu!

Tạm gác chuyện thực tế sang một bên, hiện tại đội khảo cổ này cũng muốn anh đánh bại con rối thôi!!

Không có ác ý gì đâu!

Nghe lời đi, Trần cẩu!】 Giữa những tiếng hò hét, Trần Thiên Nhiễm lại không quá bận tâm, anh bước ra một bước nhanh như chớp giật!!

Miệng anh bắt đầu ngâm xướng chú ngữ trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật: “Núi Tu Di là xương cốt đất trời, trấn giữ trung tâm là vật khổng lồ.

Như xương sống và cổ người, sinh ra tứ chi rồng đột ngột.

Tứ chi phân ra bốn thế giới, Nam Bắc Tây Đông là bốn phái...” Một luồng huyền hoàng khí vô hình bắt đầu bốc lên, động tác của Trần Thiên Nhiễm càng lúc càng nhanh.

Sau khi nhận được sức mạnh tăng tốc từ cửa thứ hai, trong những trận chiến liên tiếp này, anh càng lúc càng điêu luyện, tốc độ cũng nhanh hơn hẳn!

Từ chỗ phải né tránh hiểm hóc ban đầu, giờ đây anh đã có thể kéo dãn một khoảng cách nhất định!

"Hô..." Theo tiếng ngâm xướng Thập Lục Tự kết thúc, Trần Thiên Nhiễm một lần nữa thi triển Phát Khâu Song Chỉ!!

Bành bành!! 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ, kỹ năng Phát Khâu Song Chỉ của bạn đã thăng cấp lên LV3!】 Thông báo hệ thống bất ngờ vang lên khiến Trần Thiên Nhiễm hơi ngẩn người, nhưng chiêu Phát Khâu Song Chỉ đã tung ra thì không thể thu hồi, anh nhận ra uy lực của hai ngón tay đó đột ngột tăng vọt một bậc!!

Oanh!!!

Chỉ thấy chỗ vốn đã bị lún trên thân con rối cơ quan, giờ đây ngay lập tức vỡ vụn!!

Phát Khâu Song Chỉ khi chưa thăng cấp có lẽ chỉ có sức mạnh mười mấy tấn, nhưng giờ đây, sức mạnh này rõ ràng đã tăng gấp bội!

Một đòn đắc thủ, thừa thắng xông lên!

Bành bành bành!!

Trần Thiên Nhiễm liên tiếp tung ra mấy chiêu Phát Khâu Song Chỉ!

Mấy giây sau, thân hình khổng lồ của con rối cơ quan đổ rầm xuống đất!!

Đồng thời, một giọng nói vang lên: "Qua!!" Hư ảnh Lỗ Ban đột ngột lên tiếng, quang ảnh xung quanh lại xoay chuyển, hiện trường trở lại vẻ tĩnh lặng như ban đầu.

Con rối cơ quan kia dường như chưa từng xuất hiện.

Trên chiếc ghế đó, hư ảnh Lỗ Ban thực thực ảo ảo chậm rãi hiện ra, ông ta như sở hữu ý thức tự thân, từ từ ngẩng mắt nhìn Trần Thiên Nhiễm: "Mấy ngàn năm qua, ngươi là người thứ hai vượt qua được.

Hậu thiên kỳ nhân bước vào tiên thiên kỳ nhân vốn dĩ là hành động nghịch thiên, lão phu không còn thứ gì để tặng, tuy nhiên..." Nghe lời này, Trần Thiên Nhiễm chấn động, cảm giác đối thoại này giống như đối phương thật sự đang nói chuyện với mình vậy.

Đây thật sự là trình độ mà cơ quan thuật có thể đạt tới sao?

Thật sự chỉ đơn thuần là cơ quan ghi âm thôi sao?

Hư ảnh Lỗ Ban lại nói: "Người trước đã lấy đi toàn bộ cơ quan thuật cả đời của lão phu, nhưng chỉ có một nửa.

Đã vậy, nửa bộ cơ quan thuật còn lại này xin tặng cho ngươi!

Thủy Hoàng Tam Thập Tam Thiên Lâu không phải dễ xông vào đâu." Ngay sau đó, một luồng sức mạnh dịu nhẹ tràn vào não bộ Trần Thiên Nhiễm, cảm giác kỳ diệu khiến anh thấy vô cùng sảng khoái.

Những điểm chưa hiểu về loạt cơ quan trước đó giờ đây đều đã thông suốt, giống như chính anh đã tự tu luyện cơ quan thuật hàng chục năm vậy!

Tuy nhiên, cơ quan thuật này mạnh ở điểm nào thì có lẽ phải vào những cửa sau mới biết được.

So với điểm này, anh quan tâm hơn đến lời hư ảnh Lỗ Ban vừa nói: Tam Thập Tam Thiên Lâu, và đây có lẽ mới là thử thách thực sự của Thủy Hoàng Lăng!

Chỉ sau khi vượt qua tòa tháp này mới có thể tìm hiểu xem trường

sinh có tồn tại hay không, cũng như chân tướng về cái chết của Thủy Hoàng.

Nhưng trên hết, anh vẫn muốn phá đảo phó bản để lấy sạch phần thưởng hệ thống, rồi mới đi tìm tổ chương trình lấy tiền cát-xê.

Sau khi vượt qua Lỗ Ban Tam Khảo, tiến độ khám phá trên hệ thống đã đạt 27%, không còn xa phần thưởng tiếp theo nữa.

Đúng lúc này, một giọng nói cắt ngang dòng suy nghĩ của anh: "Trần Thiên Nhiễm!

Tôi đại diện Long Văn Ti mời anh gia nhập!

Mong anh đừng từ chối!

Việc khám phá Thủy Hoàng Lăng có tầm quan trọng rất lớn, mà anh với tư cách là kỳ nhân tự do, lẽ ra phải chịu hình phạt, nhưng cấp trên cho phép anh lấy công chuộc tội." Bàng Long chưa kịp nói hết câu, Trần Thiên Nhiễm đã giơ tay ngắt lời: "Đợi đã!

Tôi chỉ tham gia một cái show hẹn hò, dẫn bạn cặp đi mạo hiểm chút thôi mà!

Sao lại lôi chuyện quan trọng đại sự gì vào đây?

Hơn nữa, anh không cảm thấy sự xuất hiện của các anh mới là nguyên nhân chính khiến nguy cơ trầm trọng hơn sao?" "Ngươi!!" Bàng Long lộ vẻ giận dữ, định quát mắng thì nhớ tới lời Tiền Đức Lập nên đành nuốt giận.

Chiêu mộ Trần Thiên Nhiễm chính là ý của Tiền Đức Lập, vì thực lực đối phương đã đạt cấp Tiên Thiên Kỳ Nhân, tương đương cường giả cấp Long Văn của Long Văn Ti.

Hơn nữa qua điều tra, đối phương không thuộc Bát Môn, một cường giả như vậy nếu không chiêu mộ mà để mặc bên ngoài sẽ là

mối họa ngầm.

Thêm vào đó đối phương đang ở trong mộ đạo Thủy Hoàng Lăng, đưa ra lời mời lúc này là hợp tình hợp lý.

Họ cũng có sự tự tin của riêng mình, trong giới giang hồ, Long Văn Ti là tổ chức có địa vị lớn nhất, hiếm ai có thể từ chối lời mời của họ.

Thế nhưng, Trần Thiên Nhiễm lại không hề có ý đó!

Bàng Long trấn tĩnh lại, chậm rãi nói: "Vậy là anh đang từ chối lời mời của Long Văn Ti sao?" Trần Thiên Nhiễm thu hồi hắc kim cổ đao, thản nhiên buông một câu: "Ngươi muốn chiến?" Trần Thiên Nhiễm giọng điệu bình tĩnh lạ thường, cứ như đang hỏi một việc chẳng có gì to tát.

Nhưng chính câu 'Ngươi muốn chiến?' này đã khiến sau lưng Bàng Long toát mồ hôi lạnh.

So với La Nghị, hắn có phần lý trí hơn một chút, nhưng trong tình cảnh hai đồng đội đã hy sinh, đối phương vẫn có thái độ cứng rắn như vậy, khiến hắn không khỏi liên tưởng đến cái chết của Từ Lân, liệu có phải do đối phương cố tình để lại tuyệt sát trận không phá?

Nếu vậy thì chính là tử thù!

Hắn hít sâu một hơi, trầm mặt xuống nói: "Vậy là anh muốn đứng ở phía đối lập với Long Văn Ti?" "À," Trần Thiên Nhiễm cười lạnh một tiếng, "Nếu anh định học theo mấy hội chị em chơi trò đạo đức giả thì giờ có thể ngậm miệng được rồi." "Ngươi!!" Sắc mặt Bàng Long đông cứng, gân xanh trên trán nổi lên, nắm chặt tay như sắp động thủ.

Ngược lại, Trần Thiên Nhiễm chỉ khẽ siết hắc kim cổ đao.

Không khí căng thẳng như dây đàn sắp đứt ngay lập tức đốt cháy

phòng livestream: 【Mẹ kiếp!!

Chương 61

Trần cẩu cứng quá!

Khí phách vãi chưởng!!】【Quá đỉnh!!

Tôi cứ tưởng Trần cẩu là kỳ nhân tự do, không có bối cảnh thì chắc chắn sẽ đồng ý, không ngờ... không ngờ lại trực tiếp từ chối luôn!!】【Trần cẩu có bản lĩnh đấy!

Cứng vãi, cả đời tôi chưa thấy ai cứng thế này!

Nhưng mà, hình như có chút... hơi bị ngầu nha!】 Trong lúc mọi người đang kinh ngạc, tài khoản Đạo Mộ Hành Gia cũng tranh thủ gửi một dòng bình luận:【Trần Thiên Nhiễm là kỳ nhân tự do, thực tế việc anh ta tự ý đào mộ đã là vi phạm quy định, mà Long Văn Ti với tư cách quản lý kỳ nhân đương nhiên có trách nhiệm bắt giữ.

Đưa ra lời mời có thể nói là để anh ta danh chính ngôn thuận tiếp tục khám phá Thủy Hoàng Lăng.

Có điều, từ chối cứng rắn thế này rõ ràng là hơi mãng phu, dù sao Long Văn Ti cũng không dễ chọc vào đâu.】 Thấy dòng bình luận này, các khán giả bắt đầu lo lắng.

Nhưng đúng lúc đó, Bàng Long lại nói tiếp: "Trần Thiên Nhiễm, cường giả đội Kim Vệ của Long Văn Ti đã xuống mộ, hành vi lần này của anh chắc chắn sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc!!" "Đội Kim Vệ?" Trần Thiên Nhiễm hơi nhíu mày, lộ vẻ khó hiểu.

Bàng Long thấy thế thì tâm trạng tốt hẳn lên: "Hừ, sợ rồi sao, vậy thì mau đồng ý đi!

Trở thành người của Long Văn Ti!" "Nói lắm thế." Trần Thiên Nhiễm khẽ cảm thán một câu, đột nhiên...

Oanh!!

Một đao chém ra!

Đao khí vô hình sượt qua người Bàng Long, đánh nát một con rối cơ quan đứng phía sau từ lúc nào, khiến hắn sợ đến mức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

"Không đánh thì biến lẹ đi!" Trần Thiên Nhiễm hừ lạnh một tiếng, rồi dẫn Lưu Phỉ Phỉ quay người đi vào cửa đá!!

Để lại một mình Bàng Long đứng đó tức nổ đom đóm mắt!!

"Công nhiên khiêu khích người thi hành công vụ của Long Văn Ti!!

Trần Thiên Nhiễm!

Anh tiêu đời rồi!!" Trong phòng livestream, khán giả cười bò: 【Ha ha ha!

Cái ông Bàng Long này bị ngốc à!!

Trần cẩu vượt qua Lỗ Ban Tam Khảo xong là đã thành Tiên Thiên Kỳ Nhân rồi!

Tiên Thiên Kỳ Nhân đối đầu với cao thủ cấp Long Văn, mấy ông Kim Vệ thì làm được gì?】【Hài hước thật!

Không biết có phải ông ấy quá căng thẳng không mà lại thốt ra câu đó.

Quan trọng hơn là lúc nãy Trần cẩu nghe đến ba chữ Kim Vệ Đội thì rõ ràng là mặt nghệt ra, hình như... anh ấy hoàn toàn không biết Kim Vệ Đội là cái quái gì!】 Đạo Mộ Hành Gia tiếp tục gửi bình luận: 【Các bác ơi, nói thế cũng không hẳn đúng.

Tuy Trần Thiên Nhiễm đã vượt qua Lỗ Ban Tam Khảo, nhưng thực tế thực lực của anh ta chưa hẳn đã là Tiên Thiên Kỳ Nhân, cùng

lắm chỉ là Hậu Thiên Kỳ Nhân đỉnh phong thôi.

Cần một thời gian nhất định mới tiêu hóa hết và dung hợp hoàn toàn sức mạnh đó.

Cho nên nếu cao thủ Kim Vệ đuổi kịp, Trần Thiên Nhiễm e là cũng sẽ bị cầm chân.

Nhưng cao thủ cấp Kim Vệ không phải trọng điểm, trọng điểm là khi anh ta qua được Lỗ Ban Tam Khảo, mặc định anh ta là Tiên Thiên Kỳ Nhân, trong tình cảnh này cao thủ cấp Long Văn chắc chắn sẽ tuân theo hiệp nghị mà ra tay!

Một người đã bước vào Tiên Thiên từ lâu với một người mới vào, ai mạnh ai yếu chắc mọi người tự phân biệt được!】 Những lời này khiến khán giả lại căng thẳng.

Tuy họ không ưa nổi mấy màn liếc mắt đưa tình của Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ, nhưng càng không muốn thấy mấy gã như Bàng Long nhảy ra phá đám!

Thật sự ảnh hưởng đến trải nghiệm xem.

Chẳng biết từ lúc nào, họ đã không còn thiện cảm gì với Long Văn Ti nữa.

Cùng lúc đó, tại Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy.

Rầm!!

Tiết Ngạo Thiên đấm mạnh vào tường, đôi mắt hừng hực lửa giận: "Hừ!!

Ngông cuồng!!

Quá ngông cuồng!!

Dám công khai từ chối lời mời của Long Văn Ti chúng ta!

Tốt, tốt lắm!!

Đã muốn trương cuồng như vậy thì đừng trách mình đoản mệnh!!" Hắn nói xong liền quay người bỏ đi!!

Tại hiện trường, Tiền Đức Lập không hề có ý định ngăn cản.

Với tư cách Giáo đầu Long Văn Ti, việc đưa ra lời mời bị từ chối khiến lão cũng thấy không vui.

Huống hồ đối phương vốn đang làm việc phạm pháp, vốn dĩ là cục diện đôi bên cùng có lợi, giờ lại náo loạn đến mức này?

Hừ.

Tiền Đức Lập cười lạnh, nhìn Trần Thiên Nhiễm trên màn hình với ánh mắt đầy phẫn nộ.

Đứng một bên, Phan Tông Bạch hơi lo lắng nói: "Nhưng Trần Thiên Nhiễm dường như lần nào cũng hóa hiểm thành lành, lần này liệu có..." Nghe vậy, Tiền Đức Lập cười đáp: "Ha ha, Tiểu Bạch, cậu không phải kỳ nhân nên không hiểu rõ con đường tu hành.

Mới bước vào cảnh giới Tiên Thiên Kỳ Nhân và đã bước vào từ lâu có khoảng cách rất lớn!

Hơn nữa, cậu đừng nhìn Ngạo Thiên trông có vẻ trẻ trâu, thực tế nó là một Tiên Thiên Kỳ Nhân bẩm sinh đấy!

Chỉ là số lần đi làm nhiệm vụ ngoài hiện trường quá ít nên đến nay vẫn treo danh Đồng Long Văn thôi." "Cái gì?

Gã trẻ trâu đó mạnh thế sao?" Phan Tông Bạch giật mình, không khỏi lo lắng cho Trần Thiên Nhiễm!!

Trần cẩu ơi!!

Cái gã trẻ trâu này phiền phức lắm đó!!

Đập chết hắn đi!

Lâm Vũ đứng cạnh lờ mờ đoán được suy nghĩ của hắn, quay lại lườm một cái, cảnh báo hắn đừng có đứng sai phe!

Cùng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ lại tiến vào đường hầm tối om.

Họ không biết đã đi bao lâu, đột nhiên trên tường, những ngọn nến đã tắt không biết bao nhiêu năm bỗng nhiên rực sáng!

Xoẹt...

Từng cây một thắp sáng cho đến tận một cánh cổng đồng khổng lồ phía cuối!

Hùng vĩ!

Tráng lệ!

Đầy cảm giác trầm mặc của lịch sử!

Thấy vậy, Lưu Phỉ Phỉ túm chặt cánh tay Trần Thiên Nhiễm: "Tiểu ca, phía sau đây là địa cung sao?" "Không!" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu, "Cái gọi là địa cung chắc chắn còn ở sâu hơn, lớp đất đắp và tầng thủy ngân bên trên chắc chỉ là giả tượng thôi." "Hóa ra là vậy," Lưu Phỉ Phỉ gật đầu, đồng thời tim lại đập nhanh vì căng thẳng, nhưng vẫn không nén được tò mò mà theo Trần Thiên Nhiễm tiến lại gần chiêm ngưỡng kỹ nghệ tinh xảo từ hơn hai ngàn năm trước!

Chỉ thấy trên đó viết một hàng chữ lớn bằng tiểu triện: "Tam Thập Tam Trọng, Thiên Lâu!" Cánh cổng đồng tuyệt mỹ khiến người ta nhất thời ngây người!

Chiếc flycam không người lái cũng liên tục quay lại những hoa văn trên cổng, truyền vào phòng livestream khiến khán giả trầm trồ: 【Vãi thật!!

Những vân văn trên này vẽ cái gì thế?

Cảm giác hào hùng vãi chưởng!】【Đúng vậy!

Trông ngầu đét luôn!!】【Tê tái!!

Tôi từng đọc qua vài cổ tịch, đây lẽ nào ghi lại cả cuộc đời chinh chiến của Thủy Hoàng?】【Có khả năng lắm nha!

Tôi đột nhiên thấy phấn khích quá!!

Đây chắc chắn là một khoảnh khắc lịch sử đặc biệt!!

Không ngờ chúng ta có thể tận mắt chứng kiến!!】【Mẹ ơi!!

Chương 62

Chuyện này tôi có thể chém gió với cháu nội cả đời luôn!!】 Trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm chậm rãi giơ tay chạm vào những hoa văn đó.

Bất thình lình!!

Một luồng sức mạnh dịu nhẹ ập vào não bộ!!

Xoẹt!!!

Những hình ảnh sát phạt hiện ra!!

Chinh chiến!

Giết chóc!

Thống nhất!!!

Đó là cuộc đời oai hùng, lẫy lừng của Thủy Hoàng Đế!

Trần Thiên Nhiễm đứng hình hồi lâu, cho đến khi Lưu Phỉ Phỉ khẽ đẩy anh một cái: "Tiểu ca!!" "Hả?" Trần Thiên Nhiễm giật mình, vội vàng rời tay ra, trán vã mồ hôi lạnh.

Trên cánh cổng đồng này có thứ gì đó có thể mê hoặc tâm thần.

Tuy không biết nguyên lý là gì nhưng chỉ cần chạm vào là sẽ kích hoạt!

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm rùng mình, nhìn Lưu Phỉ Phỉ với ánh mắt đầy cảm kích.

Khiến cô nàng ngượng ngùng cúi đầu.

Rất nhanh, Trần Thiên Nhiễm tập trung toàn bộ sự chú ý vào ổ khóa trên cổng đồng.

Vẫn là cơ quan, nhưng đây là một loại cơ quan giống như trò chơi xếp hình.

Anh xoa cằm suy nghĩ phương án giải quyết, còn Lưu Phỉ Phỉ tranh thủ ngắm nhìn góc nghiêng của anh.

Ừm, cũng đẹp trai đấy chứ!

Hai người cứ thế khiến khán giả lại không nhịn được: 【Thảo thảo thảo!!

Long Văn Ti đâu rồi!

Cái gã lúc nãy đâu??

Nhát thế à!

Xông lên đi!!

Đâm Trần cẩu cho tôi!】【Căm hận quá!

Căm hận!

Tôi vừa mới có chút thiện cảm với Trần cẩu, kết quả giờ anh lại liếc mắt đưa tình với Lưu Phỉ Phỉ?

Anh còn làm người được không hả?】【Tốt, tốt lắm!

Trần cẩu!

Anh khá lắm!

Tôi tuyên bố, giờ tôi sẽ cổ vũ cho Long Văn Ti!!

Đập Trần cẩu là trách nhiệm của mỗi người!】Trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, Tôn Đông Khánh vẫn tiếp tục nghiên cứu bản chép tay của Ôn Thao.

Ông vừa nhận được đồ là vội vàng chạy tới ngay, nên vừa xem vừa dịch.

Hiện tại ông đã dịch tới đoạn về cánh cổng đồng này: "Trên cổng

đồng ghi lại sự phát triển của nhà Tần, cuộc đời Thủy Hoàng, tuyệt đối không được chạm vào, sẽ bị thôn phệ thần trí!" Tôn Đông Khánh lẩm bẩm.

Nghe vậy, Tiền Đức Lập cười: "À, coi như nó may mắn, bên cạnh còn có con bé Lưu Phỉ Phỉ, nếu không chỉ cần chạm vào cái đó thôi là đủ để nó ở lại đó luôn rồi!" Tôn Đông Khánh gật đầu: "Đúng là may mắn, có điều cái trò xếp hình cơ quan này e là cũng không dễ qua đâu!" Ông tiếp tục xem bản chép tay: "Ôn Thao có viết trong bản chép tay, năm đó khi ông ta cố gắng giải mã trò xếp hình này, vì sai sót một chút mà suýt nữa khiến cả đội bị tiêu diệt hoàn toàn!!" "Ồ?" Tiền Đức Lập nghi hoặc quay lại: "Vậy nên..." "Nếu tôi đoán không nhầm," Tôn Đông Khánh nhìn lão, "Cái trò xếp hình này chính là một cái bẫy cơ quan!

Sai một li đi một dặm!!

Ngay cả đại đạo như Ôn Thao còn phải kiêng dè cơ quan trên cổng đồng này." "Hừ," Tiền Đức Lập cười lạnh, "Vậy cứ để Trần Thiên Nhiễm thử xem!

Cho nó làm người mở đường!" Cuộc đối thoại của hai người khiến Phan Tông Bạch đứng cạnh cảm thấy khó chịu, nhưng không làm gì được, vì vai vế người ta ở đó.

Lúc này Đoạn Mộng Lâm bặm môi nói: "Giáo sư, trước đây em ấn tượng rằng Thủy Hoàng Lăng không được khai quật vì sợ làm hỏng cổ vật bên trong.

Nhưng giờ xem ra, Thủy Hoàng Lăng không giống như chúng ta tưởng tượng, nó hoàn toàn là một vùng cấm!

Một nơi cực kỳ nguy hiểm.

Một nơi như vậy, Trần Thiên Nhiễm tiến vào sao lại tính là vi

phạm quy định?

Như vậy thì quy định này quá bất nhân đạo rồi!" Phan Tông Bạch nghe xong liền âm thầm giơ ngón tay cái tán thưởng.

Cô nương!

Tuyệt vời!

Nghe những lời này, Tôn Đông Khánh định mắng mỏ, nhưng Tiền Đức Lập đã ngăn lại và nói: "Cháu nói không sai, nhưng cô bé à, cháu đã bao giờ nghĩ đến một vấn đề chưa?" "Vấn đề gì ạ?" Đoạn Mộng Lâm nghi hoặc hỏi lại.

Tiền Đức Lập ưỡn thẳng lưng: "Long Văn Ti kiểm soát sự ổn định của giang hồ, bất kỳ nhân tố bất ổn nào cũng cần phải loại trừ!

Nếu không ai cũng làm xằng làm bậy như Trần Thiên Nhiễm thì thế giới này chẳng phải loạn cào cào sao?

Hôm nay cậu ta xuống mộ Thủy Hoàng, ngày mai biết đâu cậu ta lại ra tay với người bình thường, hậu quả như vậy không ai có thể gánh vác được!" Nhất thời, Đoạn Mộng Lâm im lặng.

Phan Tông Bạch giơ tay vỗ vai cô nàng, trao ánh mắt khích lệ.

Hãy tin vào Trần cẩu!

Cô nàng ngẩn người, vội vàng lùi xa một chút, ánh mắt lộ vẻ chê bai.

Anh là ai chứ!

Anh tưởng anh là Trần tiểu ca à!

Làm ơn soi gương dùm cái!

Phan Tông Bạch: Thảo!

Trần cẩu, tôi với anh không đội trời chung!

Cùng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm đã thoát khỏi dòng suy nghĩ, ngẩng mắt nhìn trò xếp hình trước mặt.

Ban đầu anh định dùng Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để giải mã, nhưng khi nhìn kỹ trò xếp hình này, anh lại có một cảm giác rất kỳ quái.

Cái trò xếp hình này... trông giống hệt trò ghép hình của trẻ mẫu giáo vậy!

Anh giơ tay nhanh chóng gạt mấy cái!

Cạch cạch!!

Bánh răng chuyển động!

Cánh cổng đồng khổng lồ phát ra âm thanh trầm đục, hai cánh cửa từ từ dịch chuyển vào trong!

Ông!!

Một luồng sáng từ khe cửa rọi ra và dần lớn hơn!!

Chói đến mức khiến người ta khó lòng mở mắt.

Cho đến khi nghe tiếng 'Bành', cánh cổng đồng va vào tường rồi dừng lại.

Sau khi thích nghi với ánh sáng, Trần Thiên Nhiễm mới từ từ bỏ tay ra.

"Đây là..." Lưu Phỉ Phỉ đứng cạnh cũng buông tay xuống, đồng tử co rụt lại: "Đây chính là Tam Thập Tam Thiên Lâu sao??" Trước mặt là đỉnh của một tòa gác lâu hùng vĩ và khổng lồ.

Nhìn xuống dưới là vực sâu không thấy đáy!

Toàn bộ tòa Thiên Lâu ẩn nấp trong vực sâu này, chỉ cần ngẩng mắt nhìn lên là có thể cảm nhận được một sự áp bách và sợ hãi vô

hình.

“Hô...” Lưu Phỉ Phỉ bất ngờ ngửa đầu, cơ thể lảo đảo, khi sắp ngã xuống thì một bàn tay lớn đã ôm eo giữ cô lại.

Chương 63

"Cẩn thận!" Sau khi đỡ Lưu Phỉ Phỉ, Trần Thiên Nhiễm lại hướng mắt về phía Tam Thập Tam Thiên Lâu.

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã được thi triển, nhưng trong đợt thăm dò này, nó giống như chìm vào một đầm nước sâu, không thể thoát ra được.

Khi nhận ra điều này, Trần Thiên Nhiễm lập tức ngắt quãng!

Người chế tạo ra Thủy Hoàng Lăng tuyệt đối không phải hạng tầm thường!

Gió âm gào thét như một bàn tay lướt qua má, tiếng quỷ thì thầm xào xạc...

"Phá!!!" Đột nhiên, Trần Thiên Nhiễm kéo Lưu Phỉ Phỉ lại, Phát Khâu Song Chỉ lập tức kích hoạt!

Một bóng người ngay bên cạnh bất ngờ bay ngược ra ngoài!

Khi Phát Khâu Song Chỉ bùng nổ, đòn đánh lại hụt vào không trung, hư ảnh kia dần tan biến, mất hút dấu vết.

Trần Thiên Nhiễm cau mày, lập tức hiểu rằng từ khi bước vào cổng đồng, nguy hiểm...

đã âm thầm hiện hữu.

Lưu Phỉ Phỉ thần sắc căng thẳng, túm chặt vạt áo anh: "Tiểu ca, tiểu ca, thứ lúc nãy là gì thế?

Lẽ nào là quỷ vật sao?" "Không rõ lắm," Trần Thiên Nhiễm khẽ lắc đầu, đồng thời với cảm tri và sự nhạy bén của mình, anh thấy những thứ tương tự như vậy quanh tòa tháp này có rất nhiều, rất

nhiều!

Tuy nến xung quanh đã thắp sáng, xua tan bóng tối, nhưng vẫn còn những góc khuất để chúng ẩn nấp.

"Đi!" Trần Thiên Nhiễm vỗ vai Lưu Phỉ Phỉ, "Mau tìm lối vào Tam Thập Tam Thiên Lâu." Anh lờ mờ nhận ra những thứ đó, hoặc có thể gọi là quỷ vật, chúng đang chờ đợi điều gì đó.

Lưu Phỉ Phỉ không dám chậm trễ, vội vàng theo sát, một tay nắm áo anh, tay kia nắm chặt chiếc xẻng công binh.

Tuy chỉ là phụ kiện nhưng cũng có chút khả năng phòng thân.

Khán giả trong phòng livestream cũng một phen căng thẳng: 【Vãi thật!

Lại có quỷ vật?

Thật không đó!!

Cái lăng Thủy Hoàng này rốt cuộc chết bao nhiêu người vậy?】【Lầu trên không đi học à?

Không biết năm đó tất cả thợ xây lăng Thủy Hoàng đều bị chôn sống sao?】【Nếu quỷ vật lúc nãy là những người thợ đã chết, thì số lượng chắc phải khủng khiếp lắm!

Trời ạ!!】【Nhưng tôi cảm thấy chắc không vấn đề gì đâu, Trần cẩu chẳng phải từng có kinh nghiệm đánh bại quỷ vật sao?

Chỉ là số lượng nhiều hơn chút thôi!】Bình luận sôi sục, Đạo Mộ Hành Gia cũng gửi một tin nhắn: 【Ngoài những gì chính sử ghi lại, trong giới giang hồ của chúng tôi vẫn luôn lưu truyền một cách nói: Thủy Hoàng Lăng không chỉ có thợ thuyền bồi táng, mà còn có rất nhiều kỳ nhân giang hồ bị nhốt trong đó.

Nếu chỉ là thợ thuyền, dù họ hóa thành quỷ vật thì độ nguy hiểm

cũng không quá lớn.

Nhưng nếu là kỳ nhân giang hồ thì kết quả hoàn toàn khác biệt!】 Đạo Mộ Hành Gia vốn cực kỳ chuyên nghiệp, nên khi ông ta lên tiếng ngay lập tức gây ra chấn động không nhỏ.

Tinh thần vốn đang thả lỏng của mọi người lại căng như dây đàn.

Trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, Vu Đức nhìn nội dung bình luận rồi quay sang hỏi Tôn Đông Khánh: "Trong bản chép tay có ghi nội dung liên quan không?" Ông gật đầu: "Đúng là có," Tôn Đông Khánh vừa đáp vừa lật bản chép tay đến trang đó và nói tiếp: "Ôn Thao có viết, khi họ đến đây cũng đã gặp phải không ít rắc rối.

Những kỳ nhân bị nhốt ở đây năm xưa đều bị tẩm một loại cổ độc cực kỳ hiếm gặp, khiến họ sau khi chết có sức mạnh gấp nhiều lần lúc sinh tiền.

Lúc đó họ cũng phải rất vất vả mới tìm thấy lối vào tòa tháp, nếu không chỉ riêng việc đối đầu với lũ quỷ vật dày đặc kia thôi đã đủ đau đầu rồi." Tiền Đức Lập nghe vậy liền hỏi: "Vậy trên đó có mô tả cách tìm lối vào không?" Tôn Đông Khánh lắc đầu: "Có, nhưng cũng có thể nói là không." Câu nói đầy ẩn ý khiến mọi người ngơ ngác.

"Hả?" Vu Đức nghi hoặc: "Lão Tôn, ý ông là sao?" Ông giải thích: "Thật trùng hợp, những chữ liên quan đến đoạn này đã bị ai đó xóa đi rồi!

Giống như... có người cố tình làm vậy!" "Ha ha," Tiền Đức Lập cười lạnh, "Như vậy có thể khẳng định một điều, cuốn sách này trước đó đã rơi vào tay kỳ nhân nào đó, và khi họ có được chắc chắn đã sao chép lại một bản, sau đó mới để bản gốc này lọt ra ngoài." Cách giải thích này được mọi người đồng tình.

Sau đó, Tiền Đức Lập nói tiếp: "Nhưng có manh mối hay không

không quan trọng, giờ chúng ta đã có 'người mở đường' rồi.

Nếu cậu ta tìm thấy thì coi như là chuyện tốt." Lúc này, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đang không ngừng tăng tốc, chân mày ngày càng nhíu chặt.

"Tiểu ca... tiểu ca chậm lại chút, chậm lại... em... em chạy không nổi nữa rồi!" Lưu Phỉ Phỉ mặt đỏ bừng, mồ hôi đầm đìa.

Nơi này rộng kinh khủng, phải bằng mấy cái sân bóng đá, cứ chạy vòng quanh thế này thì sức nào chịu nổi.

Thể lực tiêu hao cực lớn.

Có điều, Trần Thiên Nhiễm không có ý định dừng lại, anh đưa tay nhấc bổng Lưu Phỉ Phỉ lên vai: "Không được!!

Không thể nghỉ ngơi!!

Nghỉ là chết đấy!!" "Hả???", Lưu Phỉ Phỉ rõ ràng chưa kịp hoàn hồn, "Nhưng... nhưng tiểu ca anh chẳng phải đánh thắng được quỷ vật sao?

Còn sợ gì nữa chứ?" "Một hai con thì không đáng ngại," Trần Thiên Nhiễm vừa chạy vừa ngoái đầu nói một câu: "Nhưng nếu là hàng ngàn hàng vạn con thì sao?" Dứt lời, một luồng gió âm bất ngờ ập đến, vù một cái!

Hàng ngàn ngọn nến màu cam đỏ xung quanh bỗng chốc vụt tắt!

Im lặng.

Hiện trường rơi vào sự tĩnh lặng chết chóc.

Tiếng gió gào thét lúc trước cũng biến mất trong tích tắc, một nỗi sợ hãi không tên bắt đầu dâng lên trong lòng mỗi người.

Trần Thiên Nhiễm dừng bước, từ từ đặt Lưu Phỉ Phỉ trên vai xuống đất, động tác vô cùng nhẹ nhàng không dám gây ra tiếng động

lớn.

Dù cơ thể anh đã được Mạc Kim Phù và Phát Khâu Ấn cường hóa đặc biệt, có khả năng nhìn đêm nhất định, nhưng trước bóng tối vô tận này, tất cả những gì anh có thể làm là nắm chặt hắc kim cổ đao, dồn hết sức cảm nhận mọi thứ xung quanh.

Đồng thời anh đã triển khai Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, một mối nguy hiểm khủng khiếp đang đến gần.

Thời gian từng chút trôi qua, cảm giác hồi hộp đó dần lan tỏa thành hiệu ứng thung lũng kỳ lạ, ngay cả khán giả xem livestream lúc này cũng rụt cổ lại, người run bần bật vì cảm giác rùng mình chân thực. 【Đậu xanh... chuyện gì vậy?

Sao xung quanh đột nhiên tối thui thế này?】 【Tê tái quá!!

Đừng có dọa người chứ!

Tôi nổi hết da gà rồi đây này!】 【Đây là bị đen màn hình hay là...

đậu xanh rau muống!!】 Bất thình lình!

Ống kính livestream có hiệu ứng nhìn đêm đột ngột sáng bừng lên!!

Những bóng người ẩn nấp trong bóng tối bất ngờ hiện ra, khiến tim mọi người suýt ngừng đập!!

Giây tiếp theo!

Xoẹt!!

Tất cả những ngọn nến đã tắt bỗng rực cháy lên ngọn lửa màu xanh u uất!

Một khuôn mặt hung tợn đáng sợ lộ ra, ngay sau đó là thân hình đồ sộ như ngọn núi, bước ra một bước tuy nặng nề không tiếng động nhưng lại làm dấy lên làn sương mù âm u.

Làn sương màu xanh xám đó cuộn trào như sóng thủy triều lan ra ngoài tòa tháp!!

Và ập về phía Trần Thiên Nhiễm!

Anh nắm chặt hắc kim cổ đao, Phát Khâu Ấn trong ngực rung lên bần bật, anh gằn giọng thốt ra một câu lạnh lùng: "Thiên quan chúc phúc, bách vô cấm kỵ!" Xoẹt!!

Đột nhiên, một màn sáng hiện ra, dựng lên như một bức tường thành che chắn!

Đỡ lấy luồng âm khí nồng nặc!

Bóng ma khổng lồ đó thò tay ra khỏi làn sương xanh, rút ra một thanh thanh đồng cổ kiếm, giọng nói khàn đặc đến cực điểm vang lên: "Ta là thủ tướng Thiên Lâu, Vương Ly!!" Những tiếng gào thét chói tai như hai con dao cào vào màng nhĩ!

Trần Thiên Nhiễm cau mày, cái tên Vương Ly này anh cũng đã biết đôi chút qua Mạc Kim Phù.

Đó là hậu duệ của một danh tướng thời Tần, và bản thân ông ta cũng là một danh tướng.

Chương 64

Nhưng một danh tướng như vậy lại hóa thành quỷ vật trong hoàng lăng, canh giữ cho Thủy Hoàng, có thể nói đây là một loại dày vò!

Không thể sống, mà cũng không thể thật sự chết đi.

"Kẻ dám xông vào hoàng lăng, giết!!!" Quỷ vật Vương Ly vung thanh đồng cổ kiếm, tạo ra những tiếng xé gió vù vù, như muốn chém nát không gian này!

Uy thế cực lớn, oanh kích tới như dời non lấp biển!

Ánh mắt Trần Thiên Nhiễm đanh lại, tuy qua Lỗ Ban Tam Khảo sức mạnh đã được thăng tiến vượt bậc, nhưng trước mặt quỷ vật Vương Ly này dường như vẫn còn hơi lép vế!!

Anh không chút do dự, ôm lấy eo thon của Lưu Phỉ Phỉ rồi bước vọt ra một bước!

Vút!!!

Né tránh một cách kinh hiểm như một bóng ma tàn ảnh!!

Oanh!!

Một kiếm chém xuống, sức mạnh khủng khiếp khiến mặt đất hằn lên một vết kiếm sâu một thước, dài khoảng ba mét!

"Kẻ dám xông vào hoàng lăng, giết!!" Quỷ vật Vương Ly lại lặp lại câu nói đó, đồng thời thanh đồng cổ kiếm vừa vung ra liền thuận thế chém ngang!

Và kiếm này tốc độ còn nhanh hơn nữa!

Thương!!!!

Trong tình thế không thể né tránh, Trần Thiên Nhiễm dứt khoát

vung hắc kim cổ đao nghênh chiến!

Đao kiếm chạm nhau, sức mạnh bạt sơn oanh kích khiến hiện trường dấy lên một trận cuồng phong đáng sợ!

Oanh!!

Lấy họ làm trung tâm, cuồng phong tỏa ra xung quanh như một quả cầu lớn!

Làn sương màu xanh u uất cũng ngay lập tức bị đánh tan sạch sẽ!

Trong lúc giằng co, Trần Thiên Nhiễm rõ ràng cảm thấy đuối sức, hai cánh tay run rẩy, có cảm giác như bọ ngựa chặn xe!

"Hát!!!" Anh đột ngột gia tăng lực đạo, nhân cơ hội mượn lực rồi xoay người dắt Lưu Phỉ Phỉ lùi ra xa!

Chỉ trong vài nhịp thở bùng nổ trận chiến đó đã khiến khán giả trong phòng livestream không dám rời mắt một giây nào.

Không ai dám nhúc nhích nửa phân vì sợ bỏ lỡ những khoảnh khắc chiến đấu kinh điển: 【Mẹ nó chứ, cái này... cái này hung mãnh quá!!】 【Tê tái quá!!

Tôi có cảm giác như đang trực tiếp xem các danh tướng thời cổ đại đại chiến vậy!】 【Quá khủng khiếp, con quỷ này rốt cuộc đạt đến đẳng cấp nào rồi?

Sức mạnh kinh hồn bạt vía, cảm giác còn hung hãn hơn cả mấy con rối cơ quan trong Lỗ Ban Tam Khảo!】 【Sao tôi lại có cảm giác bất an nhỉ?

Cứ như là...

Trần cẩu sắp thua đến nơi rồi ấy!】 【Lầu trên đừng nói nữa, tôi cũng có cảm giác đó, Trần cẩu lúc nãy đỡ chiêu trông có vẻ hơi gắng gượng!!】 Cùng lúc đó, tại Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy.

Vu Đức không khỏi lắc đầu nói: “Không ngờ, còn chưa vào đến Tam Thập Tam Thiên Lâu đã gặp phải quỷ vật khủng bố như vậy.” Nghe vậy, Phan Tông Bạch lập tức hỏi: “Cục trưởng, con quỷ này mạnh lắm sao?

Cháu thấy Trần Thiên Nhiễm có vẻ rất vất vả?

Chuyện này là sao ạ?” Vu Đức lại lắc đầu: “Từ hình ảnh hiện tại, thực lực con quỷ này chắc là đã đạt tới Tiên Thiên Kỳ Nhân?

Hoặc là vô cùng tiếp cận.” “Không!” Tôn Đông Khánh đột nhiên lên tiếng, “Không phải vô cùng tiếp cận, mà nó đã đạt tới thực lực Tiên Thiên Kỳ Nhân rồi!” Ông vừa nói vừa cầm bản chép tay lên giải thích: “Theo lời giải thích trong bản chép tay của Ôn Thao, năm đó họ cũng gặp phải con quỷ Vương Ly này, có điều không giết được nó mà chỉ tiến hành trục xuất cưỡng chế!

Vì vậy không trực tiếp giao thủ, nhưng theo ý của Ôn Thao, lúc đó ông ta đã phán đoán thực lực con quỷ này đã đạt tới trên mức Tiên Thiên Kỳ Nhân, đồng thời vì là quỷ vật nên nó có thể nuốt chửng các quỷ vật khác để thăng cấp!

Thực lực Tiên Thiên Kỳ Nhân của ngàn năm trước, đến nay e là khó mà tưởng tượng nổi!” Dứt lời, mọi người có mặt đều đồng loạt hít một hơi lạnh.

“Vậy... vậy chẳng phải là,” Phan Tông Bạch kinh ngạc nói, “Trần Thiên Nhiễm pha này tiêu đời rồi sao?” Lâm Vũ cũng lắc đầu: “Sự chênh lệch về cảnh giới vốn là sự chênh lệch về thực lực cứng, mà Trần Thiên Nhiễm trước đó cũng mới vừa bước vào Tiên Thiên thôi, trừ khi... trừ khi anh ta là Tiên Thiên Kỳ Nhân bẩm sinh, may ra còn có cơ hội.” Phan Tông Bạch nghe xong cũng cảm thấy hơi tiếc nuối.

Lúc này trên màn hình livestream, một dòng bình luận bay lên khiến mọi người chú ý, đó là của Đạo Mộ Hành Gia: 【Thực lực con

quỷ này quả thực rất mạnh, và theo quan sát của tôi, chắc chắn nó đã đạt đến cảnh giới trên Tiên Thiên Kỳ Nhân, thậm chí còn mạnh hơn nữa không chừng!】 Những lời này ngay lập tức khiến khán giả gào khóc thảm thiết, than vãn rằng Lưu Phỉ Phỉ lại sắp gặp nạn.

Nhưng ngay sau đó, Đạo Mộ Hành Gia lại nói tiếp: 【Nhưng các bác cũng không cần quá lo lắng, tuy con quỷ này có thực lực trên Tiên Thiên Kỳ Nhân, nhưng Trần Thiên Nhiễm có rất nhiều thủ đoạn, không phải là không có khả năng đánh bại, và theo tôi thấy thì khả năng này vẫn khá lớn!】 Những lời này khiến mọi người ở Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy ngơ ngác, không hiểu vì sao Đạo Mộ Hành Gia lại khẳng định Trần Thiên Nhiễm có thể đánh bại quỷ vật như vậy.

Tiền Đức Lập đứng bên cạnh cười lạnh lắc đầu: "Ha ha, thật là chuyện nực cười, Tiên Thiên Kỳ Nhân dù chỉ chênh lệch một chút xíu thôi cũng là khoảng cách tuyệt đối rồi!

Không có cách nào bù đắp được đâu!

Huống hồ đây còn là một con quỷ vật, xét về chiến lực, nếu cùng ở cảnh giới Tiên Thiên Kỳ Nhân thì quỷ vật chắc chắn mạnh hơn người, đó là chân lý từ xưa đến nay." Nghe vậy, mọi người cũng gật đầu tán thành.

"Quả thực là vậy," Vu Đức đồng tình, "Nếu đây chỉ là một yêu quái đạt đến trình độ Tiên Thiên Kỳ Nhân thì có lẽ còn cơ hội, nhưng ngặt nỗi đây lại là quỷ vật!" Trong lúc mọi người đang bàn tán, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã sắp xếp cho Lưu Phỉ Phỉ ở một bên, đồng thời nhanh chóng bố trí trận pháp để xua đuổi quỷ vật.

"Tiểu ca!!" Lưu Phỉ Phỉ lo lắng nhìn anh.

Anh xua tay: "Yên tâm đi, không sao đâu, cùng lắm thì tốn chút công sức thôi." Trần Thiên Nhiễm nở nụ cười tự tin với cô, ngay sau

đó, anh quay người đối mặt với quỷ vật Vương Ly đang từng bước tiến lại gần.

Khoảnh khắc này, nụ cười trên mặt anh biến mất, thay vào đó là vẻ nghiêm trọng!

Cực kỳ nghiêm trọng!

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật kích hoạt, lấy anh làm trận nhãn, đồ hình Kỳ Môn Phong Thủy Bát Quái hiện lên, xoay chuyển phương vị không gian, cố gắng điều chỉnh ưu thế về phía mình.

Đối mặt với quỷ vật, đương nhiên phải dùng tới Phát Khâu Ấn, một ấn trong tay, yêu ma không thể xâm phạm!

Luồng sáng thực hư đan xen tỏa ra, ngay cả quỷ vật Vương Ly cũng có chút khựng lại, thậm chí không kìm được mà gầm rú: "Hống!!

Hống!!!" Cùng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm nắm chặt hắc kim cổ đao, thân hình vụt sáng!!

Vút!!

Áp sát đối thủ như một bóng ma tàn ảnh!!

Nhưng ngay khoảnh khắc sắp va chạm, thân hình anh khẽ đảo, xuất hiện ở phía sau lưng đối phương!

Hắc kim cổ đao giơ cao, sẵn sàng bùng nổ!

"Phá cho ta!!" Trần Thiên Nhiễm quát lớn, toàn bộ sức lực đều bùng phát vào giây phút này!

Thông thường, điểm chí mạng của quỷ vật nằm ở phần đầu, một khi chém nát là có thể tiêu diệt ngay!

Thế nhưng ngay lúc sắp hạ đao, một bàn tay lớn với tư thế cực kỳ quỷ dị và kỳ quặc vươn ra, tóm gọn lấy thân đao hắc kim cổ đao!

Quỷ vật Vương Ly chậm rãi quay đầu lại, khuôn mặt hung tợn đáng sợ hiện ra trước mắt Trần Thiên Nhiễm với một cảm giác rùng rợn hơn bao giờ hết, đồng thời nó nở một nụ cười giễu cợt đầy tính nhân hóa, nhưng miệng vẫn thốt ra câu nói cũ: "Kẻ dám xông vào hoàng lăng, giết!" Do khoảng cách quá gần, Vương Ly thậm chí trực tiếp bỏ qua thanh đồng cổ kiếm, tung một cú đấm mãnh liệt!!

Bành!!!

Cú đấm nặng nề khiến thân hình Trần Thiên Nhiễm ngay lập tức bị đánh bay, găm thẳng vào vách tường!

Oanh!!

Lại thêm một cú đấm bồi tới, nện thẳng lên người Trần Thiên Nhiễm khiến anh run rẩy dữ dội!

"A!!!" "Kẻ dám xông vào hoàng lăng!

Giết!!" Tiếng thét đau đớn kịch liệt hòa lẫn với tiếng gầm nộ.

Lưu Phỉ Phỉ ở đằng xa đã sợ đến mức run cầm cập: "Tiểu ca!!

Tiểu ca!!!" Cô kêu lên liên hồi, không thể tin được rằng Trần Thiên Nhiễm, người gần như vô địch trước đó, lại bị đánh thảm thương như vậy!

Khán giả trong phòng livestream nín thở, hai tay nắm chặt!

Trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, Tiền Đức Lập lộ vẻ mặt 'quả nhiên là vậy', lắc đầu cảm thán: "Người mở đường có vẻ chỉ đi được đến đây thôi, cũng nên nhắc nhở Tiết Ngạo Thiên một chút." Lão vừa nói vừa lấy điện thoại ra, nhưng giây tiếp theo, hình ảnh trên livestream khiến đồng tử lão co rụt lại!

"Cái gì!!!" Trong sự kinh ngạc của Tiền Đức Lập, mọi người xung quanh cũng vây lại xem!

Chỉ thấy trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm vốn đang bị đánh tơi tả bỗng chốc lật ngược thế cờ!!

Dưới chân anh hiện lên Kỳ Môn Phong Thủy Bát Quái trận, Phát Khâu Ấn bùng nổ uy năng!

Dưới hiệu ứng đặc biệt Thiên Quan Chúc Phúc Bách Vô Cấm Kỵ, quỷ vật Vương Ly vốn có thực lực vượt xa anh bỗng trở nên suy yếu!

Bành!!

Chương 65

Hai ngón tay Trần Thiên Nhiễm bùng nổ uy năng khủng khiếp: "Phát Khâu Song Chỉ!!" Ngay lập tức đâm xuyên ngực Vương Ly, đồng thời anh cũng mượn đà đáp xuống đất, tốc độ bùng nổ trong nháy mắt!

Vèo!

Tại chỗ chỉ còn lại một dư ảnh, quỷ vật Vương Ly không hề vì vết thương ở ngực mà khựng lại, ngược lại lập tức phản ứng, tung thêm một cú đấm, nhưng chỉ đánh nát tàn ảnh đó!

Giây tiếp theo!

Khi nó đang tìm kiếm mục tiêu thì một bóng người đã lặng lẽ xuất hiện phía sau: "Chết đi!!" Vút!!

Hắc kim cổ đao đột ngột chém xuống!!

Tuy chỉ dùng vỏ đao nhưng vẫn cực kỳ sắc bén, chớp mắt đã chém vào nửa tấc!!

"A..." Vương Ly thét lên chói tai, đồng thời vươn tay định chộp lấy Trần Thiên Nhiễm, nhưng anh đã né tránh và mượn thế gia tăng lực đạo, vung mạnh hắc kim cổ đao!

Xoẹt!!

Một luồng đao quang hình bán nguyệt hiện ra, cùng với đó là một cái đầu to lớn rơi xuống đất theo một đường cong tuyệt đẹp.

Bộp...

Hiện trường lại rơi vào im lặng, nhưng khác với lúc trước, sự im lặng này mang lại cảm giác vô cùng bình an.

Lưu Phỉ Phỉ nhanh chóng lao tới: “Tiểu ca!!

Tiểu ca!

Anh sao rồi?

Có bị thương chỗ nào không?” Vẻ quan tâm của cô khiến Trần Thiên Nhiễm hơi bất ngờ, nhưng anh cũng xua tay: “Không sao, không sao, nghỉ một lát là ổn.” Lưu Phỉ Phỉ không để tâm, tự ý kiểm tra vết thương cho anh, thấy không có vết thương nào rõ rệt mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng đến lúc này cô mới nhận ra nãy giờ mình cứ túm lấy áo người ta mà lật tung lên, thậm chí còn vô tình chạm vào những múi cơ bụng săn chắc!

Cảm giác đó, ôi mẹ ơi!!

Trần Thiên Nhiễm lườm cô một cái rồi kéo chặt áo lại, ngồi bệt xuống đất: “Tôi cần nghỉ ngơi một lát.” Anh nói xong, chẳng cần biết cô có nghe lọt tai không, liền dồn toàn bộ tâm trí vào bên trong cơ thể.

Ngay lúc nãy, sau khi tiêu diệt quỷ vật Vương Ly, một thông báo vang lên trong đầu: 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ đạt tiến độ khám phá Thủy Hoàng Lăng 30%, nhận phần thưởng Kỳ Lân Huyết!】 【Kỳ Lân Huyết: Huyết mạch truyền thừa của chủng tộc cổ xưa!

Mang năng lực không thể tin nổi, mức độ kích hoạt hiện tại 1%】 Khi luồng Kỳ Lân Huyết này xuất hiện trong cơ thể, cảm nhận rõ rệt nhất là anh thấy sức lực của mình dường như tăng lên rất nhiều!!

Cảm giác huyết mạch căng tràn đó khiến anh vô cùng say mê!!

Tuy nhiên vì vừa mới nhận được, anh vẫn cần một chút thời gian để dung hợp!

Phía họ thì đã yên tĩnh lại, nhưng phòng livestream thì nổ tung! 【Đậu xanh rau muống!!

Trần cẩu!

Vẫn cứ là Trần cẩu!

Pha phản sát tuyệt đỉnh!

Ngầu lòi luôn!】 【Mấy cảnh này phim điện ảnh cũng chẳng quay được như thế đâu!

Quá ảo ma!

Đây thực sự là quay trực tiếp sao?

Đỉnh thật sự!

Hollywood không có anh là một thiếu sót lớn!】 【Dù pha xử lý này của Trần cẩu rất ấn tượng, nhưng mà...

Phỉ Phỉ à, cô lật áo anh ấy làm gì thế!

Cơ bụng thì tôi cũng có mà!

Một múi nguyên khối, trắng trẻo mũm mĩm chẳng phải đẹp hơn sao?】 【Mấy ông lợn trắng lầu trên dẹp đi!

Muốn xem thì phải xem 12 múi của tôi đây này!】 【Phỉ Phỉ đừng có thèm thuồng thế chứ!!

Nước mắt cô sắp chảy ra từ miệng rồi kìa!】 Tại Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, Tiền Đức Lập nhìn Trần Thiên Nhiễm đang ngồi thiền trên màn hình, sắc mặt không được tốt cho lắm nhưng vẫn không kìm được kinh ngạc: “Không ngờ nó thật sự giết được con quỷ đó!” Vu Đức cũng hơi ngạc nhiên: “Trình độ phong thủy của cậu ta lại cao hơn rồi!

Khiến tôi có cảm giác như đang thấy Thầy vậy.” Nghe lời này,

Tiền Đức Lập nghi hoặc quay lại: "Ông bảo cậu ta có khả năng đến từ Kinh Môn sao?" "Chắc là không," Vu Đức lắc đầu, "Thầy dạy bảo môn đồ rất nghiêm khắc, hơn nữa thân thủ của cậu ta cũng không giống đặc trưng của một thuật sĩ." "Nói vậy cũng đúng..." Tiền Đức Lập hơi ngẩng đầu, nói tiếp: "Nhưng việc giết được quỷ vật Vương Ly không phải trọng điểm, quan trọng là Trần Thiên Nhiễm có tìm được lối vào Tam Thập Tam Thiên Lâu hay không.

Nếu tìm được, khả năng cậu ta nắm giữ bản chép tay hoàn chỉnh là rất cao!" Tôn Đông Khánh đang xem bản chép tay cũng gật đầu lia lịa: "Nói rất đúng." Trong lúc mọi người đang bàn tán, hình ảnh trên livestream bỗng hiện lên một cảnh tượng đen kịt!

Những quỷ vật vốn vì dư chấn trận chiến mà sợ hãi bắt đầu từ từ tụ lại!

Chúng giương nanh múa vuốt, phát ra những tiếng chói tai như ma âm lọt tai.

Lưu Phỉ Phỉ nắm chặt xẻng công binh, không hiểu vì sao đến giờ Trần Thiên Nhiễm vẫn chưa tỉnh lại!

"Tiểu ca..." Dù trong lòng vô cùng sợ hãi nhưng cô vẫn không hề có ý định bỏ chạy.

"Nhào vô!!

Nhào vô hết đây!!" Lưu Phỉ Phỉ hét khản cả giọng, vung vẩy chiếc xẻng để dọa lũ quỷ.

Nhưng dù vậy, lũ quỷ vẫn không ngừng áp sát, luồng khí âm u quỷ dị liên tục bốc lên.

Lưu Phỉ Phỉ sợ đến mức run bần bật, khán giả xem livestream cũng không chịu nổi: 【Trần cẩu!

Trần cẩu!

Anh đang làm cái quái gì thế!!

Sao vẫn chưa ra tay hả?】【Đúng vậy!

Mau tỉnh lại đi!

Không tỉnh là Phỉ Phỉ gặp họa đấy!!】【Á!

Chuyện gì thế này, rõ ràng đã đánh thắng đại BOSS rồi, chẳng lẽ giờ lại chết vì lũ quái nhỏ sao!】【Lũ quỷ này với Trần Thiên Nhiễm có lẽ chẳng là gì, nhưng đây là Lưu Phỉ Phỉ, cô ấy không có sức chiến đấu đâu!!】【Đạo Mộ Hành Gia đâu rồi?

Mau ra giải thích xem chuyện này là sao, sao lại thế này!!

Trần cẩu sao vẫn chưa tỉnh vậy?】Cùng lúc đó, Tiết Ngạo Thiên đang ngồi taxi đến lối vào mộ cũng đang xem livestream.

Khi thấy Trần Thiên Nhiễm đối đầu với quỷ vật Vương Ly mà không hề lùi bước, thậm chí còn phản sát ngoạn mục lúc lâm nguy, hắn cũng cảm thấy chấn động không nhỏ.

Ngay cả hắn khi đối mặt với Vương Ly có lẽ cũng phải tốn chút công sức mới giải quyết được.

Cũng chính vì vậy, Tiết Ngạo Thiên càng cảm thấy hứng thú với Trần Thiên Nhiễm hơn.

Lúc này, tư thế ngồi thiền của Trần Thiên Nhiễm lại càng làm Tiết Ngạo Thiên lộ ra nụ cười hưng phấn: "Không ngờ, thật sự không ngờ, anh giấu cũng kỹ đấy chứ!!" Hắn vừa nói vừa nở nụ cười thương hiệu, đồng thời rút mấy tờ tiền đỏ chót ném lên ghế lái: "Tài xế!

Tôi muốn trải nghiệm cảm giác dính ghế!

Không biết bác có làm được không?" Ông tài xế ngẩn người, định mắng cho một trận vì tội không biết nặng nhẹ, nhưng khi thấy những

tờ tiền đỏ tươi đó, ông liền xoa cái đầu hói: “Thanh niên, cậu sẽ không hối hận vì lựa chọn của mình đâu!!” Oanh!!!

Tại Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, mọi người nhìn bộ dạng này của Trần Thiên Nhiễm cũng cảm thấy bất ngờ: “Chuyện này là sao?” Tôn Đông Khánh ngạc nhiên nói: “Chẳng lẽ đã kiệt sức rồi?

Không còn khả năng chiến đấu nữa sao?” “Kỳ lạ, quả thực rất kỳ lạ!” Vu Đức cũng nhíu mày đầy nghi hoặc.

Tiền Đức Lập lại cười cười: “Ha ha, trải qua đại chiến với quỷ vật Vương Ly thì kiệt sức cũng là chuyện hợp tình hợp lý thôi, làm gì có ai chiến đấu bền bỉ mà vẫn giữ được trạng thái đỉnh cao tuyệt đối chứ.” Nhưng đúng lúc đó, một dòng bình luận của Đạo Mộ Hành Gia hiện lên khiến vẻ mặt lão đông cứng lại: 【Trần Thiên Nhiễm chắc là đang kích hoạt thiên phú ẩn giấu trong cơ thể!!

Cụ thể là gì thì chưa rõ, nhưng điều này đại diện cho việc Trần Thiên Nhiễm chính là một Tiên Thiên Kỳ Nhân bẩm sinh!!

Từ đây có lẽ có thể giải thích được vì sao anh ta có thể dễ dàng vượt qua Lỗ Ban Tam Khảo rồi!

Bản thân đã là Tiên Thiên Kỳ Nhân, chỉ là thiên phú chưa được khai phá nên mới chưa bộc lộ năng lực thực sự!

Và sau khi qua cửa Lỗ Ban, mọi thứ...

đã thay đổi rồi!】 Những lời này khiến phòng livestream bùng nổ thực sự!

Mọi người đều không ngừng kinh hô.

Khi Tiền Đức Lập thấy dòng bình luận này, cơ thể lão cũng chấn động mạnh: “Cái gì?

Chương 66

Tiên Thiên Kỳ Nhân bẩm sinh??

Làm sao có thể... chuyện này... mình chưa bao giờ nghĩ đến khả năng này!!" Vu Đức nghe vậy cũng rơi vào trầm tư, chăm chú quan sát tình hình của Trần Thiên Nhiễm trên màn hình, đôi chân mày ngày càng nhíu chặt.

Phan Tông Bạch hơi nghi hoặc lên tiếng: "Tiên Thiên Kỳ Nhân bẩm sinh?

Thiên phú?

Cái này nghĩa là sao ạ?" Tiền Đức Lập cũng không giấu giếm, liền giải thích: "Trong giới kỳ nhân, Tiên Thiên Kỳ Nhân mạnh là mạnh ở hai chữ 'tiên thiên'.

Phàm là người sinh ra đã là Tiên Thiên Kỳ Nhân, bản thân họ sẽ sở hữu một loại thiên phú, giống như kỹ năng trong trò chơi vậy, thiên phú này có thể là tăng chiến lực khi chiến đấu, hoặc tăng tốc độ tu hành.

Ngược lại, những người từ Hậu Thiên thăng lên Tiên Thiên sẽ không có thiên phú này.

Nói cách khác, Tiên Thiên Kỳ Nhân bẩm sinh chắc chắn sẽ mạnh hơn Tiên Thiên Kỳ Nhân thông thường!" "Vậy nghĩa là..." Mắt Phan Tông Bạch sáng dần lên: "Trần cẩu sắp vô địch rồi sao!" Tiền Đức Lập cười nói: "Tôi đang nói là thiên phú tự có và đã kích hoạt, còn hiện tại theo như thấy thì Trần Thiên Nhiễm rõ ràng không phải đã kích hoạt thiên phú từ sớm.

Trong tình huống này, muốn kích hoạt thiên phú thì cần tốn không

ít thời gian, mà nhìn tình hình hiện tại của họ, thời gian là thứ vô cùng quý báu!" Những lời này khiến Phan Tông Bạch lại có chút lo lắng.

Ngay sau đó, Tiền Đức Lập lại nói tiếp: "Nhưng nói đi cũng phải nói lại, dù nó có may mắn thoát khỏi lũ quỷ này thì chúng ta vẫn còn Tiên Thiên Kỳ Nhân Tiết Ngạo Thiên!

Cũng là bẩm sinh đấy!!" "Cái gì?

Gã oai mồm đó lại mạnh thế sao??" Phan Tông Bạch lại giật mình lần nữa, đồng thời bắt đầu hối hận không biết lúc nãy mình có đắc tội đối phương quá mức không.

Sau này chắc phải tặng thỏi son dưỡng để tạ lỗi quá.

Đang mải suy nghĩ thì đột nhiên, một tiếng gào thét cực kỳ chói tai và hung ác vang lên từ phòng livestream!!

"A..." Ngay giây tiếp theo, trên màn hình, từng con quỷ vật đang lảng vảng xung quanh bỗng nhiên như đã bàn bạc từ trước, đồng loạt gầm rít dữ dội và lao vào!!

Khoảnh khắc này, Lưu Phỉ Phỉ hoàn toàn hoảng loạn, cô gào lên theo bản năng: "Tiểu ca!!!!" Giây tiếp theo!

Oanh!!!

Một luồng hỏa quang bùng lên chiếu sáng thế giới u ám này, như một đốm lửa nhỏ lan ra thành đám cháy lớn.

Lửa thiêu hừng hực và bắt đầu thiêu rụi mọi thứ xung quanh!

"A!!!" "A!!!" Những tiếng la hét chói tai vang vọng liên hồi, và nguồn gốc của ngọn lửa đó chính là Trần Thiên Nhiễm đang ngồi thiền dưới đất.

Ngọn lửa thiêu rụi hoàn toàn lớp áo trên của anh thành tro bụi!

Một hình xăm hung thú dữ tợn hiện ra, không ngừng phun ra lửa!!

Đồng thời phát ra những tiếng thú gầm!

Ngọn lửa cuộn trào mãnh liệt!

Lưu Phỉ Phỉ đứng cạnh cảm nhận được hơi nóng hầm hập, nhưng bản thân lại không chịu bất kỳ thương tổn nào.

"Tiểu... tiểu ca... anh bị làm sao vậy?" Cô vừa cất tiếng, trong biển lửa đã có mấy con quỷ vượt qua, mang theo cơ thể tàn khuyết lao mạnh về phía Lưu Phỉ Phỉ!

Nhưng ngay chính khoảnh khắc đó!

Trần Thiên Nhiễm mở bừng mắt, lửa rực cháy trong đôi đồng tử anh, theo nhịp mí mắt nhấc lên, lửa dần tóe ra và bốc cao.

"Phát Khâu Song Chỉ!" Vẫn là hai ngón tay như mọi khi, nhưng ngay khi vung ra, ngọn lửa như tìm được lối thoát, lập tức tuôn trào!

Oanh!!!

Giết sạch trong tích tắc!

Ngay sau đó, Trần Thiên Nhiễm cũng thong thả đứng dậy, mang theo cơ thể đang rực cháy lửa, nhấc hắc kim cổ đao lên, khẽ thốt ra những lời lạnh lùng: "Đã đến cả rồi thì không thịt sạch bọn mày, đúng là có hơi lỗ vốn đấy nhỉ!!" Anh vừa nói vừa bước tới, uy thế toàn thân đã được đẩy lên đỉnh điểm!

Giữa ánh đao bóng kiếm, một thân ảnh bao quanh bởi ngọn lửa rực cháy không ngừng nhấp nháy, xông xáo giữa đám quỷ vật.

Mỗi khi anh tiếp đất hay xoay người đều liên tiếp tiêu diệt những kẻ lọt lưới!

Cho đến khi tất cả quỷ vật bị chém sạch, thân ảnh Trần Thiên Nhiễm mới dần hiện rõ, bước ra từ trong hỏa quang.

Ngọn lửa bao quanh cơ thể anh từ từ tản đi, để lộ những khối cơ

bắp rắn chắc và hữu hình.

Lưu Phỉ Phỉ lặng lẽ nhìn Trần Thiên Nhiễm tiến lại gần, trong nhất thời liền sững sờ.

Cô nhìn chằm chằm vào những khối cơ bắp đó, nước mắt lại không tiền đồ mà chảy ra từ khóe miệng.

Chậc chậc!!

Trần Thiên Nhiễm nở nụ cười như có như không, mở miệng nói: "Phỉ Phỉ, trước khi nói chuyện với người khác, hãy nhìn vào mắt họ." "A!!!" Lưu Phỉ Phỉ giật mình, vội vàng dời tầm mắt lên phía trên: "Tôi đang nhìn mắt anh đây mà." Cô vừa nói, đôi mắt phượng kia lại không kiềm được mà liếc xuống đống cơ bụng đó.

Ừm, cảm giác sờ vào chắc là tốt lắm.

Khi ngọn lửa bùng lên thiêu rụi mọi thứ, khán giả trong phòng livestream đã bị kinh hãi đến mức run rẩy. 【Đậu xanh!

Vãi chưởng!!

Người lửa!

Người lửa kìa!!

Trần cẩu, ông cư nhiên là Human Torch trong Bộ Tứ Siêu Đẳng à!!

Khá lắm!!

Đúng là thâm tàng bất lộ!】 【Ảo thật đấy!

Bộ Tứ Siêu Đẳng cái gì, đây rõ ràng là Hỏa Long Vương!!

Mau!

Trần cẩu!

Nhếch mép một cái cho tôi xem nào!】 【Đúng là làm tôi lóa mắt

mà, pha này đúng là hiệu ứng hình ảnh lấp lánh luôn!

Quá phi lý!】【Đùa quốc tế à, cho dù là kỹ xảo CG tôi cảm giác cũng không làm ra được hiệu quả thế này!】【Này này này!

Đây rốt cuộc là đang đóng phim hay là quay thật vậy?

Một người thật sự có thể sở hữu sức mạnh như thế sao?

Đây không phải là vũ khí hình người di động à?】【Giang hồ, có lẽ đây mới là bộ mặt thật của giang hồ!!】【Chuyên gia đạo mộ đâu rồi?

Mau ra giải thích một chút đi!】【Đúng thế!

Mau ra đây!】Giữa tiếng gọi tha thiết của anh em trong phòng livestream, chuyên gia đạo mộ cũng ngoi lên mặt nước.【Thật sự khiến người ta kinh ngạc, ban đầu tôi cũng đoán thiên phú của Trần Thiên Nhiễm có lẽ không đơn giản, nhưng năng lượng khống hỏa này hiển nhiên là vô cùng hiếm thấy.

Nếu phân loại trong thiên phú, đây hẳn thuộc về loại cao cấp rồi.

Chỉ cần tiếp tục trưởng thành, sớm muộn gì cậu ta cũng trở thành nhân vật phong vân trong giang hồ!

Tuy nhiên, về độ nổi tiếng thì cậu ta đã là người xuất sắc nhất rồi, chỉ dựa vào chiêu này, Thủy Hoàng Lăng đối với cậu ta mà nói chắc cũng không quá khó khăn.】Một phen nghị luận tinh tường thốt ra, phòng livestream lại một trận bùng nổ, mọi người thi nhau hô 666, gọi là có tư chất của Đại Đế.

Nhưng khi chú ý đến ánh mắt thèm thuồng của Lưu Phỉ Phỉ trên màn hình, đám fan cũ đều không nhịn được, bắt đầu thỉnh cầu Long Văn Ti đừng có không biết tốt xấu, mau chóng phái cao thủ Long Văn đến bắt giữ Trần Thiên Nhiễm để giải cứu Phỉ Phỉ!

Nhưng lúc này trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, mọi người đã hoàn toàn ngây dại.

Phải một lúc lâu sau, Tiền Đức Lập mới từ từ lên tiếng: "Cái quái gì thế, năng lực thiên phú của cậu ta lại mạnh đến thế sao?

Thật là không thể tin nổi!" "Cừ khôi!

Thật là cừ khôi!" Vu Đức kinh thán: "Năng lực như thế này, cho dù là nhìn vào lịch sử giang hồ cũng vô cùng hiếm thấy.

Nhưng không ngoại lệ, bất cứ ai sở hữu thiên phú như vậy, trong tương lai nhất định sẽ nổi danh!

Chương 67

Càng có thể tạo nên một phen sự nghiệp!" Tôn Đông Khánh, người vốn đang không ngừng dịch bản tay chép của Ôn Thao, cũng có chút trợn mắt hốc mồm: "Thằng nhóc này cư nhiên còn có thể phóng hỏa?

Cái này có hơi quá nghịch thiên rồi!!

Nếu đối đầu trực tiếp, không chết chắc cũng bị cậu ta thiêu thành tàn phế!" Ở góc phòng, Đoạn Mộng Lâm lại âm thầm nắm chặt nắm tay nhỏ: "Trần tiểu ca!!

Lợi hại!!

Lợi hại quá!!

Tôi biết ngay mà!!" Phía bên kia, Phan Tông Bạch cũng tán thưởng: "Mạnh mẽ như thế!

E là thật sự giống như chuyên gia đạo mộ nói, có thể trực tiếp sát thông Thủy Hoàng Lăng!!

Thật là khủng khiếp!

Khiến người ta kinh ngạc quá!!

Thật đáng sợ!!" Nhưng ngay lúc đó, Tiền Đức Lập lại lắc đầu lên tiếng: "Tiểu Bạch, cậu phán đoán sai rồi." "Hả?" Phan Tông Bạch mặt đầy mộng bức, tâm bảo cái này đã có thể phóng hỏa rồi mà còn không ngầu sao?

Nếu tôi có năng lực này, đi khắp thế giới chẳng phải tùy tiện quét sạch mọi thứ à!

Tiền Đức Lập đứng đối diện tiếp tục nói: "Thi triển năng lực

thiên phú không phải là không có cái giá phải trả.

Thông thường, sau khi phóng kỹ năng thiên phú một lần, sẽ cần một khoảng thời gian nhất định để hồi phục!" "Cái gì?

Còn cần thời gian hồi phục sao?" Phan Tông Bạch ngẩn ra, trong lòng dâng lên một nỗi bất an.

"Đúng vậy," Tiền Đức Lập gật đầu, "Tuy nói tiên thiên kỳ nhân bẩm sinh rất mạnh, nhưng ở mức độ nào đó, họ cũng tuân theo nguyên tắc cân bằng.

Tuy sở hữu những năng lực thiên phú khó tin như vậy, nhưng đồng thời cũng có xiềng xích và hạn chế.

Đây cũng coi như là một loại công bằng đối với các kỳ nhân khác vậy!" Phan Tông Bạch nghe vậy cũng hơi ngẩng đầu, không nói gì thêm.

Chỉ có điều trong ánh mắt đã từ từ lộ ra một chút lo lắng.

Trần cẩu à!!

Đừng để người ta coi thường nhé!!

Lát nữa hãy phóng thêm vài phát hỏa cho họ xem!

Trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã bắt đầu tìm kiếm lối vào Tam Thập Tam Thiên Lâu.

Kỳ Lân Huyết đã sơ bộ dung hợp hoàn thành, sau này muốn phát động chỉ cần dùng ý niệm là được.

Chỉ có điều anh cũng rất rõ ràng, chiêu thức vừa rồi không phải đã hoàn toàn nắm vững.

Nói cách khác, anh vẫn chưa đủ thuần thục, hơn nữa kỹ năng này quá mức mãnh liệt, không thể tự do kiểm soát.

Nếu đi vào những nơi có cơ quan, rất dễ kích hoạt chúng khiến cả hai rơi vào cảnh hiểm nghèo!

Cho nên hiệu quả của Kỳ Lân Huyết chỉ có thể dùng làm bài tẩy, thi triển bất ngờ.

Còn về hạn chế, hiện tại anh vẫn chưa phát hiện ra, nếu thật sự gặp phải kẻ địch không thể chống lại thì cứ điên cuồng phóng hỏa, dùng hỏa lực đè bẹp đối phương!

Anh thu hồi tâm tư, tay phải đưa vào trong ngực, chạm vào miếng ngọc bội thuộc về Thập Tam Tặc.

Sau khi giết chết Vương Ly, anh cảm nhận được ngọc bội lại hấp thụ thêm một thứ gì đó.

Điều này càng khiến Trần Thiên Nhiễm tò mò, miếng ngọc bội này sau này có thể phát huy tác dụng gì.

Nhưng ngay khoảnh khắc đầu ngón tay anh chạm vào ngọc bội, một luồng sức mạnh nhu hòa tức khắc tràn vào đại não, đồng thời một manh mối then chốt hiện ra!!

"Cái gì!!" Tâm thần Trần Thiên Nhiễm chấn động mạnh, đồng tử co rút, theo bản năng quay đầu nhìn về phía tòa Thiên Lâu khổng lồ nhưng không thấy lối vào trước mắt.

Đồng thời anh lẩm bẩm: "Không ngờ tới, thật không ngờ tới." Lưu Phỉ Phỉ đi sát bên cạnh nghi hoặc nhìn anh: "Tiểu ca?

Sao vậy?

Anh phát hiện ra điều gì sao?" Anh nghe vậy cũng gật đầu: "Coi như là vậy," Trần Thiên Nhiễm nói rồi giơ tay chỉ vào một nơi: "Chỗ đó chính là lối vào Thiên Lâu!" "Hả??

Chỗ đó??" Lưu Phỉ Phỉ nhìn theo hướng anh chỉ, nhưng đó rõ ràng

là một bức tường, thậm chí hướng đó còn chẳng phải là đi vào trong Thiên Lâu.

"Không phải chứ?

Tiểu ca?

Có phải anh nhìn nhầm rồi không?" "Sẽ không đâu!" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Tòa Thiên Lâu chúng ta đang nhìn thấy bây giờ, thực chất chỉ là một loại chướng nhãn pháp mà thôi!

Một loại thủ thuật rất vụng về, nhưng lại che mắt tôi vào thời điểm mấu chốt!" Lưu Phỉ Phỉ nghe những lời này, thân hình nhỏ nhắn cũng chấn động: "Cái gì?

Đây chỉ là chướng nhãn pháp?

Không thể nào, mọi thứ trông giống hệt như thật mà!!" Cô liên tục quét nhìn tòa 'Thiên Lâu' khổng lồ kia, gương mặt đầy vẻ bối rối và khó hiểu.

Trần Thiên Nhiễm nghe cô nói vậy cũng lắc đầu: "Không, đây là thật, chỉ có điều đây là một tòa 'Thiên Lâu' được chế tạo chuyên biệt để đánh lạc hướng.

Bên trong này rốt cuộc ẩn giấu thứ gì, đại khái có thể đoán được, tuyệt đối là một thứ đại khủng bố.

Cho nên, nếu kẻ đột nhập hoàng lăng mạo muội nhảy lên tòa Thiên Lâu này, e rằng... sẽ kích hoạt cơ chế giải phong ấn!" Sắc mặt Trần Thiên Nhiễm hơi ngưng trọng.

Khi đại chiến với Vương Ly lúc trước, anh đã thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, nhưng trong cảm tri của anh, sự nguy hiểm của Vương Ly còn xa mới bằng tòa Thiên Lâu bên cạnh.

Ban đầu anh cứ ngỡ đây là Thiên Lâu thật nên không để tâm, dù

sao càng gần 'chân tướng' thì nguy hiểm sẽ càng đáng sợ, đó là chuyện bình thường.

Nhưng khi một mẩu thông tin từ ngọc bội truyền tới, nó đã trực tiếp đập tan suy đoán của anh.

Ngọc bội trực tiếp đưa ra cho anh một lộ trình dẫn thẳng tới Tam Thập Tam Thiên Lâu!

Đồng thời đưa ra một cảnh báo cực lớn!

Tuyệt đối không được mở phong ấn này!

Nếu không!

Nguy hiểm khôn lường!

Khi vừa nhận được thông tin này, Trần Thiên Nhiễm hiển nhiên là khá mông lung.

Dù sao miếng ngọc bội này cũng là của Thập Tam Tặc, nhưng bây giờ nó lại đưa ra thông tin then chốt như vậy, chuyện này rốt cuộc là sao, anh thật sự nghĩ không thông.

Nhưng cách để phán đoán thông tin thật giả vẫn khá đơn giản.

Chỉ cần đi đến địa điểm đã định và tiến hành kiểm tra là được.

Suy tính tới đó, Trần Thiên Nhiễm đã đi đến trước bức tường kia, nín thở quan sát.

Thấy bộ dạng này của anh, Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng cảm thấy thần kinh căng thẳng, cứ có cảm giác như sắp có chuyện nguy hiểm gì đó xảy ra.

Đặc biệt là sau khi nghe những lời vừa rồi của Trần Thiên Nhiễm, cô vô thức quay đầu nhìn tòa 'Thiên Lâu' thêm vài lần.

Nhưng càng nhìn, cơ thể cô bắt đầu run rẩy, đồng tử dần thu nhỏ

lại và lập tức thốt lên kinh hãi: “A!!!!” “Sao vậy?” Trần Thiên Nhiễm giật mình, Kỳ Lân Huyết sôi trào, tay phải đưa ra sau nắm lấy Hắc Kim Cổ Đao, Phát Khâu Song Chỉ ở tay trái sẵn sàng bộc phát!

Chỉ chờ nguy hiểm giáng xuống.

Nhưng hiện trường không có chuyện gì xảy ra cả.

Lưu Phỉ Phỉ kinh hãi giơ tay chỉ về phía tòa Thiên Lâu: “Vừa rồi... vừa rồi tôi hình như thấy có một người đang nhìn chúng ta!!

Hắn... hắn còn đang cười nữa!!” “Người?” Trần Thiên Nhiễm định thần nhìn qua, đồng thời cũng nhanh chóng thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, quan sát kỹ tòa ‘Thiên Lâu’ đầy tĩnh mịch kia.

Nhưng dù anh quan sát thế nào cũng không thấy có gì bất thường.

Tuy nhiên, dựa theo thông tin từ ngọc bội, sự cổ quái của Thiên Lâu này e là vượt xa tưởng tượng.

Anh quay đầu nhìn Lưu Phỉ Phỉ, an ủi: “Không sao đâu, có tôi ở đây rồi.” “Ừm,” Lưu Phỉ Phỉ hơi ngẩng đầu, nỗi bất an trong lòng cũng theo ba chữ ‘có tôi ở đây’ mà vơi bớt rồi biến mất.

Nhưng khi quay người đi, cô vẫn không kiềm chế được mà liếc nhìn ‘Thiên Lâu’ thêm một cái, rồi vội vàng thu hồi tầm mắt, sợ rằng lại một lần nữa đối mắt với ‘thứ đó’.

Chương 68

Đúng lúc Trần Thiên Nhiễm đang quan sát bức tường nơi có lối vào, phòng livestream lập tức tràn ngập bình luận. 【Vãi chưởng!

Vãi chưởng!!

Vừa nãy hình như tôi cũng thấy rồi!

Ảo ma thật sự!!】 【Mẹ nó chứ, đây rốt cuộc là ảo giác hay là gì vậy?

Không xong rồi!

Đêm hôm thế này tôi chắc chắn sẽ mất ngủ mất!】 【Xin hỏi các bác có thứ gì có thể trừ tà không!!

Đang đợi online, gấp lắm!!】 【Tê!!

Trong Thiên Lâu này phong ấn đại khủng bố sao?

Rốt cuộc là thứ gì mà cần dùng thủ đoạn như vậy để phong ấn?

Đáng sợ quá!】 Lúc này chuyên gia đạo mộ cũng lập tức hiện hồn đăng một bình luận: 【Cổ thư có truyền thuyết, khi Thủy Hoàng chinh phạt sáu nước, cũng từng gặp phải một loại yêu vật vô cùng quỷ dị.

Nghe nói lúc đó suýt chút nữa đã chôn vùi cả đội quân, sau này nhờ các cường giả Đạo môn ra tay mới trấn áp và phong ấn được đám yêu ma này.】 Bình luận này vừa xuất hiện liền gây ra một trận bàn tán không nhỏ. 【Vãi?

Đạo môn?

Tức là Thiên sư này nọ sao?】 【Khá lắm!

Lầu trên ông không đi học à, Thiên sư đến thời Hán mới ra đời mà!】 【Tê!

Nói thì nói vậy, nhưng bây giờ tôi bắt đầu tin là Thiên sư thật sự có thể hô phong hoán vũ rồi!】【Đừng có lôi mấy cái thứ huyền học này ra, quan trọng là cái tên Trần cẩu này kìa, cư nhiên nói cái gì mà 'có tôi ở đây'!

Mẹ nó!!

Có cái đầu ông ấy!!

Đừng có tạo CP nữa!

Đạo mộ tử tế đi!】【Cam!

Có lý đấy!

Trần cẩu ông đạo mộ thì cứ đạo mộ, đừng có tiếp tục mê hoặc trái tim thuần khiết ngây thơ lương thiện của Phỉ Phỉ nữa!】Trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, Phan Tông Bạch cũng bị 'khuôn mặt cười' quỷ dị thoáng qua kia làm cho run bắn người.

"Cục trưởng!!

Vừa rồi là thứ gì thế!!

Đáng sợ quá đi!" Vu Đức cau mày: "Yêu vật... không ngờ trong Thủy Hoàng Lăng thật sự tồn tại thứ này!!" Tiền Đức Lập đứng bên cạnh cũng nghiêm mặt: "Sự bí ẩn của Thủy Hoàng Lăng đúng là ngoài dự liệu, ngay cả loại thứ này cũng bị phong ấn bên trong!" Phan Tông Bạch nghe lời hai người nói cũng dần nhận ra điều gì đó bất thường: "Cục trưởng, Tiền giáo đầu, nếu yêu vật trong Thiên Lâu giả này thoát ra ngoài thì có nguy hiểm lắm không?" Nghe vậy, Vu Đức gật đầu: "Chắc không phải là vấn đề nguy hiểm hay không, mà là vấn đề sẽ có bao nhiêu người chết." Ông nói rồi nhìn sang Tiền Đức Lập: "Sự cố nguy hiểm thế này đáng lẽ phải do tôi báo cáo lên Long Văn Ti, nhưng có vị giáo đầu như ông ở đây thì tôi cũng không cần tốn sức nữa." Người sau hơi gật đầu, rút điện thoại ra gọi một cuộc: "Alo?

Ti trưởng, bên tôi có tình hình, có lẽ cần điều động một số lượng lớn cao thủ cấp Long Văn." "..." "Thời gian phải càng sớm càng tốt, nhìn hiện tại e rằng sẽ là một thảm họa khó có thể tưởng tượng!" Phan Tông Bạch đứng bên cạnh nghe cuộc đối thoại cũng trở nên căng thẳng, phải điều động một lượng lớn cao thủ Long Văn, đủ thấy những yêu vật này đáng sợ nhường nào!

Sự hiện diện của những thứ này chắc chắn là một mối nguy hại khổng lồ!

Đặc biệt là đối với hai người Trần Thiên Nhiễm đang ở trong mộ đạo, lại càng nguy hiểm hơn.

Lúc này Vu Đức nhìn màn hình livestream, không nhịn được lên tiếng: "Cậu ta thật sự có thể mở cánh cửa này sao?" "Sao vậy?

Ông nhìn ra được gì à?" Tiền Đức Lập nghi hoặc quay đầu lại.

Người sau hơi ngẩng đầu nói: "Coi như nhìn ra được chút manh mối, chỗ này hẳn là lối vào không sai.

Nhưng muốn mở ra thì cần có trình độ phong thủy cực cao, cùng với trình độ cơ quan thuật uyên thâm, nếu không muốn mở nó ra độ khó chắc chắn là cực lớn." Tiền Đức Lập nghe vậy, đôi mắt khẽ nheo lại: "Thú vị đấy, nói cách khác, nếu cậu ta đã từng nắm giữ bản tay chép của Ôn Thao từ trước, thì cậu ta chắc chắn có thể mở được!" "Có thể nghĩ như vậy." Vu Đức khẽ gật đầu, nhưng lại chú ý thấy trên màn hình Trần Thiên Nhiễm đã giơ tay phải lên.

Chỉ nghe thấy anh lẩm bẩm một câu: "Đông Ly Hỏa, Tây Khảm Thủy!

Nhị Thập Bát Tinh Túc!

Khai!!" Khoảnh khắc tiếp theo, trên mặt tường nơi đầu ngón tay Trần Thiên Nhiễm chạm vào đột nhiên hiện lên đồ hình Kỳ Môn

Phong Thủy Bát Quái hư thực đan xen.

Đồng thời anh lại dùng thủ pháp cực nhanh để gõ nhịp, bắt đầu gạt lẫy như thể chạm vào vật thật!

Cạch cạch!!

Theo tiếng bánh răng cơ quan chuyển động giòn giã vang lên, mặt tường vốn bằng phẳng hiện ra vết nứt và từ từ di chuyển sang hai bên!

Ầm ầm!

Tiếng động lớn không ngừng phát ra, một luồng hơi thở âm u lạnh lẽo hơn cũng từ đó bắt đầu tỏa ra!

"Tiểu ca!!" Lưu Phỉ Phỉ cảm nhận được cái lạnh thấu xương này, theo bản năng nép sát vào bên cạnh anh.

Ngược lại sắc mặt Trần Thiên Nhiễm cũng hơi ngưng trọng: "Chỗ này có chút không đúng." Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật phát động, anh có cảm giác nhạy bén với nguy cơ ở một mức độ nhất định, bản năng liền kéo Lưu Phỉ Phỉ chuẩn bị rút lui: "Chạy!!

Chạy mau!!!" "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ còn chưa kịp phản ứng.

Đột nhiên!!

Một luồng cuồng phong thổi tới!

Hù!

Trong nháy mắt 'đẩy' cả hai vào bên trong!

Ầm!

Một tiếng động lớn, tường đá đã khép lại lần nữa.

Một nỗi sợ hãi không tên dần bò lên tim Lưu Phỉ Phỉ.

"Tiểu ca, tiểu ca, vừa rồi là chuyện gì vậy?

Sao tôi cảm giác như có ai đó đang đẩy mình thế?" Trần Thiên Nhiễm nhíu chặt lông mày, hơi lắc đầu: "Chắc không phải là người đâu, nhưng cụ thể là thứ gì thì cũng không rõ được.

So với chuyện đó, hãy nghĩ cách làm sao để vượt qua cửa này đi!" "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ sợ hãi rụt cổ lại, nhỏ giọng hỏi: "Tiểu ca, chỗ này... rốt cuộc có nguy hiểm gì?" Cô rất hiếm khi thấy Trần Thiên Nhiễm lộ ra thần sắc căng thẳng như vậy, đến mức cô cũng bị lây nhiễm mà nơm nớp lo sợ.

"Còn nhớ khi tôi dẫn cô đi quỷ thị, tôi có nhắc với cô về cổ sư không?" "Cổ sư?" Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc nhìn anh: "Chuyện này thì có liên quan gì đến cổ sư chứ?" "Ở đây lưu lại một mùi hương rất đặc biệt, mà loại mùi này chỉ có trên người Cổ mới có." Trần Thiên Nhiễm vẫn đang thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, đồng thời thông qua việc xoay chuyển vị trí đứng của mình để thay đổi hướng luồng khí chuyển động, nhằm ngăn chặn những thứ tàn dư trong không khí xâm nhập vào cơ thể.

Tuy thời gian dài thì vẫn sẽ bị ảnh hưởng, nhưng kéo dài được chút nào hay chút nấy!

"Mùi hương?" Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng hít hít mũi, nhưng lại chẳng thấy có gì bất thường cả: "Làm gì có mùi gì đâu!

Tiểu ca, có phải anh ngửi nhầm rồi không?" "Nói ít thôi," Trần Thiên Nhiễm đảo mắt qua, cẩn thận quan sát tầng thứ nhất của Tam Thập Thập Thiên Lâu này.

Nơi này tương tự như các mộ thất thông thường, nhưng trên mặt đất lại có rất nhiều vết lốm đốm, ở góc phòng có một con cơ quan thú bị phá hỏng, đủ thấy nơi này từng xảy ra một trận chiến không nhỏ.

Là đám người Ôn Thao làm sao?

Trần Thiên Nhiễm tự hỏi trong lòng, nhưng đáp án này chỉ sau khi thám hiểm hết Thủy Hoàng Lăng mới có thể biết được.

Anh cẩn thận di chuyển bước chân, dẫn theo Phỉ Phỉ chuẩn bị đi xuyên qua đó.

Trong phòng livestream, khán giả cũng đầy rẫy nghi hoặc. 【Cổ sư?

Không phải chứ?

Không phải chứ?

Trên thế giới này cư nhiên còn có cả thứ đó sao?】 【Tôi nhớ phim truyền hình toàn chiếu cổ sư hay thả mấy con sâu bọ này nọ, sao ở đây chẳng thấy gì cả?

Trần cẩu làm sao mà căng thẳng thế?

Có phải hơi bị làm quá, quá cẩn thận rồi không?】 【Rất có thể, dù sao vừa trải qua một trận sinh tử chiến mà!

Bây giờ lại chính thức đi vào trong Tam Thập Tam Thiên Lâu này, làm sao mà không sợ hãi được!

Cẩn thận một chút luôn không thừa.】 Còn trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, Vu Đức lại cau mày nói: "Cổ sư?

Chương 69

Nếu trong không khí có cổ độc phát tán, theo lý mà nói là không màu không mùi, ngay cả cao thủ Long Văn cũng khó lòng nhận ra, cậu ta... sao có thể...” “Chính xác,” Tiền Đức Lập tán đồng: “Cổ sư thông thường không thể phóng cổ độc, muốn phóng được cổ độc thì bắt đầu phải đạt tới tầng thứ tiên thiên kỳ nhân.

Cổ sư ở cấp bậc này một khi đã bố cục, đối mặt với cao thủ cùng cảnh giới, căn bản là hành động vô thanh vô tức!” Vừa nói đến đây, Tôn Đông Khánh đang lật xem bản tay chép của Ôn Thao bỗng nhiên lên tiếng: “Trong bản tay chép không miêu tả gì nhiều về tầng thứ nhất này, có lẽ tầng thứ nhất không có cái gọi là nguy hiểm.” Nghe lời này, Tiền Đức Lập cũng gật đầu: “Một cổ sư có thể bố hạ cục diện cổ độc trong Tam Thập Tam Thiên Lâu chắc chắn chỉ có thể mạnh hơn, mà một cường giả ở mức độ này nếu bọn người Ôn Thao gặp phải thì tất nhiên cũng sẽ thấy đau đầu, không thể nào không để lại bất cứ thông tin gì!” Lúc này trên màn hình livestream cũng hiện lên một bình luận của chuyên gia đạo mộ: 【Khả năng có nguy hiểm không lớn, dù sao nếu thật sự là cục diện do cổ sư bày ra thì thường rất khó phát hiện, chỉ khi thật sự kích hoạt mới chú ý tới.

Cho nên, xác suất cao là Trần Thiên Nhiễm đã quá cẩn thận rồi.】 Phan Tông Bạch nghe các đại lão phán đoán, trái tim đang treo ngược cũng được đặt xuống, thở phào nhẹ nhõm: ‘Thế thì tốt, Trần cẩu không chết thì Phỉ Phỉ sẽ không sao!!’ Phía bên kia Đoạn Mộng Lâm cũng đồng thời thở dài một tiếng: ‘Tiếc quá, không đánh nhau thì Trần tiểu ca sẽ không rách áo!

Đống cơ bắp đó, chậc chậc!’ Hai người này như có cảm ứng mà đồng loạt quay đầu nhìn nhau, nhưng ngay lập tức bị tiếng hét của

Lưu Phỉ Phỉ từ phòng livestream thu hút sự chú ý.

“A!!!!” Một tiếng hét chói tai giống như một ngọn lửa xé toạc màn đêm!

Đột nhiên khiến trái tim đang bình tĩnh lại của mọi người vọt lên tận cổ họng!

Chỉ thấy trên màn hình livestream, căn mộ thất vốn đang yên tĩnh không có gì lạ thường, đột nhiên phát ra tiếng kêu ‘ục ục’, đồng thời có những thứ to nhỏ không đều, giống như phôi thai từ dưới đất từ từ nhô lên!

Hiện trường tối tăm, nhưng những cái phôi thai này lại tỏa ra ánh xanh u u khiến người ta rùng mình!!

“Tiểu... tiểu ca, đây rốt cuộc là thứ gì thế?

Cảm giác... cảm giác thật kinh tởm...” Trần Thiên Nhiễm đầu tiên là tay nắm chặt Hắc Kim Cổ Đao trên lưng, dừng bước, nhìn một vòng sau đó thản nhiên nói: “Thứ cổ sư giỏi nhất tự nhiên là chế tạo cổ trùng, mà cổ trùng bản thân thọ mệnh hữu hạn, vậy thì cần vật chứa để cung cấp dinh dưỡng, duy trì sinh mệnh lực, mà những cái phôi thai này chính là tồn tại như vật chứa vậy!” Nghe lời này, Lưu Phỉ Phỉ càng sợ hãi nép sát vào hơn, sợ mình lỡ tay chạm vào lớp vỏ phôi thai khiến thứ bên trong chui ra.

“Vậy... vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?” Trần Thiên Nhiễm nghe vậy cũng hít sâu một hơi rồi từ từ thở ra: “Đi chậm thôi, cố gắng đừng chạm vào chúng, trừ phi chúng tự hành...” Lời còn chưa dứt, ‘póc’ một tiếng, một cái phôi thai ở gần nhất đã vỡ ra, chất lỏng đặc quánh bao bọc lấy một thứ trông giống như bọ hung.

Cùng với sự ngọ nguậy của ‘thứ đó’, chất lỏng từ từ chảy xuống.

Tiếp đó, cái miệng mọc đầy những chiếc răng nhỏ dày đặc của nó

phát ra tiếng trẻ con khóc khiến người ta nổi da gà!

"Oa oa oa oa..." Tiếng kêu ngày càng lớn, cho đến khi phía sau kèm theo những tiếng nổ phôi thai dày đặc hơn!

Póc póc póc póc!!

Các bác ơi cầu ủng hộ!

Cầu đặt trước tự động!

Cầu phiếu!

Cầu donate!

"Oa oa oa oa" "Oa oa oa oa" Tiếng kêu như trẻ con khóc ngày càng vang dội, dày đặc, từng con sâu có hình dáng như bọ hung bò ra từ đống dịch nhầy.

Mục tiêu của chúng rất rõ ràng, đồng loạt hướng về phía hai người Trần Thiên Nhiễm!

"Tiểu ca, đây là sâu gì thế?" "Thi miết," Trần Thiên Nhiễm nhìn những con sâu đó, đồng thời Hắc Kim Cổ Đao trong tay cũng không chút do dự chém ra!

Xoẹt!

Đao mang lóe lên, trong nháy mắt đã giết chết mấy con thi miết!

Tiếp đó, từng con thi miết như thấy thức ăn mà điên cuồng lao vào đồng bọn, ăn sạch chúng trong chớp mắt!

"Chúng cư nhiên còn tàn sát đồng loại sao?" Lưu Phỉ Phỉ kêu lên kinh ngạc, đối mặt với lũ sâu bọ dày đặc này, là con gái cô càng sợ hãi không thôi.

Trần Thiên Nhiễm lại tỏ ra khá bình tĩnh: "Thi miết vốn dĩ không có nhiều trí thông minh, từ khi sinh ra chúng đã tồn tại chỉ để ăn.

Giết chóc là cả cuộc đời của chúng.” Anh nói đến đây lại chém thêm một đao!

Xoẹt!

Cả đám thi miết chết tươi trong nháy mắt!!

Chỉ có điều ngay sau đó là làn sóng thi miết như thủy triều ập đến, Trần Thiên Nhiễm hoàn toàn không dám lơ là, lập tức kéo Lưu Phỉ Phỉ chạy về phía những phôi thai chưa hoàn toàn vỡ nát!

Nhưng nhìn vào mật độ dày đặc của thi miết trước mắt, nếu không tìm thấy cách phá giải, cả hai có lẽ sẽ bị nhấn chìm trong làn sóng thi miết này.

Giải phóng năng lực Kỳ Lân Huyết có lẽ có thể giết sạch trong nháy mắt, nhưng làm vậy có khả năng vì không kiểm soát tốt mà làm Lưu Phỉ Phỉ bị thương, thi miết khi bị cháy sẽ nhảy loạn xạ.

Ánh mắt anh đảo qua đảo lại, cuối cùng dừng lại ở con cơ quan thú bị bỏ phế kia!

Trong đầu anh, nửa bộ cơ quan thuật mà Lỗ Ban ban tặng đã giúp anh thấu hiểu phương thức sửa chữa chỉ qua một cái nhìn!

Không cần tốn quá nhiều thời gian.

“Đi!!” Anh quát lớn một tiếng, đồng thời lại một tay ôm lấy eo Lưu Phỉ Phỉ, thuận thế vác lên vai, chân phải khẽ điểm nhẹ xuống đất, thân hình như bóng ma lao vút đi!

Máy quay trực tiếp tự nhiên ghi lại cảnh tượng làn sóng thi miết dày đặc này vào trong phòng livestream.

Bất cứ ai mắc hội chứng sợ vật thể dày đặc khi nhìn thấy cảnh này đều không nhịn được mà run rẩy khắp người! 【Tê!!!

Số lượng này e là quá khủng khiếp rồi!

Đây rốt cuộc là tình huống gì vậy!!】【Đáng sợ quá đi mất!!

Đám thi miết này chỉ nhìn thôi đã thấy nổi da gà rồi!】【Tê!!

Lẽ nào không có cách nào để phá giải sao?

Còn nữa, đám thi miết này rốt cuộc có sức tấn công thế nào?

Tôi thấy Trần cẩu sao mà sợ hãi thế kia!】【Mau mau mau!

Mời chuyên gia đạo mộ mau lên tiếng!】Tiếp đó, chuyên gia đạo mộ cũng lập tức đăng một bình luận:【Năng lực lớn nhất của thi miết chính là vào khoảnh khắc lao lên người bạn, chúng sẽ ăn sạch máu thịt để chui vào trong cơ thể!

Một hai con thi miết đơn lẻ thì không đe dọa gì nhiều, nhưng chỉ khi gặp số lượng thế này, sự đe dọa của chúng mới là lớn nhất!!

Huống hồ, tại hiện trường còn có cổ độc cục do cổ sư thiết lập!

Một khi hít phải quá nhiều dưỡng khí, cơ thể nhất định sẽ không chịu nổi mà ngã gục xuống đất!!】Anh em nghe lời ông ta nói cũng thi nhau hít một hơi lạnh, khi nhìn lại đám thi miết trên màn hình, họ không còn giấu nổi sự sợ hãi trong ánh mắt nữa.【Nói về cách phá giải, thứ mà thi miết sợ nhất chính là lửa!!】Nghe thấy vậy, anh em lại lập tức sôi sục.【Lửa??

Năng lực thiên phú của Trần cẩu không phải là phóng hỏa sao??】【Vãi chưởng!

Nếu đã thế thì sao ông ấy còn chưa phóng hỏa?

Không lẽ là không biết cách à?】【Khá lắm!!

Mang theo vũ khí chí mạng trong người mà kết quả lại không biết dùng?

Chết tiệt!!

Cái máy quay này cư nhiên không thể truyền tin nhắn!

Tiếc quá!

Tiếc quá đi mất!!】 Sự xuất hiện của thi miết cùng những hình ảnh kinh hoàng cũng làm mọi người trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy giật mình.

"Cái gì??

Cư nhiên thật sự có thi miết!!" Tiền Đức Lập hô lên một tiếng, đồng thời nảy sinh nghi ngờ sâu sắc đối với bản tay chép của Ôn Thao.

"Chuyện này rốt cuộc là sao?

Tại sao tình trạng có thi miết ở tầng một này lại không được ghi chép trong tay chép của Ôn Thao?

Lẽ nào trang này đã bị ai đó xé mất rồi?" Tôn Đông Khánh, người cũng bị làn sóng thi miết làm cho kinh hãi, sau khi hoàn hồn lại lắc đầu nói: "Không có dấu vết bị xé, hoặc cũng có thể là Ôn Thao cảm thấy đám thi miết này chẳng có gì to tát cả." Nghe lời này, mọi người tại hiện trường lập tức rơi vào trầm mặc.

Ôn Thao mạnh mẽ đến mức có thể gọi là bậc tổ sư đạo mộ, đối phương cảm thấy thi miết không có gì to tát thì cũng là điều bình thường.

Lúc này Vu Đức lại nghi hoặc hỏi: "Theo lý mà nói, với việc Trần Thiên Nhiễm có thể nhận ra những phôi thai đó là thi miết, chứng tỏ cậu ta có hiểu biết nhất định về những đồ cổ vật này, thi miết sợ lửa cậu ta không thể không biết, nhưng tại sao hiện giờ lại không thi triển năng lực thiên phú?" Nghe vậy, Tiền Đức Lập lên tiếng: "Như tôi đã nói, năng lực thiên phú vốn dĩ có thời gian hồi chiêu, mà sau khi kích hoạt sơ bộ cậu ta đã thi triển một lần để cứu người.

Như vậy, muốn thi triển lần nữa thì chỉ có thể đợi thời gian hồi kết thúc!

Chỉ có điều...” Ông nói rồi nhìn vào màn hình livestream nơi cục diện đang vô cùng nguy hiểm: “Tình hình hiện tại của Trần Thiên Nhiễm e là không kịp cho cậu ta đợi đến lúc hồi chiêu xong đâu.” Trong nhất thời, Phan Tông Bạch ở góc phòng lại một lần nữa lo lắng, đặc biệt là khi nhìn thấy đám thi miết dày đặc đó.

Chương 70

Lúc này, một bàn tay chọc chọc vào eo anh, chính là Đoạn Mộng Lâm: "Yên tâm đi, tiểu ca chắc chắn có thể hóa nguy thành an." Phan Tông Bạch nghe cô nói vậy cũng ngẩn ra, sau đó gật đầu: "Chắc chắn có thể!" Dù hai người nói vậy nhưng trong ánh mắt khó giấu nổi vẻ lo lắng.

Phía bên kia, Tiết Ngạo Thiên đang trên đường đến hiện trường vẫn ngồi trong taxi, tay cầm điện thoại, khi nhìn thấy làn sóng thi miết đó cũng không tránh khỏi kinh ngạc!

"Vãi thật!!

Thủy Hoàng Lăng này cư nhiên hung hiểm đến thế!!

Trần Thiên Nhiễm!

Trước khi tôi đến, ông đừng có mà chết đấy nhé!!" Tiết Ngạo Thiên lẩm bẩm, đồng thời lại liếc nhìn con đường tắc nghẽn ngoài cửa sổ xe, không nhịn được thở dài một tiếng: "Haiz, tay lái có giỏi đến đâu cũng sợ tắc đường." Tài xế ngồi ở ghế lái giật giật khóe miệng, lập tức mở cửa xuống xe, đồng thời lấy từ trong cốp xe ra một chiếc xe điện gấp có ghế sau.

"Mẹ nó!!

Hôm nay tôi nói cho ông biết, không đưa ông đến đích!

Lão tử theo họ ông!" "Được!

Tiết sư phó!

Chúng ta đi!!" Tiết Ngạo Thiên đặt mông ngồi lên, sau đó anh tiếp tục theo dõi buổi livestream trong tay, đồng thời vô thức lẩm bẩm: "Thật không thể tin nổi, ông rốt cuộc có lai lịch thế nào?

Cư nhiên có thể nhận ra những thứ này trước khi vào, lẽ nào thực sự là một kỳ tài phong thủy?

Chậc chậc chậc!!

Chuyện này mà để Kinh Môn biết, chắc họ sẽ kích động đến mất ngủ mất!" Cùng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm đã dẫn Lưu Phỉ Phỉ đang la hét liên hồi đến bên con cơ quan thú.

"Tiểu ca!

Chúng ta định làm gì thế?" Sau khi Lưu Phỉ Phỉ được thả xuống đất, đầu tiên cô nhìn làn sóng thi miết đang từ từ tiến lại gần ở đằng xa, rồi nghi hoặc quan sát con cơ quan thú khổng lồ nhưng không còn tác dụng gì bên cạnh.

Trần Thiên Nhiễm giải thích: "Tất nhiên là để nó giúp chúng ta một tay!!

Chỉ có như vậy mới có thể thu hút phần lớn thi miết, giúp chúng ta có cơ hội thoát thân qua cánh cửa dẫn xuống tầng tiếp theo!" Trong quá trình chạy trốn, Trần Thiên Nhiễm đã phác họa ra một lộ trình khá rõ ràng trong đầu, đồng thời cũng xác định được vị trí cánh cửa dẫn đến cửa tiếp theo!

Mọi thứ đã sẵn sàng chỉ còn chờ gió đông!

Nhưng khi Lưu Phỉ Phỉ nghe anh nói, cô hoàn toàn mông lung: "Hả??

Tiểu ca!

Anh đang nói gì thế?

Đây chẳng phải là một đống sắt vụn sao?

Sao nó có thể giúp chúng ta được chứ!!" Cô nói rồi lập tức cầm xẻng quân dụng đập chết một con thi miết đang tiến lại gần!

Ngược lại Trần Thiên Nhiễm đã bắt đầu công việc sửa chữa: “Dù có nát đến đâu tôi cũng phải sửa cho xong!

Có như vậy chúng ta mới có cơ hội!” Anh nói rồi lại ngẩng đầu lên: “Phỉ Phỉ!

Tranh thủ cho tôi thêm chút thời gian!” “Hả???

Tôi??” Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc chỉ vào mình, nhưng giây tiếp theo Trần Thiên Nhiễm đã đắm chìm vào việc sửa chữa cơ quan thú, để lại một mình Lưu Phỉ Phỉ cầm xẻng quân dụng đứng ngơ ngác đối mặt với làn sóng thi miết!

Khoảnh khắc này, khán giả không nhịn được nữa! 【Vãi chưởng!!

Trần cẩu!

Ông điên rồi à??

Không cần mạng nữa sao?

Ông tưởng mình là Lỗ Ban chắc?

Có thể giơ tay nhấc chân là sửa xong một con cơ quan thú?】【Dù ông có nhận được nửa bộ truyền thừa của Lỗ Ban, nhưng cũng không đến mức nói nhanh như thế đã đạt tới đỉnh cao chứ!

Ông làm thế này chỉ khiến Phỉ Phỉ gặp nguy hiểm giống ông thôi!!】【Trần cẩu đáng chết!!

Nếu Phỉ Phỉ có chuyện gì, tôi là người đầu tiên đến nhổ nước miếng vào mộ ông đấy!】 Nhưng ngay lúc đó, tốc độ di chuyển của lũ thi miết rất nhanh, chẳng mấy chốc đã đến gần!!

Trong lúc bối rối, Lưu Phỉ Phỉ bỗng chạm thấy một bình cồn trong ba lô.

“Ơ!!

Cư nhiên vẫn còn một cái sót lại sao?" Đầu tiên cô ngạc nhiên, sau đó không nghĩ ngợi gì nhiều, lấy diêm ra đốt và ném đi!!

Bùm!

Khoảnh khắc rơi xuống đất liền bùng cháy dữ dội!

Oành!!!

Ngọn lửa mãnh liệt ngay lập tức tạo thành một tấm bình phong tự nhiên!!

Ngăn cách lũ thi miết bên ngoài!!

Trần Thiên Nhiễm đang sửa chữa cũng bị cảnh tượng này làm cho giật mình, nhưng cũng lập tức tập trung trở lại vào công việc.

Trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, nhìn những cảnh tượng này, Tiền Đức Lập lại lắc đầu thở dài: "Bình rượu cồn tác dụng quá ít, không thể nào giúp họ có năng lực phá cục trực tiếp được, vả lại ngọn lửa này cũng chỉ duy trì được một lúc mà thôi.

Đợi đến lúc đó, làn sóng thi miết lại sẽ quét tới một lần nữa, nhưng khi đó sẽ là ngày tận thế của họ!

Một kỳ tài phong thủy còn chưa kịp thành danh đã phải ngã xuống, thật là một sự đáng tiếc cho giang hồ!" Lúc này, Phan Tông Bạch không nhịn được lên tiếng hỏi: "Tiền giáo đầu, vậy nếu Trần Thiên Nhiễm thành công sửa được cơ quan thú thì sao?

Có phải họ sẽ có cơ hội thoát ra ngoài không?" Lời vừa dứt, ánh mắt mọi người tại hiện trường đồng loạt đổ dồn về phía ông.

Tiền Đức Lập nổi danh nhờ cơ quan thuật, mọi người ở đây đều biết, nói đến kỹ nghệ phương diện cơ quan thuật thì ông ta tự nhiên là người có tiếng nói nhất.

"Sửa chữa?" Tiền Đức Lập nghi hoặc nhắc lại, sau đó cười nói:

“Trừ khi cậu ta là Lỗ Ban tái thế, nếu không làm sao mà làm được!!

Cấu trúc nội bộ của một con cơ quan thú phức tạp dường nào!

Ngay cả những người đứng đầu cơ quan môn hiện nay cũng khó lòng sửa chữa trong một khoảng thời gian ngắn ngủi như vậy!

Cho...” Ông ta vừa nói đến đây, tầm mắt liền bị thu hút bởi từng động tác sửa chữa cơ quan thú của Trần Thiên Nhiễm trên màn hình.

Từ khinh miệt chuyển sang kinh ngạc, rồi đến không thể tin nổi!

“Cái gì!!

Chuyện này... chuyện này làm sao có thể!

Trình độ cơ quan thuật của cậu ta cư nhiên lại cao đến mức này??” Mọi người nghe vậy cũng nhìn kỹ lại.

Tuy không nhìn ra được quá nhiều chuyên môn, nhưng thủ pháp cực nhanh của Trần Thiên Nhiễm cũng khiến mọi người hơi kinh ngạc.

Đơn giản giống như một bậc thầy Lego đang lắp ráp Lego vậy, mà còn là loại hoàn toàn không cần dùng bản vẽ.

Tiền Đức Lập liên tục thán phục: “Thiên tài!!

Đúng là thiên tài!!

Cho dù cậu ta có được nửa bộ truyền thừa của Lỗ Ban thì cũng cần thời gian để tiêu hóa, trừ phi bản thân cậu ta đã có trình độ cực cao về cơ quan thuật, nếu không thật sự khó mà làm được!!

Cơ quan môn e là ngồi không yên rồi!!” Nghe vậy, Phan Tông Bạch lại tò mò ghé sát vào Lâm Vũ hỏi một câu: “Anh Lâm, tại sao cơ quan môn lại ngồi không yên?” Người sau đảo mắt trắng một cái, nhưng cũng kiên nhẫn giải thích: “Một thiên kiêu như thế này, một kỳ nhân tán tu không môn không phái, lại nắm giữ cơ quan thuật cực

mạnh, cơ quan môn nhất định sẽ muốn thu nạp cậu ta về dưới trướng, và đào tạo như môn chủ đời tiếp theo!" "Vãi!

Trần cẩu mạnh thế cơ à!" Phan Tông Bạch chấn động, không ngờ đối tượng mình vừa chuyển từ ghét sang thích lại là một đại lão có tiền đồ vô lượng như vậy!

Nhưng lúc này Lâm Vũ lại tiếp tục nói: "Thực ra không chỉ có người của cơ quan môn hứng thú với cậu ta đâu, chỉ riêng trình độ phong thủy học này của cậu ta e là Kinh Môn cũng sẽ rất hứng thú!" "Tê!

Trở thành miếng bánh ngọt trong mắt hai môn phái lớn của giang hồ sao?" Phan Tông Bạch lại kinh ngạc thêm lần nữa!

Vu Đức nãy giờ vẫn im lặng lúc này mới lên tiếng: "Nếu thật sự nói ra thì có lẽ Đạo môn mới là nơi hứng thú nhất!

Họ ẩn mình nơi thế gian chưa từng lộ diện, nhưng đối mặt với một thiên tài đạo mộ thế này, tất nhiên là sẽ tràn đầy hứng thú!" Phan Tông Bạch kinh ngạc gật đầu liên tục: "Lợi hại!

Thật là lợi hại quá!!" Trong lúc mọi người đang tán thưởng, Tiền Đức Lập lại dội thêm một gáo nước lạnh: "Đây mới chỉ là tầng thứ nhất của Tam Thập Tam Thiên Lâu thôi!!" Một câu nói thốt ra, mọi người lại một lần nữa cảm nhận được một nỗi sợ hãi vô biên.

Chỉ mới là tầng thứ nhất mà đã nguy hiểm như vậy, vậy còn về sau thì sao?

Chương 71

Tầng thứ hai?

Tầng thứ ba?

Hay là tầng thứ ba mươi ba?

E là nguy hiểm sẽ chỉ càng lúc càng đáng sợ hơn thôi!!

Đang lúc mọi người bàn tán, trên màn hình livestream, ngọn lửa ngập trời kia đã dần nhỏ lại!

Từng xác thi miết đã dập tắt ngọn lửa, từ đó tách ra một con đường giúp chúng vượt qua tấm bình phong lửa!!

Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng nuốt một ngụm nước bọt: "Tiểu ca... tiểu ca, đám này cư nhiên còn biết hợp tác đồng đội sao!!

Chuyện... chuyện này phải làm sao đây!" Lời vừa dứt, chỉ nghe thấy một trận tiếng bánh răng chuyển động 'cạch cạch, cạch cạch' đột nhiên vang lên.

Một con cơ quan thú với thân hình to lớn như một ngọn núi nhỏ từ từ đứng dậy, và sau khi di chuyển vài bước liền phát ra một tiếng gầm khủng khiếp: "Gào!!!" Và đám thi miết đó như tìm thấy mục tiêu thực sự mà nhanh chóng hội tụ về phía cơ quan thú!!

Thậm chí có không ít con trực tiếp phớt lờ hai người Trần Thiên Nhiễm đang ở gần hơn!

Chúng tụ tập lại như đàn ong để cắn xé!!

"Cái gì!!

Chuyện này!!" Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc nhìn cảnh tượng trước mắt, còn chưa kịp hoàn hồn, một bàn tay to khỏe mạnh đã theo cách cô

quen thuộc mà vác cô lên vai một lần nữa.

"Chạy!!!" Cơ quan cự thú có sức chiến đấu hung hãn, dưới sự sửa chữa của Trần Thiên Nhiễm càng khôi phục được đến bảy tám phần.

Nó vung hai nắm đấm, một cú dẫm xuống liền khiến mặt đất nứt toác, giết chết từng đám thi miết một.

Ầm ầm!

Trong lúc cơ quan cự thú thu hút hỏa lực của thi miết, Trần Thiên Nhiễm đã lặng lẽ vác Lưu Phỉ Phỉ đến trước một bức tường và dùng thủ pháp cực nhanh mở cánh cửa dẫn đến tầng tiếp theo!

Ong...

Tường đá di chuyển sang hai bên, vô số thi miết vào lúc này đồng loạt dừng động tác!

Trong nhất thời hiện trường im lặng đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi.

Trần Thiên Nhiễm không hề quay đầu lại, một hơi xông thẳng về phía trước!

Theo chân anh tiến vào, tường đá cũng vào lúc này từ từ khép lại.

Mấy con thi miết chạy nhanh cũng bị nghiền nát khi định xuyên qua tường đá!

Tiếng chiến đấu xâu xé dần nhỏ đi.

Lưu Phỉ Phỉ vừa được thả xuống đất mới kịp hoàn hồn: "Tiểu... tiểu ca, chuyện... chuyện này là sao vậy?" "Cái gì?" Trần Thiên Nhiễm lấy ba lô trên người cô, cẩn thận kiểm tra những thứ còn lại bên trong, lấy ra hai thanh năng lượng, đưa một thanh cho cô: "Ăn đi, để khôi phục thể lực." "Ờ," Lưu Phỉ Phỉ nhận lấy thanh năng lượng, cắn mạnh một miếng rồi tiếp tục hỏi: "Tại sao đám thi miết đó sau khi

thấy cơ quan thú lại trực tiếp phớt lờ chúng ta thế?" Trần Thiên Nhiễm ăn xong mấy miếng thanh năng lượng liền đáp một câu: "Thi miết cũng chia làm nhiều loại, loại có hình dáng thế này chuyên môn dựa vào âm thanh để tìm kiếm và săn giết đối tượng.

Mà tiếng động của cơ quan thú chắc chắn là lớn nhất, có nó ở đó tự nhiên là có thể thu hút toàn bộ sự chú ý.

Tuy tôi có thể dùng tốc độ nhanh hơn để né tránh, nhưng số lượng quá nhiều, tỷ lệ sai sót chắc chắn là rất thấp.

Chọn sửa chữa cơ quan thú mới là phương án ổn thỏa nhất." Lưu Phỉ Phỉ nghe màn phân tích này, động tác nhai thanh năng lượng cũng hơi khựng lại, nhớ lại trải nghiệm kinh tâm động phách vừa rồi, khóe miệng không khỏi giật giật: "Không phải chứ, anh Trần, anh gọi tình huống vừa rồi là ổn thỏa nhất sao?" "Ừm?

Không phải rất ổn sao?" Trần Thiên Nhiễm ngồi xếp bằng, không ngừng cảm nhận và thúc động Kỳ Lân Huyết.

Sự dung hợp Kỳ Lân Huyết khiến tố chất cơ thể anh càng mạnh mẽ hơn, khi vác Lưu Phỉ Phỉ chạy trốn anh đã cảm nhận rõ ràng tốc độ của mình nhanh hơn rất nhiều!

Nếu dùng cơ thể hiện tại để chống lại Vương Ly, e là có thể đè đối phương ra mà đánh như cháu trai vậy.

Lưu Phỉ Phỉ nghe anh nói cũng nhất thời không biết nói gì, nhưng lại hốt hoảng nghĩ ra điều gì đó: "Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, tiểu ca sao anh lại hiểu cả cổ thuật thế?

Ngay cả loại cổ trùng này là chủng loại gì anh cũng có thể nói ra được một hai phần." "Cũng tạm thôi," Trần Thiên Nhiễm đáp một tiếng: "Dù sao cũng là đi tham gia chương trình, để có thể trổ tài trên chương trình thu hút đối tượng CP, nên tôi cũng đành phải chuẩn bị

kỹ năng một chút thôi." "????" Lưu Phỉ Phỉ trợn to mắt, không thể tin nổi nói: "Ai đi show hẹn hò mà còn đi tra tài liệu về nam cương cổ sư chứ!

Tiểu ca!

Anh cũng phi lý quá rồi!" "Cũng được mà," Trần Thiên Nhiễm nhún vai, "Chẳng phải vừa hay dùng đến rồi sao?" Lưu Phỉ Phỉ: "...".

Thao tác kinh người vừa rồi của Trần Thiên Nhiễm đã khiến bình luận trong phòng livestream bùng nổ không ngừng, chưa kể hiện giờ anh lại liên tục tung ra những câu nói bá đạo. 【Mệt thật sự, vừa nãy tôi còn đang vì thao tác đó của Trần cẩu mà hô 666 cuồng nhiệt, vừa quay đầu cái ông lại tới thả thính tôi à?】【Được được được!

Chơi kiểu này đúng không?

Trần cẩu à!

Ông đúng là cẩu thật sự!

Đến lúc này rồi còn ở đây chém gió show hẹn hò cái gì với tôi?】【Phi lý đến cực điểm, Trần cẩu!

Ông thực sự coi chúng tôi là lũ ngốc mà dắt mũi à!

Quá đáng lắm!

Tôi đề nghị các cao thủ Long Văn Ti đừng có nương tay!】Ở một đầu khác của mộ đạo, Bàng Long đang ở lại chỗ cũ cũng đã đón được La Liêm, cao thủ của Kim Vệ Đội đến viện trợ.

Hai người cũng nhanh chóng chạy đến trước cửa đồng xanh.

"Bàng Long, cách mở cánh cửa đồng xanh này cậu có không?" "Ờ, cách mở..." Bàng Long nhất thời cứng họng, sau đó liền lấy điện thoại ra và chọn chức năng phát lại của phòng livestream: "Chỉ có thể tham khảo cách mở của Trần Thiên Nhiễm thôi." La Liêm khẽ gật đầu:

“Phát đi!” Theo ngón tay Bàng Long nhấn phát, hình ảnh Trần Thiên Nhiễm đã xuất hiện ở trung tâm màn hình.

Chỉ thấy anh chậm rãi bước tới trước cánh cửa đồng xanh.

Lúc này trên mặt La Liêm đã hiện lên một chút phẫn nộ: “Cho nên, cậu ta chính là kẻ đã hại chết em trai tôi phải không?” “Về chuyện này...” Bàng Long trong lúc đợi đối phương cũng đã suy nghĩ sâu sắc, nếu đổ hết tội lỗi lên đầu Trần Thiên Nhiễm thì có chút khiên cưỡng.

Dù sao đối phương chưa từng chủ động làm chuyện gì thương thiên hại lý cả.

Nhưng khổ nỗi những chi tiết nhỏ nhặt của chuyện này lại có chút liên quan.

Khi gặp La Liêm anh cũng đã giải thích, lúc đó đối phương không có cảm xúc gì dao động, cứ ngỡ người này có đại cục.

Nhưng giờ nhìn lại... một mẹ sinh ra không thể có hai tính cách khác nhau được.

“Coi như là vậy đi.” Bàng Long cũng không muốn giải thích thêm nhiều, liền đáp đại một tiếng.

Việc cấp bách hiện giờ vẫn là cùng đối phương đi bắt giữ Trần Thiên Nhiễm.

Còn về những trải nghiệm của đối phương sau khi vào cửa đồng xanh, anh hoàn toàn không biết gì cả, vì trong đầu chỉ toàn hiện lên hình ảnh hai người đồng đội hy sinh.

Đột nhiên, tiếng kêu kinh ngạc của La Liêm bên cạnh cắt đứt dòng suy nghĩ của anh: “Cái gì?” “Sao vậy?” Bàng Long nghi hoặc nhìn sang.

Trên mặt người sau hiện lên vẻ không thể tin nổi: “Thủ pháp của

cậu ta sao lại nhanh như vậy?

Đây đâu phải là thứ một kẻ đạo mộ bình thường có thể sở hữu!

Hay nói cách khác, đây không thể nào là thứ một người mới bước vào tiên thiên cảnh giới có thể nắm vững!

Một kỳ tài cơ quan!!" Bàng Long chỉ thấy thực lực của Trần Thiên Nhiễm thực sự rất mạnh, nhưng phân tích kỹ lưỡng thì vẫn không làm được, lúc này nghe lời đối phương nói, nghĩ lại cảnh Trần Thiên Nhiễm đánh bại con rối cơ quan, trong lòng cũng có chút sợ hãi.

Sau đó La Liêm giơ tay bắt chước thủ pháp của Trần Thiên Nhiễm trong đoạn video phát lại để gạt cơ quan.

Kết quả vừa mới gạt một cái...

Cạch cạch!!

Bánh răng cơ quan chuyển động!

Một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân xông thẳng lên đỉnh đầu.

La Liêm lập tức quyết đoán, chân phải đạp lên cửa đồng xanh, mượn lực lùi lại!

Xoẹt!!

Xoẹt!

Chương 72

Xoẹt!

Liên tiếp mấy mũi tên lướt qua trong nháy mắt!!

Tốc độ cực nhanh!

Nếu không phải anh đã đạt tới đỉnh phong thực lực hậu thiên kỳ nhân thì muốn né tránh là vô cùng khó khăn!

Chỉ riêng chiêu này đã khiến La Liêm kinh hãi không thôi.

"Một bước sai!

Sẽ kích hoạt cơ quan?

Nhưng tôi rõ ràng là làm theo cách của cậu ta để gạt cơ quan mà, sao lại thế này, sao có thể như vậy được!!" Anh có chút không dám tin, cho đến khi Bàng Long bên cạnh lên tiếng: "Trần Thiên Nhiễm, cậu ta cũng khá tinh thông phong thủy học, có lẽ cơ quan này không thể chỉ mở theo cách trong video được?" "Cái gì??

Cậu ta còn tinh thông phong thủy học nữa sao??

Đây là loại yêu nghiệt gì thế!" La Liêm kinh ngạc lần nữa, trong mắt đầy vẻ không dám tin.

Nhưng ngay giây tiếp theo, một luồng hận ý dâng lên trong lòng: "Cho nên nói như vậy, trận pháp tuyệt sát đó cậu ta chắc chắn cũng có thể phá được, mà lại cố ý để lại để sau khi hại chết Từ Lân, kích thích em trai tôi nảy sinh tâm lý bốc đồng!

Ha ha ha, tốt!

Tốt!

Tốt lắm!

Tâm cơ như vậy thực sự là một mối họa lớn!!" Bàng Long đứng bên cạnh mặt đầy mộng bức, hoàn toàn kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng, chứng hoang tưởng bị hại của người này e là quá nặng rồi!

Ở phía bên kia, sau khi nghỉ ngơi ngắn ngủi, Trần Thiên Nhiễm đã đứng dậy dẫn theo Phỉ Phỉ tiếp tục tiến lên.

Sau một đoạn đường xuống dốc, họ gặp một cánh cửa đồng xanh khác.

"Tiểu ca, cánh cửa này..." Lưu Phỉ Phỉ quan sát cánh cửa đồng xanh này, cảm giác có chút cổ quái, nhưng Trần Thiên Nhiễm lại xua tay: "Chỉ là một cánh cửa đồng xanh cơ quan thôi mà, có tay là được." Sau nhiều lần trải qua các cửa đồng xanh cơ quan, Trần Thiên Nhiễm cũng đã tích lũy được một lượng lớn kinh nghiệm.

Dù ngọc bội không đưa ra gợi ý gì, anh vẫn giơ tay thực hiện một hồi phá giải.

Cạch cạch!!

Ba giây, mở cửa.

Vốn dĩ Lưu Phỉ Phỉ còn tưởng đối phương mở cánh cửa này chắc cũng phải tốn chút thời gian, nào ngờ cư nhiên chỉ trong một hơi thở đã phá giải xong cửa đồng xanh.

Chỉ riêng chiêu này thôi, nếu đi vào khu dân cư bẻ khóa trộm cắp, chắc một ngày có thể quét sạch cả khu mất?

Cô nghĩ tới đó liền mở miệng: "Tiểu ca," "Sao vậy?" Trần Thiên Nhiễm sau khi mở cửa đồng xanh không vội vàng vào ngay, mà thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, lấy bản thân làm điểm quẻ để bốc quẻ, trắc toán hung cát của tầng này.

Xoẹt!

Đại hung!!

Trần Thiên Nhiễm khẽ ngẩng đầu, khá hài lòng với kết quả quẻ này.

Chỉ cần vẫn là đại hung thì chứng tỏ mình vẫn còn đường cứu.

Ngược lại nếu là quẻ cát, thì chứng tỏ tầng này đã bị ai đó can thiệp, hơn nữa còn là loại mà anh không thể nhận ra.

Lưu Phỉ Phỉ do dự một hồi rồi nói: "Tiểu ca, anh hứa với tôi đi, sau khi ra ngoài anh nhất định phải đến đồn cảnh sát tự thú đấy nhé!

Chỉ riêng cái tài mở khóa này của anh thôi, rất khó để không bị để mắt tới đâu!" "Hả???" Khóe miệng Trần Thiên Nhiễm giật giật, lại liếc nhìn cánh cửa đồng xanh cùng chiếc máy quay trực tiếp đang bay lơ lửng: "Tôi nghĩ chúng ta đã bị để mắt tới từ lâu rồi." "Ờ..." Lưu Phỉ Phỉ nhất thời cứng họng, sau đó mới phản ứng lại.

Phạm pháp với chả không phạm pháp, đã đạo mộ rồi còn bắt anh ấy đi báo cáo, ra ngoài chắc chắn là phải ngồi tù bóc lịch rồi!

Nếu như vậy thì cũng không tệ, sau này mình có thể thỉnh thoảng đến thăm, rồi mang theo chút đồ ăn, thời gian lâu dần... chậc chậc!

Nước miếng lại không tiền đồ mà chảy ra một giọt từ khóe miệng, khiến cô để lộ 'nụ cười đặc trưng kiểu Anya': "He he he".

Trần Thiên Nhiễm nhíu chặt lông mày, chỉ cảm thấy đối phương chẳng nghĩ gì tốt đẹp, nhưng cũng không có tâm trí đâu mà xua đuổi, điều quan trọng nhất lúc này vẫn là vượt qua cửa này.

"Được rồi được rồi, đừng có cười ngốc nữa, mau đi thôi." Anh nói rồi một hơi đẩy cánh cửa đồng xanh ra.

Vẫn là bố cục mộ thất rộng thênh thang tối om như mực, ánh đèn pin chiếu qua nhưng đều không thể soi tới tận cùng, ngược lại dừng

lại trên mấy chiếc quan tài.

Chính xác mà nói không phải là mấy chiếc, mà là hàng loạt dãy quan tài liên tiếp.

Số lượng khổng lồ khiến Trần Thiên Nhiễm cũng cảm thấy có chút chấn kinh.

Lưu Phỉ Phỉ lùi lại nửa bước, thuần thục nắm lấy vạt áo anh: "Tiểu ca...

đây là những thứ gì thế?

Quan tài ở đây nhiều quá rồi đấy?" "Về số lượng thì có hơi nhiều một chút, nhưng vấn đề không lớn lắm đâu," Trần Thiên Nhiễm nở nụ cười tự tin.

Lưu Phỉ Phỉ ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn anh: "Anh đã tính quẻ rồi sao?" "Ừm," Trần Thiên Nhiễm cười gật đầu, "Quẻ tượng khá tốt." "Cái gì!

Thật sao?" Lưu Phỉ Phỉ lập tức phấn khởi buông tay ra.

"Cũng may là đại hung!

Nếu là quẻ cát thì tôi mới thấy đau đầu đây." Trần Thiên Nhiễm u u cảm thán một câu.

Giây tiếp theo, 'póc' một tiếng, hốc mắt Lưu Phỉ Phỉ ửng hồng nắm chặt vạt áo anh, ánh mắt oán hận nói: "Thế này mà gọi là chuyện tốt sao!!

Tiểu ca!!

Anh cũng quá phi lý rồi!!" Màn đối thoại của hai người làm phòng livestream nổ tung. 【Vãi chưởng!!

Trần cẩu!

Ông đúng là cẩu thật sự mà!!

Cứ coi Phỉ Phỉ là trẻ con mà dắt mũi à?】【Mẹ nó chứ!!

Phỉ Phỉ của tôi rưng rưng nước mắt rồi kìa!!

Thằng khốn!

Tôi muốn làm thịt ông!】【Đáng ghét!

Đáng ghét quá!!

Phỉ Phỉ đừng sợ!

Thằng nhóc này giỏi cái trò giả thần giả quỷ lắm!

Biết đâu nó chỉ đang lừa cô thôi!!】【Nhưng nói đi cũng phải nói lại, bộ dạng của Trần cẩu hiện giờ có vẻ như đang gồng mình gánh chịu, nên mới nói đại hung thành ra an toàn như thế!】【Có khi nào là vì Trần cẩu tự tin vào thực lực của mình không?

Dù sao anh ta cũng có thể phóng hỏa, nên tự nhiên là chẳng có gì phải lo lắng cả!】Nhưng ngay lúc đó, lời nói của chuyên gia đạo mộ lại dội cho mọi người một gáo nước lạnh:【Năng lực thiên phú thực tế đều có thời gian hồi chiêu, thường là khoảng một ngày.

Mà trước đó Trần Thiên Nhiễm đã bộc phát một lần ở bên ngoài Thiên Lâu giả rồi, cho nên khi đối mặt với làn sóng thi miết, anh ta chỉ có thể chọn cách mạo hiểm đi sửa chữa cơ quan thú.

Giờ anh ta nói vậy, có lẽ cũng chỉ là đang gồng mình lạc quan thôi!】Những lời này khiến anh em không chịu nổi nữa, thi nhau kêu gọi cao thủ Long Văn Ti mau mau đến cứu người.

Trần cẩu gì đó thì không sao, quan trọng là phải cứu Phỉ Phỉ.

Và lúc này, từ trong màn hình livestream truyền đến từng hồi tiếng 'thứ gì đó' đang gõ vào quan tài.

Thình thịch!

Thình thịch!!

Tiếng động ngày càng kịch liệt, càng lúc càng lớn!

Trần Thiên Nhiễm ngửi thấy hơi thở cổ độc nồng nặc truyền ra từ không khí, cùng với cách sắp xếp vị trí của những chiếc quan tài này, đồng thời kết hợp với một số thông tin từ Mạc Kim Phù đưa ra.

Anh đại khái cũng hiểu đây là những thứ gì!

Nói là đại hung thì dường như vẫn hơi đánh giá thấp nó rồi!

Phải gọi là siêu hung mới đúng!

Chương 73

Trần Thiên Nhiễm thầm chửi thề trong lòng, rồi mở miệng nói: "Lát nữa cô ra góc tường phía sau đứng, rồi ăn nhiều thanh năng lượng vào." "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ vốn đã bị tiếng gõ kỳ quái đó làm cho sắc mặt hơi tái nhợt, mà bây giờ đối phương lại bảo mình ra góc tường ăn thanh năng lượng, đây là cái tình huống gì chứ.

"Tiểu ca, bên trong này rốt cuộc là thứ gì thế?

Chẳng lẽ là tống tử sao?

Vậy tôi ra một bên ăn thanh năng lượng... có vẻ không hợp lúc cho lắm?" "Không đâu không đâu," Trần Thiên Nhiễm lắc đầu an ủi, "Đây không phải là tống tử gì đâu, mà chỉ là mấy món đồ chơi nhỏ thôi." "Đồ chơi nhỏ sao?" Lưu Phỉ Phỉ tỏ vẻ nghi ngờ dùng đèn pin quan sát những chiếc quan tài đang hơi rung động đó, cứ cảm thấy có gì đó không ổn.

Nhưng vì là Trần Thiên Nhiễm nói nên cũng chẳng có lý do gì để không tin.

Dù sao, tiểu ca sao có thể hại mình được!

Cô nghĩ vậy liền lấy thanh năng lượng ra nhai 'rôm rốp'.

Còn về phần Trần Thiên Nhiễm, anh hơi thúc động Kỳ Lân Huyết trong người.

Trong quan tài là lũ cổ thi, và đặc điểm của chúng cũng khá rõ ràng, đó là giống như thi miết, chúng sẽ bị thu hút bởi âm thanh.

Tiếng nhai thanh năng lượng rôm rốp chắc chắn là thứ dễ dàng thu hút lũ cổ độc thi nhất.

Dù làm vậy sẽ để lại một chút bóng ma tâm lý cho Lưu Phỉ Phỉ,

nhưng để phá cục, một chút hy sinh nhỏ nhoi này là cần thiết.

Trần Thiên Nhiễm không nghĩ ngợi nhiều, tay trái đã hội tụ Phát Khâu Song Chỉ, đồng thời càng thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để phán đoán hướng tấn công hợp lý nhất!

Và ngay trong lúc anh đang chuẩn bị...

Đột nhiên!

Bùm một tiếng vang lớn, một cái nắp quan tài tức khắc bay lên không trung!

"Gào!!!" Một tiếng gầm dữ dội vang vọng khắp nơi này, tiếp đó là một xác chết toàn thân phát ra ánh xanh lục, mục rữa từ từ bò ra.

Còn chưa kịp bò ra hẳn, xung quanh lại liên tiếp là tiếng 'bùm bùm bùm' nắp quan tài bị lật tung.

Ánh đèn pin của Lưu Phỉ Phỉ vừa hay soi đúng vào người chúng, và từng khuôn mặt hung tợn đáng sợ đó đã khiến trái tim bé nhỏ của cô khựng lại nửa giây, tiếp đó là tiếng hét thất thanh: "Anh bảo cái này là đồ chơi nhỏ sao!!

Đừng có phi lý quá như vậy chứ!!" Lưu Phỉ Phỉ hoàn toàn có chút không nhịn nổi nữa, nhưng ở đằng xa Trần Thiên Nhiễm lại liên tục giục: "Mau ăn đi!

Đừng dừng lại!

Đây là cơ hội duy nhất của chúng ta!" "A!" Lưu Phỉ Phỉ giật mình, nhưng cũng nhìn ra được sự nghiêm túc trong ánh mắt đối phương.

Ngay lập tức, cô có cảm giác mình chính là chìa khóa để phá cục, một luồng khí chất 'nhân vật chính' không tên bỗng dâng cao: "Tôi ăn!

Tôi ăn!" Khi những thi thể cổ độc kia xuất hiện, khán giả trong phòng livestream cũng bắt đầu xôn xao: 【Mẹ nó chứ!

Nhiều tống tử quá!

Nhiều tống tử quá!

Phen này không phải là tiêu đời rồi sao!】【Má!

Trần cẩu đúng là không đáng tin mà!

Dám nói sự nguy hiểm này nhẹ tênh như vậy!

Thật đúng là biết giả vờ!】【Nhưng mà anh ta bảo Phỉ Phỉ ở bên đó ăn uống là làm cái gì?

Bữa tối cuối cùng à?】【Vãi!

Lầu trên im đi, đừng dùng đao của Phỉ Phỉ mà đâm tôi!

Ô ô ô!

Phỉ Phỉ của tôi!】Trong khi mọi người còn chưa hiểu mục đích của Trần Thiên Nhiễm, giới chuyên gia đạo mộ đã thừa cơ lên tiếng:【Đây không phải là tống tử, đúng như Trần Thiên Nhiễm đã nói, đây chính là thi thể cổ độc.

Loại thi thể cổ độc này có đặc tính tương đồng với thi miết, chúng vô cùng nhạy cảm với âm thanh.

Tiếng nhai thanh năng lượng kia chắc chắn rất chói tai, và cũng là mồi nhử tốt nhất!】Hai chữ 'mồi nhử' vừa xuất hiện, khu vực bình luận nổ tung ngay lập tức!【Cái gì cơ?

Mồi nhử?

Ông đang đùa quốc tế đấy à?

Đó là Phỉ Phỉ của tôi cơ mà?

Trần cẩu đúng là đồ súc sinh!

Anh dám lấy Phỉ Phỉ làm mồi nhử!

Tôi sẽ giết anh!】【Thằng khốn!

Anh còn tính người không!

Đó là thần tiên tỷ tỷ Lưu Phỉ Phỉ đấy!

Chúng tôi nâng như nâng trứng hứng như hứng hoa, anh lại dám lừa cô ấy làm mồi nhử?

Điên rồi!

Long Văn Ti đâu?

Cao thủ của Long Văn Ti đi đâu hết rồi!

Có thể nào đáng tin một chút không!】【Đúng thế!

Nãy giờ mới tới được hai người, một người bị dọa chết khiếp, người kia bị Trần cẩu dọa lui, người của Long Văn Ti các ông có làm ăn được gì không vậy?】 Tại Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người nhìn những thi thể cổ độc phá quan tài mà ra đều bị kinh động.

"Tầng này cư nhiên toàn là thi thể cổ độc?

Thật khiến người ta không thể tin được!" Tiền Đức Lập kinh ngạc, cũng có chút cảm giác sợ hãi lây.

"Cục này, xem ra thật sự nguy hiểm rồi." Trong góc, Đoạn Mộng Lâm chọc chọc vào eo Phan Tông Bạch: "Thi thể cổ độc là thế nào?

Lợi hại lắm sao?

Trần tiểu ca đánh không lại à?" Người sau nhất thời cứng họng, sau đó dùng ánh mắt cầu cứu nhìn sang Lâm Vũ bên cạnh.

"Khụ khụ," Lâm Vũ hiểu ý, bèn mở miệng nói: "Thi thể cổ độc là một phương thức luyện cổ âm hiểm tà ác nhất của Cổ Môn.

Thủ pháp luyện thành không những vô cùng khó khăn, mà người được dùng để luyện cũng cực kỳ kén chọn.

Chỉ có những người sinh vào giờ âm mới có thể sử dụng, và...

phải còn sống!

Thông thường, một khi thi thể cổ độc đã luyện thành, chúng có thể sở hữu thực lực trên cả kỳ nhân Tiên Thiên.

Nói cách khác, mỗi một thi thể cổ độc trên màn hình hiện giờ đều tương đương với một kỳ nhân Tiên Thiên!" Dứt lời, Phan Tông Bạch sau một hồi kinh ngạc cũng lấy lại tinh thần, làm ra vẻ hiểu biết gật đầu nhìn Đoạn Mộng Lâm: "Đại khái là như vậy, nghĩa là Trần cẩu phen này gặp đại nạn thật rồi." Nghe vậy, Đoạn Mộng Lâm lập tức căng thẳng không thôi, lại nhìn về phía giáo sư của mình: "Tôn giáo sư, cửa này Trần tiểu ca không qua được sao?" Người sau đang dịch nội dung trên tay tráp, cũng thấy được một số giới thiệu về thi thể cổ độc, lập tức tiếc nuối nói: "Độ khó có thể nói là vô cùng cao, loại thi thể cổ độc này vốn thực lực cực mạnh, nhưng có một nhược điểm duy nhất, đó là sợ lửa!" "Cái gì?

Sợ lửa?

Có nhược điểm thì dễ rồi!" Đoạn Mộng Lâm vừa định thở phào, kết quả giây tiếp theo, lời của Tiền Đức Lập lại khiến thần kinh cô căng thẳng trở lại: "Dễ?

Khó lắm đấy!" Ông ta cười lạnh nói: "Hiện giờ trên người bọn họ không còn bất kỳ thứ gì có thể tạo ra ngọn lửa sát thương quy mô lớn nữa.

Tuy bản thân Trần Thiên Nhiễm có thiên phú phóng hỏa, nhưng ở bên ngoài Giả Thiên Lâu đã dùng hết cơ hội duy nhất đó rồi.

Cho nên nói, lần này anh ta mạo hiểm vội vàng tiến vào tầng thứ hai quả thực là một hành động mãng phu!

Đối mặt với số lượng thi thể cổ độc khổng lồ như thế, thất bại cũng chỉ là vấn đề thời gian... xem anh ta có thể cầm cự được bao lâu,

cầm cự cho đến khi Tiết Ngạo Thiên tới hay không thôi!" Nghe vậy, Đoạn Mộng Lâm siết chặt hai nắm đấm, trong lòng có chút không cam tâm, cứ cảm thấy Trần Thiên Nhiễm có thể hóa hiểm thành lành!

Tuy đây là sự tin tưởng mù quáng, nhưng cô cứ cảm thấy đối phương có thể đưa Phỉ Phỉ sống sót trở về!

Lúc này trên màn hình, quá nửa thi thể cổ độc đã bước ra khỏi quan tài, lảo đảo đi về phía hai người!

Trần Thiên Nhiễm hạ thấp trọng tâm cơ thể, đồng thời nín thở!

Ngay khi một thi thể cổ độc bước vào phong thủy cục mà anh đã bố trí, nháy mắt!

Chương 74

Phanh!

Bạo bộ phát lực!

Thân ảnh như bóng ma, Phát Khâu Song Chỉ lập tức bùng nổ!

Hốt!

Một kích lạc chuẩn vào sau gáy đối phương!

Trong Mạc Kim Phù có miêu tả về thi thể cổ độc, sau gáy của chúng chính là lỗ hổng lớn nhất, và muốn đánh chết thì phải dùng lực lượng cực mạnh để bạo kích.

Kỳ nhân Tiên Thiên tầm thường có lẽ không làm được, nhưng Trần Thiên Nhiễm có Phát Khâu Song Chỉ!

Sau một kích, thi thể cổ độc đổ rạp xuống đất, không còn khả năng cử động!

Lưu Phỉ Phỉ đứng xa vốn đang lo lắng lập tức sững sờ!

Đẹp...

đẹp trai quá!

Sau đó cô bắt đầu điên cuồng gặm thanh năng lượng!

Đã làm mồi nhử thì phải có giác ngộ của mồi nhử!

Khi Trần Thiên Nhiễm một kích hạ gục thi thể cổ độc, khu vực bình luận vốn náo nhiệt bỗng rơi vào im lặng, không ai ngờ thi thể cổ độc lại bại nhanh như vậy! 【Vãi chưởng?

Xem ra sự lo lắng của tôi là dư thừa rồi?

Trần cẩu có thể hạ đo ván cơ đấy!】 【Quả nhiên!

Trần cẩu chưa bao giờ làm trò mà không có nắm chắc!】【Vẫn phải là Trần cẩu thôi!

Pha giả vờ này thực sự quá mượt!】Đang lúc khán giả kinh ngạc, chuyên gia đạo mộ vội vàng gửi một dòng bình luận:【Mỗi một thi thể cổ độc đều có thực lực Tiên Thiên, mỗi lần Trần Thiên Nhiễm thi triển đôi ngón tay đó chắc chắn sẽ tiêu hao không ít khí lực.

Trong tình huống này, anh ta e rằng khó có thể đối phó cùng lúc với nhiều thi thể!

Trừ khi, tốc độ và sức chịu đựng của anh ta đạt tới cảnh giới đỉnh phong Tiên Thiên!

Nếu không thì khó lắm!】Sau khi dòng bình luận đó được gửi đi, trên màn hình, từng thi thể cổ độc bắt đầu ùa tới như triều dâng.

Thậm chí có tới mười mấy thi thể cùng lúc tiến vào Kỳ Môn Phong Thủy Bát Quái Trận.

Trần Thiên Nhiễm cũng cảm thấy áp lực như núi đè, nhưng có áp lực mới có thể kích phát tiềm lực lớn nhất!

Trần Thiên Nhiễm nhếch môi nở một nụ cười: "Chiêu này sẽ là tuyệt đại phong hoa!" Ở đằng xa Lưu Phỉ Phỉ cũng thấy cảnh này, đồng tử co rụt kịch liệt, hoàn toàn quên mất việc phải tiếp tục ăn.

Vốn tưởng làm mồi nhử mình sẽ rất nguy hiểm, nhưng ngược lại, cô chỉ phụ trách thu hút, còn trước khi những thi thể bị thu hút đó đến được trước mặt cô, tất cả đều bị Trần Thiên Nhiễm chặn lại.

Nói cách khác, nếu cô muốn chết, chúng phải bước qua xác Trần Thiên Nhiễm trước!

Sự lo lắng mãnh liệt khiến cô suýt chút nữa lao qua đó, nhưng giây tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm như một tàn ảnh tan biến, khi hiện hình đã đứng sau một thi thể cổ độc.

Chỉ thấy tay phải anh đưa ra, bùng nổ Phát Khâu Song Chỉ!

Phanh!

Một kích đoạt mạng!

Nhưng một thi thể cổ độc ở gần nhất lập tức phản ứng.

Trần Thiên Nhiễm đảo mắt, sớm đã nhìn thấu động tác đối phương, ngay sát na đòn tấn công hạ xuống đã né ra, Hắc Kim Cổ Đao bùng phát uy thế khủng khiếp!

Bá!

Đao trảm!

Thủ cấp lăn xuống đất!

Tim phổi anh đã bị kéo căng đến cực hạn, hoàn toàn không cho phép bất kỳ sự ngưng trệ nào!

Phía sau lại có thi thể cổ độc tập kích!

Hắc Kim Cổ Đao không kịp thu về, anh chỉ có thể nghiêng người điều chỉnh góc độ ngay khi xoay người.

Phanh!

Thi thể cổ độc có thực lực Tiên Thiên, một đấm lực lượng tự nhiên rất lớn!

Trần Thiên Nhiễm cũng bị đánh trượt đi mấy mét mới dừng lại!

Anh xoa vùng bụng đau nhức, lẩm bẩm: "Nguy hiểm thật!

May mà có Mạc Kim Phù!" Mạc Kim Phù vô cùng kiên cố, khi đối mặt với tấn công cũng có hiệu quả phòng bị nhất định.

Trong gang tấc anh đã điều chỉnh mới né được vết thương chí mạng, nhưng khi anh đang suy tính, một mối nguy cơ bỗng nhiên trỗi dậy, anh lập tức nghiêng người, đôi ngón tay lại bùng nổ!

Bá!

Cuộc tàn sát điên cuồng khiến khán giả trong phòng livestream há hốc mồm. 【Tôi nói thật, Trần cẩu đúng là biết giả vờ thật sự!】 【Tuy là giả vờ, nhưng anh ta quả thực có tư cách để làm thế!

Quá ảo!】 【Nhưng cảm giác Trần cẩu có vẻ thể lực không chống đỡ nổi rồi sao?

Sao tốc độ chậm lại thế?】 Khi Trần Thiên Nhiễm bộc phát tốc độ tối đa thì có thể để lại tàn ảnh, nên giờ không thấy tàn ảnh nữa, mọi người đương nhiên cho rằng tốc độ đã giảm, và đó cũng là sự thật.

Lúc này, chuyên gia đạo mộ lại lên tiếng: 【Bình thường, cùng là thực lực Tiên Thiên thì rất khó đối kháng với số lượng thi thể cổ độc như vậy, nhưng Trần Thiên Nhiễm lại làm được, xem ra anh ta đã nắm giữ phương pháp nào đó để giải quyết chúng!

Chẳng lẽ anh ta có quan hệ gì với Cổ Môn?

Nhưng vấn đề này cũng không quan trọng, với tình hình hiện tại của Trần Thiên Nhiễm, muốn vượt qua cửa này cũng hơi khó rồi.

Tốc độ giảm xuống, chắc chắn sẽ liên tục chịu trọng thương!

Sinh tồn trên lưỡi đao, độ khó lớn biết bao!】 Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, Tiền Đức Lập cũng bị từng chiêu thức của Trần Thiên Nhiễm trên màn hình làm cho kinh ngạc, liên tục tán thán và tiếc rẻ: "Thiên chi kiêu tử, đúng là thiên chi kiêu tử, nếu có thể được Long Văn Ti chúng ta trọng dụng, qua rèn luyện, thực lực của anh ta còn có thể lên một tầng cao mới.

Tiếc thay, ngựa hoang rốt cuộc cũng không muốn khuất phục." Vu Đức cũng hơi ngẩng đầu: "Cứ nghĩ tốt đi, ít nhất hiện tại anh ta không phải người của Bát Môn." Lúc này điện thoại vệ tinh của Tiền Đức Lập vang lên: "Alo?

La Liêm?

Cậu tới rồi à?" "Giáo đầu!" Đầu dây bên kia giọng La Liêm rất gấp gáp: "Chúng tôi hiện đang ở trước Thanh Đồng Môn, nhưng dùng phương pháp của Trần Thiên Nhiễm trong video thì hoàn toàn không mở được!

Thậm chí chúng tôi còn bị cơ quan tập kích!" "Cái gì?" Tiền Đức Lập kinh ngạc, nhớ lại lúc Trần Thiên Nhiễm qua Thanh Đồng Môn thong dong tự tại như thế, mà đến lượt người khác lại bị đủ loại cơ quan?

Đây tính là gì?

Hào quang nhân vật chính à?

Ông ta không nhịn được thầm mắng một câu trong lòng, tiếp đó liền nói: "Mở video lên!" Đầu dây bên kia La Liêm không dám chậm trễ, vừa né cơ quan vừa mở video.

Phía bên này Tiền Đức Lập và Vu Đức tranh luận rôm rả về phương pháp mở cửa, khiến La Liêm đau hết cả đầu.

Trong lòng thầm nghĩ người ta là tên trộm mộ đi một mình mà mở được, hai lão già lừng lẫy các ông cư nhiên lại không có cách phá giải trực tiếp?

Cũng may là khi Tôn Đông Khánh dịch xong thủ tráp, Tiền Đức Lập và Vu Đức phân tích phong thủy và cơ quan, lúc này mới kinh hãi vượt qua để phá giải phương thức mở cửa!

Dù vậy, lúc La Liêm vặn cơ quan cũng mấy lần sai sót, suýt chút nữa mất mạng.

Khi cánh cửa Thanh Đồng cổ kính kia mở ra, anh ta mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong đầu vẫn vang vọng hình ảnh Trần Thiên Nhiễm mở cửa một cách nhẹ nhàng.

Đây tuyệt đối là yêu nghiệt!

Còn đối với Tiền Đức Lập và Vu Đức, họ lại có thêm nhận thức mới về Trần Thiên Nhiễm!

Thiên tài!

Chỉ tiếc là sắp phải hy sinh rồi.

Khi ý nghĩ đó vừa hiện lên trong đầu hai người, bỗng nhiên họ thấy trên màn hình livestream, cơ thể Trần Thiên Nhiễm đột nhiên nóng bừng lên một trận, sau đó trở lại bình thường, nhưng chính trong khoảnh khắc đó, tốc độ và sức mạnh của anh đã khôi phục đỉnh phong!

Thậm chí còn mạnh hơn cả đỉnh phong!

Chương 75

Phanh phanh phanh!

Chỉ thấy trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm liên tục tấn công, trong chớp mắt đã diệt sạch quá nửa thi thể cổ độc!

Dù chúng đều đạt tới cấp bậc Tiên Thiên, nhưng đối mặt với đòn tấn công của anh, chúng chẳng khác nào rau củ trên thớt!

Lúc này, Vu Đức cũng không nhịn được thốt lên kinh ngạc: "Thật không ngờ, anh ta lại vận dụng phong thủy học vào chiến đấu đến mức độ này." Trong góc, Đoạn Mộng Lâm âm thầm kích động nắm chặt tay.

Tiểu ca!

Đẹp trai quá!

Nhưng chưa kịp vui mừng lâu, Tiền Đức Lập đã nói với La Liêm qua video: "Lối vào tầng 33 tầng sắp tới, nguy hiểm e rằng còn khủng khiếp hơn!

Cứ đợi Tiết Ngạo Thiên tới đi!

Với thân thủ của cậu ta, có lẽ sẽ tăng thêm tỉ lệ sống sót!" "Dạ..." Đầu dây bên kia La Liêm rõ ràng có chút do dự nhưng vẫn đáp lời.

Cùng lúc đó, vừa mới đến ngoại ô Ly Sơn, tại lối vào hầm mộ, Tiết Ngạo Thiên cũng đang xem màn hình điện thoại, nhìn hàng loạt thao tác cực hạn của Trần Thiên Nhiễm mà liên tục gật đầu tán thưởng: "Vẫn phải là cậu thôi!

Xét về phong thái này, cũng có được một phần mười của Tiết mỗ này." Anh ta lẩm bẩm, rồi bỗng nhiên nhíu mày nhìn về một hướng, đồng thời điện thoại trong túi reo lên.

“Alo?

Giáo đầu.” “...” “Chắc không đuổi kịp nhanh vậy đâu, bên tôi có chút chuyện.” “...” “Ha ha, bạn cũ của Cổ Môn tới rồi, tôi phải tiếp đãi cho tử tế một chút.” Trong Tam Thập Tam Thiên Lâu, tại tầng thứ hai, dưới những làn đao quang kiếm ảnh, Trần Thiên Nhiễm chỉ cảm thấy khí huyết toàn thân đang điên cuồng cuộn trào, Kỳ Lân Huyết thuần túy dùng để tăng chiến lực vẫn mang lại hiệu quả cực tốt!

Kết hợp với trận pháp phong thủy từ Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, uy lực càng thêm mạnh mẽ.

“Phù...” Anh thở ra một hơi dài, trong mắt hiện lên một chút sợ hãi.

Trong quá trình giao thủ với thi thể cổ độc, anh cũng mấy lần suýt bị giết.

Sau khi giết chết con thi thể cổ độc cuối cùng, một đạo lưu quang yếu ớt nhập vào miếng ngọc bội, đồng thời một dòng thông tin truyền vào não bộ Trần Thiên Nhiễm: “Mê huyễn chi hải.” Ngọc bội chỉ đưa ra một điểm thông tin khá mơ hồ, bốn chữ ‘Mê Huyễn Chi Hải’ khiến Trần Thiên Nhiễm rơi vào trầm tư.

Đây là dưới lòng đất, việc xây dựng một vùng biển dưới lòng đất thực sự có thể làm được sao?

Nếu người đó là Thủy Hoàng thì có vẻ cũng không phải là không thể.

Vùng biển, nguy hiểm phải đối mặt chắc chắn sẽ mạnh hơn.

Anh nghĩ tới đây, sau khi đưa Lưu Phỉ Phỉ rời khỏi tầng thứ hai, liền khoanh chân ngồi xuống trong đường hầm, tiến vào trạng thái minh tưởng, cố gắng điều chỉnh trạng thái cơ thể.

Lưu Phỉ Phỉ bên cạnh cũng không làm loạn, ngoan ngoãn chờ đợi.

Bình luận livestream: 【Trần cẩu, vẫn phải là Trần cẩu thôi!

Cho dù không thi triển được thiên phú thì vẫn qua màn như thường!】【Mạnh dã man, đao quang kiếm ảnh, mỗi chiêu mỗi thức cứ như cao thủ võ lâm trong phim ấy.】【Lần này Trần cẩu biết điều rồi, không vội vàng vào tầng ba!

Cư nhiên bắt đầu nghỉ ngơi điều chỉnh!】【Dù sao tầng hai mạnh thế nào mọi người cũng thấy rồi!

Chắc trong lòng cũng có chút sợ hãi!】Chuyên gia đạo mộ cũng gửi một bình luận: 【Chiến lực của Trần Thiên Nhiễm thật đáng sợ, nhưng đồng thời anh ta càng thể hiện sự yêu nghiệt, thì xác suất bị Bát Môn nhắm vào càng cao!

Kỳ nhân tán tu không dễ sống đâu.】Khán giả nghe vậy đều tò mò hỏi: 【Bị Bát Môn nhắm vào thì sao?

Không phải là chuyện tốt à?】【Đúng thế!

Được họ để mắt không phải chuyện tốt sao?

Giống như Long Văn Ti muốn mời gọi anh ta vậy!】【Sao nghe lời của chuyên gia đạo mộ có vẻ như còn nguy hiểm nữa?】Đối với điều này, chuyên gia đạo mộ lập tức trả lời: 【Nội ngoại Bát Môn mỗi bên đều có sở trường riêng, nhưng nếu lúc này xuất hiện một người có thể sánh ngang với họ trong lĩnh vực chuyên môn, họ chắc chắn sẽ rất tò mò người này rốt cuộc tu luyện thế nào, tu luyện công pháp gì, cho nên, mọi người hiểu chứ?

Ai đọc tiểu thuyết rồi chắc cũng rõ, lòng người là vậy đó.】Lời này vừa thốt ra, phòng livestream lập tức nổ tung, mọi người đều lo lắng, nhưng cũng có người cảm thấy Trần Thiên Nhiễm mạnh như vậy không cần quá lo lắng.

Về những điều này, chuyên gia đạo mộ tiếp tục phản hồi: 【Giang

hồ kỳ nhân, Tiên Thiên kỳ nhân chỉ là điểm bắt đầu thôi!

Cao thủ thực sự còn rất nhiều!

Những gì các bạn thấy hiện giờ chỉ là phần nổi của tảng băng chìm trong giang hồ, cũng là phần nổi của thế giới kỳ nhân.

Cao thủ kỳ nhân thực sự thậm chí có thể dời non lấp bể, hô phong hoán vũ, còn nhiều hơn nữa thì không thể tiết lộ, đó thuộc về bí mật kỳ nhân rồi.】 Chuyên gia đạo mộ không ngừng phổ cập kiến thức khiến Tiền Đức Lập trong Cục Dân Điều Phong Thủy hơi tức giận: "Tên nhóc này rốt cuộc là lai lịch thế nào, sao cái gì cũng đem nói hết cho công chúng biết vậy?

Không lẽ muốn khơi mào chiến tranh giữa kỳ nhân và người thường?" Vu Đức cũng sầm mặt: "Câu này phải hỏi ông chứ, Long Văn Ti chẳng lẽ ngay cả một người cũng không tra ra được?" "Chúng ta là tổ chức kỳ nhân!" Tiền Đức Lập phản bác: "Có phải bộ phận an ninh mạng đâu!" Hai người lập tức tranh chấp, trong góc Phan Tông Bạch có chút nghi hoặc nhìn Lâm Vũ: "Lâm ca, chiến tranh giữa kỳ nhân và người thường là gì?

Trước đây từng đánh nhau như vậy sao?" Người sau hơi ngẩng đầu nói: "Vết thương nặng trên người Cục trưởng chính là bị từ lúc đó, nhưng năm đó cụ thể xảy ra chuyện gì tôi cũng không rõ lắm, chỉ biết sau sự kiện đó đã xác lập vị trí chủ đạo không thể lay chuyển của Long Văn Ti trong giang hồ." "Vãi thật." Phan Tông Bạch nghe vậy thì kinh hãi, những gì tai nghe mắt thấy hôm nay có thể nói là giúp anh có một cái nhìn rõ ràng hơn về thế giới kỳ nhân và giang hồ.

Lúc này, Vu Đức xua tay không muốn tranh chấp vô ích nữa: "Thôi!

Chuyện đó tính sau, chuyện Ngạo Thiên gặp người của Cổ Môn mới là đau đầu nhất.

Nếu thực sự có những kẻ đó trà trộn vào, không chừng chúng sẽ tìm cách thả yêu ma!

Nếu thực sự như vậy thì sinh linh đồ thán mất!" "Yên tâm đi!" Tiền Đức Lập nói: "Ngạo Thiên tuy hơi trung nhị, nhưng thực lực chắc chắn không yếu, huống hồ với cục diện hiện tại cũng không có tồn tại quá mạnh ra tay, nếu không mấy lão già của Long Văn Ti chúng ta sẽ không ngồi yên đâu." Nghe hai người nói, Phan Tông Bạch lại đầy thắc mắc nhìn Lâm Vũ: "Ai lại đi thả yêu ma cơ chứ?" Lâm Vũ khẽ lắc đầu, lần này rõ ràng đã chạm tới vùng mù kiến thức của anh ta.

Cuộc đối thoại của hai người tuy nhỏ nhưng vẫn lọt vào tai Tiền Đức Lập, ông nhìn qua rồi nói: "Những thứ này cũng không phải bí mật gì, các cậu đều là người của Cục Dân Điều Phong Thủy, biết cũng không sao.

Các cậu đều biết Thập Tam Tặc chứ?

Hiện giờ có một đám người đang tìm cách thả yêu ma để phá hoại hòa bình.

Thuyết pháp của họ là kế thừa di chí của tiền nhân, nhưng thông tin chúng ta nắm được hiện tại là họ đang tìm kiếm sự trường sinh.

Cho nên danh tính thực sự của họ là gì vẫn chưa rõ!

Chỉ biết là thực lực của những kẻ này đều không tồi!" Nghe vậy, đám người Phan Tông Bạch đều co rụt đồng tử, vạn lần không ngờ một tên trộm mộ xông vào lăng Thủy Hoàng lại dẫn ra nhiều chuyện như thế.

Ngay lúc này, Tôn Đông Khánh đang mải mê dịch thuật bỗng ngẩng đầu nói: "Tầng thứ ba, cư nhiên là biển!" Một câu nói ra khiến mọi người có mặt đều kinh ngạc: "Cái gì?" "Biển?" "Dưới đất mà có

biển á?

Đùa à?

Sao có thể chứ!" Mọi người đều không dám tin, Tôn Đông Khánh cũng có biểu cảm tương tự nhưng vẫn tiếp tục nói: "Tầng thứ ba này, Ôn Thao gọi là Mê Huyễn Chi Hải, nó sẽ khiến người ta chìm đắm trong đó không thể tự thoát ra, không thể bước ra ngoài.

Có thể nói tầng này vô cùng hung hiểm, hung hiểm đến mức ngay cả Ôn Thao cũng phải kiêng dè vài phần!" "Khiến người ta không thể tự thoát ra?" Vu Đức lẩm bẩm, dường như nhớ ra điều gì: "Chẳng lẽ là huyễn cảnh?" Tiền Đức Lập lắc đầu: "Chắc không phải, huyễn cảnh có thể nhốt được Ôn Thao thì thực lực của người tạo ra nó phải mạnh đến mức nào.

So ra thì có lẽ thực sự là một vùng biển cũng nên!" Trong sự bàn tán của mọi người, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã đứng dậy và đưa Lưu Phỉ Phỉ đi sâu vào đường hầm.

Trong trạng thái minh tưởng vừa rồi, anh có thể cảm nhận rõ ràng mức độ kích hoạt Kỳ Lân Huyết dường như đã tăng thêm, khí huyết cực kỳ dồi dào!

Nhưng đối mặt với tầng thứ ba sắp tới, trong lòng anh vẫn có chút sợ hãi.

Nhất thời đứng trước Thanh Đồng Môn hơi thất thần, một mùi hương kỳ lạ bắt đầu xộc vào mũi, cơ thể giống như...

đang bay bổng lên.

Phanh!

Trần Thiên Nhiễm mạnh mẽ ổn định cơ thể, đồng tử co rụt kịch liệt!

Trong tầm mắt, làm gì còn Thanh Đồng Môn nào!

Chỉ có một vùng biển mênh mông bát ngát!

Gió biển thổi nhẹ vạt áo trên người Trần Thiên Nhiễm, đại dương xanh biếc và bầu trời hòa quyện vào nhau, nhất thời không phân biệt được ranh giới giữa trời và biển nằm ở đâu.

Ánh nắng chiếu lên người mang lại cảm giác ấm áp.

Nhưng đối mặt với tất cả những điều này, Trần Thiên Nhiễm lại tỏ ra mờ mịt: "Mình... mình rốt cuộc là đang ở đâu?" Anh ngơ ngác quét mắt nhìn mọi thứ trước mặt, lại cúi đầu nhìn bộ đồ kỳ lạ mình đang mặc, theo bản năng đưa tay ngéo vào cánh tay, cơn đau khiến anh càng cảm thấy đây không phải là mơ!

"Tại sao mình lại ở đây, sao cứ cảm thấy trong đầu như thiếu thiếu cái gì đó." Đúng lúc này, một giọng nữ dịu dàng lọt vào tai: "Thất ca, đừng ngắm biển nữa!

Cơm trưa xong rồi!" Trần Thiên Nhiễm ngơ ngác quay đầu lại, thấy một thiếu nữ mặc nhu quần màu tố, dáng vẻ xinh đẹp như thiên tiên đang mỉm cười nhìn mình: "Nghĩ gì thế?

Thất ca?

Hôm nay các anh trai khác đều về rồi, họ đang ở trong nhà đợi anh đấy!" "Những người khác?" Trần Thiên Nhiễm cau mày, nhưng dù thế nào cũng không nhớ ra những người trong miệng đối phương tên là gì, trông như thế nào, chỉ cảm thấy vị cô nương xinh đẹp tuyệt trần trước mắt vô cùng quen thuộc, giống như một người bạn cố tri.

"Được rồi, Thất ca," cô gái vội vàng tiến lên nắm lấy cổ tay anh dắt về nhà.

Trần Thiên Nhiễm chỉ cảm thấy trước mắt một trận hư thực đan xen, chớp mắt đã đến trước một mái lều tranh, đồng thời bên tai cũng

truyền đến những tiếng xì xào: “Tôi nói lần này lăng hoàng đế nhất định phải vào!

Nếu không món đồ đó căn bản không lấy được!” “Tôi cũng nghĩ vậy, nhưng trong lăng Thủy Hoàng nguy hiểm cực độ, nghe nói năm đó quy tụ những cường giả đỉnh phong cùng nhau chế tạo, chỉ dựa vào chúng ta e là...” “Sợ cái gì!

Nếu ai cũng nhát gan như vậy thì còn nói gì đến việc cứu Thập Tam Muội!” Bên ngoài lều tranh, Trần Thiên Nhiễm nghe những âm thanh bên trong, những thứ sâu trong ký ức dường như đang bị khơi gợi, nhưng luôn cảm thấy có một lớp màng ngăn cách khiến anh không tìm thấy đáp án.

Khi cô gái đưa Trần Thiên Nhiễm vào trong lều, những tiếng bàn tán vốn có lập tức nhỏ hẳn đi.

Chương 76

Mọi người đồng loạt quay đầu nhìn anh: “Thất ca,” “Lão Thất,” “Tiểu Thất, mau lại đây ngồi.” Đối mặt với sự nhiệt tình của mọi người, Trần Thiên Nhiễm cảm thấy hơi lúng túng nhưng lại thấy những người này vô cùng thân thiết, giống như người nhà của mình vậy.

Nửa đẩy nửa mời, anh ngồi vào vị trí chủ tọa.

Sau khi cô gái kia rời đi, hiện trường mới bắt đầu bàn tán lại.

Nghe hồi lâu, Trần Thiên Nhiễm đại khái biết họ đang nói gì.

Vào lăng Thủy Hoàng lấy thuốc cứu người.

Nhưng cứu ai thì Trần Thiên Nhiễm vẫn mù tịt.

“Không phải, mọi người chờ đã, chúng ta rốt cuộc là phải cứu ai?

Thập Tam Muội là ai?” Câu hỏi này khiến hiện trường rơi vào im lặng, mãi cho đến khi một người trung niên hơi lớn tuổi lên tiếng: “Tiểu Thất, em sao vậy, sao cứ cảm thấy em hơi kỳ lạ.

Chuyện Thập Tam Muội mắc bệnh hiểm nghèo không phải em là người để tâm nhất sao?

Chuyện vào lăng cũng là do em đề nghị cơ mà, sao hôm nay...” “Đúng thế!

Thất ca?

Anh sao vậy?” “Thất ca?

Sao anh lại quên cả những chuyện này?” “Thập Tam Muội chẳng phải vừa mới ở cùng anh sao?” Tiếng nói lao xao của mọi người như ma âm lượn lờ bên tai anh, trong cơn mơ màng, tầm nhìn dần mờ đi.

Khi nhìn rõ lại thì đã thấy mình đang đứng cạnh một chiếc quan tài, cô gái xinh đẹp như thiên tiên đang nằm yên tĩnh trong đó, còn anh thì dựa vào quan tài mà ngồi bệt xuống.

"Mình... mình lại đang ở đâu đây?" Trần Thiên Nhiễm lẩm bẩm, rồi bỗng cảm thấy đại não đau nhức dữ dội!

Đó là một loại đau đớn như bị xé toạc, giống như hồn phách cũng sắp bị xé rời!

"A!" Tiếp đó, một lượng lớn hình ảnh ký ức bắt đầu tràn vào cơ thể.

Đó là những cuộc chém giết điên cuồng!

Một thế giới loạn lạc như nồi cháo!

Là những cơ quan phải vượt qua bằng cách hy sinh đồng đội không tiếc rẻ!

Đột nhiên, một tiếng ong ong vang lên từ bên hông, Trần Thiên Nhiễm từ từ hạ bàn tay đang ôm đầu xuống, khi cúi đầu liền lấy từ trong ngực ra một khối ấn chương có khắc chữ 'Thiên Quan Chúc Phúc, Bách Vô Cấm Kỵ'.

Oanh!

Ngay lập tức!

Linh đài thanh minh!

Lớp màng mỏng vây hãm anh bấy lâu nay nháy mắt tan vỡ!

Bốn phía rơi vào bóng tối, trước mắt chỉ còn một bóng người mặc áo trùm đầu, người đó quay lưng về phía Trần Thiên Nhiễm, giọng nói bi thương vang lên từ miệng ông ta: "Cô ấy là người ta lo lắng nhất, vì cô ấy, ta nguyện từ bỏ cả thế giới!" Trần Thiên Nhiễm nắm chặt Phát Khâu Ấn trong tay, đôi mắt dần trở nên trong trẻo, đồng thời

theo bản năng tay phải đưa ra phía sau, thanh Hắc Kim Cổ Đao vốn không tồn tại lại một lần nữa hiện ra: "Chết thì cũng chết rồi, còn để lại những thủ đoạn này làm gì?

Rảnh rỗi quá à!" "Ha ha ha ha!" Người đó ngửa mặt lên trời cười dài, khi từ từ quay đầu lại mới để Trần Thiên Nhiễm thấy được dáng vẻ đeo mặt nạ của mình: "Hậu sinh khả úy, có lẽ chỉ có cậu mới lấy được món đồ đó.

Cũng chỉ có cậu mới thực sự cứu được cô ấy." "Đồ thần kinh!" Trần Thiên Nhiễm mắng một câu: "Bảo tôi đi bán mạng cướp đồ để cứu người trong lòng của ông?

Cái thiết lập ntr gì vậy!

Mau cút cho tôi!" Oanh!

Anh bước ra một bước, sức mạnh phát tác, không gian xung quanh dần chấn động.

Ngược lại, người kia không hề có nửa điểm sợ hãi, thậm chí còn nhìn anh với vẻ trêu đùa: "Cậu và cô ấy thực sự rất giống, rất giống!" "Mẹ nó!" Trần Thiên Nhiễm giận dữ mắng: "Cứ thích nói ẩn ý, tôi rốt cuộc giống ai?

Nói không rõ thì chết đi cho tôi!" Bành!

Chỉ thấy anh nháy mắt bạo bộ lao lên, tay phải nắm chặt Hắc Kim Cổ Đao, lập tức chém xuống!

Thân ảnh nam tử đeo mặt nạ như hư thực đan xen rồi hoàn toàn biến mất, nhưng cuối cùng vẫn để lại một câu: "Bí mật chôn giấu trên người cậu, có lẽ chỉ khi cậu đi hết chuyến này mới có thể hé lộ đáp án." Trần Thiên Nhiễm chỉ cảm thấy đầu óc càng lúc càng nặng, càng lúc càng chìm.

Nhưng trong phòng livestream, khán giả đều ngớ người:

【Chuyện gì vậy?

Trần cẩu và Phỉ Phỉ sao lại đứng yên tại chỗ không nhúc nhích thế kia?

Đây là gì?

Không lẽ là định thân thuật?】【Lăng Thủy Hoàng quỷ dị vậy sao?

Đột nhiên đứng đờ ra đó?】【Vô lý hết sức!

Chuyên gia đạo mộ có đó không!

Mau ra giải thích xem đây là tình huống gì đi?】Không đầy một phút, bình luận của chuyên gia đạo mộ lập tức hiện lên:【Nhìn tình huống này chắc là trúng một loại cổ độc nào đó, và đã tiến vào huyễn cảnh tương ứng!

Thật không thể tin nổi!

Không ngờ trong lăng Thủy Hoàng cư nhiên còn có loại cổ độc này tồn tại.

Nếu không thể thoát khỏi huyễn cảnh trong vòng mười phút, họ sẽ mãi mãi ở lại đó!】Dòng bình luận này chắc chắn là một cú sốc lớn, khiến tất cả khán giả không khỏi bàng hoàng.

Chỉ có điều vì huyễn cảnh này họ không thấy được nên chỉ có thể sốt ruột đứng nhìn.

Cùng lúc đó, trận chiến bên ngoài hầm mộ vẫn vô cùng kịch liệt.

"Hát!" Tiết Ngạo Thiên thể hiện thiên phú chiến đấu cực mạnh, liên tục né tránh sự tấn công của cổ trùng!

Còn vị cổ sư bao quanh bởi tử khí ở đối diện thì tỏ ra điềm tĩnh hơn: "A ha ha, ta phải xem xem ngươi còn cầm cự được bao lâu." Tiết Ngạo Thiên cau mày, trước đây cũng từng giao thủ với cổ sư vài

lần nhưng chưa bao giờ gặp khó khăn như thế này, vị cổ sư trước mắt rõ ràng thực lực vượt xa mình, thậm chí là có thể nghiền ép!

"Chết tiệt!" Tiết Ngạo Thiên rõ ràng không còn 'tư thái' Long vương như trước, mà chỉ thấy sự chật vật.

Anh ta nghiến răng, từ trong miệng thốt ra một câu: "Áo giáp, hiện thân!" Ngay sát na sau!

Ánh sáng lưu chuyển, từng đạo lưu quang cuốn lấy bùn đất bám vào người anh ta, từ những khối bùn ban đầu dần diễn hóa thành bộ ngoại giáp vô cùng bá khí!

"Thiên phú năng lực?" Cổ sư hơi ngạc nhiên nhưng cũng không quá để tâm, thản nhiên cười nói: "Ha ha, đúng là một cách giải phóng hơi trung nhị đấy." Ông ta nói rồi vung tay ném ra một con cổ trùng to như hạt đậu, còn Tiết Ngạo Thiên thì sắc mặt ngưng trọng vung trường thương.

Phanh!

Một kích đã đánh rơi cổ trùng!

"Giả vờ cái gì!

Trên thế giới này, kẻ có đẳng cấp sánh ngang với ta chỉ có Trần Thiên Nhiễm thôi!" Tiết Ngạo Thiên thu thế đứng thẳng, toàn thân tỏa ra một luồng vương bá chi khí!

Khiến vị cổ sư đối diện cũng không nhịn được mà khóe miệng giật giật: "Thời buổi này Long Văn Ti sao lại thu nhận cả bệnh nhân tâm thần thế?

Thật đúng là vô lý!" Ông ta nói xong liền giơ tay phải lên, sức mạnh vô hình từ từ hội tụ, con cổ trùng rơi dưới đất dần to lớn lên!

Tiết Ngạo Thiên không dám lơ là, lập tức bày ra tư thế nghênh

chiến.

Chỉ có điều khi anh ta nhìn thấy con cổ trùng đó dần lớn lên như một ngọn núi nhỏ, biểu cảm trên mặt hoàn toàn đông cứng.

Đối mặt với sự đột kích bất ngờ của cổ trùng, anh ta chỉ có thể thốt ra một câu chửi thề: "Mẹ nó!" Cổ sư nhếch môi, xoay người nhảy vào trong hầm mộ: "Truyền thừa Cổ Môn ta, sao có thể rơi vào tay kẻ khác!" Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người sau khi đọc lời của chuyên gia đạo mộ cũng bị kinh động: "Cổ độc huyễn cảnh?

Thực sự là cổ độc huyễn cảnh sao?" Tiền Đức Lập cau mày, đồng thời sống lưng lạnh toát, hiểu rằng mối nguy hiểm ở nơi này vượt xa tưởng tượng.

Chỉ riêng trên Thanh Đồng Môn dẫn đến tầng thứ ba đã bố trí loại cơ quan hiểm ác này.

Vu Đức cũng không nén nổi hít một hơi khí lạnh: "Tê, cổ độc huyễn cảnh, tương truyền phải là thủy tổ Cổ Môn mới bố trí được, lăng Thủy Hoàng thật không đơn giản, không đơn giản chút nào!" Hai người liên tục lên tiếng khiến Phan Tông Bạch không nhịn được hỏi: "Cục trưởng, Tiền lão, huyễn cảnh này có cách nào phá giải không?" Vu Đức nhìn Tiền Đức Lập, cả hai cùng lắc đầu.

Tiền Đức Lập lên tiếng: "Cổ độc huyễn cảnh không giống với những loại huyễn thuật tầm thường trước đây.

Loại huyễn cảnh này có thể khiến người ta hoàn toàn chìm đắm vào một đoạn lịch sử quá khứ, dù là về cảm giác hay tính chân thực thì đều còn thật hơn cả sự thật!

Còn về phương pháp phá giải thì tạm thời chưa nghĩ ra." "Sao có thể..." Ánh mắt Phan Tông Bạch có chút hoảng hốt, càng lúc càng cảm

thấy sợ hãi lăng Thủy Hoàng.

Nói là chỉ là một ngôi mộ đế vương, kết quả...

đi suốt chặng đường này chẳng khác nào địa ngục trần gian.

Tiền Đức Lập nói xong cũng nhìn về phía Tôn Đông Khánh: "Trên thủ tráp có ghi chép phương pháp phá giải không?" Người sau lắc đầu: "Hoàn toàn không có." Nhất thời hiện trường rơi vào im lặng.

Trong phòng livestream, khán giả đã căng thẳng đến cực độ!

Chương 77

Tất cả đều lo lắng cho hai người trên màn hình, thậm chí quên cả gửi bình luận!

Nhưng đúng lúc này!

Ba tháp!

Trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm lùi lại một bước, đồng thời cơ thể rung lên, rõ ràng là đã tỉnh lại.

Khoảnh khắc này phòng livestream hoàn toàn nổ tung! 【Cái gì cái gì!

Trần cẩu cư nhiên tỉnh lại rồi?】 【Hay lắm!

Hay lắm!

Tên này có phải nhìn thấy bình luận không nhỉ?

Chuyên chọn lúc để ra tát vào mặt mọi người à?】 【Đỉnh của chóp!

Đây mới là cảnh giới cao nhất của việc giả vờ!

Giả vờ mọi lúc mọi nơi!】 【Má!

Không biết tại sao giờ nhìn Trần cẩu không thấy ghét nữa!】 【Đúng là vậy, ít nhất giờ anh ta có thể đưa Phỉ Phỉ qua màn này!】 Trong khi khán giả đang mừng rỡ, giây tiếp theo một cảnh tượng hiện ra khiến tất cả đều hô hào 'giết chết Trần cẩu'!

Chỉ thấy trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm nhìn dáng vẻ của Lưu Phỉ Phỉ, trong cơn hoảng hốt bỗng nhớ tới Thập Tam Muội được Ôn Thao coi như con đẻ.

Nếu để Lưu Phỉ Phỉ mặc bộ nhu quần thời Đường, mức độ giống

nhau của hai người e là sẽ tăng vọt!

Nhưng lúc này trong đầu anh nảy ra một câu hỏi: Tại sao trong ký ức của Ôn Thao mà anh thấy, Thập Tam Muội lại có dáng vẻ của Lưu Phỉ Phỉ?

Rốt cuộc là trùng hợp, hay là đối phương và Thập Tam Muội thực sự có mối quan hệ nhất định?

Anh suy đi tính lại cũng không có đáp án, đành thu lại suy nghĩ, hướng mắt về phía Lưu Phỉ Phỉ đang như bị trúng định thân thuật.

Phương pháp giúp đối phương thoát khỏi cảnh này là có.

Vừa rồi ngọc bội đã đưa ra đáp án: Tiến vào huyễn cảnh của đối phương để giúp họ thoát ra!

Nhưng làm vậy rủi ro cực cao.

Theo miêu tả về cổ độc huyễn cảnh trong Mạc Kim Phù, thế gian có các chiều không gian khác nhau, trong đó có một chiều gọi là không gian hư số.

Cổ độc huyễn cảnh là một năng lực mạnh mẽ có thể nhốt thần hồn của con người trong không gian hư số.

Đã là thần hồn thì một khi có bất kỳ sai sót nào sẽ dẫn đến cái chết!

Huống hồ, điều Trần Thiên Nhiễm cần làm là tiến vào nơi thần hồn của Lưu Phỉ Phỉ đang trú ngụ và đánh thức cô!

Trong suốt hành trình đã qua, anh giao tấm lưng của mình cho Lưu Phỉ Phỉ, người sau tuy không có năng lực chiến đấu nhưng chưa bao giờ làm anh thất vọng.

Giờ đây anh đương nhiên phải bảo vệ Lưu Phỉ Phỉ!

Trần Thiên Nhiễm thu lại ý niệm, đưa tay nâng má đối phương,

rồi từ từ áp trán mình vào: “Yên tâm!

Tôi đưa em về!” Dứt lời, anh nhắm mắt lại, ý nghĩ nháy mắt tràn vào như tiến vào một đường hầm thời không.

Khi mở mắt ra, thứ anh thấy là một cảnh tượng chiến hỏa liên miên.

Không phải súng pháo, mà là cuộc chém giết giữa các kỳ nhân giang hồ, đao kiếm va chạm.

Mỗi đòn tấn công đều cướp đi vô số sinh mạng!

Lưu Phỉ Phỉ đang đứng giữa chiến loạn đó!

Cô ngơ ngác nhìn mọi thứ, mặc cho các đòn tấn công rơi xuống bên cạnh, bộ sườn xám trên người đã bị đao quang kiếm ảnh xé rách.

Bỗng nhiên!

Một mũi tên xé gió lao tới!

Hưu!

Nhắm thẳng vào giữa mày cô!

Trần Thiên Nhiễm không biết nếu chết trong huyễn cảnh thì có đồng nghĩa với cái chết thực sự hay không, nhưng anh không dám đánh cược, thậm chí là không thể đánh cược!

Khí lực toàn thân lúc này được nâng lên cực hạn, Hắc Kim Cổ Đao trong tay lập tức chém ra!

Oanh!

Đao khí tung hoành chặn đứng mũi tên, chém ra một rãnh sâu.

Cho đến khi anh xuất hiện, Lưu Phỉ Phỉ đang trong trạng thái thất thần mới từ từ hoàn hồn, ngơ ngác nhìn anh: “Lão...

ông xã?” Trần Thiên Nhiễm ngẩn người, vội quay đầu lại, đồng

thời một lần nữa vung đao chém nát một kẻ địch khác đang lao tới, rồi gầm lên một tiếng: “Em gọi tôi là gì?

Gọi to lên!” Ngay lập tức, giọng nói lạnh lùng của anh lọt vào tai Lưu Phỉ Phỉ, khiến linh đài cô trong chớp mắt trở nên thanh tịnh: “Tiểu ca!” Trước Thanh Đồng Môn tầng thứ ba, hai người vẫn giữ tư thế trán kề trán, tuy có phần mờ ám nhưng sắc mặt cả hai đều không được tốt, thậm chí có chút tái nhợt.

Khán giả trong phòng livestream vì thế cũng vô cùng căng thẳng. 【Chuyện gì vậy?

Đã kề trán rồi mà Phỉ Phỉ vẫn chưa tỉnh?】 【Tôi cứ có dự cảm chẳng lành thế nào ấy.】 【Chuyên gia đạo mộ!

Chuyên gia đạo mộ có đó không!

Mau ra giải thích xem chuyện này là sao đi?】 Buổi livestream này có thể nói là nhạt nhẽo nhất vì khán giả không thấy được những gì trong huyễn cảnh, đương nhiên không biết cụ thể chuyện gì đang xảy ra.

Chuyên gia đạo mộ giống như một cuốn bách khoa toàn thư, sau khi các bình luận hiện lên, anh ta liền xuất hiện: 【Tuy Trần Thiên Nhiễm vừa rồi đã thoát ra được, nhưng hiện giờ anh ta lại muốn dùng năng lực của mình để cứu Phỉ Phỉ đang bị nhốt!

Hành động này thực sự quá mạo hiểm!

Một khi thất bại là cả hai cùng chết!】 Cách nói thảm khốc khiến tất cả khán giả thắt lòng, mọi người lo lắng nhìn hai người trên màn hình, liên tục gửi bình luận hỏi xem có cách nào khác không.

Đối với điều này, chuyên gia đạo mộ cũng lắc đầu: 【Khó!

Khó lắm!

Trần Thiên Nhiễm có thể tự mình thoát ra đã là rất không dễ dàng, giờ anh ta lại tiến vào không gian thần trí của người khác để đánh thức đối phương.

Việc này giống như bạn xông vào nhà một người lạ và bảo họ 'Ta là bố của ngươi' vậy.

Trong tình huống này không bị đánh tơi bời đã là vạn hạnh rồi!

Còn muốn đánh thức đối phương, độ khó lớn biết bao!】 Cách so sánh ngắn gọn súc tích khiến khán giả hiểu ra ngay.

Từng người một vừa định gửi vài câu than vãn thì thấy trên màn hình, đôi mắt đẹp của Lưu Phỉ Phỉ đang từ từ mở ra, đồng thời một giọt lệ trong vắt từ từ lăn xuống từ khóe mắt.

"Tiểu ca." Cô khẽ lẩm bẩm, nhìn kỹ chàng thanh niên sắc mặt tái nhợt trước mắt, một dây thần kinh trong lòng không ngừng bị trêu chọc, ngứa ngáy quá!

Một lát sau Trần Thiên Nhiễm mở mắt, nhất thời bốn mắt nhìn nhau, không ai lên tiếng, không ai rời mắt đi.

Nếu đây là trong phim Hàn thì giây tiếp theo chắc chắn là ôm hôn nâng cao rồi sinh con đẻ cái luôn.

Chỉ là rất nhanh sau đó, Trần Thiên Nhiễm như một bậc hiền triết buông tay đang nâng má đối phương ra, vội vàng đứng thẳng dậy, rời xa trán cô.

Để tránh chuyện gì đó xảy ra.

Nhưng giây tiếp theo Lưu Phỉ Phỉ lại thẹn thùng cúi đầu, hai tay vân vê tà áo, không biết đang nghĩ gì.

Ngược lại sắc mặt Trần Thiên Nhiễm vẫn có chút ngưng trọng.

Thế giới ký ức nơi Lưu Phỉ Phỉ ở giống như thời dân quốc, nhưng

sao giang hồ kỳ nhân thời đó lại bùng phát trận chiến thảm liệt như vậy, mâu thuẫn cụ thể là gì anh thực sự không nhớ rõ.

Nhưng một điểm rất đáng nghi là tại sao Lưu Phỉ Phỉ lại bị cuốn vào đó?

Hay nói cách khác Lưu Phỉ Phỉ là người đã đóng vai và trải qua khoảng thời gian đó?

Nhưng nếu như vậy thì Thập Tam Muội mình thấy trong ký ức Ôn Thao là sao?

Thuần túy là hiệu quả đánh lạc hướng của cổ độc huyễn cảnh ư?

Trần Thiên Nhiễm cau mày thật chặt, nhất thời không nghĩ ra được.

Chương 78

Dù sao tất cả mọi chuyện đều quá đỗi quỷ dị khiến người ta khó lòng nắm bắt.

Tuy nhiên theo lời của hư ảnh trong ký ức Ôn Thao, có lẽ chỉ khi đi đến nơi sâu nhất mới có thể hé lộ đáp án.

Có thể Lưu Phỉ Phỉ vốn không phải là một người bình thường.

Anh lấy lại tinh thần, nhìn sâu vào người con gái kiều diễm trước mắt, thần xui quỷ khiến thế nào lại buông một câu: "Sườn xám rách trông cũng đẹp thật đấy." Một câu nói ra khiến Lưu Phỉ Phỉ vốn đang thẹn thùng đỏ mặt như quả táo chín, lập tức quay mặt đi, nhỏ giọng lầm bầm: "Nói bậy bạ gì đó!" "Ha ha, đùa chút thôi," Trần Thiên Nhiễm cười cười rồi đi về phía Thanh Đồng Môn dẫn đến tầng thứ ba.

Nhưng lúc này trong phòng livestream khán giả đã nổ tung rồi! 【Mẹ nó chứ!

Trần cẩu!

Chết tiệt!

Anh rốt cuộc đã thấy gì trong ký ức của Phỉ Phỉ hả!】 【A!

Thằng khốn!

Thằng khốn!

Cái gì mà sườn xám rách hả!

Vãi thật!

Có phúc lợi mà không chia sẻ cho anh em?

Anh còn là người không?】 【Đừng mà!

Hai người đừng có làm trò mờ ám thế chứ!

Thằng khốn!

Lo mà trộm mộ đi không được à?

Không biết phụ nữ chỉ làm chậm tốc độ trộm mộ của anh sao?】【Trần cẩu!

Mau tỉnh lại đi!

Tửu sắc hại người đấy!

Anh cũng không muốn cuối cùng tinh bì lực kiệt chứ?

Mau!

Nhường cho tôi!

Nhường cho tôi!】【Thằng khốn!

Thù cướp vợ không đội trời chung!】 Bên ngoài hầm mộ Ly Sơn, Tiết Ngạo Thiên phải tốn bao công sức mới miễn cưỡng giết được con cổ trùng khổng lồ đó.

Anh ta thở dốc rồi mở phòng livestream ra, nhìn hàng loạt tiếng than vãn bên trên, rồi lại nhìn hai người đã thoát khỏi cổ độc huyễn cảnh, khóe miệng từ từ nhếch lên một nụ cười 'Long vương': "A ha ha, quả nhiên!

Quả nhiên là người đàn ông được Tiết Ngạo Thiên ta công nhận!

Có bản lĩnh!

Có năng lực!

Mấy cái huyễn cảnh cổ độc cỏn con này!

Phá giải chẳng phải chỉ trong tích tắc sao?" Anh ta vừa nói vừa từ từ cất điện thoại đi, sắc mặt lại trở nên lạnh lùng nhìn về phía hầm mộ, lạnh lùng lên tiếng: "Trần Thiên Nhiễm, đối thủ của cậu chỉ có

thể là tôi!

Những kẻ té râu khác tôi sẽ dọn dẹp sạch sẽ!" Bá!

Bước ra một bước, nháy mắt biến mất vào trong hầm mộ.

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, Tiền Đức Lập và Vu Đức lại một lần nữa có cảm giác như bị thiên thạch đập vào đầu.

"Thằng nhóc này là cái loại yêu nghiệt gì vậy!

Thế mà cũng cứu ra được?" Tiền Đức Lập kinh ngạc đứng phắt dậy, vẻ mặt đầy vẻ không thể tin nổi.

Ngược lại Vu Đức cũng là một khuôn mặt khó tin: "Thế giới quan mấy chục năm nay của lão phu sắp bị nó làm cho sụp đổ rồi!

Hóa ra yêu nghiệt là như thế này sao!" Trong góc Phan Tông Bạch âm thầm nắm chặt tay, trong lòng gào thét: Mẹ nó chứ, sướng quá!

Chỉ có Đoạn Mộng Lâm thầm thở dài: Sao lại là huyễn cảnh, sao không phải thực chiến, tôi muốn xem bạo y (rách áo)!

Lúc này Tôn Đông Khánh đang mải mê dịch thuật bỗng từ từ ngẩng đầu nói: "Về tầng thứ ba thực sự, trong thủ tráp của Ôn Thao có một số ghi chép!

Nhưng dung lượng ghi chép hơi ít, chẳng lẽ không có nguy hiểm gì sao?" Nghe vậy mọi người đồng loạt quay đầu nhìn ông ta.

Chỉ nghe Tôn Đông Khánh nói: "Trên đó viết 'Nhất Diệp Biển Chu' (một lá thuyền nhỏ), bốn chữ, hết rồi!" Những lời mông lung này khiến mọi người tại hiện trường ngơ ngác.

Ngay lúc này, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã dùng cơ quan thuật điêu luyện, chớp mắt đã mở được Thanh Đồng Môn.

Tư thế thong dong tự tại khiến Tiền Đức Lập và Vu Đức đỏ cả mặt già.

Rõ ràng hai người đã lừng danh từ lâu, kết quả lúc giúp La Liêm mở Thanh Đồng Môn ở lối vào lại suýt chút nữa hại chết người ta!

So sánh ra đúng là sóng sau đè sóng trước!

Nhưng giây tiếp theo, vùng biển trên màn hình đã trực tiếp làm mọi người đứng hình.

"Cái gì?

Dưới đất thực sự có biển à!" Phan Tông Bạch bên cạnh kêu lên kinh hãi, vẻ mặt đầy chấn động.

Vốn tưởng cái gọi là biển đó chỉ là huyễn cảnh trong miệng Ôn Thao thôi, nhưng giờ nghĩ kỹ lại hoàn toàn không phải vậy.

Tam Thập Tam Thiên Lâu trong lăng Thủy Hoàng, một tầng trong đó họ thực sự đã chế tạo thành một vùng biển rộng lớn vô tận!

Nhìn mãi không thấy bờ!

Anh ta ngơ ngác quay đầu nhìn Vu Đức và Tiền Đức Lập: "Cục trưởng, Tiền lão, chuyện... chuyện này làm sao làm được?

Một vùng biển lớn như vậy, không lẽ dưới lòng đất của chúng ta thực tế chính là một vùng biển?

Hay là bên dưới này vốn dĩ có một thế giới dưới lòng đất?" Trên màn hình không chỉ có biển, thậm chí trên không trung còn có một 'mặt trời', chỉ là nhìn kỹ lại có thể phát hiện đó là một viên dạ minh châu rực rỡ!

Vu Đức nghe lời anh ta, tâm thần cũng từ từ thoát khỏi chấn kinh: "Trong cổ tịch từng có ghi chép, nói là khi phong thủy chi thuật của kỳ nhân đạt tới một trình độ nhất định thì có thể thông qua một thủ pháp kỳ lạ nào đó để dời non lấp bể!

Nhưng đó ít nhất cũng phải đạt tới cấp bậc Tông sư trở lên mới

làm được!

Nghĩ lại như vậy, có lẽ người chế tạo tầng thứ ba này là một vị kỳ nhân cảnh giới Tông sư!

Một vị Tông sư cam lòng tạo lăng cho Thủy Hoàng, chậc chậc chậc!

Thật khó mà tưởng tượng nổi!

Thật khó tưởng tượng!" Tiền Đức Lập xoa cái đầu đau nhức, lên tiếng: "Sự huyền bí của lăng Thủy Hoàng đã vượt xa kỳ vọng ban đầu của chúng ta, có thể nâng cấp độ đánh giá cho nó thêm một bậc nữa!" Phan Tông Bạch co rụt đồng tử, anh đương nhiên biết cấp độ đánh giá này là thế nào.

Đơn giản mà nói là đánh giá cho một số sự kiện, sự vật, cấp độ càng cao thì càng phải thận trọng đối phó.

Cho đến khi Tiền Đức Lập từ từ thốt ra hai chữ: "Thiên giai!" Lời này nói ra Phan Tông Bạch không cảm thấy kinh ngạc lắm, thậm chí còn thấy đó là chuyện đương nhiên!

Dù cho bao nhiêu năm qua cũng chưa từng xuất hiện sự kiện nào có đánh giá đạt trên mức Hoàng giai.

Sự nguy hiểm trong lăng Thủy Hoàng tuyệt đối xứng đáng với đánh giá Thiên giai!

Thậm chí là còn cao hơn!

Anh ta suy nghĩ đến đây lại lên tiếng hỏi: "Nhưng vùng biển này... có nguy hiểm gì đặc biệt không?" Tiền Đức Lập suy nghĩ một chút rồi nói: "Có lẽ cũng không có nguy hiểm gì." Vu Đức bên cạnh cũng gật đầu: "Vùng biển này chỉ riêng việc muốn vượt qua đã cực kỳ khó khăn rồi, nếu còn nguy hiểm gì nữa thì e rằng lại là một tử cục!" "Đúng thế!" Tôn Đông Khánh đang dịch thủ tráp ngẩng đầu nói: "Nếu

nguy hiểm đến mức độ nhất định thì trên thủ tráp chắc chắn sẽ có ghi chép, vì không có ghi chép tương ứng nên có lẽ vẫn khá an toàn.” Mấy người vừa nói xong bỗng cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Cái kịch bản này quen quá!

Cái mùi vị này quen quá!

Giây tiếp theo mọi người đồng loạt nhìn lên màn hình livestream, từng dòng bình luận lướt qua đều là những ngôn luận chấn động: 【Vãi thật!

Chương 79

Ánh nắng?

Bãi cát?

Hay lắm!

Đây rốt cuộc là tới mạo hiểm hay là tới nghỉ dưỡng vậy?】【Tê!

Tại sao dưới lòng đất lại có mấy thứ này?

Vô lý quá!

Vô lý quá!】【Không lẽ tầng này là một chương phúc lợi sao?

Không ngờ Thủy Hoàng trong mộ mình mà còn chu đáo thế?】Lúc này, Lưu Phỉ Phỉ cũng thắc mắc nhìn Trần Thiên Nhiễm: "Tiểu ca, đây... sao lại có một vùng biển?

Chuyện này là sao ạ?" Trần Thiên Nhiễm cau mày, nhìn mặt biển không gió nhưng vẫn liên tục gợn sóng lăn tăn, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã được kích hoạt!

Khảm ở hướng Tây!

Ly ở hướng Đông...

Sau một hồi quan sát, anh lập tức phản ứng lại: "Chiêu số thật cao minh!

Điển hình của Thiên Khuynh Âm Dương Trận!" "Chiêu số gì ạ?" Lưu Phỉ Phỉ đương nhiên không hiểu mấy thứ này, chỉ cảm thấy Trần Thiên Nhiễm nói rất huyền bí.

Người sau giải thích: "Đây tuy là một vùng biển, nhưng thực tế cũng là một đại cục phong thủy!

Và chúng ta đã là người nhập cục, bánh răng phong thủy đã từ từ chuyển động, lần này dù chúng ta không muốn đi cũng phải đi!" "Ngạch..." Lưu Phỉ Phỉ nhìn mặt biển, lo lắng hỏi: "Bên trong có cá mập không ạ?" Nghe lời này Trần Thiên Nhiễm không nhịn được cười: "Nếu là cá mập thì có lẽ đó mới thực sự là may mắn!" Anh nói đến đây, dưới ánh mắt ngạc nhiên của Lưu Phỉ Phỉ, anh nhặt một hòn đá bên cạnh và dốc sức ném xuống biển!

Hoa!

Khoảnh khắc hòn đá chạm nước!

Một sinh vật thân hình nửa người nửa cá - Giao nhân - lập tức nhảy vọt lên không trung!

Nhưng giây tiếp theo đã lặn mất!

Chính tình huống chớp nhoáng đó khiến Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc đến mức nghẹn lời: "Mỹ nhân ngư?

Ở đây cư nhiên còn có mỹ nhân ngư sao?" Trần Thiên Nhiễm lập tức đảo mắt trắng: "Bớt xem truyện cổ tích đi!

Đó là Giao nhân!

Không phải mỹ nhân ngư gì đâu, chúng thích nhất là huyết nhục của con người!" "Cái gì!" Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng ôm lấy cánh tay: "Nhưng... nhưng tuổi thọ của chúng cũng quá dài rồi!

Cư nhiên có thể sống hàng nghìn năm sao?" "Không!" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Không phải vậy, thực tế là chúng đã chết từ lâu rồi!

Và sở dĩ có sức sống như vậy cũng giống như những thi thể cổ độc trước đó thôi!" "Cái gì?

Đây cũng là thi thể cổ độc sao?" Lưu Phỉ Phỉ giật mình, nhớ lại dáng vẻ của con Giao nhân vừa thấy, nhất thời cảm thấy sống lưng

lạnh toát!

Cảm giác sợ hãi một lần nữa bủa vây tâm trí.

Cô suy tính một hồi rồi lấy ra một thanh năng lượng: "Vậy... vậy em tiếp tục nhai nhé?" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Không cần, Giao nhân cổ độc và thi thể cổ độc có sự khác biệt khá lớn.

Loại sau dựa vào âm thanh để phán đoán vị trí, còn loại trước thì dựa vào sự dao động trên mặt nước!" "A?" Lưu Phỉ Phỉ giật mình: "Vậy chẳng phải chúng ta không có cách nào qua được sao?" Cô quay đầu nhìn lại, lối về vốn đã bị cửa đá hạ xuống chặn đứt, không còn đường lui!

Lúc này Trần Thiên Nhiễm cũng lên tiếng nói: "Thiên Khuynh Âm Dương Trận không phải là không thể phá giải!

Ít nhất cần một số biện pháp chuẩn bị." "Cái gì?" Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc, nhìn vẻ thong dong tự tại của Trần Thiên Nhiễm, tâm trí bất an của cô cũng dần dịu lại.

Vẫn phải là tiểu ca thôi!

Bình luận livestream: 【Vãi thật!

Giao nhân?

Hay lắm!

Đáng sợ quá!】 【Nhưng Trần cẩu bình tĩnh vậy chắc là nắm chắc phần thắng rồi!】 【Chắc chắn rồi!

Dù sao với Trần cẩu mà nói, anh ta chưa bao giờ làm trò mà không có nắm chắc!

Huống hồ còn là trước mặt Phỉ Phỉ!】 【Điển hình luôn!

Cửa này khó hay không cứ nhìn Trần cẩu có làm màu không là biết!】 Trong khi mọi người đang trêu chọc, chuyên gia đạo mộ lại

dội một gáo nước lạnh bằng một dòng bình luận: 【Thiên Khuynh Âm Dương Trận không phải là loại trận pháp đơn giản gì đâu.

Trước đây tôi đã nói rồi, Tiền Thiên kỳ nhân chỉ là điểm bắt đầu của kỳ nhân tu hành thôi, trên Tiên Thiên còn có Đại sư và Tông sư, mà muốn bố trí Thiên Khuynh Âm Dương Trận thì yêu cầu kỳ nhân đó phải đạt tới thực lực Tông sư, tạo ra sự câu thông với thiên địa!

Nếu không thì đoạn tuyệt không thể làm được!

Mà trận pháp của một vị kỳ nhân Tông sư, lại bàn đến chuyện phá giải sao?

Rửa mặt đi ngủ đi cho khỏe!】 Trong Cục Điều tra Dân dụng Phong thủy, mọi người đương nhiên đã nhìn thấy các bình luận từ giới chuyên môn về đạo mộ.

Những phân tích của đối phương khiến ai nấy đều chấn động, đồng loạt nhìn về phía Vu Đức – người có trình độ phong thủy cao nhất tại đây.

Cảm nhận được ánh mắt của xung quanh, Vu Đức hơi ngẩng đầu, lên tiếng: "Thiên Khuynh Âm Dương trận... tôi từng nghe lão sư nhắc tới, nhưng đó là trận pháp phong thủy đã thất truyền.

Không ngờ hôm nay lại có thể tận mắt chứng kiến, thật khiến người ta kinh ngạc." Phan Tông Bạch tò mò hỏi: "Cục trưởng, cái gọi là Thiên Khuynh Âm Dương trận này có hiệu quả đặc biệt gì không?

Có giống như Tuyệt Sát trận các ông nói lúc trước, hễ ai nhập cục là khí vận và mọi phương diện đều bị ảnh hưởng nặng nề không?

Trận này thì hiệu quả ra sao?" Đây cũng là điều mà những người khác tại hiện trường đang thắc mắc, họ lần lượt hướng ánh mắt dò hỏi về phía Vu Đức.

Vu Đức khẽ gật đầu: "Thiên Khuynh Âm Dương trận, thực tế chỉ

cần nghe tên là có thể thấy được phần nào sự lợi hại.

Đó là loại trận pháp điên đảo càn khôn, xoay chuyển âm dương nhật nguyệt!

Khi năng lực của một phong thủy sư đạt đến trình độ nhất định, họ có thể thông qua việc thay đổi khí trường của bản thân để kháng cự lại ảnh hưởng của Tuyệt Sát trận.

Nhưng Thiên Khuynh Âm Dương trận thì khác, nó không chỉ đơn giản ảnh hưởng đến khí vận mà còn hình thành hiệu ứng nghịch chuyển.

Ví dụ như những Giao nhân kia, chúng có thể tấn công cậu, nhưng cậu lại không thể làm hại được chúng.

Đòn tấn công của cậu chẳng những không trúng đích mà thậm chí còn phản tác dụng, gây thương tích cho chính mình.

Sự tinh diệu của Thiên Khuynh Âm Dương trận nằm ở chỗ đó!

Huyền chi hựu huyền, tầng tầng lớp lớp, muốn phá giải khó như lên trời." "Nếu là lão sư của ông đích thân ra tay thì sao?" Tiền Đức Lập mở lời hỏi.

Vu Đức khẽ gật đầu: "Tông sư ra tay, cục này chắc chắn sẽ bị phá!" Mọi người tại hiện trường đều hít một hơi khí lạnh, thầm hiểu rằng Kinh Môn Môn chủ chính là thực lực cấp Tông sư!

Một trận pháp chỉ có cường giả cấp Tông sư mới phá được, trong mắt mọi người, cho dù Trần Thiên Nhiễm có thiên phú phong thủy cực mạnh thì cũng khó lòng hóa giải!

Đúng lúc này, một tiếng chuông điện thoại cắt ngang dòng suy nghĩ của mọi người.

"Alo?

Ngạo Thiên?

Cậu tới rồi à?" Tiền Đức Lập bắt máy cuộc gọi video, lập tức thấy Tiết Ngạo Thiên đang đứng cạnh La Liêm và Bàng Long.

So với hai người phía sau, tinh thần và sắc mặt của Tiết Ngạo Thiên tốt hơn nhiều.

Dù sao cao thủ của Long Văn Ti chưa bao giờ là hạng đơn giản.

"Tới thì tới rồi, nhưng tôi cảm thấy chỗ này có chút cổ quái." Anh ta nói đoạn quay camera về phía Thiên Lâu 'giả'.

Tòa lâu đài vốn dĩ đã quỷ dị, giờ đây bắt đầu tỏa ra những luồng tử khí mờ ảo, khiến tâm thần người xem khẽ lay động.

"Tiền lão, đây là điềm báo yêu ma sắp xuất hiện sao?" Ở phía bên kia video, sắc mặt Tiền Đức Lập và Vu Đức đều trở nên khó coi.

"Theo ghi chép trong cổ tịch..." Vu Đức nói đoạn dừng lại một chút, "Chắc chắn là vậy rồi, ước chừng chưa đầy mười tiếng đồng hồ nữa thôi!" "Mười tiếng?" Tiết Ngạo Thiên hít một hơi thật sâu, hỏi tiếp: "Yêu ma hiện thế, sinh linh chắc chắn sẽ lầm than, Thủy Hoàng Lăng cũng có thể bị hủy hoại hoàn toàn sao?" "Có thể hiểu như vậy." Vu Đức nặng nề gật đầu.

Phan Tông Bạch đứng bên cạnh sốt sắng nói: "Mười tiếng?

Chương 80

Nghĩa là trong vòng mười tiếng nữa, nếu Trần cẩu và Phỉ Phỉ không ra ngoài được thì họ sẽ bị chôn sống dưới lòng đất sao?" Tiền Đức Lập trầm giọng: "Cùng bị chôn vùi còn có những bảo vật hàng nghìn năm trước và cả những bí mật khổng lồ ẩn giấu trong Thủy Hoàng Lăng!" Thiên Khuynh Âm Dương trận vốn đã vô cùng khủng khiếp, mà giờ đây còn một cuộc khủng hoảng lớn hơn đang chờ phía sau!

Nghĩ tới đây, Phan Tông Bạch đổ mồ hôi hột thay cho Trần Thiên Nhiễm.

Chuyến thám hiểm Thủy Hoàng Lăng lần này, kiểu gì cũng là đường chết!!

Đồng thời, Tiền Đức Lập và Vu Đức bắt đầu chỉ điểm cho Tiết Ngạo Thiên phương pháp mở cửa Tam Thập Tam Thiên.

"Đúng!

Cứ như vậy!

Phải cẩn thận, cực kỳ cẩn thận!" Tiền Đức Lập chăm chú nhìn tình hình qua màn hình điện thoại.

Vu Đức thì bưng la bàn tiến hành đủ loại tính toán.

Duy chỉ có Đoạn Mộng Lâm ở trong góc lẩm bẩm một câu: "Trần tiểu ca mở cửa đâu có phô trương như thế này." Câu nói vừa dứt, hai người Tiền Đức Lập và Vu Đức là xấu hổ nhất, già mặt đỏ bừng nhưng cũng không muốn chấp nhặt với kẻ tiểu bối.

Chỉ có Tôn Đông Khánh trừng mắt nhìn cô nàng, bảo cô ngoan ngoãn ngậm miệng lại!

Cái con bé này rốt cuộc là đứng về phe nào?

Thật sự là nhan sắc đi đôi với chính nghĩa à?

Cũng chính lúc này, trên màn hình video, bức tường đá dẫn đến Tam Thập Tam Thiên Lâu đang từ từ nhích sang hai bên, mùi hôi thối của cổ độc bắt đầu tràn ra ngoài.

Nhưng đúng lúc đó!!

"Đa tạ nhé!

Đồ trung nhị của Long Văn Ti!!" Một giọng nói quen thuộc lọt vào tai, Tiết Ngạo Thiên lập tức giận dữ quát lên: "Hát!!

Ta đợi ngươi chính là lúc này!!" Sau khi tiến vào mộ đạo, anh ta luôn truy tìm đối phương nhưng chưa bao giờ thấy tăm hơi, đại khái cũng đoán được mục đích của hắn!

Thế là anh ta dùng việc mở cửa Thiên Lâu làm mồi nhử!

Giờ đây, cá đã cắn câu!

Chớp mắt, hai bên lao vào huyết chiến!

Cuộc chiến của những kẻ trên cấp Tiên Thiên phát ra dư chấn cực mạnh!

Khiến La Liêm ở đằng xa không ngớt lời tán thưởng: "Mạnh quá!!

Đây chính là trận chiến của cường giả trên cấp Tiên Thiên sao!!" Bàng Long đứng bên cạnh cảm nhận dư chấn cuộc chiến, tâm thần chấn động không thôi: "Hóa ra đây mới là kỳ nhân Tiên Thiên thực sự!!

Vậy nói cách khác, Trần Thiên Nhiễm chẳng phải cũng có chiến lực thế này?

Hoặc có lẽ chiến lực của anh ta còn mạnh hơn." "..." La Liêm im

lặng trước tiếng nổ chói tai, anh ta từ từ cúi đầu, tưởng tượng nếu chính mình phải đối mặt với một Trần Thiên Nhiễm có thực lực Tiên Thiên, liệu có cơ hội thắng không?

Hơn nữa, cái thằng em trai không ra gì của mình cũng không có thù oán gì quá lớn với người ta.

Đang lúc anh ta nghĩ tới đó, bỗng nhiên một luồng âm phong tạt vào mặt: "Ha ha, truyền thừa Cổ Môn của ta sao có thể rơi vào tay kẻ khác?" Oành!!

Ngay khi bóng dáng gã Cổ sư lao vào trong tường đá, một hơi thở cổ độc đột ngột bùng phát!!

Khiến nhóm ba người Tiết Ngạo Thiên đồng loạt lùi lại!

Nhưng cũng chính trong lúc đó, cánh cửa Tam Thập Tam Thiên Lâu vừa mở ra đã một lần nữa đóng sập lại!

"Khốn khiếp!!

Ta phải mở cửa lại!!" Tiết Ngạo Thiên giận dữ điên người.

Nhưng trong điện thoại lại truyền đến tiếng thúc giục của Tiền Đức Lập: "Không được!!

Cơ quan của cánh cửa này đã bị gã Cổ sư kia sửa lại rồi!

Tuyệt đối không được khinh suất!!

Đợi đi!!

Đợi Chủ nhiệm tới!!" "Cái gì?

Chủ nhiệm cũng tới sao?" Đôi mày đang nhíu chặt của Tiết Ngạo Thiên lập tức giãn ra.

Mà gã Cổ sư vừa xông vào tầng một của Tam Thập Tam Thiên Lâu, đối mặt với lũ thi miết như sóng triều trước mắt, lập tức lộ ra vẻ

cuồng hỉ: “Đây...

đây đều là tài bảo mà thủy tổ Cổ Môn để lại!!” Hoàn toàn không biết có rắc rối đang tiếp cận, Trần Thiên Nhiễm lúc này dựa vào nửa bộ Cơ Quan Thuật mà Lỗ Ban truyền thụ, đã dùng gỗ trên ‘bãi cát’ đóng thành một con thuyền nhỏ!

Khi thuyền hạ thủy, Trần Thiên Nhiễm một lần nữa thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để xác định lộ trình, đồng thời thở hắt ra một hơi đục ngầu: “Hù... tiếp theo đây, một bước cũng không được sai.” Trong tầm mắt của anh, bên dưới mặt biển phẳng lặng kia ẩn chứa tầng tầng lớp lớp sát cơ hung hiểm vô cùng!

Lưu Phỉ Phỉ nặng nề gật đầu, cẩn thận đi theo anh lên thuyền.

Con thuyền chậm rãi lướt đi, Trần Thiên Nhiễm thỉnh thoảng dùng Hắc Kim Cổ Đao làm mái chèo để điều chỉnh phương hướng, mỗi lần như vậy anh đều dùng bí thuật phong thủy để thăm dò đường phía trước.

Phát Khâu Ấn không ngừng phát uy, khiến lũ Giao nhân nhỏ không dám dễ dàng lại gần.

Thời gian trôi qua, bầu không khí căng thẳng đến cực điểm.

Cho đến khi Trần Thiên Nhiễm vung Hắc Kim Cổ Đao chạm vào một vật cứng như ‘đá ngầm’!

Sự tĩnh lặng hoàn toàn bị phá vỡ! 【Ủng hộ đi anh em ơi!!

Cầu tất cả mọi thứ!!】 *Oong!!* Khối đá ngầm đó giống như một chiếc van vòi nước, vừa được kích hoạt liền không ngừng truyền âm thanh đi xa!

Khiến mặt biển vốn bình lặng bắt đầu nổi lên những bọt khí lớn nhỏ khác nhau, như thể có thứ gì đó sắp trồi lên.

Lưu Phỉ Phỉ căng thẳng nắm chặt chiếc xẻng công binh trong tay, nuốt nước bọt một cái.

Dù là cô thì lúc này cũng không dám lên tiếng, chỉ biết sợ hãi nhìn bóng lưng vĩ ngạn bên cạnh.

Chỉ thấy toàn thân anh dâng trào chiến ý, tay phải nắm chặt Hắc Kim Cổ Đao, tay trái kết song chỉ, đôi mắt như mắt ưng đảo quét mặt hồ.

Ngay sau đó, anh từ từ hạ thấp trọng tâm, hai chân như đóng đinh vào mạn thuyền, miệng thốt ra từng câu chú ngữ cực kỳ khó hiểu.

Đúng lúc Lưu Phỉ Phỉ đang ngạc nhiên không biết anh định làm gì, bỗng nhiên mặt hồ phía trước bên trái nổi lên một cụm bọt khí lớn, và trong nháy mắt, một bóng dáng nửa người nửa cá xé toạc mặt nước lao ra!

Bóng dáng Giao nhân này sau khi rời mặt nước liền lao thẳng về phía Trần Thiên Nhiễm như đã xác định mục tiêu từ trước!

Mọi chuyện xảy ra chỉ trong vòng một giây.

Trên thuyền, Trần Thiên Nhiễm vẫn như không hề hay biết, Lưu Phỉ Phỉ cuống cuồng định cất tiếng cảnh báo!

Nhưng cảnh tượng xảy ra tiếp theo lại khiến cô hoàn toàn ngây người.

Chỉ thấy bóng dáng Giao nhân vừa nhảy vọt lên kia xuyên thẳng qua cơ thể Trần Thiên Nhiễm như một ảo ảnh!

Thậm chí không hề có cảm giác bị cản lại chút nào.

Giây tiếp theo, từ một hướng khác lại có một con Giao nhân có hình dáng tương tự tập kích tới!

"A!!" Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng định hét lên, nhưng kết quả vẫn

y hệt, Giao nhân xuyên qua cơ thể Trần Thiên Nhiễm, không gây ra bất kỳ thương tổn nào.

Điều này khiến trong lòng Lưu Phỉ Phỉ dấy lên nghi hoặc, chẳng lẽ cái gọi là Thiên Khuynh Âm Dương trận này chỉ là giải phóng những ảo ảnh này để dọa người thôi sao?

Lại qua vài giây, mặt hồ một lần nữa nổi bọt, một bóng dáng Giao nhân nhảy lên không trung, lao về phía Trần Thiên Nhiễm.

Chỉ có điều lần này Lưu Phỉ Phỉ không còn kinh ngạc như thế nữa, dù sao cũng chỉ là ảo ảnh, có gì mà phải...

Cô vừa nghĩ đến đó thì nghe thấy một tiếng 'keng' chói tai!

Binh khí va chạm!

"Hát!!" Trần Thiên Nhiễm gầm lên một tiếng, Hắc Kim Cổ Đao trong tay bùng nổ sức mạnh cực đại, chém nát nó chỉ trong một đao! *Phanh!!* Xác chết vỡ vụn rơi xuống nước, bắn lên từng đợt sóng.

"Thật đúng là nguy hiểm." Trần Thiên Nhiễm cảm thán một câu.

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh thì hoàn toàn hóa đá: "Không phải chứ?

Chương 81

Tiểu ca, vừa rồi là tình huống gì vậy?

Rõ ràng tôi thấy hai con Giao nhân kia xuyên qua người anh!

Rõ ràng là ảo ảnh mà!

Sao con thứ ba lại thành thật rồi?" Trần Thiên Nhiễm không quay đầu lại mà tiếp tục quan sát xung quanh, bình tĩnh nói: "Đây chính là điểm mạnh của Thiên Khuynh Âm Dương trận, nó có thể tạo ra đủ loại ảo tượng để tấn công cô, mà cô chỉ có thể chọn cách chống đỡ, vì cô hoàn toàn không biết nguy cơ thực sự ẩn giấu trong ảo ảnh nào!

Nếu không cẩn thận, rất có thể sẽ mất mạng!" "Hả?

Nhưng anh..." Lưu Phỉ Phỉ cố gắng nhớ lại dáng vẻ của anh vừa rồi, bộ dạng đó là hoàn toàn phớt lờ cơ mà!

Đâu có giống như đang chống đỡ hai ảo ảnh kia?

Bỗng nhiên!

Lại có Giao nhân tập kích, Lưu Phỉ Phỉ nỗ lực quan sát, cảm thấy con này có lẽ cũng là ảo ảnh. *Phập!!* Nhưng lại thấy song chỉ của Trần Thiên Nhiễm đột nhiên phát lực, trong nháy mắt đâm xuyên thấu đầu Giao nhân!

Óc bắn tung tóe!

Máu tươi lan ra, nhuộm đỏ cả con thuyền của bọn họ.

Sau khi ném xác Giao nhân xuống biển, anh mới lên tiếng: "Vì hiện tại vị trí phong thủy của tôi đang đồng bộ với Thiên Khuynh Âm Dương trận, cho nên những thứ nhảy lên mặt nước kia là thật hay giả, tôi đều nhìn thấu được!" Nghe vậy, Lưu Phỉ Phỉ lập tức đại ngộ,

nhưng khi nhìn thấy những mảnh óc kia, cô vẫn không khống chế được mà nôn thốc nôn tháo.

Khi mặt biển một lần nữa rơi vào tĩnh lặng, phòng livestream đã trở nên cực kỳ náo nhiệt. 【Vãi chưởng!!

Vãi chưởng!!

Lại bị Trần cẩu làm màu thành công rồi!

Ức chế quá đi mất!】 【Thằng cha này sao mà biết làm màu thế không biết!

Giết có mấy con Giao nhân mà cũng phải diễn sâu thế à?

Khốn khiếp!

Cái điệu bộ này ngầu quá rồi đấy!】 【WTF!!

Phải nói là có chút hâm mộ Trần cẩu nha!!

Vừa có nhan sắc vừa có thực lực!

Đậu xanh!!

Không được!

Càng nghĩ càng tức!】 【Giao nhân đâu?

Giao nhân đi đâu hết rồi?

Mau ra nuốt chửng Trần cẩu để trừ hại cho dân đi chứ!!】 Lúc này, giới chuyên gia đạo mộ cũng lên tiếng bình luận: 【Mưu kế của Trần Thiên Nhiễm thật sự rất mạnh, không ngờ có thể nghĩ ra cách đứng cùng phương vị với Thiên Khuynh Âm Dương trận để phân biệt thật giả của Giao nhân!

Chỉ riêng điểm này thôi đã thấy trình độ phong thủy của Trần Thiên Nhiễm thuộc hàng cực cao rồi!

Nhưng phương pháp này của cậu ta có nhược điểm rất lớn, một

khi rời khỏi con thuyền này thì phương pháp đó sẽ hoàn toàn bị phá vỡ!】 Cùng lúc đó, đợt tấn công của Giao nhân dưới nước cũng trở nên mãnh liệt hơn. *Phanh phanh phanh!!* Từ lúc đầu chỉ có một con tập kích, giờ đã biến thành ba bốn con cùng lúc tấn công!!

Nhưng trong ba bốn con đó có lẽ chỉ có một hai con là thật!

Trần Thiên Nhiễm giống như một cỗ máy giết chóc vô tình!

Mỗi lần vung đao là một lần thu hoạch xác Giao nhân!!

Đồng thời, tiến độ giải phong Hắc Kim Cổ Đao cũng không ngừng tăng lên!

Thực tế là mỗi khi Hắc Kim Cổ Đao chém giết kẻ địch đều có thể nhận được một chút tiến độ giải phong, chỉ có điều biên độ tăng trưởng này thực sự quá nhỏ.

Nhưng tích tiểu thành đại, tiến độ giải phong của Hắc Kim Cổ Đao đã đạt tới 7%, theo tính cách của hệ thống thì tám phần là đến 10% sẽ có một sự thay đổi hoàn toàn mới.

Nhất thời, nhìn những con Giao nhân kia, Trần Thiên Nhiễm bắt đầu thấy thèm thuồng!

Động tác vung đao chém giết càng trở nên hung mãnh vô cùng!

Khiến Lưu Phỉ Phỉ sợ hãi thu mình vào một góc run lẩy bẩy.

"Tiểu ca... tiểu ca..." Nhưng ngay khi Trần Thiên Nhiễm đang điên cuồng giết chóc, một con Giao nhân lặng lẽ bò lên thuyền và từ từ tiến về phía Lưu Phỉ Phỉ.

"A!!!" Một tiếng hét vang vọng mặt biển!

Ngay giây sau, Lưu Phỉ Phỉ đã bị con Giao nhân đó kéo tuột xuống nước!!

Tình huống lập tức trở nên vô cùng nguy cấp.

Trần Thiên Nhiễm không một chút do dự, nhún người nhảy vọt lên!! *Phanh!!* Cả hai cùng rơi xuống nước!!

Sự thay đổi đột ngột này khiến khán giả livestream thót tim! 【Vãi!!

Nói cái gì là có cái đó luôn!

Chuyên gia đạo mộ, ông là người thao túng hậu trường đấy à?】 【Phỉ Phỉ!

Phỉ Phỉ của tôi ơi!】 【Khốn khiếp!!

Cái trận pháp quái quỷ này sao quỷ dị thế!

Không thèm đánh theo bài bản gì cả!

Khốn nạn thật!】 Trong Cục Điều tra Dân dụng Phong thủy, thấy Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ cùng rơi xuống nước, hiện trường vang lên những tiếng thở dài đầy nuối tiếc.

"Đáng tiếc!

Thật là quá đáng tiếc!!" Vu Đức liên tục lắc đầu cảm thán.

"Một thiên tài phong thủy như vậy lại sắp phải bỏ mạng, thật sự rất đáng tiếc!

Thật không ngờ cậu ta có thể nghĩ ra cách giữ cùng phương vị với Thiên Khuynh Âm Dương trận để phán đoán.

Khả năng phán đoán quyết đoán này, e rằng thế gian hiếm ai có được!" Tiền Đức Lập đứng bên cạnh cũng gật đầu: "Tuy thân phận của cậu ta là một ẩn số, nhưng... bỏ mạng như vậy thực sự rất đáng tiếc!" Phan Tông Bạch nghe lời của hai người, lại xen vào một câu: "Cục trưởng, Tiền lão, tại sao cứ xuống nước là chắc chắn sẽ chết?

Anh ta ở dưới nước giữ cùng phương vị phong thủy không được sao?" Vu Đức nghe vậy quay đầu nhìn anh: "Trên mặt nước, sự đáng

sợ của Thiên Khuynh Âm Dương trận cậu đã thấy rồi đấy, sự thay đổi giữa ảo và thực thực sự rất khó nắm bắt.

Trần Thiên Nhiễm cũng nhờ vào một mẹo nhỏ mới có thể hóa hiểm thành lành.

Nhưng khi hai chân cậu ta rời khỏi con thuyền gỗ, phương vị đã hoàn toàn thay đổi.

Bởi vì Gỗ (Mộc) đại diện cho quẻ Chấn, tức là hướng Đông!

Điểm mấu chốt mà cậu ta dựa vào chính là con thuyền gỗ này!

Nếu không, tuyệt đối không thể duy trì cùng phương vị với Thiên Khuynh Âm Dương trận được." Phan Tông Bạch nghe giải đáp xong liền hiểu ra: "Xuống nước... giống như xông vào hồ sinh mệnh của nhà người ta rồi!!" Vu Đức khẽ ngẩng đầu: "Đại khái có thể hiểu như vậy." "Thật quá đáng tiếc," Phan Tông Bạch không khỏi cảm thán một tiếng.

Nhưng đúng lúc đó, trên màn hình livestream, một bóng người đột ngột nhảy vọt ra khỏi mặt nước. *Phanh!* Đáp xuống mạn thuyền gỗ một cách chính xác không sai một ly!!

Chính là Lưu Phỉ Phỉ!!

Cảnh tượng này khiến mọi người trong Cục Điều tra đều giật mình.

"Cái gì!!

Chương 82

Thoát rồi sao??" Tiền Đức Lập kinh hô.

Vu Đức cũng không nhịn được mà quan sát kỹ, nhưng ngoại trừ Lưu Phỉ Phỉ thoát thân, vẫn không thấy bóng dáng nào khác trồi lên mặt nước.

Đặc biệt là khi Lưu Phỉ Phỉ lệ đọng đầy mi, khản giọng gào khóc gọi "Tiểu ca, tiểu ca", lòng mọi người đều trĩu nặng.

"Theo tình hình này, chắc hẳn Trần Thiên Nhiễm đã dốc hết chút sức lực cuối cùng để cứu Lưu Phỉ Phỉ ra ngoài!" Vu Đức nhìn màn hình livestream phân tích.

Tiền Đức Lập cũng tán đồng: "Có lẽ cậu ta là một hiệp sĩ!

Một kẻ có tình có nghĩa!

Đáng được tôn trọng!" "Nhưng..." Phan Tông Bạch định nói gì đó nhưng rồi lại nhịn xuống.

Anh nhìn chằm chằm vào màn hình, nắm chặt hai nắm tay: Trần cẩu!

Chắc chắn không thể chết được!!

Đoạn Mộng Lâm ở bên cạnh càng khẳng định chắc nịch, thậm chí còn đang tưởng tượng đây chắc chắn là chương "phúc lợi ướt thân" rồi!!

Cùng lúc đó, trên một chiếc Mercedes đang lao nhanh về phía Ly Sơn, một ông lão nhìn màn hình livestream, không khỏi cảm thán một câu: "Trời đố kỵ anh tài, thật sự đáng tiếc, nếu có thể gia nhập Long Văn Ti của ta, e rằng có thể trở thành trụ cột của thế hệ mới!" "Chủ nhiệm, anh ta cũng chỉ có thế thôi, tôi chẳng thấy có gì đặc biệt." Một

cô gái tóc đỏ ngồi cạnh ông lão không chút bận tâm, liếc nhìn màn hình rồi nói tùy tiện.

Ông lão được gọi là Chủ nhiệm tên là Tôn Bảo Tuyền, ông lắc đầu: "Thế nên ta mới nói việc tu hành của Y Y cô còn nông cạn lắm.

Cậu ta bây giờ có lẽ chưa thể hiện ra thực lực có thể địch lại cô, nhưng tiềm lực mà cậu ta thể hiện ra là vô cùng tận!!

Chỉ có điều nói những chuyện này bây giờ cũng vô nghĩa rồi." Hứa Y Y không phản bác lại, trong đầu cô liên tục hiện lên gương mặt của Lưu Phỉ Phỉ.

Cô ngày thường không bao giờ xem tin tức hay phim ảnh gì cả nên không quen thuộc với Lưu Phỉ Phỉ.

Nhưng khi nhìn thấy gương mặt đó, cô lại có cảm giác kinh ngạc, gương mặt này sao lại giống người trong bức ảnh từ thời Dân Quốc treo ở nhà lão tổ thế này?

Là trùng hợp, hay còn có ẩn tình nào khác!

Đang lúc cô suy tư, Tôn Bảo Tuyền lên tiếng: "Hành động lần này vô cùng quan trọng, lát nữa gặp Tiết Ngạo Thiên thì đừng có cãi nhau với cậu ta đấy, nghe chưa?" "Con thèm vào mà cãi nhau với đồ trung nhị đó!" Hứa Y Y lộ vẻ tức giận, "Chỉ cần anh ta không chọc con, con tuyệt đối không thèm để ý." "Ha ha ha," Tôn Bảo Tuyền cười rồi lắc đầu, không nói gì thêm, chỉ nhìn lên bầu trời rồi trầm tư, miệng lẩm bẩm: "Cuối cùng thì cũng sắp tới lúc rồi." Tại tầng hai của Tam Thập Tam Thiên Lâu, một bóng người đang ngồi xếp bằng ở vị trí trung tâm, từ bụng hắn mọc ra vài chiếc xúc tu đáng sợ, bám chặt vào những xác chết cổ độc xung quanh.

Cứ sau vài giây, xúc tu lại đổi sang một cái xác khác, còn cái xác bị bỏ lại sẽ tan chảy đi một cách nhanh chóng bằng mắt thường!

Sức mạnh mà xúc tu phản hồi khiến gã Cổ sư phát ra những âm thanh sảng khoái: "A... thoải mái!!

Thoải mái quá!!

Chính là sức mạnh này!!

Ha ha ha ha!" Hắn liếc nhìn những xác chết cổ độc còn lại không nhiều tại hiện trường, ánh mắt lộ ra vẻ tham lam: "Chưa đủ!!

Vẫn chưa đủ!!

Chút cổ độc này làm sao đủ để ta luyện thành Vạn Độc Chi Thể!!

Trần Thiên Nhiễm, ngươi đừng để ta thất vọng nhé!

Ha ha ha!" Ngược lại, ở bên ngoài Tam Thập Tam Thiên Lâu, Tiết Ngạo Thiên bi phẫn ngửa mặt lên trời: "Không!!!

Thiên Nhiễm!!

Đối thủ truyền kiếp của ta!!

Sao ngươi có thể bỏ mạng sớm như vậy!!

Không!!

Chưa được thấy toàn lực của ta, đây sẽ là di hận suốt đời của ta!!" Trong góc, La Liêm và Bàng Long đang quấn băng gạc nhìn nhau, đều thấy được sự cạn lời đối với 'bệnh nhân trung nhị' trong mắt đối phương!

Rốt cuộc là bệnh viện tâm thần nào thả tên này ra vậy?

À!

Long Văn Ti à!

Thế thì không có gì lạ.

Nhưng đúng lúc đó, Bàng Long nhìn thấy một cảnh trên livestream, kinh hô: "Ngạo Thiên!!

Ngạo Thiên!!

Mau xem livestream!

Mau lên!" Anh ta vừa mới kìm nén cảm xúc, nghe vậy cũng không chậm trễ, lập tức nhìn vào điện thoại.

Giây tiếp theo liền thấy mặt nước vốn bình lặng bỗng nhiên nổi lên bọt khí như suối phun!

Tiếp đó là một cái xác nổi lên mặt nước!

Cổ độc Giao nhân!

Không chỉ vậy, hàng loạt bọt khí liên tục nổi lên, xác Giao nhân cổ độc cũng nối đuôi nhau hiện ra!

"Ha ha ha!" Tiết Ngạo Thiên lập tức phấn khích hét lớn: "Tốt tốt tốt, không hổ là người được Tiết Ngạo Thiên ta công nhận!!

Quả nhiên đỉnh chóp!!" Khu bình luận livestream cũng trôi qua một loạt chữ "Đỉnh". 【Vãi!!

Đỉnh quá!

Trần cẩu đúng là tiểu cường đánh không chết!!】【Đậu xanh!

Chỉ riêng hành động liều chết cứu Phỉ Phỉ, tôi chính thức làm fan của anh bạn này rồi!!】【Kháo!

Chỉ cần anh ta không tiếp tục đẩy thuyền với Phỉ Phỉ, anh ta chính là nam thần của tôi!!】【Thực lực của Trần cẩu đúng là không thể dùng cách thông thường để tóm gọn được!】Trong Cục Điều tra Dân dụng Phong thủy, Phan Tông Bạch nhìn những cái xác Giao nhân kia, không giấu được sự kinh ngạc kêu lên: "Trần cẩu đỉnh vãi!!

Má ơi!!

Thật là quá bá đạo rồi!!

Thế này mà cũng không chết?

Còn phản sát được bao nhiêu Giao nhân thế kia??

Giỏi lắm!!

Đúng là chiến sĩ thép tái thế mà!!" Lời vừa dứt, hiện trường im phăng phắc, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía anh, khiến Phan Tông Bạch ngượng ngùng thu liễm lại một chút.

Lúc này, Tiền Đức Lập lên tiếng: "Nói thì nói vậy, nhưng... muốn ở dưới nước, sân nhà của Giao nhân, mà đánh chết sạch bọn chúng, độ khó là không hề nhỏ!" "Chính xác là vậy," Vu Đức tán đồng, "Dù hiện tại có thể đánh chết nhiều con, nhưng sức lực rồi cũng có lúc cạn, lúc đó mới là đại nguy cơ!!" Cùng lúc đó ở dưới biển, Trần Thiên Nhiễm tay cầm đao, đôi mắt vằn đỏ quét qua lũ Giao nhân xung quanh, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười, chiến ý hừng hực, đôi môi khẽ động như đang nói: "Tới đây!!" So với nhận định của Vu Đức, Tiền Đức Lập hay giới đạo mộ, khi Trần Thiên Nhiễm xuống nước, anh mới nhận ra cách phá cục thực sự là gì!

Cái gọi là Thiên Khuynh Âm Dương trận trông có vẻ vô cùng đáng sợ, sơ sẩy một chút là mất mạng, nhưng thực tế không hẳn là vậy.

Thủy là quẻ Khảm.

Lúc mới vào tầng này, trong nhận định của Trần Thiên Nhiễm, vị trí quẻ Khảm chính là hướng hung hiểm nhất, một khi bước vào thì xác suất tử vong rất cao.

Vì vậy, anh mới cố gắng né tránh, dùng thuyền gỗ làm vật dẫn Mộc, tức là quẻ Chấn.

Đồng thời dùng nó để xây dựng một Thiên Khuynh Âm Dương trận nhỏ hơn, từ đó phán đoán ngược lại thực hư của lũ Giao nhân tấn công.

Chỉ có điều làm như vậy tiêu hao thể lực vô cùng lớn.

Theo dự đoán của anh, thậm chí không thể kiên trì quá mười phút.

Đương nhiên, có thể kiên trì mười phút đã đánh bại được 90% đàn ông trên đời rồi, chỉ là muốn vượt qua ải này thì vẫn khó.

Thu hồi suy nghĩ, Trần Thiên Nhiễm không khỏi cảm thấy may mắn.

Nếu không phải vì cứu Lưu Phỉ Phỉ, thực sự rất khó phát hiện ra điểm phá cục thực sự của trận này!

Ánh mắt anh quét qua, từng con Giao nhân cổ độc lộ ra khuôn mặt dữ tợn hung ác, sớm đã không thể chờ đợi mà lao tới!! *Xoẹt!!* Hắc Kim Cổ Đao vô cùng sắc bén!

Ngay cả khi chưa rút ra khỏi vỏ, nó vẫn sở hữu lực sát thương cực mạnh!

Chương 83

Trần Thiên Nhiễm không dám tưởng tượng nếu rút lưỡi đao ra thì tình hình sẽ khủng khiếp đến mức nào!

Để nhanh chóng giải phong Hắc Kim Cổ Đao, tất cả Giao nhân cổ độc tại hiện trường đều đã trở thành mục tiêu của anh! *Vút!* *Vút!* *Vút!!* Sau khi xuống nước, hiệu quả của Thiên Khuynh Âm Dương trận bị suy yếu đi rất nhiều.

Cộng thêm việc Trần Thiên Nhiễm kích hoạt Kỳ Lân Huyết để tăng cường chiến lực, mỗi đao vung ra đều tiễn một con Giao nhân cổ độc có thực lực tương đương 'Tiên Thiên' đi chầu trời!

Máu tươi nhuộm đỏ cả vùng biển này.

Ngay khi Trần Thiên Nhiễm vung thêm một đao nữa, anh chợt nhận ra sâu dưới đáy biển dường như có thứ gì đó tồn tại.

"Trận nhãn?" Trong đầu Trần Thiên Nhiễm lập tức nảy ra ý nghĩ này.

Trước đó ở cơ quan Lạc Bản đã có một chiếc hộp cơ quan do Ôn Thao đặt, mà hiện tại dưới đáy biển sâu này dường như cũng có thứ tương tự.

Anh không nghĩ nhiều, tay nâng đao hạ chém giết chết con Giao nhân đang lao tới, đồng thời tăng tốc lao xuống đáy biển!

Bất kể là thứ gì, cứ phải xuống xem mới biết được.

Nhưng lũ Giao nhân xung quanh như hiểu được mục đích của anh, lập tức ùa tới ngăn cản!

Số lượng quá đông và dày đặc khiến tốc độ tiến lên của Trần Thiên Nhiễm bị cản trở trực tiếp!

Không thể tiến thêm phân hào.

“Tốt lắm!

Ép ta phải không?” Cơn giận trào dâng trong lòng Trần Thiên Nhiễm, anh không rõ việc mình xuống nước có khiến Lưu Phỉ Phỉ gặp nguy hiểm không, điều anh có thể làm là nhanh chóng giải quyết rắc rối.

Đã như vậy thì bùng nổ Kỳ Lân Huyết thôi! *Oành!!* Trong nháy mắt!

Nhiệt độ nóng rực thiêu đốt vùng đáy biển này!

Ngọn lửa bùng lên, lượng lớn bọt khí bắt đầu bốc lên trên!

Trên mặt biển, thấy Trần Thiên Nhiễm mãi không trồi lên, cộng thêm việc không còn xác Giao nhân nổi lên nữa, Lưu Phỉ Phỉ trên thuyền gỗ bắt đầu lo lắng.

“Tiểu ca?

Tiểu ca!!” Nhưng dù gọi thế nào cũng vô ích, bởi mặt biển như đã chết lặng, ngay cả một gợn sóng cũng không còn.

Khán giả trong phòng livestream cũng vô cùng căng thẳng. 【Trần cẩu làm sao vậy?

Sao vẫn chưa ra?

Không lẽ thật sự không ra được nữa rồi?】 【Vãi??

Thật hay giả thế?

Nếu không có Trần cẩu thì Phỉ Phỉ làm sao sống sót ra khỏi Thủy Hoàng Lăng được!】 【Khốn khiếp!

Cái bọn Long Văn Ti này chẳng đáng tin chút nào!

Lâu thế rồi mà vẫn chưa đuổi kịp?

Làm ăn kiểu gì vậy?】 Giới đạo mộ cũng gửi bình luận cảm thán: 【Thiên Khuynh Âm Dương trận đáng sợ, vốn dĩ đã cực kỳ hiếm thấy, người có thể phá trận lại càng ít hơn.

Trần Thiên Nhiễm cũng đã cố hết sức rồi!

Còn về việc tại sao Long Văn Ti vẫn chưa đuổi kịp, theo tôi thấy, có lẽ họ coi Trần Thiên Nhiễm như kẻ dò đường, để cậu ta đi thử các loại cơ quan, giúp họ vượt ải an toàn mà thôi!】 Những lời kích động này lập tức thổi bùng cơn giận của khán giả. 【Đậu xanh!

Có lý lắm!

Hèn gì lâu như vậy vẫn chưa xuất hiện!】 【Tê!!

Hóa ra là vậy!

Hèn gì lúc trước tên tráng hán kia còn lôi kéo, kết quả là lôi kéo không được nên các người dùng Trần cẩu và Phỉ Phỉ làm vật thí nghiệm luôn à?】 【Tốt lắm!

Hóa ra là thế!

Bây giờ thì tôi hiểu thông suốt rồi!】 Trong Cục Điều tra Dân dụng Phong thủy, Tiền Đức Lập lập tức nổi trận lôi đình: "Cái thằng đạo mộ hành gia này là cái thứ gì!

Dám bắt đầu châm chọc sao?

Tiên sư nhà nó, đừng để lão phu tìm thấy ngươi ở đâu!" Trong lúc ông đang giận dữ, Vu Đức cũng nhướng mày: "Lão Tiền, tình hình có gì đó không ổn!

Nhìn kìa!!" Tiền Đức Lập vừa định lôi điện thoại ra gọi, nhìn thấy màn hình livestream cũng hoàn toàn ngây người.

"Cái gì??" Chỉ thấy mặt biển vốn phẳng lặng đột nhiên nổi lên lượng lớn bọt khí, tiếp sau đó là sôi sùng sục!! *Ào!!* Cả vùng biển

như một nồi nước sôi!

Nhiệt độ nóng rực khiến Lưu Phỉ Phỉ mướt mải mồ hôi.

Nhìn cảnh này, Tiền Đức Lập đã quên sạch mấy cái trò tiểu xảo của gã đạo mộ kia, nghiêm túc nói: "Lão Vu, đây chính là hiệu quả của Thiên Khuynh Âm Dương trận sao?

Ngay cả nước cũng có thể biến thành hỏa?

Cái này cũng quá mạnh rồi!" "Đúng vậy!" Vu Đức cảm thán vạn phần, "Đây chính là Thiên Khuynh Âm Dương trận!

Đảo lộn âm dương, xoay chuyển thủy hỏa tự nhiên không thành vấn đề!" Lâm Vũ, người chưa bao giờ lên tiếng, hiếm hoi mở lời: "Nếu ở trong nước thì Trần Thiên Nhiễm sống chết chưa rõ, nhưng ở trong biển lửa này... muốn sống sót, có lẽ chỉ có thể trông chờ vào ông trời!" Phan Tông Bạch rơi vào im lặng, không nói thêm lời nào, dù anh tin tưởng năng lực của Trần Thiên Nhiễm đến đâu thì trước một đại cục phong thủy có thể đảo lộn cả thủy hỏa thế này, làm sao có thể sống sót được.

Trừ phi ngọn lửa này là do anh tạo ra, nhưng khả năng đó chắc chắn là thấp hơn nữa.

Bỗng nhiên, một tiếng kinh hô thu hút sự chú ý của mọi người, Đoạn Mộng Lâm lay mạnh Phan Tông Bạch: "Mau!!

Mau nhìn kìa!!

Trong nước... không!

Trong lửa có người!!

Có người kìa!!!" Giây tiếp theo, tất cả mọi người đồng loạt nhìn sang!

Thấy trong đám lửa rực cháy kia, một bóng dáng với thân hình

cường tráng đang từ từ bò lên thuyền gỗ!

Tuy rằng thủy hỏa đảo lộn, nhưng vị trí con thuyền gỗ dường như không bị ảnh hưởng quá nhiều.

Khi Lưu Phỉ Phỉ nhìn rõ gương mặt người tới, cô hét lên: "Tiểu ca!!

Tiểu ca!

Anh không sao!!" Cô nói rồi định lao tới, nhưng nhận ra phần thân trên của đối phương quần áo đã bị thiêu hủy, lộ ra những khối cơ bắp rắn chắc và hình xăm Kỳ Lân dữ tợn, cô liền nuốt nước bọt, hạ đôi bàn tay đang định hành động xuống!

Không được!!

Không được!!

Bây giờ thì không được!!

Ngược lại, Trần Thiên Nhiễm một tay cầm đao, tay kia cầm một thứ như quả cầu pha lê, chậm rãi đứng dậy, phía sau là mặt biển đang dần bình lặng.

Đứng yên một lát, đột nhiên một con Giao nhân may mắn sống sót phá nước lao ra!

Chưa kịp để nó tấn công, Trần Thiên Nhiễm đã vung một đao! *Vút!* Một đao chém đầu.

Cho đến lúc này, Trần Thiên Nhiễm mới ngước mắt nhìn Lưu Phỉ Phỉ đang đỏ hoe mắt: "Đừng sợ, có tôi đây." *Tái bút!

Anh em ơi!

Cầu xin đó!

Chương 84

Cầu cầu cầu cầu!* Câu nói nhẹ nhàng ôn nhu này của Trần Thiên Nhiễm so với dáng vẻ sát phạt quyết đoán lúc nãy tạo ra sự tương phản quá mạnh mẽ.

Thậm chí khiến Lưu Phỉ Phỉ – vốn đang cố kìm nén không khóc – phải lao tới như một đóa hoa lê trong mưa: "Hu hu hu!!

Sao anh lại ở dưới đó lâu như thế, tôi... tôi suýt chút nữa tưởng anh chết rồi!!" Trần Thiên Nhiễm cũng không từ chối, dang rộng hai tay để mặc cơ thể kiều diễm của cô ùa tới ôm chặt lấy mình, trao cho cô cảm giác an toàn lớn nhất.

Đây không phải là tình cảm nam nữ gì cả, chỉ là sau một thời gian bên nhau nên lo lắng cho đồng đội mà thôi.

Đã vậy, với tư cách là đồng đội, anh đương nhiên phải an ủi một chút.

Anh đưa tay nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng cô, an ủi: "Tôi đến tham gia chương trình thôi mà, làm sao có thể chết được chứ." Lưu Phỉ Phỉ từ từ ngước lên nhìn gương mặt nghiêm túc của anh: "Anh... thôi đi." Cô định mắng anh quá lỗ mãng vài câu nhưng rồi lại thôi.

Nhưng ngay giây sau, Lưu Phỉ Phỉ chợt nhận ra tay mình đang ôm eo đối phương từ lúc nào?

Cơ bắp săn chắc thế này, cảm giác thật là tuyệt!

Không đúng!!

Chờ đã!!

Không được!!

Suy nghĩ sao có thể phóng túng như thế được!! *Vút!!* Hai má Lưu Phỉ Phỉ ửng hồng, nhanh chóng buông tay ra, thoát khỏi bàn tay to lớn của Trần Thiên Nhiễm, chạy về phía đuôi thuyền, quay lưng đi, hai tay ôm lấy khuôn mặt đang nóng bừng: "Đừng có mà nói khoác!

Lần này là do anh may mắn thôi!!

Lần sau không được mạo hiểm như vậy nữa!" Trần Thiên Nhiễm không hiểu sao cô lại bỏ chạy, cứ cho là cô đang xúc động trước tình bạn đi!

Đúng!

Nhất định là như vậy!

Con gái bây giờ đều không thích giao lưu với bạn tốt!

Thật là đáng tiếc!

Anh thu hồi suy nghĩ nhạy bén của mình, nói: "Đương nhiên, nhưng..." "Nhưng?" Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc quay đầu lại: "Còn có chữ nhưng nữa?" "Nếu cô còn gặp nguy hiểm, tôi nhất định sẽ làm điều tương tự." Trần Thiên Nhiễm kiên định nói xong liền tiếp tục dùng Hắc Kim Cổ Đao khỏa nước, hoàn toàn không chú ý đến Lưu Phỉ Phỉ lúc này mặt đỏ như lửa đốt sau khi nghe câu nói đó. *Bá!!* Lưu Phỉ Phỉ quay ngoắt đầu lại lần nữa, trong đầu đầy những dấu hỏi chấm lớn, nội tâm thì dậy sóng không thôi.

Cái này... cái này là sao đây!!

Câu nói đó của anh có ý gì hả!!

Tỏ tình??

Không phải!!

Có người bình thường nào lại tỏ tình lúc đang đi đạo mộ không?

Cái đồ thẳng nam thép này!

Nhưng... nhưng nếu không phải tỏ tình thì là cái gì?

Tình bạn!!

Bạn tốt!!

À!

Đúng đúng đúng!

Chúng ta chắc chắn là bạn tốt vượt trên tình bạn!!

Đồng đội!

Con thuyền gỗ chậm rãi lướt đi trên mặt biển, nhưng lần này không còn Giao nhân quấy nhiễu nữa, một đường thuận lợi không gì cản trở.

Còn trong phòng livestream thì nổ tung rồi! 【Mẹ kiếp!!

Trần cẩu!!

Ngươi dám tỏ tình sao??

Khốn khiếp!!

Mạng lớn sống sót là ngươi tỏ tình luôn à??

Cái diễn biến thần thánh gì thế này?

Ngươi tưởng ngươi đang đóng anime Nhật Bản hả!】 【Trần cẩu!

Ngươi đang đùa với lửa đấy!

Đời này ngươi đừng hòng bước chân ra khỏi Thủy Hoàng Lăng!】 【Cái... cái mức độ CP này!!

Sao càng lúc càng mạnh thế?

Đã bảo là đạo mộ mà, ngươi lại nói chuyện yêu đương với tôi à?

Đậu xanh!!

Tố cáo tên này đi!】【Đạo mộ thì cứ lo đạo mộ cho tử tế!!

Đừng có bày đặt mấy trò yêu ma quỷ quái này!!】Giữa vô vàn lời chỉ trích dữ dội từ fan của Phỉ Phỉ, giới đạo mộ cũng cảm thán vạn phần:【Vận khí của Trần Thiên Nhiễm thật sự không tồi, trong tình huống như vậy mà cũng có thể thoát thân trong gang tấc!

Đôi khi, vận khí cũng là một biểu hiện của thực lực!】Trong khi khán giả quan tâm đến mối quan hệ giữa hai người, thì trong Cục Điều tra Dân dụng Phong thủy, Phan Tông Bạch lại kinh hô: "Trần cẩu đỉnh quá!!

Thế này mà cũng qua được!!

Vậy tầng thứ tư chắc chắn không vấn đề gì rồi!

Thực lực này quá mạnh!!" Dứt lời, Tiền Đức Lập lắc đầu: "Khó nói lắm, cậu ta không biết cao thủ Cổ Môn đã lẻn vào trong!

Nếu là Tiết Ngạo Thiên thì có lẽ vì đầu óc chập mạch mà tha cho cậu ta, nhưng nếu là Cổ Môn, tuyệt đối sẽ không buông tha." "Hả?

Tiết Ngạo Thiên chập mạch thì tôi hiểu, nhưng..." Phan Tông Bạch nghi hoặc hỏi: "Tại sao cao thủ Cổ Môn lại nhắm vào anh ta?" Tiền Đức Lập giải thích: "Giang hồ Bát Môn khởi nguồn từ thời Xuân Thu, huy hoàng vào thời nhà Tần!

Từ việc Cơ Quan Thuật của thủy tổ Cơ Quan Môn – đại sư Lỗ Ban đều lưu lạc trong Thủy Hoàng Lăng có thể thấy, e rằng trong Tam Thập Tam Thiên này còn không ít truyền thừa của các thế lực khác!

Ví dụ như truyền thừa của Cổ Môn!" "Cái gì!" Phan Tông Bạch giật mình, đồng tử co rút lại, lập tức nhận ra một điều: "Vậy chẳng phải Thủy Hoàng Lăng này rất náo nhiệt sao?

Cổ Môn đã nghĩ tới tầng này, vậy chẳng lẽ những kẻ khác không tới góp vui?

Lại thêm hậu duệ của Thập Tam Tặc nữa, quá loạn rồi!

Thủy Hoàng Lăng này quá loạn rồi!!" "Không!" Tiền Đức Lập lắc đầu, "Không phải Thủy Hoàng Lăng loạn, mà là cả giang hồ sẽ bị khuấy động!

Tất cả sẽ vì một mình Trần Thiên Nhiễm này mà sóng cuộn mây vần!" Đang nói dở, Tôn Đông Khánh đang làm việc ngẩng đầu lên: "Có lẽ tầng thứ tư không dễ xông vào như vậy đâu!" "Ồ?" Tiền Đức Lập nghi hoặc quay lại: "Có phát hiện mới sao?" Nhất thời, mọi người xung quanh cũng đổ dồn ánh mắt về phía ông, đối với cuốn sổ tay của Ôn Thao họ cũng đầy tò mò.

Tôn Đông Khánh sau khi sắp xếp lại suy nghĩ cẩn thận mới lên tiếng: "Theo ghi chép trong sổ tay Ôn Thao, tầng thứ tư có lẽ là một kiểu thử thách, nhưng không giống với Tam Khảo của Lỗ Ban, mà chỉ có một cửa duy nhất!

Kẻ thắng có thể nhận được truyền thừa của thủy tổ Cổ Môn!" "Thật sự có luôn!!" Phan Tông Bạch không nhịn được kinh hô, nhìn Tiết Ngạo Thiên – một cao thủ Long Văn Ti mà cũng đấu với gã Cổ sư bất phân thắng bại trên livestream, có thể thấy lũ Cổ sư này mạnh cỡ nào!

Nếu để đối phương lấy được truyền thừa của thủy tổ, chẳng phải sẽ còn mạnh hơn sao!

Sau chuyện này, tình cảnh của Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ sẽ càng thêm nguy hiểm!

Vu Đức cũng cảm thán: "Có sống sót được hay không, có lẽ phải xem tạo hóa của hai người bọn họ rồi!

Không biết vận khí của cậu ta còn dùng được đến bao giờ nữa!" Trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã đưa Lưu Phỉ Phỉ vào

trong đường hầm, nhưng anh không vội mở cửa mà ngồi xếp bằng điều chỉnh nhịp tim.

Chương 85

Đồng thời trong đầu cũng nghĩ đến quả cầu lấy được dưới đáy biển.

Theo thông tin từ Mạc Kim Phù, quả cầu này tên là Vong Xuyên Châu, nhưng tác dụng cụ thể thì chưa rõ.

Chỉ có điều, việc Giao nhân điên cuồng canh giữ nó đã đủ nói lên vấn đề!

Giá trị chắc chắn vô cùng cao!!

Nghỉ ngơi một lát, Trần Thiên Nhiễm từ từ mở mắt, theo bản năng nhìn về phía sau, loáng thoáng thấy một bóng người.

Anh khẽ nhíu mày: "Ảo giác sao?" Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc quay đầu lại: "Sao vậy, tiểu ca?" "Không có gì, đi thôi!" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu, tiến đến trước cửa đồng xanh, dùng Phát Khâu Song Chỉ bẻ khóa cơ quan một cách dễ dàng.

Nhưng đúng vào lúc anh giơ tay đẩy cửa!!

Một luồng hơi thở áp bức đến kinh người từ phía sau đột ngột ập tới!!

"Hừ!!" Trần Thiên Nhiễm đã có sự đề phòng, xoay người vung Hắc Kim Cổ Đao chém ngang! *Phanh!!* Trong chớp mắt, hai bên đã bùng nổ thế công cực mạnh!

Sự va chạm giữa đao và đoản kiếm bắn ra những tia lửa vô cùng chói mắt!

Và cũng chính khoảnh khắc đó, Trần Thiên Nhiễm đã nhìn rõ khuôn mặt dữ tợn đáng sợ của đối phương.

“Cổ độc thi thể?” Trần Thiên Nhiễm theo bản năng lẩm bẩm, nhưng rồi lập tức phủ định: “Không đúng!!

Có sinh khí, ngươi là người sống!!” “Ha ha ha, coi như ngươi cũng có chút nhãn lực!” Gã Cổ sư cười lạnh, xoay tay cầm đoản kiếm đâm thẳng vào bụng Trần Thiên Nhiễm đang không có phòng bị.

Nhưng thể thuật của đối phương không hề yếu, đặc biệt là thị lực đã tăng vọt sau khi trải qua Tam Khảo của Lỗ Ban, bất kỳ cử động nhỏ nào cũng giúp anh dự đoán được.

Đột nhiên, anh lùi lại nửa bước, né tránh nhát đao trong gang tấc, đồng thời sức mạnh trong cơ thể bùng nổ!

Một đao bị chặn đứng vừa rồi lại một lần nữa hạ xuống! *Phanh!! * Đao mang bắn tứ tung!

Ép gã Cổ sư phải lùi lại!

Nhưng sự việc chưa dừng lại ở đó, Trần Thiên Nhiễm bước lớn lao tới, đuổi kịp đối phương trong chớp mắt, Hắc Kim Cổ Đao giơ cao quá đầu: “Chết đi!!!” Gã Cổ sư đang lùi lại không hề hoảng loạn, ngược lại còn cười nanh ác: “Khoảng cách gần thế này!

Ưu thế thuộc về ta!!” Oành!!

Cổ độc bùng phát!

Trong lúc tầm nhìn bị che khuất, đoản kiếm đột nhiên đâm ra!

Đòn này nếu trúng đích, cộng thêm cổ độc xâm nhập, không chết cũng tàn phế!

Nhưng ngay khi đoản kiếm sắp trúng đích, *keng!!* nó lại như đâm vào tảng đá lớn!

Cứng rắn!

Cứng rắn vô cùng!!

“Cái gì!!” Gã Cổ sư định rút về nhưng kinh ngạc nhận ra không thể nhúc nhích nổi!

Giống như bị một chiếc kìm khổng lồ kẹp chặt!!

Cũng trong khoảnh khắc đó, Hắc Kim Cổ Đao đã chém xuống! *Bá!!* Đao mang lại một lần nữa rơi xuống, nhưng cũng chỉ chém tan màn sương đen, còn gã Cổ sư đã lùi ra xa ba mét!

Trần Thiên Nhiễm không truy kích tiếp, mà nhấc tay trái lên nhìn thanh đoản kiếm đầy cổ độc: “Hừ, không hổ danh Cổ Môn, thật là nham hiểm đến cực điểm!” Anh nói đoạn tùy ý ném thanh đoản kiếm xuống đất. *Keng!* Sắc mặt gã Cổ sư hơi khó coi, lập tức chú ý đến song chỉ của đối phương: “Chỉ công thật lợi hại!!

Thật không đơn giản!!” Hắn cảm thán, sương đen trên người liên tục bốc lên, cái miệng lớn ở bụng từ từ há ra, thò ra một chiếc lưỡi khổng lồ: “Nhưng truyền thừa Cổ Môn này chắc chắn thuộc về Sa Tống Xuân ta!!” Trong nháy mắt, tốc độ của hắn tăng lên gấp bội, chớp mắt đã lao tới tập kích!

Trần Thiên Nhiễm không thể né tránh, nhanh chóng nhấc Hắc Kim Cổ Đao lên đỡ! *Keng!!* Sức mạnh khổng lồ ngay lập tức đánh bật anh vào tường đá, sau đó là những cú đấm liên hồi như mưa sa!

Mỗi cú đấm đều mang theo sát thương cực mạnh! *Phanh phanh phanh!!* Lưu Phỉ Phỉ đứng xa nhìn cảnh này sớm đã lo lắng không yên: “Tiểu ca!!

Tiểu ca!!!” Sa Tống Xuân nghe thấy liền đột nhiên quay đầu, lưỡi liếm liếm răng, phát ra âm thanh khàn khàn: “Nữ minh tinh hàng đầu sao?

Khặc khặc khặc!

Máu của cô chắc hẳn là ngon lắm!!” Hắn vừa định lao về phía

Lưu Phỉ Phỉ, nhưng đúng lúc đó, một bàn tay lớn đã tóm chặt lấy vai hắn: "Ta cho ngươi đi rồi sao?" *Phanh!!* Sau khi trải qua thử thách cuối cùng của Lỗ Ban, Trần Thiên Nhiễm dù không kích hoạt Kỳ Lân Huyết thì sức mạnh đó cũng đã vượt mức bình thường, anh túm lấy đối phương đập mạnh xuống đất!

Hoàn toàn thay đổi phương thức chiến đấu ban đầu.

Từng đao từng thức sao?

Thôi đi!

Phiền phức quá!

Đập thẳng cho nhanh! *Phanh phanh phanh!!* Mỗi đấm là một cái hố, đánh cho Sa Tống Xuân lún sâu xuống đất, còn Trần Thiên Nhiễm thì gào lên như một kẻ điên: "Vừa nãy ngươi đánh sướng lắm mà?

Đứng lên!

Tới đây!!" Cục diện xoay chuyển trong nháy mắt!

Nhưng ngay sau đó, Sa Tống Xuân lộn người né tránh!

Hắn lau vết máu nơi khóe miệng, e dè nhìn Trần Thiên Nhiễm – kẻ đang giống như một vũ khí hình người: "Không hổ là người đã vượt qua Tam Khảo của Lỗ Ban, sự gia trì sức mạnh này thật khiến người ta phải e dè!!" Trần Thiên Nhiễm xoa nắn đôi bàn tay, chuẩn bị bùng nổ Phát Khâu Song Chỉ ở cả hai tay!

Nắm đấm không đánh chết được ngươi thì dùng Phát Khâu Song Chỉ!

Tăng phúc gấp bội, xe bọc thép ta cũng chọc thủng cho ngươi xem!!

Nhưng giây tiếp theo, cái miệng khổng lồ ở bụng Sa Tống Xuân từ từ nhả ra một quả cầu.

Nói là cầu, nhưng trông nó giống một thứ gì đó bọc trong nhau thai hơn.

“Ngươi giỏi lắm!!

Dám ép ta phải dùng đến con bài tẩy!!” Trong lời nói, cái nhau thai đó bắt đầu ngọ nguậy!

Thứ bên trong từ từ xé rách nhau thai, một đứa trẻ cao nửa mét chậm rãi đứng dậy, da dẻ xanh xao, toàn thân tỏa ra âm khí khủng khiếp, diện mục dữ tợn như ác quỷ đến từ địa ngục!

Miệng thốt ra tiếng người: “Mẹ!

Con muốn mẹ!!

Mẹ ơi!!” Sa Tống Xuân cúi người xuống nói với đứa trẻ: “Mẹ của con bị kẻ xấu giết chết rồi!!

Bây giờ cha muốn con giết chết hắn!!” “Kẻ xấu!!

Kẻ xấu!!” Đứa trẻ quay đầu lại, đôi mắt đỏ rực lập tức khóa chặt vào Trần Thiên Nhiễm.

Đột nhiên, bóng dáng nó mờ đi!

Khi hiện rõ lại, nó đã đến trước mặt Trần Thiên Nhiễm chưa đầy nửa mét!

Nắm đấm xanh xao vung ra trong nháy mắt!

Đồng tử Trần Thiên Nhiễm co rụt lại!

Lập tức giơ tay đỡ! *Phanh!!* Sức mạnh khổng lồ, thậm chí còn vượt xa con rối cơ quan nổi điên ở Tam Khảo của Lỗ Ban!

“Mẹ ơi!!

Trả mẹ cho con!

Trả mẹ cho con!!” *Phanh phanh phanh!!* Chỉ mới chạm mặt,

Trần Thiên Nhiễm đã hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, còn Sa Tống Xuân ở đằng xa lại cười nanh ác: "Ha ha ha!

Đây chính là Cổ Độc Thi Thể mà ta luyện chế từ chín mươi chín đứa trẻ sơ sinh tươi mới đấy!!

Chương 86

Có thể nói là hội tụ thiên địa âm khí!!

Chiến lực trực bức kỳ nhân cấp Đại sư!!

Thằng nhóc!

Ngoan ngoãn trở thành thức ăn cho bảo bảo nhà ta đi!!" "Khốn khiếp!!" Trần Thiên Nhiễm giận dữ mắng mỏ, nhưng cơ thể bị thế công của đối phương đè ép chặt chẽ!

Phòng livestream đã hoàn toàn nổ tung! 【Mẹ nó chứ!!

Tình hình gì thế này?

Sao cái gã Sa Tống Xuân kia lại mạnh thế?

Thậm chí đánh cho Trần cẩu ra nông nỗi này?

Còn đứa trẻ kia trông kinh tởm quá!!】【Lầu trên ơi!

Điểm mấu chốt không phải ở đó, mà là đứa trẻ kia, nó lại được tạo ra bằng thủ đoạn tàn nhẫn như vậy, thật là trời đất không dung!

Loại khốn khiếp này!

Nhất định phải chết!!】【Trần cẩu!

Phản kích đi!!

Mau phản kích đi!!

Loại súc sinh này nhất định phải giết chết nó!!

Nếu không ông trời cũng không nhìn nổi đâu!!】Giữa những lời phẫn nộ, giới đạo mộ cũng lập tức đăng một dòng bình luận: 【Sa Tống Xuân, ngay cả Cổ Môn cũng đang truy nã hắn!

Kẻ này có thể nói là sự tồn tại nham hiểm và độc ác nhất thế gian!

Sát hại sinh mạng không đếm xuể!!

Thậm chí đã có kỳ nhân cấp Đại sư thảm bại dưới tay hắn!!】 Những lời này lại một lần nữa đẩy cuộc khủng hoảng lên cao trào!

Mọi người đều không dám nhìn thẳng vào màn hình cảnh Trần Thiên Nhiễm đang bị đánh tơi bời!

Bên ngoài Tam Thập Tam Thiên Lâu, Tiết Ngạo Thiên nhìn màn hình livestream đã nổi trận lôi đình: "Khốn khiếp!!

Khốn khiếp!!

Trần Thiên Nhiễm chỉ có thể bị ta đánh bại!!

Chỉ có thể là ta thôi!!

Khốn khiếp!!" Bàng Long ở bên cạnh sắc mặt cũng rất khó coi, anh ta tự nhiên nhìn ra được sự mạnh mẽ của Cổ Độc Thi Thể của Sa Tống Xuân!

Càng hiểu rằng cuộc khủng hoảng này e rằng là một tử cục!

Cùng lúc đó, bên ngoài đạo động, Chủ nhiệm Long Văn Ti – Tôn Bảo Tuyền đã tới nơi, ông nhìn màn hình điện thoại cảnh Trần Thiên Nhiễm liên tục bị đánh, lắc đầu cảm thán: "Đáng tiếc, may mắn thoát khỏi Thiên Khuynh Âm Dương trận, giờ lại bị kẻ tiểu nhân Cổ Môn quấn thân, thời cũng mệnh vậy." Nói xong, ông nhìn sang Hứa Y Y bên cạnh: "Ta xuống mộ, Y Y, con ở đây canh giữ, phái bất cứ ai dám xông vào đạo động, giết!" Tôn Bảo Tuyền tuy tuổi đã cao nhưng thân thủ không hề kém cạnh, chỉ trong vài giây đã vượt qua nhiều chướng ngại và đến được bên ngoài Tam Thập Tam Thiên Lâu.

Nhìn luồng âm khí nồng nặc trong tòa Thiên Lâu giả đó, ông nhíu mày: "Thật sự rất mạnh, năm đó Thủy Hoàng rốt cuộc đã dùng năng lực gì để trấn áp lũ yêu ma này!" Trong lúc ông lẩm bẩm, Tiết Ngạo Thiên vội vàng tiến tới: "Chủ nhiệm!

Mau mở cửa đi!

Nếu không mở cửa, Trần Thiên Nhiễm sẽ chết mất!!

Sao anh ta có thể bại dưới tay kẻ tiểu nhân Cổ Môn được!

Có thua cũng phải thua dưới tay tôi mới thể diện chứ!!" Tôn Bảo Tuyền nghe những lời cực kỳ trung nhị của đối phương, khóe miệng khẽ giật giật: "Cậu thật là..." Sau đó ông thở dài bất lực: "Trước khi ta xuống mộ, cuộc chiến của họ đã vào giai đoạn bạch nhiệt hóa, mà ta mở cửa cũng cần thời gian, đợi đến khi mở được, e rằng đã..." Ông định nói là không kịp nữa, nhưng Bàng Long ở bên cạnh đột nhiên lên tiếng: "Không!!

Hình như... hình như xuất hiện chuyển biến rồi!" Câu nói này khiến mọi người tại hiện trường đồng loạt quay lại nhìn, Bàng Long lập tức xoay màn hình điện thoại sang!

Chỉ thấy trên livestream, Trần Thiên Nhiễm vốn đang ở thế yếu bỗng nhiên toàn thân tỏa ra một sắc đỏ như máu!!

Sức mạnh đột ngột tăng vọt!!

"Hát!!!" Sức mạnh bùng nổ, một cú đấm ngàn cân tung ra! *Phanh!!* Đứa trẻ kia lập tức bị đánh bay, nhưng giây tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm đã áp sát trong chớp mắt, tiến độ giải phong Hắc Kim Cổ Đao đã đạt 10%, uy lực tăng vọt!

Cộng thêm việc lúc này anh kích hoạt Kỳ Lân Huyết trong cơ thể, sức mạnh đã tăng thêm một tầng cao mới! *Bá!!* Hắc Kim Cổ Đao nặng nề chém xuống!

Đao mang xé toạc không gian!

Giống như lưỡi cày để lại một rãnh sâu trên mặt đất!

Còn đứa trẻ cổ độc kia bị chém làm đôi, miệng liên tục thốt ra

những lời khàn khàn sắc nhọn: “Mẹ ơi!

Con muốn mẹ!” Trần Thiên Nhiễm thở hổn hển đầy mệt mỏi, phớt lờ đứa trẻ, từ từ ngước mắt nhìn Sa Tống Xuân trước mặt: “Đến lượt ngươi rồi!” Đối phương đồng tử co rụt, toàn thân run rẩy, nhưng cơn giận còn mãnh liệt hơn: “Khốn kiếp!

Khốn kiếp!!

Ngươi dám!

Ngươi dám!!” Sa Tống Xuân đột nhiên cơ thể phình to, hình dạng dần trở nên quái dị!

Giọng nói cũng ngày càng giống đứa trẻ vừa rồi: “Ngươi!!

Ngươi!!

Ngươi dám...” *Oành!!* Ngay khoảnh khắc hắn thốt ra nửa câu sau, Trần Thiên Nhiễm tay cầm Hắc Kim Cổ Đao bùng nổ một đòn cuồng bạo!

“Ngươi dám!!!” Sa Tống Xuân giận dữ gào thét, âm khí bùng nổ, đồng thời hai tay duỗi ra một lần nữa phát động thế công cực mạnh, hai tay hóa thành móng vuốt sắc nhọn lao thẳng về phía Trần Thiên Nhiễm!

Trong chớp nhoáng!

Một đạo bạch quang đột nhiên hiện ra!

Ép chế mạnh mẽ Sa Tống Xuân!

Sự thay đổi đột ngột này khiến Trần Thiên Nhiễm hơi trở tay không kịp, nhưng anh lập tức phản ứng, tay lấy ra viên Vong Xuyên Châu và trực tiếp bóp chặt trong tay ném về phía Sa Tống Xuân!

Vong Xuyên Châu càng áp sát Sa Tống Xuân, áp lực đối với hắn càng lớn!!

“Khốn khiếp!!

Khốn khiếp!!” Hắn điên cuồng gào thét nhưng cũng chỉ là đang giãy chết, và trong khoảnh khắc đó, đột nhiên buông xuôi!

Để mặc lưỡi đao của Trần Thiên Nhiễm cứa qua cổ họng hắn!! *Bá!!* *Oành!!* Hắc Kim Cổ Đao lướt qua, cái xác lập tức đầu lìa khỏi cổ.

Trần Thiên Nhiễm nhíu chặt lông mày, nhìn cái xác rơi vào suy nghĩ sâu xa.

Còn phòng livestream thì sôi sục không thôi. 【Trời đất ơi!!

Thắng rồi?

Thật sự thắng rồi sao??】 【Giỏi lắm!!

Thật không ngờ tới nha!

Trần cẩu đúng là có bản lĩnh, trong nghịch cảnh thế này mà cũng có thể chuyển nguy thành an!!

Không thể tin nổi!

Thật không thể tin nổi!!】 【Mẹ nó, hả giận quá đi!

Trần cẩu rõ ràng đang đi đạo mộ, mà giờ tôi lại có cảm giác như đang xem một vị chính nghĩa sĩ phán xét tội phạm vậy!】 【Viên châu đó là cái gì?

Lúc nãy Trần cẩu ra khỏi biển tay đã nắm chặt nó rồi!】 【Đúng thế!

Cú lật kèo cuối cùng dường như là nhờ viên châu đó!!】 Trong sự nghi hoặc của mọi người, giới đạo mộ cũng lập tức lên tiếng: 【Vong Xuyên Châu!

Chương 87

Trong truyền thuyết là vật chuyên khắc chế tà túy, thậm chí có thể tạo ra hiệu quả hấp thụ!

Nhưng viên này dường như đã bị bụi bặm che mờ, nếu không thì chỉ cần chạm mặt là đã có thể đánh chết rồi!

Nhưng đó không phải là điểm mấu chốt, mấu chốt nằm ở chỗ Trần Thiên Nhiễm vậy mà vẫn có thể kích hoạt năng lực thiên phú!

Cậu ta làm vậy hoàn toàn là đang tiêu hao cơ thể!

Nếu lần sau lại cưỡng ép tiêu hao như vậy, e rằng tính mạng khó giữ!】 Trong Cục Điều tra Dân dụng Phong thủy, sự im lặng vẫn tiếp tục.

Phan Tông Bạch khẽ nắm chặt nắm tay, trầm giọng một câu: "Trần cẩu, đỉnh chóp!!" Giọng anh tuy nhỏ nhưng vẫn thu hút sự chú ý của mọi người.

Tiền Đức Lập nhìn anh, ngẩng đầu nói: "Cưỡng ép kích hoạt năng lực thiên phú trong cơ thể, tương đương với việc biến tướng hy sinh chính mình để đánh chết Sa Tống Xuân!

Hành động này tuy chưa thể xóa bỏ hoàn toàn tội lỗi xuống mộ trái phép, nhưng chỉ cần cậu ta có thể quy thuận Long Văn Ti, chấp nhận sự giám sát!

Có lẽ phía Long Văn Ti cũng có thể tha cho cậu ta một mạng!" Với tư cách là giáo đầu của Long Văn Ti, ông vẫn có quyền đề nghị nhất định về phương diện này.

"Nhưng tình hình tốt nhất lúc này là cậu ta tạm thời nghỉ ngơi và đợi Chủ nhiệm Tôn đến!

Như vậy thì tầng thứ tư tiếp theo mới có thể an toàn vượt qua!" Lúc này, Vu Đức nhìn sang Tôn Đông Khánh bên cạnh, hỏi: "Tầng thứ tư này rốt cuộc là cái gì?" Đối phương lật mở sổ tay, lên tiếng: "Có lẽ là chiến đấu với cổ trùng trong tay thủy tổ Cổ Môn này!

Hơn nữa còn có thể chọn độ khó." "Chọn độ khó?" Vu Đức ở bên cạnh nghi hoặc hỏi.

Tôn Đông Khánh gật đầu: "Đơn giản là cho người tham gia chọn số lượng cổ trùng phải đối mặt, từ một đến bảy con." "Vậy Ôn Thao đã chọn mấy con?" Tiền Đức Lập hỏi.

Tôn Đông Khánh đảo mắt nhìn mọi người tại hiện trường, chậm rãi nói: "Năm con!

Vất vả lắm mới qua được!" Lời vừa dứt, mọi người đều hít một hơi khí lạnh.

Cùng lúc đó, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã đưa Lưu Phỉ Phỉ vào tầng thứ tư.

Căn mộ thất trống trải, ở giữa đặt một cỗ quan quách bằng đồng xanh, bên trên khắc họa những hoa văn rực rỡ nhưng quỷ mị, chỉ nhìn thôi cũng khiến lòng người khẽ run sợ.

Lưu Phỉ Phỉ xán lại gần Trần Thiên Nhiễm: "Tiểu ca, trong này có... bánh chưng không?" "Không rõ," Trần Thiên Nhiễm sắc mặt hơi nghiêm trọng, nhưng cũng không vội ra tay, mà trước tiên thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để thăm dò tình hình hiện trường.

Dù sao đi nữa, đảm bảo an toàn cho cả hai mới là ưu tiên hàng đầu.

Mộ thất ở đây trống trải, phóng một ngọn lửa Kỳ Lân chắc cũng không có vấn đề gì lớn.

Sau khi thăm dò xong, cũng không nhận được phản hồi đặc biệt

nào.

Trần Thiên Nhiễm khẽ nhíu mày, ngược lại vì thế mà không dám mạo hiểm tiến tới, tay phải nắm chặt Hắc Kim Cổ Đao, tay trái thi triển Phát Khâu Song Chỉ, Kỳ Lân Huyết trong người một lần nữa dâng trào, anh dặn dò Lưu Phỉ Phỉ một câu: "Lùi vào góc đi, trận chiến tiếp theo sẽ rất kịch liệt đấy!" "Được!!" Lưu Phỉ Phỉ không chút chậm trễ nhanh chóng lùi lại.

Còn Trần Thiên Nhiễm thì từng bước tiến về phía quan quách đồng xanh.

Nhưng ngay giây tiếp theo, *phanh!!* nắp quan quách đồng xanh đột ngột bay lên!!

Cùng lúc đó, một giọng nói cực kỳ mị hoặc vang vọng nơi này: "Tương công... mấy nghìn năm rồi!!

Cuối cùng anh cũng tới gặp em!!" *Các đạo hữu ơi!

Đầu gối dâng lên!

Quỳ cầu xin!* Vốn dĩ Trần Thiên Nhiễm đã chuẩn bị sẵn sàng cho một trận đại chiến, nhưng ai ngờ thi thể trong quan quách đột nhiên mở miệng, mà lời nói đó lại trực tiếp khiến hắn choáng váng.

Dưới sự thôi diễn của Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, đối phương không phải là vật sống thực sự, mà thuần túy là một thi thể, sở dĩ còn có thể nói chuyện chắc hẳn là do lưu lại một luồng tàn hồn ở đây, nhưng câu nói 'tướng công' của đối phương là thế nào?

Mê hoặc?

Hay là giống như Ôn Thao và con quỷ vật trước đó, mô tả của bọn chúng về hắn rất giống với một người nào đó?

Còn giống với ai thì Trần Thiên Nhiễm thực sự mù tịt.

Lúc này, Lưu Phỉ Phỉ đứng bên cạnh đã trừng to mắt, chậm rãi quay đầu nhìn Trần Thiên Nhiễm: “Tiểu ca?

Anh còn có lịch sử huy hoàng như vậy sao?

Anh rốt cuộc đã sống bao lâu rồi?” “Hả??” Trần Thiên Nhiễm sửng sốt, lập tức đáp: “Lời quỷ quái này mà cô cũng tin?

Huống hồ người phụ nữ này căn bản không phải người sống!!” “Ngạch...” Lưu Phỉ Phỉ lại nhìn về phía nữ thi đang đứng thẳng trong quan quách, da dẻ xanh mét, điển hình của một Tống tử, trên người mặc trang phục vùng Nam Cương, toàn thân tỏa ra âm khí nồng nặc, rất giống với cổ sư trước đó.

Sự hiện diện như vậy hẳn không phải là nợ đào hoa của Tiểu ca chứ?

Cô vừa nghĩ như vậy, nữ thi kia lại mở hàm răng cứng ngắc, phát ra âm thanh khiến người ta nổi da gà: “Lạc lạc lạc!

Cho dù dòng sông thời gian đằng đẵng, mùi vị trên người chàng làm sao có thể thay đổi?

Đó là mùi vị từ sâu trong linh hồn!

Sao ta có thể nhận nhầm được?” Vừa dứt lời, Lưu Phỉ Phỉ lại trừng lớn đôi mắt nhìn Trần Thiên Nhiễm, ánh mắt như muốn nói: Để xem anh giải thích thế nào.

Hắn ta đầy vẻ bất lực: “Không phải chứ?

Cô tin cô ta hay tin tôi là Tần Thủy Hoàng?” “Cũng có lý!” Lưu Phỉ Phỉ hơi ngẩng đầu, rồi lại nói: “Vạn nhất là nợ đào hoa kiếp trước của anh thì sao?” “Không phải chứ??” Trần Thiên Nhiễm nhất thời không theo kịp mạch não của đối phương, đây là chuyện gì vậy?

Sao cứ phải là nợ đào hoa của hắn?

Cuộc đối thoại của họ cũng khiến mọi người trong phòng livestream kinh ngạc. 【Tra nam Trần à!!

Quá đáng quá!

Tôi nhìn một cái là biết ông không phải hạng người tốt lành gì!!】【Đúng thế!!

Đúng thế!!

Ngày nào cũng đòi tạo CP với Phỉ Phỉ, nhìn đã biết chẳng tử tế gì!

Xem kìa!

Bây giờ lộ tẩy rồi nhé?

Không ngờ đến cả nữ thi mà ông cũng không tha!!】【Quá đáng quá!!

Phỉ Phỉ chị nhất định phải nhìn rõ bộ mặt tra nam của Trần cẩu!

Vạn lần không được để hắn lừa dối!】【Nếu Trần cẩu thực sự có quan hệ mờ ám với nữ thi này, vậy hắn rốt cuộc đã sống bao lâu?

Hay nói cách khác, thân phận của hắn rốt cuộc là gì??】 Giữa những nghi ngờ của đám đông, giới đạo mộ cũng đầy rẫy thắc mắc. 【Tôi phải hỏi trưởng bối trong nhà xem Trần Thiên Nhiễm này rốt cuộc là ai!

Cảm giác hắn quá kỳ lạ!】 Trong phút chốc, thanh bình luận trong phòng livestream vô cùng náo nhiệt.

Tại Cục Điều tra Phong thủy Dân gian, mọi người cũng không khỏi mộng bức.

"Chuyện này là sao??" Phan Tông Bạch ngơ ngác nhìn màn hình livestream.

"Trần cẩu này lại có quan hệ với nữ thi từ mấy nghìn năm trước??

Là hắn sống lâu như vậy, hay thế gian thực sự có thuyết luân hồi!" Lâm Vũ cũng không dám tin nói.

"Thuyết luân hồi luôn hư vô mờ mịt.

Nhưng trường sinh sao có thể chứ!

Điều đó hoàn toàn trái với luân thường thiên địa!" Tiền Đức Lập cũng liên tục nghi hoặc, "Bí mật trên người Trần Thiên Nhiễm này thực sự quá nhiều!

Hoàn toàn không thể hiểu nổi hắn là người như thế nào!

Lẽ nào hắn thực sự không đơn giản như những gì chúng ta thấy?" Vu Đức cũng lên tiếng: "Thật khiến người ta phải suy ngẫm!

Nếu đây chỉ là một câu nói lặp lại đơn thuần thì có lẽ có thể loại trừ mọi giả thuyết, nhưng nữ thi này rõ ràng là có tàn hồn và có thần trí nhất định.

Trong tình huống này, lời cô ta nói có xác suất tin cậy nhất định!

Nhưng cụ thể thế nào thì vẫn chưa rõ." Đang nói chuyện, mọi người đều đồng loạt nhìn về phía Tôn Đông Khánh đang lật xem sổ tay, người sau khi nhận thấy ánh mắt của mọi người liền đứng dậy lắc đầu: "Trên sổ tay không có mô tả nào về chuyện này, chỉ nói tầng này khá khó qua." Lúc này, Phan Tông Bạch bỗng nhiên lên tiếng: "Tôi đi bắt gã đạo diễn show hẹn hò kia tới đây hỏi cho ra lẽ." Một phút sau, Vương Triết với khuôn mặt ngơ ngác xuất hiện trong phòng họp, đồng thời biết chuyện nữ thi nghìn năm gọi Trần Thiên Nhiễm là tướng công.

"Vãi??

Chương 88

Cái quái gì thế?

Thằng nhóc này lại có bối cảnh kinh hãi như vậy sao?

Mẹ kiếp!!

Quá ly phổ rồi!!" Phan Tông Bạch nhìn ông ta với ánh mắt thẩm vấn: "Về Trần Thiên Nhiễm, ông còn biết những gì?

Hắn rốt cuộc là ai?

Tại sao ông lại cứ nhất định tìm hắn làm khách mời nam?" "Hả???" Vương Triết vẫn vô cùng mộng bức, hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, sao rắc rối lại đổ lên đầu mình: "Không phải!

Các vị lãnh đạo, tôi thực sự không biết!!

Tôi thực sự không biết mà!

Những gì cần khai tôi đã khai hết từ lâu rồi!!

Trần Thiên Nhiễm này thuần túy là đăng ký tham gia show hẹn hò, rồi chúng tôi tình cờ chọn trúng thôi, còn những chuyện khác tôi thực sự mù tịt!" Trước tiếng kêu oan của ông ta, Vu Đức phất tay: "Được rồi!

Cho ông ta lui xuống đi, tôi đoán chắc ông ta cũng không biết tình hình." "Đúng đúng đúng!" Vương Triết gật đầu lia lịa.

Ánh mắt Phan Tông Bạch nghi hoặc: "Thôi được!

Nhốt ông thêm hai ngày nữa, đợi sự việc lắng xuống rồi tính!" "Hả??

Lãnh đạo?

Không phải chứ??" Vương Triết lại một lần nữa mộng bức, thầm nghĩ đáng lẽ lúc đó mình nên báo cảnh sát sớm hơn!!

Hối hận không kịp!

Cùng lúc đó, ở bên ngoài Tam Thập Tam Thiên Lâu, nhóm người Tôn Bảo Tuyền đang chuẩn bị mở cửa cũng bị tình huống này làm cho kinh ngạc.

"Cái gì??

Còn có chuyện này sao?" Tôn Bảo Tuyền đầy vẻ ngạc nhiên.

Tiết Ngạo Thiên ở bên cạnh lộ ra nụ cười kinh điển: "Không hổ là đối thủ truyền kiếp mà Tiết Ngạo Thiên ta công nhận!

Quả nhiên không đơn giản!

Thật sự không đơn giản!" Ngay lúc đó, trên màn hình livestream, nữ thi trong quan quách chậm rãi bước ra!!

Ngay lập tức, tình huống trở nên khẩn cấp!!

Trần Thiên Nhiễm lập tức lùi lại nửa bước, chắn trước mặt Lưu Phỉ Phỉ, đồng thời sẵn sàng đại chiến bất cứ lúc nào!

"Lạc lạc lạc!!" Nữ thi vẫn cười một cách quỷ dị, "Chàng thật thú vị!

Sao qua bao nhiêu năm lại quên sạch rồi?" Trần Thiên Nhiễm trầm mặt: "Đã là tàn hồn, sao không mau tan đi?

Sống tạm bợ thì có ý nghĩa gì!" "Ha ha, sống tạm bợ sao?" Nữ thi tiếp tục, "Thiếp ở đây là để đợi chàng mà!

Tướng công!!" "Ăn nói xằng bậy!" Trần Thiên Nhiễm nhìn chằm chằm, bắt đầu tìm kiếm lộ tuyến tấn công tốt nhất.

Nhưng lúc này, nữ thi lại lên tiếng: "Thật vô vị!

Nếu chàng đã đến đây, thì thứ đó cũng nên giao cho chàng rồi!" "Thứ đó?" Trần Thiên Nhiễm lại cau mày.

Đối phương nói: "Chàng có muốn nhận truyền thừa của Thủy tổ Cổ Môn không?" Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm lập tức hiểu ra, lập tức lắc đầu: "Tôi từ chối." Vừa dứt lời, hiện trường tĩnh lặng như tờ, giống như sự yên bình trước cơn bão.

Lưu Phỉ Phỉ cũng lo lắng nắm chặt tay, dè chừng nhìn nữ thi không hề có biểu cảm kia, đồng thời nhận ra đối phương có lẽ chính là Thủy tổ Cổ Môn!

Điều này khiến cô có nhận thức sâu sắc hơn về thế giới kỳ nhân.

Quá thần kỳ!!

Sau mấy nghìn năm vẫn có thể lưu lại một đạo tàn hồn!!

Nữ thi đối diện nghe lời hắn nói không hề nổi giận, ngược lại còn nghi hoặc hỏi: "Tại sao?" Trần Thiên Nhiễm chỉ muốn nhanh chóng giải quyết sự việc để đi sâu tìm hiểu chân tướng trường sinh, liền thẳng thừng nói: "Cổ thuật cực kỳ âm ám!!

Tàn nhẫn vô đạo, phương pháp tu luyện này không phải thứ tôi muốn!

Cho nên tôi từ chối!" "Ha ha ha," nữ thi lại khẽ cười thành tiếng, "Câu trả lời thú vị đấy, nhưng chàng nên biết, sự âm ám mà chàng nói chẳng qua là do hậu nhân đi sai đường thôi!

Cổ Môn chúng ta có thể nói là phi thường chính đại quang minh!

Sao có thể dính dáng đến sự âm ám được?

Luyện mấy con sâu thì đã làm sao?" Trần Thiên Nhiễm nheo mắt chất vấn: "Tôi đi suốt quãng đường này!

Những gì thấy được không chỉ có sâu, mà còn có thi thể cổ độc!

Giao nhân cổ độc!

Đây chính là luyện mấy con sâu trong miệng cô sao?" Dứt lời, trạng thái của nữ thi đối diện rõ ràng bắt đầu không ổn định.

"A a a a," miệng không ngừng phát ra tiếng cười rợn người, "Tướng công!

Tướng công!

Năm đó chàng không nói như vậy mà!

Tướng công!!" Cô ta vừa nói, đột nhiên thân hình lóe lên!!

Vụt!!

Trong nháy mắt đã áp sát trước mặt Trần Thiên Nhiễm, áp lực kinh thiên ép cho hắn không thể động đậy!

Dù là một thi thể tàn tạ, nhưng vẫn cực kỳ mạnh mẽ!

Sau đó, từ miệng cô ta phát ra âm thanh khàn đặc cực độ: "Bản tọa hỏi ngươi!

Có nguyện ý kế thừa cổ thuật không!!" Hiện trường lập tức căng như dây đàn!

Khiến tất cả mọi người trong phòng livestream không ngừng kinh hô. 【Vãi!

Vãi!!

Trần cẩu nghĩ kỹ đi!

Đừng làm bừa!

Thực sự đừng làm bừa!!

Mẹ kiếp!

Nếu thực sự đánh nhau, ông hoàn toàn không phải đối thủ đâu!!】

【Thật đáng sợ!!

Đây chính là Thủy Hoàng Lăng sao?

Những thứ bên trong quá đáng sợ!

Tùy tiện nhảy ra một thứ cũng đủ để đồ sát hết tất cả!】【Tê!!

Cảm giác nhập tâm quá mạnh!

Tôi đã bắt đầu nổi da gà khắp người rồi!!】【Trần cẩu!

Đồng ý đi!

Đồng ý thì có sao đâu!

Ông mà không đồng ý là toang chắc đấy!】【Trần cẩu!

Ngay cả khi ông không nghĩ cho mình, cũng phải nghĩ cho Phỉ Phỉ chứ!

Trần cẩu!

Nghĩ kỹ đi!】 Trong lúc mọi người đang kinh hô, Trần Thiên Nhiễm vẫn gồng mình nói: "Tôi đồng ý!!" Khoảnh khắc lời nói vừa dứt, bầu không khí ngột ngạt tại hiện trường lập tức biến mất, khiến mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Nữ thi lại khôi phục trạng thái ban đầu, bình tĩnh hỏi: "Bản tọa có một đợt thử thách!

Chương 89

Chỉ cần ngươi khiêu chiến thành công!

Cổ thuật sẽ truyền cho ngươi!" Nghe thấy những lời này, Trần Thiên Nhiễm đột nhiên tỉnh ngộ, nữ thi này không phải có thần trí gì, mà thuần túy chỉ là phản ứng đáp lời mà thôi.

Khi hắn từ chối, cô ta sẽ nổi điên, còn khi đồng ý cô ta sẽ tiếp tục nói ra nội dung thử thách.

Có nét tương đồng với NPC trong trò chơi.

Trần Thiên Nhiễm mở miệng hỏi: "Thử thách gì?" "Ha ha ha," nữ thi lại khẽ cười, "Dưới tay bản tọa có bảy con cổ trùng!

Ngươi có thể tự do lựa chọn khiêu chiến bao nhiêu con!

Số lượng quyết định mức độ hoàn chỉnh của cổ thuật ngươi sẽ kế thừa!" "Ồ?

Số lượng quyết định mức độ hoàn chỉnh?" Trần Thiên Nhiễm tỉ mỉ nghiền ngẫm ý nghĩa câu nói này, còn Lưu Phỉ Phỉ ở phía sau nhỏ giọng nói: "Tiểu ca!

Chọn một con thôi!!

Đánh bại nó là chúng ta có thể qua cửa tiếp theo rồi!!" Trần Thiên Nhiễm quay đầu nhìn cô một cái sâu sắc, không nói gì nhiều, nhưng trong lòng đã có ý định: "Ôn Thao đã chọn mấy con?" Câu hỏi vừa ra, hiện trường rơi vào sự im lặng kéo dài, nữ thi đối diện giống như bị đơ máy, hồi lâu không phát ra tiếng, sau một lúc lâu mới thốt ra một chữ: "Sáu!" Phòng livestream ồ lên kinh ngạc. 【Vãi!

Ôn Thao mà cũng chỉ chọn có sáu con cổ trùng?

Những con sâu này đáng sợ đến mức nào chứ?】【Đúng vậy!

Tình hình này mà Trần cẩu đánh thắng được một con, tôi đã thấy là giỏi lắm rồi!】【Quả thực là vậy, trong tình huống này, chọn cách đơn giản nhất để qua màn mới là khôn ngoan!

Nếu không chỉ tổ rước họa vào thân!】【Trần cẩu cẩn thận như vậy chắc chắn sẽ chọn một con cổ trùng!

Đó mới là giải pháp tối ưu!】Giữa lúc mọi người suy đoán, Trần Thiên Nhiễm chậm rãi lên tiếng: "Tôi chọn bảy con!" Vừa dứt lời, tim Lưu Phỉ Phỉ ở phía sau thắt lại một cái!

"Không phải chứ, Tiểu ca??" Trần Thiên Nhiễm đưa mắt trấn an đối phương, bảo cô tin tưởng phán đoán của mình.

Thực tế hắn cũng chỉ đang suy đoán và đánh cược mà thôi.

Từ khi vào Thủy Hoàng Lăng, mỗi một cơ quan hay phong thủy cục, trận pháp gặp phải, đa số đều là thử thách nhân tính.

Càng đi sâu độ khó càng cao là điều tất nhiên, nhưng nếu có người nói với bạn rằng càng đi sâu càng đơn giản?

Đó tuyệt đối là đang lừa phỉnh bạn!

Đặc biệt là những lời từ miệng nữ thi trước mắt, mười câu may ra có một câu tin được đã là tốt rồi.

Cho bạn tự do lựa chọn độ khó, bạn thật sự tưởng là được tự do chọn sao?

Số lượng nhiều chưa chắc đã là độ khó cao, và ngược lại!

Ngay sau khi hắn nói xong những lời này, phòng livestream hoàn toàn nổ tung!【Vãi??

Trần cẩu ông đang làm cái gì thế?

Điên rồi sao?

Điên rồi sao?】【Ông có bị ngốc không?

Lại đi chọn bảy con?

Não đâu?

Não để đâu rồi?】【Phỉ Phỉ của tôi!

Phỉ Phỉ của tôi ơi!!

Trần cẩu!

Ông chết không tử tế đâu!!】Những người ở Cục Điều tra Phong thủy Dân gian càng thêm mộng bức, Tôn Đông Khánh kinh ngạc nói: "Không đúng!

Không đúng!!

Trong sổ tay viết Ôn Thao rõ ràng chọn năm con, sao nữ thi này lại bảo là sáu?

Chuyện này có gì đó không đúng?" Tiền Đức Lập nghe vậy cũng nhíu mày: "Lẽ nào Ôn Thao viết bừa vào sổ tay để đánh lừa hậu thế?" Mọi người nhìn nhau, đều nghĩ không ra, nhưng lúc này Vu Đức bỗng nhiên lên tiếng: "Có lẽ Trần Thiên Nhiễm chọn bảy con là vì cảm thấy con số này có uẩn khúc!

Dù sao đối phương cũng bảo hắn chọn số lượng chứ không phải chọn độ khó!

Do đó, số lượng nhiều chưa chắc đã là độ khó cao!" Lời vừa dứt, mọi người tại hiện trường đều có cảm giác giác ngộ, đồng thời trên màn hình livestream, nữ thi như hiểu ra, bóng dáng dần dần trở lại trong quan quách đồng thanh.

Hiện trường rơi vào sự im lặng kéo dài, Trần Thiên Nhiễm quay đầu nhìn Lưu Phỉ Phỉ: "Ra góc kia đi!" "Nhưng mà..." Lưu Phỉ Phỉ có

chút do dự, không muốn đi.

Ánh mắt Trần Thiên Nhiễm kiên định: "Yên tâm, tuyệt đối không có chuyện gì đâu!" Trong khi nói, tầm mắt hắn lại rơi vào quan quách đồng xanh, chỉ thấy bên trong bắt đầu bò ra bảy con cổ trùng màu trắng có kích thước cực nhỏ.

"Nhỏ vậy sao?" Trần Thiên Nhiễm kinh ngạc nhìn bảy con cổ trùng đó, trong ánh mắt thoáng qua vẻ mê mang, nhưng đồng thời lại cảm thấy có chút kỳ quái, lập tức thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để quan sát kỹ lưỡng.

Bảy con cổ trùng sau khi bò ra khỏi quan quách, chậm rãi tiến về phía trước theo một lộ tuyến khá kỳ quái trên mặt đất, mọi thứ dường như đã được sắp xếp từ trước.

Chỉ nhìn lộ tuyến của chúng, Trần Thiên Nhiễm vẫn không nhìn ra được gì, nhưng trong thâm tâm hắn cảm nhận được một mối nguy hiểm đang dần hình thành!

Lúc này, Lưu Phỉ Phỉ lên tiếng: "Cổ trùng nhỏ thật đấy!

Tiểu ca!

Xem ra phán đoán của anh không sai!

Chọn bảy con cổ trùng không có nghĩa là độ khó cực cao!" Nhưng Trần Thiên Nhiễm lại lắc đầu: "Không!

Không phải vậy!

Bảy con cổ trùng này không hề đơn giản!

Cô trốn cho kỹ ở đằng kia đi!" "Hả?

Không đơn giản?" Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc nhìn từng con cổ trùng, trong ánh mắt càng thêm mê mang, chỉ riêng kích thước thôi cô đã có cảm giác mình cũng cân được, sao lại thành không đơn giản?

Nhưng vì đối phương đã nói vậy, cô đương nhiên sẽ không phản bác mà sắc mặt trở nên nghiêm trọng hơn.

Tuy nhiên, các anh em trong phòng livestream thì không nhịn được cười. 【Ha ha ha!

Trần cẩu ông cũng quá cẩn thận rồi đấy!

Mấy con sâu nhỏ tí xíu như con sên này, kích thước thế kia mà ông còn lo lắng cái gì chứ?】【Cũng không trách Trần cẩu được, dù sao phía trước nguy hiểm như thế, kết quả đến đây lại yếu ớt vậy, sự tương phản này nhất thời cũng khó điều chỉnh lại được!】【Đúng thế đúng thế!

Nhưng chuyện này khiến tôi có cảm giác như đang xem phim kinh dị vậy!

Ha ha!

Đối mặt với mấy con sâu mà cũng phải dốc toàn lực!】Trong tiếng cười điên cuồng của bình luận phòng livestream, một cao thủ đạo mộ cũng gửi một dòng bình luận: 【Từ góc độ hình ảnh livestream này, tôi không thấy có tình huống kỳ quái nào, ít nhất là không thấy có gì quá dị thường, có lẽ bảy con cổ trùng nhỏ này là do hắn chọn bảy con nên mới yếu như vậy!

Tuy nhiên, vì đây là đối mặt với Thủy tổ Cổ Môn, cẩn thận một chút cũng không có gì sai!】Trong Cục Điều tra Phong thủy Dân gian, Phan Tông Bạch cũng lập tức thở phào: "Hô!

Phán đoán của Trần cẩu đúng là không có sai sót gì cả!

Chọn bảy con cổ trùng lại thực sự chọn trúng loại yếu nhất!

Thật không đơn giản!

Nhưng hiện tại hắn cũng có phần hơi quá cẩn thận rồi đấy!"

Nhưng Tôn Đông Khánh ở bên cạnh lại cau mày lắc đầu: “Không đúng!

Không đúng!!

Bảy con sâu này chắc chắn không đơn giản như vậy!

Trần Thiên Nhiễm có lẽ đã nhìn ra điều gì đó!” Tiền Đức Lập cũng ngẩng đầu nói: “Quả thực, Cổ Môn giỏi về cổ độc, giỏi về cổ trùng, mà thể hình quá nhỏ không đồng nghĩa với việc sức sát thương của chúng nhỏ!

Có lẽ bên trong còn có ẩn tình khác!” Phan Tông Bạch gãi đầu: “Không lẽ nào?

Sao tôi chẳng thấy mấy con sâu này có gì đặc biệt cả!

Không lẽ mấy con sâu này còn có thể nhanh như chớp?

Rồi còn có thể như 'Giọt Nước' trong Tam Thể hủy diệt cả Trái Đất chắc?

Chương 90

Chắc không khoa học viễn tưởng đến thế đâu nhỉ?" Lúc này Vu Đức khẽ cười: "Thủ đoạn của Cổ Môn kỳ quái vô cùng, hiện tại tôi cũng chưa thấy bảy con sâu này có gì đặc biệt, nhưng Trần Thiên Nhiễm là người trong cuộc mà lại cẩn thận như vậy, có lẽ thực sự có lý lẽ riêng của hắn." Ngay khi Phan Tông Bạch còn bán tín bán nghi, trên màn hình livestream, bảy con sâu sau khi chậm rãi bò đến đã lập tức dừng lại, sau đó... giống như nước bắt đầu tan chảy và bắt đầu liên kết với nhau!!

Sắc mặt Trần Thiên Nhiễm lập tức đại biến, không nói hai lời, Hắc Kim Cổ Đao trong tay lập tức chém xuống!!

"Hát!!!" Phanh!!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, nơi bảy con cổ trùng liên kết lập tức bùng nổ hào quang mạnh mẽ!!

Luồng hào quang này dễ dàng đánh bật đòn tấn công của Trần Thiên Nhiễm.

"Hỏng bét!!" Trần Thiên Nhiễm thốt lên kinh ngạc, trên mặt đầy vẻ ngỡ ngàng, "Lại là hiến tế trận pháp!!" Sau khi nhận định được, Trần Thiên Nhiễm càng thêm thần sắc cao độ khẩn trương, hắn hiểu lúc này chỉ có thể chờ đợi, còn thứ nguy hiểm gì sẽ giáng lâm thì vẫn là một ẩn số.

Lưu Phỉ Phỉ ở đằng xa đã ngây người, toàn thân run rẩy, cũng cảm nhận được sự sợ hãi từ luồng hào quang đó!

Bình luận phòng livestream lập tức nổ tung!! 【Vãi!!

Vãi??

Cái gì thế?

Sao lại là hiến tế trận pháp??】【Mẹ kiếp!!

Lẽ nào giống như Dạ Tế Trận lúc trước?

Không phải chứ không phải chứ?

Lại tới nữa à?】【Hay lắm!!

Phán đoán của Trần cẩu đúng là chẳng sai chút nào!

Chuyện này mà cũng nhìn ra được!】【Tê!!

Nếu là loại triệu hoán quỷ vật như Dạ Tế Trận thì Trần cẩu chắc không vấn đề gì đâu nhỉ?

Dù sao thực lực của hắn đã rành rành ở đó rồi!

Căn bản không ngán bất kỳ quỷ vật nào!

Quỷ vật thấy hắn còn phải đi đường vòng!】【Khó nói lắm!

Bạn không thấy sắc mặt Trần Thiên Nhiễm hiện giờ khó coi thế nào sao, đủ để thấy nguy cơ lần này vô cùng đáng sợ!】【Đạo mộ hành gia: Lại là loại này!!

Tương truyền trong lịch sử Cổ Môn, có một loại hiến tế trận pháp, thông qua việc hiến tế các loại cổ trùng là có thể triệu hoán ra một con cổ trùng cực kỳ mạnh mẽ từ không gian hư số!

Nhưng phương pháp hiến tế này đã thất truyền từ lâu!

Không ngờ hôm nay lại được thấy ở đây!

Nếu Sa Tống Xuân chưa chết, thấy cảnh này chắc hẳn sẽ phấn khích đến phát điên mất!】Trong khi mọi người đang kinh hô không thôi, hào quang chậm rãi tan đi, một con cổ trùng có thể hình cực lớn, ngoại hình tựa như Kim Thiềm (Cóc Vàng) chậm rãi hiện ra, trên người nó mọc đầy mụn mủ, thậm chí có xu hướng sẽ vỡ ra bất cứ lúc

nào!

Các anh em trong phòng livestream xem mà rùng mình khiếp sợ!

Trần Thiên Nhiễm cũng nín thở, ánh mắt kiên định nhìn rắc rối vừa ập đến, sau đó tầm mắt lại quét qua xung quanh, miệng lại bắt đầu ngâm xướng khẩu quyết trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, đồng thời thân ảnh lóe lên!

Vụt!!

Với động tác cực nhanh, hắn dùng Hắc Kim Cổ Đao vạch lên mặt đất những đồ án hoa lệ khó lòng đoán định!

Con Kim Thiềm từ đầu đến cuối không có động tác gì, khi thấy hành động này của hắn dường như lộ ra vẻ chế giễu đầy tính người, và ngay khoảnh khắc Trần Thiên Nhiễm lướt qua trước mặt nó, nó nhấc chân trước lên.

Phanh!!

Ngay lập tức hất văng Trần Thiên Nhiễm đi!!

Hắn bị khảm sâu vào tường, lực lượng kinh khủng khiến Trần Thiên Nhiễm nhất thời không kịp lấy lại tinh thần, cơn đau kịch liệt đó không ngừng kích thích lục phủ ngũ tạng, kỳ kinh bát mạch của hắn!

Dường như tất cả đều sắp đứt đoạn trong khoảnh khắc này!

Cục diện hiện trường lập tức trở nên bế tắc, Lưu Phỉ Phỉ lo lắng nhìn cảnh tượng trước mắt, thậm chí có cảm giác muốn rút xẻng công binh ra xông lên chiến một trận!

Nhưng ngay lúc đó!

Nhiệt độ nóng rực bao trùm tất cả!

Ngọn lửa hừng hực bốc cháy!

Khiến Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc quay đầu nhìn lại, thấy Trần Thiên Nhiễm vốn đang kẹt trong tường bích, lúc này toàn thân đã được bao phủ bởi ngọn lửa và chậm rãi đáp xuống đất, hình xăm Kỳ Lân trên người hắn cũng hiện rõ vào lúc này, sức mạnh Kỳ Lân Huyết không ngừng sục sôi!

Không ngừng dữ tợn!

Không ngừng phun trào ra ngọn lửa!!

"Có chút thú vị đấy!" Khóe miệng Trần Thiên Nhiễm chậm rãi nở một nụ cười, đồng thời lại chém một đao về phía trước!

Phanh!!

Ngọn lửa theo lưỡi đao rơi xuống đất!!

Giống như chạm phải ngòi nổ nhanh chóng bùng cháy, và trong chớp mắt hình thành một tòa trận pháp được phác họa bằng lửa!

Trần Thiên Nhiễm cầm đao rảo bước áp sát, con Kim Thiềm kia cũng lúc này bùng phát đòn tấn công cực mạnh!

Phụt!!

Cái lưỡi của nó trong nháy mắt dài ra hàng chục mét!!

Đánh thẳng vào Trần Thiên Nhiễm!

Tốc độ nhanh đến mức dường như đã hóa thành một mũi tên!

Chỉ trong thoáng chốc có thể đoạt mạng người khác!

Nhưng khi Trần Thiên Nhiễm nhận được sự gia trì của Kỳ Lân Huyết, tố chất cơ thể các phương diện đã đạt đến một giá trị giới hạn khủng bố!

Chỉ cần khẽ nghiêng đầu là đã tránh được nguy hiểm, và ngay khoảnh khắc cái lưỡi kia sắp thu hồi lại, Hắc Kim Cổ Đao giơ lên hạ

xuống!!

Vụt!!

Một đao chém xuống!!

Tiên huyết tung tóe!!

“Oa—” Tiếng kêu thảm thiết lập tức vang vọng!

Trần Thiên Nhiễm không cho nó quá nhiều cơ hội phản ứng, thân ảnh trong nháy mắt biến mất trong ngọn lửa này!

Phanh phanh phanh!!

Tiếng giao thủ vang lên không ngớt, đao quang kiếm ảnh liên tục hiện ra!

Các anh em trong phòng livestream xem mà thót tim. 【Vãi!!

Vãi!!

Trần cẩu lại một lần nữa thi triển năng lực thiên phú!!

Hắn làm thế nào vậy!!】【Tê!!

Tôi nhớ cao thủ đạo mộ chẳng phải đã nói làm vậy là đang thấu chi sao?

Một khi thấu chi quá độ thì... chết chắc!!】【Đúng thế!

Trần cẩu làm vậy chỉ khiến mình rơi vào tình thế nguy hiểm nhất!

Thằng nhóc này thật sự không cần mạng nữa à!】【Đạo mộ hành gia: Trước đây hắn đều thi triển ở biên độ nhỏ và mượn luồng năng lực thiên phú này để chiến đấu, trong tình huống đó thấu chi thực ra vẫn còn ổn, nhưng giờ đây thi triển gần như không có hạn chế thế này, cái giá thấu chi mang lại sẽ là vô cùng lớn!

Sau khi hắn thi triển xong khoảnh khắc đó, có lẽ sẽ vì kiệt lực mà chết!】 Trong Cục Điều tra Phong thủy Dân gian, mọi người cũng

đều cảm thấy chấn động trước hành vi này của hắn!

Chương 91

“Không cần mạng nữa!!

Đúng là không cần mạng nữa!!” Tiền Đức Lập liên thanh cảm thán, “Bộc phát đến mức độ này, không chết cũng tàn phế!!” Vu Đức lại bất lực lắc đầu: “Nhưng... muốn đánh bại loại cổ trùng ở cấp độ này, nếu không dốc toàn lực thì làm sao có thể thắng được?” “Không phải chứ!

Cục trưởng!

Tiền lão?

Trần cẩu thực sự sẽ chết sao?” Phan Tông Bạch không am hiểu lắm về những thứ phương diện tu hành này, nhưng nhìn dáng vẻ của họ, hắn cũng lờ mờ nhận ra điều gì đó.

Vu Đức gật đầu: “Chết chắc không nghi ngờ gì!

Việc thấu chi năng lực thiên phú vốn dĩ đã ảnh hưởng cực lớn đến cơ thể!

Huống hồ hắn đã thấu chi biên độ nhỏ nhiều lần như vậy, rồi lại đến một lần kích hoạt triệt để thế này!

Chết... cũng sẽ là một sự giải thoát!!” Nghe lời ông ta nói, sắc mặt Phan Tông Bạch lập tức trở nên nghiêm trọng, hiểu rằng đây có lẽ là trận chiến cuối cùng của Trần Thiên Nhiễm!!

Trên màn hình livestream, trong ngọn lửa hừng hực, một bóng người qua lại bên trong, thỉnh thoảng những đao quang kiếm ảnh bộc phát đều để lại những rãnh sâu trên tường bích!

Đột nhiên!!

Phanh phanh phanh!!

Một trận tiếng nổ, giống như có thứ gì đó vỡ tung ra, ngọn lửa đột nhiên cháy dữ dội hơn hẳn!

Ngay cả Lưu Phỉ Phỉ đang nấp ở góc tường xa xa cũng cảm nhận được nhiệt độ cao này!

Cô dè chừng nhìn mọi thứ trước mắt!!

Trong lòng vô cùng lo lắng, "Tiểu ca!!

Tiểu ca!!" Nhưng ngay lúc đó, một tiếng gầm vang vọng nơi đây: "Chết đi cho ta!!!" Oanh!!

Đao quang rơi xuống!!

Đồng thời một bóng hình khổng lồ đột nhiên nổ tung!!

Phanh!!

Trong phút chốc, tiếng đánh nhau tại hiện trường biến mất, đồng thời một bóng người cầm đao, toàn thân đầy thương tích chậm rãi bước ra từ trong ngọn lửa.

Tuy trên người cực kỳ nhếch nhác, nhưng trên mặt hắn vẫn luôn nở một nụ cười: "Ha ha ha, tôi đã bảo là sẽ không sao mà!

Đừng lo lắng!" Hắn vừa nói xong đã lảo đảo ngã xuống đất, ngọn lửa phía sau cũng tan biến trong nháy mắt!

Cảnh tượng này khiến Lưu Phỉ Phỉ lập tức lao tới, ôm Trần Thiên Nhiễm vào lòng, khóc lớn: "Tiểu ca!

Tiểu ca!

Anh đừng chết!

Anh vạn lần đừng chết mà!!!" Trong lúc Lưu Phỉ Phỉ lo lắng, Trần Thiên Nhiễm khẽ hé mắt.

“Tiểu ca??” Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc cúi đầu.

“Ngạch...” Trần Thiên Nhiễm khẽ nhúc nhích mũi, sắc mặt hơi ngượng ngùng, sau khi suy nghĩ kỹ càng vẫn quyết định mở mắt ra, cứ thế này mãi, vạn nhất bị vạch trần là mình giả vờ hôn mê thì chẳng phải rất ngượng ngùng sao!

“Không sao,” Trần Thiên Nhiễm mở mắt ra, chậm rãi đứng dậy, thở ra một hơi dài, quay sang nhìn Lưu Phỉ Phỉ: “Cô không sao chứ?” Người sau lệ nhòa trong mắt, ra sức gật đầu: “Không sao!

Không sao!!” Trần Thiên Nhiễm cười xoa đầu đối phương: “Để tôi ổn định khí lực trong cơ thể đã.” Nói đoạn liền ngồi xếp bằng minh tưởng.

Sau khi giết chết Kim Thiềm, thông báo hệ thống đã vang lên: 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ tiến độ khám phá Thủy Hoàng Lăng đạt 40%, nhận phần thưởng một lần thăng cấp kỹ năng bất kỳ!】 Sau khi nhận được cơ hội như vậy, Trần Thiên Nhiễm đã bắt đầu suy nghĩ nên sử dụng thế nào.

Nhưng so với cái này, điều hắn quan tâm hơn vẫn là Thủy Hoàng Lăng này.

Từ khi vào đây, mỗi một cơ quan giống như một cuộc khảo nghiệm đối với hắn, đặc biệt là khi gặp Lỗ Ban Tam Khảo, thử thách của Thủy tổ Cổ Môn, càng giống như một cuộc khảo nghiệm đối với người tham gia.

Nếu xem toàn bộ hoàng lăng này là một cuộc thử thách, vậy cuối cùng có thể nhận được gì?

Thực sự là trường sinh sao?

Hay là có thể nhận được một loại truyền thừa khiến thế gian đều

thèm khát?

Truyền thừa Long Vương sao?

Trần Thiên Nhiễm lắc đầu, cảm thấy khả năng này có lẽ không lớn, nếu không thì một kẻ 'hack' tầm thường như hắn sao có thể là người được chọn đó!

Hắn thu hồi ý niệm, tiếp tục đắm mình trong việc ổn định khí lực, phần thưởng hệ thống đã đến tay nghĩa là nguy cơ ở đây đã tạm thời được giải tỏa, điều cần đợi chính là phần thưởng mà Thủy tổ Cổ Môn phát ra!

Chỉ có điều lần này mãi chưa thấy đến!

Nhưng Trần Thiên Nhiễm cũng không nghĩ nhiều, mà dồn toàn bộ chú ý vào việc khôi phục tinh thần lực và khí lực, khôi phục càng nhanh mới là quan trọng nhất!

Ở một nơi tăm tối mà hắn không nhìn thấy, một bóng người nhỏ bé dài ngoẵng đang chậm rãi trườn đi, nó ngẩng đôi mắt đồng tử dựng đứng lên nhìn Trần Thiên Nhiễm đang ngồi đó, thoáng hiện một tia sát ý khó nhận ra!

Lúc này phòng livestream đã hoàn toàn nổ tung! 【Mẹ ơi!!

Thắng rồi!

Trần cẩu thực sự thắng rồi!】 【Tuy rất không ưa Trần cẩu lại mập mờ với Phỉ Phỉ, nhưng ít ra... hắn cũng coi như đã gián tiếp bảo vệ Phỉ Phỉ!】 【Nói thì nói thế, nhưng chẳng lẽ mọi người đã quên hết rồi sao, Trần cẩu thi triển năng lực thiên phú trong tình trạng thấu chi cơ thể, hắn không còn sống được bao lâu nữa đâu!!】 【Đạo mộ hành gia: Một đời thiên kiêu giang hồ sắp sửa tiêu tán, thật đáng buồn!!

Nếu không chết, tương lai của giang hồ chắc chắn thuộc về hắn!

Tiếc quá!

Tiếc quá!】 Cùng lúc đó, bên ngoài Tam Thập Tam Thiên Lâu, Tôn Bảo Tuyền đã bắt tay vào mở cửa, sau một hồi thao tác căng thẳng mới nguy hiểm mở được cửa.

"Hô!!" Ông thâm thâm thổ ra một hơi trọc khí, áp lực có thể nói là vô cùng lớn!

Dù sao cánh cửa này đã bị khóa từ phía bên kia, muốn mở được chắc chắn phải tốn không ít thủ đoạn, và trong quá trình đó chỉ cần có một sai sót nhỏ, không chừng sẽ kích hoạt loại cơ quan nào đó.

Bàng Long ở bên cạnh rất biết ý luôn cầm điện thoại, để ông biết tình hình của Trần Thiên Nhiễm trong thời gian thực, khi thấy đối phương cuối cùng lại lấy việc 'thấu chi' cơ thể làm cái giá để đánh bại Kim Thiềm, ông cũng không khỏi một trận thổn thức.

"Liều mạng sao?

Ha ha ha, đúng là một người thú vị." Tiết Ngạo Thiên ở phía sau cũng cảm thán: "Tiết Ngạo Thiên ta cả đời chưa từng phục mấy người, Trần Thiên Nhiễm có thể xếp ở vị trí thứ nhất!!

Trong tình huống đó, thấu chi cơ thể để đánh bại Kim Thiềm, ta không có nắm chắc sẽ thắng!" Bàng Long cầm điện thoại nghe lời này, toàn thân cũng rùng mình một cái, thực lực của Tiết Ngạo Thiên thế nào hắn rất rõ, ngay cả trong số các cao thủ Long Văn cũng là tồn tại thuộc hàng trung thượng, mà cao thủ như vậy cũng tự nhận không bằng, điều này khiến Bàng Long càng cảm thấy Trần Thiên Nhiễm mạnh mẽ, nhưng điều đáng tiếc duy nhất là đối phương đã là người sắp chết!!

Ngay khi hắn đang nghĩ như vậy, Tôn Bảo Tuyền sau khi mở cửa xong lại lấy ra một chiếc lọ từ trong túi áo: "Có lẽ là thằng nhóc này

mệnh lớn!!

Trên người ta lại vừa vặn mang theo một lọ dược thủy do cường giả Bì Môn điều chế, có lẽ cái mạng này của hắn sẽ không mất đâu!" "Cái gì!!" Tiết Ngạo Thiên ở bên cạnh lập tức giật mình, "Loại dược này... có thể miễn cưỡng kéo dài thêm một hơi thở mà!!

Chủ nhiệm!!

Ngay cả thứ này mà ông cũng mang theo bên mình sao?" "Ha ha ha," Tôn Bảo Tuyền lắc đầu, "Đồ cứu mạng vốn dĩ nên mang theo bên mình, ban đầu đến Thủy Hoàng Lăng không nghĩ sẽ gặp phải nguy hiểm đặc biệt gì, nhưng trong thâm tâm lại cảm thấy có gì đó không ổn, nên đã mang theo!" "Lọ Phục Tô Thủy này giá trị cực cao đấy!" Trong mắt Tiết Ngạo Thiên đầy vẻ chấn động, không ngờ đối phương lại muốn dùng cơ hội cứu mạng quý giá như vậy để cứu người!

Hơn nữa còn là cứu một người không phải thành viên Long Văn Ti!

"Ta biết ngươi muốn nói gì," Tôn Bảo Tuyền cười nói, "So sánh ra thì Trần Thiên Nhiễm rất đáng để đầu tư lần này, một thiên kiêu như vậy, rất đáng giá!" Nói đoạn, ông vẫy vẫy tay: "Ngạo Thiên, ngươi đi cùng ta vào trong!

Bàng Long, La Liêm ở ngoài canh giữ Giả Thiên Lâu!

Một khi có động tĩnh gì lập tức liên lạc với phía Long Văn Ti!

Hiện tại các cường giả các phương đều đang trên đường tới đây!

Mà các cường giả của Bát Môn cũng sẽ không ngừng đổ về đây, nhưng Giả Thiên Lâu tuyệt đối không được xảy ra sai sót!" "Rõ!" "Rõ!" "Rõ!!" Trong Cục Điều tra Phong thủy Dân gian, mọi người nhìn Trần Thiên Nhiễm trên màn hình đã thành công chiến thắng Kim Thiềm, đều không khỏi kinh ngạc.

“Vẫn cứ phải là hắn!!

Chiêu này quá lợi hại!!” Phan Tông Bạch chân thành cảm thán, đồng thời trong đầu cũng không ngừng hiện lên từng chiêu từng thức của Trần Thiên Nhiễm, chỉ cảm thấy vô cùng đẹp trai!!

Chương 92

Nhưng Tiền Đức Lập lại tiếc nuối lắc đầu: "Nhưng, dưới mức độ thấu chi này, hắn không chết cũng khó!

Chỉ là không biết lần điều chỉnh hơi thở này liệu còn có thể tỉnh lại được nữa không!" Vừa dứt lời, hiện trường lại rơi vào im lặng, mãi cho đến giây tiếp theo, Lâm Vũ vốn ít nói mới thốt ra một câu: "Nếu, ý tôi là nếu, Trần Thiên Nhiễm vượt qua được kiếp nạn này!

Rồi hắn chấp nhận truyền thừa của Thủy tổ Cổ Môn, lúc đó chúng ta nên làm gì?

Cổ Môn âm hiểm xảo trá!

Các thuật thi triển đều vô cùng độc ác!

Tàn hại sinh mạng cũng là thứ khiến người ta xa lánh!

Ví phỏng hắn thực sự kế thừa cổ thuật của Thủy tổ Cổ Môn, chuyện này e rằng... sẽ là một rắc rối lớn!" Nghe vậy, Vu Đức quả quyết nói: "Giết!!

Nếu kế thừa, tất sát!!

Long Văn Ti tuyệt đối không thể dung thứ cho sự tồn tại như vậy còn sống!!" Tiền Đức Lập gật đầu: "Long Văn Ti có nghĩa vụ dẹp bỏ những rắc rối tiềm tàng!

Nhưng hoặc giả nói, nếu hắn chọn gia nhập Long Văn Ti, có lẽ dưới sự giám sát... vẫn có thể may mắn sống sót!

Tuy nhiên tất cả tiền đề đó vẫn là hắn phải vượt qua được kiếp nạn này!" Đang lúc hai người nói chuyện, trên màn hình livestream, thi thể Thủy tổ Cổ Môn vốn đã nằm lại trong quan quách lại một lần nữa đứng bật dậy, cô ta cử động cơ thể cứng ngắc và nhìn về phía Trần

Thiên Nhiễm, sau đó giống như một chương trình đã được thiết lập sẵn, lên tiếng: "Thử thách, qua màn!!" Dứt lời!

Hương nến xung quanh đều không gió mà lay chuyển!

Trần Thiên Nhiễm đang ngồi xếp bằng chậm rãi mở mắt, lúc này không khỏi cũng có chút căng thẳng, hắn chọn khiêu chiến vốn là bị cưỡng ép, đối với cổ thuật căn bản không có chút hứng thú nào, đặc biệt là sau khi thấy dáng vẻ của Sa Tống Xuân thì ý niệm tuyệt đối không thể tu luyện cổ thuật càng thêm kiên định, vì vậy lúc này cũng đang điên cuồng suy nghĩ đối sách.

Vong Xuyên Châu...

Không biết vì sao, trong đầu hắn lại hiện lên hình ảnh của thứ này, thấp thoáng dường như có mối liên hệ nào đó.

Và lúc này, Thủy tổ Cổ Môn lại lên tiếng: "Bản tọa sẽ ngưng kết cổ thuật thành một quả cầu!

Sau đó ngươi có thể tiến hành hấp thụ dần dần và học tập năng lực chí cao của cổ thuật ta!!

Sau khi thi triển, ta sẽ chìm vào giấc ngủ trong nửa nén hương, ngươi vạn lần đừng nghĩ đến chuyện đánh vỡ nó!

Hủy hoại nó!!

Ngươi phải kế thừa!!

Phải kế thừa trong thời gian nửa nén hương này!!

Nếu không, tất sát ngươi!" Trần Thiên Nhiễm nhíu mày, trong lòng lại một lần nữa đặt dấu chấm hỏi về việc Thủy tổ Cổ Môn có thực sự có thần trí hay không, những lời này rõ ràng là đã để lại từ trước, tương đương với một loại phản ứng đáp lại mà thôi.

Tuy nhiên, đối với chuyện nửa nén hương này, Trần Thiên Nhiễm

cũng khẽ cau mày, lờ mờ cảm thấy bên trong có gì đó không đúng!

Sự nhấn mạnh đặc biệt này càng thêm đầy rẫy sương mù!

Nhưng trong lúc hắn đang suy tư, Thủy tổ Cổ Môn trước mặt đã ngưng kết toàn bộ cổ thuật của mình thành một quả cầu nhỏ màu đen!

Và sau khi trao cho Trần Thiên Nhiễm, cô ta liền giống như con rối bị kéo dây, trong nháy mắt bị kéo trở lại trong quan quách!

Đồng thời, bên cạnh quan quách, một nén hương không biết xuất hiện từ lúc nào đã được thắp sáng!

Thời gian bắt đầu đếm ngược!

Đồng thời con rắn trong bóng tối lại bắt đầu trườn đi.

Khi Trần Thiên Nhiễm cầm quả cầu chứa đựng truyền thừa cổ thuật, thần sắc cũng hơi có chút khó coi, còn Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh thì lo lắng nói: "Tiểu ca!

Anh thực sự muốn kế thừa sao?

Ngộ nhỡ anh kế thừa xong lại biến thành dáng vẻ của Sa Tống Xuân thì sao?" Dứt lời, một giọng nói khàn đặc đột nhiên vang lên từ phía xa: "Ta thì làm sao?

Dáng vẻ của lão phu không đẹp sao?" Trong nháy mắt!

Trần Thiên Nhiễm liền cầm chắc Hắc Kim Cổ Đao, nghiêm trận dĩ đãi nhìn về phía một con hắc xà trong góc tối, và con hắc xà này dưới sự chứng kiến của hắn cũng chậm rãi vặn vẹo biến hình, dần dần hóa thân thành Sa Tống Xuân!!

"Ngươi quả nhiên không chết!!

Một đao đó của ta rõ ràng không thể giết chết ngươi!!

Nhưng không ngờ ngươi lại giả chết tại chỗ!!

Ha ha, tính toán sâu thật!!" "Ha ha ha!" Sa Tống Xuân lập tức ngửa đầu cười lớn, "Quá khen!

Quá khen!!

Chút kỹ mọn thôi!!

Chút kỹ mọn thôi!!

Nếu không dùng cách này, làm sao ngươi có thể mang ta vào đây mà không có chút đề phòng nào, lại còn đích thân ngươi vượt qua thử thách này?

Bây giờ nghĩ lại, phán đoán này của ta đúng là không sai chút nào, ví phỏng không phải như vậy, e rằng ngay cả ta muốn vượt qua độ khó của thử thách này cũng sẽ cực kỳ gian nan!" Sa Tống Xuân nói rồi lại cười khom người: "Ta ở đây cảm ơn ngươi nhé!!

Ha ha ha!" Khi Sa Tống Xuân xuất hiện, phòng livestream lại một lần nữa nổ tung, 【Mẹ kiếp!!

Mẹ kiếp!!

Cái thứ quỷ quái này cư nhiên không chết??

Hắn mẹ nó lại còn có thể biến thành một con rắn??

Chuyện quái gì thế này?】 【Vãi!!

Cái này cũng quá tởm lợm rồi đấy!!

Đây chính là bọ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn sao?】 【Gã này cũng quá âm hiểm xảo trá!!

Tính toán sâu xa đến mức đó!!】 【Đạo mộ hành gia cũng hơi kinh ngạc: Không ngờ hắn lại còn có kỹ năng này!

Xem ra 'Thế Tử' chính là năng lực thiên phú của hắn!!】 Cùng lúc đó, Tôn Bảo Tuyền đang vội vã chạy tới đây, trên tay cầm điện thoại,

khi thấy tình hình của Sa Tống Xuân liền cau mày: “Hỏng rồi!!

Với tình trạng cơ thể hiện tại của Trần Thiên Nhiễm, ví phỏng phải chiến đấu với một cường giả Tiên Thiên đỉnh phong, chết chắc!!!” “Chủ nhiệm!!

Chúng ta nhanh chân lên!!” Tiết Ngạo Thiên cũng nổi gân xanh trên trán, không ngờ Sa Tống Xuân này lại khó nhằn như vậy!

Đã đến mức này rồi mà vẫn không chết!!

Nhưng khi họ chuẩn bị tiếp tục áp sát, ở tầng thứ hai, những thi thể vốn đã bị Sa Tống Xuân hút hết thành xác khô lại một lần nữa...

đứng dậy!!

Đồng thời trên người chúng bắt đầu mọc ra những sợi lông trắng dài!!

“Mao Cương?” Tiết Ngạo Thiên giật mình, lập tức dừng bước, cùng Tôn Bảo Tuyền đứng tựa lưng vào nhau: “Chủ nhiệm!

Đây là chuyện gì vậy!

Những thi thể cổ độc này không phải đã bị Trần Thiên Nhiễm giết sạch rồi sao?

Sao đột nhiên lại biến hóa?” Tôn Bảo Tuyền trầm ngâm: “Vì cổ độc áp chế âm khí trong cơ thể chúng đã bị người ta hút mất rồi!!

Lúc này cổ độc biến mất, âm khí bộc phát, tự nhiên sẽ triệt để hóa thân thành Mao Cương!” Ông nói rồi nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm trên màn hình livestream: “Hiện tại phải xem Trần Thiên Nhiễm có thể cầm cự qua nửa nén hương không!

Nếu có thể cầm cự qua, Thủy tổ Cổ Môn phục tô chắc chắn sẽ không tha cho Sa Tống Xuân kẻ đã ra tay với người kế thừa của bà ta!” Ông nói xong, đòn tấn công bùng nổ!

Trong nháy mắt sát hướng Mao Cương!

Trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm cầm quả cầu cổ thuật nhìn Sa Tống Xuân: "Ngươi rất muốn nó sao?" "Ha ha," Sa Tống Xuân không chút do dự gật đầu, "Đương nhiên!

Dù sao đây cũng là thứ mà người Cổ Môn ai ai cũng khao khát!

Chỉ là bao nhiêu năm qua luôn không tìm thấy, chỉ có vài mảnh tin tức lẻ tẻ nói là ở Thủy Hoàng Lăng, nhưng Thủy Hoàng Lăng nguy hiểm thế nào thì từ cổ chí kim ai cũng biết, không ngờ lại bị tên trộm mộ như ngươi tìm thấy!

Nói đến đây, ta còn phải cảm ơn ngươi một phen nữa!!

Ví phỏng ngươi nguyện ý hai tay dâng lên truyền thừa cổ thuật!

Ta có thể cân nhắc luyện chế ngươi thành một cái thi thể cổ độc!

Chương 93

Trở thành một quân bài tẩy của ta!!" "Ồ?

Vậy sao?

Ha ha ha," Trần Thiên Nhiễm cười cười, "Tôi sở dĩ khiêu chiến thử thách là để được sống!

Còn sở dĩ kế thừa, là để... hủy diệt nó!!" Phanh!!

Trong nháy mắt!!

Trần Thiên Nhiễm giơ tay bóp nát quả cầu được tụ lại bằng khí đó!

Cảnh tượng này cũng khiến mọi người trong phòng livestream lo lắng vô cùng, dù sao sau nửa nén hương, Thủy tổ Cổ Môn sẽ phục tô!

Mà không có truyền thừa, nguy cơ lớn hơn sẽ nằm ở phía sau!

Trái lại, Sa Tống Xuân kẻ đáng lẽ phải phẫn nộ vì truyền thừa bị hủy thì lại cười lớn: "Ha ha ha!

Ngu xuẩn!!

Ngu xuẩn!

Ngươi thật sự nghĩ thứ này có thể bị hủy diệt sao?

Biết tại sao Thủy tổ bảo ngươi vạn lần đừng hủy diệt không?

Đó chính là thử thách lòng người!!

Bà ta đã sớm đoán được kẻ đến sau sẽ hủy diệt!

Vì thế mới cố ý để lại câu nói đó!

Và khoảnh khắc ngươi hủy diệt nó, truyền thừa cổ thuật này đã hoàn toàn đi vào đại não của ngươi!!" Hắn nói đến đây, ánh mắt cũng

trở nên âm hiểm hơn: “Cho nên!

Cơ thể này của ngươi sẽ thuộc về ta!!

Ngươi vạn lần đừng có nhúc nhích!!

Thấu chi thi triển năng lực thiên phú, chắc hẳn đã khiến cơ thể ngươi gánh chịu gánh nặng cực lớn rồi phải không?

Ha ha ha!” Sa Tống Xuân lạnh cười, hoàn toàn không để Trần Thiên Nhiễm lúc này vào mắt, đặc biệt là khi đối phương sững sờ một chút, hắn càng tin chắc vào suy nghĩ đó.

Nhưng oái oăm là Trần Thiên Nhiễm sững sờ chỉ vì không hiểu lời đối phương nói, cái gì gọi là năng lực thiên phú??

Đó là thứ quái gì??

Hắn suy nghĩ kỹ một hồi cũng không có đáp án, nhưng không nghĩ nhiều nữa, mà vỗ vỗ vào cái túi đựng Vong Xuyên Châu.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Hình xăm Kỳ Lân trên người hắn lại một lần nữa rực cháy ngọn lửa!!

Vụt!!

Nhiệt độ nóng rực trong nháy mắt quét sạch hiện trường!

Lưu Phỉ Phỉ đã thuần thục nấp vào góc tường quan chiến!

Nhưng khi Trần Thiên Nhiễm thi triển chiêu này, Sa Tống Xuân đối diện lộ rõ vẻ kinh hãi: “Ngươi mẹ nó lại còn có thể thấu chi thi triển năng lực thiên phú?

Cái loại yêu nghiệt gì thế này???” Trần Thiên Nhiễm cầm Hắc Kim Cổ Đao cau mày, đồng thời cũng hiểu được năng lực thiên phú trong miệng đối phương là gì, Kỳ Lân Huyết sao?

Cái loại năng lực thiên phú quái quỷ gì thế này, muốn thi triển chẳng phải là thi triển thôi sao?

Hắn chậm rãi lắc đầu, đồng thời phối hợp nói: "Giết ngươi!

Vẫn còn dùng được!!" Dứt lời!

Thân ảnh như ma mị, trong nháy mắt bùng nổ lao đi!!

Dọc đường để lại những tàn ảnh lửa!

Sa Tống Xuân cũng cau mày, không ngờ đối phương lại khó nhằn đến thế!

Chưa từng nghe nói dưới cảnh giới Đại Sư mà có thể thấu chi cơ thể nhiều lần để thi triển năng lực thiên phú như vậy!

Hay là đối phương vốn đã là cảnh giới Đại Sư?

Nghĩ đến đây, hắn lại lập tức lắc đầu phủ định, so với ý nghĩ đó, Sa Tống Xuân thà tin rằng đối phương đã là nến cạn trước gió!

"Oắt con!!" Sa Tống Xuân gầm lên một tiếng, thân hình cũng bộc phát cực nhanh, chỉ là tàn ảnh hắn để lại có màu tối tăm!

Trong chớp mắt!

Một đen một đỏ hai bóng người va chạm mãnh liệt!

Oanh!!

Giống như bóng tối va chạm với ánh sáng!

Sự nóng rực va chạm với u tối!!

Lửa bắn tứ tung!

Khiến cả hiện trường nhuốm lên một tầng màu sắc!

Cuộc đối đầu giữa Hắc Kim Cổ Đao và đoản đao trong tay đối phương bộc lộ sức tấn công cực mạnh!

“Ha ha ha!” Sa Tống Xuân lại tỏ ra khá thong thả, hắn lạnh cười: “Cũng kiên cường đấy!

Ta để xem ngươi còn cầm cự được bao lâu!!” “Bao lâu sao?” Trần Thiên Nhiễm đáp trả, “Đương nhiên là trong thời gian nửa nén hương này!

Giết ngươi!!” “Giết ta?” Sa Tống Xuân lập tức phản ứng lại, rồi lại cười lớn: “Ha ha, muốn lợi dụng Thủy tổ Cổ Môn phục tô để ra tay với ta sao?

Nhưng, ta cũng thấy nửa nén hương là đủ để giết ngươi rồi!!” Thương!!!

Trần Thiên Nhiễm đột nhiên bộc phát sức mạnh mạnh hơn, đao này thuận thế chém xuống!!

Một tiếng oanh!

Đao rơi xuống mặt đất, để lại một rãnh sâu, ngược lại Sa Tống Xuân không có ý định liều mạng với hắn, lách mình né tránh và phóng ra mấy đạo ám khí!!

Phập phập phập!!

Tụ tiễn bắn tới!

Tốc độ cực nhanh, gần như chỉ trong nháy mắt đã đến trước mặt Trần Thiên Nhiễm.

Trong gang tấc, hắn bước chân đạp lên trận pháp Kỳ Môn Phong Thủy Bát Quái, thay đổi vị trí sinh tử, hai ngón tay Phát Khâu ở tay trái hách nhiên bộc phát!

Thương!!

Mọi ưu thế đều nắm gọn trong tay, dễ dàng hóa giải nguy hiểm!

Sắc mặt Sa Tống Xuân hơi hiện vẻ nghiêm trọng, lúc giao thủ ở

lối vào tầng thứ tư, hắn đã biết Trần Thiên Nhiễm khó nhằn, vì vậy lúc đó không chọn dốc toàn lực chiến đấu mà chọn tạm lánh mũi nhọn, lợi dụng năng lực thiên phú để né tránh, sau đó mượn trạng thái rã rời của đối phương sau khi tham gia thử thách để tung đòn kết liễu.

Nhưng sau vài chiêu liên tiếp, đối phương trông đâu giống một người vừa trải qua nhiều trận tử chiến?

Rõ ràng là rất thoải mái mà!!

Đây rốt cuộc là loại yêu nghiệt gì vậy!!

Trong lòng Sa Tống Xuân cũng bị chấn động một trận dữ dội!

Chỉ có điều chưa đợi hắn suy nghĩ quá nhiều, Trần Thiên Nhiễm toàn thân bốc hỏa lại lao tới, tốc độ cực nhanh!

Phanh!!

Đao mang lóe lên!

Những mảng đá lớn trên tường rơi xuống!

Sa Tống Xuân cũng nguy hiểm thoát được, đồng thời phản thủ bộc phát một kích: "Chết đi!!" Một con cổ trùng hiện ra và trong nháy mắt hóa thành cự mãng lao vào Trần Thiên Nhiễm, cái miệng khổng lồ đó giống như có thể nuốt chửng cả trời đất, kinh hãi đáng sợ!

Chương 94

Nhưng Trần Thiên Nhiễm không hề có ý định né tránh, chỉ giơ đao, hạ đao!

Vụt!!

Chém nát!

Chỉ là con cự mãng này rõ ràng không phải đòn sát thủ của Sa Tống Xuân, khi cự mãng bị chém nát, Sa Tống Xuân đã cầm đoản đao tập kích tới!!

Oanh!!

Hai bên lại va chạm, sau đó bộc phát liên tiếp mấy lần va chạm nữa!

Chỉ là thực lực hai bên vốn tương đương, nhất thời khó phân cao thấp.

Lưu Phỉ Phỉ ở trong góc lòng đã rối như tơ vò, cô vô cùng lo lắng nhìn Trần Thiên Nhiễm, thậm chí cảm thấy khó chịu vì mình không có cách nào giúp đối phương một tay, cảm giác thất vọng này cứ quẩn quanh trong lòng.

Các anh em trong phòng livestream càng lo lắng không thôi, 【Khốn kiếp!

Sa Tống Xuân này thực sự quá khó chơi!】【Chết tiệt!

Trần cẩu đã dốc hết toàn lực rồi!

Hắn lại vẫn chưa giết được gã đó!!

Quá biến thái!】【Thời gian nửa nén hương sắp hết rồi!

Nếu còn chưa giết được Sa Tống Xuân thì có phải sẽ rất rắc rối

không!!】 Lúc này cao thủ đạo mộ lập tức lên tiếng giải thích: 【Rắc rối là điều tất yếu!

Trần Thiên Nhiễm vốn đang thấu chi cơ thể để chiến đấu, và trong tình huống này, hắn càng kéo dài thời gian sẽ càng nguy hiểm, nhưng nếu hắn có thể kéo dài đến sau nửa nén hương, có lẽ vẫn còn có bước ngoặt!!

Sau nửa nén hương, Thủy tổ Cổ Môn sẽ phục tô!

Lúc đó hắn có thể lợi dụng năng lực của Thủy tổ Cổ Môn để diệt sát Sa Tống Xuân!

Dù sao theo lời họ nói, bóp nát quả cầu truyền thừa mới là con đường kế thừa duy nhất!

Do đó, Trần Thiên Nhiễm lúc này có thể coi là người kế thừa của Thủy tổ Cổ Môn, trong bất kỳ tình huống nào, khi người kế thừa bị tổn hại, dù đối phương là hậu nhân Cổ Môn cũng sẽ bị diệt sát!

Nhưng vấn đề mấu chốt hiện tại vẫn là liệu Trần Thiên Nhiễm có kiên trì được đến sau nửa nén hương hay không!】 Tôn Bảo Tuyền và Tiết Ngạo Thiên ở tầng thứ hai lúc này đang dốc sức tiêu diệt lũ Mao Cương trước mắt, nhưng do số lượng tăng lên, độ khó ở đây cũng tự nhiên tăng vọt!

Nhất thời lại có thể vây khốn một vị kỳ nhân cảnh giới Đại Sư và một vị kỳ nhân cảnh giới Tiên Thiên như họ!!

Sắc mặt hai người không được tốt lắm, giải quyết đám Mao Cương này chỉ là vấn đề thời gian, nhưng hiện tại thứ thiếu nhất chính là thời gian!

Tôn Bảo Tuyền cũng không ngừng quan sát tình hình livestream, chỉ có điều hiện tại xem ra ông nhất thời cũng không rảnh tay được!

"Hỏng rồi!!" Trong Cục Điều tra Phong thủy Dân gian, Tiền Đức

Lập cũng đầy vẻ cấp bách: "Cứ thế này mãi, Trần Thiên Nhiễm chắc chắn không thể kéo dài đến sau nửa nén hương!!" "Không còn cách nào khác!" Vu Đức cũng bất lực lắc đầu, "Chủ nhiệm Tôn đã chạy tới đó, nhưng họ cũng gặp rắc rối không nhỏ, muốn đến nơi cũng cần không ít thời gian!" Phan Tông Bạch ở bên cạnh cũng tỏ ra rất sốt ruột: "Vậy... vậy chẳng lẽ không còn cách nào khác sao?" Mọi người tại hiện trường lần lượt lắc đầu, biểu thị đây đã là tử cục!

Chỉ thấy trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm vẫn đang liên tục bộc phát và truy đuổi Sa Tống Xuân để đánh!

Còn người sau thì liên tục né tránh, rồi lợi dụng các loại đòn tấn công âm ám để phản kích!!

"Ha ha ha!

Ta để xem ngươi còn cầm cự được đến lúc nào!" Dứt lời, hắn lập tức bùng phát đòn tấn công mạnh hơn và cố gắng hạ gục Trần Thiên Nhiễm trong đòn này, nếu còn không giết được đối phương thì sau đó Thủy tổ Cổ Môn chắc chắn sẽ không tha cho hắn.

"Chết đi!!!" Đòn tấn công mạnh mẽ trong nháy mắt giáng xuống, Trần Thiên Nhiễm cũng sắc mặt nghiêm trọng và cảm nhận được đây là một loại phản ứng đến từ cái chết!!

Lúc này bất kỳ thủ đoạn nào có lẽ cũng không có tác dụng gì quá lớn!

Đỡ thì có lẽ đỡ được một lúc, nhưng hắn cũng sợ kéo dài thời gian, dù sao Thủy tổ Cổ Môn đó cũng tuyệt đối không tha cho hắn!!

Trần Thiên Nhiễm thầm vỗ vỗ vào Vong Xuyên Châu trong ngực, khi quả cầu truyền thừa bị bóp nát, toàn bộ khí đều bị thứ này hút sạch, trái lại không để mình tiếp xúc nửa phân!!

Đây tuy là chuyện tốt nhưng cũng đồng dạng là chuyện rắc rối!

“Hô—” Hắn thở ra một hơi dài, tiến thêm một bước và hô gọi hệ thống trong lòng, theo chỉ dẫn, đem một lần cơ hội thăng cấp kỹ năng đó trao cho Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật!

Oanh!!!

Trong khoảnh khắc đó!

Trần Thiên Nhiễm cảm nhận được cảm tri về phương vị của mình càng thêm mạnh mẽ!!

Sau đó, hắn giơ tay phải lên!

Vốn dĩ khi thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, cụ thể là Kỳ Môn Phong Thủy Bát Quái Trận, Trần Thiên Nhiễm cần một khoảng thời gian nhất định để cảm nhận phương vị, sau đó mới tiến hành điều chỉnh để đẩy ưu thế của mình lên mức cao nhất.

Nhưng hiện tại, khi Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã thăng lên cấp LV4, cảm giác mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay càng trở nên mãnh liệt!

Ngay lập tức, anh thu hồi ngọn lửa trên người, giống như 'năng lượng thiên phú' đã cạn kiệt.

“Ha ha ha!

Năng lượng thiên phú đã đến giới hạn rồi sao?” Sa Tống Xuân cười lớn, lập tức tung toàn lực, đánh thẳng một chưởng về phía Trần Thiên Nhiễm!

Khoảnh khắc này, tất cả khán giả đang xem livestream đều thót tim, thậm chí họ đã dự liệu được một viễn cảnh: Trần Thiên Nhiễm tiêu đời rồi!

Anh sẽ bị đánh chết tươi tại chỗ!

Ngay cả Lưu Phỉ Phỉ đang ở hiện tại cũng nghĩ như vậy, đồng tử

cô dần hiện lên một luồng hắc ám, sau gáy bắt đầu trôi nổi những đạo phù văn!

Nhưng ngay khi cô định xông lên, cục diện trước mắt đột ngột thay đổi!

Sa Tống Xuân, kẻ vốn đang bộc phát đòn tấn công mãnh liệt, bỗng nhiên thế công tan biến.

Thay vào đó, Trần Thiên Nhiễm vung đao một cách đơn giản và nhẹ nhàng nhất: Cạch!

Trảm thủ!

Đồng tử Sa Tống Xuân trợn trừng, thậm chí hắn vẫn còn đang cười: "Ta thành công rồi!

Ta thành công rồi!" Cho đến khi hắn nhìn thấy cơ thể chính mình, hắn mới nhận ra mình dường như đã chết!

Nhưng rốt cuộc chết như thế nào, hắn nghĩ mãi cũng không ra!

Sau một đao, Trần Thiên Nhiễm cảm thấy đầu óc choáng váng, loạng choạng lùi lại một bước.

Lưu Phỉ Phỉ ở đằng xa lo lắng chạy nhanh tới: "Tiểu ca!

Tiểu ca!" Nhưng lúc này, sự dị thường trên người cô đã biến mất.

"Anh không sao chứ?" Trần Thiên Nhiễm xoa xoa cái đầu đau nhức, xua tay nói: "Không sao, chỉ là tiêu hao tinh thần hơi lớn." Việc thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật cường độ cao để thay đổi phương vị, ngoài việc tiêu hao lượng lớn khí lực, còn cực kỳ tốn tinh thần lực!

Nhưng may mắn là cửa này coi như đã tạm qua, có điều vị Thủy tổ Cổ Môn tiếp theo mới thật sự nan giải!

Sau khi Trần Thiên Nhiễm chém chết Sa Tống Xuân, trận chiến

kết thúc, phòng livestream đang sôi sục bỗng rơi vào im lặng ngắn ngủi. 【Chiến đấu kết thúc rồi sao?

Sao lại trảm thủ dễ dàng như vậy?】 【Không phải chứ?

Tại sao tôi lại có dự cảm không lành, cảm thấy tên Sa Tống Xuân này vẫn có thể hiện hồn ra tiếp nhỉ?】 【Suỵt!

Lầu trên nói cũng có lý, khả năng này khá cao đấy!

Lúc ở lối vào, chẳng phải hắn cũng dùng cách này để ra tay lần nữa sao!

Trần cẩu!

Cẩn thận đấy!

Đừng trúng kế hắn!】 【Tôi thì thấy vấn đề không lớn, dù sao nửa nén nhang cũng sắp trôi qua rồi.

Chỉ cần vượt qua thời gian này, chờ Thủy tổ Cổ Môn thức tỉnh là ổn thôi!】 Giữa lúc mọi người đang bàn tán, vị chuyên gia 'Đạo Mộ Hành Gia' lập tức lên tiếng: 【Thần kỳ!

Đúng là thần kỳ!

Dưới tình trạng thấu chi nhiều lần mà vẫn thi triển được năng lượng thiên phú, cậu ta thế mà vẫn đứng vững được!

Thật không thể tin nổi!

Chẳng lẽ cậu ta đã đạt đến cảnh giới Kỳ nhân Đại sư?

Chương 95

Không đúng!

Cũng không thể nào!

Nếu thật sự là cảnh giới Đại sư, sao có thể đánh một cách mệt mỏi như vậy được!

Nghĩ không ra!

Thật sự nghĩ không ra!】 Khán giả thấy lời của Đạo Mộ Hành Gia thì đồng loạt kinh thán sức sống mãnh liệt của Trần cẩu, thậm chí còn có thể so bì với cả gián!

Cùng lúc đó, tại tầng thứ hai, Tôn Bảo Tuyền và Tiết Ngạo Thiên cũng tốn không ít sức lực để giải quyết đám Mao Cương.

Cả hai hơi mệt mỏi ngồi bệt xuống đất.

"Chủ nhiệm!

Ông không ổn rồi!" Tiết Ngạo Thiên thở hổn hển, "Một Kỳ nhân cảnh giới Đại sư mà không thể chém chết mục tiêu trong một đao sao?

Còn không bằng Trần Thiên Nhiễm nữa!" "Thằng nhóc này!" Tôn Bảo Tuyền giơ tay đánh một cái, "Ta làm vậy chẳng phải để hậu bối như cậu có thêm cơ hội rèn luyện sao?

Khổ tâm như thế mà lại bị cậu vu khống!

Thật là khiến người ta đau lòng mà!" Tiết Ngạo Thiên kinh hãi, trong lòng thầm mắng: Đậu xanh!

Chủ nhiệm lại diễn sâu thế à?

Được được được!

Học hỏi, học hỏi!

Đồng thời, ánh mắt họ cũng dán vào màn hình điện thoại.

Cảnh Trần Thiên Nhiễm đánh bại Sa Tống Xuân, họ đương nhiên đã thấy.

Cũng vì vậy, cả hai đều không hẹn mà gặp đều thu lại chút lực khi chiến đấu để đảm bảo sau này còn sức mà đánh tiếp.

Lúc này, Tiết Ngạo Thiên lên tiếng hỏi: "Chủ nhiệm, ông nói xem thực lực của Trần Thiên Nhiễm rốt cuộc đạt đến tầng thứ nào?

Cậu ta thế mà có thể nhiều lần thấu chi cơ thể để thi triển năng lượng thiên phú, dù là cường giả Tiên thiên đỉnh phong thiên tài đến đâu cũng không làm được chứ?" Nghe vậy, Tôn Bảo Tuyền cũng nặng nề gật đầu: "Đúng là như vậy, nhưng hoặc là thể chất của cậu ta rất đặc biệt, nên mới có thể thi triển năng lượng thiên phú nhiều lần, từ đó nâng cao chiến lực lên mức tối đa!

Đúng là một thiên kiêu khó mà tưởng tượng được!" Nghe ông cảm thán, Tiết Ngạo Thiên lại nói: "Tuy nhiên, bây giờ tôi cũng hơi không hiểu, lúc nãy đòn cuối cùng là thế nào?

Tại sao Trần Thiên Nhiễm lại chém chết Sa Tống Xuân chỉ bằng một đao?

Rõ ràng năng lượng thiên phú của cậu ta đã kết thúc rồi mà?" "Về điểm này thì rất thú vị đấy," Tôn Bảo Tuyền mỉm cười nói, "Cậu ta đã lợi dụng phong thủy cục để xoay chuyển khí trường của đôi bên, từ đó gián tiếp làm suy yếu chiến lực của Sa Tống Xuân!

Giống như một người đang đầy máu bị dính một cái BUFF suy yếu, một trăm điểm chiến lực lập tức chỉ còn mười điểm, mà lúc này Trần Thiên Nhiễm dù không thi triển năng lượng thiên phú thì chiến lực vẫn có năm mươi điểm.

Bên yếu đi, bên mạnh lên, một đao kết liễu là chuyện đương nhiên.

Còn việc Sa Tống Xuân có thể thế thân hồi sinh nữa hay không, khả năng đó không tồn tại, vì cục diện này đã hoàn toàn nằm trong tay Trần Thiên Nhiễm rồi!" Khi Tiết Ngạo Thiên nghe xong màn phân tích này, anh ta bỗng cảm thấy sống lưng lạnh toát: "Mấy người biết chơi phong thủy, đúng là bụng dạ thâm hiểm thật!" Chát!

Tôn Bảo Tuyền lập tức tặng cho anh ta một cú cốc đầu: "Ta xuất thân từ Kinh Môn đấy!" "Á!

Đúng đúng đúng!" Tiết Ngạo Thiên đau khổ nhăn mặt, lập tức chuyển chủ đề: "Nhưng chủ nhiệm này, Trần Thiên Nhiễm hiện tại coi như đã vượt qua khó khăn, đồng thời cậu ta cũng có được truyền thừa Cổ Môn, nếu cậu ta tâm thuật bất chính thì phải làm sao?" Tôn Bảo Tuyền không nói gì, mà lập tức bị tình huống trên màn hình thu hút.

Chỉ thấy trên màn hình, bóng dáng nữ thi trong quan quách lại xuất hiện, bà ta xoay cổ một cách cứng nhắc, môi khẽ động: "Ha ha ha, nửa nén nhang đã đến." Trần Thiên Nhiễm siết chặt Hắc Kim Cổ Đao trong tay, giơ tay vỗ vai Lưu Phỉ Phỉ: "Ra bên cạnh đi." "Hả?" Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc, "Anh không phải đã kế thừa cổ thuật rồi sao?" Trần Thiên Nhiễm cười lắc đầu: "Tôi không muốn thứ đó, nên đã động tay động chân một chút!" Nghe vậy, Lưu Phỉ Phỉ nhìn sâu vào Thủy tổ Cổ Môn một cái, sau đó vội vàng trốn vào góc phòng.

Còn Thủy tổ Cổ Môn thì toàn thân bốc lên hắc khí: "Ngươi và hắn đúng là y hệt nhau!" Thân hình Thủy tổ Cổ Môn đột ngột lao tới!

Uy áp khủng khiếp lập tức giáng xuống!

"Hát!!!" Trong chớp mắt đã tập kích đến trước mặt!

Có điều động tác của bà ta hơi cứng nhắc, giống như một phương

thức tấn công đã được định sẵn!

Bản năng chiến đấu của Trần Thiên Nhiễm cực mạnh, đối mặt với đòn tấn công, anh xoay Hắc Kim Cổ Đao đỡ một nhát!

Thương!!!

Bàn tay gầy guộc như củi khô đập mạnh vào Hắc Kim Cổ Đao.

Dù Trần Thiên Nhiễm đã trải qua thử thách của Lỗ Ban Tam Khảo, nhưng đối mặt với cú đánh này, anh vẫn cảm thấy vô cùng chật vật.

Hơn nữa, sức mạnh của đối phương tuyệt đối mạnh hơn nhiều so với những thử thách trước đó!

Trần Thiên Nhiễm vẫn hơi thắc mắc tại sao mình vẫn phải chiến đấu ở cửa này, trong khi hệ thống trước đó đã trực tiếp kết toán phần thưởng?

Thông báo tiến độ thám hiểm đạt 40%, chẳng lẽ vì rắc rối do chính mình tạo ra nên không được tính vào sao?

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm cảm thấy hơi đau đầu.

Đáng lẽ ra, anh có thể dựa vào gợi ý của hệ thống để phán đoán hoàn cảnh hiện tại, xem ra nếu tự tìm đường chết thì gợi ý của hệ thống đôi khi cũng không an toàn.

Trần Thiên Nhiễm thu lại suy nghĩ, khí huyết trong người cuồn cuộn, hình xăm Kỳ Lân trên bắp tay lại lộ ra gương mặt dữ tợn, ngọn lửa rực cháy bùng phát!

Oanh!!!

Máu Kỳ Lân không có ưu điểm gì lớn, điểm mạnh nhất là có thể bộc phát không ngừng nghỉ!

Đúng là một trợ thủ đắc lực để 'hack game' càn quét bản đồ!

“Phá cho ta!” Oanh!

Lửa bao quanh thân, sức mạnh tăng vọt trong tích tắc, chỉ trong một nhịp thở đã chém lui Thủy tổ Cổ Môn, nhưng ngay sau đó anh lại áp sát!

“Lũ các ngươi, chết thì cũng chết rồi, còn cứ phải bày đặt thử thách?

Đúng là não có vấn đề!” Bành bành bành!!!

Hai bên liên tục va chạm.

Dưới sự gia trì của Máu Kỳ Lân, tốc độ vung đao của Trần Thiên Nhiễm đã vượt xa trước đây, tuy không có chiêu thức cụ thể nhưng vẫn cực kỳ sắc bén!

Đó là những gì anh lĩnh ngộ được trong quá trình chiến đấu hôm nay!

Giết!

Giết!

Giết!

Chỉ có không ngừng vung đao mới có thể ép lui Thủy tổ Cổ Môn!

Mới không cho đối phương cơ hội phản ứng!

Nhưng đòn tấn công điên cuồng này của anh khiến tất cả mọi người trong phòng livestream đều ngẩn ngơ. 【Vãi chưởng!

Trần cẩu!

Ông rốt cuộc là loại yêu quái gì vậy!

Mau nói thật đi, có phải ông hack game không?】【Khốn khiếp!

Cái này cũng quá biến thái rồi!

Có ai thi triển năng lượng thiên phú liên tục như vậy không?

Ông có nể mặt ai không hả?】【Hay lắm!!

Bảo là thấu chi năng lượng thiên phú sẽ tiêu đời, nhìn xem!

Trần cẩu có chết không?

Đây rõ ràng là coi năng lượng thiên phú như cơm bữa mà!】【Đạo Mộ Hành Gia: Yêu nghiệt!

Đúng là yêu nghiệt!

Nhưng nhìn chung, chúng ta có thể đoán được, có lẽ lý do Trần Thiên Nhiễm có thể liên tục thấu chi cơ thể để thi triển năng lượng thiên phú là có liên quan đến tố chất cơ thể đặc biệt của cậu ta.

Trong lịch sử giới kỳ nhân, không thiếu những người như vậy, họ sở hữu cơ thể cường hãn mà người thường không có, từ đó có thể thi triển năng lượng thiên phú nhiều lần ở Tiên thiên cảnh mà không cần thời gian hồi chiêu.

Chỉ tiếc một điều, Thủy tổ Cổ Môn tuyệt đối không chỉ có thực lực như thế này, Trần Thiên Nhiễm muốn vượt qua cửa này độ khó vẫn không nhỏ đâu.】 Lời của Đạo Mộ Hành Gia lập tức giải thích rõ tình hình hiện tại.

Chương 96

Ban đầu mọi người còn kinh ngạc vì Trần Thiên Nhiễm, nhưng giờ lại bắt đầu lo lắng cho Lưu Phỉ Phỉ.

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người nhìn tình hình trên màn hình, Phan Tông Bạch khẽ nhếch môi 5 độ: "Trần Thiên Nhiễm!

Vẫn phải là cậu ta!

Thật không đơn giản mà!

Thế mà lại dùng cách này để cắt đứt truyền thừa của Thủy tổ Cổ Môn!

Xem ra, cậu ta là người tốt!" Một lời đánh giá lập tức bị Tiền Đức Lập phản bác: "Người tốt?

Một kẻ lai lịch bất minh, âm thầm đột nhập vào Thủy Hoàng Lăng mà gọi là người tốt sao?" "Hả..." Phan Tông Bạch cứng họng, dù sao đối phương nói cũng rất có lý.

Khi đối mặt với kẻ phản đồ Cổ Môn là Sa Tống Xuân, các bên có thể đứng cùng một chiến tuyến để cổ vũ cho anh.

Nhưng sau khi kẻ thù chung bị giải quyết, vấn đề cần đối mặt chính là bản thân Trần Thiên Nhiễm: thân phận bất minh, lai lịch bất minh, mục đích bất minh!

Nhiều tình huống chồng chất, cộng thêm việc không muốn gia nhập Long Văn Ti.

Trần cẩu à!

Tình cảnh của ông đáng lo đấy!

Phan Tông Bạch thầm nghĩ trong lòng, còn trên màn hình

livestream, trận chiến của Trần Thiên Nhiễm đã đi vào giai đoạn gay cấn.

Do vừa rồi thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật trên diện rộng, khiến tinh thần lực của anh vô cùng suy yếu, hiện tại hoàn toàn không thể cưỡng ép thấu chi thêm nữa, chỉ có thể dựa vào Máu Kỳ Lân để chống đỡ cơ thể, duy trì trận chiến!

Bành bành bành!

Đao quang kiếm ảnh, lửa bay tứ tán!

Hai bên đã va chạm không biết bao nhiêu lần.

Khi Trần Thiên Nhiễm bắt đầu vung đao điên cuồng, Thủy tổ Cổ Môn cũng bắt đầu vung nắm đấm điên dại.

Đây đâu giống cách chiến đấu của một người Cổ Môn, nhưng Trần Thiên Nhiễm cũng hiểu được, người chết rồi, đánh nhau kiểu 'Tống tử' cũng là hợp tình hợp lý.

Nhưng giây tiếp theo, đầu óc anh lóe lên tia sáng, ngay khoảnh khắc Thủy tổ Cổ Môn tung chưởng tới, anh rút Vong Xuyên Châu trong ngực ra, đập mạnh vào trán đối phương!

Bành!!

Ngay lập tức!

Hiện trường im bặt!

Thân thể Thủy tổ Cổ Môn như bị đóng đinh tại chỗ, bất động.

Trần Thiên Nhiễm lúc này cũng vô cùng căng thẳng, anh có thể cảm nhận rõ ràng Vong Xuyên Châu đang hấp thụ thứ gì đó, cụ thể là gì anh không rõ, chỉ biết hiện tại không được cử động, một khi cử động là công cốc!

Theo thời gian trôi qua, hạt Vong Xuyên Châu vốn màu trắng nay

đã đen kịt.

Và giây tiếp theo, răng rắc!

Bành!

Vong Xuyên Châu vỡ nát!

Trần Thiên Nhiễm cũng bị biến hóa đột ngột này làm kinh hãi, lập tức lùi lại mấy bước, vung đao đỡ các mảnh vỡ, sau đó nhìn lại Thủy tổ Cổ Môn với vẻ cảnh giác cao độ.

Cho đến khi cơ thể đối phương dần trở nên hư ảo rồi hoàn toàn hóa thành ánh sáng biến mất, anh mới thực sự thở phào nhẹ nhõm.

"Đúng là nguy hiểm thật." Trần Thiên Nhiễm như xì hơi, ngồi bệt xuống đất, điều chỉnh tư thế bắt đầu minh tưởng, cố gắng khôi phục thể lực nhanh chóng.

Lưu Phỉ Phỉ ở đằng xa vội vàng chạy tới, lo lắng hỏi: "Tiểu ca, anh sao rồi?" "Không sao, tôi cần khôi phục một chút," Trần Thiên Nhiễm không mở mắt, giọng nói có chút suy yếu.

Nghe vậy, Lưu Phỉ Phỉ suy nghĩ một lát, mím môi rồi dang tay ôm lấy đối phương.

Khi cô thực hiện động tác này, hình xăm trên cổ cô cũng dần hiện lên.

Một luồng sức mạnh dịu nhẹ bắt đầu đổ vào cơ thể Trần Thiên Nhiễm, khiến anh có một cảm giác rất kỳ diệu.

Luồng sức mạnh này thế mà đang không ngừng chữa lành vết thương và khôi phục khí lực cho anh!

Trong chốc lát, anh đã thiếp đi!

Cảnh tượng này khiến tất cả khán giả đang xem livestream trợn tròn mắt. 【Gì đây?

Chuyện gì thế này?

Phỉ Phỉ à!

Cô ôm cậu ta làm gì thế?

Mẹ ơi!

Lần nào đánh xong cũng tăng tình cảm sao?

Được được được!

Đời này chúng ta không còn hy vọng rồi!】【Không phải chứ?

Tại sao lại phải ôm?

Còn cái hình xăm trên cổ Phỉ Phỉ là thế nào vậy?】【Suýt!

Nghĩa là sao?

Phỉ Phỉ, sao trên cổ cô lại có hình xăm đó?

Không ổn rồi!

Đạo Mộ Hành Gia đâu?

Mau lên!

Chuyên gia mau ra đây giải thích đi!】Trong tiếng kêu gào của mọi người, Đạo Mộ Hành Gia cũng lập tức xuất hiện:【Dựa trên kinh nghiệm nhiều năm hành tẩu giang hồ của tôi, đó tuyệt đối không phải hình xăm đơn giản!

Rất có thể là năng lượng thiên phú!

Loại năng lượng thiên phú tương tự như của Trần Thiên Nhiễm!

Còn về hiệu quả, có lẽ chính là chữa lành.

Thật không ngờ Phỉ Phỉ yếu đuối lại cũng là một Kỳ nhân!

Thật hiếm thấy!】Khi lời này thốt ra, phòng livestream lập tức dậy sóng.

Mọi người đều không thể tin nổi mà thốt lên 'Đậu xanh', tin tức này như tên lửa lao thẳng lên hot search, bùng nổ toàn mạng!

Dù sao, Lưu Phỉ Phỉ là ai?

Là nữ thần quốc dân!

Là ánh trăng sáng trong lòng mọi người!

Mà bây giờ cô ấy lại là Kỳ nhân?

Chà!

Độ hot lập tức tăng vọt, không ít người nói bảo sao nhìn Lưu Phỉ Phỉ thấy mát mắt thế, hóa ra là Kỳ nhân có năng lực chữa lành!

Cũng vì thế, gối cùng mẫu với Lưu Phỉ Phỉ trên mỗ bảo lập tức cháy hàng!

Nhưng so với sự điên cuồng trên mạng, trong Cục Dân Điều Phong Thủy, Tiền Đức Lập lại đầy rẫy dấu hỏi chấm.

"Cái gì?

Con bé này cũng là Kỳ nhân sao?

Đám cấp dưới điều tra của ta làm ăn kiểu gì vậy?

Một nữ minh tinh nổi tiếng là Kỳ nhân mà không một ai biết sao?

Chương 97

Chuyện này là thế nào vậy?" Mọi người tại hiện trường cũng ngơ ngác nhìn nhau, dù sao tin tức này quá chấn động.

Một Trần Thiên Nhiễm vô danh thì còn có thể hiểu được, ngày thường không lộ diện nên khó phát hiện, nhưng một nữ minh tinh hàng đầu chắc chắn phải qua giám sát, vậy mà trong tình huống này vẫn không phát hiện ra bất kỳ sơ hở nào, điều đó đủ nói lên mức độ nghiêm trọng của vấn đề!

Tiền Đức Lập không chút do dự, rút điện thoại ra gọi và mắng xối xả một trận, đầu dây bên kia dĩ nhiên là liên tục vâng dạ và hứa sẽ điều tra ngay lập tức.

Sau đó, Tiền Đức Lập lại nhận một cuộc điện thoại, sắc mặt trở nên kỳ quái.

"Ngài cũng muốn tới sao?" "..." "Tới cũng tốt, có ngài tọa trấn, lũ tiểu nhân sẽ không dám manh động." Tiền Đức Lập nói xong thì nhìn về phía mọi người phía sau: "Phó Ti trưởng sắp tới rồi, lần này cấp độ của Thủy Hoàng Lăng sẽ lại được nâng lên!" Lời nói vừa dứt, tất cả mọi người tại hiện trường đều rúng động, đương nhiên hiểu được trọng lượng của câu nói này.

Mà khởi nguồn của tất cả chuyện này lại là một gã lai lịch bất minh đột nhập vào Thủy Hoàng Lăng!

Khi mọi người đều tập trung sự chú ý vào livestream, trong góc đám đông, Lâm Vũ lùi lại nửa bước, rút điện thoại ra và chậm rãi gửi một tin nhắn.

Sau khi làm xong mọi việc, anh ta lại giả vờ như không có chuyện gì xảy ra mà hòa nhập vào đám đông.

Trên màn hình livestream, má Lưu Phỉ Phỉ ửng hồng nhưng tay vẫn ôm chặt Trần Thiên Nhiễm, như sợ buông tay ra sẽ mất anh.

Một lát sau, Trần Thiên Nhiễm mở mắt, thở ra một hơi đục, rồi quay đầu nhìn cô gái đang ôm mình, anh cũng chú ý tới đồng tử của cô hiện lên một màu hắc ám cực độ, và trên cổ cô hiện ra hình xăm giống như phù văn!

Khoảnh khắc này, Trần Thiên Nhiễm cũng giật mình, lập tức nhận ra luồng hơi ấm vừa rồi là thế nào!

"Cái gì!!

Phỉ Phỉ?

Em cũng hack game à?" Cô giật mình, vội vàng buông đôi tay nhỏ bé ra, xua tay trước ngực lắc đầu: "Em không có hack, em cũng không biết mình bị làm sao, chỉ là thấy anh như vậy, trong lòng rất lo lắng, rồi cảm thấy ôm anh sẽ khiến anh thấy khá hơn thôi." Trần Thiên Nhiễm khẽ gật đầu, sau đó xoa đầu: "Hình như tôi vẫn còn hơi choáng!" Vừa dứt lời, Lưu Phỉ Phỉ sững sờ, rồi khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một vệt hồng, nũng nịu: "Không cho!" "Được rồi được rồi, không trêu em nữa," Trần Thiên Nhiễm cũng không quá để ý, dù sao khi cô có thể nhấc được Hắc Kim Cổ Đao, anh đã nhận ra cơ thể Lưu Phỉ Phỉ chắc chắn rất đặc biệt.

Chỉ là bản thân cô có biết hay không thì vẫn là một dấu hỏi chấm.

Anh thu lại suy nghĩ, tập trung toàn bộ sự chú ý vào cánh cửa đá dẫn xuống tầng tiếp theo.

Sau khi tiêu diệt Thủy tổ Cổ Môn, một luồng sáng lại tiến vào miếng ngọc bội, đồng thời một đoạn thông tin sơ bộ về tầng tiếp theo cũng hiện lên trong đầu anh.

"Kiếm?" Trần Thiên Nhiễm lẩm bẩm, thầm đoán chẳng lẽ tầng

tiếp theo là kiếm trận hay gì đó.

Nếu vậy, với tinh thần lực hiện tại chưa hoàn toàn khôi phục, sẽ khá rắc rối.

Nghĩ tới đây, anh vươn tay ôm lấy Lưu Phỉ Phỉ.

"Á!!" Khiến cô đỏ bừng mặt, "Anh... anh làm gì thế!" "Nhanh!

Giúp tôi khôi phục tinh thần lực!

Tầng tiếp theo có thể sẽ rất gay go!" "Vâng..." Lưu Phỉ Phỉ hơi thất vọng đáp một tiếng, sau đó cô nỗ lực hồi tưởng lại lúc nãy mình đã làm gì.

Giây tiếp theo, đồng tử cô chuyển sang màu đen thẫm, phù văn rực rỡ hiện lên trên người, một luồng sức mạnh dịu nhẹ theo đó tiến vào cơ thể Trần Thiên Nhiễm.

Nhưng cảnh tượng này khiến khán giả livestream không chịu nổi. 【Không phải chứ?

Trần cẩu, ông đang khiêu vũ trên lưỡi đao à!

Khốn khiếp!

Ông dám chủ động ôm Phỉ Phỉ sao?】 【A!

Mối thù cướp vợ không đội trời chung!

Diệt Trần cẩu!

Cướp Phỉ Phỉ!】 【Đắng lòng quá!

Trần cẩu không chết thiên lý nan dung!

Thế đạo này còn công lý không vậy?】 Cùng lúc đó, Tôn Bảo Tuyền đang ở tầng thứ hai, sau khi thấy cảnh này trên màn hình cũng càng thêm kinh thán: "Trần Thiên Nhiễm phi phàm, mà Lưu Phỉ Phỉ này cũng rất phi phàm!

Phù văn trên người cô ấy... hình như có chút quen mắt.” Tiết Ngạo Thiên nghe vậy, nghi hoặc hỏi: “Chủ nhiệm, ông từng thấy rồi sao?

Đây là năng lượng gì?

Tại sao trước đây tôi chưa từng nghe nói tới?” Tôn Bảo Tuyền lắc đầu: “Nghĩ không ra, có lẽ chỉ có Ti trưởng hoặc mấy vị lão Cung phụng mới hiểu rõ về chuyện này.” Hai người vừa nói vừa chuẩn bị tiếp tục lên đường, sớm chặn hai người Trần Thiên Nhiễm lại.

Chỉ là khi họ bước vào tầng thứ ba, họ lại bị một bóng dáng khổng lồ từ dưới mặt nước chậm rãi nổi lên chặn lại!

“Cái gì!!” Tiết Ngạo Thiên rúng động toàn thân.

Chỉ thấy trong làn nước đang trôi nổi một con Cổ Độc Giao Nhân với thân hình to lớn, nó đang không ngừng ăn xác của đồng bọn!

Và mỗi lần ăn xong, thực lực của nó lại tăng trưởng một mức nhất định!

Thậm chí đến hiện tại, nó đã đạt đến Đại sư cảnh!

Khí tức phiêu đãng quanh thân khiến người ta sinh lòng sợ hãi.

“Kỳ...” Như nhận ra điều gì đó, Cổ Độc Giao Nhân chậm rãi quay đầu lại, trong ánh mắt nhìn Tôn Bảo Tuyền và Tiết Ngạo Thiên lộ ra vẻ tham lam nồng nặc!!!

Tiết Ngạo Thiên siết chặt trường thương trong tay: “Chủ nhiệm, thứ này chắc không phải mới xuất hiện đâu nhỉ?” “Chắc chắn là không,” Tôn Bảo Tuyền lắc đầu, vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng, khí lực trong người cũng đang không ngừng điều động.

Nhận được câu trả lời khẳng định, Tiết Ngạo Thiên hơi ngẩng đầu, cảm thán: “Thật không biết thằng nhóc Trần Thiên Nhiễm rốt cuộc làm sao mà qua được cửa này.

Thủy hỏa điên đảo, nhìn thế nào cũng giống như do năng lượng thiên phú của cậu ta tạo thành!" "Thiên Khuynh Âm Dương Trận ở đây đã bị phá từ lâu, có lẽ ngọn lửa đó đúng là do cậu ta làm!" Tôn Bảo Tuyền vừa nói, ánh mắt vừa lộ ra vẻ kinh ngạc.

Việc phá giải Thiên Khuynh Âm Dương Trận khó thế nào, ông là người rõ nhất, vậy mà đối phương lại phá được trận này!

Thậm chí còn đại sát giao nhân!

Nguy hiểm phải đối mặt tuyệt đối không đơn giản như những gì họ thấy trên livestream, chắc chắn là vượt xa!

Huống chi hiện tại họ đích thân tới nơi, cảm nhận thực tế một phen!

"Hô," Tôn Bảo Tuyền thở ra một hơi đục, lẩm bẩm nói: "Thiên chi kiêu tử!

Đúng là thiên chi kiêu tử thực thụ!

Một sự tồn tại như thế này, nếu không thể chiêu mộ về dưới trướng thì thật đáng tiếc biết bao!" "Ha ha ha!" Tiết Ngạo Thiên cười lớn nói: "Chủ nhiệm!

Đó là đối thủ truyền kiếp của tôi!

Tôi nghĩ cậu ta chắc chắn sẽ không dễ dàng chịu khuất phục dưới trướng ai đâu!

Có lẽ chỉ có tôi dùng tình cảm và lý lẽ mới có nửa phần khả năng!" Khóe miệng Tôn Bảo Tuyền giật giật, không muốn buồn tiếp lời tên bệnh 'trung nhị' này nữa: "Được rồi, con giao nhân này để ta ra tay!

Cậu đi được thì cứ đi trước một bước!" "Được!" Tiết Ngạo Thiên đáp một tiếng, ngay khoảnh khắc Tôn Bảo Tuyền lao xuống,

anh ta đi vòng qua chuẩn bị rời đi.

Nhưng giây tiếp theo, Phập!!

Mặt nước như bị đâm thủng, lại một con Cổ Độc Giao Nhân khác phá nước xông lên, khí tức toàn thân đã đạt tới Tiên thiên đỉnh phong!

"Chết tiệt!" Tiết Ngạo Thiên chửi thề một tiếng, lập tức ổn định tâm thần vung thương tấn công!

Việc Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ trực tiếp đạo mộ từ lâu đã truyền đi khắp nơi ai ai cũng biết, đầu đường cuối ngõ thỉnh thoảng đều nghe thấy có người bàn tán liệu họ có thành công hay không.

Nhưng đa số đều nghĩ rằng trước khi thành công họ sẽ bị bắt!

Trên một chiếc xe đang lao về phía Ly Thành, một lão giả với gương mặt già nua đang cầm máy tính bảng nhìn Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ trên màn hình, ông không khỏi liên tục kinh thán: "Thật không ngờ ngoài sự quản lý của Long Văn Ti, thế mà vẫn còn thiên kiêu như vậy tồn tại!" Ông chính là Phó Ti trưởng Long Văn Ti - Đổng Thân, thực lực từ lâu đã đạt đến trình độ có thể đứng trên vạn người.

Dù vậy, sau khi biết tình hình của Trần Thiên Nhiễm, ông cũng không khỏi kinh ngạc, không kiềm chế được mà mở livestream xem một phen, càng xem càng thấy chàng trai trẻ này không đơn giản.

Chỉ là khi nhìn thấy phù văn hình xăm trên người Lưu Phỉ Phỉ, nụ cười trên mặt ông dần cứng lại: "Cái gì?

Phù văn này... sao lại giống như vậy, chuyện này là thế nào?

Chẳng lẽ là trùng hợp?" Đổng Thân cau mày, ánh mắt đầy vẻ không thể tin nổi, đồng thời lắc đầu thúc giục tài xế nhanh chóng lên đường.

Nhưng tài xế lại lắc đầu nói: “Đổng Ti trưởng, chúng ta nhất thời chắc không đi được rồi.” “Hử?” Nghe vậy, Đổng Thân nhìn ra ngoài cửa sổ.

Họ lúc này đã đi vào đường núi, con đường này hẻo lánh ít người qua lại, rất thích hợp để chặn đường sát hại!

Chương 98

Trước xe của họ có một nhóm người, kẻ cầm đầu thân hình vạm vỡ, mặt đầy thịt ngang: "Ha ha ha!

Đổng Ti trưởng!!

Đã tới rồi, sao không xuống xe ôn chuyện cũ?" Đổng Thân không hề che giấu, lập tức xuống xe, nhìn những người trước mặt, sắc mặt hơi nghiêm trọng: "Trương Vũ, vừa được thả ra ông đã muốn gây chuyện sao?" "Ha ha ha!" Trương Vũ cười lớn nói: "Làm sao có chuyện đó!

Đổng Ti trưởng!

Tôi làm sao dám tới tìm phiền phức của ngài chứ?

Trên đời này, Tông sư hiếm như lông phượng sừng lân, tuy Đổng Ti trưởng chưa bước chân vào Tông sư nhưng đã là người đứng đầu dưới cấp Tông sư!

Đám lâu la chúng tôi sao có gan đó?" "Ồ?

Không có gan?" Đổng Thân cười lạnh, "Vậy ông chặn xe là ý gì?

Chẳng lẽ tưởng lão già này già rồi nên lú lẫn?" "Không không không!" Trương Vũ lắc đầu nói, "Chúng tôi thuần túy là muốn mời Đổng Ti trưởng dừng chân lại một lát, cho chúng tôi xin ít thời gian!!" "Các người rốt cuộc muốn làm gì!!" Đổng Thân lập tức nổi trận lôi đình!

Khí tức toàn thân tiết ra ngoài, thậm chí khiến chiếc ô tô bên cạnh bị đẩy trôi đi mười mấy centimet!

Đối diện với uy thế đó, Trương Vũ không hề có ý sợ hãi, ngược lại còn rút từ trong người ra mấy viên đan dược: "Đổng Ti trưởng, để

đánh cho đã đời với ngài, ngài không ngại tôi cắn thuốc chứ?" "Thập Tam Tặc..." Đổng Thân nhìn đan dược trong tay đối phương, sắc mặt càng thêm khó coi, đồng thời trong lòng bàn tay đã hội tụ một đạo tấn công!

"Chặn đường?

Chết đi!!" Cùng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm đã dẫn Lưu Phỉ Phỉ xuyên qua cửa đá, đi vào đường hầm.

Bất kể là đường hầm nào thì lúc nào cũng âm u xám xịt, đi một lúc, ánh đèn pin chiếu lên một cánh cửa đồng xanh.

Trần Thiên Nhiễm hít sâu một hơi, lại chuẩn bị tâm lý lần nữa rồi mới chuẩn bị mở cửa.

Lưu Phỉ Phỉ rất nghi hoặc: "Tiểu ca, phía sau này rốt cuộc có gì mà khiến anh e dè vậy?" Trần Thiên Nhiễm vừa mở cửa vừa nói: "Nếu tôi đoán không lầm, tầng thứ năm này phải đối mặt với một kiếm khách cầm kiếm!

Kẻ giỏi kiếm thường thực lực không tồi, mà suy luận từ trình độ của Vương Ly, càng đi vào sâu thực lực chắc chắn sẽ càng mạnh!" Anh vừa nói vừa mở cơ quan cửa đồng xanh.

Cạch!!

Một tiếng vang lên như gõ vào tâm trí hai người, Lưu Phỉ Phỉ vốn không căng thẳng nay cũng run cầm cập: "Nguy hiểm thế sao?

Hay là có cần em ôm anh cái nữa không?" Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm cười cười: "Đợi đánh xong đã!" Nói xong, anh bước vào cửa đồng xanh.

Khán giả trong phòng livestream lúc này chịu không nổi: 【Vãi lìn??

Trần cẩu bây giờ có thuật thấu thị à?

Cửa còn chưa mở đã bắt đầu tiên đoán kẻ địch của tầng tiếp theo rồi?】【Ảo thật đấy!!

Ảo ma vãi chưởng!!

Không biết còn tưởng Trần cẩu mua trước bản hướng dẫn nhiệm vụ rồi ấy chứ!】【Ha ha ha!

Cười chết mất!

Trần cẩu đúng là biết khuấy động không khí!!】Nhưng giây tiếp theo, trong tầng thứ năm khi ánh nến thắp sáng, một thanh kiếm đột nhiên hiện ra!

Khi thanh kiếm này xuất hiện trên màn hình livestream, khán giả lại một lần nữa không chịu nổi:【Đậu xanh??

Trần cẩu, ông đúng là có bản hướng dẫn thật à!!】【Phi lý!!

Ông thế mà lại có bản hướng dẫn thật sao?

Hóa ra nãy giờ đều là thi đề mở à?】【Uổng công tôi còn tưởng ông có chút bản lĩnh, không ngờ tất cả đều là giả!!

Đồ tra nam!】Khán giả trong phòng livestream điên cuồng chỉ trích, nhưng 'Đạo Mộ Hành Gia' lại đưa ra ý kiến khác:【Có bản hướng dẫn hay không không quan trọng, quan trọng nhất nằm ở chỗ, những nguy cơ này dù có nói thẳng cho các người biết thì có bao nhiêu người đánh qua được?

Cho các người thi đề mở các người có được điểm tối đa không?

Chưa nói chuyện khác, Lỗ Ban Tam Khảo ai qua được?】Lời phản bác này lập tức khiến khán giả trong phòng livestream im lặng.

Mọi người bắt đầu nhận ra vấn đề then chốt: Thi đề mở mà các người còn làm không xong kìa!!

So với phòng livestream, trong Cục Dân Điều Phong Thủy không nghi ngờ gì là nơi chấn động nhất!!

"Cậu ta quả nhiên từng sở hữu cuốn sổ tay này!!" Tiền Đức Lập thốt lên kinh ngạc, đồng thời trong mắt hiện lên một vẻ nghi hoặc nồng nặc, "Nhưng sau khi sở hữu, tại sao cậu ta lại để cuốn sổ tay này quay lại thị trường đen?

Cậu ta rốt cuộc có mục đích gì?

Sau khi làm tất cả những việc này lại mở livestream đi đạo mộ?

Điều này rốt cuộc là vì cái gì!!" Sự nghi hoặc của ông cũng là của mọi người tại đây, ai cũng không nghĩ thông điểm này.

Lúc này, Tôn Đông Khánh đang dịch nội dung trên sổ tay lên tiếng: "Nói thì nói vậy, nhưng tầng thứ năm này e rằng cũng không dễ qua đâu!!" "Hử?" Tiền Đức Lập quay đầu nhìn ông ta, "Sao vậy?

Trên sổ tay có nội dung chi tiết à?" Ông ta gật đầu nói: "Về tầng thứ năm này, Ôn Thao đánh giá là: Thanh kiếm này xứng đáng được gọi là nhất lưu!" Câu nói này khiến mọi người tại hiện trường đồng loạt hít một hơi khí lạnh.

Được một vị tổ sư đạo mộ như Ôn Thao đánh giá như vậy, đủ thấy kiếm thuật của người ở tầng thứ năm này tinh diệu đến mức nào!!

Kiếm thuật nhất lưu, có lẽ đã đạt đến tầng thứ trên cả Đại sư cảnh!!

Hoặc có thể cao hơn!

Trong lòng mọi người đều hiện lên ý nghĩ tương tự, khi nhìn lại Trần Thiên Nhiễm đều có cảm giác: dù là thi đề mở, đối phương cũng chưa chắc đã qua được cửa này!

Kiếm thuật nhất lưu!

Thế này thì chơi bời gì nữa?

Đánh đấm gì nữa?

Kiểu gì cũng bị hạ gục thôi!

Nhưng Phan Tông Bạch lại lên tiếng: "Hoặc là thực lực của Trần Thiên Nhiễm đã đạt đến trên Đại sư cảnh?

Tiền lão, có khả năng đó không?" Ông ta cười lắc đầu: "Ha ha ha, đứa trẻ ngốc này, cậu tưởng Đại sư cảnh là ai cũng bước vào được sao?

Dù thiên phú như tên bệnh 'trung nhị' Tiết Ngạo Thiên cũng bị kẹt ở Tiên thiên cảnh đỉnh phong mãi, cậu ta được coi là thiên tài từ trước đến nay của Long Văn Ti chúng ta đấy!!

Mà thiên phú của Trần Thiên Nhiễm chẳng lẽ còn mạnh hơn cậu ta sao?" "Tên trung nhị đó thế mà đỉnh vậy à?" Phan Tông Bạch không khỏi kinh ngạc lần nữa, không ngờ đối phương đã cận kề Đại sư cảnh rồi.

Nhưng giây tiếp theo, anh ta lại nảy ra một thắc mắc: "Nhưng Tiền lão?

Nếu cậu ta đỉnh như vậy sao vẫn chưa đuổi kịp Trần Thiên Nhiễm??" Giây tiếp theo, hiện trường rơi vào im lặng cực độ, và sự im lặng này còn chói tai hơn bất cứ âm thanh nào!

Phan Tông Bạch lập tức nhận ra mình nói hớ, vội vàng lủi vào trong đám đông, rồi vô tình thấy Lâm Vũ đang gửi tin nhắn.

"Hử?" Lâm Vũ giả vờ như không có chuyện gì xảy ra, bấm vào ứng dụng X.

A đù!!

Phan Tông Bạch lập tức lộ ra biểu cảm chó Husky chỉ người, nhưng cũng ăn ý tránh xa một chút, lại gần Đoạn Mộng Lâm.

"Phải nói Trần cẩu vẫn là lợi hại," Nhưng sự chú ý của Đoạn Mộng Lâm không nằm ở anh ta, mà toàn thần quán chú quan sát màn hình livestream, điều này khiến Phan Tông Bạch lại một lần nữa cảm thấy tổn thương.

Trên màn hình livestream, sau khi Trần Thiên Nhiễm bước vào nơi này, nến trên tường cũng lập tức bùng cháy, hiện ra những bức bích họa cực kỳ tráng lệ, đồng thời còn có một thanh kiếm, một cỗ quan tài.

Trên những bức tường xung quanh khắc họa những cảnh tượng chiến tranh hùng tráng.

Chỉ nhìn thôi cũng khiến người ta thấy tim đập nhanh, vô cùng hiểm hóc!!

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh thắc mắc: "Ông ta là một quân nhân chiến sĩ sao?" Trần Thiên Nhiễm nhìn nội dung trên vách đá, khẽ lắc đầu: "Chắc là không phải." "Không phải sao?" Lưu Phỉ Phỉ nhìn anh, ánh mắt đầy vẻ mơ màng.

Sau đó Trần Thiên Nhiễm lên tiếng: "Tuy bích họa khắc họa những cảnh chiến tranh, nhưng em chú ý xem, trong góc các bức họa luôn có một người cầm kiếm, ông ta không tham gia chiến đấu, mà giống như một người đứng ngoài quan sát tất cả những gì xảy ra, nhìn Thủy Hoàng bất khả chiến bại chinh chiến suốt đời!" "Ô!

Đúng thật này!" Lưu Phỉ Phỉ ngạc nhiên thốt lên.

Trần Thiên Nhiễm tiếp tục nói: "Cho nên, tổng hợp lại mà nói, ông ta hẳn là một hộ vệ đi theo Thủy Hoàng, nhưng không có hứng thú lớn với việc Thủy Hoàng chinh chiến thiên hạ, nên từ đầu đến cuối đều nhìn nhận với góc độ của người ngoài cuộc." "Không có hứng thú?"

Lưu Phỉ Phỉ đoán, “Chẳng lẽ ông ta muốn trường sinh sao?

Dù sao Thủy Hoàng ngoài việc chinh chiến thiên hạ thống nhất sáu nước, giấc mơ lớn nhất chính là trường sinh mà?” Cô vừa dứt lời, Trần Thiên Nhiễm liền ném cho cô cái nhìn tán thưởng: “Nói đúng lắm!” “Á?

Không phải chứ!” Lưu Phỉ Phỉ giật mình, cô chỉ đoán mò thôi mà, sao lại trúng phóc luôn vậy?

Cái này là gì chứ!

Chưa bắt đầu thi đã ném đáp án lên rồi à!

Cuộc đối thoại của hai người không nghi ngờ gì lại gây ra một trận xôn xao không nhỏ trong phòng livestream.

Chương 99

【Vãi thật!!

Vậy kẻ ở bên trong này chẳng phải đã chứng kiến cả đời của Thủy Hoàng sao?】【Hay quá!!

Đây rốt cuộc là ai nhỉ?

Giỏi kiếm thuật?

Mấy vị đại tướng bên cạnh Thủy Hoàng chẳng phải đều dùng kiếm sao?

Có khi nào không để lại tên trong lịch sử không?】【Có ai hiểu biết ra giải thích dùm cái nào!!】Chỉ có điều lần này 'Đạo Mộ Hành Gia' cũng không xuất hiện, rõ ràng chuyện này đã chạm đến vùng mù kiến thức của ông ta.

Lúc này trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm sau khi quan sát kỹ lưỡng lại thốt lên một câu: "Họ Từ?" "Từ?" Lưu Phỉ Phỉ lập tức hỏi nhanh đáp gọn: "Từ Phúc??" "Từ Phúc là phương sĩ!" Trần Thiên Nhiễm không nhịn được đảo mắt khinh thường, "Phương sĩ là phương sĩ, nhưng tuyệt đối không phải kiếm khách!" "Ồ!" Lưu Phỉ Phỉ rụt cổ lại, cảm thán thi đề mở mà mình cũng không làm được.

Mà Trần Thiên Nhiễm sau khi quan sát, tâm trí anh đã dậy sóng dữ dội, vì trên thắt lưng vị kiếm khách trong bích họa, anh nhìn thấy một thứ quen thuộc: miếng ngọc bội!

Miếng ngọc bội anh lấy được trong quan quách giống hệt miếng ngọc bội trong bích họa!!

Phía sau chuyện này chắc chắn có một mối liên hệ mạnh mẽ nào đó!!

Nghĩ đến đây, nhịp thở của Trần Thiên Nhiễm bắt đầu dồn dập, ánh mắt đổ dồn vào quan quách.

Van cầu đấy!!

Van cầu tất cả!!

Tại sao?

Rốt cuộc là tại sao?

Miếng ngọc bội lấy ra từ quan quách của một tên trong Thập Tam Tặc sao lại có thể giống miếng ngọc bội của một người thời Tần như vậy?

Có lẽ không thể dùng từ giống để hình dung, mà phải dùng từ hoàn toàn y hệt mới đúng!

Nói cách khác, người trong quan quách này lại có liên hệ gì với Thập Tam Tặc?

Chẳng phải bảo Thập Tam Tặc khởi nguồn từ thời Đường sao?

Là do Ôn Thao đứng đầu cơ mà?

Hơn nữa...

Trần Thiên Nhiễm xoa xoa cái đầu đau nhức, đồng thời hồi tưởng kỹ lại những hình ảnh đã thấy sau khi trúng huyễn thuật trước đó.

Ôn Thao sở dĩ lập ra Thập Tam Tặc là để cứu... một người!

Cũng vì vậy, ông ta mới tìm kiếm trường sinh, chỉ vì người trong lòng.

Nhưng... chuyện này cũng không nên có liên hệ với một người thời Tần chứ?

Từ khi có được miếng ngọc bội này, đối phương cũng đã cho anh không ít gợi ý.

Chuyện này hoàn toàn giống như việc Ôn Thao từng dẫn anh vượt qua từng cửa ải khó khăn, rồi lại để anh ở lại Thủy Hoàng Lăng!

Trần Thiên Nhiễm cau mày, ánh mắt đầy vẻ ngạc nhiên, dù sao chuyện này đã vượt ra ngoài giới hạn mà anh có thể hiểu được!

Thậm chí trong đầu anh còn hiện lên một giả thuyết: Thập Tam Tặc thực tế đã tồn tại từ thời Tần rồi!

Anh hít một hơi thật sâu, nén cảm xúc bất ổn này xuống đáy lòng.

Dù thế nào đi nữa, hôm nay cái quan tài này nhất định phải mở!!

Hơn nữa, trong lòng Trần Thiên Nhiễm cũng có một thắc mắc: tại sao dù là người của Thập Tam Tặc hay là người được táng ở đây đều nói mình rất giống một người nào đó?

Chẳng lẽ kiếp trước của mình là một người trường sinh đã ngủ say hàng ngàn năm?

Kết hợp với thiết lập kiếp trước cha mẹ đều mất, xác suất này không phải là không có.

Nhưng nếu thật sự như vậy thì quá điên rồ rồi!

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh chứng kiến cảm xúc thay đổi trên mặt anh, lo lắng kéo kéo vạt áo đối phương: "Tiểu ca, hay là chúng ta đi về đi!!

Tuy em cũng rất muốn tiếp tục mạo hiểm nhưng..." Trần Thiên Nhiễm quay đầu nhìn cô, mỉm cười nhẹ nhàng: "Muộn rồi, bí mật trong Thủy Hoàng Lăng này đã hoàn toàn cuốn hút tôi!

Nếu không tìm ra câu trả lời, có lẽ tôi sẽ ăn ngủ không yên mất." Nghe vậy, cơ thể Lưu Phỉ Phỉ khẽ run lên, cô nặng nề gật đầu, không nói gì nữa mà lẳng lặng cúi đầu, trong đầu hiện lên ba chữ: Em cũng vậy.

Từ khi vào Thủy Hoàng Lăng, qua từng cuộc mạo hiểm, cô càng có cảm giác quen thuộc, chỉ là tại sao quen thuộc thì ngay cả cô cũng không rõ, nhưng có lẽ bí mật này chỉ khi đi hết chuyến này mới có thể hé lộ.

Lúc này, Trần Thiên Nhiễm đi thẳng tới sau lưng cô, lấy từ trong ba lô của cô ra một nén nhang, và châm lửa ở góc Đông Nam.

Cũng chính lúc này, những nén nhang trên tường xung quanh lập tức vụt tắt!!

Chỉ còn lại nén nhang của họ!

Trong chớp mắt, không khí hiện trường đông đặc như băng, đồng thời có tiếng 'đông đông đông' vang lên.

Không phải có ai đang gõ cửa, mà là có 'người' đang gõ quan quách!

Gõ từ bên trong ra bên ngoài!

Cảm giác bất an không tên lập tức mọc rễ trong lòng hai người, Lưu Phỉ Phỉ càng sợ hãi trốn sau lưng Trần Thiên Nhiễm, mặt đầy vẻ kinh hãi, nhưng trong không khí này, cô thậm chí không dám thốt lên một lời, sợ rằng sẽ làm kinh động tới vật trong quan quách kia.

Còn sống!!

Thứ trong quan tài này thế mà còn sống!!

Trần Thiên Nhiễm hạ Hắc Kim Cổ Đao xuống, tay trái bắt quyết thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, bố trí phong thủy trận pháp có lợi nhất cho mình tại hiện trường.

Sau khi làm xong tất cả, anh mới tạm thời thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng tiếng gõ quan quách 'đông đông đông' trước mặt không hề có dấu hiệu dừng lại, thậm chí sau khi anh bố trí trận pháp, tiếng động

còn lớn hơn nhiều!

Giây tiếp theo!

Tiếng gõ đột ngột dừng lại!!

Hai người cũng đồng thời nín thở!

Trong phòng livestream, khán giả liên tục ngạc nhiên: 【Chuyện gì thế này?

Thứ bên trong còn sống sao?

Không thể nào chứ?

Cái quan tài này ít nhất cũng là người từ mấy ngàn năm trước rồi!

Nếu mà còn sống chẳng phải là lão yêu quái sao?】 【Tôi lại thấy khả năng còn sống không lớn, cùng lắm là bên trong ẩn giấu cơ quan gì đó, khi có người vào là bắt đầu gõ thôi!

Để làm người ta sợ ấy mà!】 【Lầu trên nói đúng!

Khả năng này khá cao!

Còn Trần cẩu chắc chắn là do những nguy hiểm trước đó quá đáng sợ nên mới căng thẳng quá mức như vậy!】 【Dù nói thế nào, cẩn thận một chút cũng chẳng sao!

Ít nhất có thể đảm bảo an toàn cho chính mình!】 Lúc này 'Đạo Mộ Hành Gia' cũng ra mặt nói một câu: 【Nếu thật sự là sự tồn tại có được trường sinh thì chẳng phải sẽ nói Thủy Hoàng cũng chưa chết sao?

Xác suất này quá nhỏ!

Có lẽ vẫn là cơ quan thôi!】 Lời của Đạo Mộ Hành Gia khiến những khán giả đang sợ hãi thở phào một chút, nhưng nếu thật sự có người trường sinh thì xã hội này chắc chắn sẽ loạn.

Kỳ nhân có tuổi thọ ngang với người thường, nhưng nếu có thể trường sinh, trật tự chắc chắn sẽ sụp đổ!

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người cũng đầy tò mò về người họ Từ này, dù sao họ mới là những người thực sự nắm giữ các kênh thông tin trong giới.

Vu Đức nghi hoặc nhìn Tiền Đức Lập bên cạnh: "Long Văn Ti các ông không có thông tin về người họ Từ này sao?" "Không có," Tiền Đức Lập mặt mày khó coi, đã chuẩn bị gọi điện mắng cấp dưới một trận nữa.

Làm ăn kiểu gì thế này!!

Chẳng nắm được thông tin gì trong tay cả.

Còn Long Văn Ti cái gì?

Chương 100

Vô dụng!!

Tôn Đông Khánh đang dịch sổ tay liền lên tiếng: “Trên sổ tay, phía sau còn có miêu tả tương ứng, theo ý của Ôn Thao, người họ Từ này dường như... thực sự còn sống!!” Câu này vừa thốt ra, tất cả mọi người tại hiện trường đều kinh ngạc không thôi!!

“Cái gì??

Còn sống sao??

Làm sao có thể!!” Tiền Đức Lập kinh hãi đến mức đồng tử thu nhỏ, hoàn toàn không dám tin vào câu nói này.

Vu Đức cũng cau mày: “Nếu thật sự còn sống thì đáng lẽ đã tỉnh lại từ lúc Ôn Thao đột nhập vào đây rồi chứ?

Chẳng lẽ Ôn Thao đã phong ấn ông ta lại?

Một cường giả Kỳ nhân từ ngàn năm trước, dù là Ôn Thao cũng khó mà làm được đúng không?” Đủ loại nghi hoặc không ngừng xoay quanh trong đầu mọi người.

Phan Tông Bạch cũng mặt mày ngơ ngác, vô thức quay đầu lại thì thấy Lâm Vũ vẻ mặt thản nhiên.

Trước đó chuyện khác đối phương bình tĩnh vậy thì còn hiểu được, dù sao đối phương biết nhiều hơn mình, nhưng chuyện này sao đối phương dường như cũng không quá ngạc nhiên?

“Lâm ca?

Anh không ngạc nhiên sao?” “Hử?

Tất nhiên là ngạc nhiên chứ,” Lâm Vũ nghiêm nghị nói, “Nếu thực

sự có một người trường sinh lộ diện trước mắt thế gian thì chắc chắn sẽ gây ra hậu quả khó lường!" Phan Tông Bạch không đáp lời, nhưng cứ cảm thấy có chỗ nào đó hơi kỳ lạ.

Có điều chưa đợi anh ta nghĩ nhiều, Trần Thiên Nhiễm vốn đã dừng động tác nay bước tới chuẩn bị mở quan tài.

Lúc này đây, áp lực đè nặng lên Trần Thiên Nhiễm vô cùng lớn!!

Dù đối phương chưa ra khỏi quan, anh đã cảm nhận được áp lực vô biên ập tới!

Có lẽ trong mắt mọi người, không mở quan mới là quyết định đúng đắn nhất, nhưng dưới sự suy tính của Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, mở quan mới là con đường sống duy nhất!

Càng là cơ hội duy nhất!

Nguy cơ lần này dữ dội hơn bất cứ lần nào trước đây!

Nhưng anh không có bất kỳ lý do gì để thoái lui, dù là để sống sót thì cũng phải mở!

"Hô!!!" Trần Thiên Nhiễm thở ra một hơi đục, liếc nhìn nén nhang ở góc Đông Nam, ngọn lửa không có bất kỳ chuyển động bất thường nào.

Anh mới bắt đầu đặt tay lên quan quách, nhưng chỉ trong chớp mắt đó!

Oanh!!

Một luồng uy áp khủng khiếp đến mức khiến nhịp thở của anh dồn dập đột nhiên quét tới!

Núi thây biển máu!!

Những gì hiện lên trước mắt anh đều là những cảnh chiến tranh thảm khốc.

Đây là cảnh Thủy Hoàng chinh chiến sáu nước sao?

Trần Thiên Nhiễm lập tức phản ứng lại, chỉ là luồng uy áp này đối với anh, áp lực... vẫn quá lớn!!

Giây tiếp theo!

Oanh!!

Anh không chút do dự bộc phát Máu Kỳ Lân!

Toàn thân lập tức bùng cháy ngọn lửa hùng hục!

Nếu không chịu đựng được luồng uy áp này, ngay cả quan tài cũng không mở nổi!

Thì còn nói gì đến việc chiến thắng người trong quan?

Đối phương rốt cuộc chết hay sống không quan trọng, chỉ cần bước ra là phải giết!!

Đây là cách duy nhất để vào tầng tiếp theo!

Trần Thiên Nhiễm lại nghiến chặt răng, dùng lực cả hai tay!

Ông!!!

Nắp quan quách chậm rãi di chuyển!!

Và ngay khi lộ ra một chút kẽ hở!

Hô!!

Một luồng âm phong đột ngột ập tới!!

Trần Thiên Nhiễm phản ứng nhanh nhạy, lùi lại một bước, trực tiếp giãn khoảng cách mấy mét!

Mà ngọn lửa nến leo lắt cũng tại thời khắc này không gió mà tự động bay múa, và hóa thành màu xanh u uất!!

Đông!

Đông đông!

Tiếng gõ lại vang lên, như thần chết đang gõ cửa!

Trần Thiên Nhiễm siết chặt Hắc Kim Cổ Đao, tay trái đã chuẩn bị sẵn Phát Khâu Song Chỉ, lấy trạng thái hoàn mỹ nhất chuẩn bị nghênh địch!!

Khi màu nến đột ngột thay đổi, phòng livestream hoàn toàn nổ tung! 【Đậu xanh!!

Đậu xanh!!

Quỷ Thổi Đèn!

Bên trong này thật sự có thứ gì đó kìa!!】 【Mẹ ơi!!

Chẳng lẽ thật sự là lão yêu quái sống mấy ngàn năm sao?

Má ơi!!

Tôi nổi hết cả da gà da vịt rồi đây!!】 【Không nói nữa!

Tôi đã ôm sẵn kiếm gỗ đào rồi!

Cái quái gì thế này!

Đáng sợ quá!】 【Sắp ra rồi!

Sắp ra rồi!!

Thứ bên trong sắp ra rồi!!】 Trong nhất thời, mọi người đều vô cùng căng thẳng chăm chú dán mắt vào tình hình trên màn hình livestream!

Không ai dám thở mạnh!

Chỉ sợ vì vậy mà gây ra ảnh hưởng!

Đột nhiên!

Trong ánh lửa màu xanh u uất mờ ảo, một bàn tay gầy guộc xanh

xao từ trong quan chậm rãi vươn ra...

Bẹp!!

Đặt lên nắp quan quách!

Tiếp theo là tiếng di chuyển 'ông ông ông' vang lên!

Nắp quan quách từng chút từng chút một bị đẩy ra!

Cho đến khi 'Bành' một tiếng, nắp quan đồng xanh hoàn toàn rơi xuống đất.

Hiện trường lại rơi vào im lặng không một tiếng động.

Chương 101

Giây tiếp theo, một giọng nói cực kỳ già nua thê lương vang lên: "Thất bại... thất bại..." Trần Thiên Nhiễm cau mày, anh không dám chắc chắn liệu người trong quan này có thực sự còn sống hay không, nhưng đối phương lúc này lại không còn chút uy áp nào nữa.

Chẳng lẽ áp lực trước đó là ảo giác?

Là huyễn giác sao?

Nghĩ tới đây, anh dùng sức lắc đầu, tình huống càng bình lặng không chút gợn sóng thường đại diện cho nguy cơ lớn hơn!

Trần Thiên Nhiễm hít sâu một hơi, nhưng giây tiếp theo, đồng tử anh đột ngột co rút!

Và một luồng áp lực vô hình cũng lập tức tăng vọt!

Trong quan quách, một bóng người chậm rãi ngồi dậy, ông ta tóc tai xõa xượi bù xù, trông giống như một người bình thường.

Nhưng dù vậy, động tác của ông ta đã trực tiếp nghiền nát phong thủy trận mà Trần Thiên Nhiễm đã bố trí!

Đây là sự tồn tại mạnh mẽ đến mức nào, mới có thể phá tan phong thủy trận chỉ trong một động tác nhỏ nhặt như vậy!!

"Thất bại... thất bại... thất bại..." Người trong quan không ngừng lặp lại hai chữ 'thất bại', như ma âm vang vọng bên tai Trần Thiên Nhiễm.

"Mạnh quá." Trần Thiên Nhiễm chậm rãi thốt ra hai chữ, đồng thời khóe miệng cũng trào ra máu tươi.

Và dáng vẻ của anh khiến Lưu Phỉ Phỉ không khỏi động lòng!

“Tiểu ca!!!” Tất cả mọi người trong phòng livestream đều hoàn toàn ngớ người. 【Chuyện gì thế này??

Trần cẩu?

Anh ấy chảy máu rồi??】 【Trời ơi!

Trần cẩu chảy máu, đó là chuyện cực kỳ cực kỳ hiếm thấy mà!

Chuyện này rốt cuộc là sao?】 【Không phải chứ?

Trần cẩu chẳng lẽ thật sự phải ngã xuống ở đây sao?

Không thể nào??】 Lúc này 'Đạo Mộ Hành Gia' cũng lập tức gửi bình luận: 【Kẻ giỏi kiếm thuật thực lực đều không hề tệ!

Huống chi đây còn là một quái vật tồn tại hàng ngàn năm!!

Nhất kiếm phá hư vọng!

Nhất kiếm đủ để tiêu diệt mọi thứ!!

Có lẽ thực lực của ông ta đã đạt đến Đại sư cảnh!

Hoặc là...

đạt đến trên cả Đại sư cảnh!!

Sự tồn tại mạnh mẽ như thế này cơ bản không phải là thứ Trần Thiên Nhiễm có thể chống lại được!

Các bạn có lẽ không chú ý, trước khi mở quan tài Trần Thiên Nhiễm đã bố trí phong thủy trận ở đây, nhưng chỉ trong chớp mắt người trong quan xuất hiện đã trực tiếp phá tan phong thủy trận của cậu ta!

Thiên phú phong thủy của Trần Thiên Nhiễm đã cực cao, thậm chí có thể cận kề cấp độ Đại sư cảnh!

Dù vậy cũng tan vỡ trong tích tắc!

Đủ thấy thực lực của người trong quan khủng khiếp đến mức

nào!!

Có lẽ chỉ có Phó Ti trưởng Long Văn Ti mới có thể chống đỡ được đôi chút!】 Màn giải thích này lại khiến độ nóng của phòng livestream bùng nổ!

Ai cũng không ngờ mới tầng thứ hai mà đã gặp phải khó khăn lớn như vậy!

Thậm chí khiến nhiều người có cảm giác da đầu tê dại! 【Mẹ tôi ơi!!

Khủng khiếp vậy sao?

Nhưng đến bây giờ tôi vẫn chưa thấy cường giả của Long Văn Ti đâu cả!!】 【Không phải chứ?

Chuyện này rốt cuộc là sao?

Chẳng lẽ họ cũng bị kẹt rồi?】 【Vãi thật!!

Thủy Hoàng Lăng đúng là nguy hiểm đến mức độ kinh hồn!!】 Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người đều vô cùng im lặng, ngay vừa rồi họ cũng nhận được tin tức, nhóm Tôn Bảo Tuyền tiến sâu vào mộ đã bị kẹt ở tầng thứ ba!

Ti trưởng Đổng Thân đang trên đường tới Ly Thành thì đại chiến với một nhóm người giữa đường!

Không thể kịp thời tới nơi!

"Cho nên... việc khám phá Thủy Hoàng Lăng cũng chỉ dừng lại ở đây sao?" Phan Tông Bạch lẩm bẩm thốt lên.

Tiền Đức Lập lắc đầu cảm thán: "Tiếc cho một đại thiên kiêu, đợi đi!

Đợi Phó Ti trưởng tới, lúc đó bất kỳ bí mật nào trong Thủy Hoàng Lăng cũng sẽ lộ diện thôi!" Ông nói rồi chuẩn bị giơ tay tắt livestream.

Dù sao đây đã là cục diện tất tử, xem tiếp cũng chỉ là chứng kiến một đại thiên kiêu ngã xuống mà thôi!

Nhưng ngay khi ông chuẩn bị tắt, Vu Đức ngăn lại: "Đợi đã!!

Tình hình có biến!!" Giây tiếp theo, ánh mắt mọi người lại tập trung vào màn hình livestream!

Chỉ thấy trên đó, Trần Thiên Nhiễm vốn đã bắt đầu thổ huyết nay lại một tay nắm chặt một khối ấn chương, một lần nữa đứng vững và bắt đầu bùng phát Máu Kỳ Lân!!

"Thiên quan chúc phúc!

Bách vô cấm kỵ!!" Uy lực của Ấn Phát Khâu lập tức hiển hiện!

Một luồng sức mạnh kỳ lạ cũng tràn vào cơ thể, trực tiếp triệt tiêu luồng uy áp khủng khiếp do người trong quan mang tới!

Lửa rực cháy hừng hực!

Uy lực của Ấn Phát Khâu cũng triệt để bùng nổ!

Vì Ấn Phát Khâu là vật phẩm, cộng thêm việc mấy trận chiến vừa rồi có chút quên bẵng việc sử dụng món đồ này, nên khi Trần Thiên Nhiễm nhớ ra, mới nhận thức được Ấn Phát Khâu dường như đã được khai phá mạnh hơn nhiều!

Vì thế, lúc này anh cũng chỉ ôm ý định dùng thử xem sao!

Mà hiệu quả tự nhiên là vô cùng đáng mừng, ở một mức độ nào đó, cũng coi như khiến bản thân và đối phương đứng trên cùng một vạch xuất phát.Nhưng đồng thời, thông qua Ấn Phát Khâu, anh có thể xác định một điểm, người trong quan tài này không phải người sống, nói chính xác hơn, hẳn là một thi thể hoạt tử nhân!!

Hoạt tử nhân và thi thể trúng cổ độc có sự khác biệt rất lớn.

Loại sau không còn bất kỳ thần trí và khả năng phân biệt nào,

giống như vị Thủy tổ Cổ môn kia, nhìn thì có vẻ giao lưu được, thực tế chỉ là vài câu nói lưu sẵn, khi người đến nói gì đó thì nó sẽ phản hồi lại.

Nhưng hoạt tử nhân thì vẫn tính là một nửa con người!

Chỉ là theo thông tin từ Mạc Kim Phù, hoạt tử nhân một khi tỉnh lại sẽ lập tức đối mặt với cái chết, việc anh cần làm là trụ vững đến lúc đó.

Khi ấy, cửa ải này coi như vượt qua.Trần Thiên Nhiễm hít sâu một hơi, cảm thấy vô cùng căng thẳng. "Thất bại...

Thất bại..." Người trong quan tài không ngừng lẩm bẩm, đồng thời hai tay chống vào quan quách để thân thể từ từ đứng dậy.

Có lẽ do cơ thể quá cứng nhắc khiến động tác của lão kèm theo những tiếng xương cốt kêu răng rắc. 'Rắc rắc rắc!' Lão đứng thẳng người, khẽ vặn cổ rồi hướng ánh mắt về phía Trần Thiên Nhiễm. "Là ngươi sao?" Trần Thiên Nhiễm không nói gì nhưng đã bày ra tư thế sẵn sàng nghênh tiếp đòn tấn công của đối phương!

Uy năng của Ấn Phát Khâu không ngừng bộc phát, chống lại luồng uy áp tà khí kia. "Thú vị!

Chương 102

Thú vị!!

Mấy ngàn năm rồi!

Cuối cùng cũng đợi được!" "Đợi được?" Trần Thiên Nhiễm nhíu mày.

Thủy tổ Cổ môn trước đó cũng từng nói lời tương tự, đó là Tương Công.

Có điều câu nói của kẻ kia có thể dùng cho bất cứ ai, chỉ là một kiểu phản hồi rập khuôn, nhưng vị hoạt tử nhân này lại sở hữu thần trí nhất định, lời lão nói đều có tư tưởng riêng.Gương mặt cứng đờ của người trong quan tài dần nặn ra một nụ cười: "Hơi có ý tứ, lại có thể kháng được uy áp của ta?

Đã như vậy, hãy thắng được lão phu, lão phu sẽ nói cho ngươi những chuyện mình biết!!" Lão vừa nói vừa nhấc đôi chân cứng ngắc bước ra khỏi quan quách, mỗi bước đi, luồng uy áp bàng bạc lại mạnh thêm một phần!

Chỉ trong hơi thở, áp lực đè nặng lên Trần Thiên Nhiễm đã tăng gấp bội!

Với hiệu quả hiện tại của Ấn Phát Khâu, e rằng khó mà chống đỡ lâu.

Nhưng giây tiếp theo, miếng ngọc bội bên hông anh đột nhiên bùng lên ánh sáng cực mạnh!!

Oanh!!!

Trong nháy mắt, nó cùng với Ấn Phát Khâu ép ngược uy áp âm khí trở lại, cho Trần Thiên Nhiễm cơ hội thở dốc.

Ngay khoảnh khắc đó, anh vung Hắc Kim Cổ Đao, đôi chân bật mạnh!

Phanh!!

Ra tay tức khắc! "Ha ha, thú vị!" Người trong quan tài không có quá nhiều biến động cảm xúc, đối mặt với đòn tấn công của Trần Thiên Nhiễm, lão chỉ khẽ nghiêng người đã né được cú đâm, rồi lại nhón chân nhẹ nhàng tránh được nhát đao chém ngang. "Sát!!!" Đao pháp của Trần Thiên Nhiễm vốn chẳng có chương pháp gì, hoàn toàn dựa vào năng lực đặc thù của bản thân để liều mạng chiến đấu.

Khi thực sự đối mặt với một cao nhân võ kỹ, không nghi ngờ gì là anh lại rơi vào thế hạ phong!

Ở trong góc, Lưu Phỉ Phỉ đã sớm lo lắng đến mức hai tay siết chặt lấy nhau.Trong phòng livestream, bình luận sớm đã nổ tung:【Vãi!!

Trần cẩu bị sao thế kia?

Vừa nãy còn không chịu nổi uy áp sắp gục đến nơi, sao tự nhiên lại phát sáng rồi?】【Tê?

Trong tay ông ấy dường như còn nắm món đồ gì đó?

Là cái thứ gì vậy??】【Không thể tin được, Trần cẩu đúng là có bản lĩnh thật, có lẽ ải này không phải là tử cục!】Khi các anh em đang cảm thấy nam chính còn cơ hội, thì một chuyên gia đạo mộ nhảy ra dội gáo nước lạnh:【Thứ trong tay Trần Thiên Nhiễm chắc cũng là một món linh khí, không ngờ anh ta lại nắm giữ nhiều linh khí đến vậy!

Xem ra lai lịch của anh ta không hề tầm thường!

Thông thường một kỳ nhân sở hữu một món linh khí đã là chuyện đáng mừng, nhưng anh ta lại có không chỉ một món!

Dù có vài món lấy từ trong quan tài, nhưng có thể đạt đến mức độ liên kết cao như vậy cũng không hề đơn giản!

Chỉ là đáng tiếc, trận này tỷ lệ thắng của Trần Thiên Nhiễm vẫn rất thấp.

Thực lực của người trong quan tài rõ ràng là hơn hẳn một bậc!

Mỗi đợt tấn công toàn lực của Trần Thiên Nhiễm đều bị né tránh dễ dàng!

Tình huống này muốn thắng khó lắm!!】Cùng lúc đó, trên con đường núi ngoài Ly Thành, Đổng Thân tay cầm trường côn, vung một nhát đã hạ gục một người!

Oanh!

Hiện trường tan hoang, duy chỉ có trên người ông là không dính một giọt máu. "Một lũ tiểu nhân," Đổng Thân hừ lạnh một tiếng rồi lấy điện thoại mở phòng livestream.

Khi nhận thấy Trần Thiên Nhiễm đã mở quan tài và đối đầu với một kiếm khách từ hai ngàn năm trước, ông cũng nhíu mày: "Có thể kháng cự uy áp, lại bộc phát chiến lực cỡ này, không đơn giản!

Thật sự không đơn giản!!

Chỉ tiếc là, muốn kéo dài đến lúc hoạt tử nhân tử vong thì độ khó này không hề nhỏ đâu!!" Ông nhìn vị người trong quan tài liên tục né tránh trong màn hình, lại cảm khái: "Lạ thật, sao lão ta không ra tay?

Chẳng lẽ đây cũng là một cuộc thí luyện?" Đổng Thân nghi hoặc lắc đầu, không định nghĩ kỹ mà chuẩn bị lên xe đến đó nhanh nhất có thể.

Có điều trước khi lên xe, ông liếc nhìn mấy cái xác trên đất, sắc mặt ngưng trọng hơn nhiều.

Tin ông đến đây rất ít người biết, vậy mà lại có kẻ chặn đường ở đây, có lẽ nội bộ Long Văn Ti đã xuất hiện sâu mọt.

Lên xe xong, Đổng Thân gọi điện cho Tôn Bảo Tuyền: "Lão Tôn?

Sao các ông vẫn chưa đuổi kịp?" Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói bất lực của Tôn Bảo Tuyền: "Ti trưởng!!

Chúng tôi bị chặn lại rồi!!

Con Giao Nhân này thực lực quá khủng khiếp!!" "Cái gì?

Ông bị chặn lại á?" Đổng Thân không khỏi ngỡ ngàng.

Đó rõ ràng là cửa ải mà ngay cả Trần Thiên Nhiễm - một kỳ nhân chưa tới cảnh giới Đại sư - còn vượt qua được, kết quả Tôn Bảo Tuyền lại bị chặn?

Trong phút chốc, Đổng Thân cảm thấy nhận thức của mình về Trần Thiên Nhiễm vẫn còn quá nông cạn.

Hoặc có lẽ, thằng nhóc này sẽ tạo ra kỳ tích?Trên màn hình livestream, tốc độ của Trần Thiên Nhiễm ngày càng nhanh, mỗi nhát đao đều nhắm vào chỗ hiểm!!

Nhưng bất kể anh vung đao thế nào, lưỡi đao vĩnh viễn không thể chạm tới thân thể đối phương!!

Chỉ riêng điểm này thôi đã khiến Trần Thiên Nhiễm đau đầu!

Nhưng cũng chính nhờ vậy, anh dần nhận ra một vấn đề quan trọng: Đối phương rốt cuộc có muốn giết mình không?

Khi ý nghĩ này nảy ra trong đầu, những điều khó hiểu bỗng trở nên thông suốt.

Bởi vì với thực lực của đối phương, vốn dĩ có thể dùng một kiếm kết liễu anh ngay lập tức, nhưng lão không ra tay, thậm chí chỉ đơn thuần là né tránh!

Chuyện này dù nghĩ thế nào cũng thấy vô lý, nên cách giải thích duy nhất là đối phương không thực sự có sát ý!

Mục đích có lẽ cũng giống như những sự tồn tại phía trước: Ba bài kiểm tra của Lỗ Ban, thí luyện của Thủy tổ Cổ môn.

Có lẽ trận chiến này cũng là một bài thí luyện nhắm vào anh?

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm trực tiếp chọn không dùng Ấn Phát Khâu nữa, bắt đầu chỉ dựa vào sự tăng phúc của Máu Kỳ Lân để tốc độ và sức mạnh của mình có thể theo kịp đối phương!

Vút!!

Vút!!

Và trong quá trình chiến đấu ngắn ngủi này, anh dần phát hiện ra một vài thói quen nhỏ khi né tránh của đối phương. "Chính là lúc này!!" Xoẹt!!

Một đao vung ra, người trong quan tài định né sang phải, nhưng lưỡi đao đột nhiên chuyển hướng và rạch rách y phục của lão!!

Khoảnh khắc này, cả hai đều dừng động tác, đứng yên tại chỗ nhìn nhau.

Trong phòng livestream, khán giả đã căng thẳng tột độ:【Vãi!!

Trần cẩu chém trúng rồi!!

Chạm được vào áo rồi kìa!!】【Tê!!

Không đơn giản!!

Còn cơ hội!

Vẫn còn cơ hội!!】【Lầu trên ơi!

Cơ hội cái vẹo gì, người ta chỉ là né chơi thôi, người ta là kiếm khách đấy!!

Đến giờ vẫn chưa cầm kiếm lên, một khi cầm kiếm phản công thì còn cơ hội cái búa à?】【Chuyên gia đạo mộ: Đúng là như vậy, khi một kiếm khách cầm trường kiếm trong tay, chiến lực sẽ tăng gấp bội!!

Xem ra, thời gian nhường nhịn đã sắp hết rồi!!】Lúc này, người trong quan tài cũng lên tiếng: "Rất tốt!!" Dứt lời, thân hình lão nhoáng một cái đã xuất hiện bên cạnh thanh trường kiếm đang cắm trên mặt đất, lão lộ vẻ cảm khái rút nó ra: "Bao nhiêu năm rồi, cuối cùng cũng có thể vung kiếm lần nữa." Lão nói xong, giây tiếp theo thân hình lại mờ ảo, khi hiện rõ thì đã đứng trước mặt Trần Thiên Nhiễm, mũi kiếm chỉ thẳng vào cổ họng anh!!

Mũi kiếm sắc bén đã khiến cổ anh rỉ ra một chút máu đỏ tươi!

Lưu Phỉ Phỉ nhìn thấy mà hận không thể xông lên ngay lập tức, nhưng nhận thấy ánh mắt kiên định của Trần Thiên Nhiễm, cô đã nhịn xuống!!

Còn tại Cục Khảo sát Phong thủy Dân gian, tất cả mọi người đều rúng động!

Chương 103

Sự chuyển biến đột ngột này không nghi ngờ gì là vô cùng nhanh chóng.

Cũng chính vì vậy, tim mọi người đều thắt lại. "Sự chênh lệch thực lực đúng là quá lớn," Tiền Đức Lập cảm thán. "Có lẽ, từ bỏ mới là lựa chọn duy nhất hiện giờ!" Phan Tông Bạch đứng bên cạnh lại nói: "Có lẽ... chuyện không đơn giản như thế!

Ánh mắt Trần cẩu có chút không đúng!" "Hử?

Không đúng?" Tiền Đức Lập nghi hoặc quan sát Trần Thiên Nhiễm trên màn hình, cũng nhận thấy ánh mắt đối phương không giống như đang sợ hãi cái chết, thậm chí còn có cảm giác... như nắm chắc phần thắng. "Cậu ta vẫn nghĩ mình có thể thắng sao?

Kiếm chỉ vào họng rồi mà vẫn nghĩ thắng được à?

Ha ha, thằng nhóc thú vị, cũng có vài phần giống Ngạo Thiên đấy!" Lúc này, Vu Đức lại lắc đầu: "Không!

Lão Tiền!

Tiểu Bạch nói không sai, có lẽ chuyện không đơn giản như thế đâu!!

Tôi cảm thấy Trần Thiên Nhiễm hẳn là đã phát hiện ra điều gì đó nên mới lộ ra vẻ mặt này!" "Có lẽ là cười gượng trước khi chết thôi!" Tiền Đức Lập thở dài lắc đầu, không tin đối phương thực sự có thể sống sót qua trận chiến này.

Chỉ riêng uy năng của một kiếm mà người trong quan tài thể hiện ra đã cho thấy thực lực của lão cường đại và khủng bố đến mức nào!!

Trần Thiên Nhiễm thậm chí còn không có khả năng chống đỡ hay

né tránh, thì nói gì đến chiến thắng?

Chẳng lẽ dùng đầu để đấu à?

Tiền Đức Lập trong lòng đã gạch tên Trần Thiên Nhiễm, thậm chí đang tính toán xem sau đó Phó ti trưởng có nên đích thân dẫn đội vào mộ không.

Nhưng ngay lúc đó, trong phòng livestream truyền đến một giọng nói khàn khàn, là của người trong quan tài, lão đang hỏi Trần Thiên Nhiễm: "Vì sao không né?" Trần Thiên Nhiễm nghe vậy lộ ra nụ cười tự tin: "Không sợ!

Tự nhiên không cần né!" "Ồ?" Người trong quan tài hỏi lại với vẻ trêu đùa: "Vì sao không sợ?

Kiếm kỹ này của lão phu bất kể tốc độ hay sức mạnh đều vượt xa ngươi!

Dựa vào phản ứng của ngươi lúc nãy, hoàn toàn có thể né được!!

Tại sao lại để cổ họng mình phơi ra trước mũi kiếm của lão phu?" "Không sợ là vì..." Trần Thiên Nhiễm nói rồi dừng lại một chút, tiếp tục: "Lão sẽ không giết tôi!!" Một câu nói thốt ra, dáng vẻ tự tin của anh khiến mọi người trong phòng livestream ngơ ngác:【Vãi??

Cái tình huống gì vậy??

Sao Trần cẩu lại nói thế?

Kiếm người ta chỉ tận cổ rồi mà ông còn bảo người ta không giết ông??】【Phi lý vãi!!

Trần cẩu, ông đừng có điên quá hóa rồ chứ!!

Hiện giờ ông chỉ là cá nằm trên thớt thôi!

Lão ta muốn giết ông chỉ là chuyện phẩy tay!!

Đừng có khiêu khích!!】【Tê!!

Định lực của Trần cẩu hơi bị kinh đấy, lúc này mà vẫn giữ được bình tĩnh cơ à??

Giữa ranh giới sinh tử mà nói ra câu này!

Đúng là không biết chữ chết viết thế nào!】Giữa lúc các anh em đang điên cuồng chửi bới, chuyên gia đạo mộ lập tức lên tiếng:【Không!

Mọi người ơi!!

Có lẽ tất cả chúng ta đều đoán sai rồi!!

Có lẽ Trần Thiên Nhiễm đã nhìn ra manh mối từ sớm, nên trong quá trình chiến đấu anh ta mới không dùng món linh khí kia để kháng cự uy áp nữa, có lẽ anh ta đã phát hiện ra điều gì đó!!

Nên mới nói ra những lời này!

Chẳng lẽ... tầng này không phải tử cục sinh tử, mà là để người đi vào phát hiện chân tướng, ai phát hiện ra sẽ nhận được truyền thừa kiếm pháp của vị kiếm khách này??】Một câu nói lại làm khán giả mộng mị!

Mọi người đồng loạt thốt ra những lời thô tục kinh ngạc, trong thoáng chốc toàn bộ khu bình luận của phòng livestream bị ngập lụt.

Ngược lại, trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm vẫn giữ tư thế nắm chắc phần thắng, còn người trong quan tài dường như không có ý định thừa nhận, khiến khán giả lại một lần nữa thót tim.

Nhưng giây tiếp theo, trên gương mặt cứng đờ của lão từ từ hiện ra một nụ cười: "Ha, thú vị," Lão chậm rãi hạ thanh trường kiếm xuống, đồng thời hứng thú quan sát Trần Thiên Nhiễm: "Ngươi và hắn thật giống nhau." Lại là câu nói này!!

Trần Thiên Nhiễm rùng mình, mọi nghi hoặc bắt đầu xoay chuyển trong đầu, anh chuẩn bị đợi thời cơ để hỏi kỹ!!

Nhưng giây tiếp theo, người trong quan tài lại giơ kiếm lên: "Vì ngươi đã biết tầng này không phải tử cục, không phải âm mưu giết chóc!

Vậy thì nên hiểu rằng, muốn đi qua đây, ngươi cần lĩnh ngộ kiếm kỹ của lão phu!!" "Lĩnh ngộ kiếm kỹ?" Trần Thiên Nhiễm từng nghĩ qua tầng này đối phương có lẽ sẽ truyền thụ thứ gì đó để nâng cao năng lực của mình, nhưng trực tiếp truyền thụ kiếm kỹ thì nằm ngoài dự liệu.

Ngay sau đó, người trong quan tài bắt đầu múa trường kiếm, mỗi nhát vung của lão đều mang lại cho Trần Thiên Nhiễm sự chấn động cực lớn!!

Hoa lệ đến cực điểm!!Anh em ơi, ủng hộ tôi đi nào!!

Giúp tôi tăng lượt xem với!Mỗi nhát vung kiếm đều để lại ấn tượng không thể phai mờ trong não bộ Trần Thiên Nhiễm!

Điều này khiến một người đánh đấm vốn chẳng có chương pháp như anh dần bắt đầu có sự minh ngộ!

Nếu từ sớm mình đã nắm giữ một loại kiếm kỹ hay đao kỹ nào đó, có lẽ trong lúc chiến đấu sẽ trở nên thuận tay hơn nhiều!

Trần Thiên Nhiễm nhìn không chớp mắt, tinh thần lực cũng đang tiêu hao nhanh chóng, chỉ trong vài phút đã khiến anh cảm thấy áp lực nặng nề!

Nhưng ngặt nỗi bộ kiếm kỹ của đối phương vẫn chưa diễn luyện xong!! "Không được!!" Trần Thiên Nhiễm nghiến chặt răng, anh biết rõ nếu muốn vượt ải phải lĩnh ngộ được kiếm kỹ, thì lúc này tuyệt đối không được gục ngã, nếu không thiếu mất những phần mấu chốt,

việc lĩnh ngộ chắc chắn thất bại!

Cảm giác mệt mỏi ngày càng mãnh liệt, càng khiến anh muốn lịm đi.Phòng livestream:【Chuyện gì thế này?

Sao tự nhiên lại thành truyền thụ kiếm kỹ rồi??】【Đúng thế!

Phi lý quá!

Đang đánh nhau tự nhiên lại truyền kiếm kỹ?

Khá khen cho cú chuyển ngoặt này, làm tôi không ngờ tới được!】【Phi lý đến tận trời xanh!

Tôi cứ tưởng sẽ có trận chiến kịch liệt lắm, hóa ra chỉ có thế này??】Lúc này chuyên gia đạo mộ lại nhảy ra:【Tuy nghe thì là truyền thụ kiếm kỹ, lĩnh ngộ xong là qua ải, nhưng muốn lĩnh ngộ một môn kiếm kỹ hay bản lĩnh gì đó, độ khó có thể nói là cực cao, tiêu hao tinh thần lực còn đạt đến mức đỉnh điểm!

Thậm chí nói là muốn ghi nhớ trong thời gian ngắn cũng vô cùng khó khăn!

Giống như tình hình hiện tại, rõ ràng tinh thần lực của Trần Thiên Nhiễm đã cạn kiệt, e rằng... anh ta sẽ ngất đi trước khi xem hết bộ kiếm kỹ!】Những lời này khiến khán giả lập tức lo lắng, nhưng ngay lúc đó, một đôi bàn tay thon dài xuyên qua eo ôm lấy Trần Thiên Nhiễm: "Em ở đây!" Một giọng nói thanh linh vang lên bên tai, tinh thần lực vốn đang cạn kiệt mệt mỏi cũng được xoa dịu ngay khoảnh khắc đó!

Ánh mắt anh trở nên kiên nghị trở lại, môi khẽ mở chỉ thốt ra một câu: "Vậy thì giao cho em đấy!" Lưu Phỉ Phỉ phía sau mỉm cười nhạt: "Vâng!!" Cảnh tượng này triệt để làm tan nát trái tim các fan nam trong phòng livestream:【Đm!!

Tôi không chịu nổi nữa rồi!!

Phỉ Phỉ!

Phỉ Phỉ!

Tỉnh lại đi em ơi!

Đây là một tên tra nam đấy!!】【Hu hu hu!

Các người đang đi đào mộ mà!!

Đào mộ sao có thể yêu đương được!

Sao có thể tạo ra cảm giác CP thế này!

Dừng lại ngay cho tôi!!】【Làm ơn đi!

Các người có thể nghiêm túc một chút không!!

Chương 104

Có thể tử tế đào mộ được không hả!!】Ngay cả vị chuyên gia đạo mộ vốn luôn điềm tĩnh cũng hoàn toàn im hơi lặng tiếng.

Cùng lúc đó, Tôn Bảo Tuyền ở tầng thứ ba cũng miễn cưỡng đưa Tiết Ngạo Thiên chiến thắng con Giao Nhân kia!

Trong con ngươi ông vẫn lấp lánh sự kinh ngạc: "Quá bất ngờ!!

Trần Thiên Nhiễm này rốt cuộc có thực lực cỡ nào mà có thể giết được nhiều Giao Nhân như vậy sau khi phá giải Thiên Khuynh Âm Dương Trận!!

Chẳng lẽ cậu ta luôn giấu nghề từ đầu đến cuối?" Tiết Ngạo Thiên bên cạnh lộ vẻ sảng khoái: "Không hổ là đối thủ truyền kiếp mà mình đã nhận định!!" "..." Tôn Bảo Tuyền im lặng liếc hắn một cái, sau đó lấy điện thoại mở livestream, lập tức thấy cảnh đối phương đang quan sát lĩnh ngộ kiếm kỹ, ông lại một lần nữa kinh ngạc trước phán đoán của Trần Thiên Nhiễm: "Phán đoán quả đoán đến kinh người, trong tình huống nguy cấp như vậy, đối mặt với nhát kiếm đó lại chọn đứng im không nhúc nhích!!

Khá khen cho cái phách lực này!!

Đúng là phách lực tuyệt vời!!" "Không hổ là người mà tôi đã nhìn trúng!!" Tiết Ngạo Thiên lại gật đầu tán thưởng. "..." Tôn Bảo Tuyền lại liếc hắn, tiếp tục xem livestream: "Nhưng có một điểm khá nghi hoặc, hoạt tử nhân này đã là hoạt tử nhân thì lý ra phải hồi sinh một lần rồi chết hẳn không thể hồi sinh tiếp, mà trước đây Ôn Thao từng xuống Thủy Hoàng Lăng rồi!" "Hử??" Đồng tử Tiết Ngạo Thiên co rụt lại, não bộ hoạt động hết công suất rồi đưa ra đáp án: "Chủ nhiệm!!

Ý ông là hoạt tử nhân này có thể hồi sinh lần nữa là do Ôn Thao dùng thủ đoạn gì đó?

Giống như mấy cái cơ quan trước đây sao?" "Có thể hiểu như vậy," Tôn Bảo Tuyền gật đầu mạnh, đồng thời trong lòng dâng lên nỗi nghi ngờ nồng đậm: "Nhưng vấn đề mấu chốt là tại sao hắn phải tốn công tốn sức làm vậy!

Mục đích đứng sau là gì?" "Chủ nhiệm, tôi thấy nghĩ nhiều thế chẳng có ý nghĩa gì, chúng ta mau đuổi theo thôi!

Phía sau không biết còn nguy hiểm thế nào, một mình cậu ta khó mà qua ải được, một hạt giống tốt như vậy không thể để mất dễ dàng thế được!" "..." Tôn Bảo Tuyền lườm hắn một cái: "Anh là muốn đánh một trận với cậu ta thì có?" "Ha ha ha ha!" Tiết Ngạo Thiên chắp tay sau lưng: "Ta từng một kiếm quét ngang mười chín châu!

Một tân binh khu khu!

Thì có ham muốn đánh đấm gì?

Chẳng qua là tiền bối như ta công nhận hậu bối thôi...

Ơ??

Không đúng, Chủ nhiệm!

Ông đợi tôi với!!"Cùng lúc đó, bên ngoài đạo động, Hứa Y Y tay cầm trường côn đứng canh ở cửa động.

Theo kế hoạch ban đầu, các cường giả cấp Long Văn và đội Kim Vệ đều đang cấp tốc đến đây, nhưng đã trôi qua bao lâu rồi mà chẳng thấy bóng dáng một ai.

Hứa Y Y nhíu mày, nhận ra tính chất nghiêm trọng của sự việc.

Đúng lúc đó, cây cối xung quanh lay động, mấy luồng khí tức mạnh mẽ dần bốc lên. "Tiên Thiên đỉnh phong?" Hứa Y Y siết chặt

trường côn, thủ thế, nhưng giây tiếp theo đồng tử lại co rụt: "Đại Sư cảnh?" Trong khoảnh khắc này, sắc mặt cô vô cùng khó coi.

Từ trong rừng cây xung quanh, mười một kỳ nhân với vóc dáng khác nhau bước ra.

Họ giễu cợt nhìn Hứa Y Y đang đơn độc đứng trước cửa động.

Kẻ dẫn đầu để râu bát tự, lão giơ tay vuốt râu, cười híp mắt: "Ha ha ha, là cháu gái nhỏ nhà họ Hứa à?

Thật là trùng hợp quá!!

Không ngờ ở đây lại gặp được hậu duệ của cố nhân!" "Các người là ai!" Hứa Y Y cảnh giác quan sát mọi người xung quanh, chỉ cần có động tĩnh nhỏ, cô sẽ bộc phát toàn lực tấn công.

Tuy làm vậy có thể là châu chấu đá xe, nhưng chỉ cần trụ được đến khi Phó ti trưởng tới, mọi chuyện sẽ được giải quyết! "Ha ha ha," Người đàn ông râu bát tự cười bước tới một bước, uy áp Đại Sư cảnh lập tức đè xuống: "Chúng ta đương nhiên là Thập Tam Tặc mà các người luôn tìm kiếm!!" "Các ngươi!!" Hứa Y Y cảm thấy áp lực nặng nề, đôi chân thậm chí đứng không vững, nhưng lúc này nếu ngã xuống thì mọi thứ sẽ tiêu tùng!!

Bất kể mục tiêu của chúng là tiến sâu vào Thủy Hoàng Lăng hay mở phong ấn 'Giả Thiên Lâu' để giải phóng yêu ma, tất cả đều báo hiệu một mối nguy hiểm cực lớn. "Hừ!" Hứa Y Y lạnh lùng: "Muốn vào ư?

Hãy bước qua xác ta!""Ồ ồ ồ!" Tên râu bát tự lập tức cười híp mắt: "Đúng là cân quắc bất nhượng tu mi!!

Ngầu quá!

Thật sự quá ngầu!!

Ta thích!!

Ta thích!!

Ha ha ha ha!" Hắn cười rộ lên, biểu cảm trên mặt từ trịnh trọng dần biến thành gian xảo.

Lúc này một bóng dáng trẻ tuổi bước ra từ bên cạnh: "Liễu Tam, cô ta cứ giao cho tôi!" Cũng cầm côn, mà người nam tử này nhìn diện mạo lại có vài phần giống Hứa Y Y.

Khi cô nhìn thấy hắn xuất hiện, đồng tử co rụt dữ dội: "Anh..." Hứa Y Y buột miệng theo bản năng.

Hứa Triết khẽ lắc đầu: "Ta không còn là người nhà họ Hứa nữa, trước đây không phải, sau này cũng không!" "Anh!!" Hứa Y Y cảm xúc có chút sụp đổ, gào thét: "Tại sao!!

Tại sao anh lại gia nhập bọn chúng!!

Tại sao??" Hứa Triết rơi vào trầm mặc ngắn ngủi, sau đó lên tiếng: "Thế giới này cần được thanh tẩy!

Cần được sạch sẽ!

Con người trên thế giới này!

Đều không thuần khiết!!

Cho nên, ta chọn gia nhập!" "Kỳ nhân và người bình thường sao không thể cộng tồn?

Anh toàn nói lý lẽ quái gở gì vậy!!" Hứa Y Y giận dữ quát mắng.

Nhưng Hứa Triết lại lắc đầu: "Đó là vì họ chưa nhận ra sự khủng bố thực sự của kỳ nhân!!

Khi họ thực sự phát hiện ra, mọi hỏa lực sẽ nhắm vào chúng ta!!

Cô quên chuyện phù thủy bị hỏa thiêu ở ngoại châu thế kỷ trước

rồi sao?

Khi họ đối mặt với sức mạnh huyền bí vượt xa hiện tượng khoa học này, họ sẽ từ kinh ngạc chuyển sang chấn động, rồi đến sợ hãi!!

Cuối cùng sẽ là căm ghét!!

Đây là nhân tính!

Cũng là chuyện chúng ta bắt buộc phải giải quyết!" Hứa Triết vừa nói vừa chậm rãi bước về phía cô: "Có lẽ cô sẽ nói không phải đã thành lập Long Văn Ti để quản lý rồi sao?

Ha ha!

Về chuyện đó, ta chỉ có thể nói, đó là kế hoãn binh của họ mà thôi!!

Hiện nay, buổi livestream này của Trần Thiên Nhiễm không nghi ngờ gì đã vén bức màn che của kỳ nhân trước đại chúng!

Đồng thời cũng mở ra cánh cửa thế giới mới cho họ!

Ngày càng nhiều kỳ nhân vốn chọn ẩn mình cũng đang dần lộ diện!

Có lẽ cô không để ý tin tức, nếu chú ý một chút sẽ thấy, gần đây các hành động bắt giữ ngày càng nhiều rồi!" "Nhưng mà..." Hứa Y Y còn muốn nói gì đó, nhưng đối phương lại cắt ngang một cách mạnh mẽ: "Gần đây lại có một tổ chức mới thành lập, cô chắc cũng biết mà?" Hứa Y Y hoàn toàn im lặng. "Quả nhiên," Hứa Triết cười nói, "Cô quả nhiên biết mà!

Em gái của ta!

Vậy cô cũng nên biết cái tổ chức tên 'Thủ Vọng Giả' đó thành lập vì mục đích gì chứ?" "Giám sát kỳ nhân, giám sát Long Văn Ti." Hứa Y Y vô cùng không muốn thừa nhận chuyện này, nhưng sự thật rành

rành ngay trước mắt. "Phải đấy!

Giám sát!

Họ ngay cả Long Văn Ti các người còn không tin, thì sao cô chắc chắn được kỳ nhân có thể cộng tồn với người bình thường?" Hứa Triết cười nói: "Em gái ngoan!

Thế giới này bẩn quá rồi!!

Cần một chút nước sạch để tẩy rửa một phen!!

Nếu cô bằng lòng, có thể gia nhập với chúng ta!!" Hứa Y Y chậm rãi ngước mắt nhìn hắn: "Anh!

Anh quá cực đoan!

Các người đều quá cực đoan!!" Nghe vậy, Hứa Triết chậm rãi hạ bàn tay đang đưa ra xuống: "Đã như thế thì không còn gì để nói nữa!" Hắn siết chặt trường côn, thân hình đột nhiên biến mất trong nháy mắt!

Phanh!!

Hứa Y Y không hề lùi bước, ánh mắt kiên định: "Muốn đi qua!

Chương 105

Trừ phi bước qua xác ta!!"Tại Cục Khảo sát Phong thủy Dân gian, mọi người có mặt cũng kinh ngạc trước sự thay đổi đột ngột trong livestream.

Chỉ là chưa kịp ngạc nhiên quá nhiều, Tiền Đức Lập đã nhận được một tin tức cực kỳ chấn động. "Ông nói cái gì?

Có kẻ chặn giết cường giả Long Văn Ti trên đường á?

Đùa gì thế?" "..." Nghe giọng nói trong điện thoại, sắc mặt Tiền Đức Lập ngày càng khó coi, sau đó ông chậm rãi đứng dậy, cất điện thoại vào túi, quay đầu nhìn mọi người đang hoang mang tại hiện trường: "Tình hình đã nghiêm trọng rồi, tôi phải đi Thủy Hoàng Lăng một chuyến." "Ông cũng đi á?" Vu Đức vội nói, "Lão Tiền, cái thân già này của ông ngay cả Đại Sư cảnh còn chưa chạm tới, đi thì có tác dụng gì?" "Lứa trẻ đều đang liều chết chiến đấu ở phía trước!

Tôi vẫn còn sức để đánh, thì có lý do gì trốn sau lưng người khác?" Tiền Đức Lập cười, sau đó vỗ tay: "Huống hồ, tôi vốn xuất thân từ Cơ Quan Môn mà!" Giây tiếp theo, từ sau cửa chậm rãi bước ra hai bóng dáng rối cơ quan!

Phan Tông Bạch lập tức kinh hãi: "Chuyện gì thế này??

Tiền lão, ông cư nhiên...!!" "Tiểu Bạch, cháu cũng mang huyết mạch kỳ nhân, hãy tu hành cho tốt!

Tương lai vào Long Văn Ti của lão!" Tiền Đức Lập cười vỗ vai Phan Tông Bạch đang ngơ ngác, sau đó đẩy cửa bước ra!

Lúc này, Lâm Vũ ở phía sau đám người lại lấy điện thoại ra gõ một dòng chữ rồi nhấn gửi, sau đó lại lặng lẽ cất điện thoại đi.

Sau khi Tiền Đức Lập rời đi, hiện trường lại rơi vào im lặng, mọi người đều biết tính chất nghiêm trọng của sự việc đã lại tăng thêm một bậc!!Cùng lúc đó, trên màn hình livestream, màn biểu diễn kiếm kỹ của người trong quan tài cũng dần dừng lại.

Trần Thiên Nhiễm lảo đảo ngã ra sau, may mà có Lưu Phỉ Phỉ ôm chặt lấy. "Phù..." Trần Thiên Nhiễm thở ra một hơi đục ngầu, sau đó nhắm mắt lại, những kiếm kỹ đã khắc sâu vào não bộ bắt đầu hiện lên như những thước phim quay chậm!

Vút vút vút!

Hết lần này đến lần khác, lặp đi lặp lại không ngừng!

Đúng lúc này, một thông báo trực tiếp cắt ngang dòng suy nghĩ: 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ lĩnh ngộ Từ Thị Kiếm Pháp】Cùng với tiếng thông báo vang lên, Trần Thiên Nhiễm lập tức cảm thấy não bộ vốn còn chút mơ hồ bỗng chốc trở nên thanh minh!

Cảm giác khắc sâu vào cơ thể đó khiến anh có cảm giác như mình đã luyện kiếm mấy chục năm vậy!【Từ Thị Kiếm Pháp độ thuần thục LV1】Bên ngoài Tam Thập Tam Thiên Lâu, Bàng Long và La Liêm nhìn Trần Thiên Nhiễm đang lảo đảo trên màn hình, thay nhau cảm khái: "Muốn lĩnh ngộ một môn kiếm kỹ trong thời gian ngắn như vậy!

Độ khó... cao biết nhường nào!" Bàng Long lắc đầu thở dài.

La Liêm cũng tán đồng: "Đúng là như thế, có thể lĩnh ngộ trực tiếp một môn kiếm kỹ trong thời gian ngắn như vậy, e rằng không phải là người..." Chữ 'người' chưa kịp thốt ra hết, đồng tử của hắn đã co rụt lại, trợn mắt nhìn màn hình, Trần Thiên Nhiễm lấy đao thay kiếm, trong nháy mắt vung ra một kiếm!!

Vút!

Kiếm khí khuấy động, lướt qua người trong quan tài rơi trên vách đá, oanh!!

Đá vụn rơi lả tả.

Hiện trường im phăng phắc.

Cho đến khi người trong quan tài ngửa mặt lên trời cười dài: "Ngươi quả nhiên rất giống hắn!

Ha ha ha ha!" Bàng Long kinh hô: "Đậu xanh!!

Đây có còn là người không??

Có ai có thể lĩnh ngộ kiếm kỹ trong thời gian ngắn như vậy không??

Đùa quốc tế à!!

Cái gì vậy trời!" "Yêu nghiệt!!

Đúng là yêu nghiệt sống!!" La Liêm không ngớt lời kinh thán.

Khi họ đang chăm chú xem livestream, một tiếng bước chân đã phá vỡ sự yên bình này: "Ồ ồ ồ!

Hai vị xem chăm chú quá nhỉ?" Mọi người ủng hộ nào!!Liễu Tam vuốt râu, cười híp mắt bước vào khu vực ngoại vi Giả Thiên Lâu, toàn bộ quá trình lặng lẽ không tiếng động, khiến La Liêm vốn là thành viên đội Kim Vệ lập tức chấn kinh: "Ngươi là ai?" "Ha ha ha, câu hỏi hay lắm," Gương mặt Liễu Tam đầy nụ cười nhưng lại hiện lên vẻ quỷ dị, cứ như cái mặt này là dán lên, nụ cười này bị đông cứng trên đó vậy: "Chúng ta đến để giải phóng con yêu ma này!" Dứt lời!

Trên Giả Thiên Lâu bỗng dưng bốc lên từng đoàn âm khí!

Khoảnh khắc đó, mọi người tại hiện trường đều có cảm giác như

đang đối mặt với cái chết, một cảm giác thắt tim như thể sắp bước chân vào Cửu U Hoàng Tuyền!

Đây là chí âm khí tức!

Tâm thần La Liêm chấn động, đồng thời nhận ra vị cao thủ Long Văn Ti ở cửa động e rằng đã gặp bất trắc.

Mối nguy nan vốn dự tính đã...

ập đến!

Hắn thở hắt ra một hơi, quay đầu nhìn Bàng Long ở tầng một: "Yêu ma tuyệt đối không được phép giải phóng!" Bàng Long nặng nề gật đầu, siết chặt binh khí trong tay, ánh mắt rực lửa nhìn Liễu Tam.

Kẻ sau vẫn là dáng vẻ cười híp mắt: "Ồ ồ ồ!

Ngầu quá!!

Ngầu quá đi!!

Hóa ra người của Long Văn Ti các ngươi đều thích hy sinh vì nghĩa như vậy sao?" Hắn vừa nói vừa chậm rãi bước về phía hai người, mỗi bước đi uy thế trên người lại không ngừng tăng cao!

Và từng chút một tàn phá phòng tuyến tâm lý của hai người! "Sao thế?

Sao mới vậy đã đứng không vững rồi?

Chậc chậc chậc!!

Ta cũng chỉ mới là Đại Sư cảnh thôi mà!!

Các ngươi không phải muốn hy sinh vì nghĩa sao?

Nhưng các ngươi không lẽ không suy nghĩ xem, thứ bị nhốt bên trong rốt cuộc là cái gì?" Nghe thấy những lời này, Bàng Long và La Liêm cùng sững sờ, nhưng cũng chính trong khoảnh khắc đó, Liễu

Tam đột nhiên biến mất!

Khi xuất hiện lại đã đứng trước mặt hai người chỉ chưa đầy một thước: "Thứ phong ấn bên trong là thứ có thể thay đổi cả thế giới này!!

Chỉ có giải phóng!!

Chỉ có mở ra!!

Thế giới này mới có thể sạch sẽ!" Phanh!!

Trường đao trong tay La Liêm chém ra tức khắc nhưng bị Liễu Tam giơ tay nhẹ nhàng đỡ lấy: "Ha ha ha, yếu quá!

Sao lại yếu thế này!

Ha ha ha!" La Liêm cười nham hiểm, sau đó rút từ trong ngực ra một con dao găm: "Để ta cho ngươi biết!

Hương vị của cái chết!

Ha ha ha!" Phập!

Phập!

Liên tiếp hai nhát dao, tốc độ đều nhanh đến cực hạn, máu tươi bắn ra, La Liêm, Bàng Long ngã xuống!! "Ồ ồ ồ!

Chết rồi sao?

Ha ha ha!" Liễu Tam cười nhìn hai cái xác nằm trên vũng máu, lúc này một nhóm người cũng chậm rãi bước vào nơi này.

Liễu Tam nhận ra họ, liền lên tiếng: "Ta muốn đi tìm thằng nhóc thâm nhập vào Hoàng Lăng!

Vương Du, phong ấn Giả Thiên Lâu, ngươi cần bao lâu mới phá được?" Chàng thanh niên tên Vương Du cười đáp: "Tùy tình hình!" "Ha ha ha!" Liễu Tam không nhịn được cười: "Nhưng kết giới chúng

ta dựng ở cửa động e là cũng không trụ được quá một giờ trước đòn tấn công của vị Phó ti trưởng đại nhân kia đâu!!" "Vậy thì một giờ!" Vương Du nghiêm túc nói rồi bước về phía Giả Thiên Lâu.

Sau đó, Liễu Tam dẫn theo vài người bước vào Tam Thập Tam Thiên Lâu! "Ha ha ha!

Trần Thiên Nhiễm sao?

Anh trai tới đây!"Cùng lúc đó, tại tầng thứ năm, Trần Thiên Nhiễm sau khi vung nhát kiếm đó cảm thấy toàn thân ấm áp, cứ như có một lớp màng mỏng sắp sửa bị phá vỡ.

Tuy thử một phen vẫn chưa phá được, nhưng rõ ràng cảm nhận được cơ thể mình tuyệt đối mạnh hơn trước rất nhiều!

Chương 106

"Phù..." Trần Thiên Nhiễm thở sâu một hơi, sau đó nghiêm túc nhìn người trong quan tài ở phía đối diện: "Theo ước định, lão phải nói cho tôi biết tất cả..." "Tất cả..." Người trong quan tài bỗng chốc rơi vào trầm tư, sau đó mới chậm rãi lên tiếng: "Lão phu phải thất hứa rồi!" "Cái gì?" Trần Thiên Nhiễm ngẩn người, hoàn toàn không ngờ lại có diễn biến này.

Người trong quan tài mỉm cười gật đầu: "Ta chợt nghĩ ra, nếu ngươi tự mình khám phá ra mọi bí mật ở cuối con đường, có lẽ... sẽ thú vị hơn!!" Lão nói đoạn, ánh mắt đã rơi lên người Lưu Phỉ Phỉ, nhưng giây tiếp theo lại dời đi ngay.

Động tác rất nhỏ nhưng vẫn khiến Trần Thiên Nhiễm chú ý, anh quay đầu nhìn Lưu Phỉ Phỉ đang 'chẳng hiểu gì cả', trong lòng dần nảy sinh một sự suy đoán: Lưu Phỉ Phỉ chẳng lẽ là người sống từ thời Đường đến tận bây giờ?

Khi ý nghĩ điên rồ này nảy ra trong đầu, Trần Thiên Nhiễm lập tức gạt nó đi, chỉ vì ý nghĩ này quá đỗi hoang đường!

Khi anh chuẩn bị hỏi tiếp, người trong quan tài đã đưa ra một thanh kiếm: "Vì ngươi đã lĩnh ngộ Từ Thị Kiếm Pháp của lão phu, thanh kiếm Nhược Sương này tặng cho ngươi!

Có lẽ nó không bằng thanh đao trong tay ngươi, nhưng trước khi ngươi nắm giữ được đao kỹ, nó sẽ hữu dụng hơn." Trần Thiên Nhiễm sững sờ nhưng không từ chối, Từ Thị Kiếm Pháp không nghi ngờ gì có thể trở thành vỏ bọc che giấu năng lực bề mặt của Phát Khâu Song Chỉ!

Uy lực của nhát kiếm trước đó hoàn toàn mạnh hơn Phát Khâu

Song Chỉ!

Nhưng Phát Khâu Song Chỉ lại thắng ở chỗ bất ngờ!

Bài tẩy gì đó không phải chính là để tạo sự bất ngờ sao?

Huống hồ độ thuần thục của Phát Khâu Song Chỉ sắp đạt đến bình cảnh rồi, Phát Khâu Song Chỉ LV4 chắc chắn mạnh hơn Từ Thị Kiếm Pháp LV1, nhưng kỹ năng cấp thấp thì thăng cấp cũng sẽ nhanh hơn, chuyện đó tính sau vậy.

Khi Trần Thiên Nhiễm nhận lấy Nhược Sương, một luồng lưu quang liền nhập vào miếng ngọc bội, đồng thời có thông tin mới truyền vào não bộ anh.

Oong!! "Binh giả, quỷ dã?" Trần Thiên Nhiễm buột miệng ngâm khẽ. "Tầng tiếp theo chẳng lẽ là Binh Gia?" Ngọc bội không đưa thêm thông tin gì, khi anh định hỏi người trong quan tài thì đối phương đã đứng yên tại chỗ, dường như đã mất đi 'thần trí', triệt để hóa thành một thi thể.

Thấy tình hình này Trần Thiên Nhiễm cũng không nghĩ nhiều nữa, việc cấp bách hiện giờ là... tiếp tục tiến sâu vào Thủy Hoàng Lăng, tiếp tục xuống Tam Thập Tam Thiên!

Bí mật, chỉ khi tới tầng cuối cùng mới có thể hé mở!Khi anh dẫn Lưu Phỉ Phỉ xuyên qua thạch môn, bình luận trong phòng livestream sớm đã nổ tung!!【Vãi?

Trần cẩu thực sự lĩnh ngộ được rồi à?

Mẹ ơi!!

Ngầu vậy sao?】【Đúng là ngầu thật, nhưng sao mấy trận chiến ở các tầng này cứ cho tôi cảm giác như đang tôi luyện Trần cẩu vậy?

Mỗi trận chiến xong Trần cẩu đều thu hoạch được cái gì đó!

Rồi thực lực tăng vọt!】【Tê!!

Lầu trên nói có lý đấy, y hệt như đang vượt ải vậy!!

Mỗi ải còn có phần thưởng BOSS!】【Nói đến chuyện này, gần đây chẳng phải cũng có rất nhiều kỳ nhân trước nay không lộ diện đều bắt đầu nhảy ra đó sao, mấy người còn lập tài khoản Kuaidou biểu diễn năng lực nữa!!

Trời ạ!

Lần đầu tiên tôi thấy kỳ nhân hóa ra lợi hại đến vậy!!】【Nhưng cũng có mấy kẻ không biết tự lượng sức mình xông vào khu không người định livestream rồi kết quả bặt vô âm tín luôn?】Giữa lúc các anh em đang bình luận sôi nổi, hai bóng dáng đuổi theo hiện ra trên màn hình khiến tất cả kinh hãi!!【Vãi!!

Long Văn Ti đuổi kịp rồi!!】【Mẹ ơi!!

Trần cẩu dừng lại mau!!

Mau lên!!

Dừng lại!!】【Trần cẩu!!

Trần cẩu!!!】Chỉ có điều phía Trần Thiên Nhiễm căn bản không thấy được bình luận, cũng không biết chuyện gì đang xảy ra.

Dù sao thì cửa cơ quan đồng đối với anh cũng chỉ như món đồ chơi, nếu không phải vì tôn trọng anh đã dùng chân để mở rồi.

Trong chớp mắt đã mở cửa thành công và đưa Lưu Phỉ Phỉ bước vào!

Ngay khi họ vừa vào trong, một tiếng hét đột nhiên vang lên: "Trần huynh!!

Trần huynh!!

Là Ngạo Thiên đây!!!" Tiết Ngạo Thiên cố dùng chân tình hoán chân tình gào lên một tiếng, Tôn Bảo Tuyền bên cạnh lại lườm hắn một cái: "Tôi thấy cậu ta chạy nhanh thế chắc là bị cậu dọa sợ rồi đấy!" "Hả?" Tiết Ngạo Thiên sững sờ, vội xua tay: "Sao có thể!!

Tôi cảm thấy trong u minh, giữa hai chúng tôi có một mối liên kết nào đó!!" "..." Tôn Bảo Tuyền không thèm đáp lời, trong đầu hiện lên thông tin vừa nhận được!

Thập Tam Tặc đã vào Thủy Hoàng Lăng, hơn nữa thực lực của chúng đều rất mạnh!!

Ước tính sơ bộ đều trên mức Đại Sư cảnh!

Hiện tại Phó ti trưởng Đổng Thân đã đến và đang cố phá giải trận pháp kết giới ở cửa động!

Nhanh nhất cũng cần một tiếng nữa!

Trong một tiếng này, trong Thủy Hoàng Lăng sẽ chỉ có họ, Thập Tam Tặc và Trần Thiên Nhiễm! "Phù..." Tôn Bảo Tuyền thở hắt ra, đây là lần đầu tiên ông gặp phải chuyện rắc rối như vậy kể từ khi vào Long Văn Ti.

Mục đích của đám người kia là gì ông cũng không rõ, nhưng ý của Đổng Thân rất rõ ràng: Đuổi kịp Trần Thiên Nhiễm, bắt tay với anh mới có một tia hy vọng!Nhưng ngay khi định tiếp tục lên đường, đột nhiên, vị hoạt tử nhân vốn dĩ đã chìm vào giấc ngủ không thể tỉnh lại trước mặt kia lại một lần nữa mở mắt: "Các ngươi tạm thời không thể đi qua." "Cái gì!!" Tôn Bảo Tuyền giật mình lùi lại mấy bước, chuyện này hoàn toàn vượt ngoài sức tưởng tượng của ông, hoạt tử nhân trong ký ức đâu có như thế này!

Tiết Ngạo Thiên cũng ngẩn người, sau đó siết chặt trường thương: "Chủ nhiệm!!

Ông đuổi theo đi!!

Lão ta để tôi lo!!" Phanh!!!

Trong nháy mắt, người trong quan tài đã không biết từ lúc nào xuất hiện trước mặt Tiết Ngạo Thiên và tung một cú đá khiến hắn bay thẳng, đập vào tường ngất lịm đi!

Tôn Bảo Tuyền nhíu mày chặt, chỉ dựa vào đòn tấn công vừa rồi, ngay cả ông cũng không có tự tin kháng cự được.

Ông hít một hơi sâu, cũng hiểu rằng vị người trong quan tài trước mắt này e rằng chỉ còn lại một chút hơi tàn, đợi thêm một lát có lẽ có thể đuổi theo được.

Chỉ có điều như vậy thì khoảng cách sẽ lại bị kéo giãn! "Tiền bối," Tôn Bảo Tuyền đột nhiên cung kính chắp tay, đối mặt với người đến từ hai ngàn năm trước này, trong lòng ông luôn có một sự nghi hoặc: "Trên đời này... liệu có trường sinh?" Người trong quan tài nhìn ông, nhàn nhạt nói một câu: "Ngươi đã thấy qua từ lâu rồi." Dứt lời, Tôn Bảo Tuyền rúng động toàn thân!Bên ngoài đạo động, các cường giả Long Văn Ti đến muộn đều đã có mặt đông đủ, trên người họ mang thương tích, trông hơi thảm hại.

Đổng Thân dẫn đầu đã bắt đầu toàn lực phá giải kết giới đặt tại cửa động.

Cách đó không xa, Hứa Y Y đã được nhân viên cấp cứu vội vàng đưa đi, vết thương rất nặng, đã đe dọa đến tính mạng!! "Khốn khiếp!!

Lũ súc sinh!!" Đổng Thân hiếm khi buông lời chửi rủa trước mặt mọi người, còn mọi người xung quanh cũng đều vô cùng phẫn nộ.

Sự kiện hôm nay đã khiến chiến lực cao cấp của Long Văn Ti bị tổn thất lớn, cấp thấp thì thương vong vô số!

Và tất cả đều do lũ Thập Tam Tặc kia!

Tiền Đức Lập lê thân hình trọng thương đến bên cạnh Đổng Thân, người quấn đầy băng gạc: "Đổng Ti trưởng mệt rồi, để tôi thay ông một lát!

Về việc phá kết giới này, tiền bối trong môn từng dạy qua." "Thôi," Đổng Thân lắc đầu, "Vết thương của ông nặng quá, không được làm việc quá sức, cứ để tôi!" Nói đến đây ông sực nhớ ra, hỏi: "Thằng nhóc Trần Thiên Nhiễm hiện giờ thế nào rồi?" Đổng Thân vừa hỏi xong liền cười khổ: "Đối mặt với cường địch cỡ đó, không chết có lẽ đã là một điều hạnh phúc rồi." Nghe vậy Tiền Đức Lập lắc đầu: "Vị kiếm khách đó cũng là một cuộc thí luyện, mà Trần Thiên Nhiễm đã thành công vượt qua rồi!" "Cái gì?" Đổng Thân hơi kinh ngạc.

Sau đó Tiền Đức Lập mở đoạn livestream phát lại cho đối phương xem.

Tuy Đổng Thân đang phá giải kết giới nhưng đây là một quá trình dài, nhất tâm nhị dụng cũng không vấn đề gì.

Khi thấy Trần Thiên Nhiễm đối mặt với một kiếm của kiếm khách mà không hề né tránh, mắt ông cũng hiện lên vẻ kinh ngạc, hoàn toàn không ngờ Trần Thiên Nhiễm lại gan dạ đến thế!

Trong tình huống đó, chỉ cần sai một li là đi một dặm ngay!

Vậy mà Trần Thiên Nhiễm dựa vào phán đoán của mình đã bắt đầu thí luyện thành công.

Xem đến đây Đổng Thân chậc chậc khen ngợi: "Thằng nhóc khá lắm!!

Thật không đơn giản!" Tiếp đó trên màn hình Trần Thiên Nhiễm bắt đầu học tập lĩnh ngộ Từ Thị Kiếm Pháp, chỉ có điều yêu cầu lĩnh ngộ tại chỗ khiến ngay cả Đổng Thân cũng nhíu mày.

Độ khó để lĩnh ngộ một kỹ năng không nghi ngờ gì là vô cùng cao!

Có người thậm chí cả đời cũng không lĩnh ngộ nổi, vậy mà vị hoạt tử nhân kiếm khách kia lại bắt Trần Thiên Nhiễm lĩnh ngộ ngay tại chỗ, nói là làm khó cũng không quá.

Nhưng khi thấy trên màn hình Trần Thiên Nhiễm vung một nhát đao về phía kiếm khách, sắc mặt Đổng Thân triệt để biến đổi!! "Đây là loại yêu nghiệt phương nào vậy!!

Chương 107

Vài phút đốn ngộ kiếm kỹ?

Long Văn Ti thành lập bao nhiêu năm rồi!

E rằng cũng chỉ có Ti trưởng mới sánh được với cậu ta!!" Đợi đến khi xem lại kết thúc, Đổng Thân vẫn không ngớt lời khen ngợi: "Thiên kiêu không thể tin nổi!

Thật sự không thể tin nổi!!" Nhưng rất nhanh sắc mặt ông cũng không mấy vui vẻ: "Nếu có thể sống sót trở ra, nhất định sẽ tung hoành thời đại này!!" Tiền Đức Lập cũng lắc đầu thở dài: "Thủy Hoàng Lăng nguy cơ trùng trùng, Tam Thập Tam Thiên Lâu lại càng tầng sau hiểm độc hơn tầng trước.

Phía sau có lũ tiểu nhân Thập Tam Tặc truy kích!

Trước có hổ sau có sói..."Giữa lúc hai người cảm thán tiếc nuối, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã tiến vào tầng thứ sáu.

Và ngay khoảnh khắc bước vào, hiện trường hư thực biến ảo, trong phút chốc!

Mặt trời mọc ở phương Đông!

Thành trì hùng vĩ hiển hiện trước mắt.

Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ trong bộ giáp trụ cùng đứng trên tường thành.

Anh quan sát xung quanh, nhận thấy trên lá cờ bay phấp phới theo gió có viết một chữ 'Triệu', đồng thời nhận thấy trang phục của mọi người xung quanh rất phù hợp với đặc trưng thời Chiến Quốc.

Sau vài lần khảo cứu, Trần Thiên Nhiễm lẩm bẩm: "Nơi này

chẳng lẽ là trận chiến quân Tần đánh nước Triệu năm xưa?

Nếu nói về trận chiến nổi tiếng nhất giữa hai nước lúc bấy giờ, e rằng chính là...

Trận Trường Bình!" Trước cổng thành, đại quân hào hùng!

Còn vị tướng dẫn quân xuất hiện thì tay cầm một cây Phá Thiên Kích, oai phong lẫm liệt!

Sát khí ngút trời! "Ngô nãi!

Đại Tần Bạch Khởi!!"Tiếng nói của Bạch Khởi trực tiếp xé toạc mây trời, khiến bụi đất tại hiện trường bay mù mịt!!

Đồng thời cũng khiến Trần Thiên Nhiễm cảm thấy chấn động tâm can!!

Trận Trường Bình!

Cũng có thể gọi là trận chiến vong quốc của nước Triệu.

Trận này, binh sĩ nước Triệu bị Bạch Khởi giết chết hơn bốn mươi vạn người!

Chỉ dùng từ 'thảm khốc' thì không đủ để hình dung trận chiến này, mà hiện tại nơi Trần Thiên Nhiễm đang đứng chính là nước Triệu.

Dựa theo tình thế hiện tại, trong lòng anh cũng có một suy đoán, có lẽ là muốn anh đại diện nước Triệu, bày binh bố trận để chiến thắng vị đại tướng quân Bạch Khởi đối diện?

Nếu như vậy thì độ khó tầng này không cao.

Theo sử sách ghi lại, trận này năm xưa sở dĩ thua, một là vì Liêm Pha sau hai lần thất bại liên tiếp không còn được tin tưởng, Thừa tướng nước Tần là Phạm Thư lại dùng ly gián kế, tung tin đồn Liêm Pha rất dễ đối phó, khiến Triệu Vương quyết định thay tướng, ra lệnh cho Triệu Quát đem quân xuất chinh.

Nhưng sự thật thì ai cũng rõ, Triệu Quát chỉ biết bàn việc quân trên giấy, căn bản không có năng lực thực chiến, cộng thêm phía nước Tần đã bí mật thay đại tướng thành Bạch Khởi tưu dũng hữu mưu!

Cứ thế, Triệu Quát đại bại.

Theo tình hình này, mốc thời gian hiện tại hẳn là lúc quân Triệu chuẩn bị xuất quân.

Đang lúc Trần Thiên Nhiễm suy nghĩ như vậy, sau lưng vang lên một giọng nói trầm hùng: "Chư quân!!

Xuất kích!!

Một mẻ tiêu diệt lũ tiểu nhân nước Tần!!" Trần Thiên Nhiễm ngẩn người, sau đó mọi người đều chuyển động! "Vậy nên... mình không phải đến để thay thế Triệu Quát?

Nên mình mới nhìn thấy Bạch Khởi kia?" Trong lịch sử, Triệu Quát vì không biết đối phương đã thay tướng thành Bạch Khởi nên mới liều lĩnh xuất kích, còn tình hình hiện tại, mình chính là một thành viên trong đội quân tất bại kia???Giữa lúc anh còn đang mơ hồ, phòng livestream lập tức nổ tung:【Cái tình huống gì thế này?

Hình ảnh này?

Chất cảm này?

Đm tôi luôn!

Ông bảo đây là một trận chiến thực thụ tôi cũng thấy chẳng có vấn đề gì cả!!

Tê!!】【Phi lý!

Thật sự phi lý đến cực điểm!

Cả đời chưa gặp chuyện gì phi lý thế này!

Làm sao mà làm được vậy nhỉ?

Chẳng lẽ trong Thủy Hoàng Lăng này còn có một cái phim trường Hoành Điếm?】【Lầu trên hài hước quá!

Nghĩ sao mà trong này lại có phim trường?

Xem phim nhiều quá rồi phải không?】【Chuyên gia đạo mộ đâu?

Mau ra giải thích cái xem nào!

Đây là chuyện gì?

Sao lại có cảm giác như hồn xuyên về cổ đại thế này?】【Đúng thế!

Chuyên gia đạo mộ mau ra đi!

Tình hình hiện tại là thế nào?】Giữa muôn vàn tiếng gọi, chuyên gia đạo mộ lập tức xuất hiện:【Tầng này e rằng thực sự không dễ qua đâu!!

Theo quan sát của tôi, tầng này hẳn là có Hồng Thủ Quyên trong Ngoại Bát Môn của Giang Hồ Bát Môn.

Đó chính là cái mà chúng ta gọi là ảo thuật trong đời sống thường ngày!

Chỉ là cái gọi là ảo thuật đó chỉ là sản phẩm đời sau mà thôi.

Hồng Thủ Quyên lợi dụng thiên thời địa lợi nhân hòa để tạo ra từng tầng ảo ảnh, đây không phải đơn thuần là mê hoặc thần trí con người như cổ độc, mà là trực tiếp thay đổi những gì mắt thấy.

Nếu không thì với góc độ camera của chúng ta không thể thấy được những hình ảnh này, có điều hiện tại trong giang hồ, môn Hồng Thủ Quyên này đã thất truyền từ lâu, được thấy thế này cũng là một điều may mắn.】Nghe những lời này, khán giả phòng livestream không kìm được nữa, đồng loạt gõ hai chữ 'đỉnh chóp'.

Chuyên gia đạo mộ nói tiếp:【Và nếu chỉ là ảo ảnh thì có lẽ vẫn chưa đủ để nói lên sự đáng sợ của ván cờ này, ở đây còn lồng ghép một số tư tưởng của Binh Gia, cái gọi là bày binh bố trận chính là như vậy.

Trận Trường Bình, tôi cứ ngỡ Trần Thiên Nhiễm vào đó sẽ trở thành soái hay gì đó rồi chỉ huy tác chiến, nhưng hiện tại tình hình là anh ta trở thành một thành viên trong đội quân chắc chắn phải chết đó!

Tức là một trong bốn mươi vạn binh sĩ sắp bị Bạch Khởi chôn sống!!

Cơ hội duy nhất của anh ta là trong quá trình truy kích này nghĩ ra cách phá giải mưu kế của Bạch Khởi!

Nhưng Bạch Khởi thời cổ đại... kế mưu cao thâm đến mức khiến người ta phải trợn mắt há mồm!】Lại thêm một hồi giải thích khiến khán giả phòng livestream đều im lặng, không ai ngờ ván này lại là một ván cờ treo chữ 'tử'!

Bất cứ ai từng đi học đều biết về trận Trường Bình, càng hiểu rõ trận này thảm khốc thế nào, cũng hiểu trận này đã đặt nền móng cho việc thống nhất thiên hạ của nước Tần sau đó.

Người tạo ra lăng mộ ở đây dựng lên ván cờ này, hiển nhiên là không cho rằng kẻ xâm nhập có thể thắng!!

Đây là sự tự tin của họ!Tại Cục Khảo sát Phong thủy Dân gian, mọi người cũng thấy bình luận ghim ở đầu phòng livestream.

Họ tự nhiên cũng hiểu tình hình hiện tại, càng hiểu hoàn cảnh của Trần Thiên Nhiễm nguy hiểm đến mức nào.

Phan Tông Bạch hơi ngơ ngác lên tiếng: "Chẳng lẽ... không còn cách nào xoay xở sao?

Với tình hình này, Trần Thiên Nhiễm chẳng phải cầm chắc cái

chết?" Nói đoạn, hắn nhìn sang Tôn Đông Khánh bên cạnh: "Tôn lão!

Trong thủ trát có ghi cách phá giải không?" Người sau lắc đầu: "Trong thủ trát cũng ghi độ khó của tầng này, nhưng cụ thể phá giải thế nào thì không ghi.

Huống hồ, theo phán đoán trước đó của chúng ta, Trần Thiên Nhiễm hẳn là cũng cầm trong tay một bản sao thủ trát, Ôn Thao ghi lại rằng hắn cũng chỉ may mắn thoát chết, ở đây còn mất đi một người anh em!

Đủ thấy tầng này khó đến mức nào!" Phan Tông Bạch ngẩn người: "Mất đi một người anh em?

Chẳng lẽ đây chính là gợi ý mấu chốt?

Chương 108

Bắt buộc phải hy sinh một người mới có thể thoát thân?" Lời này lập tức được Vu Đức đồng tình: "Trong Chư Tử Bách Gia, Binh Gia trong việc bày binh bố trận cũng có thuyết phong thủy riêng.

Nếu nói ván này liên quan đến Hồng Thủ Quyên lại liên quan đến Binh Gia, thì khả năng này không phải là không có, thậm chí có thể nói khả năng là rất lớn.

Dùng mạng đổi mạng không phải là không thể, hoặc có thể nói, đó là con đường nhanh nhất và đơn giản nhất!" "Cái gì!!" Phan Tông Bạch rúng động, ánh mắt chậm rãi dời sang màn hình livestream, nhìn Lưu Phỉ Phỉ cũng đang cưỡi ngựa.

Chỉ có điều lúc này Lưu Phỉ Phỉ mặc quân trang, rõ ràng là dáng vẻ của một nữ trung hào kiệt!

Khiến mọi người đều có cảm giác bị kinh diễm, đó là thần tiên Lưu Phỉ Phỉ mà!!

Không mặc váy mà mặc áo giáp!

Rõ ràng là còn soái hơn cả đàn ông.

Nghĩ đến một người như vậy phải hy sinh trong ván cờ này, Phan Tông Bạch liền thấy không nỡ.

Lúc bấy giờ trên màn hình, đại quân đang rầm rộ tiến quân.

Lưu Phỉ Phỉ hiển nhiên cũng là lần đầu trải nghiệm tình huống này, cô ghé đầu nhỏ nói khẽ với Trần Thiên Nhiễm: "Anh ơi... chuyện này là sao?

Chẳng lẽ chúng ta lại trúng cổ độc rồi?" Gương mặt Trần Thiên Nhiễm ngưng trọng, anh vẫn luôn dùng Thập Lục Tự Phong Thủy Bí

Thuật để quan sát tình hình hiện trường.

Bạch Khởi giỏi dùng kế, cũng là một bậc thầy về phong thủy, rất giỏi lợi dụng địa hình địa thế!

Và ngay khoảnh khắc đó, anh lập tức giơ tay: "Toàn quân!

Dừng lại!!!" Theo mệnh lệnh của Trần Thiên Nhiễm, đại quân lập tức dừng lại.

Đây cũng là điều Trần Thiên Nhiễm vừa thử nghiệm xong, tuy anh không phải là Triệu Quát thật sự, nhưng lại là tướng lĩnh dẫn dắt cuộc đột kích này, có quyền uy tuyệt đối với quân đội.

Nếu đã vậy, tình hình xem ra vẫn còn ổn!

Anh nhìn quanh địa thế, núi non hiểm trở, thực sự là nơi tốt nhất để mai phục!

Trong tình huống này, vạn vạn lần không được mạo hiểm tiến công.

Đặc biệt là sau khi thôi diễn một phen, nếu tiếp tục đi tới, điềm báo đại hung sẽ càng thêm mãnh liệt!

Lưu Phỉ Phỉ không hiểu tại sao anh đột nhiên ra lệnh dừng lại, “Tiểu ca, sao vậy?” Cô vừa cất tiếng hỏi, Trần Thiên Nhiễm đã giơ tay ra hiệu im lặng, sau đó bắt đầu tụng niệm chú thuật trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật: “Phân chi phách mạch tung hoành khứ, khí huyết câu liên phùng thủy trụ.

Đại vi đô ấp đế vương châu, tiểu vi quận huyền cư công hầu.

Kỳ thứ thiên phương tiểu trấn thị, diệc hữu phú quý cư kỳ địa.

Đại suất hành long tự hữu chân, tinh phong lỗi lạc thị long thân.” Theo từng đạo chú ngữ hiện lên, Trần Thiên Nhiễm bước xuống ngựa, dùng thanh kiếm Nhược Sương bên hông khắc họa những đồ

án cổ quái hối sáp khó hiểu lên mặt đất xung quanh Lưu Phỉ Phỉ.

Cô không hiểu anh đang làm gì, chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi.

Lúc này, ở bên ngoài đạo động, Đổng Thân vừa quan sát livestream vừa tìm cách phá giải bình chướng.

Tiền Đức Lập lại nghi hoặc nói: "Thằng nhóc này, chẳng lẽ muốn dùng thuật thế thân, lấy Lưu Phỉ Phỉ làm cái giá để bản thân thoát khốn??" Lời này vừa thốt ra, không ít cường giả của Long Văn Ti xung quanh đều tập trung nhìn vào.

Họ không phải phong thủy sư, không hiểu rõ những thứ này, nghe vậy ai nấy đều tức giận.

Đó là Lưu Phỉ Phỉ đấy!

Là bạch nguyệt quang trong lòng mỗi người đàn ông!

Là giấc mộng của tất cả mọi người!

"Cái gì?

Thằng nhóc đó mà dám làm thế, nó mà ra đây tôi sẽ thịt nó!" "Phải giết nó!

Dám dùng Lưu Phỉ Phỉ làm cái giá để thoát thân?

Loại nhân tra này sao có thể làm ra chuyện đó!!" "Khốn kiếp!

Trần cẩu không chết tử tế được!!" Nhưng ngay khi mọi người đang nghĩa phẫn điền ưng, Đổng Thân đột nhiên kinh hô: "Khá lắm!!

Khá lắm!!" Câu nói này khiến tất cả mọi người tại hiện trường đều ngơ ngác.

Dùng mạng người khác đổi lấy sự thoát thân cho mình mà cũng gọi là hay sao?

Trước ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Đổng Thân tán thưởng

giải thích: “Các anh không phải người trong giới phong thủy, tự nhiên không hiểu rõ những thứ này.

Nhưng tôi có thể nhìn ra, đây không phải Trần Thiên Nhiễm muốn dùng Lưu Phỉ Phỉ để thoát thân, mà là cậu ấy muốn dùng chính mình để đổi lấy sự bình an cho Lưu Phỉ Phỉ!!” Lời vừa dứt, toàn trường im phăng phắc!!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, nhìn lại Trần Thiên Nhiễm trên màn hình livestream, trong lòng bỗng nảy sinh một niềm kính ý sâu sắc!

Đây là đoạn phim ngôn tình thuần ái gì thế này??

Không chỉ có vậy, phòng livestream lúc này cũng bùng nổ, vì những tay chuyên gia đạo mộ cũng đã nhìn ra manh mối. 【Trần cẩu!!

Đạo mộ hành gia tôi cả đời này chưa từng phục mấy người!!

Nhưng giờ tôi chỉ kính phục một mình anh!!

Cục diện này xác suất tử vong là cực lớn!!

Rõ ràng anh có thể chọn hy sinh Lưu Phỉ Phỉ để thoát thân, tiếp tục tiến sâu vào Thủy Hoàng Lăng!

Nhưng anh đã đưa ra quyết định của một đấng nam nhi!

Lấy thân mình đổi lấy bình an cho Lưu Phỉ Phỉ!!】 Bình luận này vừa hiện lên đã triệt để đốt cháy bầu không khí. 【Vãi chưởng!!!

Mãnh liệt!

Thuần ái!

Đây mới là thuần ái thật sự!】 【Ai bảo đây là livestream đạo mộ hả?

Tôi đang phải ăn cẩu lương ngập mồm đây này!!

Khốn khiếp!】【Trần cẩu!

Tầm này mà ông còn dạy cho hội anh em thuần ái chúng tôi một bài học à?

Đáng chết!!

Đáng chết!!】Trong tiếng gào thét của mọi người, trên màn hình livestream, mặt đất dưới chân Lưu Phỉ Phỉ bắt đầu hiện lên từng vòng hào quang, sau đó thăng đẳng từ dưới lên trên, giống như một trận pháp truyền tống trong phim hoạt hình.

"Tiểu ca?

Tiểu ca chuyện này là sao?

Tiểu ca?" Cô hiểu anh tuyệt đối không làm hại mình, nhưng tình hình hiện tại khiến cô không rõ chuyện gì đang xảy ra.

Trần Thiên Nhiễm hơi ngẩng đầu cười nói: "Không có gì, nơi này quá nguy hiểm, hai chúng ta ít nhất phải có một người rời đi an toàn, không phải sao?" "Cái gì!!

Cái gì!!!" Lưu Phỉ Phỉ lập tức hiểu ra ý tứ trong lời nói của đối phương, "Không!!

Tại sao!!

Tại sao chứ!!

Phải đi cùng đi!!

Cùng nhau đi!!" Trong tiếng kinh hô của Lưu Phỉ Phỉ, Trần Thiên Nhiễm chỉ mỉm cười nhàn nhạt: "Tôi đến tham gia show hẹn hò để yêu đương với con gái mà, là một quý ông, sao có thể để con gái rơi vào nguy hiểm được?" "Không!!

Em không muốn!!" Nước mắt Lưu Phỉ Phỉ sắp trào ra.

Nhưng ngay khi cô định lao về phía Trần Thiên Nhiễm, vòng hào quang đã tức khắc đưa cô đi mất!

Trên mặt đất chỉ còn lại dấu vết của một trận pháp!

Sau khi làm xong tất cả, Trần Thiên Nhiễm thở phào một hơi nhẹ nhõm.

“Phù!!

Chương 109

Nếu là đánh nhau, có lẽ tôi chẳng sợ!

Nhưng kiểu phải dùng mưu lược để hy sinh này... xin lỗi, tôi không thể để em ở nơi nguy hiểm!!

Càng không thể để em cùng tôi đối mặt với mối nguy này!" Trần Thiên Nhiễm lẩm bẩm, đồng thời trong lòng cũng đã có một kế hoạch!

Và cái giá phải trả cho kế hoạch này chắc chắn là cực kỳ cao!

Khi đại quân lại tiếp tục rầm rộ tiến lên!

Những cánh quân dưới trướng Bạch Khởi cũng bắt đầu lộ diện, chuẩn bị chặn đánh!!

Trong phòng livestream, các thủy hữu đã khóc hết nước mắt. 【Mẹ kiếp Trần cẩu!!

Có cần phải ngược đãi tôi thế không!

Đừng dùng tình cảm để ngược tôi chứ!

Đồ khốn!】【Đã bảo là đi đạo mộ, sao ông lại chơi trò thuần ái hả!

Khốn nạn!

Có thể đừng ngược tôi như vậy không!】【Khốn khiếp!

Khốn khiếp!!

Chỉ cần anh có thể sống sót qua ván này, tôi nguyện ý nhường Lưu Phỉ Phỉ cho anh!!】 Phía bên kia, Liễu Tam – người đã tiến vào Tam Thập Tam Thiên Lâu, lúc này cũng đang cầm điện thoại xem livestream.

“Chà chà chà!

Thuần ái à?

Chậc chậc!

Thật là có khí phách!

Có khí phách đấy!” Hứa Triết ở bên cạnh lắc đầu: “Vô dụng thôi, cục diện này căn bản không qua được!

Cơ hội sống sót duy nhất của cậu ta là dùng mạng Lưu Phỉ Phỉ để đổi lấy.

Nhưng cậu ta lại dùng mạng mình để đưa Lưu Phỉ Phỉ ra ngoài!

Sinh lộ của ván này đã bị cậu ta triệt để chặn đứng rồi!

Tử cục đã định!” Liễu Tam lắc đầu cười: “Suỵt suỵt suỵt!

Tiểu Triết Triết, cậu có vẻ hơi coi thường vị Trần Thiên Nhiễm này rồi!

Cậu ta rất giỏi tạo ra kỳ tích đấy!

Biết đâu lại phá được cục diện này thì sao?” “Hừ,” Hứa Triết cười lạnh, “Tạo ra kỳ tích?

Thế giới này làm gì có kỳ tích, chỉ có thực lực cao hơn người một bậc thôi!

Hiện tại sở trường của cậu ta đều đã bị hạn chế!

Cậu ta bây giờ chính là một trong số bốn mươi vạn người sắp bị Bạch Khởi chém giết!!

Tuyệt không có đường số...” Chữ 'sống' còn chưa kịp thốt ra, trên màn hình, chiến tranh đã triệt để bùng nổ!!

Tiếng chém giết vang trời!!

Cùng lúc đó, có một tiểu đội như mũi tên lao thẳng vào địch quân,

và trong nháy mắt, xuất hiện trước mặt Bạch Khởi!

"Giết địch!

Bắt giặc phải bắt vua trước!!" Trần Thiên Nhiễm gầm lên một tiếng như sấm sét nổ vang!

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật cấp LV4, tuy không thể trực tiếp xu cát tị hung, nhưng Trần Thiên Nhiễm có thể dùng chiến lực cường đại của bản thân, thông qua việc giết chết thủ lĩnh để phá địch!

Muốn thoát khỏi mưu đồ của Bạch Khởi, độ khó này không nghi ngờ gì là lớn như trời!

Nhưng hiện tại chỉ có duy nhất một cơ hội này bày ra trước mắt, Trần Thiên Nhiễm không thể không tranh thủ!

Khi anh vung đao ra, Bạch Khởi trên chiến mã cũng vung Phá Thiên Kích oanh kích mãnh liệt tới!

Bành!!

Binh khí giao phong bộc phát luồng khí kình mãnh liệt!

Hất văng binh sĩ xung quanh!

Ngay lập tức tạo ra một khoảng trống!

"Hảo dũng khí!!

Nước Triệu có những kẻ như các ngươi, thực là việc may mắn!!" Bạch Khởi tán thán một tiếng, sau đó lại đâm ra một kích!

Kích này tốc độ cực nhanh, gần như ngay khoảnh khắc binh khí hai bên vừa tách ra đã bộc phát!

Một người kinh qua chiến trường lâu năm, kinh nghiệm giao chiến có thể nói là vô cùng phong phú.

Trần Thiên Nhiễm so với ông ta giống như một đứa trẻ vừa mới

tập đi, lại vung kiếm gỗ muốn chém giết một người trưởng thành!

Khoảng cách như vực thẳm, nhưng không phải là không có cơ hội!

Trần Thiên Nhiễm nhảy khỏi ngựa, thân hình thoắt ẩn thoắt hiện, hiểm hóc né được một kích, giây tiếp theo đã áp sát chiến đấu cận lực!

Phá Thiên Kích vốn dài, ở khoảng cách trung bình thì sát thương là lớn nhất, né tránh mũi nhọn mới là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ là ngay sau khi Trần Thiên Nhiễm quyết định hành động, Bạch Khởi trên ngựa đột ngột vung mạnh Phá Thiên Kích, thân hình cũng loạng choạng một chút, sau đó kéo giãn khoảng cách, và trong quá trình lùi lại lại vung một nhát chém!

Kỹ nghệ xảo diệu đến mức khiến người ta nghẹt thở, và cũng chính lúc này, Trần Thiên Nhiễm cảm nhận được áp lực cực lớn!!

"Không hổ là danh tướng Bạch Khởi!!

Thật lợi hại!!" Anh cảm thán, trong người máu Kỳ Lân đã bắt đầu sôi trào không ngừng!

Sức mạnh!

Tốc độ!

Khả năng quan sát!

Tất cả đều tăng vọt!

"Giết!!" Cảnh chém giết đột ngột hiện ra trên livestream khiến các thủy hữu không kịp trở tay, nhưng trong lòng cũng bị chấn động dữ dội.【Vãi!!

Trần cẩu này sinh mãnh quá!!

Tử cục mà lại để anh ta quấy ra một tia sinh cơ sao?】【Không phải chứ?

Chuyện này cũng quá đáng sợ rồi!

Anh ta thực sự có thể giết được Bạch Khởi?】【Khó đấy!!

Đó là Bạch Khởi mà!!

Đại tướng lừng lẫy trong lịch sử!

Đâu có dễ bị giết như vậy!!】Nhưng lúc này, Đạo Mộ Hành Gia lại lên tiếng nói:【Tuy hy vọng chiến thắng Bạch Khởi hơi mong manh, nhưng phải nói rằng phương pháp hiện tại không nghi ngờ gì là tốt nhất.

Chúng ta hiện đang quan sát từ góc nhìn từ trên cao, quân đội nước Triệu đang giảm sút nhanh chóng, điều này là không thể tránh khỏi.

Trận chiến này bản thân nó là sự thể hiện cực hạn mưu lược của Bạch Khởi, lợi dụng quân đội để phá cục rõ ràng là không thể, mà lấy đầu tướng địch giữa vạn quân là hạ hạ sách của anh ta!

Nhưng đó cũng là điều duy nhất anh ta có thể làm, và là lựa chọn có hy vọng!!

Chỉ có điều độ khó này thực sự quá lớn!!】Những lời này khiến các thủy hữu trong phòng livestream đều cảm thấy lo lắng.

Chương 110

Chính vì hành động dùng mạng đổi mạng để Lưu Phỉ Phỉ rời đi an toàn trước đó của Trần Thiên Nhiễm đã khiến các thủy hữu có cái nhìn thay đổi hoàn toàn về anh. 【Nếu Trần cẩu có thể sống sót trở ra!

Anh ta và Phỉ Phỉ hẹn hò tôi cũng không phản đối!!】 【Đúng thế!!

Trần cẩu cố lên!!

Đập chết ông ta đi!!

Ngôi mộ quái quỷ gì mà bên trong lại hung hiểm thế này!】 【Trần cẩu!

Phỉ Phỉ vẫn đang đợi anh!!】 Còn nhóm Liễu Tam vừa mới tiến vào Tam Thập Tam Thiên Lâu lúc này vẫn đang xem livestream.

Liễu Tam vuốt bộ râu bát tự, cười gật đầu: "Chậc chậc chậc, thật là cảm động nha, lại chọn dùng mạng đổi mạng để cứu Lưu Phỉ Phỉ?

Suy nghĩ của cậu ta quả thật khác hẳn người thường, nhưng có lẽ cũng chính vì thế, cậu ta mới xứng đáng được chủ nhân để mắt tới." "Hừ," Hứa Triết hừ lạnh một tiếng, "Có gì đâu?

Lưu Phỉ Phỉ vốn là bị cậu ta cưỡng ép mang xuống, xét về tình về lý, cậu ta đều nên làm như vậy!!" "Ha ha ha," Liễu Tam cười nói, "Tiểu Triết Triết, cái này cậu nói sai rồi.

Ban đầu dù là cậu ta mang xuống, nhưng đã có rất nhiều lần Lưu Phỉ Phỉ có thể chọn rời đi, ví dụ như lúc gặp mấy người của Long Văn Ti ấy, cô ta có thể đi nhưng đã không đi.

Vậy thì sau đó, bất luận sinh tử đều không thể đổ lỗi lên đầu Trần tiểu ca được, đạo đức giả như vậy là không đúng đâu!" "Hả," Hứa

Triết lắc đầu cười lạnh, "Đừng xem nữa!

Xem nữa thì người thật sự chết mất, tôi xem ông làm sao ăn nói với chủ nhân!!

Bạch Khởi!

Đó căn bản không phải là đối thủ mà một kỳ nhân cấp bậc như cậu ta có thể đối phó!" "Nhưng cậu ta lại lĩnh ngộ được kiếm kỹ của vị đó!" Liễu Tam cười nhìn Hứa Triết.

Đối phương lắc đầu đáp: "Lĩnh ngộ không có nghĩa là có thể thi triển kinh diễm và xuất thần nhập hóa đến thế!" "Ha ha ha!" Liễu Tam bỗng cười lớn, "Tiểu Triết Triết, cậu quả thực là coi thường Trần tiểu ca quá rồi!!" Hứa Triết lạnh lùng nhìn Trần Thiên Nhiễm trên màn hình: "Cậu ta không thể thắng." Ở một phía khác, Tôn Bảo Tuyền đang rơi vào trạng thái lưỡng nan cũng dứt khoát lấy điện thoại ra xem livestream.

Tiết Ngạo Thiên đang tựa lưng vào tường dưỡng thương, sau khi thấy Trần Thiên Nhiễm chọn dùng mạng đổi mạng cứu Lưu Phỉ Phỉ, gương mặt tái nhợt liền hiện lên nụ cười.

"Hay!!

Hay lắm!!

Không hổ là đối thủ truyền kiếp mà ta công nhận!!

Thật khiến người ta kinh ngạc!!" "Nói ít thôi!

Nói nữa là chết đấy!!" Tôn Bảo Tuyền liên tục dặn dò.

Tiết Ngạo Thiên cười cười: "Chủ nhiệm, ngài có vẻ hơi chuyện bé xé ra to rồi!

Nếu thế này mà cũng chết được thì tôi khỏi lăn lộn trong giới này nữa!" Anh ta nói đoạn, ánh mắt lại rơi vào người đang đứng im lìm

ngăn cản họ phía xa, "Chủ nhiệm, hay là chúng ta lại xông lên thử xem!

Tôi cảm giác Trần Thiên Nhiễm e rằng rất khó qua được kiếp này!

Tôi không muốn cậu ta chết trong tay kẻ khác." "Không qua được đâu," Tôn Bảo Tuyền trong lòng cũng sốt ruột, hiện tại không rõ Thập Tam Tặc bao giờ sẽ tới đây, mà họ vẫn luôn cách Trần Thiên Nhiễm một khoảng nhất định, nếu không thể liên thủ, bất luận là ai e rằng cũng sẽ gặp nguy hiểm.

"Chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể trừng mắt nhìn Trần Thiên Nhiễm chết sao?" Tiết Ngạo Thiên có chút không cam lòng.

Từ khi thấy Trần Thiên Nhiễm, anh ta đã luôn muốn giao thủ với vị thiên kiêu này, nhưng thủy chung không được như nguyện.

Tôn Bảo Tuyền vỗ vai anh ta: "Hào điều chỉnh khí tức và trạng thái cơ thể đi, lát nữa còn có đại chiến!!

Đây có lẽ là điều tốt nhất chúng ta có thể làm cho Trần Thiên Nhiễm rồi!" Nghe vậy, Tiết Ngạo Thiên cũng bỏ đi vẻ phù phiếm thường ngày, gương mặt trầm ổn gật đầu.

Chuyện Thập Tam Tặc anh ta biết rõ.

Đã vậy, ta sẽ giết thêm mấy tên Thập Tam Tặc!!

Để xem lát nữa ai giết được nhiều hơn!!

Đồng thời, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã toàn thân bốc hỏa!

"Hát!!!" Ngọn lửa bao quanh cơ thể khiến chiến lực của Trần Thiên Nhiễm tăng vọt, đòn tấn công mãnh liệt khiến anh liên tục vung trường đao chém về phía Bạch Khởi.

Nhưng đối phương rõ ràng không muốn va chạm trực diện, ngược

lại có vẻ như đang từng bước lùi lại!!

Tình huống này khiến các thủy hữu xem livestream ngơ ngác, không hiểu sao cục diện đột nhiên thay đổi, rõ ràng Bạch Khởi rất mạnh mới đúng chứ!!

Nhưng ngay giây tiếp theo, Bạch Khởi liền vung Phá Thiên Kích với kỹ nghệ tinh xảo, từng đòn một đánh cho Trần Thiên Nhiễm lùi liên tiếp!

Thậm chí những ngọn lửa không ngừng rơi rụng trên người anh trông như những tia máu bắn ra!

Bành!!

Bành!!

Bành!!

Hiện trường nhất thời trở nên có phần thảm liệt!!

Chỉ có điều, Trần Thiên Nhiễm trong lửa đỏ không hề có ý định rút lui, sau khi liên tục ngạnh kháng đòn tấn công của Bạch Khởi, miệng anh vẫn không ngừng tụng niệm chú ngữ của Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật.

Trong trận chiến trước đó, sở dĩ Bạch Khởi lùi là vì ông ta cũng đang bố cục!!

Ngay cả trong một trận chiến đối đầu trực tiếp, ông ta vẫn vô cùng thận trọng, dùng mọi thủ đoạn có thể để giết địch!

Màn dụ địch vào sâu đó suýt chút nữa đã khiến Trần Thiên Nhiễm bại trận.

Nhưng may mắn là Mạc Kim Phù rung động không ngừng, Phát Khâu Ấn kích thích thần kinh giúp anh khôi phục lý trí, từ đó mới có thể thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để bố trí ra cục diện

tương phản, tiến hành khắc chế và phá giải!

Cuộc chiến giữa các cao thủ thường là như vậy, chỉ một li một tí cũng đủ để phân thắng bại!

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người nhìn tình hình trên màn hình cũng lo lắng thót tim, ai nấy đều siết chặt nắm đấm.

Tôn Đông Khánh liên tục tán thưởng: "Thật không ngờ, tên trộm mộ mà chúng ta vẫn gọi trước đây lại là một người có chân tính tình như vậy!

Dùng mạng đổi mạng, thật khó tin!" "Đây mới là Tiểu ca của em!!" Đoạn Mộng Lâm hai mắt sáng rực, trong mắt tràn đầy sự ngưỡng mộ!

Bất kể cô gái nào khi đối diện với người đàn ông sẵn sàng hy sinh mạng sống cứu mình như vậy đều không có sức kháng cự, huống chi người đó còn là Trần Thiên Nhiễm, hoàn toàn có thể khiến người ta mê mẩn!

Phan Tông Bạch cũng kinh thán: "Thật khó tin!

Đây có lẽ chính là lý do cậu ấy có thể đi tới tận bây giờ!" Ngược lại, Vu Đức với tư cách là đại sư phong thủy, lại vô cùng chấn kinh trước phương thức chiến đấu của Trần Thiên Nhiễm.

Nếu không phải vì thấy môi Trần Thiên Nhiễm khẽ động đang tụng niệm điều gì đó, có lẽ ông cũng không phát hiện ra Bạch Khởi thực sự đang bố cục!!

Chính vì điều này, ông càng thêm khâm phục sự cường đại của Trần Thiên Nhiễm!!

"Kỳ tài phong thủy, thật không hổ là kỳ tài phong thủy!

Thật khiến người ta kinh ngạc!!" Phan Tông Bạch ở bên cạnh rõ

ràng không hiểu rõ chuyên môn, cũng lên tiếng hỏi.

Sau khi nhận được lời giải thích, đầu óc anh ta như muốn nổ tung: "Cái gì??

Trần Thiên Nhiễm rốt cuộc là loại yêu nghiệt gì thế này??

Lợi hại vậy sao??" Trong lúc anh ta kinh thán, Lâm Vũ ở bên cạnh âm thầm lấy điện thoại ra soạn một đoạn tin nhắn gửi đi, rồi lại lặng lẽ giấu điện thoại đi.

Nhưng cảnh tượng này vô tình bị Phan Tông Bạch nhìn thấy khi anh ta quay đầu lại.

Anh ta hơi ngạc nhiên chằm chằm nhìn đối phương, định hỏi thì nghe Vu Đức kinh hô: "Cái gì!!!" Tiếng hô này lập tức thu hút sự chú ý của mọi người quay trở lại.

Chỉ thấy trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm một tay cầm Hắc Kim Cổ Đao chém giết bạo lực, tay kia cầm trường kiếm Nhược Sương vung ra những chiêu kiếm lăng lệ!!

Bành!!

Bành!!!

Trong chớp mắt, thế yếu ban đầu đã bắt đầu chuyển đổi!

Cán cân thắng lợi không ngừng nghiêng về phía Trần Thiên Nhiễm!

"Giết!!!" Khóe mắt anh bị cắt trúng trong một lần né tránh, máu tươi chảy xuống khiến diện mạo anh càng thêm phần khủng bố!!

Giống như một vị tướng bước ra từ biển máu núi thây, đòn tấn công điên cuồng triệt để đập tan phòng ngự của Bạch Khởi.

Kiếm pháp của Từ thị từng làm kinh diễm một thời đại càng trong nháy mắt hất văng Phá Thiên Kích của đối thủ, và thanh Hắc Kim Cổ

Đao mang sức mạnh chém giết cực cường bổ thẳng xuống!

Xoẹt!!

Chương 111

Một đao!

Kết thúc!!

Sau nhát đao đó, ảo cảnh tại hiện trường dần dần rơi vào trạng thái hư thực đan xen.

Thành trì, chiến sĩ, hay thậm chí là Bạch Khởi đều hóa thành những bóng mờ ảo.

Cho đến lúc này, Trần Thiên Nhiễm mới dần thở phào một hơi.

Cuối cùng cũng kết thúc rồi sao?

Nhưng ngay khi anh đang nghĩ vậy, bên tai lại vang lên một giọng nói: "Ta ở tầng tiếp theo!" Chỉ một câu nói đã khiến cơ thể Trần Thiên Nhiễm chấn động mạnh!!

Bạch Khởi!!

Là Bạch Khởi!!

Ở tầng tiếp theo?

Chuyện này rốt cuộc là sao?

Chẳng lẽ họ đều đã trở thành hoạt tử nhân?

Hay đây đều là huyễn thuật?

Trần Thiên Nhiễm nhất thời không hiểu nổi tình hình hiện tại là gì, nhưng điều duy nhất có thể biết là ở tầng tiếp theo, mình chắc chắn sẽ phải đối mặt với Bạch Khởi một lần nữa!!

Bạch Khởi trên chiến trường vừa rồi có lẽ không phải ở trạng thái toàn thịnh!

Nhưng ngay cả vậy, mình thắng cũng đã vô cùng miễn cưỡng, vậy đối mặt với Bạch Khởi thực sự có lẽ sẽ là một trận tử chiến.

Trong lúc anh đang suy tính, mọi thứ xung quanh đều biến mất, hóa thành hư vô, cho đến khi từng cụm nến được thắp sáng.

Đồng thời, một bóng hồng mang theo nước mắt lao tới: "Tiểu ca!!!" Lưu Phỉ Phỉ bất chấp tất cả lao vào lòng đối phương, ôm chặt lấy bằng cả hai tay!

Trần Thiên Nhiễm cũng bị lao vào bất ngờ, nhưng sau khi phản ứng lại, anh cười giơ tay vuốt lưng đối phương an ủi: "Có anh ở đây, em tuyệt đối sẽ không sao." Câu nói vừa dứt, Lưu Phỉ Phỉ khóc càng to hơn.

Các thủy hữu trong phòng livestream càng gào thét mãnh liệt hơn: 【Á á á!

Trần cẩu đáng chết!

Tôi rút lại lời nói lúc nãy!

Thù cướp vợ không đội trời chung!】 【Khốn kiếp!

Giết Trần cẩu!

Cướp Phỉ Phỉ!】 【Phỉ Phỉ là của tôi!!

Trần cẩu mau buông tay ra!!】 Sau đó, Trần Thiên Nhiễm lập tức chọn nghỉ ngơi tại chỗ, trận chiến ở tầng tiếp theo chắc chắn sẽ thảm liệt nhất!

Trước đó, cần Lưu Phỉ Phỉ giúp mình hồi phục vết thương để đảm bảo có thể bước vào tầng tiếp theo với trạng thái tốt nhất.

Trong tầng thứ nhất của Tam Thập Tam Thiên Lâu, Liễu Tam nhìn Hứa Triết đang xị mặt, cười nói: "Kiếm kỹ thật kinh diễm!!

Kiếm kỹ này e rằng côn pháp của Hứa gia các ngươi cũng khó mà

bì kịp!" "Nói nhảm ít thôi!

Ông có đi không!" Hứa Triết căn bản không muốn bàn luận tiếp về chủ đề này, càng nói càng thấy tức nghẹn trong lòng.

"Ha ha ha, đương nhiên là đi chứ!!" Liễu Tam cười nói, "Trên đường đi chúng ta còn phải thuận tiện giải quyết hai vị cao thủ của Long Văn Ti kia nữa!!" "Thời gian không chờ đợi ai đâu!

Xem livestream ít thôi!

Không đưa người về kịp, đợi đến lúc yêu ma hiện thế thì muộn mất!" Hứa Triết nói xong liền bước đi trước.

Liễu Tam cười lắc đầu: "Tiểu Triết Triết thật là nóng tính nha!!

Nhưng yêu ma hiện thế thì có gì không tốt chứ?

Đó mới là thời đại hưng thịnh thật sự!" Cùng lúc đó, trên bầu trời núi Lệ Sơn, mây đen tụ lại, bầu không khí áp bách đến cực hạn.

Âm khí nồng nặc ảnh hưởng khắp phương, số lượng cư dân lân cận tử vong ngoài ý muốn tăng vọt một cách kỳ lạ!

Đổng Thân – người phụ trách phá bỏ bình chướng – nhìn luồng âm khí không ngừng bốc lên từ đỉnh núi Lệ Sơn, sắc mặt càng thêm khó coi: "Vẫn phải giáng lâm sao?" Âm khí nồng đặc như không khí sau cơn mưa, nhớp nháp khiến người ta khó chịu.

Những ghi chép về yêu ma, người đời biết đến không nhiều, họ chỉ biết yêu ma sẽ hại người!

Nhưng chỉ khi đạt đến đẳng cấp như Đổng Thân mới hiểu được, sự giáng thế của yêu ma đại diện cho việc mở ra một thời đại hoàn toàn mới.

Những thế gia ẩn dật ngoài thế gian trước đây cũng sẽ lần lượt xuất hiện!

Chư Tử Bách Gia, đó là những thế lực đến từ thời đại xa xưa hơn, đó mới chính là sức mạnh thực sự đằng sau giang hồ!

Đồng thời, tai ách thế gian cũng sẽ mọc lên như nấm sau mưa!

Đây cũng là một lời tiên tri!

Một lời tiên tri đến từ thời cổ đại.

Đổng Thân lại thở hắt ra một hơi dài, áp lực vô hình càng mạnh thêm, hiện tại điều có thể làm là nhanh chóng phá mở bình chướng để vào mộ cứu người!

Bên ngoài Giả Thiên Lâu, âm khí ở đây rõ ràng còn nặng hơn.

Vương Du ngồi khoanh chân đối diện Giả Thiên Lâu, khí lực hùng hậu không ngừng phóng ra, từng chút từng chút một phá giải phong cấm trên lầu.

Vừa làm, lông mày ông vừa nhíu chặt, cảm thán: "Cấm chế từ mấy ngàn năm trước, trải qua bao dâu bể mà vẫn còn sức mạnh thế này!

Thật không thể tin nổi!!" Những người khác cũng đang cùng phát lực bên cạnh đều có cảm nhận tương tự.

Nhưng khi đang làm, đột nhiên trong đầu họ hiện lên hình ảnh một người vĩ ngạn, toàn thân tỏa ra khí thế mênh mông.

Cái bóng lưng đó trông rất quen thuộc, giống như vừa thấy ở đâu đó!!

Vương Du khẽ nhíu mày: "Người này là ai?

Nhìn cách ăn mặc giống như Thủy Hoàng.

Người phong ấn yêu ma năm đó thực chất là Thủy Hoàng?" Khi cái bóng trong đầu từ từ quay người lại, ngoài đời thực, đồng tử Vương Du lập tức co rụt!

Trên mặt viết đầy vẻ không thể tin nổi!!

Bởi vì khuôn mặt này ông đã từng thấy qua!!

Thậm chí có thể nói là rất quen thuộc!!

Nhưng những hình ảnh hiện ra trong đầu này tuyệt đối không phải huyễn tượng, ông là thuật sĩ bước ra từ Kinh Môn, có khả năng phân biệt cực mạnh đối với những thứ này.

Và ngay khoảnh khắc đó, có những điều ông chợt hiểu ra!

Tất cả manh mối bắt đầu xâu chuỗi lại với nhau!!

Đồng tử Vương Du run rẩy dữ dội hơn: "Hóa ra... trên đời thực sự có trường sinh!!" Cùng lúc đó, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm trong vòng ôm của Lưu Phỉ Phỉ, cơ thể mệt mỏi đã dần hồi phục.

Tuy nhiên, đối với tầng tiếp theo, trong lòng anh vẫn vô cùng kiêng dè.

Lúc này, trong miếng ngọc bội lại truyền tới thông tin mới, chỉ có một chữ: 'Tàn'.

Khi chú ý tới điểm này, đầu óc Trần Thiên Nhiễm ong ong, không hiểu tại sao gợi ý lại ít như vậy.

Một chữ 'Tàn' có thể có nghĩa gì?

Không lẽ là một Bạch Khởi tàn tật rồi đánh nhau với mình sao?

Nhưng quan trọng nhất là, những thứ này làm sao sống được đến tận bây giờ?

Nếu thực sự có năng lực đó, chẳng lẽ Thủy Hoàng vẫn còn tại thế?

Nghĩ đến đây, anh cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Trước đây xem phim của Lý Liên Kiệt, Thủy Hoàng sau khi phục sinh liền muốn tranh bá thế giới.

Nếu thực sự diễn ra cảnh đó, anh tuyệt đối không muốn thấy, trừ khi đối phương chịu đi san phẳng đế quốc Đèn Tháp trước.

Chương 112

Trần Thiên Nhiễm dẹp bỏ những tưởng tượng phi thực tế, ra hiệu cho Lưu Phỉ Phỉ tiếp tục lên đường.

Cô tò mò hỏi: "Tiểu ca, anh nói tầng tiếp theo sẽ là gì?

Không lẽ chúng ta lại lạc vào cảnh chiến tranh nào đó nữa chứ?

Nếu thế thật thì lần này anh không được bỏ rơi em đâu đấy!!" "Yên tâm đi," Trần Thiên Nhiễm cười cười, nhưng bỗng nghĩ đến một khả năng.

Tàn!

Không nhất định là tàn tật về thể xác, mà có khả năng là một thứ gì đó không hoàn chỉnh, ví dụ như ván cờ!!

"Phỉ Phỉ, em biết đánh cờ không?" Nghe câu hỏi của anh, Lưu Phỉ Phỉ lắc đầu: "Biết một chút thôi, nhưng... không tinh thông." Cô đáp lời rồi sực quay sang nhìn anh, "Tiểu ca!

Không lẽ anh định bảo tầng tiếp theo chúng ta phải đối mặt là một ván cờ?

Thế thì chúng ta cầm chắc cái chết rồi??" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Vẫn chưa biết được, cứ đi bước nào hay bước nấy thôi!" Trong phòng livestream, các thủy hữu cũng bị lời nói của hai người làm kinh ngạc. 【Ván cờ?

Không phải chứ?

Trong Thủy Hoàng Lăng này vật tư phong phú thật đấy nha?

Cái gì cũng có một lượt à?】 【Nếu là cờ vây thì lịch sử đúng là hơi bị lâu đời rồi!

Cách đây chắc cũng hơn bốn ngàn năm lịch sử.

Nếu bảo trong Thủy Hoàng Lăng có ván cờ thì cũng không phải không có khả năng.】【Nhưng khả năng vẫn khá thấp đi, dù sao với công nghệ hiện đại, những thiên niên chi cục trước đây không giải được đều đã bị phá giải hết rồi!】 Trong lúc các thủy hữu đang bàn tán sôi nổi, Đạo Mộ Hành Gia lại hiện lên bình luận: 【Nếu tầng tiếp theo là ván cờ thì khả năng cao nhất chính là tàn cục!

Bắt người tham gia phải phá giải tàn cục!

Tuy nói đã có rất nhiều tàn cục bị phá giải, nhưng thực tế trong giới giang hồ luôn có một tàn cục vô cùng nổi tiếng chưa từng có ai phá được!

Tứ Tượng Cục!!

Đó là ván cờ được bố trí dựa trên thiên địa nhân hòa và định lý vạn vật.

Nghe nói là do người đứng đầu Chư Tử Bách Gia – Khổng Tử bố trí!

Từ cổ chí kim chưa ai phá được!

Nhưng cũng có người đi được nửa ván, và những người đó sau này đều trở thành những kẻ lừng danh thiên hạ!

Cho nên chỉ cần không phải Tứ Tượng Cục, có lẽ họ vẫn còn cơ hội qua màn!!】 Những lời này lại một lần nữa khiến thủy hữu kinh ngạc không thôi.

Cùng lúc đó, tại Cục Dân Điều Phong Thủy, Tôn Đông Khánh nhìn chữ 'Tàn' trên sổ tay, lại liên hệ tới những lời Đạo Mộ Hành Gia vừa nói, khẽ ngẩng đầu: "Hóa ra là vậy, nếu là tàn cục cờ vây thì cũng giải thích thông suốt rồi!" "Đúng là vậy," Vu Đức hơi ngẩng đầu, ánh mắt lộ vẻ lo âu, "Chỉ hy vọng không phải là Tứ Tượng Cục!!

Như Đạo Mộ Hành Gia đã nói, trong giang hồ, Tứ Tượng Cục mới là ván cờ thực sự khó khăn!

Muốn phá cục cần một người có tạo nghệ cực cao về phong thủy và thôi diễn!" Trong lúc hai người đang trò chuyện, Phan Tông Bạch bỗng hét lên: "Lâm ca!

Anh rốt cuộc là đang gửi tin nhắn cho ai thế?" "Hả?

Tôi có gửi cho ai đâu!" Lâm Vũ vừa nói vừa giấu điện thoại ra sau lưng!

Nhất thời, ánh mắt của mọi người tại hiện trường đều đổ dồn vào anh ta, đầy vẻ nghi hoặc.

Phan Tông Bạch lập tức kể lại những gì mình vừa nhìn thấy.

Vu Đức nhíu mày, nheo mắt quan sát Lâm Vũ, trầm giọng nói: "Cậu đang sợ hãi?

Cậu sợ sự việc bại lộ?

Lâm Vũ!

Tôi đã luôn rất tin tưởng cậu!

Cậu không làm gì có lỗi với đất nước đấy chứ?" Anh ta định lên tiếng thì đột nhiên ngoài cửa vang lên một giọng nói sảng khoái: "Ha ha ha!

Vu lão à!

Ngài yên tâm đi!!

Đứa học trò ngoan này của ngài tuyệt đối không làm gì thương thiên hại lý cả!

Cậu ta chỉ là đang báo tin cho hội Thủ Vọng Giả chúng tôi mà thôi!!" "Thủ Vọng Giả??" Phan Tông Bạch nghe cái tên này, lại nhìn

người đàn ông lực lưỡng vừa bước vào.

Chỉ nhìn vóc dáng đối phương thôi cũng đã thấy chấn động, cú đấm này e là có thể đấm nát sọ người ta luôn ấy chứ!!

Chỉ thấy hắn khoanh tay trước ngực, ánh mắt lộ vẻ ngạo nghễ nhìn đời.

Sau đó, gã đi tới vỗ vai Lâm Vũ: "Ha ha ha, làm tốt lắm!!

Mấy ngày nữa ta sẽ đích thân đề xuất với tổ chức, đặc cách cho cậu vào hội Thủ Vọng Giả!

Cho cậu làm đội trưởng tiểu đội!!

Cậu cũng sẽ có cơ hội được tiêm thuốc biến đổi gen!

Ha ha ha!" Phan Tông Bạch đồng tử co rụt, lập tức lùi lại đứng sau Vu Đức, nói nhỏ: "Cục trưởng!

Tên này là ai vậy?

Sao Lâm ca lại báo tin cho hắn?

Có cần báo cảnh sát không ạ?" Vu Đức sắc mặt ngưng trọng, lắc đầu: "Không cần, vì họ cũng được coi là cảnh sát." "Hả??" Phan Tông Bạch mờ mịt, mặt hiện lên vẻ ngơ ngác.

Lúc này, Vu Đức thong thả giải thích: "Sau khi Long Văn Ti được thành lập, cấp trên đã cử các nhân viên nghiên cứu, tăng cường nghiên cứu về mảng cải tạo gen!

Và cách đây vài năm cũng đã nghiên cứu thành công dược tề gen!

Chế tạo thành công vài 'tân nhân loại' có sức mạnh và tốc độ ngang ngửa với các kỳ nhân Tiên Thiên Cảnh!" "Cái gì??

Còn có chuyện này sao?" Phan Tông Bạch ngẩn người, sự việc biến hóa này càng lúc càng giống mấy bộ tiểu thuyết anh ta từng đọc!!

Ngay cả người cải tạo gen cũng xuất hiện rồi!

Quả nhiên tiểu thuyết không lừa mình!

Vu Đức tiếp tục giải thích về việc cấp trên muốn dùng một sức mạnh khác để kiềm chế một số ý tưởng của Long Văn Ti, và vì thế tổ chức Thủ Vọng Giả đã ra đời!

Nghe đến đây, Phan Tông Bạch bắt đầu thấy tức giận: "Vậy là họ không tin tưởng chúng ta chứ gì?" Vu Đức khổ cười: "Kỳ nhân suy cho cùng vẫn là kỳ nhân, yếu tố không ổn định rất lớn!

Nhưng những người đã qua huấn luyện chuyên nghiệp thì dù sao cũng có chút khác biệt." Nghe vậy, Phan Tông Bạch im lặng, nhìn về phía Lâm Vũ: "Vậy Lâm ca anh..." Đối phương khẽ lắc đầu: "Xin lỗi, tôi chỉ là một người bình thường, vì một số sự kiện linh dị mới bắt đầu tiếp xúc với thế giới của các anh.

Tôi không có huyết mạch kỳ nhân, cả đời cũng không thể tu hành!

Nhưng tương lai chắc chắn sẽ có nguy hiểm, vì thế tôi cần một khả năng tự vệ.

Thủ Vọng Giả là nơi tốt nhất tôi có thể nghĩ tới!" Vu Đức lắc đầu không nói thêm, sự phản bội đôi khi thật bất đắc dĩ.

Phan Tông Bạch càng im lặng lùi sang một bên, cho đến khi Đoạn Mộng Lâm vỗ vai anh ta: "Đừng chấp nhặt với kẻ tiểu nhân!" Phan Tông Bạch lộ nụ cười khổ khẽ gật đầu.

Còn gã đàn ông lực lưỡng kia thì cười lớn: "Ha ha ha!

Làm gì mà bi thương thế!!

Chúng ta đâu phải kẻ thù!!

Kẻ thù thực sự vẫn còn ở trong mộ!!

Bất kể là bọn Thập Tam Tặc mà các người gọi, hay là kẻ đang lẻn

vào lăng mộ kia – Trần Thiên Nhiễm!

Những phần tử bất hợp pháp này, chúng ta chắc chắn sẽ hốt gọn cả mẻ!!" "Nhưng Trần Thiên Nhiễm không phải người xấu!!" Phan Tông Bạch lo lắng thốt lên.

Gã đàn ông cười lạnh: "Hừ!

Cậu ta có thủ tục của bộ phận liên quan không?

Có được phép hạ mộ không?

Có được phép đi mạo hiểm không?

Chương 113

Không có!

Vậy là phạm tội!!

Phải bắt giữ!!" Nghe vậy, mọi người lại im lặng một lần nữa.

Gã lực lưỡng thong thả đi tới trước mặt Tôn Đông Khánh, chìa bàn tay thô kệch ra: "Ha ha ha, Giáo sư Tôn, ngưỡng mộ đã lâu!

Tôi tên Giải Phong!

Bộ trưởng bộ thứ ba của Thủ Vọng Giả." "À, ừm," Tôn Đông Khánh hơi miễn cưỡng bắt lấy bàn tay thô như cái bát tô đó.

Sau đó, Giải Phong đảo mắt nhìn quanh một lượt rồi nói: "Xét thấy Long Văn Ti và Cục Dân Điều Phong Thủy làm việc không hiệu quả trong việc bắt giữ nghi phạm, Thủ Vọng Giả chính thức tiếp quản hành động!" Cùng với lời nói của gã, một nhóm người khiêng chiếc tivi lớn vào phòng, mở màn hình livestream lên.

"Ha ha ha," Giải Phong nói, "Thời gian còn sớm, vài đội chủ lực của Thủ Vọng Giả vẫn đang trên đường tới Lệ Sơn, chúng ta tạm thời có thể xem livestream một chút!" Không ai đáp lời, Giải Phong cũng không bận tâm, chỉ nhìn màn hình thản nhiên nói: "Lúc nãy tôi có nghe các người nói gì mà Tứ Tượng Cục với tàn cục phải không?

Ha ha, nếu kỳ nhân các người cũng có thể cải tạo gen như chúng tôi, trí lực được nâng cao, có lẽ cũng giải được dễ dàng thôi!

Thật đáng tiếc!!" Vu Đức sắc mặt hơi khó coi: "Giải Phong!" "À!

Ha ha ha!" Gã cười lớn, "Xin lỗi xin lỗi!!

Tôi nói năng hơi thẳng thắn!!

Thực ra tôi muốn nói là, Trần Thiên Nhiễm này e rằng không sống được đến lúc chúng tôi tới bắt đâu!!" Đồng thời, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm dễ dàng phá được cửa cơ quan bằng thanh đồng, lại khiến Giải Phong cười lạnh: "Loại cửa này đạp một phát là xong chứ gì?

Còn phải phá giải?

Thật phiền phức!" Phan Tông Bạch hừ lạnh: "Cửa thanh đồng đến tên lửa cũng không bắn thủng được, xem ra sức mạnh của Bộ trưởng Giải Phong đã ngang tầm pháo đạn rồi!" "Ha ha ha!" Giải Phong cười, không nói thêm gì, nhưng ánh mắt khinh miệt đã lộ rõ ra ngoài.

"Xem livestream đi!

Xem livestream!!" Khi Trần Thiên Nhiễm bước vào tầng thứ bảy, môi trường xung quanh vô cùng tối tăm.

Chỉ có đèn chiếu sáng của drone có thể soi rọi một phần khoảng đất trống phía trước.

Khi ánh đèn từ từ quét về phía trước!!

Bỗng nhiên!

Một bóng người đang quay lưng về phía hai người đột ngột hiện ra.

Trần Thiên Nhiễm lập tức cảnh giác rút đao, che chắn cho Lưu Phỉ Phỉ ở phía sau: "Cẩn thận!!" Cô gật đầu mạnh, nhanh chóng chạy vào góc núp.

Với tư cách là "vú em" của đội, quan trọng nhất là phải bảo vệ tốt bản thân để còn hồi máu cho đồng đội!

Còn Trần Thiên Nhiễm từ từ tụ khí, thầm thúc động máu Kỳ Lân trong người để giữ sức mạnh ở đỉnh cao.

Kiếm pháp của Từ thị tuy hay, nhưng tiêu hao tinh thần lực và khí lực quá lớn, chỉ có thể dùng làm bài tủ, còn đánh thường thì hợp nhất vẫn là thanh Hắc Kim Cổ Đao đại khai đại hợp!

Ngay khi anh chuẩn bị một trận tử chiến, bỗng một luồng sáng trắng từ trần nhà chiếu xuống, soi sáng bộ bàn ghế đá trước mặt bóng người kia.

Nhìn kỹ lại, trên đó có một bàn cờ.

Bóng người ban đầu đang đứng cũng biến thành đang ngồi trầm ngâm trước bàn cờ.

Ông ta nhìn chằm chằm bàn cờ, rồi từ từ ngẩng đầu nhìn Trần Thiên Nhiễm, giọng nói cứng nhắc như máy móc vang lên: "Ngươi tới!

Ba cơ hội, sai sót, chết!" Khi chữ 'chết' thoát ra, Trần Thiên Nhiễm lập tức cảm nhận được một cái nhìn từ vực sâu cái chết!

Đây là một sức mạnh khủng bố mà anh không thể kháng cự!!

Một khi thất bại!

Anh thực sự sẽ chết!!

Dù có tung ra mọi quân bài tẩy cũng vẫn sẽ chết!!

Lối thoát duy nhất chính là đánh cờ!

Phá cục!

Trần Thiên Nhiễm đối mặt với áp lực khủng khiếp này, từ từ thu lại Hắc Kim Cổ Đao, dưới ánh mắt lo lắng của Lưu Phỉ Phỉ, anh chậm rãi bước tới bộ bàn ghế đá kia.

Ánh sáng mờ ảo khiến anh nhất thời không phân biệt được đối phương rốt cuộc là ai.

Bạch Khởi?

Hay là ai khác?

Cho đến khi ngồi xuống, Trần Thiên Nhiễm mới chú ý tới gương mặt phong trần cổ phác của đối phương, thoạt nhìn có vài phần giống Bạch Khởi, chỉ có điều lúc này ông ta không còn khí thế sát phạt ngút trời, mà thâm trầm hơn, một loại phong mang được giấu kín, một khi bộc lộ có thể khiến kẻ địch khiếp sợ ngay lập tức!

Giống như lúc nãy khiến Trần Thiên Nhiễm cảm thấy áp lực tột độ.

"Phù." Anh hít một hơi thật sâu, ánh mắt rơi vào bàn cờ trước mặt.

Đối với cờ vây, Trần Thiên Nhiễm không xa lạ nhưng hoàn toàn không giỏi!

Thậm chí có thể nói, ván này có thắng được không đều là nhờ trời thương.

Dù có ba cơ hội, tình hình vẫn ngàn cân treo sợi tóc.

Tuy nhiên rõ ràng tầng này không có giới hạn về thời gian.

Bạch Khởi đối diện chỉ cầm một quân cờ, giữ nguyên tư thế bất động.

Rõ ràng ông ta cũng đã trở thành hoạt tử nhân, hành động theo phương thức người thi pháp đã định sẵn.

Sau đó, Trần Thiên Nhiễm không phân tâm nữa, toàn thần quán chú vào bàn cờ.

Càng nhìn, chân mày anh càng nhíu chặt!!

Kỳ môn bát quái?

Một ý nghĩ đột nhiên nảy ra!

Trước đây khi xem các cụ ông ở công viên đánh cờ, anh chưa bao giờ có cảm giác này.

Nhưng bây giờ, khi đã học được Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật và đạt cấp LV4, bàn cờ trong mắt anh đã hoàn toàn khác biệt!

Nếu để anh phá cục bằng kiến thức đánh cờ, độ khó sẽ là mức địa ngục.

Nhưng nếu dùng phương thức kỳ môn bát quái của phong thủy, độ khó này chính là cửu u hoàng tuyền địa phủ – nhưng ít ra nó vẫn thuộc phạm vi Đông phương, nằm trong tầm hiểu biết của anh.

Nói thì nói vậy, nhưng nhìn tình hình rắc rối phức tạp trên bàn cờ, sắc mặt anh càng thêm khó coi.

Chỉ nhìn chằm chằm mà mãi không dám đặt quân cờ xuống!

Cơ hội chỉ có ba lần, phải biết trân trọng.

Trong phòng livestream, các thủy hữu càng thêm căng thẳng: 【Vãi!!

Ván cờ gì thế này!

Căn bản nhìn không hiểu gì luôn!!】 【Tứ Tượng Cục, đây chính là Tứ Tượng Cục sao?

Cái này còn phức tạp hơn cả những ván cờ trên kỳ phổ tôi từng xem!】 【Chịu chết!

Thực sự nhìn không ra cái gì cả!!

Cục diện này chắc phải mời kỳ thủ cửu đoạn tới mới giải nổi quá?】 Lúc này, Đạo Mộ Hành Gia lại tiếp tục gửi bình luận: 【Độ khó của Tứ Tượng Cục chính là như vậy, nó không chỉ kiểm tra kỳ lực, mà còn là sự hiểu biết về phong thủy.

Chỉ có đại sư phong thủy thực thụ mới nhìn rõ được mạch lạc

trên đó.

Tất nhiên, tôi cũng không hiểu nhiều về cờ vây, biết đâu kỳ thủ cửu đoạn lại giải được thì sao, vì Tứ Tượng Cục chỉ lưu truyền trong giang hồ chứ không phải thế tục.

Ngoài ra, tôi càng tò mò hơn, người đối dịch ở tầng này rốt cuộc là ai?

Quá bí ẩn!】 Trong tầng thứ hai của Tam Thập Tam Thiên Lâu, Liễu Tam vừa chạy cuồng cuồng vừa ôm cái điện thoại vệ tinh xem livestream.

Khi thấy Tứ Tượng Cục, gã thốt lên vẻ nuối tiếc: "Tiếc quá!

Thật là tiếc quá!!

Đây là Tứ Tượng Cục mà, ngàn năm nay chưa ai giải được!!

Chương 114

Xem ra Trần tiểu ca thực sự gặp hạn rồi!" "Nói nhảm nhiều quá!!" Hứa Triết rất bất mãn vì đối phương cứ mải xem livestream làm mất thời gian, "Mau đuổi theo!!

Nếu không để cậu ta chết ở tầng đó, một cái xác không có giá trị bằng người sống đâu!" "Ha ha ha!" Liễu Tam cười khẽ, thân hình lóe lên vượt qua đối phương, "Tiểu Triết Triết, cậu chậm quá đấy!" "Khốn khiếp!!" Trong tầng thứ sáu, Tôn Bảo Tuyền đã cầm vũ khí đứng ở lối vào, ông có thể cảm nhận được vài đạo khí tức đang không ngừng áp sát.

Cùng lúc đó trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm vẫn đang phá cục.

Ông không rõ đám Thập Tam Tặc này có năng lực đặc biệt nào để cưỡng ép ngắt quãng không, nhưng ông có lòng yêu tài!!

Chỉ cần Trần Thiên Nhiễm không đứng về phía đối lập với đại chúng, ông có nghĩa vụ phải giúp một tay!

"Chà chà!!" Giọng nói khinh khỉnh vang lên từ lối vào, Liễu Tam vuốt râu bát tự thong thả bước tới, "Đây chẳng phải là Chủ nhiệm Tôn của chúng ta sao!

Sao lại ở đây thế này?" Gã vừa nói vừa đảo mắt nhìn quanh, chú ý tới bóng người trong quan tài đang đứng sững tại chỗ.

Đồng tử gã khẽ co rụt, theo bản năng lùi lại nửa bước.

Dù đối phương đã thành hoạt tử nhân, nhưng uy thế đó vẫn khiến gã thấy rùng mình.

Ngay lúc đó, một tiếng quát vang dội khắp căn phòng: "Hứa Triết!!

Mẹ kiếp thằng khốn!!

Mày dám phản bội bọn tao!!" Tiết Ngạo Thiên đang điều khí dưới đất đột ngột bật dậy, nuốt chửng một viên đan dược, cưỡng ép mở ra thiên phú năng lực.

Thổ giáp tức khắc bao phủ cơ thể, trường thương dưới đất cũng bay vào tay, anh ta xoay người bộc phát một đòn mãnh liệt!!

"Hừ!!" Hứa Triết chẳng hề sợ hãi, xoay tròn trường côn nghênh kích!

Bành!!

Binh khí giao phong tạo ra luồng khí lãng thổi bay vạt áo mọi người.

"Khốn nạn!" Tiết Ngạo Thiên phẫn nộ tột độ!

Ánh mắt bốc hỏa!

Hứa Triết cười lạnh: "Ngu muội!

Các người thật quá ngu muội!!

Chỉ có gia nhập Thập Tam Tặc mới có thể khiến kỳ nhân đường đường chính chính sống trên đời này!!

Nếu không, có khác gì sâu bọ đâu?

Điều chúng tôi muốn làm là lật đổ!!

Lật đổ thời đại này!!

Trở lại thời đại kỳ nhân là chí thượng!!" "Mày nói láo!!

Toàn là rác rưởi!!" Tiết Ngạo Thiên nộ hỏa xung thiên, thực lực tăng vọt, trường thương lăng lệ đâm tới, nhất thời ép Hứa Triết lùi liên tiếp.

Liễu Tam nhíu mày: "Chậc chậc chậc!

Tiểu Triết Triết, cậu không ổn rồi nha!!

Một kẻ tàn phế thế này mà cậu cũng bị ép vế sao?

Xem ra phải để ta ra tay rồi!!" "Ngươi dám!!" Tôn Bảo Tuyền quát lớn, cũng lập tức vung vũ khí lao tới!

Đồng thời, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm sau khi suy nghĩ kỹ càng, cũng từ từ nhấc một quân cờ lên, ánh mắt khóa chặt vào một ô trống!

"Phù." Cảm xúc căng thẳng khiến mồ hôi bắt đầu chảy xuống khóe mắt anh.

Nếu lần này thất bại, tình hình chắc chắn sẽ càng nguy kịch hơn.

Nhưng lần thử này bắt buộc phải làm.

Anh lập tức thúc động máu Kỳ Lân để giữ trạng thái đỉnh cao, vì anh không biết sau khi hạ quân cờ sẽ có nguy hiểm gì chờ đợi mình, dù sao đây cũng là Thủy Hoàng Lăng!!

Không hề chào đón kẻ ngoại lai!

"Cho nên, tôi quyết định!!

Sẽ hạ ở đây!!" Tách!!

Quân cờ hạ xuống.

Quân cờ đối diện cũng đồng thời hạ xuống một quân!

Ngay lập tức!!

Bàn cờ sụp đổ!!

Mọi thứ xung quanh giống như ở tầng thứ sáu, bắt đầu hư thực đan xen!

Cảm giác thân tâm bị giằng xé đau đớn khiến áp lực lên Trần Thiên Nhiễm tăng gấp bội!!

Anh cưỡng ép khống chế thần trí không để bị vây khốn!

“Rốt cuộc là chuyện gì thế này!!!” Vù!!

Mọi thứ xung quanh như rơi vào một đường hầm thời không, bắt đầu trôi qua nhanh chóng!!

Cho đến khi anh thấy mình đang ở trên cao, và mặt đất phía dưới là một chiến trường!

Khắp nơi đều là binh lính, nhưng nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện đây rõ ràng là một thế cờ!!

“Thế cờ đã được tái thiết, ngươi hãy nhìn kỹ cái thế trận này.” Một giọng nói phong trần từ phía sau truyền tới khiến cơ thể Trần Thiên Nhiễm khẽ run lên.

“Cái gì!” Anh mạnh mẽ quay người lại, thấy lão già còng lưng lúc trước nay đang hiên ngang đứng bên cạnh mình, giống như ông ta từng chinh phạt chiến trường vậy!

Câu nói này khiến Trần Thiên Nhiễm có cảm giác cơ thể chấn động.

Chuyện này là sao?

Cái này có tư tưởng riêng sao??

Nhưng lúc này anh không có tâm trí quan tâm những chuyện đó, chỉ biết mình đang rơi vào một loại huyễn cảnh nào đó, và quân cờ trong tay mình chính là binh lính trên chiến trường này!

Hạ quân cờ mấu chốt cuối cùng như thế nào chính là chìa khóa của thắng lợi!

Nhưng nhìn vào cách cục phong thủy rắc rối kia, anh thấy đầu mình như mụ mị đi.

Dù Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã đạt cấp LV4, nhưng

đối mặt với ván cờ này, anh vẫn thấy lực bất tòng tâm.

Đây mới là đại sư phong thủy thực thụ!

Nhất thời, Trần Thiên Nhiễm bình tâm lại, một phán đoán trước đó đang dần được chứng thực.

Thủy Hoàng Lăng đối với mình mà nói là một cuộc khảo nghiệm và rèn luyện!

Đây có lẽ là điều đã được sắp đặt từ trong bóng tối!

Nhưng rốt cuộc là ai sắp đặt, anh tạm thời chưa có câu trả lời.

Nhưng nếu qua được cửa này, anh chắc chắn kỹ thuật phong thủy của mình sẽ có một bước tiến vượt bậc!

Ngay sau đó, anh lại quan sát mọi thứ trên chiến trường, ghi nhớ kỹ từng sự thay đổi vào đầu, dùng Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật tiến hành phân tích từng chút một.

Tuy làm vậy hơi tốn thời gian, thậm chí là cách thủ công ngu ngốc nhất, nhưng hiện tại chỉ có duy nhất cách này!

Dù Trần Thiên Nhiễm rơi vào huyễn cảnh, nhưng điều đó chỉ giới hạn ở bản thân anh.

Trong mắt Lưu Phỉ Phỉ, anh chẳng qua là sau khi hạ một quân cờ thì hoàn toàn rơi vào trạng thái đờ đẫn, không hề nhúc nhích.

“Tiểu ca??” Lưu Phỉ Phỉ lo lắng đi tới bên cạnh, căng thẳng nhìn bàn cờ, ánh mắt đầy vẻ lo âu.

Trong phòng livestream: 【Chết tiệt!!

Tôi vừa liên hệ với một kỳ thủ cửu đoạn quen biết, gửi ván cờ cho người ta xem xong, ông ấy phát điên luôn rồi!!】 【Tôi cũng vậy!!

Anh họ tôi là cửu đoạn đây!

Gửi cho anh ấy xong, anh ấy phát khùng tại chỗ luôn!

Chương 115

Nói là bao nhiêu năm học cờ đều là rác rưởi hết!

Cục diện này căn bản không có bất kỳ khả năng nào giải được!!】【Xong đời rồi!!

Xong đời rồi!!

Đến kỳ thủ chuyên nghiệp còn không giải được thì Trần Thiên Nhiễm phá kiểu gì đây!】 Tại Cục Dân Điều Phong Thủy, Phan Tông Bạch cũng căng thẳng nói: "Cục trưởng, ngài là cao thủ phong thủy, có cách nào giải ván này không?

Hiện tại tình hình là sao ạ?

Lúc nãy em thấy hai quân cờ vừa hạ xuống sao lại biến mất rồi?" Vu Đức bất lực lắc đầu: "Lần cơ hội vừa rồi coi như đã lãng phí!

Còn hiện tại Trần Thiên Nhiễm chắc chắn đã rơi vào huyễn cảnh.

Từ xưa đến nay, không ít người khi đối mặt với ván cờ này, chỉ có những người được người tạo ra ván cờ công nhận mới có thể tiến vào huyễn cảnh đó!" "Huyễn cảnh?

Trần Thiên Nhiễm lại rơi vào huyễn cảnh?" Phan Tông Bạch nhíu mày.

"Chắc chắn là vậy," Vu Đức giải thích tiếp, "Rơi vào huyễn cảnh không phải chuyện xấu.

Trước đây không ít người rơi vào huyễn cảnh, sau khi thoát ra, kỹ nghệ phong thủy đều tăng vọt!

Trong đó có cả Phó ti trưởng Đổng Thân!" "Cái gì?" Phan Tông Bạch kinh ngạc, "Vậy Phó ti trưởng phá được rồi ạ?

Em nhớ mọi người bảo... không ai phá được?" "Đúng vậy," Vu Đức nói, "Dù vào được huyễn cảnh cũng không có nghĩa là giải được ván cờ!

Hơn nữa, rơi vào huyễn cảnh không có nghĩa là sẽ thoát ra được!!

Cũng từng có người triệt để chìm đắm trong đó rồi bỏ mạng!!

Cho nên hiện tại không rõ kết cục của Trần Thiên Nhiễm sẽ ra sao!" Nghe vậy, mọi người lại im lặng.

Đổng Thân là Phó ti trưởng, là người đứng đầu dưới cấp Tông sư!

Đến ông ấy còn không giải được, vậy một người bình thường như anh, liệu có làm được không?

Lúc này, Giải Phong lớn tiếng nói: "Ha ha ha, cho nên sức người chung quy cũng có hạn, nếu dùng trí tuệ nhân tạo để phá giải thì sao?

Phía Thủ Vọng Giả chúng tôi đã bắt đầu dùng AI để phá giải rồi!!

So với sức người, công nghệ mới là chính đạo!!" Nghe gã nói, Vu Đức chỉ cười lắc đầu: "Cầu mong công nghệ có thể giải được nan đề thiên cổ này!!" "Đó là đương nhiên!!" Giải Phong cười đắc ý, nhưng ngay sau đó gã nhận được một cuộc điện thoại.

"Alo?

Sao rồi?

Phá được chưa?" "..." Giây tiếp theo, biểu cảm của Giải Phong cứng đờ rồi trở nên u ám, "Cậu nói gì?

Phá giải thất bại?

Máy móc cháy sạch rồi á?

Cậu đùa tôi chắc!!" Lời này vừa thốt ra, không gian càng thêm im

lặng đến đáng sợ!!

Sức người không giải được!

Công nghệ cũng không làm được!!

Mọi con đường dường như đều bị chặn đứng!

Ánh mắt họ lại đổ dồn vào màn hình livestream.

Trần Thiên Nhiễm vẫn giữ nguyên tư thế đó, chưa có ý định hạ quân cờ tiếp theo.

Bên ngoài đạo động, Đổng Thân không nghi ngờ gì cũng rất căng thẳng, ông là một trong số ít người từng vào huyễn cảnh đó.

Nếu có thể trao đổi trước với Trần Thiên Nhiễm, biết đâu đối phương thực sự có thể thành công phá giải!!

Nhưng hiện tại không thể truyền thụ kinh nghiệm, rõ ràng khó khăn chồng chất!!

Tiền Đức Lập bên cạnh hỏi: "Ti trưởng, ngài nghĩ Trần Thiên Nhiễm có làm được không?" Đổng Thân lắc đầu, thốt ra một chữ duy nhất: "Khó!" Tuy chỉ một chữ, nhưng đã khiến mọi người hiểu mức độ nguy cấp.

Nhưng ngay lúc đó, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm vốn đang bất động bỗng từ từ cử động tay phải, nhấc một quân cờ trong bát gỗ lên!!

Động tác này lập tức kéo theo tâm thần của tất cả mọi người!!

Họ vô cùng căng thẳng!

Cực kỳ căng thẳng nhìn cảnh tượng này!!

Ba cơ hội đã dùng mất một lần!

Lần thứ hai này nếu cũng thất bại, vậy sẽ triệt để rơi vào cảnh tử

chiến!!

Cảm giác căng thẳng không ngừng lan tỏa, cho đến tiếng 'tách' vang lên, quân cờ chính thức rơi vào bàn!

Tiếng động đó giống như ấn vào một cái công tắc nào đó, mọi người đều đang chờ đợi tình hình trên bàn cờ.

Nhưng ngay giây tiếp theo, quân cờ đó lại một lần nữa biến mất!

Theo sự biến mất của quân cờ, Trần Thiên Nhiễm đang ở trong huyễn cảnh cũng tận mắt chứng kiến quân đội dưới trướng mình bị quân địch nuốt chửng hoàn toàn!!

Cực kỳ tàn nhẫn!

Tuy nhiên huyễn cảnh ngay lập tức bắt đầu chuyển đổi, khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

Trần Thiên Nhiễm không ngừng nghiền ngẫm tình huống do nước cờ sai lầm vừa rồi mang lại.

Đúng thế!

Nước cờ này, nói là hạ sai, thực tế lại giống một miếng mồi nhử của anh hơn.

Tuy anh có thể thông qua Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để thôi toán từng cục diện, nhưng có quá nhiều thứ bị che giấu, muốn tìm ra độ khó vô cùng lớn.

Nhưng nếu lấy thân vào cuộc thì sao?

Dù nói người trong cuộc u mê, nhưng đôi khi đứng ở góc nhìn người trong cuộc, có lẽ lại thấy được những thứ mà người ngoài không thấy.

Trần Thiên Nhiễm từ từ nhắm mắt lại, não bộ hoạt động hết công suất.

Lão giả Bạch Khởi đứng bên cạnh không hề có ý giục giã, chỉ lặng lẽ chờ đợi.

Sau một thời gian dài Trần Thiên Nhiễm không lên tiếng, ông ta chậm rãi quay đầu quan sát anh, bất giác mỉm cười: "Mấy nghìn năm rồi, cuối cùng lại gặp được ngươi." Câu nói này âm thanh không hề nhỏ, chỉ là lúc này Trần Thiên Nhiễm đã hoàn toàn đắm chìm trong suy nghĩ, gạt bỏ mọi thứ bên ngoài!

Tất cả mọi thứ bắt đầu đan xen trong trí não anh!!

Thậm chí cả những manh mối không liên quan cũng bị kéo vào.

"Hóa ra là thế!!

Hóa ra là thế!!" Bất chợt, Trần Thiên Nhiễm mở bừng mắt, tầm mắt quét qua chiến trường thảm khốc!!

Ánh mắt dần trở nên nóng rực!!

Giây tiếp theo, anh rút Hắc Kim Cổ Đao sau lưng, hét lớn: "Tôi lấy thân vào cuộc!!

Lần này!

Tất thắng!!" Dứt lời!!

Một binh sĩ vốn là quân cờ ngay lập tức biến mất, bộ giáp của hắn hiện lên trên người Trần Thiên Nhiễm.

Phanh!!

Anh đáp đất khiến bụi mù bay tứ tung, vô tận quân địch xung quanh sớm đã hổ báo nhìn chằm chằm!!

Bởi vì vị trí anh đang đứng chính là tử địa của kẻ địch!

Cô lập không viện trợ!

Tứ phía đều là địch!

Nhưng lại chứa đựng sinh cơ lạ thường!!

Chương 116

Lão giả Bạch Khởi đứng từ trên nhìn xuống, nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm, biểu cảm cũng sững sờ, rồi bất giác cười khổ: "Lấy thân vào cuộc, thắng trời nửa nước cờ sao?" Giây tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm rơi vào vòng vây địch điên cuồng vung Hắc Kim Cổ Đao đồ sát!!

Nhưng rất nhanh, binh lính tràn tới như sóng trào, hoàn toàn nhấn chìm anh.

Thế nhưng, khi anh sắp bị giết chết hoàn toàn, những chiến binh mặc giáp trắng từ vòng ngoài điên cuồng bao vây lại!!

"Sát!!

Sát!!" "Sát!!

Sát!!" Tiếng chém giết vang thấu trời xanh!

Cục diện trong khoảnh khắc này đã hoàn toàn xoay chuyển!

Bóng người nằm trên núi thây biển máu kia lại ngửa mặt cười dài: "Ha ha ha!

Mượn ta một quân cờ, ta có thể chinh phạt thiên hạ!" Trong huyễn cảnh, mọi thứ đều kinh tài tuyệt diễm, nhưng khi Trần Thiên Nhiễm hạ quân cờ thứ hai và quân cờ này biến mất, tim của các khán giả trong livestream đều lạnh đi một nửa. 【Cái gì??

Lại hạ sai?

Trời đất ơi!!】 【Xong đời rồi!

Xong đời thật rồi!!

Thế này thì chơi bời gì nữa!

Ba lần cơ hội mà lãng phí mất hai lần rồi!】【Chết tiệt!

Trần cẩu, anh có thể tranh khí một chút không!

Cứ hạ loạn xạ thế này, có khi đi đời thật đấy!!】【Đúng thế!

Trần cẩu, anh không nghĩ cho mình thì cũng phải nghĩ cho Phỉ Phỉ chứ!】 Bên trong Cục Khảo sát Dân gian Phong thủy, Phan Tông Bạch thần sắc lạc lõng, quay tay ôm lấy Đoạn Mộng Lâm: "Tiểu Lâm, Trần Thiên Nhiễm lại hạ sai rồi, hiện tại... hiện tại chỉ còn lần cơ hội cuối cùng thôi!!" "Không sao đâu!!

Phải tin tưởng Trần tiểu ca!!" Đoạn Mộng Lâm vỗ lưng an ủi đối phương: "Anh ấy nhất định có thể phá cục!" Giải Phong đứng bên cạnh nghe hai người nói chuyện, không nhịn được cười lớn: "Ha ha ha!!

Đến cả trí tuệ nhân tạo có hàm lượng công nghệ cao nhất còn không phá nổi cái cục này, một tên trộm mộ như hắn dựa vào cái gì mà giải được?

Các người cũng quá tin tưởng hắn rồi!

Không thấy hai nước cờ vừa rồi hạ quá mức vô căn cứ sao?

Thậm chí còn có vẻ nôn nóng nữa?" Nói đến đây, Giải Phong lại tiếp tục cười nhạo: "Theo tôi thấy, tám phần là tâm lý hoảng loạn rồi!

Chỉ có thể nhắm mắt hạ bừa thôi!" Đang lúc ông ta nói, trên thanh bình luận livestream hiện ra một dòng phân tích của 'Đạo Mộ Hành Gia': 【Chú ý chú ý!!

Nước cờ vừa rồi của Trần Thiên Nhiễm không phải hạ loạn đâu!!

Tuyệt đối không phải hạ loạn!

Tôi vừa mời tiền bối trong nhà qua xem rồi!

Sau khi ông ấy tận mắt xem cục diện này thì khẳng định Trần

Thiên Nhiễm chắc chắn đã tìm ra phương pháp!!

Còn phương pháp đó là gì thì phải đợi nước cờ cuối cùng của anh ấy!】 Dòng bình luận này ngay lập tức thổi bùng phòng livestream, khiến mọi người đều ngơ ngác. 【Cái gì!

Nước cờ đó là cố ý sao??】 【Vãi chưởng!

Đỉnh đấy!

Cố ý hạ sai một nước?

Chẳng lẽ là để nhìn rõ cục diện?】 【Tê tái!!

Trần cẩu cũng có bản lĩnh đấy chứ!!】 Giải Phong khi nhìn thấy lời của Đạo Mộ Hành Gia thì nhíu mày: "Cái tên Đạo Mộ Hành Gia này là ai?

Sao cứ ở đây nói linh tinh thế?" Vu Đức lắc đầu: "Không rõ lắm, chúng ta cũng từng cử người đi tìm tung tích nhưng vẫn chưa thấy." "Hừ hừ, thế thì chứng tỏ thủ đoạn công nghệ của các người chưa đủ!!" Giải Phong lạnh lùng cười nói: "Những lúc thế này vẫn phải trông cậy vào Thủ Vọng Nhân chúng ta!" Sau đó ông ta gọi điện thoại giải thích tình hình.

Vu Đức ở bên cạnh lại nhàn nhạt nói: "Nhưng những gì Đạo Mộ Hành Gia nói không có vấn đề gì, sự thực đúng là như vậy." "Ồ?" Giải Phong hứng thú hỏi: "Vu lão, ngài cũng thấy nước cờ vừa rồi không phải hạ bừa?" "Để nhìn rõ cục diện, đôi khi bắt buộc phải làm vậy!" Vu Đức kiên định nói.

"Ha ha ha!" Giải Phong không nhịn được cười to: "Hoang đường!

Thật sự quá hoang đường!

Được được được!

Vậy tôi phải xem tên trộm mộ này thắng bằng hình thức nào!"

Mọi người tại hiện trường đều im lặng, nhưng trong lòng ai nấy đều kìm nén một hơi!!

Ánh mắt càng thêm kiên nghị nhìn chằm chằm vào Trần Thiên Nhiễm trên màn hình!!

Bên ngoài đạo động, Tiền Đức Lập nhướng mày: "Ti trưởng, nước cờ vừa rồi chẳng lẽ là..." "Gần như điên rồ!!

Thật sự quá điên rồ!!" Cảm xúc của Đổng Thân dần trở nên kích động: "Thằng nhóc này gan to thật!!

Lại dám dùng phương thức này để nhìn thấu mọi tình huống phong thủy trên kỳ cục!!" "Vậy anh ấy..." Tiền Đức Lập nghi hoặc hỏi: "Có thắng được không?" "Khó nói!!" Đổng Thân lắc đầu: "Từ xưa đến nay chưa từng có ai thử dùng phương thức này để phá cục!!

Thậm chí có thể nói, không ai có lá gan lớn như vậy!!

Dù sao cơ hội tiến vào huyễn cảnh Tứ Tượng Cục là cực kỳ hiếm có!!

Nhưng hôm nay dù Trần Thiên Nhiễm có phá được cục hay không, thiên phú phong thủy của cậu ta cũng sẽ làm kinh diễm cả thế giới!!" Ngay lúc này, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã động đậy!

Bên bàn đá, trên ghế đá, Trần Thiên Nhiễm từ từ mở mắt, đặt quân cờ đang kẹp trong tay xuống bàn cờ! 'Cộp'!

Khoảnh khắc quân cờ rơi xuống như một nhát búa nặng nề nện vào tim mọi người!!

Lưu Phỉ Phỉ lo lắng đứng bật dậy!

Ánh mắt khóa chặt!!

Mọi người trong phòng livestream càng thêm vạn phần căng thẳng.

【Vãi!!

Hạ cờ rồi!!

Hạ cờ rồi!!

Thế nào rồi?

Thắng chưa?

Thắng chưa?】【Không đúng!!

Tại sao lại hạ vào chỗ đó?

Không đúng mà?】【Tê tái!!

Không thể nào!

Hạ vào đây sao mà được!

Tuyệt đối không thể hạ vào đây!!】Trong Cục Khảo sát Dân gian Phong thủy, Giải Phong nhìn vị trí quân cờ, lập tức không nhịn được cười lớn: "Ha ha ha!

Không phải chứ?

Một kẻ ngoại đạo như tôi cũng nhìn ra được, chỗ đó bị bao nhiêu quân đen bao vây, vậy mà anh lại hạ cờ vào?

Đây không phải là tìm chết sao?

Xem ra hắn đã hoàn toàn bỏ cuộc rồi!

Hoàn toàn bỏ cuộc rồi!" Sắc mặt mọi người cũng không mấy tốt đẹp, Phan Tông Bạch càng thêm ảm đạm đau khổ, ôm chặt lấy Đoạn Mộng Lâm.

Nhưng ngay lúc đó, Vu Đức lại kinh hô: "Không!!

Không!!

Chương 117

Đây là một nước cờ tuyệt diệu!!

Diệu lắm!!

Quá diệu!!" Một câu nói ngay lập tức kéo sự tò mò của tất cả mọi người lên.

Đoạn Mộng Lâm đẩy Phan Tông Bạch ra, hỏi: "Vu lão, ý ngài là sao?

Chẳng lẽ thắng rồi?" Giải Phong cũng nghi ngờ nhìn đối phương: "Vu lão, nói suông thì chẳng có tác dụng gì đâu!!

Phải là sự thật mới được!!" Vu Đức nghe vậy gật đầu mạnh: "Các người không phải người trong giới phong thủy, lại càng không hiểu về cờ vây.

Nhưng quân cờ vừa rồi rơi xuống, tuy là hy sinh chính mình, nhưng lại giúp quân trắng thở được một hơi!

Chính là hơi thở này đã giúp anh ấy thắng!!

Đây chính là chiến thắng nửa nước cờ!" Dứt lời!

Mọi người tại hiện trường kinh ngạc, đồng thời trên màn hình, ánh sáng ngay lập tức biến mất, xung quanh chìm vào tăm tối.

Cho đến giây tiếp theo, một giọng nói từ từ vang lên: "Qua." Đồng thời, cửa đá cũng chậm rãi nâng lên!

Khoảnh khắc này, phòng livestream hoàn toàn nổ tung! 【Vãi chưởng!!

Thắng thật rồi à?

Chuyện này là sao vậy??】【Đúng thế!!

Tại sao?

Hoàn toàn không hiểu đây là chiêu số gì!!】【Tê tái!!

Tôi thấy cục diện đó rõ ràng là thua rồi mà!】Trong sự kinh ngạc của mọi người, Đạo Mộ Hành Gia tiếp tục phát ngôn:【Tiền bối nhà tôi nói rồi, chiêu này tên là: Lấy thân vào cuộc!

Thắng trời nửa nước cờ!!】Theo sau bình luận này, cả phòng livestream hoàn toàn rơi vào điên cuồng.【Lấy thân vào cuộc!

Thắng trời nửa nước cờ!】【Lấy thân vào cuộc!

Thắng trời nửa nước cờ!】【Lấy thân vào cuộc!

Thắng trời nửa nước cờ!】Phòng livestream chấn động, mà Đổng Thân ở bên ngoài đạo động càng cười lớn: "Ha ha ha!

Tốt tốt tốt!

Hay cho câu lấy thân vào cuộc thắng trời nửa nước cờ!!

Thằng nhóc này!!

Đúng là thằng nhóc được lắm!!

Cậu ta lại có thể phá được tàn cục từ ngàn xưa!!

Thật khó tin!

Thật sự quá khó tin!!" Mọi cao thủ Long Văn Ti tại hiện trường cũng đưa mắt nhìn nhau, hoàn toàn không ngờ tới sự việc lại diễn ra như thế này.

Cứ thế mà qua màn!!

Liễu Tam đang ở tầng thứ sáu, nghe thấy chữ "Qua" truyền ra từ phòng livestream cũng kinh hãi: "Thiên tài!!

Đúng là thiên tài!!

Lại thật sự phá được cục này??

Thật không thể tin nổi!

Chẳng khác nào kỳ tích!" Hứa Triết ở bên cạnh thì mặt lạnh như tiền: "Hừ!

Ăn may mà thôi!!

Đừng có ở đó nói nhảm nữa, mau tìm cách mở cánh cửa đồng này đi!!

Nếu không đợi hắn vào tầng tiếp theo, chúng ta lại chỉ có thể chờ đợi thôi!" "Hì hì, gấp cái gì," Liễu Tam quay đầu nhìn Tôn Bảo Tuyền và Tiết Ngạo Thiên đang thoi thóp dưới đất, "Ngươi không thấy họ vẫn chưa... tắt thở sao?" Hứa Triết nhíu mày: "Họ bây giờ có khác gì chết đâu?

Còn muốn giết nữa sao?

Ngươi không sợ làm Long Văn Ti phát điên, đích thân Ti trưởng tới đây à?" "Ha ha ha ha!" Liễu Tam cười lớn: "Tiểu Triết Triết, ngươi cũng quá ngây thơ rồi!

Tại sao lại sợ hãi Long Văn Ti như vậy?

Không cần thiết!

Thật sự không cần thiết!

Huống hồ bọn họ bây giờ cũng là kiến bò chảo nóng rồi, Thủ Vọng Nhân sớm đã muốn nuốt chửng họ!

Cho dù chết vài cao thủ Long Văn Ti thì đã làm sao?

Loạn thế, sắp đến rồi!!" "Ngươi!" Hứa Triết còn định tranh thủ, nhưng đối phương đã ra tay!

Xoẹt!!

Đầu lìa khỏi cổ.

Cảnh tượng vô cùng thảm khốc.

“Oa oa oa!” Liễu Tam đùa giỡn nhìn Hứa Triết: “Ngươi không nỡ à?

Có phải vì họ từng là chí hữu của ngươi không?” “Ta chỉ là không muốn biến thành ác ma thôi!” Hứa Triết hừ lạnh một tiếng, đi thẳng tới trước cửa đồng sau cửa đá.

“Chậc chậc chậc!!” Liễu Tam cười, nhanh chân đi theo: “Tiểu Triết Triết vẫn là cái tính xấu như xưa nhỉ!” Ở tầng thứ bảy, theo tiếng nói kia kết thúc, Trần Thiên Nhiễm kinh ngạc phát hiện cấp độ Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật của mình đã thăng lên LV5!!

Điều này càng chứng thực thêm suy đoán của anh!

Thủy Hoàng Lăng chính là một cuộc lịch luyện!

Một cuộc lịch luyện nhắm vào chính anh!

Sau đó, anh khoanh chân ngồi xuống, Lưu Phỉ Phỉ chạy tới ôm lấy anh.

Những phù văn trên người cô dần hiện ra, sức mạnh nhu hòa giúp Trần Thiên Nhiễm xoa dịu sự tiêu hao tinh thần lực.

“Tiểu ca, rất tuyệt vời!” “Ừ,” Trần Thiên Nhiễm khẽ gật đầu, đồng thời tranh thủ thời gian hồi phục.

Khi màn này qua đi, từ trong miếng ngọc bội lại truyền tới thông tin.

Lần này không phải chữ nghĩa, mà là một bức tranh!

Núi thây biển máu!

Hành thi tẩu nhục!

Có thể nói, đây chính là địa ngục trần gian!!

Khi bức tranh này lướt qua não hải, Trần Thiên Nhiễm có cảm giác muốn nôn mửa, nhưng dựa vào khả năng kiểm soát mạnh mẽ anh đã nhịn được.

"Tầng tiếp theo... rốt cuộc là cái gì??" Anh lẩm bẩm tự hỏi, cố gắng tìm kiếm đáp án trong đầu, nhưng thông tin ngọc bội cung cấp cực kỳ hữu hạn.

Ngoại trừ bức tranh đó ra, không còn gì khác!

Thời gian từng chút trôi qua, đồng thời anh cũng cảm nhận được một cảm giác áp bách khó tả đang lẩn khuất phía trên!

Trần Thiên Nhiễm từ từ ngẩng đầu: "Bên ngoài xảy ra chuyện gì sao?" Lưu Phỉ Phỉ nghi hoặc hỏi: "Sao vậy anh?" "Không có gì," Trần Thiên Nhiễm lắc đầu, không quá để ý.

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật LV5 giúp anh nhận ra được ngày càng nhiều thứ, cảm giác như mọi việc đều nằm trong lòng bàn tay càng trở nên mạnh mẽ.

"Phù..." Anh thở hắt ra một hơi, dẫn Lưu Phỉ Phỉ đi về phía tầng tiếp theo!

Chương 118

Nhưng ngay khoảnh khắc anh mở cánh cửa đồng, đằng sau truyền tới một giọng nói chói tai: “Trần tiểu ca!!

Đừng vội đi mà!!

Mau... mau qua đây!!

Chủ nhân của ta nói muốn gặp ngươi!!” ‘Rầm’!

Liễu Tam chưa kịp nói hết câu, Trần Thiên Nhiễm đã dẫn Lưu Phỉ Phỉ tiến vào tầng thứ tám, cánh cửa đóng sầm lại như đập thẳng vào mặt gã.

Nụ cười trên mặt Liễu Tam hoàn toàn biến mất, thay vào đó là sự phẫn nộ: “Khốn khiếp!!

Tao phải giết mày!!” “Tiểu ca?

Vừa rồi là chuyện gì vậy?

Sao em hình như nghe thấy có người gọi anh?” Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc quay đầu nhìn cánh cửa đồng đã đóng chặt, cô chắc chắn mình không nghe nhầm.

“Không biết,” Trần Thiên Nhiễm lắc đầu, có truy binh phía sau đối với anh không quá quan trọng, thậm chí anh hoàn toàn không để tâm.

Hiện tại quan trọng vẫn là làm sao vượt qua khó khăn trước mắt.

Môi trường xung quanh vẫn tối tăm như những tầng trước đó khi mới bước vào.

Nhưng giây tiếp theo, một đạo ánh sáng từ trần nhà rơi xuống, chiếu sáng hai cỗ quan quách ở vị trí trung tâm, đồng thời những đồ văn quỷ dị phức tạp trên mặt đất cũng hiện ra toàn bộ!

Trần Thiên Nhiễm cẩn thận tiến lại gần quan sát, chỉ nhìn thôi đã thấy đầu đau như búa bổ, đủ thấy trận pháp phù văn này thâm sâu đến mức nào, vượt xa cấp độ mà một kỳ nhân như anh có thể đối kháng.

Nghĩ tới đây, Trần Thiên Nhiễm dừng bước, thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật quan sát tình hình xung quanh.

Nguy!

Nguy!

Nguy!!

Bất luận là phương vị nào, hễ anh thôi diễn tới đều hiện lên chữ 'Nguy'!

Tình huống phi lý này khiến Trần Thiên Nhiễm cũng có chút hoài nghi có phải mình học chưa tới nơi tới chốn không, lần này sao bất kể thế nào cũng đều là nguy!!

Nhớ lại gợi ý trong miếng ngọc bội, đủ thấy tầng này khủng bố đến mức nào!

Lưu Phỉ Phỉ đứng bên cạnh thấy thần sắc lo lắng của anh, cũng giơ tay vỗ vai anh: "Tiểu ca, em tin anh." "Phù..." Trần Thiên Nhiễm thở hắt ra một hơi trọc khí, quay đầu đáp lại một tiếng: "Ừ." Nhưng cũng thật trùng hợp, anh lại một lần nữa nhìn thấy hình xăm phù văn lộ ra trên cổ Lưu Phỉ Phỉ.

Nhưng đối phương không hề ôm lấy anh, hơn nữa con ngươi của cô cũng không biến thành màu đen thẫm, vậy mà phù văn trên người lại đột ngột hiện ra.

Chẳng lẽ...

Trần Thiên Nhiễm tỉ mỉ quan sát trận pháp phù văn trên mặt đất, đồng thời so sánh với phù văn trên người Lưu Phỉ Phỉ, giây tiếp theo

đồng tử anh co rụt lại!!

Mỗi môn phái đều có thói quen khắc họa phù văn riêng, và rõ ràng, hình xăm phù văn quỷ dị trên người Lưu Phỉ Phỉ có độ tương đồng rất cao với phù văn dưới đất này.

Thậm chí có thể nói, phù văn trên người cô có lẽ có mối liên hệ nào đó với nơi này.

Trong nhất thời, Trần Thiên Nhiễm như rơi vào một cơn bão não!

Nhớ lại trước khi vào tầng thứ ba, huyễn cảnh mà anh đã tiến vào, đối tượng mà Ôn Thao và những người khác muốn cứu chính là một người có tướng mạo cực kỳ giống Lưu Phỉ Phỉ.

Còn trong hoàn cảnh của Lưu Phỉ Phỉ là thời Dân quốc, cô vẫn giữ nguyên dáng vẻ đó.

Nếu thôi diễn theo hướng này, Lưu Phỉ Phỉ chẳng lẽ là một người trường sinh sống từ ngàn năm trước đến nay?

Dung nhan không đổi, tuổi thọ vô hạn?

Nghĩ tới đây, ánh mắt Trần Thiên Nhiễm nhìn Lưu Phỉ Phỉ hiện lên một tia quái dị.

Cùng lúc đó, trong phòng livestream, Đạo Mộ Hành Gia cũng là người đầu tiên gửi một dòng bình luận: 【Vãi chưởng!!

Tin chấn động!!

Đây chắc chắn là thông tin chấn động nhất đây!

Trời ơi!!】 Những lời nói úp úp mở mở suýt nữa khiến anh ta bị mọi người mắng chết!

Sau đó Đạo Mộ Hành Gia trải qua một hồi biên tập ngôn ngữ, liền đem toàn bộ thông tin gửi lên: 【Lúc ở tầng trước, tôi có đi tìm tiền bối nhà mình, nên vị tiền bối này hiện tại vẫn luôn theo dõi buổi

livestream này!

Và ngay vừa rồi, ông ấy hỏi tôi Lưu Phỉ Phỉ là ai!

Tôi nói là một nữ minh tinh hàng đầu.

Nhưng ông ấy lại bảo ông ấy năm xưa cũng từng gặp qua, hơn nữa là từ hơn một trăm năm trước!

Khi đó Lưu Phỉ Phỉ vẫn có dáng vẻ như thế này.】 Dòng thông tin này vừa xuất hiện đã lập tức đốt cháy phòng livestream! 【Vãi?

Đùa gì thế?

Ý anh là sao?

Lưu Phỉ Phỉ đã sống hơn một trăm năm rồi?】 【Không phải chứ?

Thiết lập này ly kỳ đến cực hạn luôn rồi đấy?

Anh định nói Lưu Phỉ Phỉ là người trường sinh à?】 【Nực cười!

Làm sao có thể!

Nếu Lưu Phỉ Phỉ thực sự sống hơn một trăm năm, chuyện này chẳng lẽ không bị lộ ra từ lâu rồi sao?】 Trong nhất thời toàn mạng sôi sục!

Mà trong Cục Khảo sát Dân gian Phong thủy, mọi người cũng kinh ngạc không thôi, không ngờ lại còn có chuyện như vậy!

Chỉ có Tôn Đông Khánh đang lật xem sổ tay, nhìn bức chân dung vẽ ở trang tiếp theo, đột nhiên kinh hô: "Đúng thật!!

Đúng thật rồi!!" Mọi người tại hiện trường lại một lần nữa kinh ngạc, Vu Đức nghi hoặc hỏi: "Cái gì vậy?" Tôn Đông Khánh đồng tử kịch chấn, lập tức đáp lời: "Lão Vu à!!

Trong trang này của cuốn sổ tay Ôn Thao có vẽ chân dung Lưu Phỉ Phỉ!

Bên trên có viết một dòng chữ: Thập Tam Muội!!" "Thập Tam Muội?" Vu Đức lông mày nhíu chặt, "Thành viên nhỏ tuổi nhất trong mười ba tên tặc đời đầu?" "Theo ý này mà thôi diễn thì chắc chắn là vậy rồi!" Tôn Đông Khánh vẫn có vẻ không dám tin, "Lại có thể như vậy!!

Một người thực sự có thể sống tới cả ngàn năm sao?

Nhưng cô ấy lại không giống những hoạt tử nhân kia, mà thực sự đang sinh hoạt bình thường, chuyện này... chuyện này cũng quá mức không tưởng rồi!!" Phan Tông Bạch đứng bên cạnh cũng rùng mình, không ngờ nữ thần quốc dân mình hâm mộ bao nhiêu năm nay lại là một người trường sinh!!

Thậm chí còn có khả năng đã từng chứng kiến thời kỳ Thịnh Đường rực rỡ?

Thật quá ảo ma!

Thật sự quá ảo ma!!

Khi mọi người còn đang chìm trong sự kinh ngạc này, Giải Phong lại lên tiếng phá đám: "Trường sinh sao?

Hì hì, thú vị!

Thú vị!!

Lúc đó bắt về nghiên cứu cũng tốt!!" "Giải Phong!" Vu Đức cuối cùng không nhịn được nữa, nộ trách: "Nếu ông dám làm vậy, chính là đối địch với nhân loại!!" "Ha ha ha!

Đùa chút thôi!!

Đùa chút thôi!!" Giải Phong sảng khoái cười to, hoàn toàn không để tâm.

Nhưng Vu Đức hiểu rằng, người trường sinh bị Thủ Vọng Nhân

phát hiện tuyệt đối không phải chuyện tốt, điều này càng khiến họ cảm thấy kỳ nhân khó lòng kiểm soát!

Một kỳ nhân có thể sống cả ngàn năm càng khó kiểm soát hơn, nếu một nhóm lớn kỳ nhân đều có thể sống ngàn năm, trật tự xã hội sẽ sụp đổ ngay lập tức!

Và Thủ Vọng Nhân bọn họ tuyệt đối sẽ không cho phép chuyện đó xảy ra!

Trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm sau phút ngẩn ngơ ngắn ngủi cũng không tiếp tục để tâm trí đặt trên người Lưu Phỉ Phỉ nữa.

Tuổi tác lớn thì đã sao?

Chương 119

Đó là Lưu Phỉ Phỉ đấy!

Nữ lớn hơn ba tuổi ôm gạch vàng, nữ lớn hơn một ngàn tuổi thì tôi bê cả kho gạch vàng về nhà luôn!

Anh hoàn hồn, tiếp tục chuyên tâm nhìn vào khó khăn trước mắt.

Từ tình hình hiện tại, muốn giải được câu đố, nhiệm vụ hàng đầu chắc chắn là mở quan tài!!

Trần Thiên Nhiễm nghĩ đến đây, lập tức quay đầu nói: "Ra góc đi." "Vâng!" Lưu Phỉ Phỉ gần như tin tưởng đối phương vô điều kiện, chạy tới nấp vào góc phòng, hoàn toàn là dáng vẻ ngoan ngoãn.

Trần Thiên Nhiễm thu hồi tầm mắt, sau đó lấy từ trong ba lô ra một nén nhang, đi tới góc đông nam châm lửa: "Quỷ thổi đèn, đèn tắt không mò vàng!" Tuy rằng có hai cỗ quan quách, nhưng đốt một nén nhang cũng đủ dùng rồi, cùng lắm là để hai con quỷ tranh nhau thổi vậy. 1 chấp 2?

Chuyện này xem ra cũng khá vui đấy.

Trần Thiên Nhiễm cẩn thận đi tới bên cạnh cỗ quan quách bên trái, khi di chuyển cũng không quên chú ý tỉ mỉ những phù văn phức tạp dưới chân.

Vừa rồi, Mạc Kim Phù đã đưa ra một số gợi ý thông tin sơ bộ, những phù văn dưới chân này giống như một loại trận pháp hiến tế hồi sinh.

Nhưng cụ thể là tình huống gì thì anh cũng không rõ!

Hiện tại, chỉ có mở quan tài mới có thể thấu hiểu chân tướng sự việc!

Trong phòng livestream lúc này lại một lần nữa bùng nổ, vẫn là vì những lời Đạo Mộ Hành Gia nói: 【Ly phổ!!

Thật sự quá ảo ma!!

Tiền bối nhà tôi nói rồi!!

Trận pháp phù văn ở nơi này chắc chắn là kiệt tác của Âm Dương gia từ mấy nghìn năm trước!

Chuyên dùng để hồi sinh chuyển sinh!!

Đây có thể nói là thứ mà bất kỳ ai muốn mưu cầu trường sinh đều khao khát nhất!】【Vãi?

Tình hình gì vậy??

Lưu Phỉ Phỉ sinh ra ở đây sao?】【Đỉnh chóp!!

Anh đang kể chuyện huyền huyễn cho tôi nghe đấy à!】【Mẹ ơi!

Não tôi sắp cháy luôn rồi!

Nói kỹ đi!

Chuyện là thế nào??】Đạo Mộ Hành Gia lại một lần nữa tổ chức ngôn ngữ, sau đó nói: 【Thực tế thì chuyện này cũng khá dễ hiểu, tiền bối nhà tôi thôi đoán rằng năm đó nhóm mười ba tên tặc của Ôn Thao sở dĩ muốn tiến vào Thủy Hoàng Lăng, chắc chắn là để cứu sống một người nào đó, nên bắt buộc phải vào!

Và mục tiêu của họ chính là nơi này!

Thông qua việc dùng các loại dược liệu quý giá cùng năng lực cổ xưa huyền ảo, từ đó giúp một người nào đó có được tân sinh!

Cho nên tiền bối nhà tôi đoán rằng Lưu Phỉ Phỉ có lẽ chính là... một trong mười ba tên tặc đời đầu!!】Tin tức vừa ra, toàn mạng sôi sục!

Tất cả những ai nhìn thấy tin tức này đều hoàn toàn bùng nổ!!

Hoàn toàn là dáng vẻ không dám tin vào mắt mình.

Ở bên ngoài đạo động, Đổng Thân đang không ngừng phá giải rào chắn nhìn thấy nội dung trên livestream, đồng tử cũng co rụt lại: "Hóa ra là vậy!!

Nếu đúng như thế thì hèn gì tôi nhìn cô gái này luôn có một cảm giác quen thuộc." Tiền Đức Lập đứng bên cạnh rõ ràng vẫn còn có chút mơ hồ: "Ti trưởng?

Lưu Phỉ Phỉ thực sự là người trường sinh?

Cô ấy sống cả ngàn năm thật sao?

Chuyện... chuyện này trên đời thực sự có người trường sinh ư??" "Không!

Không đúng!!

Thực tế cô ấy không được tính là trường sinh thực sự!" Đổng Thân ánh mắt kiên định nói, "Chính xác mà nói, cô ấy nên là một vật tập hợp của các loại thuật pháp năng lực!

Phải biết rằng mười ba tên tặc năm đó, mỗi một người đều là kiệt tác đương đại!

Thực lực áp đảo thiên hạ!

Vậy mà họ cùng ra tay chỉ để cứu một người!

Cái giá phải trả có lẽ không nhỏ!

Từ những ghi chép cổ xưa, thuật pháp của Âm Dương gia vốn dĩ vô cùng hiểm độc.

Nếu nói nó có thể trực tiếp giúp người ta trường sinh, thì Thủy Hoàng đã không cần tốn bao công sức đi tìm phương sĩ trường sinh

rồi.

Chỉ vì thuật pháp Âm Dương gia tất cả đều có cái giá của nó!

Và cái giá này có lẽ sẽ khiến người được cứu chữa hoặc hồi sinh lâm vào nguy nan!" Nghe xong những lời này, mọi người tại hiện trường lập tức biến sắc, trong lòng đều cảm thấy tiếc nuối cho Lưu Phỉ Phỉ!!

Nữ thần quốc dân đang yên đang lành đi xuống mộ, kết quả lại thành người trường sinh!!

Quá huyền huyễn!!

Quá ly phổ!!

Lúc này Đổng Thân lại tiếp tục nói: "Còn nửa tiếng nữa!

Rào chắn chắc là có thể phá bỏ rồi!!

Chỉ có điều... yêu ma e rằng cũng sắp hiện thế!!" Nói đến đây, ngữ khí của ông ta đột nhiên trở nên tàn khốc: "Mọi người tập trung tinh thần!!

Toàn lực chống lại âm khí sắp tới!!

Chỉ cần một chút sơ suất cũng có thể mất mạng!!" Mọi người lập tức trở nên thận trọng, họ cũng hiểu rằng chuyện này tuyệt đối rất nguy hiểm!

Chỉ có toàn lực mới có thể chống đỡ kháng hành!

Bên ngoài lối vào tầng thứ bảy, Liễu Tam nhìn màn hình livestream, không nhịn được cười thành tiếng: "Hì hì!

Hóa ra lời đồn đều là thật!

Năm đó Ôn Thao thực sự đã cứu sống được người sao??

Thú vị!

Thú vị!!" Hứa Triết nhìn Lưu Phỉ Phỉ trên màn hình livestream cũng cau mày chặt: "Tôi từng thấy họa tượng của cô ấy trên tường nhà tổ phụ, hóa ra là một người trường sinh, hèn gì tổ phụ lại quen biết cô ấy." "Ai nói cô ấy là người trường sinh?" Liễu Tam đột nhiên đầy ẩn ý lên tiếng.

Câu nói này trực tiếp khiến Hứa Triết có chút mộng bức: "Ý ngươi là sao?

Vừa rồi bình luận chẳng phải đã giải thích tình hình rồi ư?" "Ha ha ha!" Liễu Tam cười nói: "Âm dương thuật của Âm Dương gia từ trước tới giờ làm gì có năng lực giúp người ta trường sinh, có chăng chỉ là tạo ra một cỗ khôi lỗi, giống như khôi lỗi của cổ thuật vậy!

Và dùng các loại thiên tài địa bảo lấp đầy thân xác, giúp nó tồn tại lâu dài!

Và chuyện này không phải không có cái giá của nó!

Bởi vì phải hiến tế nguyên thân!!" "Cái gì!!" Hứa Triết kinh hãi, ngay lập tức phản ứng lại, "Ý ngươi là trên đời này có hai Lưu Phỉ Phỉ??" "Không!" Liễu Tam lắc đầu nói, "Không hẳn vậy, ngày mà thuật pháp thành công, Lưu Phỉ Phỉ là Lưu Phỉ Phỉ, còn nguyên thân của cô ấy thì đã trở thành âm dương thuật!

Và nó sẽ có một ngày tìm về Lưu Phỉ Phỉ để dung hợp!

Khi đó Lưu Phỉ Phỉ mới thực sự được tính là sống lại!

Nhưng đồng thời, cô ấy cũng sẽ chết!" "Đợi đã!!" Hứa Triết cau mày, suy nghĩ một lát rồi kinh hô: "Cho nên đây cũng chính là nguyên nhân năm đó sau khi Ôn Thao đột nhập Thủy Hoàng Lăng, lúc rời đi lại không tiếc công sức khôi phục toàn bộ cơ quan sao?

Chính là để ngăn chặn nguyên thân ở tầng thứ bảy tỉnh lại?

Ngăn chặn nó tìm thấy Lưu Phỉ Phỉ?" "Hì hì!

Chính xác là như vậy!" Liễu Tam khẽ ngẩng đầu, "Chỉ có điều vạn vật trên thế gian đều có định lý, trên đời không có trường sinh, phàm sự đều có cái giá phải trả!

Mà giờ đây, một khi quan quách được mở ra, e rằng...

Chương 120

thọ mệnh của cô ấy cũng sẽ bắt đầu đếm ngược!

Nhưng mà!

Chuyện này thật sự đặc sắc quá đi!!

Ha ha ha!

Không ngờ lại có thể chứng kiến cảnh này!" Cùng lúc đó, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm tay đã đặt trên quan quách, một cảm giác hồi hộp lo sợ tự nhiên nảy sinh.

Đây không chỉ là cảm giác một nguy cơ đang đến gần, mà còn là cảm giác như sắp mất đi một thứ gì đó vô cùng quan trọng.

Nhưng trong thôi toán của anh, muốn qua màn chỉ có cách mở quan tài!

Anh muốn tiến sâu vào địa cung Thủy Hoàng Lăng để tìm kiếm bí mật đó!

Vậy thì trong quan tài có gì anh cũng phải mở ra!

"Phù..." Anh hít sâu một hơi, sau đó Phát Khâu Song Chỉ bộc phát sức mạnh khủng bố, trong chốc lát lật tung nắp quan tài!!

Rầm!!

Cỗ quan quách khổng lồ rơi xuống đất phát ra tiếng động trầm đục, âm khí cũng từ đó từ từ bốc lên!

Trần Thiên Nhiễm đứng dậy nhìn vào trong quan tài, nhưng giây tiếp theo, biểu cảm của anh hoàn toàn cứng đờ: "Phỉ Phỉ??

Chuyện này là sao?

Tại sao lại như thế này??" Anh đầy mặt không dám tin nhìn vào trong quan tài, Lưu Phỉ Phỉ đang mặc bộ nhu quần!

Dáng vẻ này y hệt như Thập Tam Muội mà anh đã thấy trong huyễn cảnh!

Cho nên, Lưu Phỉ Phỉ không phải người trường sinh??

Chỉ là sự trùng hợp về tướng mạo??

Nhưng ý nghĩ này vừa xuất hiện, thông tin từ Mạc Kim Phù đã truyền tới, cắt đứt hoàn toàn dòng suy nghĩ của anh: 【Âm Dương Gia Bí Thuật - Bách Chuyển Hiến Tế Thuật!】 Phần giới thiệu bí thuật này rất dài, Trần Thiên Nhiễm đọc cũng rất nhanh, nhưng càng đọc càng khiến anh thấy kinh hãi!

Tổng kết lại, một khi mở quan tài, nguyên thân và phó thân sẽ hợp lại làm một!

Và sẽ tử vong trong vòng ba ngày!

Trần Thiên Nhiễm nghĩ đến đây, cả người có chút sụp đổ, mình đây là đang giết cô ấy sao?

Trần Thiên Nhiễm đồng tử kịch chấn, nhìn qua Lưu Phỉ Phỉ ở cách đó không xa, rồi lại nhìn Thập Tam Muội trong quan tài, tâm tư trong chốc lát trở nên phức tạp!

Nhưng đồng thời anh cũng làm sáng tỏ được rất nhiều chuyện!

"Hóa ra... tất cả đều đã được tính toán kỹ!" Trần Thiên Nhiễm nhìn miếng ngọc bội treo bên hông.

Thực tế anh luôn có một suy đoán, đoán rằng Lưu Phỉ Phỉ chính là người mà Ôn Thao muốn cứu sống, nhưng Lưu Phỉ Phỉ được cứu sống bằng thuật pháp suy cho cùng không phải là một con người hoàn chỉnh, tự nhiên sẽ có một ngày cần dung hợp với âm dương thuật

trong quan tài này!

Như vậy mới thực sự tính là Lưu Phỉ Phỉ!

Nhưng làm vậy thọ mệnh của cô ấy cũng sẽ bắt đầu đếm ngược.

Tuy nhiên, vẫn có hy vọng giúp cô ấy sống tiếp!

Đó chính là tiến sâu vào địa cung Thủy Hoàng Lăng!

Tìm kiếm thuật trường sinh!!

Đây có lẽ là một suy đoán hư vô mờ mịt, nhưng khả năng xảy ra cũng là cao nhất.

Trần Thiên Nhiễm thở hắt ra một hơi trọc khí, việc thâm nhập Thủy Hoàng Lăng lại tăng thêm cho anh một động lực không thể kháng cự!

"Phù..." Đang lúc anh suy nghĩ, cỗ quan quách khác phát ra tiếng chấn động rền vang! 'Ong ong... ong ong...' Như thể có thứ gì đó muốn phá vỡ sự trói buộc vậy!

Trần Thiên Nhiễm nhanh chóng giãn ra khoảng cách, lui tới trước mặt Lưu Phỉ Phỉ, đưa Hắc Kim Cổ Đao ra, dè chừng nhìn tình hình trước mắt.

Các khán giả trong phòng livestream sớm đã nổ tung! 【Vãi chưởng!

Vãi chưởng!!

Hai Phỉ Phỉ kìa!

Hai Phỉ Phỉ!】【Đùa gì thế!

Chuyện này là sao?

Tại sao lại có hai Phỉ Phỉ?

Chẳng lẽ còn có màn kịch Phỉ Phỉ thật giả sao?】【Thế giới quan

của tôi hoàn toàn sụp đổ rồi!

Chuyện này là thế nào vậy?

Tại sao lại có tình huống này xuất hiện?】【Cỗ quan tài bên cạnh sao lại rung lắc thế kia!

Chẳng lẽ bên trong còn có một Phỉ Phỉ nữa??】Bình luận trong phòng livestream bay loạn xạ, Đạo Mộ Hành Gia cũng ngay lập tức biên tập một đoạn thông tin dùng để giải thích về Âm Dương Gia Bí Thuật - Bách Chuyển Hiến Tế Thuật!

Sau khi biết được tình hình, các khán giả lại một lần nữa chịu chấn động dữ dội!【Cái gì!!

Vậy có nghĩa là Phỉ Phỉ có lẽ chỉ còn lại ba ngày thọ mệnh thôi sao?】【Hả?

Đừng mà!

Tại sao vậy??

Trần cẩu!

Anh phải chịu trách nhiệm với em ấy đi!

Phỉ Phỉ vốn dĩ có thể sống lâu dài làm thần tiên!

Kết quả là bị anh kéo vào Thủy Hoàng Lăng!】【Chết tiệt!

Trần cẩu!!

Anh bắt buộc phải chịu trách nhiệm!!】Bên ngoài đạo động, Tiền Đức Lập nhíu mày: "Ti trưởng!

Lưu Phỉ Phỉ này lại là sản vật của Âm Dương Gia Bí Thuật - Bách Chuyển Hiến Tế Thuật sao?

Chuyện này thật sự quá mức không tưởng!" Đổng Thân khẽ lắc đầu: "Thực tế vào những năm trước, tôi từng nghe các cường giả thế

hệ trước nói về một truyền thuyết người trường sinh, khi đó không quá để ý, dù sao thọ mệnh con người đều tuân theo sự cân bằng vạn vật, cho dù kỳ nhân sở hữu năng lực vượt xa người bình thường thì cũng không đến mức có thể sống lâu hơn bao nhiêu.

Nhưng hiện tại nghĩ lại, nếu là Âm Dương Gia Bí Thuật - Bách Chuyển Hiến Tế Thuật, có lẽ là đúng thật!" "Vậy theo cách nói này, thọ mệnh của Lưu Phỉ Phỉ chẳng phải chỉ còn lại ba ngày sao?" Tiền Đức Lập lại tiếp tục hỏi một câu.

Đổng Thân cũng đáp: "Chắc chắn là vậy, sau khi hai bên chạm mặt sẽ kiến tạo huyễn cảnh, lúc đó chính là lúc họ dung hợp!" Ngay lúc đó, cỗ quan quách náo động trên màn hình đột nhiên dừng lại!

Giây tiếp theo, nắp quan tài từ từ dịch chuyển.

Từng chút, từng chút một dịch chuyển ra ngoài.

Đồng thời một bàn tay trắng bệch từ trong đó chậm rãi vươn ra, sau đó là nửa thân trên của người trong quan tài, một người phụ nữ mặc y bào rộng thùng thình, gương mặt trắng bệch, đồng thời có vô số vết khâu châm tuyến, giống như từng bị cắt ra rồi khâu lại vậy.

Cô ta cử động cổ một cách cứng nhắc cơ giới, nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ, miệng phát ra âm thanh chói tai: "Năm đó, những người kia đưa ả tới đây, tốn bao công sức mới cứu sống được ả!

Giờ đây lại quay lại sao?

Tốt lắm!!

Thật sự rất giữ chữ tín đấy!!" Cô ta vừa nói vừa chậm rãi bước ra khỏi quan tài, tầm mắt lại một lần nữa tập trung trên người Trần Thiên Nhiễm, đầu tiên là sững sờ, tiếp theo hiện lên một chút hoảng sợ, nhưng cảm xúc này cũng chỉ trong thoáng chốc đã bị che giấu đi!

“Hì hì, bị luyện chế thành hoạt tử nhân, liên tiếp bị đánh thức, đây chắc là lần cuối cùng ta bị đánh thức rồi nhỉ!

Vậy đã như thế thì...

Chương 121

càng không thể để các ngươi toại nguyện tiến vào bên dưới!

Chết!!

Đều phải chết hết cho ta!!" Theo tiếng hét lớn của cô ta!

Hiện trường đột nhiên cuồng phong nổi lên, 'Thập Tam Muội' trong quan tài cũng ngay lập tức bay vọt lên không trung!!

Toàn thân tỏa ra âm khí nồng đậm, trong chớp mắt lao về phía Lưu Phỉ Phỉ!

"Hây!!!" Trần Thiên Nhiễm hét lớn một tiếng, dốc toàn lực, nắm chặt Hắc Kim Cổ Đao chém mạnh xuống!!

Oanh!!

Hụt rồi!

Bóng người kia cũng như quỷ mị rẽ ngoặt gấp, lao thẳng vào cơ thể Lưu Phỉ Phỉ!!

"Ha ha ha!" Người trong quan tài lại một lần nữa cười lớn, "Hết cứu rồi!!

Hết cứu rồi!!

Ba ngày!!

Sau ba ngày!!

Đều sẽ chết!!

Đều sẽ chết!!

Ha ha ha!" Hành vi điên cuồng của cô ta khiến Trần Thiên Nhiễm càng thêm phẫn nộ: "Mày cười cái rắm ấy!!" Oanh!!

Lại một đao chém mạnh xuống!

Máu Kỳ Lân bùng cháy, toàn thân bốc lên ngọn lửa hùng hực!

Khoảnh khắc này Trần Thiên Nhiễm thực sự nổi giận rồi!

Nếu đã không có cách nào cứu vãn!

Vậy thì chém luôn!!

"Chết đi!!

Đậu xanh rau muống mày!!" Anh hiếm khi nổi giận chửi thề, thế công trong tay cũng tại lúc này tăng vọt!

"Ha ha ha ha!" Nhưng đối diện, người trong quan tài vẫn liên tục cười lạnh, hoàn toàn không để thế công của anh vào mắt, ngược lại còn lên tiếng: "Ngươi đang lo lắng cho ả!

Tại sao chứ?

Ả đâu phải con người!

Ả chỉ là một vật tập hợp thuật pháp mà thôi!

Tại sao phải lo lắng chứ?

Ả sớm đã nên chết từ ngàn năm trước rồi!!

Sớm đã nên chết rồi!!" "Câm mồm!!" Trần Thiên Nhiễm quát lớn, lại thêm một đao chém tới!!

Phanh!!

Hiện trường hỗn loạn vô cùng, mỗi một đòn tấn công đều hất lên một trận bụi lửa!

"Thú vị!!

Thật sự quá thú vị!!" Người trong quan tài cười lạnh nhẹ nhàng né tránh các đòn tấn công, "Hóa ra, ngươi yêu ả rồi!!" Các khán giả trong phòng livestream đều tỏ ra im lặng, lúc này Trần Thiên Nhiễm chính là

người đại diện cho tiếng lòng của họ. 【Trần cẩu...】 【Cố lên anh ơi!

Trần cẩu...】 【Kẻ kia mạnh quá, liệu Trần cẩu có...】 Đạo Mộ Hành Gia cũng có cùng sự lo lắng: 【Khó đấy, từ mấy chiêu giao thủ này có thể thấy, đối phương dù là hoạt tử nhân nhưng thực lực chiến đấu đã vượt qua cậu ấy quá nhiều!

Căn bản không cùng đẳng cấp!

Vị hoạt tử nhân Âm Dương sư này e rằng thực lực đã đạt tới mức cận Tông sư rồi!

Bất luận là Phỉ Phỉ hay Trần Thiên Nhiễm đều sẽ gặp nguy hiểm.】 Trong sự lo lắng của mọi người, người trong quan tài liên tục né tránh đột nhiên dịch chuyển tới trước mặt Trần Thiên Nhiễm, khoảng cách giữa hai bên không quá một tấc!!

Khuôn mặt dữ tợn của cô ta đập vào mắt Trần Thiên Nhiễm, môi khẽ mở: "Nếu đã yêu như vậy, thì đi mà cứu đi!" Những lời nói như câu đố của người trong quan tài khiến Trần Thiên Nhiễm sững sờ trong thoáng chốc, nhưng ngay lập tức phản ứng lại, Hắc Kim Cổ Đao trong tay lại một lần nữa chém ra!!

"Chết đi!!

Khốn kiếp!!" Oanh!!

Một kích đập xuống đất!

Nhưng... lại không phải chém trên mặt đất tầng thứ bảy, mà là trên một con phố cổ rộng lớn.

Anh kinh ngạc nhìn cảnh vật xung quanh, phong cách cổ xưa, nhìn kỹ kiến trúc thì rõ ràng là phong cách kiến trúc thời Đường.

Ngẩng đầu nhìn lên, một vầng trăng sáng treo cao trên không trung,

ánh trăng rắc lên người anh, đồng thời một giọng nói cũng vang vọng nơi này: “Cuối con đường, trong Từ phủ!

Có người ngươi muốn tìm!” Giọng nói này Trần Thiên Nhiễm tuyệt đối không phán đoán sai, chính là người trong quan tài kia!

Nhưng anh hoàn toàn không hiểu đối phương bỗng nhiên kéo anh vào huyễn cảnh là để làm gì?

Tâm lý đùa giỡn của cường giả cổ đại sao?

Cảm thấy đùa giỡn cảm xúc của người khác rất thú vị?

Cuối con đường...

Đồng tử Trần Thiên Nhiễm khẽ co rụt, một ý nghĩ lập tức nảy ra, chẳng lẽ ý của cô ta là trong cái Từ phủ gì đó có Lưu Phỉ Phỉ??

Vừa nghĩ đến đây, đôi chân như đổ chì của anh bắt đầu từ từ có thể di chuyển, từ nặng nề rồi sau đó dần trở nên nhẹ nhàng!!

“Cho nên, đây mới là bản chất của tầng này?

Hoặc giả đây là thủ đoạn Ôn Thao để lại.” Trần Thiên Nhiễm lẩm bẩm rồi đi thẳng dọc theo con đường, đồng thời trên không trung phía sau anh, một khối cầu livestream không người lái cũng đi theo. 【Vãi chưởng!!

Vãi chưởng!

Chuyện này là sao vậy??

Sao giống lúc qua màn với Bạch Khởi thế?】【Tê tái!!

Chẳng lẽ lại là kiệt tác của Hồng Thủ Quyên?

Thật quá khủng bố!

Người ta chỉ là đưa người vào huyễn cảnh, còn bà ấy là trực tiếp khai phá không gian sao?】【Eo ơi!!

Tôi nổi hết da gà da vịt rồi!

Đây rốt cuộc là chiêu số gì vậy!!】 Lúc này Đạo Mộ Hành Gia cũng lập tức xuất hiện gửi bình luận: 【Năng lực của Hồng Thủ Quyên vốn là kết nối không gian hư số!

Và có thể khai phá một mảnh địa phương nhỏ để bà ấy sử dụng!

Bản lĩnh này không phải bất kỳ kỳ nhân nào cũng học được đâu!

Nhưng hiện tại tôi đại khái có thể hiểu được ý đồ của hoạt tử nhân Âm Dương gia kia rồi.

Theo ý cô ta, có lẽ chỉ khi Trần Thiên Nhiễm thành công tìm thấy Lưu Phỉ Phỉ ở đây và giải cứu cô ấy, thì mới có thể ngăn chặn nguyên thân dung hợp với cô ấy!

Và cũng có thể ngăn chặn kết cục Lưu Phỉ Phỉ phải chết!】 Những lời này một lần nữa khiến tất cả mọi người trong phòng livestream hưng phấn, nhưng sự hưng phấn của họ không duy trì được lâu.

Đột nhiên, một bóng người bất ngờ chặn đường Trần Thiên Nhiễm!

"Đứng lại!!" Người tới mặc một chiếc áo mã quái, tay cầm một thanh trường đao, bước đi hiên ngang, khí sát phạt bao quanh thân thể!

Trần Thiên Nhiễm cũng hơi ngẩn người, sau đó lập tức hiểu ra con đường này e rằng không dễ đi như vậy!!

Chương 122

Khí tức của đối phương nội liễm, hiện tại cũng không dễ phân biệt mạnh yếu!

Tuy nhiên, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật vừa vặn có thể thi triển!

Xoẹt!!

Lấy chân anh làm trung tâm!

Kỳ môn phong thủy bát quái đồ lập tức hiển hiện, tất cả hư thực đều nằm trong lòng bàn tay.

"Phù!!" Trần Thiên Nhiễm khẽ đưa ra phán đoán, bước chân khựng lại, trong nháy mắt lao vọt tới!

"Hôm nay, tôi bắt buộc phải đưa em ấy đi!!

Thiên vương lão tử tới cũng không cản nổi!!" Phanh!!

Hắc Kim Cổ Đao đột ngột chém xuống!!

Nhưng lại bị đối phương dễ dàng đỡ được, mà bàn tay khác của Trần Thiên Nhiễm đã bộc phát sức mạnh từ hai ngón tay.

Phát Khâu Song Chỉ!!

Oanh!!

Uy năng khủng bố từ hai ngón tay lao thẳng tới!!

Nhưng người cầm đao kia lại thân hình lay động, né tránh đòn tấn công một cách vô cùng khéo léo.

Chính cảnh này khiến Trần Thiên Nhiễm hơi nghi ngờ nhân sinh, chuyện này là sao!!

Tại sao?

Tại sao lại né được?

Điều này căn bản là không thể!

Hoàn toàn là chuyện không thể nào!

Rõ ràng trong thôi diễn của mình, thế công trên con đường này tuyệt đối có thể tạo ra sát thương cực mạnh, vậy mà sự thật lại...

Oanh!!

Người kia phản kích lùi lại, trong nháy mắt đánh bay Trần Thiên Nhiễm, rồi giây tiếp theo khụy gối bật nhảy, trường đao trong tay bùng nổ đao thế, đao khí sắc lẹm chuẩn bị giáng xuống!!

Trần Thiên Nhiễm thầm mắng một tiếng không ổn, lập tức nghiêng người né tránh, nhưng cánh tay vẫn chịu sát thương không nhỏ!

Và giây tiếp theo, những đòn tấn công liên tiếp hoàn toàn không cho thở dốc lại ập tới!

Oanh oanh oanh!!

Vốn dĩ hơi chiếm ưu thế, nhưng trong chốc lát Trần Thiên Nhiễm đã hoàn toàn mất đi ưu thế!

Các khán giả trong phòng livestream đều kinh ngạc tột độ. 【Vãi!!

Tên này sao mạnh vậy?

Cái chiêu vừa rồi né kiểu gì thế?

Thật quá ly phổ!】【Thật khó tin!

Chuyện này rốt cuộc là làm sao vậy?

Tại sao lại né được chứ?】【Xong rồi xong rồi!!

Trần cẩu lại rơi vào thế hạ phong rồi!!

Kèo này hoàn toàn không có cửa đánh luôn!!】【Đạo Mộ Hành Gia: Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, dù sao người cầm đao này, thực lực nhìn kiểu gì cũng là trên cơ Trần Thiên Nhiễm!!

Nếu nói thực lực Trần Thiên Nhiễm đang ở sơ kỳ Đại Sư cảnh!

Thì người cầm đao này chắc chắn phải có thực lực trung kỳ Đại Sư cảnh!

Tuy chỉ là khoảng cách giữa sơ kỳ và trung kỳ, nhưng lại như một vực sâu thăm thẳm!】 Một hồi giải thích lại một lần nữa như đổ thêm dầu vào lửa trong lòng mọi người.

Trong Cục Khảo sát Dân gian Phong thủy, sắc mặt mọi người vẫn ngưng trọng vô cùng.

Phan Tông Bạch hỏi Vu Đức: "Cục trưởng, lần này tỉ lệ thắng của Trần Thiên Nhiễm là bao nhiêu?" Người sau nghe vậy, bất lực lắc đầu: "Ba phần!

Nhưng vẫn rất khó!

Dù sao khi anh ấy phát động đòn tấn công đầu tiên đã thi triển phong thủy thuật, thậm chí là bày cục tại chỗ!

Nhưng cho dù là vậy, trong một lãnh địa mà anh ấy thành thạo nhất, người cầm đao đối diện kia lại có thể cưỡng ép phá giải!

Hơn nữa còn né sạch đòn tấn công!

Chỉ riêng năng lực này thôi đã không phải là người tầm thường có thể sở hữu rồi!

Đây là khoảng cách về thực lực tuyệt đối!" Ông ta vừa dứt lời, Giải Phong lại liên tục cười lạnh: "Hì hì!

Quy cho cùng vẫn là tên trộm mộ này quá yếu!!

Thật sự quá yếu!!

Không ngờ lại yếu đến mức này!!

Nếu đổi lại là những người cải tạo gen của Thủ Vọng Nhân chúng tôi, e rằng có thể một đấm đập nát tên cầm đao kia luôn!!" Ông ta vừa nói vừa chú ý thấy tại hiện trường chẳng ai thèm để ý đến mình, cũng chỉ có thể bĩu môi không quá bận tâm, dù sao sự thật vẫn hơn hùng biện!!

Các cao thủ Thủ Vọng Nhân sớm đã trên đường tới Thủy Hoàng Lăng rồi!

Đợi đến lúc tới nơi, rốt cuộc ai mạnh ai yếu sẽ có sự so sánh rõ ràng thôi!

Kỳ nhân sao?

Cũng chỉ có vậy thôi!!

Thế giới này có thể không cần kỳ nhân!

Và ngay lúc đó, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đang không ngừng bị tấn công đột nhiên toàn thân bùng cháy lửa đỏ!!

Nhưng lần này ngọn lửa trên người anh rõ ràng là mạnh mẽ hơn!!

Giống như...

đã thăng cấp vậy!!

"Hây!!!" Trần Thiên Nhiễm lửa giận bốc cao, tung ra một đao với tốc độ còn nhanh hơn!

Đồng thời giây tiếp theo, Phát Khâu Song Chỉ bộc phát để yểm hộ, rồi nhân cơ hội rút thanh Nhược Sương sau lưng ra!!

Sử dụng Nhược Sương, thi triển kiếm thuật chắc chắn sẽ tiêu hao rất nhiều thể lực và tinh thần lực, nhưng hiện tại đối mặt với kình địch, chỉ có dốc toàn lực mới có cơ hội giành lấy một tia sinh cơ.

Hắc Kim Cổ Đao dắt bên hông, tay phải cầm thanh kiếm Nhược Sương, khí lực trong cơ thể bắt đầu cuồng cuộng tuôn trào.

Vài phút trước, máu Kỳ Lân tăng thêm tiến độ kích hoạt cũng đã bộc phát uy năng mạnh mẽ hơn!

Anh có cảm giác kẻ địch trước mắt chưa phải là cuối cùng, vậy thì chí ít phải giữ lại một chiêu!

"Phù..." Trần Thiên Nhiễm thở hắt ra một hơi trọc khí, Nhược Sương khẽ chuyển động, giây tiếp theo anh bước chân trái ra, khoảnh khắc chạm đất...

Phanh!!

Anh bật nhảy vọt tới!!

"Trảm!!" Người đàn ông mặc áo mã quái đối diện không hề sợ hãi, ngược lại còn dùng thanh trường đao trong tay nghênh chiến!

Phanh!!

Binh khí va chạm phát ra khí lãng cực mạnh, lật tung mọi thứ xung quanh!!

Trần Thiên Nhiễm cũng không ngừng tăng thêm sức mạnh!!

Đồng thời Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật trong cơ thể cũng đang thi triển, tuy đối phương có thể tìm thấy sinh cơ từ trong cục diện anh bày ra, nhưng nếu đó là một trận tấn công dày đặc đến mức không kịp nhìn quanh thì sao?

Chương 123

Phanh phanh phanh!!

Giây tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm như bật chế độ 'vô song', Nhược Sương trong tay không ngừng bộc phát, thỉnh thoảng khi áp sát đối phương lại trực tiếp thi triển Phát Khâu Song Chỉ!

Phanh!!

Thế công dày đặc, cộng thêm Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật cấp LV5!!

Cục diện cũng đang từng chút, từng chút một được xoay chuyển!

Thấp thoáng thấy được ánh bình minh của chiến thắng.

Nhưng chính lúc này...

Oanh!!

Tên mã quái đối diện lại bộc phát sức mạnh còn mạnh hơn nữa!!

"Đậu xanh!!" Trần Thiên Nhiễm không nhịn được chửi thề một tiếng.

Khán giả trong phòng livestream cũng đồng loạt gào thét. 【Móa!!

Cái quái gì thế?

Còn bạo khí nữa à?

Không công bằng!!】【Khốn kiếp!

Chuyện này rõ ràng là không theo quy tắc mà!】【Chết tiệt!!

Thế này thì đánh đấm gì nữa?

Trần cẩu vất vất vả vả mới ép được nó, kết quả... lại bị lật kèo sao?】Ở bên ngoài đạo động, Đổng Thân vẫn đang không ngừng phá

giải rào chắn, hơn nữa đã sắp phá hỏng được nó rồi!

Chỉ có điều lúc này nhìn tình hình trên livestream, lông mày ông ta cũng nhíu chặt lại, một cảm giác nguy cơ khó tả cũng đang quanh quẩn trong lòng.

Tiền Đức Lập bên cạnh lên tiếng: "Tên mã quái này xem ra thực lực không chỉ là trung kỳ Đại Sư cảnh, rất có khả năng đã đạt tới hậu kỳ Đại Sư cảnh rồi!!" "Không sai," Đổng Thân cũng gật đầu mạnh, "Trận này Trần Thiên Nhiễm thực sự rất khó, cậu ta e rằng đã cạn kiệt chiêu số rồi!!" Câu nói này khiến thần sắc mọi người xung quanh đều ảm đạm đi vài phần.

Không ai thích cảnh Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ thành đôi, nhưng không ai lại không khâm phục một Trần Thiên Nhiễm liều mạng cứu Lưu Phỉ Phỉ!

Trên mặt mỗi người đều viết đầy sự không cam lòng!

Họ đều hy vọng mình có thể lên sàn!

Như vậy nói không chừng còn có cơ hội!!

Nhưng trớ trêu thay, người được chọn lại là Trần Thiên Nhiễm!

Chỉ là khi bầu không khí âm u này dần lan tỏa, Đổng Thân đột nhiên sửng sốt: "Ơ?" Tiền Đức Lập ngạc nhiên nhìn đối phương: "Ti trưởng?

Sao vậy ạ?" "Không đúng!!

Không đúng!!!" Đổng Thân lông mày nhíu càng chặt hơn, rồi sau đó trên mặt lộ ra một nụ cười: "Thằng nhóc này!!

Thằng nhóc được lắm!!

Đúng là thằng nhóc khá thật!!" "Ti trưởng?" Tiền Đức Lập có chút không hiểu ông ta cười vì cái gì.

Thấy vậy, Đổng Thân lập tức nói: “Trần Thiên Nhiễm đang bày cục!!

Cậu ta đang bố trí một trận phong thủy cục!!

Và những đòn tấn công điên cuồng trước đó chỉ là bước đệm thôi!!

Hiện tại phong thủy cục đã thành!!

Thật khiến người ta kinh ngạc!!

Tư duy chiến đấu đẳng cấp này thực sự quá mạnh mẽ!!” Mọi người nghe vậy lập tức tinh thần chấn hưng, sự lạc lõng trong ánh mắt tan biến ngay lập tức, thay vào đó là sự hy vọng!!

Trần cẩu!!

Cứu lấy Phỉ Phỉ!

Chuyện cũ bỏ qua!

Mối thù cướp vợ tính sau!!

Chỉ thấy trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm không vì đối phương bạo khí mà thế công giảm sút, ngược lại thế công càng thêm hung mãnh!

Máu Kỳ Lân điên cuồng bùng cháy!

Sau đó bộc phát những đòn tấn công mạnh mẽ hơn!!

“Hây hây hây hây!!!” Mỗi một kiếm đâm ra đều là đoạt mệnh!!

Mỗi một lần bộc phát hai ngón tay đều là đoạt mệnh!!

Lúc này anh không có nhiều lựa chọn, chỉ có dốc toàn lực!!

Chỉ có điên cuồng ép khô sức mạnh của bản thân!

Ép khô tiềm lực!

Kích phát!

Kích phát!!

“Sát!!!” Và sau khi thanh kiếm cuối cùng của anh chém ra.

Oanh!!

Phong thủy cục đã thành!

Tuyệt Sát Trận!!

Kể từ sau khi trải qua Tuyệt Sát Trận, Trần Thiên Nhiễm đã luôn thôi diễn trận pháp này trong lòng, cố gắng tái hiện lại nó.

Trước đó chưa có cơ hội nào tốt, nhưng hiện tại thì hoàn toàn khác.

Không có mấy ai lâm trận chiến đấu mà lại đi bày Tuyệt Sát Trận, vậy thì anh sẽ là người đầu tiên làm điều đó!

Khi trận pháp hoàn thành, khí thế trên người tên mã quái đối diện giảm sút thấy rõ bằng mắt thường.

Trần Thiên Nhiễm dứt khoát thu hồi Nhược Sương, cảm giác khí lực và tinh thần lực bị tiêu hao điên cuồng cũng lập tức dừng lại.

“Quả nhiên mình vẫn thích Hắc Kim Cổ Đao hơn.” Anh cầm lấy Hắc Kim Cổ Đao, cảm nhận sức mạnh trên đó, càng thêm kỳ vọng vào khoảnh khắc Hắc Kim Cổ Đao rút ra khỏi vỏ!

Liệu có thể trảm thiên?

Anh khẽ lắc đầu, không nghĩ tới chuyện phi thực tế đó nữa, sau đó một đao chém ra.

Xoẹt!!

Đầu lìa khỏi cổ!

Cái đầu to lớn lăn lóc trên mặt đất, như thể màn kịch này dần hạ

màn.

Bước chân anh không hề dừng lại, không hề chọn nghỉ ngơi.

Lưu Phỉ Phỉ vẫn đang đợi anh, thời gian mới là thứ quý giá nhất!

Mệt sao?

Vậy thì gồng lên!

Cùng lắm là tiếp tục ép khô tiềm lực!!

Hành động không ngừng nghỉ khiến các khán giả trong phòng livestream đều có chút cảm động. 【Chịu không nổi rồi!!

Chương 124

Chịu không nổi rồi!!

Tôi thấy hai người họ mới là chân ái đích thực đấy!!】【Móa!

Tôi sắp rơi nước mắt rồi này!】【Tiêu hao lớn như vậy mà anh ấy lại... còn muốn trực tiếp xông qua đó!!

Lỡ như còn kẻ địch nữa thì sao đây?】【Đạo Mộ Hành Gia: Thật là một trận chiến tinh diệu!!

Lại có thể lợi dụng những đòn tấn công điên cuồng để bố trí Tuyệt Sát Trận!!

Lợi hại!!

Lợi hại!!

Thật sự lợi hại!!

Chỉ là cứ thế này thì tiêu hao của cậu ấy e rằng cũng lớn chưa từng có!!

Nếu lại có kẻ địch nào nữa... e rằng sẽ rất khó khăn!!】Trong Cục Khảo sát Dân gian Phong thủy, mọi người cũng sững sờ.

Không ít người hoàn toàn không hiểu về phong thủy, nên sau khi thấy lời của Đạo Mộ Hành Gia mới hơi phản ứng lại được.

Chỉ có người chịu chấn động nhất là Vu Đức!!

"Thằng nhóc này!!

Thật khiến người ta kinh ngạc!!

Lại dùng phương thức này để qua màn!!" Ông ta nhếch môi, liếc nhìn Giải Phong đang có sắc mặt hơi khó coi, rồi quay đầu nhìn Tôn

Đông Khánh: “Lão Tôn!!

Trong sổ tay có miêu tả tình hình màn này không?” Người sau gật đầu: “Bên trên có viết!

Một tầng lại hiểm hơn một tầng!!

Tôi thấy ý này e rằng muốn nói tên mã quái kia chỉ là món khai vị thôi!

Phía sau chắc chắn còn cường địch nữa!!” Lời của Tôn Đông Khánh vừa dứt, hiện trường ai nấy đều hít vào một ngụm khí lạnh.

“Cái gì??” Phan Tông Bạch kinh ngạc: “Đây mới chỉ là món khai vị thôi sao?

Đã là Đại Sư Cảnh trung kỳ rồi mà!!

Thế này... thế này không lẽ còn có cả Đại Sư Cảnh hậu kỳ nữa??” Tôn Đông Khánh bất lực lắc đầu: “Đây là chuyện không còn cách nào khác, dù sao đây cũng là Thủy Hoàng Lăng!!

Hơn nữa, đây còn là một cuộc thí luyện!!” “Thí luyện?” Vu Đức cũng nghi hoặc nhìn ông ta: “Sao chuyện này lại thành thí luyện rồi?” Tôn Đông Khánh giải thích: “Trong thủ trát có miêu tả đôi chút về Bách Chuyển Hiến Tế Thuật của Âm Dương gia, tôi cũng vừa mới hiểu ra.

Ý nghĩa miêu tả trên đó là: Chỉ sau khi đột phá trùng trùng vạn nan mới có thể khiến người trúng thuật thực sự sống lại!

Trở thành một con người hoàn chỉnh!

Và khi đó mới có cơ hội chạm tay vào trường sinh.” “Trường sinh?” Vu Đức chấn động: “Khoan đã!!

Chẳng phải Đạo Mộ Tiểu Hành Gia vừa nói là sẽ chết sao?

Chết trong vòng ba ngày?” “Không!” Tôn Đông Khánh lắc đầu:

“Tôi nghĩ Ôn Thao chắc hẳn đã lường trước được những việc này nên mới có miêu tả ở đây.

Ý nghĩa là: Chỉ có tiếp tục đi sâu vào Thủy Hoàng Lăng mới có cơ hội cứu chữa!

Nói cách khác, ông ta tin rằng trong Thủy Hoàng Lăng có trường sinh thuật!!

Có phương pháp trường sinh!” Những lời này không nghi ngờ gì là một quả bom hạng nặng!

Trước đó, lời đồn về trường sinh trong dân gian chỉ là chuyện phiếm, thậm chí mọi giả thuyết đều hư vô mờ mịt.

Nhưng Lưu Phỉ Phỉ chính là minh chứng sống động nhất, chứng minh Ôn Thao thực sự có thủ đoạn!

Thực sự có bản lĩnh!

Một khi ông ta đã khẳng định Thủy Hoàng Lăng có trường sinh, thì có lẽ sự thật đã tám chín phần mười!!

Tuy nhiên, một câu hỏi khác lại treo lơ lửng trên đầu mọi người, Phan Tông Bạch kinh ngạc hỏi: “Vậy nếu ông ta chắc chắn bên dưới có trường sinh, tại sao chính ông ta không đi sâu vào?” Tôn Đông Khánh đáp: “Thủ trát chỉ viết tới tầng này, phía sau không còn miêu tả tiếp nữa.

Vì vậy, tôi đoán tầng tiếp theo, tức là tầng thứ tám, e rằng sẽ khủng bố đến mức ngay cả ông ta cũng khó lòng chống chọi nổi!” Mọi người đồng loạt hít khí lạnh, sự sợ hãi đối với Thủy Hoàng Lăng càng lúc càng mãnh liệt.

Duy chỉ có Giải Phong là nheo mắt lại, không biết đang suy tính điều gì.

Cùng lúc đó trên màn hình livestream, khi Trần Thiên Nhiễm đang chạy nhanh về phía trước, bên tai vang lên tiếng thông báo của hệ thống: 【Đinh!

Chúc mừng ký chủ, tiến độ khám phá Thủy Hoàng Lăng đạt 40%, nhận được phần thưởng: Khôi Tinh Thích Đấu!】 Khôi Tinh Thích Đấu?

Kỹ năng chuyên thuộc của phái Bàn Sơn Đạo Nhân sao!

Trần Thiên Nhiễm hơi sững lại.

Thể thuật nguyên bản của anh là kế thừa từ Mạc Kim Giáo Úy, nhưng nếu luận về thể thuật, e rằng trong tứ đại môn phái đổ đấu, không ai có thể sánh ngang với Bàn Sơn Đạo Nhân.

Huống chi đây lại là Khôi Tinh Thích Đấu!

Mạnh đến mức khiến người ta phải phát chỉ!

Có thêm một quân bài tẩy, dây thần kinh căng thẳng trong lòng Trần Thiên Nhiễm cũng giãn ra đôi chút.

Con đường này kéo dài dằng dặc, tưởng chừng như đi mãi không thấy điểm dừng!

Nhưng ngay giây tiếp theo...

Ầm!!

Một bóng hình khổng lồ đột nhiên hạ xuống!!

Một người khổng lồ cao tới mười mấy mét!

Chặn đứng đường đi của anh như một bức tường vững chãi!!

“Đùa gì vậy...

To thế này sao??

Tôi đá một cước vào đó chắc cũng chẳng xi nhê gì quá?” “Gào!!!”

Cự nhân đột nhiên gầm nộ, cây búa khổng lồ trong tay đập mạnh xuống.

Ầm!!

Mặt đất rung chuyển như một trận động đất dữ dội!

Trần Thiên Nhiễm né tránh cực kỳ nguy hiểm.

May mắn là trước đó khi đối đầu với cơ quan nhân ngẫu Lỗ Ban, anh đã có kinh nghiệm chiến đấu với kẻ địch to xác, lập tức bắt đầu chạy vòng quanh để thả diều, quan sát mệnh môn của đối phương.

Chỉ khi tìm được điểm yếu mới có thể nhất kích tất sát!

Nếu không mọi nỗ lực chỉ là uổng phí.

Nhưng giây tiếp theo, cự nhân kia thế mà lại theo kịp động tác của anh, theo kịp cả tốc độ của anh!!

"Cái gì!!" Trần Thiên Nhiễm lại kinh ngạc lần nữa!!

"Mẹ nó chứ, phim ảnh đúng là lừa người mà!!

Cái gì mà kích thước càng lớn thì động tác càng chậm!!

Đúng là nhỏ mà có võ, đi chết đi!" Trong phòng livestream, các thủy hữu cũng kinh ngạc không thôi, ai cũng không lường được một cự nhân cao mười mấy mét lại có tốc độ ngang ngửa Trần Thiên Nhiễm.

Ngay cả Đạo Mộ Hành Gia cũng chấn kinh: 【Thế này thì chơi bời gì nữa??

Muốn thắng địch nhân thì ít nhất phải có một điểm mạnh hơn đối thủ, không thì đánh đấm kiểu gì!!

Sức mạnh, tốc độ đều bị nghiền ép rồi!

Màn này là ma quỷ gì vậy!】 Bên ngoài cửa tầng thứ bảy, Liễu

Tam vuốt râu chữ bát, nụ cười trên mặt không giảm: “Thú vị!

Chương 125

Thú vị!!

Không ngờ hắn lại qua được tầng hiểm nguy thứ nhất!!" "Tầng hiểm nguy thứ nhất?" Hứa Triết cầm trường côn tiến lại hỏi: "Ngươi rất hiểu về nơi này sao?" "He he," Liễu Tam cười nhìn đối phương: "Biết chẳng phải là chuyện bình thường sao?

Ngươi có muốn biết thêm không?" Hứa Triết lập tức lùi xa tên biến thái này: "Nói chuyện thì nói, còn sát lại gần đây nữa là ta cho ngươi thăng thiên luôn đấy!" "Chậc chậc chậc!!" Liễu Tam lắc đầu cảm thán: "Tiểu Triết Triết thật là hung dữ nha!!" "Hừ!" Hứa Triết hoàn toàn không có sắc mặt tốt, nếu không phải lệnh của chủ nhân, gã cũng chẳng muốn cùng tên này tiến vào Thủy Hoàng Lăng.

Tuy nhiên Liễu Tam cũng không có ý định giấu giếm mà nói: "Đây thực chất là một cuộc thí luyện, một cuộc thí luyện nhắm vào Trần Thiên Nhiễm!

Nếu hắn có thể thành công đánh bại và phá giải các cửa ải khó khăn trong này thì mới được coi là có tư cách tiếp tục đi sâu vào Thủy Hoàng Lăng!

Từ đó giành lấy trường sinh cho người trúng thuật, kéo dài thọ mệnh." "Khoan đã!!" Hứa Triết ngắt lời, gã dần nhận ra điều bất thường trong câu nói này, liền hỏi: "Trên đời thực sự có trường sinh sao?" "He he!" Liễu Tam cười hỏi: "Ngươi thấy có hay không?" Hứa Triết sững lại, sau đó hồi tưởng về vị chủ nhân bí ẩn kia, thọ mệnh của đối phương dường như rất dài.

Nghe đồn đã sống hàng mấy trăm năm, nhưng cụ thể là bao lâu thì không ai rõ.

“He he!” Liễu Tam giơ tay vỗ vai gã: “Đừng nghĩ nhiều quá Tiểu Triết Triết!!

Trên đời có trường sinh hay không không quan trọng, nhưng nếu trên đời toàn là kỳ nhân, thì sớm muộn gì cũng có ngày nghiên cứu ra trường sinh thuật pháp!

Cho nên, mấu chốt nhất vẫn là có tìm được Trần Thiên Nhiễm hay không!” Hứa Triết ngẩng đầu nhìn đối phương: “Ta không hiểu lắm, tại sao nhất định phải tìm hắn?

Hắn có gì đặc biệt?” “Huyết mạch!” Liễu Tam nhìn vào bóng hình đang quần thảo với cự nhân trên màn hình: “Hắn mang trong mình huyết mạch cực kỳ đặc biệt!

Và đó cũng là thứ mà chủ nhân cần!!” “Huyết mạch chi lực!!” Đồng tử Hứa Triết co rụt lại, gã đột nhiên nhớ tới hình xăm Kỳ Lân quỷ dị trên người Trần Thiên Nhiễm!

Mọi câu hỏi dường như bắt đầu được giải đáp từng chút một!!

Nhưng ngay khi họ đang trò chuyện, mặt đất đột nhiên bắt đầu rung chuyển!!

Một cảm giác áp bức khiến người ta không còn cảm nhận được bất kỳ niềm vui nào đột ngột trỗi dậy!!

Giây tiếp theo, biểu cảm trên mặt Liễu Tam dần trở nên cuồng nhiệt: “Ha ha ha!!

Yêu ma hiện thế!” Theo tiếng gào thét điên cuồng của Liễu Tam, mặt đất càng rung chuyển dữ dội hơn!

Luồng âm khí áp bức kia liên tục lan tỏa, bao trùm lên cơ thể con người!

Hứa Triết lộ vẻ khó chịu, tim đập thình thình, không dám tin đây là

chuyện gì: “Liễu Tam?

Bọn họ thả yêu ma ra sao?” “Ha ha ha ha,” cảm xúc của Liễu Tam lúc này đã đạt đến đỉnh điểm: “Thả ra rồi!!

Thành công rồi!!

Thành công rồi!!” “Vậy chẳng phải nó sẽ đuổi lên đây sao?” Hứa Triết lại nghi hoặc hỏi.

“Sẽ không đâu,” Liễu Tam lắc đầu: “Có lẽ người bên ngoài không rõ, nhưng chủ nhân từng nói với ta, yêu ma bị Thủy Hoàng phong ấn không phải là một loại sinh vật đơn thuần!

Mà là một sự thức tỉnh!!

Vạn quỷ phục tô!!” “Vạn quỷ... phục tô...” Hứa Triết lẩm bẩm, ánh mắt hiện lên vẻ chấn kinh đậm đặc!

Trên bầu trời Thủy Hoàng Lăng, từng lớp mây đen đã dày đặc như muốn đè bẹp cả thành phố!!

Theo tiếng nổ vang rền, một luồng ánh sáng trắng từ trong lăng mộ lao thẳng lên thương khung!!

Cảm giác quỷ dị tại thời khắc này trực tiếp bao trùm toàn thế giới!

Lúc này đây, bất kể là ai ở đâu cũng đều cảm nhận được một nỗi áp bức khó tả, dường như niềm vui đã hoàn toàn rời bỏ họ, trong cuộc sống chỉ còn lại những buồn phiền và cãi vã xảy ra thường xuyên hơn.

Đồng thời, tại những nơi con người ít lui tới, các cấm địa cũng đang dần hình thành, giống như hàng ngàn năm trước!

Giống như thời kỳ Thủy Hoàng chưa thống nhất lục quốc vậy!

Tại trung tâm giám sát của Thủ Vọng Nhân, mọi người đang bận rộn hỗn loạn!

“Báo cáo!!

Hướng Đông Nam xuất hiện khí tức dị thường!” “Báo cáo phía Tây cũng có!!” “Báo cáo phía Đông cũng có!!” “Báo cáo...!” “Báo cáo...!” Với tư cách là trụ cột, Bộ trưởng lúc này cũng đầy vẻ sầu não.

Từ khi Thủ Vọng Nhân thành lập đến nay, chưa bao giờ gặp phải chuyện gai góc thế này.

Họ có cả một hệ thống thiết bị kiểm trắc kỳ nhân, nên khi Thủy Hoàng Lăng có dị động, thiết bị đã phát hiện ngay lập tức.

Nhưng không ai ngờ sự việc lần này lại gây ra náo động khủng khiếp đến vậy, thậm chí đã vượt ra ngoài phạm vi kiểm soát của ông.

“Chết tiệt!!

Đám kỳ nhân chết tiệt này!!” Bộ trưởng tức giận đập mạnh xuống mặt bàn, ánh mắt không thể kiềm chế cơn thịnh nộ.

Vài giây sau, ông lấy lại bình tĩnh, phất tay ra lệnh: “Truyền lệnh xuống!!

Nhất định phải bắt bằng hết lũ tiểu nhân đang thâm nhập vào Thủy Hoàng Lăng!!

Còn Long Văn Ti?

Hừ!!

Làm việc bất lực!

Toàn bộ cách chức!” “Rõ!!” “Rõ!!” Nguy cơ bên ngoài không ngừng tăng cường, mà trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm vốn đang chiến đấu với cự nhân đột nhiên khựng lại, rồi bị đối phương đấm bay!

Bành!!

Khi va vào đống đá vụn, Trần Thiên Nhiễm chỉ cảm thấy cơ thể có một sự biến hóa kỳ lạ, giống như những thứ vốn bị ẩn giấu trong cơ thể mình lúc này được giải phóng vậy.

Cụ thể là chuyện gì anh không biết, chỉ biết thực lực hiện tại tuyệt đối tăng cường không ít!!

Anh thầm thôi diễn tính quẻ trong lòng, giây tiếp theo liền trừng lớn mắt: "Nguy?" Trần Thiên Nhiễm không phải đang bói cho bản thân, mà là đo lường tình hình kỳ lạ vừa rồi, kết quả lại hiển thị một chữ Nguy, điều này càng khiến anh cảm thấy mờ mịt, đồng thời ẩn ẩn đoán được thế giới này e là đang xảy ra biến hóa kinh khủng gì đó.

So sánh ra thì có lẽ ở trong Thủy Hoàng Lăng này còn an toàn hơn một chút.

"Gào!!" Không đợi anh thôi toán thêm, đợt tấn công của cự nhân lại ập đến!

Bành!!

Trong phòng livestream, các thủy hữu sớm đã sợ đến mức tay chân run rẩy: 【Mẹ nó chứ!!

Trần cẩu không lẽ sắp bị đánh chết thật sao?

Không phải chứ?

Không phải chứ?】【Thấy quỷ rồi!!

Cái này quá khủng bố!

Sát thương của cự nhân này quá mạnh!】【Toang rồi!

Toang rồi!!

Trần cẩu mà bại thì Phỉ Phỉ...

Phỉ Phỉ chẳng phải là tiêu đời sao??】Ngay khi họ đang bàn tán,

có vài thủy hữu lại nhắn tin đầy kỳ quặc: 【Anh em ơi, mọi người có cảm thấy thời tiết hôm nay áp bức đặc biệt không??

Tôi rõ ràng đi tìm thú vui mà sao không thể vui nổi!】 【Ơ?

Tôi cũng cảm thấy vậy, vừa vào quán bar, vốn dĩ phải là tiếng cười nói, hôm nay ai nấy đều mặt mày ủ rũ như đưa đám, đứa nào đứa nấy mặt dài như mặt ngựa, chẳng thú vị gì cả!】 【Đừng nói nữa, con gái tôi hôm nay thi được một trăm điểm, vốn dĩ đang vui, thế mà nãy vừa mới khóc xong, nói là mình nỗ lực vẫn chưa đủ!

Cảm xúc tiêu cực tràn ngập luôn á!】 Những dòng bình luận tương tự mọc lên như nấm sau mưa, dần dần có rất nhiều người bắt đầu nhận ra trạng thái cổ quái này: 【Anh em ơi!

Mọi người nói xem rốt cuộc là chuyện gì vậy?

Tại sao lại có tình huống như thế?】 【Tê!!

Tôi cảm giác chuyện này có gì đó rất kỳ quái!

E là có chuyện lớn sắp xảy ra rồi!!】 【Đừng nói nữa!!

Đừng nói nữa!!

Đêm hôm khuya khoắt bàn mấy cái này làm tôi thấy chẳng vui vẻ gì rồi!!】 Mặc dù mọi người đang thảo luận xôn xao, nhưng Đạo Mộ Hành Gia vốn rất hay xuất hiện lần này lại im hơi lặng tiếng, giống như đã biến mất hoàn toàn.

Điều này khiến không ít thủy hữu thất vọng, dù sao kiến thức của đối phương cũng rất uyên bác!

Biết đâu ông ta lại biết ngọn nguồn ở đâu!

Chương 126

Nhưng giờ không tìm thấy người, cũng chẳng còn cách nào.

Tại Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, họ vốn đang ở Ly Thành, ngay gần Thủy Hoàng Lăng.

Sau khi cảm nhận được bầu không khí áp bức đó, Vu Đức thốt lên: "Yêu ma ra rồi!!

Đây nhất định chính là yêu ma trong Giả Thiên Lâu!!" Phan Tông Bạch nghi hoặc: "Cục trưởng!

Yêu ma rốt cuộc là cái gì?

Quái vật ăn thịt người sao?" "Không!!" Vu Đức lắc đầu: "Chắc chắn không chỉ như vậy, không đơn giản thế đâu.

Yêu ma hẳn là một tồn tại khủng bố hơn nhiều!

Nó sẽ dẫn đến một thời loạn thế giáng lâm!

Và đây chính là mục đích của Thập Tam Tặc!

Thanh tẩy nhân loại bình thường!!" "Hừ!" Giải Phong lạnh lùng hừ một tiếng: "Đây chính là chuyện do đám kỳ nhân các ngươi gây ra!!

Vì chủng tộc của các ngươi mà không tiếc hy sinh chúng ta sao?

Ha ha, đúng là kế hay mà!!

Ha ha ha!" Vu Đức không nói gì, tuy chuyện này không liên quan trực tiếp đến ông, nhưng ông cũng là một kỳ nhân!

Lúc này Giải Phong nhận được một cuộc điện thoại, biết được thông tin từ tổng bộ, liền quay đầu nói: "Người của chúng ta đã đến Thủy Hoàng Lăng!!

Tất cả những kẻ tiểu nhân đều sẽ bị bắt giữ!

Giết không tha!!" Giọng ông ta vô cùng kiên định, ánh mắt bừng bừng lửa giận: "Kỳ nhân, không thể đứng trên người bình thường được!" Giọng nói của Giải Phong hùng hồn mạnh mẽ, khiến những người xung quanh đều im lặng.

Họ hiểu rằng lúc này nói gì cũng không còn quan trọng, sự hiện thế của yêu ma đã nói lên tất cả: Thế giới này sắp loạn rồi!

Còn Long Văn Ti bọn họ đã không giữ vững được cái vũng nước đục giang hồ này.

Long Văn Ti sắp gặp chuyện lớn rồi!!

Vu Đức trong lòng cũng hơi run rẩy.

Bên ngoài đạo động, sắc mặt Đổng Thân không nghi ngờ gì là khó coi nhất.

Ông ta là Phó Ti trưởng Long Văn Ti, càng hiểu rõ sự việc này bùng phát sẽ mang lại hậu quả như thế nào.

Lúc này trên không trung đã có vài chiếc trực thăng xuất hiện, những chiến sĩ thân hình vạm vỡ lần lượt nhảy xuống!

Họ như những quả pháo đạn lao thẳng xuống khu rừng, tạo ra từng lớp bụi mù mịt!

"Đội một Thủ Vọng Nhân đã đến hiện trường!" "Đội hai Thủ Vọng Nhân đã đến hiện trường!" "Đội ba...!" "Đội bốn...!" Theo từng tiếng báo số, ngày càng nhiều tráng hán với thể hình lực lưỡng xuất hiện trong rừng, nhanh chóng tiến về phía đạo động!

Sắc mặt Đổng Thân rất tệ, hiện trường đang ở thời điểm then chốt để phá giải bình chướng, nếu bị gián đoạn thì coi như công cốc!

Ai cũng không biết trong Thủy Hoàng Lăng sẽ xảy ra chuyện gì!

Nếu đám mãng phu này trực tiếp cho nổ Thủy Hoàng Lăng thì Trần Thiên Nhiễm và những người bên trong chỉ có con đường chết!

Sức người cuối cùng cũng không thể kháng lại sức mạnh của tự nhiên!

Thủy Hoàng Lăng sau khi sụp đổ có thể dễ dàng đè chết một Tông sư!

Huống chi những người bên trong còn chưa đạt tới cảnh giới Tông sư!

Đổng Thân quay đầu nhìn Tiền Đức Lập, đối phương lập tức hiểu ý, bước tới hét lớn: "Long Văn Ti!

Ngự địch!!!" Một tiếng lệnh ban xuống!

Phàm là những kỳ nhân tiên thiên bẩm sinh đều bộc phát năng lực thiên phú!

Uy áp khủng bố quét sạch toàn trường!

Dù phía đối diện là Thủ Vọng Nhân đã được cải tạo gen, thậm chí thực lực đều ở mức tiên thiên trở lên, nhưng đối mặt với chiến lực này, họ đều tỏ ra do dự, thậm chí là bị chấn nhiếp!

Kỳ nhân rốt cuộc vẫn là kỳ nhân!

Sự cường đại của họ không phải là thứ thuốc gen gì đó có thể sánh nổi!

Dù họ có tiêm bao nhiêu thuốc đi chăng nữa, nhưng những kỳ nhân với thân hình mảnh khảnh vẫn có thể dùng năng lực kỳ đặc xuyên thấu cơ thể họ!

Cho đến giây tiếp theo, một giọng nói cứng cỏi vang lên tại đây: "Đổng Thân?

Ngươi định cậy binh tự trọng, muốn tạo phản sao?" Đổng Thân ở

cửa đạo động nghe vậy liền lạnh lùng cười: “Ha ha!

Đừng có chụp mũ cho ta!!

Đợi ta phá xong bình chướng này!

Các người muốn vào Thủy Hoàng Lăng thì cứ việc vào!!” Giọng nói cứng cỏi kia rơi vào im lặng ngắn ngủi, sau đó vang lên: “Được!” Trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm không tiếp tục thôi diễn nữa, mà khi đối mặt với cú đấm của cự nhân, anh chọn cách né tránh trong nháy mắt!

Bành!!

Cú đấm nện xuống, bụi đất tung mù, còn Trần Thiên Nhiễm đã cầm Nhược Sương trong tay, ép ra tiềm năng của bản thân, lao nhanh tới trước, dùng Từ thị kiếm pháp liên tục chém vào hai chân cự nhân.

So với điểm yếu ở cổ thì thà đi hạn chế hành động của đối phương còn hơn!

Nhờ cơ thể lại được cường hóa thêm một phần, tốc độ của Trần Thiên Nhiễm dần khiến cự nhân không theo kịp.

Mỗi lần đối phương giơ tay định bắt lấy, cũng chỉ bắt được vệt hồng quang do Trần Thiên Nhiễm để lại trong không khí.

Bành bành bành!!

Từng cú đấm liên tiếp nện xuống!

Nhưng không còn cách nào trúng được Trần Thiên Nhiễm nữa!

Ngược lại, hai chân của nó đã bị chém đứt lìa!!

“Phá!!!” Trong tiếng hét lớn!

Cự nhân đổ rầm xuống đất!

Bành!

Khắc tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm không hề do dự, nhảy vọt lên, thu lại Nhược Sương, rút ra Hắc Kim Cổ Đao, đao mang khủng bố lập tức giáng xuống!!

Ầm!!

Một đao!

Đoạn đầu!

Máu tươi phun trào tứ phía!

Mặt đất rung chuyển!!

Còn Trần Thiên Nhiễm thì cảm nhận được trong cơ thể lại xuất hiện một lớp màng mỏng ẩn ẩn có dấu hiệu bị phá vỡ.

"Thực lực lại sắp thăng cấp sao?" Anh không dám chậm trễ, lập tức ngồi xếp bằng nhập định, bắt đầu điều động khí lực để trùng kích.

Hiện tại Trần Thiên Nhiễm không có quá nhiều thời gian nghỉ ngơi, chỉ có thể tranh thủ từng giây.

Thực lực càng mạnh, anh mới càng có cơ hội cứu Lưu Phỉ Phỉ!!

Nhưng trong quá trình anh đột phá, một bóng hình thướt tha xuất hiện, suýt chút nữa làm các thủy hữu chết lặng: 【Hả?

Gì vậy??

Đó là ai?

Váy nhu thời Đường??

Đây là Phỉ Phỉ đúng không?

Là Phỉ Phỉ không sai chứ?】【Khoan đã!!

Phỉ Phỉ gì chứ!

Chương 127

Đây rõ ràng là người trong quan quách mà!】【Tê!!

Đợi chút!

Không đúng, anh em ơi!

Đây chính là Phỉ Phỉ!

Còn nhớ lời Đạo Mộ Hành Gia nói không, họ có thể dung hợp với nhau!】【Đúng vậy!

Nếu nói Phỉ Phỉ và người trong quan quách đã hoàn toàn dung hợp thì cô ấy mặc váy nhu cũng chẳng có vấn đề gì!】【Nhưng sao tôi thấy thần sắc của Phỉ Phỉ này hơi lạ?

Không giống thần tiên tỷ tỷ trong ấn tượng của tôi chút nào!】【Quá kỳ lạ!

Thật sự quá kỳ lạ!!】Tại Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy, mọi người cũng bị cảnh tượng trên màn hình làm cho ngơ ngác.

"Đây là Lưu Phỉ Phỉ?

Thực sự là Lưu Phỉ Phỉ sao?" Phan Tông Bạch liên tục hỏi.

Nhưng Vu Đức ở bên cạnh lại lắc đầu: "Không!!

Đây chắc chắn không phải!

Chỉ cần nhìn thần sắc là biết có gì đó không đúng!" Tôn Đông Khánh cũng tán đồng: "Vì cửa này là một loại khảo nghiệm, nên Lưu Phỉ Phỉ này e rằng cũng là một phần trong khảo nghiệm đó.

Còn có vượt qua được hay không thì phải xem bản thân Trần Thiên Nhiễm rồi!" "Hừ, ác mộng sao?" Giải Phong lộ rõ vẻ khinh miệt: "Thứ này nếu chúng ta gặp phải thì cứ trực tiếp dùng nắm đấm

mà đập nát!!

Làm gì có nhiều rắc rối như vậy!" Ngay lúc đó trên màn hình livestream, Lưu Phỉ Phỉ chậm rãi đi đến trước mặt Trần Thiên Nhiễm.

Cô không ôm lấy cổ anh như trước mà từ sau lưng từ từ rút ra một con dao găm, chậm rãi đâm về phía cổ anh!!

Đinh!!!

Đột nhiên!

Trần Thiên Nhiễm đang nhập định mở choàng mắt, trong chớp mắt nhặt lấy Hắc Kim Cổ Đao trên đất, dùng thân đao đỡ lấy cú đột kích này!!

Đồng thời, khí thế trên người anh cũng tăng vọt trong nháy mắt!!

Ầm!!!

Đột phá!

Đại Sư Cảnh kỳ nhân trung kỳ!!

Đây là một loại sức mạnh khiến anh cảm thấy sảng khoái hơn, lúc trước khi chiến đấu với cự nhân vẫn còn đôi chút chưa thuần thục, nhưng giờ nếu tái chiến, anh e rằng có thể đánh sòng phẳng với đối phương!

Có điều khi nhận ra người trước mặt là Lưu Phỉ Phỉ, cả người anh liền rơi vào trạng thái ngẩn ngơ: "Phỉ Phỉ?" Vút!!

Đáp lại anh không phải là giọng nói ngọt ngào của Lưu Phỉ Phỉ mà là đòn đột kích của dao găm!

Keng!!

Hắc Kim Cổ Đao vung lên, một lần nữa đỡ lấy đòn tấn công, nhưng đòn tấn công của Lưu Phỉ Phỉ không hề dừng lại mà bộc phát

một cách mãnh liệt hơn!!

Keng keng keng!!

Binh khí của hai bên va chạm tóe lửa!

Mà đòn tấn công của Lưu Phỉ Phỉ lại càng lúc càng nhanh!

Tốc độ của Lưu Phỉ Phỉ rất nhanh, giống như một NPC có thể điều chỉnh theo thực lực của người chơi vậy, bất kể Trần Thiên Nhiễm bộc phát sức mạnh hay tốc độ thế nào, cô đều có thể dễ dàng bắt kịp.

Trong chốc lát, hai bên rơi vào thế giằng co!

Điểm mấu chốt nhất là Trần Thiên Nhiễm hoàn toàn không dám mạo muội dùng toàn lực, anh hiện tại vẫn chưa thể phán đoán được người trước mặt rốt cuộc là ai.

Là Lưu Phỉ Phỉ, hay là tiền thân của cô, hay nếu giết chết người trước mặt thì sẽ có ảnh hưởng gì tới Lưu Phỉ Phỉ?

Có chết không?

Nếu như vậy thì không thể giết!

Nhưng muốn hàng phục thì độ khó sẽ tăng vọt theo đường thẳng!

Trong lúc suy tính, đòn tấn công của Lưu Phỉ Phỉ đối diện càng thêm tấn mãnh, khiến Trần Thiên Nhiễm cảm thấy hơi đuối sức.

"Rốt cuộc là chuyện gì thế này." Anh thầm mắng một câu, rồi ý nghĩ xoay chuyển nhanh chóng, Hắc Kim Cổ Đao mạnh mẽ vung ra!

Bành!!!

Đao này anh đã thúc động huyết mạch Kỳ Lân trong cơ thể, hình xăm Kỳ Lân hung tợn không ngừng phun ra hỏa diễm, mang lại sức mạnh giúp Trần Thiên Nhiễm đánh lui Lưu Phỉ Phỉ chỉ sau một đao!

Khoảng cách giữa hai bên được kéo giãn mười mét!

Khoảng cách này đủ để Trần Thiên Nhiễm có thời gian thi triển Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để thôi toán chi tiết nhất!

"Chân..." Nhưng khi anh vừa lẩm bẩm được vài câu chú thuật, thậm chí còn chưa dứt lời thì Lưu Phỉ Phỉ đã áp sát!

Tốc độ của cô cũng ngày một nhanh hơn, giống như liên tục tăng tốc để giết chết Trần Thiên Nhiễm vậy!

Con dao găm trong tay cô lướt qua bóng tối, nhắm thẳng cổ anh!

"Xin lỗi!" Trần Thiên Nhiễm xin lỗi trước, sau đó thi triển năng lực mới vừa nhận được!

"Khôi Tinh Thích Đấu!" Bành!!

Đột nhiên anh xoay người tung một cước, sức mạnh lớn đến mức có thể sánh ngang với sức công phá diện hẹp của Phát Khâu Song Chỉ.

Nhưng Phát Khâu Song Chỉ suy cho cùng vẫn là một môn chuyên dùng để phá giải cơ quan, so với năng lực chiến đấu thực thụ như Khôi Tinh Thích Đấu thì vẫn còn kém xa.

Cú đá này khiến Trần Thiên Nhiễm cảm nhận được thể thuật của Bàn Sơn Đạo Nhân mạnh tới mức nào, trước đây anh chiến đấu không hề có bài bản, nhưng cái hay của Khôi Tinh Thích Đấu là điều động cơ bắp, điều động toàn thân khí lực, dùng cái giá nhỏ nhất để bộc phát sức mạnh lớn nhất!

Đây chính là phương thức tấn công có phương pháp!

Khoảng cách hai bên lập tức giãn ra hơn ba mươi mét, và lần này Trần Thiên Nhiễm cuối cùng cũng có cơ hội tiếp tục thôi diễn!

Trong phòng livestream, sự xuất hiện của Lưu Phỉ Phỉ đã làm bùng nổ mọi bình luận: 【Móa!!

Đây là Phỉ Phỉ sao?

Ngầu quá!!

Ngầu quá đi!!

Đỉnh thật sự!!

Thế mà có thể đánh ngang ngửa với Trần cẩu luôn!】【Tê!!

Thật không đơn giản!

Không đơn giản chút nào!

Đúng là thần tượng của tôi có khác!】【Dù vậy tôi vẫn muốn Trần cẩu mau cứu Phỉ Phỉ ra, nhưng mà nói thật thì tôi lại càng muốn xem Phỉ Phỉ đập Trần cẩu hơn!!】【Tê!!

Sở thích của lầu trên sao giống tôi thế nhỉ!】Lúc này, Đạo Mộ Hành Gia cũng gửi một dòng bình luận:【Anh em ơi, đây không phải chuyện tốt lành gì đâu!

Tôi vừa hỏi tiền bối nhà mình, ông ấy nói Lưu Phỉ Phỉ này không phải là Lưu Phỉ Phỉ thật, nhưng mùi hương hay các phương diện khác, thậm chí ngay cả trong thôi diễn cũng có độ tương đồng cực cao với Lưu Phỉ Phỉ.

Trong tình huống này, đối mặt với Lưu Phỉ Phỉ, Trần Thiên Nhiễm có thể sẽ trực tiếp phán đoán đối phương chính là Lưu Phỉ Phỉ thật, một khi phán đoán sai lầm thì có lẽ tầng này anh ta thua chắc rồi!】Câu nói này khiến toàn trường ngẩn ngơ, ai cũng không ngờ lại có tình huống này.

Mà lúc này trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm rõ ràng đang thôi toán, càng thôi toán chân mày anh càng nhíu chặt.

Liễu Tam đang đứng ở cửa tầng thứ bảy thấy cảnh này cũng cười khẽ lắc đầu: "Tiểu Triết Triết, ngươi nghĩ hắn có thể thôi toán ra thật

giả không?" "Không rõ," Hứa Triết cau mày nhìn màn hình, cũng cảm thấy vô cùng khó khăn.

Nếu như mùi hương và mọi phương diện đều giống hệt nhau thì còn chỗ nào để phân biệt?

Điều này căn bản là không thể làm được!!

Nhưng lúc này Liễu Tam lại cười nói: "Ta nghĩ Trần tiểu ca có thể!" "Hử?" Hứa Triết ngạc nhiên quay đầu: "Lý do?" "Không rõ," Liễu Tam vuốt râu lắc đầu: "Không rõ, nhưng trong thâm tâm ta có một dự cảm, hắn nhất định có thể làm được!" "Hoang đường!" Hứa Triết lập tức đảo mắt trắng dã, hoàn toàn không muốn quan tâm tới ý kiến của đối phương.

Cái gì mà nhất định làm được?

Thật là phi lý!

Chương 128

“Chẳng lẽ ngươi muốn nói trình độ phong thủy của hắn đã đạt tới cảnh giới Tông sư?

Nếu không thì làm sao có thể làm được!” “He he,” Liễu Tam cười: “Tiểu Triết Triết, ngươi vẫn quá coi thường Trần tiểu ca rồi!

Hắn rất giỏi tạo ra bất ngờ đấy!!

Mặc dù cũng có thể là kinh hãi!” “Vô vị!” Hứa Triết quay mặt đi, hoàn toàn không muốn đáp lời, còn ánh mắt của Liễu Tam thì thủy chung vẫn dán chặt vào màn hình livestream.

Cùng lúc đó, sau khi Trần Thiên Nhiễm giãn ra đủ khoảng cách, anh cũng đã thôi toán vài lần, trong quá trình này anh kinh ngạc phát hiện đối phương chính là Lưu Phỉ Phỉ!

Nhưng nếu là Lưu Phỉ Phỉ, thì cô lại mang lại cho anh một cảm giác hoàn toàn không phải.

Nhất thời điều này khiến anh có chút không hiểu mô tê gì!

Hoàn toàn không biết phải làm sao.

Giết?

Hay không giết?

CPU não bộ của anh đang vận hành điên cuồng!

Trong lúc đó, Lưu Phỉ Phỉ đang trong trạng thái điên cuồng lại tấn công một lần nữa: “Hát!!!” Con dao găm trong tay lại nhắm thẳng cổ Trần Thiên Nhiễm mà tới!

Chiêu nào chiêu nấy đều là đòn chí mạng!!

Đối mặt với đòn này, Trần Thiên Nhiễm buộc phải thúc động

huyết mạch Kỳ Lân một lần nữa, bộc phát sức mạnh mạnh nhất, vung Nhược Sương lên chống đỡ!

Lưu Phỉ Phỉ hiện tại, nếu xét về chiến lực thì đã ngang ngửa với cự nhân!

Thậm chí qua vài hiệp đấu này, Trần Thiên Nhiễm cũng nhận ra manh mối, chỉ cần anh do dự một khắc, Lưu Phỉ Phỉ sẽ mạnh lên một chút!

Cho đến cuối cùng khi anh hoàn toàn không còn sức chống đỡ!!

Anh lộ vẻ khó khăn, mồ hôi trên trán rịn ra từng hạt.

Đột nhiên!!

Trong não bộ Trần Thiên Nhiễm hiện về một giọng nói: ...Cô ấy đang đợi anh ở Từ phủ!!

Đúng rồi!!

Chính là câu nói này!!

Ở Từ phủ!!

Đây mẹ nó có phải Từ phủ đâu!

Ngay lập tức!

Mọi thứ sáng tỏ, Trần Thiên Nhiễm nghiến chặt răng, khí lực toàn thân lại bùng nổ: "Phỉ Phỉ nhà tôi không có bạo lực như cô đâu!!

Cút!!!" Bành!!

Từ thị kiếm pháp bộc phát, trong khoảnh khắc đã áp chế đối phương!

Kiếm khí phiêu đãng, ép Lưu Phỉ Phỉ lùi bước liên tục, nhưng vài giây sau chiến lực của đối phương lại tăng lên.

Có điều đối mặt với thế tấn công của Từ thị kiếm pháp, vẫn chưa

đủ xem!

Cán cân thắng lợi dần nghiêng về phía Trần Thiên Nhiễm, nhưng chính lúc này, một giọng nói dịu dàng thầm thì phát ra từ miệng đối phương: "Tiểu ca!!

Tiểu ca!!

Cứu em!!" Câu nói này vừa thốt ra, tốc độ vung kiếm của Trần Thiên Nhiễm chậm lại một chút, ý nghĩ lại vận hành điên cuồng!

Các thủy hữu trong phòng livestream càng thêm ngẩn ngơ: 【Chuyện gì vậy?

Rốt cuộc là thế nào?

Không phải nói cô ta là giả sao?

Sao vẫn gọi Tiểu ca được?】【Phi lý!!

Đạo Mộ Hành Gia đâu?

Chuyện này là sao?

Giải thích đi chứ!

Chuyện này mà không giải thích rõ là to chuyện rồi!!】【Hay thật!!

Không lẽ đây chính là Lưu Phỉ Phỉ!

Chỉ là bị trúng tà thôi?

Có khả năng này không nhỉ?】 Bình luận sôi sục như mưa bão, ngay sau đó một bình luận ghim lại hiện lên: 【Đạo Mộ Hành Gia: Tôi cũng vừa hỏi tiền bối nhà mình!

Ông ấy nói loại hàng giả này thực chất là vì sắp chết tới nơi nên mới dùng cách này để ứng phó!!

Nếu Trần Thiên Nhiễm không thể phân biệt thật giả trong tình

huống này, thời gian kéo dài càng lâu thì thực lực của hàng giả sẽ tăng càng nhanh, cho đến khi hoàn toàn nghiền nát Trần Thiên Nhiễm!

Và giết chết anh ta!!】 Các thủy hữu lại kinh ngạc không thôi, ánh mắt đầy vẻ sợ hãi, không ngờ cửa này lại khó qua đến thế!

Dù sao đối mặt cũng là bạn đồng hành đã cùng vào sinh ra tử.

Trong tình huống không biết thật giả, hoàn toàn bị bó tay bó chân!

Nhưng giây tiếp theo trên màn hình livestream, sau một thoáng ngẩn ngơ ngắn ngủi, Trần Thiên Nhiễm lại không hề do dự vung trường kiếm ra!!

"Chết!!!" Anh như sát đỏ mắt, điên cuồng dồn dập tấn công, khiến Lưu Phỉ Phỉ giả càng lúc càng khó đối phó!

Nhưng ngay giây tiếp theo, cô ta lại bộc phát sức mạnh mạnh mẽ hơn!!

Chiến lực hai bên lại rơi vào thế giằng co, chỉ có điều lần này Trần Thiên Nhiễm lại nở nụ cười: "Đến giờ rồi!" Lưu Phỉ Phỉ giả nghiêng đầu, không hiểu ý nghĩa trong lời nói của đối phương cho đến khi trận pháp phong thủy hiện lên dưới đất!

Ầm!!

Một luồng lực lượng vô hình và kinh khủng ngay lập tức tràn ngập nơi này!

Và trong một nhịp thở, Lưu Phỉ Phỉ giả đã bị áp chế!

Còn Trần Thiên Nhiễm thì ngay lúc này tung ra một cú đá!

Khôi Tinh Thích Đấu!

Bành!!

Dưa hấu nổ tung!

Máu tươi văng tung tóe!

Những người nhát gan trong phòng livestream đều theo bản năng che mắt lại, nhưng cũng vì hình ảnh quá chân thực nên rất nhiều người không ngừng đặt câu hỏi: 【Đây là giả đúng không??】 【Này này này?

Đừng có lát nữa quay xe bảo tôi đây là thật nha!!】 【Sao tôi lại có dự cảm bất lành nhỉ?

Rốt cuộc là thật hay giả vậy??】 Trong phút chốc ngay cả Đạo Mộ Hành Gia cũng không lên tiếng nữa, một cảm giác khó tả bắt đầu lan tỏa tại hiện trường.

Trần Thiên Nhiễm không dám chậm trễ, thân hình lóe lên, trong chớp mắt đã tiếp cận Từ phủ và tung cú đá tung cửa bay ra!

Hiện ra trước mắt chính là Lưu Phỉ Phỉ đang ngồi trên ghế thái sư, rơi vào trạng thái hôn mê!

Khắc này, trái tim đang treo lơ lửng của anh rốt cuộc cũng dần hạ xuống, nhưng bên tai anh lại vang lên một giọng nói: "Ngươi và hắn giống nhau, đều tàn nhẫn như vậy!" Cảm xúc của Trần Thiên Nhiễm bình ổn, không buồn hỏi đó là ai, dù sao câu nói này cũng không phải lần đầu nghe thấy!

Bí mật thì cứ để chính mình đi tìm vậy!

Để đám người này trả lời thì hơi tốn sức.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, bóng ma tại hiện trường bắt đầu chuyển hoán!

Mọi sự vật thời Đường đều biến mất, Lưu Phỉ Phỉ cũng lảo đảo sắp ngã xuống đất.

Trần Thiên Nhiễm nhanh tay lẹ mắt tiến lên ôm lấy cô vào lòng,

cảm giác quen thuộc khiến anh thấy yên tâm hơn đôi chút.

Vốn dĩ anh mới là người đáng thương nhất, cho đến khi gặp được Lưu Phỉ Phỉ, cô gái có thể mang lại ánh sáng cho anh.

Chương 129

Nói cho cùng, hai người cũng có nhiều điểm tương đồng, có lẽ chính cái duyên này đã khiến họ cùng tham gia show hẹn hò.

Trần Thiên Nhiễm cúi đầu nhìn Lưu Phỉ Phỉ đang hôn mê trong lòng, đôi môi hồng nhuận của cô khiến nội tâm anh hơi rạo rực, động tác ôm ấp giữ mãi một lúc lâu.

Các thủy hữu trong phòng livestream thì tức nổ mắt: 【Này?

Này?

Anh đang làm gì thế?

Tôi hỏi anh đang làm gì thế?

Anh nhìn chằm chằm vào môi Lưu Phỉ Phỉ định làm gì!!】【A!

Tên khốn!

Nếu anh còn là người thì anh quay đầu đi chỗ khác đi!

Tên khốn!】【Trần cẩu!

Nếu anh dám hôn xuống thì anh xong đời rồi!!

Anh chết chắc rồi!!】【Không được!

Không được!!

Đó là Phỉ Phỉ của tôi!

Phỉ Phỉ của tôi!

Anh không được làm thế!!

Anh phải làm người đi chứ!

Trần cẩu!】Tiếng than khóc vang lên khắp phòng livestream cho

đến khi Lưu Phỉ Phỉ được ôm trong lòng từ từ mở mắt, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

Cô nhìn Trần Thiên Nhiễm với vẻ hơi thẹn thùng: "Anh... anh... em... sao em lại..." "À!" Trần Thiên Nhiễm nghe vậy lập tức hiểu ý đối phương, sau đó ôm càng chặt hơn!

"A..." Lưu Phỉ Phỉ rất ngạc nhiên không biết khả năng hiểu của đối phương sai lệch chỗ nào!

Câu nói vừa rồi của mình là ý đó sao??

Tuy nhiên, cảm giác được ôm cũng không tệ!

Cũng chính vì vậy, thủy hữu trong phòng livestream tức nổ mắt lần thứ hai!

Tiếng khóc than rền trời, thi nhau gào thét rằng Phỉ Phỉ của ngày xưa không quay lại nữa rồi!

Hoàn toàn không quay lại được nữa!

Việc xử đẹp Trần cẩu phải đưa vào lịch trình ngay lập tức!

Trong lúc hai người đang tình tứ, các thủy hữu bắt đầu mỉa mai: 【Không phải chứ?

Đang đi đào mộ tử tế mà các người làm cái gì vậy?

Thật sự tưởng mình đang quay show hẹn hò à!】【Tên khốn!

Trần cẩu!

Làm ơn đi anh là kẻ trộm mộ mà!!

Đào mộ cho tử tế đi!

Đừng có nhi nữ tình trường!

Anh không nắm giữ được đâu!

Để đó cho tôi!】【Đúng thế!

Tình cảm chỉ tổ vướng chân anh thôi, không nắm giữ được đâu Trần cẩu!!】 Giữa đống bình luận đó, Lưu Phỉ Phỉ đột nhiên nhớ ra điều gì đó, lên tiếng: “Vừa nãy hình như em đang chiến đấu với anh à?

Hay là đang nằm mơ?

Sao mà... chân thực thế, anh... anh hung dữ lắm luôn!

Cứ như nhất định phải giết em vậy!” “Hử??” Trần Thiên Nhiễm sững lại, nhớ lại câu gọi Tiểu ca của hàng giả lúc trước.

Không lẽ đúng là Lưu Phỉ Phỉ đã gọi sao?

Thế thì chuyện mình đá nát đầu cô ta chẳng lẽ hoàn toàn không giấu được sao??

Mẹ kiếp!!

Kịch bản cẩu huyết gì thế này!

“Khụ!

Khụ!” Trần Thiên Nhiễm khẽ ho vài tiếng, lắc đầu nói: “Em chắc chắn là đã nằm một giấc mơ rất dài, mơ thì thường ngược lại mà!

Sao anh có thể hung dữ với em được?

Sao anh có thể muốn giết em chứ?

Cho dù đối mặt với em giả, anh cũng không nỡ ra tay!” “Không!!” Lưu Phỉ Phỉ lập tức đứng dậy, lắc đầu nói: “Nếu anh phán đoán đó là em giả!

Nhất định phải ra tay đấy!!” “Không được, anh không nhẫn tâm đâu,” Trần Thiên Nhiễm lắc đầu, mặt đầy vẻ khó xử và khổ sở.

Điều này khiến Lưu Phỉ Phỉ càng thêm lo lắng: “Không được đâu!

Không được đâu!!” Cô sốt sắng: “Anh nhất định phải ra tay!

Nếu không người bị hại sẽ là anh đấy!!” Trần Thiên Nhiễm lập

tức cảm động, quyết định sẽ vĩnh viễn giấu kín chuyện mình đá nổ đầu đối phương!!

Đứa nào dám bép xép là anh xử đẹp luôn!!

Những lời này của anh khiến các thủy hữu rơi vào trạng thái ngơ ngác ngắn ngủi, ngay sau đó là những tiếng gầm nộ như sấm sét bùng nổ: 【Móa?

Trần cẩu?

Anh đúng là cẩu thật mà!!】【Giỏi lắm!!

Đúng là mở mắt nói điêu mà!!】【Nói dối không chớp mắt luôn hả??

Anh đúng là một diễn viên thực thụ!】【Vạn vạn lần không ngờ tới, Trần cẩu thế mà lại có thể cẩu đến mức này cơ đấy!!!】【Hay lắm!!

Tôi đã chuẩn bị sẵn sàng ghi màn hình rồi!

Chờ đấy!

Trần cẩu!

Anh tiêu đời rồi!

Anh hoàn toàn tiêu đời rồi!!】【Ngày anh ra ngoài cũng là ngày Lưu Phỉ Phỉ xử anh!】【Đúng không hổ là Tra nam Trần mà!!

Không giết anh ta ngàn lần tôi thấy không xứng với Lưu Phỉ Phỉ!】Sau khi Trần Thiên Nhiễm thoát hiểm thành công, mọi người trong Cục Điều tra Dân gian Phong Thủy cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Phù," Phan Tông Bạch cảm thán: "Cuối cùng cũng qua rồi!!

Cuối cùng cũng qua rồi!!" Tôn Đông Khánh lên tiếng: "Tuy nhiên vẫn chưa thể vui mừng quá sớm, nguy cơ ở tầng tiếp theo e rằng vô

cùng khó chống đỡ, muốn thực sự vượt qua e là cần không ít vận may!" Mọi người nhớ lại tình huống ghi trong thủ trát của Ôn Thao, chỉ viết đến tầng thứ bảy là hết sạch.

Ngụ ý đằng sau đó ai nấy đều cho rằng tầng thứ tám độ khó quá cao, đến mức ngay cả Ôn Thao cũng khó lòng địch nổi!!

Đó chính là chỗ khó khăn!

Chương 130

Ngay khi tâm trạng mọi người lại trầm xuống, Giải Phong lên tiếng: “Ha ha!

Các vị cũng không cần lo lắng!

Thủ Vọng Nhân chúng tôi chắc hẳn đã đến hiện trường!

Chỉ cần không có gì bất ngờ, do Bộ trưởng đích thân dẫn đội thì lũ tội phạm bị truy nã này vẫn có thể dễ dàng bị tóm gọn!” Đối mặt với lời nói của ông ta, Phan Tông Bạch suýt chút nữa đã chửi thề, nhưng vì uy thế của đối phương nên ông đành phải im lặng!

Khốn khiếp!!

Trần cẩu!!

Hãy cố gắng lên nhé!!

Tên khốn này thật sự quá kiêu ngạo rồi!

Tại cửa đạo động, Đổng Thân tự nhiên có thể thấy được trên màn hình livestream cảnh Trần Thiên Nhiễm thành công phát hiện ra Lưu Phỉ Phỉ thật giả và phá giải nó.

Ảo cảnh tan biến cũng khiến ông ta thở phào nhẹ nhõm, nhưng nguy cơ sắp đối mặt vẫn là ẩn số.

Trong tình huống này, một khi ông ta phá giải bình chướng thì đám người Thủ Vọng Nhân nhất định sẽ xông vào tàn sát!

Ông ta không rõ tình hình của Thập Tam Tặc hiện nay, nếu họ sắp đuổi kịp thì có lẽ Trần Thiên Nhiễm còn có sức chiến đấu, nhưng nếu phải đối mặt với toàn bộ Thủ Vọng Nhân với công nghệ cao?

Ai thắng ai bại thật khó nói!

Ông ta ẩn ẩn có một dự cảm, nếu Trần Thiên Nhiễm có thể thành công tiến vào nội bộ Thủy Hoàng Lăng, biết đâu thực sự có thể thay đổi thế giới!

Có thể tìm được phương thức để kỳ nhân và người bình thường cùng chung sống!!

Yêu ma đã hiện thế, hiện tại những việc có thể làm không còn nhiều, thế giới đã bắt đầu có biến hóa to lớn, hy vọng cũng chỉ có thể gửi gắm vào một số ít người!

Lúc này, người dẫn đội phía Thủ Vọng Nhân nghi ngờ hỏi: "Đổng Thân!

Ngươi còn cần bao lâu nữa?" "Sắp rồi!!" Đổng Thân cau mày, nhìn bình chướng trước mặt đã mỏng như tờ giấy, sắc mặt hơi biến hóa.

Tiền Đức Lập đứng bên cạnh cũng nuốt nước bọt cái ực, thầm nghĩ Ti trưởng đúng là biết diễn!

Nhưng ý định của đối phương là gì, ông ta suy nghĩ một chút cũng có thể hiểu được, chỉ là hiện tại những việc này không thể trực tiếp nói ra, nếu không nhất định sẽ gây ra ảnh hưởng xấu.

Phía Thủ Vọng Nhân, ai nấy đều có vẻ nôn nóng, dù sao việc tiêm thuốc gen cũng mang lại ảnh hưởng về mọi mặt cho cơ thể họ: "Đổng Thân!!

Ngươi tốt nhất đừng có cố ý kéo dài thời gian!" Người dẫn đội Thủ Vọng Nhân lại lên tiếng, giọng nói lạnh lùng như thể có thể ra tay bất cứ lúc nào.

Những lời này không nghi ngờ gì đã khiến đám kỳ nhân có mặt cảm thấy phẫn nộ: "Chẳng phải chỉ là một lũ người cải tạo sao?

Có gì mà kiêu ngạo chứ?" "Ha ha!

Cười chết mất!

Thế mà dám ở đây nghi ngờ lời của Ti trưởng chúng ta sao?" "Thật sự không tin thì bước lên một bước thử xem!

Xem tôi có đánh nổ đầu anh không!!" Đám kỳ nhân hoàn toàn không có ý định nhượng bộ, ngược lại khí thế càng thêm hung hãn trừng mắt nhìn lũ người Thủ Vọng Nhân phía trước.

Trong chốc lát, không khí hiện trường có chút ngưng trọng, kiếm bạt nỗ trương như sắp nổ ra một trận đại chiến kinh thiên động địa!

Người dẫn đội Thủ Vọng Nhân trầm mặt xuống, dõng dạc nói: "Đổng Thân!!

Vì sự sơ suất của các ngươi mà quỷ dị ở khắp nơi trên thế giới đang xuất hiện!!

Nguy cơ thế giới đã bắt đầu giáng lâm!!

Và đó đều là do các ngươi gây ra!!

Nếu ngươi cố ý kéo dài thời gian thì hãy chuẩn bị tâm lý gánh chịu mọi trách nhiệm đi!!" Nghe những lời này, Đổng Thân cũng không có ý định thanh minh nhiều.

Nếu hôm nay không phải Trần Thiên Nhiễm xuống mộ thì cũng sẽ có người khác xuống mộ, hậu quả mang lại đương nhiên là như nhau.

Sự việc vốn dĩ đang trên đà sắp xảy ra, cũng không còn cách nào để nói thêm điều gì nữa.

Đổng Thân khẽ thu hồi ý nghĩ, lên tiếng đáp lại: "Tôi một lòng vì hòa bình thế giới!!" "Tốt!!" Người dẫn đội Thủ Vọng Nhân lớn tiếng: "Chính vì câu nói này của ngươi!!

Lão tử đứng đây chờ!!

Đổng Thân!!

Ngươi vạn lần đừng để ta thất vọng!!" Lần này, ông ta không trả lời nữa mà bắt đầu dốc toàn lực duy trì bình chướng, không để nó bị vỡ!

Sự trưởng thành của Trần Thiên Nhiễm lần này đã khiến ông ta ngày càng có dự cảm: Thập Tam Tặc có lẽ thực sự có thể bị đánh bại!!

Nếu vậy thì hãy tiếp tục đi sâu vào!

Đi sâu vào nữa!

Trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm buông giai nhân trong lòng ra, nói: "Được rồi!

Hơi quá rồi đấy!

Cơ thể anh cũng phục hồi rồi!" "Vâng!" Lưu Phỉ Phỉ đỏ mặt.

Nếu không có ống kính livestream đang quay trực tiếp, các thủy hữu trong phòng livestream chắc chắn sẽ nghi ngờ hai người vừa nãy có đang "đánh bài" hay không!

Cái kiểu tiếng đánh bài kêu bôm bốp ấy.

Nhưng may mắn là hình tượng nữ thần của họ vẫn chưa sụp đổ!

Như vậy là tốt nhất!

Tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu điều động khí lực trong cơ thể, chuẩn bị sẵn sàng cho tầng tiếp theo.

Chỉ có điều khác với một số tình huống trước đó, lần này ngọc bội lại đưa ra một số thuyết minh khá chi tiết: Tam Thập Tam Thiên Lâu không phải là có ba mươi ba tầng.

Ờ!!

Nói nghe có lý ghê luôn á!!

Cái này giống như trong bánh vợ thì không có người vợ nào đúng không?

Trần Thiên Nhiễm thầm nắm chặt nắm đấm, ít nhất thông tin này đủ để giải thích một số tình hình.

Anh đang ngày một tiến gần đến địa cung sâu nhất của Thủy Hoàng Lăng rồi!!

Chỉ cần có thể tiến vào đó, anh có thể khám phá ra bí mật thực sự đằng sau Thủy Hoàng Lăng!

Sự thật!!

Nghĩ đến đây, nội tâm Trần Thiên Nhiễm hơi rạo rực!

Mười mấy nhịp thở sau, anh từ từ mở mắt, thở ra một ngụm trọc khí.

"Phù." Một hồi củng cố lại khiến thực lực của anh tăng trưởng thêm đôi chút!

Nội dung tầng tiếp theo trong ngọc bội không có quá nhiều miêu tả, nhưng dựa trên tình hình mấy tầng trước, e rằng độ khó... cũng không hề nhỏ!

Suy tính tới đây, Trần Thiên Nhiễm cũng đứng dậy, dẫn theo Lưu Phỉ Phỉ chuẩn bị tiến về tầng tiếp theo!

Nhưng ngay khoảnh khắc anh sắp tiến vào tầng tiếp theo!

Một giọng nói lại thét lên kinh hãi: "Đứng lại!!!" Theo tiếng gọi đó, thủ pháp của Trần Thiên Nhiễm nhanh như chớp trực tiếp phá giải cơ quan cửa đồng, kéo Lưu Phỉ Phỉ tiến thẳng vào tầng thứ tám!

Ngay khoảnh khắc cửa đá đóng lại, một mũi tụ tiễn xuyên qua cửa!

Vút!!

Xuyên thẳng qua kẽ hở giữa hai người!!

Cực kỳ nguy hiểm!

Lưu Phỉ Phỉ cũng bị dọa cho giật mình: “Tiểu ca!!

Chuyện vừa rồi là sao vậy?

Sao lại...

Chương 131

đáng sợ thế??

Có người đang truy sát chúng ta sao??" Trần Thiên Nhiễm cũng cau mày.

Trước khi vào tầng thứ bảy, mấy tên này từng xuất hiện, nhưng lúc đó anh không để ý, cộng thêm việc hai người vào tầng thứ bảy đủ nhanh.

Còn lần này, chúng rõ ràng đã canh chuẩn thời cơ anh mở cửa rồi xông vào.

Đây rõ ràng không phải là cái gọi là Long Văn Ti.

Dù sao Long Văn Ti dù gì cũng là tổ chức chính thức, sẽ không làm loạn tùy tiện, tuy cũng có vài kẻ dở hơi nhưng không quan trọng.

Quan trọng là những kẻ đuổi theo này, rất kỳ lạ.

Trần Thiên Nhiễm suy nghĩ một lát nhưng vẫn chưa hiểu ra, song giây tiếp theo, khung cảnh mênh mông vô tận trước mắt lại khiến anh hơi ngỡ ngàng.

"Đã ra ngoài rồi sao??" Trần Thiên Nhiễm sững lại.

Dưới chân anh là vực thẳm, phía trên cửa đá sau lưng treo một hàng chữ lớn: 【TAM THẬP TAM THIÊN LÂU】 "Cho nên, cái gọi là Thiên Lâu thực chất chỉ có bảy tầng sao?" Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm không nhịn được cảm thán rằng lúc trước mình đã quá căng thẳng!

Và giờ có lẽ có thể tiến thêm một bước để tiếp cận chân tướng bí mật thực sự!

Lưu Phỉ Phỉ lo lắng nhìn xuống vực sâu không thấy đáy: “Tiểu ca!!

Chuyện này là sao?

Chúng ta rời khỏi Thiên Lâu rồi ư?

Giờ chúng ta đang ở đâu vậy?” “Không rõ lắm,” Trần Thiên Nhiễm khẽ lắc đầu, trên tay anh không có bản đồ, càng không rõ vị trí hiện tại.

Nhưng bốn phương tám hướng, con đường duy nhất có thể tiếp tục đi chính là vực thẳm!

Nghĩ vậy, ánh mắt anh nhìn về phía Lưu Phỉ Phỉ: “Em đã chơi nhảy dây từ trên cao (rappel) bao giờ chưa?” “Cái gì?” Lưu Phỉ Phỉ sững lại, giây tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm đã bắt đầu hành động, cố định sợi dây thừng trong ba lô vào một cột đá vững chãi.

Tiếp đó, anh một tay nắm dây thừng, tay kia thực sự vươn về phía Lưu Phỉ Phỉ: “Lại đây!!

Anh ôm em!!” “Hả??” Lưu Phỉ Phỉ đỏ mặt, răng cắn nhẹ môi, hơi do dự.

Nhưng Trần Thiên Nhiễm nói: “Nhanh lên!!

Nếu không mấy tên kia đuổi kịp thì rắc rối lắm đấy!!” “A!

Đúng đúng đúng!!” Lưu Phỉ Phỉ lập tức tìm được lý do để chui tọt vào lòng Trần Thiên Nhiễm, cảm nhận bàn tay to khỏe mạnh mẽ đang ôm chặt lấy mình.

Ừm!!

Cảm giác an toàn tràn đầy luôn!

Khóe môi cô cứ muốn nhếch lên, không tài nào kìm lại được!

Đồng thời, các thủy hữu trong phòng livestream càng thêm ức chế: 【A a a!

Làm cái gì vậy!

Làm cái gì vậy!

Tôi tới xem đào mộ mà!

Từ khi nào lại thành xem các người phát cơm chó thế hả!】 【Chết tiệt!

Bắn bỏ!

Nhất định phải bắn bỏ!

Nếu không bắn bỏ thì làm sao xứng với những bà con lối xóm đang lo lắng cho họ chứ?】 【Khốn khiếp!!

Khốn khiếp!!

Cái này phải thiên đao vạn quả, bỏ vào vạc dầu mới hả giận!!

Tên khốn!】 【Nhưng mà nói thật nha!

Cái kiểu được ôm rồi nhảy xuống vực thế này, đứa con gái nào mà cưỡng lại được chứ!!】 【Nhưng thế này có quá nguy hiểm không?

Một tay nắm dây, tay kia ôm người??

Không phải chứ?

Căn bản không làm được đâu!!】 【Cười chết mất!

Lầu trên mới vào phòng livestream à?

Chắc không biết Trần cẩu có thể một mình diệt quái vật đâu nhỉ?

Đi xem lại bản lưu đi!】 Phòng livestream sôi sục không thôi, còn Trần Thiên Nhiễm thì ôm Lưu Phỉ Phỉ từng bước chậm rãi nhảy xuống.

Đối mặt với những điều chưa biết, cách tốt nhất vẫn là đi từng bước một, vạn lần không được nôn nóng, đặc biệt là ở một nơi hung hiểm như Thủy Hoàng Lăng!

Nguy cơ có thể xảy ra bất cứ lúc nào!

Những thử thách trong Thiên Lâu đã khiến Trần Thiên Nhiễm có năng lực tự vệ cực lớn, nhưng khi phát hiện Thiên Lâu chỉ là một phần của Thủy Hoàng Lăng, anh càng nhận ra Thủy Hoàng Lăng đáng sợ đến nhường nào!!

Trong này e rằng còn ẩn giấu rất nhiều thứ khủng bố chưa ai biết tới.

Anh lại hít sâu một hơi, từng bước đi xuống, ánh mắt không ngừng nhìn xuống bên dưới, thỉnh thoảng còn ném một thanh pháo sáng xuống để xem tình hình, nhưng tình trạng sâu không thấy đáy khiến tim anh hơi rợn.

Còn các thủy hữu trong phòng livestream thì tranh luận chưa từng dừng lại: 【Nói đi cũng phải nói lại, mũi tụ tiễn lúc nãy là sao thế??

Tôi thấy hình như là nhắm thẳng vào mạng của hai người họ luôn!】【Tê!!

Anh không nói tôi suýt quên mất!!

Cũng may Trần cẩu thân thủ đủ nhanh nhẹn!

Nếu không thì sớm đã tửẹo rồi!!】【Chứ còn gì nữa!!

Không lẽ là truy binh của Long Văn Ti?

Nhưng nếu là bắt giữ thì tại sao phải trực tiếp ra tay gây thương tích?

Không cần thiết chứ??】Đối mặt với những nghi vấn của thủy hữu, Đạo Mộ Hành Gia lập tức lên tiếng: 【Theo phán đoán của tôi

thì đó hẳn không phải là người của Long Văn Ti, vì người của Long Văn Ti luôn tìm kiếm sự hợp tác chứ không phải giết người vô tội vạ!!

Khả năng cao hơn là một nhóm người đang tồn tại trên thế giới hiện nay!

Thập Tam Tặc!!

Họ kế thừa di nguyện của tiền bối, mưu đồ thay đổi thế giới!

Nếu là họ thì mọi chuyện đều có thể giải thích được!】 Một lời phán đoán lại một lần nữa khiến toàn mạng chấn kinh!

Mọi người bắt đầu công kích Thập Tam Tặc.

Cùng lúc đó, mấy người Liễu Tam đang bị kẹt ở tầng thứ bảy có chút tức giận: "Chuyện gì vậy?

Sao cái cửa này lại khóa chết rồi?" Hứa Triết tức giận vung trường côn, nện mạnh vào cánh cửa đồng, nhưng vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào!!

Liễu Tam vuốt râu chữ bát, quan sát kỹ tình hình trên đó: "Thú vị!!

Thú vị!!

Thú vị!!" "Thú vị cái gì mà thú vị!!" Hứa Triết mắng: "Người chạy mất rồi!!

Ngươi còn ở đây mà kinh ngạc!!

Chẳng lẽ không biết nếu không tìm được người thì tất cả chúng ta đều phải chết sao?" "Ha ha ha!" Liễu Tam cười lớn: "Tiểu Triết Triết, không ngờ ngươi lại sợ chết đến thế nha!!" "Đừng có chạm vào ta!" Hứa Triết giơ trường côn chắn giữa hai bên, kéo giãn khoảng cách.

Liễu Tam cũng không tiếp tục lấn tới mà bắt đầu quan sát kỹ tình hình hiện tại: "Cơ cấu của cánh cửa đồng này vẫn rất phức tạp!

Ta muốn phá giải thì vẫn cần một chút thời gian." "Thời gian???" Hứa Triết lại sững ra: "Nhưng Trần Thiên Nhiễm phá giải trong nháy mắt mà!" "Ta đâu phải Trần Thiên Nhiễm!" Liễu Tam không nhịn được đảo mắt trắng dã.

Một câu nói trực tiếp chặn họng Hứa Triết.

Gã ngẩn ra rồi nhìn vào màn hình điện thoại thấy Trần Thiên Nhiễm vẫn đang nhảy xuống vực, đột nhiên nhận ra đối phương thật mạnh!!

Mạnh hơn nhiều so với tưởng tượng của mình!!

Chương 132

Tuy nhiên trong lòng gã vẫn có một nỗi không phục!!

Ở đầu bên kia, Trần Thiên Nhiễm đang nhảy xuống thì đột nhiên cau mày!!

"Không đúng!!

Có tình huống!" "A?!" Lưu Phỉ Phỉ giật mình kinh hãi, quay đầu nhìn quanh rồi lập tức rúc đầu vào lồng ngực đối phương: "Tiểu ca!

Có chuyện gì thế?

Sao lại như vậy?" Ánh mắt Trần Thiên Nhiễm quét tới quét lui xung quanh, chăm chú quan sát, sắc mặt cũng ngày càng ngưng trọng.

Ngay lúc đó, Mạc Kim Phù lại một lần nữa đưa ra cảnh báo: nơi này có không ít độc vật!

Mà muốn đi qua, phải tìm kiếm sinh cơ giữa đám độc vật đó!

Độc vật thì đương nhiên không thể thoát khỏi sự liên quan tới Cổ sư!

Điều hắn không ngờ tới là lại có thể gặp phải thủ đoạn do Cổ sư bố trí một lần nữa.

Tuy nhiên điều này cũng hợp lý, dù sao trong Tam Thập Tam Thiên Lâu, những thứ đó cũng chỉ là thử thách mà thôi.

Thử thách sẽ không thực sự gây nguy hiểm đến tính mạng, nhưng giờ đây e rằng không đơn giản như thế nữa!

Lãnh Diễm Hỏa tiếp tục rơi xuống, trong quá trình nó hạ xuống, bên tai cũng truyền đến những tiếng sột soạt, xào xạc.

Tê tê!

Tê tê tê!!

Tiếng động này giống như tiếng rắn phun tín tử.

Khi tiến vào Thủy Hoàng Lăng, họ cũng từng gặp phải sự tồn tại tương tự, nhưng về cảm giác, hai bên hẳn là có sự khác biệt.

“Tiểu ca!

Có rắn!!

Có rắn!!

Trên tường sao lại có nhiều rắn thế này?!” “Không sao đâu.” Trần Thiên Nhiễm vung Phát Khâu Song Chỉ, nhẹ nhàng chém giết toàn bộ số rắn này!

Khi thi thể của chúng tách rời và rơi xuống, dưới ánh sáng của Lãnh Diễm Hỏa, mặt đất như cuộn lên từng đợt sóng, bắt đầu trồi sụt dữ dội!!

Chỉ có điều, con sóng này có màu đen.

“Tiểu ca!

Đó là cái gì thế?

Sao nó lại cuộn trào như sóng biển vậy?” Trần Thiên Nhiễm trầm mặt: “Đó là đàn rắn.” “Cái gì!!!” Lưu Phỉ Phỉ kinh hô: “Đàn rắn?

Tất cả chỗ này đều là rắn ư??

Không phải chứ, chuyện này là sao?

Tại sao lại có nhiều rắn như vậy??” “Bởi vì đây chính là ổ rắn!!” Trần Thiên Nhiễm mở lời giải thích một câu, đồng thời cũng hiểu ra những con hắc xà gặp lúc trước hẳn là đều đến từ nơi này.

Loại hắc xà này có đặc tính nhất định, chỉ cần ngửi thấy sinh khí của con người, chúng sẽ bị kích động!

Sau đó sẽ không ngừng bò lên, nuốt chửng kẻ xâm nhập!!

Trong đó tự nhiên bao gồm cả việc nuốt chửng những đồng loại đã chết!!

Đồng loại tàn sát lẫn nhau, trong tình huống cực đoan này không phải là chuyện hiếm lạ.

Nhưng điều khiến Trần Thiên Nhiễm hơi kiêng dè là liệu nơi này có rắn mẹ không?

Một con rắn mẹ to lớn hơn, khủng bố hơn!

Từ tình trạng hiện tại thì vẫn chưa phát hiện ra.

Còn trong phòng livestream, lúc này đã loạn thành một đoàn. 【Vãi chưởng!!

Cái nơi quỷ quái gì thế này!!

Sao lại nhiều rắn thế?

Đùa quốc tế à!!】【Tê!!

Chỗ này mà nấu canh rắn chắc sau này không lo thiếu lương thực nữa nhỉ?】【Hảo hảo hảo!

Lầu trên ông là ma quỷ đúng không?

Còn canh rắn cái gì, Tiểu ca với Phỉ Phỉ sắp thành bữa trưa của đám rắn rồi kìa!!

Có biết không hả!!】【Đừng nói nữa!

Tôi đã nhìn thấy tương lai của họ rồi!!

Cho dù Tiểu ca chiến lực vô song, nhưng số lượng rắn này quá khủng khiếp!

Căn bản không thể giết hết được!!

Hai đấm khó địch bốn tay!!】【Đạo mộ hành gia: Lời này nói

quả thực không sai, nơi này thực tế chính là độc quật do Cổ sư luyện chế!

Theo ghi chép lịch sử về độc quật, trong đó hẳn là có tới hàng triệu con độc xà!!

Một khi đánh thức chúng, chúng không chỉ tự tàn sát lẫn nhau mà còn giết sạch mọi kẻ xâm nhập!!

Có thể nói đây là một cửa cực kỳ hung hiểm!】 Khán giả nghe lời hắn nói, tim đập mạnh một nhịp. 【Vãi!!

Hàng triệu con ư??

Khá lắm!

Đây đúng là một quân đoàn rắn sống luôn rồi!】 【Toang rồi!!

Phen này triệt để toang rồi!!

Thế này thì chơi bời gì nữa?

Đánh đấm kiểu gì đây??】 【Hết rồi!!

Hết rồi!!

Chết chắc rồi!!】 Nhất thời, tiếng than vãn khắp nơi, khó khăn lần này không liên quan nhiều đến chiến lực, mà phụ thuộc nhiều vào tạo hóa của bản thân!

Dù Đạo mộ hành gia nói chỉ cần tìm được cơ quan là có thể đi qua trực tiếp!!

Nhưng độ khó vẫn quá lớn!!!

Đàn rắn cuộn trào sẽ ập đến trong vòng vài phút, thời gian quá gấp rút!

Và điểm quan trọng nhất là tiếng động càng lớn càng dễ làm kinh động đàn rắn, khiến chúng tăng tốc lao tới.

Trong Cục Dân điều Phong thủy, mọi người lại sa sầm mặt mày.

Họ cũng không ngờ tầng thứ tám này lại xuất hiện như thế!!

Sự chuyển ngoặt bất ngờ này khiến mọi người suýt ngã ngửa, chỉ có điều niềm vui chẳng được bao nhiêu, cái độc quật này lại làm họ thót tim.

"Tôn lão!!" Phan Tông Bạch thắc mắc: "Trong cuốn sổ tay không có mô tả gì sao?" "Không còn nữa!

Đến đây là hết rồi!" Tôn Đông Khánh cũng rất sốt ruột, nếu ngay cả Ôn Thao cũng chùn bước trước độc quật này, điều đó có nghĩa là Trần Thiên Nhiễm và Lưu Phỉ Phỉ đang đứng bên bờ vực cái chết.

Lúc này Vu Đức đón lấy cuốn sổ tay, nâng trên tay quan sát kỹ lưỡng, còn Giải Phong thì cười nói: "Ha ha!

Chư vị à!!

Cho nên những lúc thế này vẫn phải cậy nhờ Thủ Vọng Nhân chúng tôi thôi!

Chương 133

Trang bị của các ông vẫn còn hơi lạc hậu rồi!

Nếu tên trộm mộ kia mang theo trang bị công nghệ cao đủ mạnh thì cái độc quật này chẳng phải sẽ bị đánh tan xác dễ dàng sao?

Làm gì có nhiều chuyện thế này!" Phan Tông Bạch có chút không phục nói: "Cho dù có cái gọi là trang bị công nghệ cao, cũng không có nghĩa là có thể dễ dàng đi qua!!

Thủy Hoàng Lăng không đơn giản như tưởng tượng đâu!

Mỗi một cửa ải trong đó đều liên quan đến rất nhiều kiến thức phong thủy, cơ quan!

Thậm chí có những thứ khoa học hiện đại không thể lý giải nổi!

Trong tình huống đó, có công nghệ cao thì có tác dụng gì?" "Ha ha ha," Giải Phong tiếp tục cười, tâm trạng hắn hiện tại có thể nói là cực tốt.

Đại bộ đội Thủ Vọng Nhân đã đợi ở lối vào Thủy Hoàng Lăng, sắp có thể trực tiếp tiến vào và quét sạch!

Lúc đó bất kể là ai cũng sẽ bị bắt giữ dễ dàng!

"Vậy là cậu hoàn toàn không biết gì về sức mạnh của công nghệ rồi!

Chàng trai trẻ!!" Phan Tông Bạch không tiếp tục đôi co với đối phương nữa mà nhìn sang Vu Đức: "Cục trưởng, thế nào rồi?

Có nhìn ra gì không?" Vu Đức nhíu chặt mày, nhìn chằm chằm vào trang giấy trắng rồi suy ngẫm, sau đó nói: "Cho tôi lửa!!" "A?

Lửa ạ?" Phan Tông Bạch đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lấy từ trong

túi ra một bao thuốc lá và cái bật lửa.

Bao thuốc vừa đưa qua đã bị Vu Đức lườm một cái: "Còn hút thuốc nữa tôi đánh chết cậu!" "Ngạch..." Phan Tông Bạch nhất thời cứng mặt, ngoan ngoãn gật đầu, đưa cái bật lửa vào tay đối phương.

Giây tiếp theo, Vu Đức dùng bật lửa hơ nhẹ trang giấy trắng đó.

Chỉ trong vài giây, trên mặt giấy vốn không có gì dần hiện ra một đoạn văn tự.

"Có chữ thật này!!" Phan Tông Bạch kinh ngạc, không ngờ ở đây vẫn còn bất ngờ!!

Còn Vu Đức thì hơi nhẹ nhõm, sau đó giao trọng trách dịch thuật lại cho Tôn Đông Khánh: "Lão Tôn!

Phần dịch thuật vẫn phải trông cậy vào ông!" "Được!!" Tôn Đông Khánh mừng rỡ quá đỗi, ngay cả ông cũng không ngờ phần sau của cuốn sổ tay Ôn Thao lại được ẩn giấu bằng phương thức này, còn mục đích là gì thì không ai biết!

Lúc này ông chỉ muốn tra rõ xem độc quật này có cách phá giải hay không!

Và theo dõi những gì ông đọc, sắc mặt cũng dần trở nên ngưng trọng.

"Hỏng bét!!" Câu nói này khiến tim mọi người hẫng đi một nhịp.

"Có chuyện gì thế?" Mọi người đồng loạt nhìn ông, ánh mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Tôn Đông Khánh giọng điệu nặng nề nói: "Trên này viết rồi!

Độc quật này thực tế cũng được bố trí theo phương vị phong thủy!

Muốn phá giải thì cần tìm được Khảm vị!

Nhưng Khảm vị vô cùng bí ẩn, khó mà tìm thấy!!

Nhưng Khôn vị dễ tìm hơn thì lại có động rắn mẹ!!

Tiến vào động rắn mẹ cũng có thể vượt qua cửa này!!

Nhưng nếu vào đó, thứ phải đối mặt chính là rắn mẹ!!

Cho nên nếu không muốn vào động rắn mẹ mà vẫn muốn phá giải cửa này thì chỉ có thể dựa vào thủ đoạn thông thiên để giết sạch đám rắn kia!!" Dứt lời, mọi người đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh!!

Ai cũng không ngờ cái nơi quỷ quái này lại có một con rắn mẹ!

Nhưng nghĩ kỹ lại cũng đúng, nếu không có rắn mẹ thì lấy đâu ra nhiều rắn con như thế!

Nhưng ngay khi họ đang kinh ngạc tột độ, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã áp sát đàn rắn!

Khoảng cách giữa hai bên ngày càng gần!

Nguy hiểm cũng không ngừng tăng cao!!

Nhưng đúng lúc này!

Máu Kỳ Lân trong người Trần Thiên Nhiễm bỗng sôi trào!!

Oanh!!!

Ngọn lửa mãnh liệt bắt đầu bùng cháy, thiêu đốt điên cuồng!

Oanh!!

Oanh!!

Oanh!!!

Nhiệt độ cao nung nấu thiêu chết toàn bộ rắn ở gần!

Nhưng vẫn có không ít con rắn may mắn sống sót, thậm chí còn muốn lẻn vào tập kích!!

Thế nhưng, uy áp khủng khiếp trong máu Kỳ Lân lại một lần nữa khiến chúng cảm thấy sợ hãi!

Thậm chí là muốn thần phục!

Đàn rắn bắt đầu rút lui!

Cảnh tượng kinh hoàng khiến khán giả đều ngẩn ngơ. 【Cái quái gì vậy??

Sao chúng lại chạy mất rồi??

Hóa ra dùng lửa cũng được à!!】 【Chuyện gì thế!

Chẳng lẽ dùng lửa là có thể dễ dàng xử lý sao?

Hình như chẳng có độ khó gì cả!

Bà nội tôi mà đi chắc cũng qua cửa không mất giọt máu nào!】 【Ai bảo không phải chứ!

Tôi mà dắt chó nhà tôi đi, nó cũng bảo cửa này quá đơn giản!

Nhảy một điệu là qua luôn!】 Trong phòng livestream vang lên những tiếng trầm trồ không ngớt, Đạo mộ hành gia cũng kinh ngạc nói: 【Loại độc vật này vốn không sợ ngọn lửa thông thường đâu!!

Bởi vì số lượng của chúng quá khổng lồ!!

Trừ khi các ông ném một quả bom C4, nếu không muốn dùng lửa để thiêu chết chúng, độ khó có thể nói là cực kỳ cao!

Nhưng hiện tại Trần Thiên Nhiễm rõ ràng có thủ đoạn khác, có thể khiến lũ rắn này cảm thấy sợ hãi, khiếp nhược!

Vì thế mới đẩy lùi được đàn rắn!!

Đây mới là điểm mấu chốt nhất!!】 Phân tích có lý có cứ lại một lần nữa nhận được sự tán thưởng của khán giả. 【Hóa ra là vậy!!

Hóa ra là vậy!!】 【Vẫn phải là Đạo mộ hành gia!

Thật sự quá chuyên nghiệp!!】【Vậy theo tình hình hiện tại, đàn rắn rút lui rồi thì có thể đi qua trực tiếp không?】 Nghe câu hỏi của khán giả, Đạo mộ hành gia lại lên tiếng: 【Không!

Không chỉ đơn giản như vậy!!

Trần Thiên Nhiễm còn cần giết chết một bộ phận rắn, sau đó từ đó tìm ra một con đường sống.

Chỉ là rắn mang thuộc tính âm, trong tình huống nhất định sẽ cản trở các phong thủy sư bói quẻ!

Cho nên đây cũng là một điểm khó!

Chỉ khi giải quyết được những điều này mới thực sự đi qua được!!】 Kênh chat lại thảo luận sôi nổi!

Nhưng trong Cục Dân điều Phong thủy, mọi người nhìn dáng vẻ thao thao bất tuyệt của Đạo mộ hành gia thì có chút nghi hoặc.

"Thằng nhóc này rốt cuộc là ai?

Sao lại hiểu rõ như vậy?" Phan Tông Bạch thắc mắc.

Chương 134

Vu Đức cũng lắc đầu: "Căn bản không tra ra thân phận của hắn!

Quá mức thần bí!" Lúc này, Giải Phong ở bên cạnh cũng nặng nề lên tiếng: "Nhìn là biết ngay quân trộm mộ rồi!!" Hắn lập tức gọi điện thoại một lần nữa, yêu cầu đối phương nhất định phải tra ra người này, khẳng định đối phương chắc chắn là trộm mộ!

Nếu không tìm được thì hậu quả chắc chắn rất nghiêm trọng!

Lời nói của hắn khiến không ít người tại hiện trường thấy buồn nôn.

Việc tiêm thuốc gen đã khiến tâm tính của đám Thủ Vọng Nhân này thay đổi không ít, rõ rệt nhất là tính tình họ trở nên quá cực đoan!

Nhưng đúng lúc này, Trần Thiên Nhiễm sau khi xua đuổi đàn rắn ra xa đã dẫm chân lên mặt đất đầy xác rắn, hắn dùng phong thủy kham dư để tìm kiếm Khảm vị đó!

Nhưng âm khí trên người lũ rắn ở đây đã trực tiếp làm loạn từ trường.

"Chết tiệt!" Trần Thiên Nhiễm không nhịn được mắng một câu.

Nếu hắn có được một số bản lĩnh của Bàn Sơn đạo nhân, có lẽ sẽ không bị từ trường nhiễu loạn.

Tuy nhiên hiện tại vấn đề cũng không lớn!!

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật cấp LV5 cũng là một sự tồn tại vô cùng mạnh mẽ!

Dù sự nhiễu loạn ở đây rất mạnh cũng khó lòng ngăn cản tiến trình bói quẻ của hắn!

Ở đây!!

Hắn chém ra một đao!

Oanh!!

Xác rắn trên mặt đất lập tức vỡ vụn, lộ ra một miệng hố!!

Nhưng nhìn miệng hố này, hắn lại không có ý định đi vào, vì trong lúc thôi diễn, hắn ẩn ẩn cảm thấy nguy hiểm!

"Tiểu ca?

Không đi sao?" Lưu Phỉ Phỉ nhìn lũ rắn ghê tởm xung quanh, toàn thân nổi da gà!!

Cô không muốn ở lại đây thêm một giây nào nữa, mỗi giây trôi qua đều thấy rợn người!!

Trần Thiên Nhiễm trầm tư, sau khi hồi tưởng và phán đoán kỹ lưỡng, hắn lại chém ra một đao nữa!

Phanh!!

Lần này, đòn chém nhắm vào phía bên cạnh!

Ở đó cũng có một miệng hố!

Chỉ có điều miệng hố này rõ ràng lớn hơn nhiều!

Đồng thời bên trong còn có không ít rắn nhỏ bò ra.

Thấy cảnh này, Vu Đức lập tức kinh ngạc: "Đợi đã!!

Cậu ta muốn làm gì?

Cái động đó rõ ràng là nơi ở của rắn mẹ mà!!

Còn Khảm vị hắn là cái hố mà cậu ta chém ra lần đầu tiên mới đúng chứ!" "Cậu ta điên rồi sao?" Phan Tông Bạch kinh hãi: "Cậu ta muốn vào động rắn??

Không phải chứ?

Não bị chập mạch rồi à!!" Mọi người kinh ngạc không thôi, trên kênh chat, Đạo mộ hành gia cũng liên tục thán phục: 【Không cần mạng nữa à??

Khảm vị kìa!!

Đi thẳng vào hang động Khảm vị đi!!

Đó mới là con đường thoát thân thực sự!!】 Trong tiếng hô hoán của hắn, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm hoàn toàn không có ý định vào hang Khảm vị, ngược lại dắt Lưu Phỉ Phỉ đi thẳng về phía động rắn!!

Hiệu ứng máu Kỳ Lân trên người hắn vẫn đang sôi trào không ngừng!!

Hắn tự nhiên hiểu rõ phán đoán của mình.

Khảm vị có lẽ an toàn, nhưng so sánh ra, hắn cảm thấy nơi rắn mẹ ở mới là an toàn nhất!!

Kênh chat khán giả cũng kinh ngạc không kém. 【Chuyện gì thế này??

Phương vị này không phải Khảm vị sao?】 【Tê!!

Cho nên nói Trần Thiên Nhiễm hiện tại cố ý muốn vào trong động rắn mẹ ư?】 【Này này này!

Hoàn toàn không cần mạng nữa rồi!

Sao dám vào đó chứ?】 Trong sự kinh ngạc của khán giả, bước chân của Trần Thiên Nhiễm không hề chậm lại, vẫn tiến bước với tốc độ đều đặn.

Lũ rắn nhỏ xung quanh khi cảm nhận được uy áp trên người hắn đều sợ hãi bỏ chạy, nhưng vẫn có rất nhiều rắn nhỏ từ trong động từ

từ bò ra!!

Rồi lại lặp lại tình huống tương tự và chạy trốn!

Tiếng bò của sinh vật thân mềm vang lên gai người!

Lưu Phỉ Phỉ run rẩy, cẩn thận nhìn Trần Thiên Nhiễm bên cạnh: "Tiểu ca...

Chuyện này là sao?

Bên trong chắc không có thứ gì chứ?" Đối phương gật đầu mạnh: "Bên trong có một con rắn mẹ!" "A??" Lưu Phỉ Phỉ đờ người ra: "Không...

Tại sao chúng ta lại đi về phía có rắn mẹ?

Thật sự không có vấn đề gì chứ?

Em nhớ lúc nãy anh chẳng phải vừa chém ra một miệng hố sao?" "Đúng là như vậy!" Trần Thiên Nhiễm hơi ngẩng đầu, tiếp tục nói: "Thực tế cả hai miệng hố đều có thể đi xuống, nhưng anh cảm thấy nơi rắn mẹ ở mới là an toàn nhất!!" Những lời nói như đánh đố khiến Lưu Phỉ Phỉ càng thêm mờ mịt, cũng khiến khán giả trong phòng livestream có chút không chịu nổi. 【Chuyện gì vậy??

Tại sao nơi rắn mẹ ở lại an toàn hơn?

Chơi trò đố chữ à?】【Không, không!!

Phải giết vài con quái thì ông mới yên tâm đúng không?

Đồ cuồng ngược à!】【Không hiểu nổi!

Hoàn toàn không thể hiểu nổi!!

Rõ ràng có đường tốt hơn để đi, tại sao cứ phải đi mạo hiểm?

Não bị hỏng rồi sao?】 Trong sự vây bủa của những dòng bình luận này, Trần Thiên Nhiễm cũng lên tiếng giải thích: "Tôi giải thích

với cô thế này, hai miệng hố, một cái có rắn mẹ tồn tại, một cái là nơi ngay cả rắn cũng không dám chạm vào, cô thấy cái nào nguy hiểm hơn?" Giọng điệu nhấn mạnh khiến Lưu Phỉ Phỉ lập tức tỉnh ngộ: "Anh nói là cái nơi trông có vẻ an toàn nhất thực ra mới là nơi ẩn chứa sát cơ thực sự?" "Chính là ý đó!" Trần Thiên Nhiễm ra vẻ "trẻ nhỏ dễ dạy", hơi ngẩng đầu.

Còn Lưu Phỉ Phỉ sau khi nghĩ thông suốt thì càng thấy sợ hãi, nếu để cô chọn, chắc chắn sẽ chọn cái hang không có rắn!

Nhưng như vậy thì xác suất tử vong sẽ càng cao hơn!

Khoảnh khắc này, ánh mắt cô nhìn Trần Thiên Nhiễm càng chứa đựng sự kính nể mãnh liệt!

Nghe những lời này, mọi người ở Cục Dân điều Phong thủy cũng hơi ngạc nhiên, đặc biệt là Phan Tông Bạch với vẻ mặt quái dị nhìn Tôn Đông Khánh: "Cậu ta nói cũng có vài phần đạo lý nhỉ!

Nếu cái hang kia ngay cả rắn cũng không dám chạm vào thì nếu cậu ta thực sự đi vào đó, chẳng phải sẽ chết thật sao?" "Quả thực là vậy," Tôn Đông Khánh hơi ngẩng đầu, lập tức nhìn lại cuốn sổ tay trong tay, nhưng oái oăm thay, mô tả trên sổ tay và ý của Trần Thiên Nhiễm lại hoàn toàn khác biệt.

Chuyện này rốt cuộc là sao?

Khán giả livestream cũng vô cùng phấn khích, những người lúc trước nghi ngờ Trần Thiên Nhiễm giờ đều im bặt, chỉ còn lại sự kinh ngạc. 【Khá lắm!

Nói đúng thật đấy chứ!】 【Đúng thế!

Đúng thế!

Chính là như vậy!

Nơi mà ngay cả rắn cũng không dám đến thì sao có thể an toàn được!】【Nhớ lại lúc mới vào Thủy Hoàng Lăng, chẳng phải cũng gặp mấy con rắn này sao?】【Nói thì vậy, nhưng thứ sắp phải đối mặt chính là rắn mẹ, đại kinh hoàng thực sự đấy!!】Trong sự thán phục của khán giả, Trần Thiên Nhiễm đã đi sâu vào một khoảng cách không nhỏ, đồng thời mùi máu tanh cũng rất nồng nặc!

Chương 135

Độ sâu của cái hang này khiến tim hắn thắt lại.

Đây là hang động do con rắn mẹ lớn cỡ nào tạo ra chứ!

Hắn nuốt nước bọt một cái, nén lại sự kinh ngạc trong lòng, sau đó rút Hắc Kim Cổ Đao sau lưng ra.

Hắn không biết nguy hiểm sắp tới là gì, nhưng việc duy nhất có thể làm là dốc toàn lực!!

Lưu Phỉ Phỉ cẩn thận quan sát lũ rắn nhỏ đang sợ hãi uy thế của Trần Thiên Nhiễm xung quanh, sự tò mò về lai lịch của hắn ngày càng mãnh liệt.

Trong hành trình không quá dài này, họ dần thấy một đoạn thân rắn!!

Đường kính ước tính sơ bộ đã gần vượt quá một mét, nhìn thấy mà tim ai nấy đều run rẩy, nổi hết da gà!!

"Tiểu ca!!

Tiểu ca!!!" Lưu Phỉ Phỉ kinh hãi gọi.

Còn Trần Thiên Nhiễm không có ý định rời đi, Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật đã khiến hắn thực hiện thêm một đợt thôi diễn và xác định!

Đi về phía này mới là lối ra!!

Quay lại ư?

Tuyệt đối không thể quay lại!

Chỉ là kích thước của rắn mẹ lúc này thực sự cũng làm hắn giật mình!

Ít nhất hắn chưa bao giờ thấy con rắn nào to lớn đến thế!!

Như vậy, sức mạnh hay khả năng phòng ngự của đối phương hẳn là rất khủng khiếp!

Ở ngoài đạo động, Đổng Thân cũng luôn theo dõi livestream.

Khi thấy Trần Thiên Nhiễm chọn mạo hiểm vào động rắn mẹ, tim ông cũng thắt lại.

Nghe đối phương giải thích một hồi, ông không nén nổi sự thán phục trước sự gan dạ và tài năng của đối phương!!

Đồng thời cũng cảm thấy, có lẽ đây mới thực sự là con đường an toàn hơn!

Hạ mộ không đơn giản như người đời tưởng tượng!

Mỗi bước đi đều phải suy xét kỹ lưỡng nguy hiểm!

Nói không chừng một chút sơ sẩy là sẽ trúng chiêu ngay!

Lúc đó sẽ rơi vào nguy cơ vô tận!

Đó mới là nguy hiểm nhất!

Đang lúc Đổng Thân thầm cảm thán trong lòng, đội trưởng Thủ Vọng Nhân gầm lên: "Đổng Thân!!

Ông có xong chưa hả!!

Rốt cuộc có phá được không?

Không được thì biến nhanh đi!!" Đổng Thân không thèm đáp lại, vì rào chắn này hiện giờ mỏng như tờ giấy, chọc một cái là thủng!!

Mà tên đội trưởng Thủ Vọng Nhân kia vẫn không ngừng thúc giục, vạn bất đắc dĩ, Đổng Thân đành phải lên tiếng: "Được rồi!!

Đi đi!!

Đi đi!!!" Tên đội trưởng nheo mắt lại, đại khái cũng hiểu được ý

đồ trong hành động của đối phương, nhưng cũng không vạch trần ngay tại chỗ: "Người của Thủ Vọng Nhân!

Đi!!" Giây tiếp theo, đội ngũ mấy chục người lập tức tràn vào đạo động!

Cho đến lúc này, Tiền Đức Lập mới ghé sát vào Đổng Thân hỏi: "Ti trưởng, thật sự cứ để họ vào như vậy sao?" "Không còn cách nào khác," Đổng Thân lắc đầu: "Bảo Tuyền và những người khác e rằng đã gặp bất trắc!

Tốc độ di chuyển của Trần Thiên Nhiễm vẫn hơi chậm, nếu bị Thập Tam Tặc đuổi kịp thì khó tránh khỏi một trận tử chiến.

Thay vì tin tưởng Trần Thiên Nhiễm có thể thắng Thập Tam Tặc, chi bằng tin tưởng Thủ Vọng Nhân có thể bắt hết bọn chúng về!

Như vậy, Kỳ nhân chúng ta vẫn giữ lại được một hạt giống tốt!" Tiền Đức Lập nghe lời đối phương cũng hơi gật đầu, điều này chủ yếu là vì nguy hiểm trong Thủy Hoàng Lăng đã sớm vượt xa dự tính của mọi người, cộng thêm sự xuất hiện của đám Thập Tam Tặc nữa!

Khiến Long Văn Ti thương vong quá nặng nề, sau lưng lại có Thủ Vọng Nhân rình rập.

Mọi thứ cứ như khi mộ đạo thứ năm của Thủy Hoàng Lăng được phát hiện, bùng nổ triệt để!

Sự tình cũng dần trở nên nghiêm trọng hơn!

Ánh mắt ông dần nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm trên màn hình livestream.

Hiện giờ suy nghĩ của Tiền Đức Lập cũng rất đơn giản, chỉ hy vọng Trần Thiên Nhiễm có thể sống sót qua từng cơn nguy cơ này!!

Bởi vì nguy hiểm thực sự chưa bao giờ là những người này, mà là

cái kinh hoàng đã giáng xuống!!

Ma quỷ!!

Một thế giới đã hoàn toàn thay đổi!

Và giây tiếp theo, trên màn hình livestream, đoạn thân rắn vốn đang trượt đi bình thản đột nhiên tăng tốc!

Sau đó là...

Phanh!!

Một cái đầu rắn khổng lồ lập tức nhô ra!!

Hàm răng sắc nhọn không nói hai lời lao thẳng tới xâu xé Trần Thiên Nhiễm!!

"Tê!!!" Trần Thiên Nhiễm lập tức bộc phát máu Kỳ Lân mạnh mẽ hơn!!

Oanh!!!

Sức mạnh tăng vọt, lập tức chém ra một đao!!

Phanh!!!

Hai bên va chạm, luồng khí khủng khiếp trực tiếp hất văng lũ rắn con xung quanh!

Lúc này, Trần Thiên Nhiễm gầm lên một tiếng: "Phỉ Phỉ!!

Em đi trước đi!!

Chạy vào bên trong!!

Chỉ có em vào được đó, anh mới có thể không phải lo ngại gì!!" "Tiểu ca!!" Lưu Phỉ Phỉ vẫn còn do dự, nhưng nghĩ kỹ lại cũng thấy đối phương nói đúng, cô ở lại đó cũng chẳng giúp ích được gì nhiều, chỉ có sau khi trận chiến kết thúc mới có thể trị thương cho anh.

Hiện giờ cô thuần túy là gánh nặng.

“Em đợi anh ở phía trước!!” Lưu Phỉ Phỉ bỏ lại câu nói đó rồi lập tức chạy thục mạng, việc cô có thể làm lúc này là trân trọng thời gian để hết sức thoát khỏi nguy hiểm!!

Thân rắn đang đung đưa, hiển nhiên là rắn mẹ đã phát hiện ra cô.

Tuy nhiên do đòn tấn công của Trần Thiên Nhiễm phía trước vẫn rất dũng mãnh, trực tiếp khiến con rắn mẹ này không còn sức lực đâu mà để ý đến Lưu Phỉ Phỉ nữa!

Sau một hồi chạy bộ, cô cũng thuận lợi thoát ra theo lối hang động!!

Đến một nơi đầy rẫy quan quách!!

Đúng vậy, lại là một đống quan quách, rất giống với những nơi đã gặp trước đây.

Chỉ là nơi này rõ ràng cho cô cảm giác áp bách hơn, cứ như thể ở đây có sự tồn tại mạnh mẽ hơn vậy, và flycam lúc này cũng đi theo Lưu Phỉ Phỉ.

Khi những dãy quan quách này xuất hiện trong tầm mắt, khán giả lại một lần nữa bị kinh động. 【Tê!!

Tống tử!!

Lại sắp xuất hiện Tống tử rồi!!】【Mẹ ơi!!

Đáng sợ quá!!

Nguy hiểm trong Thủy Hoàng Lăng này thật sự là vô tận mà!!】【Cứ ngỡ thoát khỏi rắn mẹ là sắp đến nơi an toàn, ai ngờ càng vào sâu càng nguy hiểm!!

Chương 136

Đáng sợ quá!!】【Đạo mộ hành gia: Hiện tại việc Lưu Phỉ Phỉ có thể làm là giữ im lặng, đạo mộ vốn dĩ có rất nhiều điều kiêng kỵ!

Tuyệt đối không được tùy tiện phá vỡ, nếu không sẽ rất dễ chiêu mời tai họa!】 Nghe lời hắn nói, khán giả lại thêm phần căng thẳng, và trong bầu không khí đó, mọi người cũng rất lo lắng cho Trần Thiên Nhiễm đang giao thủ với rắn mẹ.【Cảm thấy Trần cẩu phen này thực sự rất nguy hiểm!!】【Đúng thế!

Có lần nào không nguy hiểm đâu!!

Thật sự nếu không nguy hiểm chắc Trần cẩu cũng không thèm làm đâu!】【Vãi!

Lầu trên nói đúng là chân lý!!】【Nhưng rắn mẹ to lớn quá!!

Rất khó nói liệu có chiếm được ưu thế không, nếu thua thì Phỉ Phỉ cũng nguy hiểm rồi!】 Trong sự lo lắng của họ, ở phía bên kia Lâm Tam đã thành công mở cánh cửa đồng, cùng Hứa Triết và những người khác rời khỏi Tam Thập Tam Thiên Lâu.

“Tiểu Triết Triết, đừng vội xuống đó!!” Liễu Tam cười nhìn những con độc xà đang không ngừng uốn éo trong hố sâu độc quật.

Hứa Triết tự nhiên hiểu ý đối phương, nhưng lại lộ vẻ do dự: “Chủ nhân nói rồi, phải bắt sống!

Nếu hắn bị rắn mẹ ăn thịt thì không còn cái gì sống nữa đâu!” “Ha ha ha!” Liễu Tam cười cười: “Tiểu Triết Triết, cậu thật sự coi thường Trần tiểu ca rồi!!

Hắn đã tạo ra bao nhiêu kỳ tích, sao cậu vẫn còn nhiều nghi ngờ về hắn thế?” “Nhưng mà,” Hứa Triết nhíu chặt mày: “Con rắn mẹ kia to

lớn như vậy!!

Đủ thấy lực sát thương của nó mạnh thế nào!!

E rằng đỉnh phong Đại sư cảnh cũng khó lòng hàng phục!!" "Ha ha!" Liễu Tam nói: "Dù vậy, thủ đoạn của Trần tiểu ca vẫn rất nhiều!!

Tôi có một dự cảm, nếu hắn dốc toàn lực, nói không chừng thực sự có thể chém chết thứ đó!!" "Anh thật sự đánh giá cao hắn quá đấy!" Hứa Triết có chút bất bình, hiện giờ hắn rất muốn xuống bắt Trần Thiên Nhiễm đi ngay!!

Thủy Hoàng Lăng không đơn giản như vẻ bề ngoài!!

Trông có vẻ nguy hiểm, nhưng thực chất là... cấm địa tử vong!!

Những kẻ thâm nhập phần lớn đều sẽ chết!!

Ngoại trừ Ôn Thao được ghi chép trong lịch sử, cũng chỉ có một mình hắn sống sót đi ra, nhưng cuối cùng cũng không còn tung tích gì nữa!

Hứa Triết hít sâu một hơi, cũng không nghĩ nhiều nữa mà kiên nhẫn chờ đợi.

Trong động rắn, trận chiến không nghi ngờ gì là vô cùng quyết liệt!

Tuy thân hình rắn mẹ rất khổng lồ, nhưng lực phòng ngự của nó kinh người, cộng thêm tốc độ cực nhanh!!

Ngay cả trong hang động chật hẹp vẫn có thể tự do xuyên qua!!

Luôn tay quần thảo như đi trên đất bằng!

Ngược lại, Trần Thiên Nhiễm cũng không hề kém cạnh, Hắc Kim Cổ Đao trong tay không ngừng chém xuống, lần nào cũng tóe lửa!!

Đánh nhau tại hiện trường cứ như đang rèn sắt vậy!

Và ngay lúc đó...

"Tê!!" Rắn mẹ đột nhiên lại ập tới!!

Trần Thiên Nhiễm cũng không nương tay nữa, lập tức tung một cú đá xoay người!

Phanh!!!

Khôi Tinh Thích Đấu!!

Sức mạnh khủng khiếp toàn bộ hội tụ trên một chân, đánh bật thân thể rắn mẹ văng ra!!

Và va chạm vào vách đá bên trên!

Tiếng nổ lớn phát ra cứ như hiện trường đang bị động đất vậy!

Và đó chưa phải là kết thúc!

Trong quá trình chiến đấu, Trần Thiên Nhiễm cũng không ngừng bố cục!!

Đơn thuần dùng thủ đoạn bạo lực tuyệt đối khó giải quyết rắc rối trước mắt!

Chỉ có bố trí Phong Thủy Cục mới có thể thực sự vây nhốt nó, dù sao phía sau vẫn còn hai con bọ ngựa đang chờ chực!

"Khốn!!!" Khốn Linh Trận!

Cũng là một trận pháp trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, chỉ có điều trận này khá phức tạp!

Trong lúc chiến đấu cũng rất khó thi triển dễ dàng, Trần Thiên Nhiễm cũng phải tốn chút thời gian mới khắc họa được nó lên mặt đất!!

Đồng thời hắn lại đổi sang kiếm Nhược Sương, bá!!

Kiếm mang lấp lánh!

Tiếp tục làm suy yếu rắn mẹ!

Sau một đợt tấn công, do rắn mẹ bị thương, nhất thời cũng bị Khốn Linh Trận trói buộc!

Dần dần mất đi động tĩnh!

Trần Thiên Nhiễm thấy vậy không chút do dự rời đi ngay!

Ở phía bên kia, hai người Liễu Tam nhận thấy dấu hiệu chiến đấu biến mất cũng hơi ngẩn ra.

Hứa Triết nghi hoặc nhìn Liễu Tam bên cạnh: "Trận chiến kết thúc rồi?

Hắn thắng rồi à?" Liễu Tam cũng hơi nhíu mày, do Lưu Phỉ Phỉ đã đi trước vào địa điểm tiếp theo và mang theo flycam, điều này dẫn tới việc họ không thể thấy được liệu Trần Thiên Nhiễm có giết được rắn mẹ hay không.

"Đừng vội, đợi thêm chút nữa!

Nếu Trần Thiên Nhiễm đã bị giết thì chúng ta quay về đường cũ." "Được!" Hứa Triết gật đầu mạnh, hắn cũng không muốn trực tiếp đối mặt với con rắn mẹ đó, dù sao nếu ngay cả Trần Thiên Nhiễm cũng không có cách nào giết chết được nó thì hai người họ xông lên có thể sẽ bị cầm chân, lúc đó tình hình sẽ khá nguy hiểm, sự xuất hiện của bộ đội Thủ Vọng Nhân sẽ là một nguy cơ không nhỏ!

Do đó, hai người vẫn khá thận trọng, cho đến khi bóng dáng Trần Thiên Nhiễm xuất hiện trở lại trên màn hình livestream, Liễu Tam lập tức quát lớn: "Truy!!" Giây tiếp theo, mấy người họ thân hình như quỷ mị nhảy vào độc quật, trên bốn bức tường vẫn còn rất nhiều độc xà chưa chết, khi nhận thấy là bọn người Liễu Tam liền lộ ra nanh nọc!

Tê tê tê!!

Từng con rắn như không cần mạng lao trực diện tới!

Mặc dù về thực lực họ vốn vượt trội hơn Trần Thiên Nhiễm, nhưng đối mặt với số lượng độc xà cực lớn này vẫn tỏ ra vô cùng rắc rối.

"Chết tiệt," Hứa Triết mắng một tiếng: "Cái tên Trần Thiên Nhiễm đó rốt cuộc làm cách nào để xua đuổi hết bọn chúng vậy?

Huyết mạch chi lực còn có hiệu quả này sao?" Liễu Tam lắc đầu ra hiệu mình cũng không rõ lắm: "Huyết mạch chi lực trong lịch sử ghi chép vốn đã rất hiếm thấy, hiệu quả cụ thể thế nào càng không ai biết!

Có hiệu quả đặc biệt với độc vật cũng không chừng!" Hắn vừa nói vừa đại khai sát giới, điên cuồng đồ sát độc xà tại hiện trường.

Cả hai đều là cường giả trên Đại sư cảnh, sau một hồi huyết chiến đã áp sát động rắn mẹ!

Chỉ là khi Liễu Tam lao vào động rắn mẹ, đồng tử cũng đột nhiên co rút, vì đôi mắt thụ đồng to lớn kia đang nhìn chằm chằm vào hắn, từng đợt hơi thở tanh hôi trực tiếp tạt vào mặt hắn.

"Mẹ kiếp!!

Thằng nhóc đó thoát thân bằng cách nào vậy!!" Tê!!

Rắn mẹ đột nhiên bùng phát tấn công, không có máu Kỳ Lân áp chế, chiến lực của nó lập tức tăng vọt!

Việc áp chế hai người cùng lúc gần như là chuyện rất đơn giản, thậm chí khiến họ không cách nào tách ra được một người để truy kích!!

"Thằng nhóc âm hiểm thật!!" Hứa Triết cảm thán một tiếng, đồng

thời thầm thở phào nhẹ nhõm!

Khi Trần Thiên Nhiễm xuất hiện trở lại, cảm xúc căng thẳng của Lưu Phỉ Phỉ lại giãn ra: "Tiểu ca!!!" "Anh không sao," Trần Thiên Nhiễm lau đi vệt máu không dấu vết nơi khóe miệng, nở nụ cười tự nhiên, và cảnh này khiến Lưu Phỉ Phỉ đau lòng vô cùng: "Anh bị thương rồi?

Mau!

Để em giúp anh trị thương!" Cô không nói hai lời, trực tiếp đưa tay ôm eo đối phương!

Phù văn trên người cũng lập tức hiện lên.

Sau khi dung hợp với nguyên thân, khả năng chữa trị của cô đã tăng lên đáng kể.

Thực tế không nhất thiết phải ôm mới chữa được, chỉ cần tiếp xúc bằng lòng bàn tay là đủ, nhưng... sao có thể để Tiểu ca biết được chứ?

Chương 137

Cứ giấu đi!

Giấu mãi đi!!

Tiêu hao sau đại chiến đương nhiên là rất lớn, Trần Thiên Nhiễm cảm nhận được sức mạnh dịu dàng tuôn vào cơ thể, lấp đầy khí lực đã cạn kiệt, chỉ trong vài nhịp thở đã khôi phục hoàn toàn!

Trong phòng livestream, khán giả đối với sự xuất hiện của hắn đương nhiên là vô cùng kinh ngạc. 【Vãi!!

Trần cẩu lại còn sống đi ra nữa kìa!!】【Đôi khi thật sự nghi ngờ Trần cẩu có phải con người không nữa!!

Thật sự quá biến thái!】【Đúng thế đúng thế!

Biến thái đến cực điểm!】【Nhưng may mà không có chuyện gì là tốt rồi!】【Sống sót được là may mắn lớn nhất rồi!】Khi Lưu Phỉ Phỉ ôm lấy Trần Thiên Nhiễm, biểu cảm của khán giả lập tức đông cứng, đổi giọng ngay tức khắc!【Mẹ kiếp!!

Giết Trần cẩu!!

Thủy Hoàng Lăng ơi mày có làm được không hả!!

Một cái tên Trần cẩu mà cũng không xử được sao?】【Cười chết mất!!

Thủy Hoàng Lăng ơi!

Nếu mày không làm được thì về ngủ đi cho xong, mau quăng quan tài Thủy Hoàng Đế ra đây!!

Đừng có làm mất mặt nữa!!

Đến Trần cẩu mà cũng không chế phục được?】【Phế vật thật

đấy Thủy Hoàng Lăng ạ!!

Trần cẩu phải chết!!

Nhất định phải chết!】 Giữa những dòng bình luận vây quanh, Trần Thiên Nhiễm cũng chú ý đến động tĩnh từ động rắn mẹ phía sau, rõ ràng là những kẻ đuổi theo đang chiến đấu với rắn mẹ.

Sự trói buộc của hắn vốn không kéo dài quá lâu, vừa vặn có thể dùng để ngăn chặn đám truy binh này một chút.

Không phải là sợ hãi gì, thuần túy là ghét phiền phức!

Nếu lại xảy ra tình cảnh như Bàng Long, làm sự việc trở nên tồi tệ thì thật là hỏng bét!

Sau đó, Trần Thiên Nhiễm thu lại suy nghĩ, ánh mắt quét qua những dãy quan quách tại hiện trường.

Trước đó trong Tam Thập Tam Thiên Lâu cũng đã từng gặp qua, chỉ có điều lần đó thuộc về thử thách, xét về độ khó sẽ không quá cao, nhưng lần này tuyệt đối không đơn giản như vậy!!

Thứ tự sắp xếp quan quách ở đây cũng được thực hiện theo phong thủy, thậm chí về phương diện này còn cao thâm hơn lần ở Tam Thập Tam Thiên Lâu!!

Trần Thiên Nhiễm lập tức thôi động Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật để thực hiện một đợt thôi diễn kiểm tra!

Càng thôi diễn, hắn càng cảm thấy kinh hãi.

"Đại hung." Câu nói vô thức của hắn lập tức khiến Lưu Phỉ Phỉ sợ hãi: "Tiểu ca!

Cái gì...

Đại hung gì thế ạ??" Trần Thiên Nhiễm nghe vậy lắc đầu: "Không sao, không cần để ý quá, em ra bên cạnh nghỉ ngơi một lát, anh cần

xem xét thêm!" Đèn pin trong tay hắn một lần nữa quét qua hiện trường, địa hình rộng rãi, nơi này không có bất kỳ bức họa đặc biệt nào, điều đó chứng tỏ danh tính của người nằm trong những quan quách này sẽ không đặc biệt cao.

Đồ bồi táng trong Thủy Hoàng Lăng có rất nhiều, trong đó con người chắc chắn không ít, vì vậy những quan quách này rất có thể là một số thị nữ, dùng để sau khi Thủy Hoàng đến thế giới dưới lòng đất có thể tiếp tục hầu hạ ông ta.

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm không nhịn được cảm thán hoàng đế cổ đại đúng là coi mình quá quý tộc!

Ánh mắt hắn lại quét qua, ở đây đương nhiên có một đạo thạch môn, nhưng hiện tại nó đang đóng chặt.

Muốn đi qua, cách duy nhất là phá giải tình trạng bài trí quan quách ở đây.

Nói cách khác, phải mở quan tài!!

Nhưng mở cái nào trước thì lại là một vấn đề cực kỳ tinh tế!

Hiện trường có tổng cộng chín chín tám mươi mốt cỗ quan tài!

Mà mỗi một cỗ tương ứng với mức độ hung hiểm đều vô cùng kinh người!!

Ít nhất cho đến nay hắn vẫn chưa thấy cái nào không phải là hung vị.

"Hơi khó đây!

Xem ra phải mở toàn bộ quan quách ra rồi!" Câu này vừa thốt ra, Lưu Phỉ Phỉ đứng đằng xa giật mình: "Cái gì??

Anh muốn mở toàn bộ ư?

Nhưng... như vậy không sợ khởi thi sao?" Trần Thiên Nhiễm thản

nhiên cười: “Không sao, giết là được.” Câu nói nhẹ nhàng bâng quơ của Trần Thiên Nhiễm lại một lần nữa khiến Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc.

Cái kiểu nói gì thế này!!

Cái gì mà giết là được??

Được rồi được rồi!!

Tiểu ca anh chiến lực vô song, anh nói gì cũng đúng!!

Lưu Phỉ Phỉ đầy bất lực lại nhích sang bên cạnh một chút, mình chỉ là một nãi mụ, lúc chiến đấu thì trốn xa một chút là được!

Nếu anh ấy bị thương thì mau chóng hồi máu cho anh ấy!

Rồi để anh ấy đánh tiếp!!

Trên phòng livestream, theo lời của Trần Thiên Nhiễm, khán giả cũng có chút xao động. 【Cái quái gì mà lại mở hết quan tài ra thế?

Chẳng lẽ không có điều kiện đặc biệt nào để mở thạch môn sao?】【Đúng thế!

Trần cẩu chắc không phải là nhìn không hiểu cục diện phong thủy ở đây đấy chứ?

Tuy tôi chẳng hiểu gì, nhưng theo mô típ truyện mạng, trong này chắc chắn ẩn chứa huyền cơ!】【Hay lắm!!

Giờ ai nấy đều là phong thủy đại sư rồi đúng không?

Thực tế tôi cũng thấy nơi này không đơn giản, không thể tùy tiện mở quan tài được, nếu không chắc chắn sẽ gây ra nguy cơ cực lớn!!】Giữa những lời bàn tán của khán giả, Đạo mộ hành gia cũng lập tức xuất hiện và gửi bình luận: 【Ở đây có cục diện phong thủy không sai, nhưng tình hình phong thủy ở đây hơi phức tạp, ít nhất ngay cả tôi cũng không nhìn thấu!

Tuy nhiên may mắn là bậc tiền bối nhà tôi vẫn chưa rời đi, ông ấy vừa đưa ra một đáp án!】 Một câu nói úp mở lập tức khiến khán giả trong phòng livestream gào khóc thảm thiết, đồng loạt mắng đối phương không phải con người!

Lúc này còn giấu giấu diếm diếm!!

Thật là quá đáng! 【Tiền bối nhà tôi nói, cục diện phong thủy ở đây nếu không phải kỳ nhân cấp bậc Tông sư thì rất khó phá giải!

Vì vậy ông ấy cũng phải tốn không ít thủ đoạn mới nhìn thấu, cục diện ở đây thực tế cũng khá đơn giản, chính là Tuyệt Sát Trận phổ thông!

Một khi chạm vào một trong những quan quách, Tuyệt Sát Trận sẽ được khởi động, và mỗi khi mở thêm một cỗ, uy lực của Tuyệt Sát Trận sẽ tăng lên, nhưng muốn triệt để phá vỡ cục diện phong thủy để tiến vào tầng tiếp theo, việc cần làm chính là mở toàn bộ tám mươi mốt cỗ quan quách!!】 Những lời này thốt ra, phòng livestream lập tức nổ tung! 【Vãi chưởng?

Cái gì mà Tuyệt Sát Trận phổ thông hả!!

Thứ đó mà gọi là phổ thông à!!】 【Cái quái gì vậy!

Nguy hiểm thế sao?

Nếu mở một cỗ là thêm một tầng Tuyệt Sát Trận, vậy tám mươi mốt cỗ thì uy lực khủng khiếp cỡ nào!!

Sợ là Trần cẩu mới bước đi một bước đã bị vấp ngón chân cái rồi lăn ra chết quá?】 【Thế này thì chơi bời gì nữa!

Game over luôn cho rồi!

Hết cửa chơi!!】 Trong Cục Dân điều Phong thủy, mọi người nhìn bình luận của Đạo mộ hành gia, ai nấy đều nhíu chặt mày, cảm

giác nguy hiểm vô cùng mạnh mẽ.

“Cục trưởng!

Lời của tiền bối mà Đạo mộ hành gia nói là thật sao?

Chương 138

Nơi này thực sự hung hiểm như thế?

Lại phải mở toàn bộ từng cỗ quan quách ư?" Nghe thấy điều này, sắc mặt Vu Đức cũng rất khó coi, tuy ông từng bị trọng thương, thực lực tụt dốc từ Đại sư cảnh, nhưng đôi tuệ nhãn vẫn rất lão luyện.

Sau khi quan sát kỹ, ông cũng hơi gật đầu: "Qua lời chỉ điểm của vị tiền bối này, tôi đại khái cũng nhìn ra được vị trí phong thủy ở đây!

Quả thực là Tuyệt Sát Trận không sai!

Chỉ có điều đây là một Tuyệt Sát Trận cao thâm hơn!" "Vậy mức độ nguy hiểm so với trước kia thì sao?" Phan Tông Bạch lại thắc mắc.

"Haiz!" Vu Đức lắc đầu: "Cả hai hoàn toàn không thể so sánh được!

Thật không ngờ, Tuyệt Sát Trận lại có nhiều cách bố trí đến thế!

Thế giới rộng lớn, quả nhiên vẫn khiến người ta kinh ngạc!!" "Thủy Hoàng Lăng quá nguy hiểm rồi!" Phan Tông Bạch lại cảm thán.

Nhưng Giải Phong ở bên cạnh lại nhếch mép: "Ha ha ha!

Chư vị không cần vội vàng!

Thủ Vọng Nhân chúng tôi đã tiến vào Thủy Hoàng Lăng rồi, chẳng bao lâu nữa sẽ đến nơi, lúc đó có thể giúp cậu ta dễ dàng giải quyết cái gọi là phong thủy này!!

Trên đời này bất kể có khó khăn gì, không có cái gì mà nắm đấm không giải quyết được!" Lời hắn nói chẳng ai buồn đáp lại, mọi người đều nhìn hắn như nhìn kẻ ngốc, điều này khiến Giải Phong cũng thấy bực bội nhưng không tiện phát tác, dù sao họ cũng là quan

chức, cho dù sau này Thủ Vọng Nhân thay thế Long Văn Ti, nhưng Cục Dân điều Phong thủy vẫn sẽ tiếp tục vận hành, cùng lắm là treo danh dưới quyền Thủ Vọng Nhân thôi.

"Hãy chờ xem!

Chư vị!" Nói rồi, ánh mắt hắn nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm trên màn hình livestream.

Chỉ thấy hắn vẫn đang đi dạo quanh các quan quách, không vội vàng mở chúng ra.

Tuy nói là phải mở tám mươi mốt cỗ quan quách, nhưng mở cỗ nào trước vẫn rất tinh tế!

Một khi mở sai!

Nói không chừng là chết ngay tại chỗ!

Lúc đó chẳng có gì cứu vãn nổi, cho dù Lưu Phỉ Phỉ có ôm chặt lấy cũng vô ích!

Trong lúc quan sát quan quách, hắn cũng đang quan sát cách bố trí Tuyệt Sát Trận trên mặt đất này, đủ thấy nó vô cùng tinh xảo, ngay cả Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật cấp LV5 của hắn cũng khó lòng nhìn thấu toàn bộ diện mạo.

Nếu bảo hắn vẽ một cái, giỏi lắm cũng chỉ vẽ được một nửa!

Và đây còn là kết quả của việc trình độ phong thủy của hắn đã được rèn luyện qua Tam Thập Tam Thiên Lâu!

"Hô..." Sự lựa chọn luôn khiến áp lực tăng bội phần.

"Hoàng hà cửu khúc vi đại tràng, xuyên giang khuất khúc vi bàng quang.

Phân chi phách mạch tung hoành khứ, khí huyết câu liên phùng thủy trụ.

Đại vi đô ấp đế vương châu, tiểu vi quận huyền cư công hầu.

Kỳ thứ thiên phương tiểu trấn thị, diệc hữu phú quý cư kỳ địa.

Đại suất hành long tự hữu chân, tinh phong lỗi lạc thị long thân." Trong miệng hắn lại bắt đầu ngâm xướng chú thuật trong Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, sau đó trong tình trạng tinh thần lực bị tiêu hao cực lớn, ánh mắt hắn khóa chặt vào vài cỗ quan tài ở đây!

Mục tiêu nằm giữa chúng!!

Cùng lúc đó, ngoài đạo động, Đổng Thân đang xem livestream cũng có biểu cảm vô cùng ngưng trọng: "Thật sự không ngờ Tuyệt Sát Trận lại có thể được bố trí theo cách này!

Người tạo ra Thủy Hoàng Lăng năm đó có thể nói là trình độ phong thủy đã đi đến cực hạn rồi!" "Đúng vậy!" Tiền Đức Lập cũng cảm thán một tiếng, sau đó hỏi: "Ti trưởng, ngài thấy nên mở cỗ quan quách nào trước thì rủi ro thấp nhất?" Nghe vậy, ông trầm tư một lúc, sau đó nói: "Hẳn là cỗ bên trái mà Trần Thiên Nhiễm đang chú ý tới!

Vị trí phong thủy của cỗ đó rõ ràng là an toàn hơn một chút, theo suy luận thì đây hẳn là cỗ quan tài đầu tiên tốt nhất!" Chỉ là ngay khi lời ông vừa dứt, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đã lấy hương nến ra, thắp lên ở góc Đông Nam, rồi đi thẳng về phía cỗ bên phải!!

Một quyết định hoàn toàn trái ngược khiến Đổng Thân, người vốn được coi là đệ nhất nhân dưới cấp bậc Tông sư, cũng cảm thấy chấn kinh: "Cái gì??

Chọn bên phải ư?

Đây là lý lẽ gì vậy?" Đổng Thân nhíu chặt mày, thậm chí bắt đầu lo lắng, nhưng mọi lời cảnh báo đều vô dụng, đối phương chẳng nhận được bất kỳ thông tin nào!

Trên màn hình, hai ngón tay của Trần Thiên Nhiễm đã đặt lên nắp quan quách!

Ánh mắt hắn kiên định, theo phán đoán của hắn, cỗ quan tài này mới là khởi đầu của tất cả!

Phát Khâu Song Chỉ từ từ thi triển!

Sức mạnh kinh khủng lập tức đẩy nắp quan quách dịch chuyển!

Ông!!

Nắp quan quách dịch chuyển lập tức khiến ngọn lửa hương nến ở góc Đông Nam bắt đầu lay động nhẹ.

Khai quan có quá nhiều kiêng kỵ, nhưng ở tầng này điều không thể tránh khỏi nhất chính là chiến đấu với vật trong quan tài, và khi quan quách từ từ mở ra, hiệu ứng Tuyệt Sát Trận càng không ngừng tăng lên!

Cứ như một cái lồng chim đang dần hạ xuống từ không trung.

Trong sát na, Trần Thiên Nhiễm đã cảm nhận được áp lực to lớn, toàn thân cảm thấy rất khó chịu.

Lưu Phỉ Phỉ ở đằng xa lo lắng đến mức đôi bàn tay nhỏ bé đã bắt đầu toát mồ hôi lạnh, cô không ngừng lẩm bẩm trong miệng: "Không sao đâu!

Không sao, nhất định không sao, nhất định sẽ không có chuyện gì, Tiểu ca nhất định sẽ không sao!" Trong phòng livestream, khán giả càng thêm sốt ruột. 【Trần cẩu động tác nhanh quá!

Chẳng lẽ hắn đã suy nghĩ kỹ rồi sao?】 【Mở chậm thôi!!

Mở nhanh thế ngộ nhỡ thứ bên trong thi biến nhảy ra thì làm thế nào?

Đáng sợ lắm đấy!】 【Lầu trên đừng nói nữa, tôi đã thấy nổi hết

da gà rồi đây!】 Cùng lúc đó, Đạo mộ hành gia cũng lập tức nhảy ra gửi một dòng bình luận: 【Hỏng rồi!!

Tiền bối nhà tôi nói Trần cẩu chọn sai quan tài rồi!!

Lẽ ra phải là bên trái!!

Sao hắn lại chọn bên phải chứ!!

Lần này uy lực của Tuyệt Sát Trận sẽ tăng vọt lên mất!!】 Một câu nói lại khiến khán giả thêm phần thót tim!

Càng thêm lo lắng cho Trần Thiên Nhiễm.

Và khi hai ngón tay Trần Thiên Nhiễm phát lực...

Oanh!!

Nắp quan quách hoàn toàn chạm đất!!

Tiếng động trầm đục cứ như cửa cơ quan hoàn toàn được mở ra, Tuyệt Sát Trận cũng bắt đầu vận hành triệt để!

Ngay lập tức, Trần Thiên Nhiễm cảm thấy cơ thể mình đang phải chịu một loại hành hạ khó nói thành lời!

Và uy lực của Tuyệt Sát Trận này đã vượt qua tất cả những gì từng gặp trước đây.

Mạnh!!

Tuyệt đối mạnh!!

Trần Thiên Nhiễm càng cảm nhận càng thán phục trình độ phong thủy của người xưa, nhưng điều này cũng khiến hắn càng bùng cháy chiến ý hùng hục!

Gió âm thổi qua!

Ngọn hương nến vốn không có động tĩnh gì, khoảnh khắc này bắt đầu lay động nhẹ!

Ánh nến vàng nhạt cũng dần chuyển sang màu xanh u ám.

Bá!!

Đột nhiên, ánh sáng tại hiện trường hoàn toàn biến thành màu xanh u ám!

Cảm giác quỷ dị khiến lông tơ dựng đứng trỗi dậy!

Rắc rắc!

Rắc rắc!!

Đó là tiếng xương cốt khô cứng đang cử động.

Chương 139

Lưu Phỉ Phỉ ở đằng xa mặt tái mét, dù đã trải qua bao nhiêu nguy hiểm nhưng giờ đây nếu gặp lại Tống tử, tim cô vẫn không khỏi sợ hãi!

Dù sao đó cũng là Tống tử!!

Chứ không phải thứ gì khác!

Khán giả trong phòng livestream vốn đã quen với mô típ khởi thi lúc này cũng vô cùng căng thẳng. 【Xong rồi!!

Đến rồi!!

Sắp đến rồi!!

Tống tử sắp đến rồi!!】【Không biết lần này lại là loại Tống tử nào đây!】【Chỉ hy vọng nó yếu một chút để Trần cẩu còn bảo vệ được Lưu Phỉ Phỉ!

Nếu không... cả hai đều nguy hiểm mất!】Trong tiếng bàn tán của mọi người, Trần Thiên Nhiễm đã lùi lại nửa bước, một tay nắm chặt Hắc Kim Cổ Đao, khí thế toàn thân đang không ngừng tích tụ!

"Sắp đến rồi sao?" Hắn lẩm bẩm, và giây tiếp theo, một cái đầu từ từ nhô ra từ trong quan quách, khô khốc, không có huyết nhục, thuần túy là da bọc xương, giống như một bộ xương khô mang mặt nạ da người!

Nó cử động rất chậm, như một lão già còng lưng, từng bước đứng dậy, dùng cái thân thể bộ xương ấy chống đỡ bộ y bào rộng lùng bùng.

Từng bước đi ra khỏi quan tài, hốc mắt đen ngòm dường như có ngọn lửa quỷ u u đang nhảy múa, và ngay sau đó, trên cơ thể nhẵn

nhụi của nó dần mọc ra từng sợi lông dài gai người!!

"Bạch Mao Tống tử." Trần Thiên Nhiễm hơi thở phào nhẹ nhõm, tuy Bạch Mao Tống tử cũng chẳng dễ đối phó gì, nhưng dù sao vẫn tốt hơn những sự tồn tại mạnh hơn khác.

Chỉ là khi đối phương đột nhiên quay người lấy ra một ly rượu từ trong quan tài và uống ực một cái, Trần Thiên Nhiễm lập tức đứng không vững: "Cái quái gì thế??

Nhà ai để trong quan tài hẳn một ly huyết tửu thế này!!" Theo việc Tống tử uống hết huyết tửu, lớp lông trắng thê lương của nó trong nháy mắt hóa thành màu đen!

Uy thế khủng khiếp cũng bùng nổ trong sát na này!!

"Hống!!!" Tiếng gầm sắc nhọn chói tai như muốn xuyên thủng màng nhĩ con người!

Thần sắc Trần Thiên Nhiễm vô cùng căng thẳng, hình xăm Kỳ Lân trên người đã hiện lên, bùng phát ngọn lửa khả phố trong nháy mắt!!

Giây tiếp theo, hắn bước tới, sức mạnh hội tụ và lập tức va chạm!

"Chết!!" Phanh!!

Hắc Kim Cổ Đao chém xuống!

Nhưng lại bị con Hắc Mao Tống tử kia dùng một tay chặn đứng!!

Chiến lực đáng sợ lúc này hiển lộ không nghi ngờ gì!

Khán giả trong phòng livestream hoàn toàn nổ tung!! 【Vãi chưởng!!

Vãi chưởng!!

Con Tống tử này lại đỡ được một đao của Trần cẩu kìa!】 【Thấy quỷ rồi!

Đang đùa quốc tế à?

Một đao của Trần cẩu mà cũng đỡ được??】【Không phải chứ?

Không phải chứ?

Thực lực của Hắc Mao Tống tử lại khủng khiếp đến thế sao?

Thế này thì chơi bời gì nữa??】Giữa sự kích động của khán giả, Đạo mộ hành gia lại một lần nữa thở dài:【Anh em đừng quên!

Nơi này còn bị ảnh hưởng bởi hiệu ứng Tuyệt Sát Trận nữa!!

Càng kéo dài, Trần Thiên Nhiễm và họ sẽ càng nguy hiểm!】【Đúng thế!

Còn Tuyệt Sát Trận nữa!

Phen này chơi bời gì được nữa!!】【Thật sự không có cách nào chơi nổi!!

Cỗ quan tài đầu tiên mở ra đã là Hắc Mao Tống tử!

Vậy cỗ tiếp theo?

Trực tiếp là Khiêu Tống tử à?

Hảo hảo hảo!!

Đừng chơi nữa!

Toàn quân bị diệt rồi!!】【Thủy Hoàng Lăng, vẫn cứ là Thủy Hoàng Lăng!

Quá đáng sợ!

Đơn giản là khiến người ta cảm thấy kinh hãi!!】【Tôi vẫn còn xem nhẹ Thủy Hoàng Lăng rồi!

Quá đáng sợ!】Kênh chat livestream rên xiết thảm thiết, còn mọi người trong Cục Dân điều Phong thủy lại càng căng thẳng muôn phần.

Tôn Đông Khánh nhìn cuốn sổ tay trong tay, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng: “Theo ghi chép trong sổ tay, Hắc Mao Tống tử e rằng chỉ là thứ yếu nhất thôi!!” Một lời nói ra!

Toàn trường im phăng phắc.

Theo tình trạng hiện tại trên màn hình livestream, họ đương nhiên có thể phán đoán được thực lực của con Hắc Mao Tống tử này, cơ bản tương đương với kỳ nhân Đại sư cảnh!

Mà nếu Hắc Mao Tống tử chỉ là thứ yếu nhất!

Vậy những thứ sau đó thì sao?

Chẳng phải là khủng bố đến một cảnh giới nào đó rồi sao?

Thế này thì đánh đấm kiểu gì nữa!!

“Xong rồi!

Triệt để xong rồi!!” Phan Tông Bạch lập tức lo lắng không thôi, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, vội vàng ôm lấy Đoạn Mộng Lâm.

Cô cũng không kháng cự, ngược lại đưa tay vỗ nhẹ lên lưng đối phương: “Yên tâm, sẽ không sao đâu!

Trần tiểu ca chắc chắn có thể hóa hiểm thành lành!!” Tuy nhiên khi Đoạn Mộng Lâm nói đến đây, giọng điệu cũng vô cùng thiếu tự tin, dù sao nguy cơ trước mắt đã quá rõ ràng.

Trước đó có lẽ vẫn còn cơ hội, nhưng bây giờ ngay khi vừa bắt đầu đã là Hắc Mao Tống tử, không còn cửa chơi!

Căn bản là không còn cửa chơi nữa!!

Bầu không khí tại hiện trường vô cùng đè nén, ngay cả Giải Phong vốn là người của Thủ Vọng Nhân cũng hiếm khi không buông lời trào phúng.

Anh ta hiểu rất rõ cách phân chia thực lực của các kỳ nhân, càng hiểu rõ chiến lực lúc này của Trần Thiên Nhiễm tương đương với cấp bậc chiến binh gen của họ.

Nhưng ngay cả Trần Thiên Nhiễm cũng bị khốn trụ ở cỗ quan quách đầu tiên, vậy thì dù Bộ trưởng của họ có dẫn đội đến đây, e rằng cũng chẳng thu hoạch được gì tốt đẹp!

Thủy Hoàng Lăng thực sự quá nguy hiểm!

Cái nơi cùng hung cực ác này nên được phong cấm hoàn toàn, không cho phép bất kỳ ai bước vào mới đúng!

Nghĩ đến đây, anh ta bước ra ngoài gọi một cuộc điện thoại, trực tiếp báo cáo sự việc lên cấp trên, nêu rõ sự nguy hiểm của những nơi quỷ dị này, tuyệt đối không thể đặt chân vào, phải thiết lập toàn bộ thành cấm địa!

Một khi bước vào, chín phần chết một phần sống!

Tuy anh ta ra ngoài gọi điện, nhưng mọi người tại hiện trường vẫn nghe loáng thoáng được đôi chút.

Họ cũng không nói gì thêm, bởi vì sự nguy hiểm này rõ ràng là đang ập thẳng vào mặt!

Trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm vẫn đang chiến đấu quyết liệt.

Thực lực của hắc mao tống tử đang tăng vọt theo đường thẳng, cộng thêm ảnh hưởng của hiệu quả Tuyệt Sát Trận khiến Trần Thiên Nhiễm càng đánh càng mệt mỏi.

"Phù!

Lười phải dây dưa với ngươi thêm nữa!" Anh xoay người tung ra một cú tiên thối!

Bạt!

Chương 140

Cú Khôi Tinh Thích Đấu rực lửa trực tiếp đá bay hắc mao tống tử ngay tức khắc!

Hiệu quả của Khôi Tinh Thích Đấu chính là như vậy, lực áp chế đối với tà vật vô cùng mạnh mẽ!

Thậm chí còn mạnh hơn cả Hắc Kim Cổ Đao!

Dù sao hiện tại mức độ giải phong của Hắc Kim Cổ Đao vẫn còn quá thấp, nếu đã giải phong hoàn toàn thì lại là chuyện khác.

Tuy cú đá này gây ra thương tổn không nhỏ cho hắc mao tống tử, nhưng vẫn chưa đủ để giết chết đối phương!

Phát Khâu Ấn, phát tác!

Thiên quan chúc phúc, bách vô cấm kỵ!

Oanh!

Uy áp trên người Trần Thiên Nhiễm lại một lần nữa bùng nổ!

Nếu đối phương là tà vật, vậy thì dùng phương thức trấn tà để đánh trực diện!

Khi Phát Khâu Ấn phát tác, hiệu quả thấy rõ rệt!

Bành!

Bành!

Khôi Tinh Thích Đấu liên tục bùng nổ!

Kỹ năng này tiêu hao thể lực rất lớn, huống hồ hiện tại anh không chỉ phải liên tục thi triển Khôi Tinh Thích Đấu, mà còn phải lợi dụng vị trí phong thủy để hóa giải ảnh hưởng của Tuyệt Sát Trận lên cơ

thể, đồng thời bộc phát Kỳ Lân Huyết.

Có như vậy, công kích của anh mới có thể áp chế được hắc mao tống tử!

Oanh!

Dưới đòn tấn công cuối cùng, hắc mao tống tử hoàn toàn vỡ vụn và nổ tung ngay lập tức!

Lúc này, Trần Thiên Nhiễm cũng cảm thấy mệt mỏi rã rời, quỳ một chân xuống đất.

"Hộc!

Hộc!" Anh thở hồng hộc, cả người không ngừng run rẩy.

Tiêu hao quá lớn!

Thực sự là tiêu hao quá lớn!

Từ xa, Lưu Phỉ Phỉ thấy tình hình như vậy cũng không màng đến gì nữa, lao tới ôm chầm lấy anh!

"Tiểu ca!

Để em buff cho anh!" "Hả?" Trần Thiên Nhiễm ngẩn người tại chỗ, sau đó cảm nhận được một luồng sức mạnh nhu hòa trực tiếp tràn vào cơ thể!

Buff thì buff đi!

Nhưng em đừng có hét lên như thế chứ!

Ngại chết đi được!

Tuy nhiên, Trần Thiên Nhiễm vẫn rất tận hưởng cảm giác này.

Ân, thảo nào ai cũng thích bảo mẫu (healer).

Cái cảm giác sau khi đánh một trận khô máu mà được hồi một hơi thế này, đúng là hack game mà!

Trong phòng livestream: 【Hảo gia hỏa!

Thực sự giết sạch rồi kìa!

Trần cẩu hung dữ quá!】 【Đây là thối pháp gì vậy?

Sao mà mãnh liệt thế?

Quá hung tàn!】 【Tê!

Trần cẩu đúng là chuyên gia tạo ra kỳ tích!

Thế mà cũng thắng được?】 Chỉ có điều sự tán thưởng của họ không kéo dài được bao lâu, theo sau hành động ôm ấp của Lưu Phỉ Phỉ, phòng livestream lại một lần nữa bùng nổ. 【Tống tử, tống tử!

Nghe rõ trả lời!

Trần cẩu bên kia phải chết!

Tuyệt đối không được tha cho hắn!】 【Đáng chết!

Đồ khốn!

Mối thù cướp vợ không đội trời chung!】 【Giết giết giết!

Cái này mà cũng nhịn được à?

Tuyệt đối không thể nhịn!

Giết đi!】 Trong thoáng chốc, kênh chat gào khóc thảm thiết, nhưng vị chuyên gia đạo mộ lại một lần nữa nhảy ra dội gáo nước lạnh: 【Đừng nói mấy lời đó nữa!

Hiện tại mỗi lựa chọn của Trần cẩu đều cực kỳ quan trọng, hễ chọn sai là sẽ đụng phải tống tử mạnh hơn ngay!

Đây là điều tất yếu!

Cho nên hiện tại anh ta tuyệt đối không được mắc sai lầm, thậm chí tốt nhất là đừng để thực thể bên trong khởi thi!】 Lời này vừa thốt ra, phòng livestream lại bàn tán xôn xao: 【Cái gì?

Còn có cách không cho tống tử khởi thi sao?】【Tê!

Nếu thực sự có cách đó, chẳng phải Trần cẩu có thể thuận lợi vượt quan sao?】【Vãi!

Mau liên lạc đi!

Thử liên lạc xem!

Đừng có ngồi chờ nữa!】Đồng thời, chuyên gia đạo mộ tiếp tục giải thích:【Trong phái phong thủy không thiếu những trận đồ trấn sát.

Trưởng bối nhà tôi nói, nếu Trần Thiên Nhiễm có học qua thì có lẽ sẽ làm được, nhưng tiền đề là không được phá hoại thứ tự mở quan, sau đó lần lượt trấn giữ tống tử trong các quan quách đó!

Như vậy, dù thực thể trong quan quách có đáng sợ đến đâu cũng không thể thoát ra!

Chỉ có điều độ khó để học được những trận đồ trấn sát này là vô cùng cao.】Những lời này lại khiến mọi người trong phòng livestream kinh thán!

Tại Cục Dân Điều Phong Thủy, Vu Đức cũng liên tục ngạc nhiên: "Cách hay!

Cách hay!

Vị cao nhân này đúng là không đơn giản, lại có thể nghĩ ra cách này!

Trực tiếp trấn áp chúng trước khi khởi thi!" Ông vừa nói, ánh mắt vừa hướng về phía đạo diễn Vương Triết đang run rẩy trong góc: "Người bạn này!

Có thể liên lạc được không?

Nhỡ đâu Trần cẩu biết thật, thuyết định còn có cơ hội sống sót."

“Không được!

Thực sự không được!

Máy móc hỏng rồi!

Nó chỉ có thể quay phim rồi truyền video về thôi, hoàn toàn không thể liên lạc ngược lại!” “Đáng tiếc!” Phan Tông Bạch lại lên tiếng đầy tiếc nuối.

Bầu không khí tại hiện trường lại trở nên u ám.

Lúc này Giải Phong lại lên tiếng: “Ha ha, mọi nỗi sợ hãi đều bắt nguồn từ hỏa lực không đủ!” Mọi người không ai đáp lại, phong thủy và hỏa lực xưa nay chẳng liên quan gì nhau!

Hỏa lực có mạnh đến đâu, nếu đã rơi vào cục, muốn thoát thân còn khó hơn lên trời!

Đây không phải là thứ mà thuốc gen có thể giải quyết được!

Đang lúc mọi người suy nghĩ, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm đã rời khỏi vòng tay ấm áp, chậm rãi đứng dậy đi đến trước các quan quách.

Chương 141

Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật, khởi động!

Trong trận chiến vừa rồi, anh cũng không ngừng suy luận và phân tích.

Vị trí mở quan quách thứ hai hẳn là ở đó!

Ánh mắt Trần Thiên Nhiễm dần khóa định mục tiêu.

Nhưng khi đi đến trước cỗ quan quách đó, anh lập tức dừng bước, chợt nhớ ra một chuyện.

Trực tiếp phong ấn không cho nó ra ngoài chẳng phải là xong sao?

Trần Thiên Nhiễm vừa nghĩ vừa bắt đầu khắc họa trên mặt đất, những đồ văn cổ quái liên tục hiện ra.

Thế nhưng khi anh đang khắc họa, cỗ quan quách đó lại lặng lẽ di chuyển, một bàn tay trắng bệch gầy trơ xương chậm chậm vươn ra từ khe hở.

Rắc rắc...

Khi Trần Thiên Nhiễm bắt đầu thi triển phong thủy cục trấn sát này, anh gần như dồn hết tâm trí vào việc bố trí, hoàn toàn không chú ý đến những chuyện khác.

Ngay cả khi cỗ quan quách bắt đầu có sự dịch chuyển nhẹ, anh cũng nhất thời không nhận ra.

Lưu Phỉ Phỉ đứng đằng xa đã sợ đến mất tiếng, hoàn toàn không biết đây có nằm trong kế hoạch của Trần Thiên Nhiễm hay không.

Cô không dám kêu loạn, sợ sẽ làm loạn nhịp độ của anh.

Nhưng các anh em trong phòng livestream thì hoàn toàn không nhịn

nổi nữa: 【Vãi!

Vãi!

Đây rốt cuộc là cái quỷ gì thế?

Người ta đi đổ đấu mở quan, cũng chưa thấy ai nói đồ trong quan tài biết tự mở nắp cả!】 【Ảo ma!

Thật là ảo ma vãi chưởng, làm gì có thực thể nào kiểu này chứ?

Bốc phét, đúng là quá bốc phét!】 【Đậu xanh?

Thế này thì chơi bời gì nữa?

Tôi còn nghi ngờ thực thể trong quan quách vẫn còn sống cơ!】 Các anh em điên cuồng trút bình luận, chuyên gia đạo mộ cũng lập tức lên tiếng: 【Trần Thiên Nhiễm hiện tại đang bố trí trận đồ phong thủy loại trấn sát!

Điều này hiển nhiên đã kích hoạt cơ chế thức tỉnh của tống tử trong quan quách!

Cho nên mới khiến tống tử này tự mình mở nắp quan!

Thời gian không chờ người đâu!

Bây giờ phải xem anh ta có thể thành công trấn áp nó trước khi nó chui ra hay không!

Nếu không được thì chuyện này sẽ khó giải quyết lắm đây!】 Nghe lời ông ta, mọi người càng thêm lo lắng, không ai ngờ hướng đi của cốt truyện lại có thể ảo ma đến thế!

Gió âm không ngừng thổi, độ tập trung của Trần Thiên Nhiễm đã đạt đến cực hạn!

Anh hoàn toàn quăng hết mọi sự vật xung quanh ra sau đầu.

Loại phong thủy cục trấn sát này có độ khó rất cao, thậm chí chỉ

xuất hiện khi Thập Lục Tự Phong Thủy Bí Thuật vừa nâng cấp lên LV5.

Đối với anh hiện tại, đây có thể coi là một kỹ năng cấp cao nhất, nhưng cũng chính vì thế, độ khó để bố trí là cực kỳ lớn!

Tất cả đều cần anh tự mình mày mò, chậm rãi dò đá qua sông!

Nhưng nếu cuối cùng thành công, trình độ phong thủy của anh chắc chắn sẽ lại thăng tiến, đồng thời việc bố trí trấn sát cục lên các quan quách khác sau này cũng sẽ trở nên dễ dàng.

Trong lúc bộ não anh vận hành siêu tốc và đôi tay thoăn thoắt bố trí, nắp quan tài đã dần dịch ra một khoảng bằng một cái đầu!

Luồng âm khí nồng đậm đã bắt đầu bao phủ không gian không lớn không nhỏ này!

Ngay cả khi Kỳ Lân Huyết đang cháy trong người, lúc này Trần Thiên Nhiễm cũng cảm thấy có chút lạnh lẽo!

Cảm giác đó giống như gió thổi tới từ u minh địa ngục vậy!

Càng giống như Tử thần đang thổi một luồng hơi bên tai!

Anh em trong phòng livestream tim đã vọt lên tận cổ họng: 【Mẹ nó!

Sao Trần cẩu có thể tập trung đến mức đó nhỉ!

Quá ảo!】 【Tê!

Độ tập trung này!

Nếu là tôi, chắc những năm qua tôi đã đỗ Thanh Bắc tùy ý chọn trường rồi!】 【Quá khủng khiếp!

Đây là cấp độ tập trung gì vậy, thực sự khiến người ta lạnh cả sống lưng!】 【Trời ạ!

Sao tống tử bên trong bắt đầu rụt tay lại rồi?

Chuyện gì thế?

Có phải nó chuẩn bị bật nắp quan trực tiếp không?】【Đừng nói nữa!

Hình ảnh đó quá chân thực!

Bây giờ đầu tôi chỉ toàn cảnh con tống tử đó lao vọt ra thôi!

Á á!

Cái này chịu không nổi đâu!】【Lầu trên ơi, ai mà chịu nổi cảnh một con tống tử đột nhiên nhảy ra từ màn hình chứ!

Không nói nữa, chân giò đen của tôi đã chuẩn bị sẵn sàng rồi!】Cùng lúc đó, mọi người trong Cục Dân Điều Phong Thủy đang xem trực tiếp cũng sốt ruột không thôi.

Họ đều hiểu rõ tình huống hiện tại vô cùng khẩn cấp, việc có bố trí được trận trấn sát hay không là chuyện vô cùng then chốt!

"Trần cẩu!

Nhanh lên!

Nhanh thêm chút nữa!" Hai tay Phan Tông Bạch căng thẳng nắm chặt thành quyền, trên mặt lộ rõ vẻ lo lắng tột độ.

Đoạn Mộng Lâm bên cạnh cũng có biểu cảm tương tự, tất cả đều đang toát mồ hôi hột thay cho Trần Thiên Nhiễm.

"Quá chậm!

Vẫn là quá chậm!

Tốc độ này, nếu tống tử trong quan quách trực tiếp xông ra, e rằng không có bất kỳ cơ hội thắng nào!" Vu Đức lộ vẻ lo âu chăm chú nhìn màn hình.

Chỉ có Giải Phong là khóe miệng hơi nhếch lên một chút đắc ý, bởi vì chỉ khi Trần Thiên Nhiễm thất bại hoàn toàn mới có nghĩa là các kỳ nhân thực sự đi vào con đường suy vong!

Đạo mộ tặc không chết thì không xong!

Nếu không thì cuộc thám hiểm Thủy Hoàng Lăng này sẽ tiếp diễn mãi mãi!

Phải chết!

Nhất định phải chết!

Chỉ là trong tiếng gào thét nội tâm của anh ta, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm dường như đã nhận ra có điều không ổn.

Anh chậm rãi ngẩng đầu, từ từ di chuyển ánh mắt.

Đúng lúc đó, thực thể trong quan quách cũng đang chậm rãi nhô đầu lên.

Hai bên như đã hẹn trước, vào cùng một thời khắc, đối diện nhìn nhau!

Và rơi vào một sự trầm mặc sâu sắc.

Sự trầm mặc này không nghi ngờ gì nữa, thực sự là chấn động đến điếc tai!

Rõ ràng là một con tống tử, nhưng Trần Thiên Nhiễm lại nhìn thấy một vẻ ngượng ngùng trên mặt đối phương.

Cứ như là đi ăn trộm mà không thành, lại bị bắt quả tang tại trận vậy!

Kênh chat phòng livestream trực tiếp nổ tung: 【Vãi!

Chương 142

Đỉnh chóp!

Đỉnh chóp luôn!

Thế mà lại nhìn thẳng vào mắt nhau?】【Muốn làm tôi cười chết hả?

Ha ha ha!

Cái quỷ gì thế này!】【Không phải chứ?

Trong quan tài kia ơi?

Sao ngươi vẫn đứng im thế?

Chẳng lẽ còn đợi Trần cẩu tặng ngươi một nụ hôn nồng cháy à?】【Mệt quá!

Lầu trên đúng là cây hài!

Nụ hôn nồng cháy cái gì chứ!】【Đừng nói nữa!

Quả này tôi thấy Trần cẩu bại chắc rồi!

Dù sao tống tử này cũng không phải thứ dễ chọc đâu!

Vừa nãy mới là hắc mao tống tử thôi, tôi đoán con này chắc chắn không dễ giải quyết!

Nhất định là cực kỳ khó nhằn!】Tốc độ trôi tin nhắn cũng vô cùng nhanh.

Trên màn hình trực tiếp, tống tử dần bắt đầu có động tác.

Đầu tiên nó chậm rãi há miệng, chuẩn bị gầm lên một tiếng, sau đó theo bài cũ sẽ bắt đầu biến thân thành hắc mao tống tử và triển khai một trận chiến kịch liệt với đối phương!

Nhưng ngay khi nó chuẩn bị gầm lên vài tiếng...

Bành!

Đột nhiên!

Một cú đá đầy uy lực trực tiếp giáng thẳng vào đầu nó!

Trong nháy mắt!

Thân thể tống tử bị đập ngược vào trong quan quách!

Người tung ra cú đá này đương nhiên là Trần Thiên Nhiễm.

Khôi Tinh Thích Đấu chính là như vậy, cơ thể người thi triển nhất định phải vô cùng dẻo dai, từ đó có thể bộc phát đòn tấn công này trong bất kỳ tình huống nào!

Sau khi làm xong việc này, thủ pháp của Trần Thiên Nhiễm cực nhanh bắt đầu bố trí trên mặt đất!

Tiếng gầm thét trong quan quách cũng không ngừng vang lên: "Gào gào gào!

Gào gào gào!" Hiển nhiên, cú đá này đã khiến tống tử hoàn toàn phẫn nộ!

Những tiếng gào thét điên cuồng liên tục va đập vào nắp quan tài.

Thế nhưng lúc này, Trần Thiên Nhiễm miệng nhả liên hoa, một lời định càn khôn: "Định!" Ngay lập tức, kim quang đầy trời!

Cỗ quan quách vốn còn đang náo động bỗng chốc im bặt!

Trận thành!

Sau khi hoàn thành tất cả, Trần Thiên Nhiễm cũng như kiệt sức mà ngã ngồi xuống đất, thở hồng hộc.

"Phù!

Phù!

Phù!" Các anh em trong phòng livestream đều có chút kinh ngạc: 【Vãi?

Còn có thể như vậy sao?

Độ dẻo dai của ông cũng quá khủng khiếp rồi đấy?】【Cái quỷ gì thế này?

Người ta còn chưa kịp ra ngoài, ông đã đá một phát vào trong rồi?

Có cần phải ảo ma thế không?】【Tê!

Thật sự cười chết tôi mất!

Làm ơn đi, có thể tôn trọng đại ca tống tử một chút được không?】【Đúng thế!

Người ta khó khăn lắm mới ra ngoài một chuyến, ông lại đá người ta vào?

Làm ơn!

Có thể lịch sự chút không?】【Cười chết tôi!

Tống tử người ta bị nhốt ở đây bao nhiêu năm, chỉ mong có người qua để giải khuây, kết quả là?

Ông?

Trực tiếp đá một phát vào?

Trần cẩu không lịch sự nhé!】 Trong trận cười ngây ngô của các anh em livestream, Lưu Phỉ Phỉ lại một lần nữa tiến lên ôm lấy Trần Thiên Nhiễm.

"Tiểu ca, ăn một miếng đi!

Buff này!" "Hả?" Trần Thiên Nhiễm ngẩn người, thầm nghĩ thời buổi này đi xuống mộ còn có phúc lợi kiểu này sao, vừa định mở miệng thì nhận ra mình đã hiểu lầm.

Chỉ đành để đối phương ôm mình vào lòng.

Nhưng điều này cũng chẳng có gì khác biệt!

Quần áo mỏng manh như thế, dáng người thế nào, anh cũng đã dùng xúc giác cảm nhận được một phen!

Ân!

Quả nhiên là thần tiên tỷ tỷ!

Cảm giác ở đẳng cấp này, nhất định là người khác không thể có được!

Và ngay khoảnh khắc này, theo sau biểu cảm hưởng thụ của Trần Thiên Nhiễm được truyền vào phòng livestream, các anh em lại một lần nữa sụp đổ tinh thần: 【Vãi!

Vãi!

Vãi!

Tống tử đâu rồi?

Bảo là Tuyệt Sát Trận tám mươi mốt tầng nguy hiểm lắm cơ mà?

Chuyên gia đạo mộ ơi, ông mau ra đây nói cho chúng tôi biết rốt cuộc phải làm thế nào mới giết được Trần cẩu đi?】【Phụ họa!

Phụ họa!

Tôi cũng phụ họa!

Cầu hỏi làm sao để xử đẹp Trần cẩu?】【Đúng thế!

Trần cẩu không chết, lòng tôi khó chịu, tôi thức trắng đêm mất!】【Đồ khốn!

Trần cẩu không chết!

Thế giới này vĩnh viễn không được bình yên!】Dưới sự kiến nghị nhiệt liệt của tất cả mọi người, chuyên gia đạo mộ cũng lập tức lên

tiếng: 【Phương pháp thì cũng có, trừ khi có người đến phá rối, sau đó phá hủy trận pháp mà Trần Thiên Nhiễm đã lập!

Nếu không thì muốn xử được Trần cẩu, độ khó vẫn là khá cao!】 Những lời chân thành của ông ta càng khiến các anh em vò đầu bứt tai.

Lúc này làm sao có thể có thêm ai khác xuất hiện phá rối chứ?

Mọi người chỉ đành đè nén ý niệm cầu cho Trần cẩu mau chết xuống đáy lòng, chỉ có thể tự nhủ mắt không thấy thì tâm tịnh!

Cùng lúc đó, trong động Mẫu Xà, Hứa Triết và Liễu Tam đã tốn chín trâu hai hổ lực cuối cùng cũng hoàn toàn giết chết được con Mẫu Xà kia!

"Mẹ nó!" Hứa Triết mắng một tiếng, trên mặt lộ rõ vẻ căm hận nồng đậm: "Cái thằng khốn đó!

Chương 143

Thật đúng là làm khó ta!

Làm hại ta lãng phí một lần thi triển năng lực thiên phú!" "Ha ha ha!" Liễu Tam tuy cả người nhếch nhác, nhưng lúc này lại tỏ ra vô cùng trấn định.

Lão vuốt chòm râu chữ bát, cười nói: "Sợ cái gì!

Cho dù không thi triển năng lực thiên phú, chẳng lẽ một tên Trần Thiên Nhiễm cỏn con mà ta không xử được sao?" "Nói cũng đúng!" Hứa Triết hơi gật đầu, lập tức sải bước đi sâu vào trong động!

Liễu Tam cũng theo sát phía sau, chỉ có điều trên tay lão lúc này đã cầm một chiếc điện thoại và đang xem livestream: "Ồ ồ ồ!

Không ngờ Trần Thiên Nhiễm đã mở đến cổ thứ hai rồi?

Tê!

Đúng là không đơn giản!

Trình độ phong thủy của hắn thế mà đã tiệm cận tông sư rồi sao?

Ngay cả loại trấn sát cấp bậc này cũng có thể bố trí ra được?

Lợi hại!

Thật sự lợi hại!" Liễu Tam không khỏi kinh ngạc, thực sự lão cũng không ngờ đối phương lại có năng lực này, điều này đã vượt xa dự liệu của lão.

Phía ngoài đạo động, Đổng Thân cũng bị thao tác này của Trần Thiên Nhiễm làm cho kinh ngạc: "Lợi hại!

Đúng là thiên kiêu của phong thủy nhất đạo!

Lại có thể bố trí ra được!

Thật khiến người ta không dám tin!" "Quá khủng khiếp!" Tiền Đức Lập liên tục kinh thán: "Đây đâu phải là loại nghiệp dư gì!

Đơn giản là đáng sợ!" Các kỳ nhân xung quanh cũng lần lượt hít một hơi khí lạnh.

Họ đương nhiên hiểu rõ thông tin ẩn chứa trong việc bố trí trận pháp trấn sát này là gì, đó hoàn toàn có thể sánh ngang với đẳng cấp của Đổng Thân!

Một tồn tại cấp bậc Phó ti trưởng Long Văn Ti!

Nhưng nhìn diện mạo của đối phương, quá trẻ!

Trẻ đến mức không tưởng nổi!

Cũng chính vì thế, sự nghi hoặc trong lòng Đổng Thân càng thêm mãnh liệt: "Trần Thiên Nhiễm này rốt cuộc có lai lịch thế nào, tại sao trên người lại có nhiều bản lĩnh đến vậy?

Thậm chí còn khủng khiếp hơn nhiều so với những đại gia tộc ẩn thế!

Thật khiến người ta không tài nào nhìn thấu!" Tiền Đức Lập bên cạnh cũng đầy vẻ băn khoăn: "Tôi cũng thấy kỳ lạ, hơn nữa chúng ta đã tra cứu thông tin cụ thể của anh ta, bối cảnh gia đình đều rất bình thường, hoàn toàn không có gì mờ ám!

Điều này đủ để nói lên anh ta chính là xuất thân từ người bình thường chính hiệu, chỉ có điều chắc là nhờ cơ duyên xảo hợp mà gặp được một đại cơ duyên nào đó thôi!" "Có lẽ cũng chỉ có thể giải thích theo hướng này!" Đổng Thân hơi lắc đầu, nhưng đã dùng điện thoại liên hệ với người trong Bát Môn, chuẩn bị tìm người hỏi thêm.

Dù sao thân phận thần bí của Trần Thiên Nhiễm cũng quá gợi sự

tò mò!

Nhưng đúng lúc này, trên màn hình trực tiếp, ánh mắt Trần Thiên Nhiễm đã hướng về cỗ quan quách thứ ba và bắt đầu bố trí.

Chỉ có điều, sự xuất hiện của hai bóng người suýt nữa đã khiến anh không giữ được bình tĩnh.

"Ồ ồ ồ!

Trần tiểu ca!

Cuối cùng chúng ta cũng gặp nhau rồi!" Liễu Tam vuốt râu, trên mặt đầy nụ cười, nhưng không hề có ý định tiến lên một bước.

Bởi vì một khi bước vào trong đó sẽ rơi vào phạm vi của Tuyệt Sát Trận, cũng sẽ phải gánh chịu rủi ro của trận pháp này!

Nghe thấy âm thanh này, Lưu Phỉ Phỉ giật mình một cái, vừa định nói gì đó thì Liễu Tam đã nhanh chân cắt ngang: "Ha ha ha!

Tiền bối không cần vội vàng, chúng ta không phải đến để đánh nhau, chỉ là chủ nhân của chúng ta có chút chuyện muốn mời Trần tiểu ca đến giúp đỡ!

Cho nên đợi chuyện ở đây kết thúc, kính mời Trần tiểu ca đi cùng chúng ta một chuyến!" Trần Thiên Nhiễm đang trong lúc bố trí cũng không có ý định đáp lại, đại não anh đang vận hành điên cuồng, hoàn toàn không nhớ nổi mình đã đắc tội với nhân vật nào như thế từ bao giờ.

Chủ nhân gì chứ?

Đây lại là cái trò ngưu mã gì nữa đây?

Muốn chơi trò chơi thì tìm người khác đi!

Tìm một người chỉ yêu Lưu Phỉ Phỉ như tôi làm gì?

Nhưng theo sự xuất hiện của hai người Liễu Tam, kênh chat phòng livestream đã hoàn toàn nổ tung: 【Vãi!

Cái quỷ gì thế!

Bảo người đến là có người đến luôn!】【Tê!

Mệt quá!

Cái miệng thối của tôi!

Tôi không nên nguyền rủa mới đúng!

Quả này xong đời thật rồi!】【Tôi xin tuyên bố trước là mấy lời lúc nãy đều là do con chó nhà tôi đánh máy, không liên quan gì đến tôi hết!】 Kênh chat điên cuồng nhảy tin, các anh em lúc này cũng vô cùng mông lung.

Phía trước chẳng phải là đùa vui thôi sao?

Sao giờ lại thành thật rồi?

Thế này thì cũng quá đáng quá rồi chứ?【Nếu Trần cẩu chết thật!

Tôi nhất định sẽ gửi vòng hoa cho anh ta!】【Tôi gửi hai cái!】【Được rồi được rồi!

Tôi gửi ba cái!】 Đúng lúc này, trên màn hình livestream, chuyên gia đạo mộ cũng xuất hiện:【Các vị!

Nếu tôi không nhầm thì họ chính là Thập Tam Tặc hiện nay!

Tức là đám khốn kiếp mưu đồ thay đổi thế giới đó!】 Lời này vừa thốt ra, kênh chat càng thêm nổ tung!【Cái gì cái gì?

Hai người đó chính là bọn chúng sao?

Bảo sao tôi vừa nhìn đã thấy bọn chúng trông thật xấu xí!】【Phải đấy!

Đúng là mặt tặc tâm tặc!】【Á á á!

Thật là đáng ghét đến cực điểm!

Tặc tâm bất tử!】 Hết đợt mắng chửi này đến đợt mắng chửi khác không ngừng vang vọng.

Ở bên cạnh đạo động, sự xuất hiện của đám người Liễu Tam không nghi ngờ gì là một gáo nước lạnh dội thẳng vào đầu mọi người trong Long Văn Ti, sắc mặt ai nấy đều trầm xuống!

"Ti trưởng!

Nếu bọn chúng đã xuất hiện ở đây, vậy có phải nghĩa là Chủ nhiệm Tôn và Ngạo Thiên đã..." Sắc mặt Đổng Thân cũng cực kỳ khó coi, hai tay nắm chặt thành quyền, thậm chí có ý định muốn tự mình xông xuống!

Nhưng anh ta hiểu rất rõ, lúc này bản thân tuyệt đối không được quá xung động!

Tuyệt đối không được làm loạn!

Nguy cơ không chỉ nằm ở mỗi nơi này, những việc họ cần làm còn rất nhiều.

"Phù..." Đổng Thân chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía mọi người xung quanh: "Trọng tâm nhiệm vụ tiếp theo của chúng ta chính là tìm ra kẻ đứng sau Thập Tam Tặc!

Với năng lực của bọn chúng thì vẫn chưa thể trù bị được một cuộc bạo loạn như thế này, cho nên đứng sau bọn chúng nhất định có một kẻ đang mưu tính!" Lời vừa dứt, hơi thở của mọi người tại hiện trường đều trở nên dồn dập.

Có thể lập ra một cục diện lớn như vậy, đủ thấy thực lực của kẻ đó khủng khiếp đến mức nào.

Nhưng hiện tại trong lòng họ đều đang nén một cơn giận, lần này

tổn thất về người của Long Văn Ti trong chiến đấu thực sự là quá nhiều quá nhiều!

Cơn giận này nếu không xả ra, trong lòng mọi người đều rất khó yên tâm!

Ở bên cạnh, Hứa Y Y sau khi được chữa trị vết thương nặng nhìn vào người anh trai trên màn hình trực tiếp, đôi mắt đẹp cũng ẩn chứa sát ý.

Tuy cô không hiểu tại sao đối phương cuối cùng không giết mình, nhưng hiện tại cô chỉ muốn đánh chết hắn!

Chương 144

Nhất định phải đánh chết!

Kẻ phản đồ!

Gia nhập Thập Tam Tặc!

Vậy thì phải chết!

Bầu không khí hiện trường vô cùng đè nén, đồng thời lúc đó, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm không quá để ý đến sự xuất hiện của hai người Liễu Tam, bởi vì anh đã bắt đầu khắc họa xung quanh cỗ quan quách thứ ba.

Trong lúc này, tuyệt đối không được phép bị gián đoạn, nếu không có thể vì phạm vào cơ chế mà dẫn đến khởi thi!

Hai cái phía trước đều là hắc mao tống tử, thực lực thậm chí cái sau còn mạnh hơn cái trước, trời mới biết cỗ quan quách tiếp theo này sẽ là cái thứ quỷ gì!

Nếu thực sự khiến nó rơi vào trạng thái cuồng bạo rồi khởi thi, vậy thì tất cả mọi người ở đây đều đi tong!

Lúc này độ tập trung của anh vô cùng cao, nhưng tư duy vẫn rất nhạy bén.

Trần Thiên Nhiễm hồi tưởng lại những trải nghiệm khác nhau sau khi vào Thủy Hoàng Lăng, lờ mờ cảm giác được có một bàn tay lớn đang thúc đẩy mình, và điều này hoàn toàn không liên quan gì đến hệ thống.

Giống như một bàn tay vô hình trong bóng tối!

Nó không ngừng đẩy anh tiến vào Thủy Hoàng Lăng, rồi đi sâu

vào, đi khám phá!

Đi tìm kiếm sự trường sinh có thể hoặc không thể tồn tại kia!

Và những khó khăn gian khổ này lại giống như một cuộc lịch luyện khiến thực lực của anh có một bước đột phá mạnh mẽ.

Nhưng cũng chính vì thế, Trần Thiên Nhiễm càng cảm thấy nghi hoặc trong lòng.

Chẳng lẽ cuộc lịch luyện này có liên quan đến Thủy Hoàng?

Tất cả đều là cục diện do Thủy Hoàng bày ra sao?

Dù sao Thủy Hoàng Lăng này cũng là của ông ta, mọi thứ đều phải được ông ta cho phép mới đúng.

Nếu suy đoán này là đúng, vậy có nghĩa đây sẽ là một cục diện kéo dài hàng ngàn năm!

Còn mình chính là quân cờ vô tình lạc vào đó?

Chính vì vô tình lạc vào nên mới khiến bàn cờ bị bám bụi bấy lâu nay bắt đầu chuyển động!

Nghĩ đến điểm này, dục vọng trong lòng Trần Thiên Nhiễm càng thêm mãnh liệt!

Phải đi sâu vào!

Phải đến địa cung Thủy Hoàng Lăng đó xem xem!

Thủy Hoàng rốt cuộc đã chết chưa!

Thế giới này rốt cuộc có trường sinh hay không!

Không chỉ vì Phỉ Phỉ, mà nhiều hơn nữa là vì chính anh.

Mỗi khi đánh bại một kẻ thù, họ đều nói anh trông rất giống một người!

Thực tế anh luôn có một suy đoán, đó chính là Thủy Hoàng Đế!

Nhưng suy đoán này lại quá đỗi táo bạo!

Quá đỗi kỳ lạ, làm sao có thể chứ!

Nhưng khi chuyện của Lưu Phỉ Phỉ xảy ra, Trần Thiên Nhiễm đã nhận ra điều này không phải là không thể, thậm chí khả năng còn rất lớn!

Anh có thể chính là Thủy Hoàng Đế!

Chỉ là giống với tình huống của Lưu Phỉ Phỉ, tất cả cũng chỉ là phân thân của đối phương mà thôi!

Còn nguyên thân thực sự vẫn nằm trong địa cung Thủy Hoàng Lăng!

Có lẽ anh không nên tiếp tục đi xuống, nhưng một tia chấp niệm trong lòng không cho phép!

"Phù..." Đại não Trần Thiên Nhiễm bắt đầu hỗn loạn, nhưng cũng dần trở nên thanh tỉnh, ý nghĩ trong lòng càng thêm mãnh liệt, động tác vẽ của hai tay cũng không hề bị gián đoạn!

Bá!

Từng đạo văn hoa mỹ rơi xuống đều hiện ra vô cùng ung dung tự tại.

Tốc độ bố cục lần này rõ ràng nhanh hơn lần trước rất nhiều.

Điều này khiến Liễu Tam đứng đằng xa không khỏi tán thưởng: "Thật không đơn giản, trấn sát cục đầu tiên hắn còn có chút tốn sức, không ngờ cái thứ hai bố trí lên lại thuần thục đến vậy!

Cừ lắm!

Cừ lắm!" Hứa Triết bên cạnh cũng hiểu rõ hàm lượng kỹ thuật trong đó, càng hiểu thiên phú của đối phương khủng khiếp đến mức nào!

Nhưng đối phương chỉ có thiên phú khủng khiếp hơn mới có thể giúp hắn đạt thành tâm nguyện nào đó!

Thời gian trôi qua, nắp quan tài cũng không ngừng dịch chuyển chậm rãi, một bàn tay khô héo trắng bệch đang từ từ đẩy nắp quan tài khổng lồ!

Không hề có tiếng động, không hề có sự xao động nào!

Mọi thứ đều diễn ra trong lặng lẽ, chỉ duy nhất những người đứng ngoài quan sát là tim đã vọt lên tận cổ họng.

Lưu Phỉ Phỉ vô cùng căng thẳng, nhìn nắp quan tài dần bị đẩy ra xa hơn, tâm trạng vô cùng phức tạp.

Cô rất muốn nhắc nhở, nhưng lại sợ sẽ làm phiền Trần Thiên Nhiễm.

Đúng lúc này, Liễu Tam gầm lên: "Trần tiểu ca!

Cẩn thận đấy!

Cái thứ đó sắp mở toang nắp quan tài rồi!

Nhanh tay lên!" Lão nở một nụ cười đểu cáng rồi gào lên một tiếng.

Theo sau lời nói đó, hiện trường lập tức rơi vào tĩnh lặng.

Con tốt tử vốn đang chậm rãi đẩy nắp quan tài lúc này cũng dừng lại động tác, hành vi đó giống như là đang... suy nghĩ!

Còn Trần Thiên Nhiễm thì khóe miệng giật giật, quay đầu lại nhìn kẻ phá bĩnh, dùng khẩu hình hỏi thăm nồng nhiệt mẫu thân của đối phương.

Cũng chính trong sát na này, nắp quan tài hoàn toàn bay lên!

Bành!

Trong quan quách, sức mạnh khổng lồ của tống tử một chân hất văng nắp quan tài, khiến nến hương ở góc đông nam tắt ngóm ngay tức khắc!

Nắp quan tài bay trên không trung còn chưa kịp rơi xuống đất, thân hình Trần Thiên Nhiễm đã lóe lên, thi triển Khôi Tinh Thích Đấu trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc!

Bành!

Một đòn đầy uy lực, tựa như cú đá đoạt mệnh, lập tức giáng xuống!

Theo kịch bản ban đầu, cú đá này giáng xuống, đối phương chắc chắn phải chết!

Thế nhưng, Trần Thiên Nhiễm lại nhìn thấy vệt máu còn sót lại nơi khóe miệng đối phương.

Được được được!

Mẹ kiếp, một con tống tử như ngươi mà cũng có não rồi cơ à?

Bị nhốt ở đây mấy ngàn năm mà tiểu não vẫn chưa teo sao?

Đồ khốn!

Chỉ thấy con tống tử toàn thân lông trắng trong nháy mắt hóa thành màu đen!

Khí thế uy áp cũng bắt đầu tăng vọt ngay tức khắc!

Một cảm giác khủng khiếp khiến người ta tim đập chân run bắt đầu lan tỏa.

Đây là tồn tại còn đáng sợ hơn cả hai con hắc mao tống tử trước đó.

Chương 145

Theo sự xuất hiện hoàn toàn của nó, Tuyệt Sát Trận vốn đã ngừng vận hành, lúc này lại một lần nữa khởi động!

Nguy cơ tựa như thanh kiếm Damocles treo ngược trên đầu Trần Thiên Nhiễm!

Trên trán anh hiếm thấy chảy xuống những giọt mồ hôi lạnh!

Các anh em trong phòng livestream không nhịn nổi nữa: 【Vãi vãi!

Cái đám Thập Tam Tặc đáng chết này!

Thật là kinh tởm quá đi mà!】【Phải đấy!

Tầm này rồi còn nói cái gì chứ!

Đồ khốn!

Thật là kéo cừu hận quá!

Đồ súc sinh!】【Đáng chết!

Chuyện này mà làm hại đến Phỉ Phỉ, tôi liều mạng với các người!

Đồ khốn!】Trong phòng livestream một mảnh mắng chửi, còn ngoài đạo động, sắc mặt Đổng Thân cũng vô cùng khó coi: "Kẻ này rốt cuộc muốn làm gì?

Muốn giết Trần Thiên Nhiễm sao?

Nhưng lời nói trước đó của lão là ý gì?" Anh ta hiện tại cũng đầy nghi hoặc, càng thấy chuyện này không đơn giản như tưởng tượng.

Mọi thứ...

đều giống như một màn sương mù!

Vô cùng vẩn đục, hoàn toàn không có cách nào vén màn ra được!

Nhưng sát ý đối với Thập Tam Tặc đã lộ rõ trên mặt lão!

Các cường giả của Long Văn Ti xung quanh hiện trường toàn bộ đã xuất động để tìm kiếm kẻ là chủ nhân trong miệng Liễu Tam!

Còn anh ta sẽ tiếp tục tọa trấn nơi này, thực lực đỉnh phong dưới cấp tông sư là đủ rồi!

Mặt khác, trong Cục Dân Điều Phong Thủy, sự xuất hiện của Liễu Tam cũng khiến mọi người kinh ngạc: "Cái gì!

Thập Tam Tặc?

Bọn chúng chính là Thập Tam Tặc sao?" Phan Tông Bạch sững sờ, rồi ánh mắt nhìn về phía Giải Phong bên cạnh: "Giải bộ trưởng!

Người của Thủ Vọng Nhân các anh sao lâu thế rồi vẫn chưa đuổi kịp?

Chẳng phải nói thực lực các anh rất mạnh sao?

Chuyện gì vậy?

Sao vẫn chưa đuổi kịp thế?" Cú đâm chọc trực diện này của ông ta không nghi ngờ gì khiến sắc mặt Giải Phong vô cùng khó coi.

Giải Phong vốn là người có cơ bắp vạm vỡ, thể hình rất khủng khiếp, hiện tại sau khi tức giận, gân xanh trên người không ngừng căng lên!

Giống như sẽ xé xác Phan Tông Bạch bất cứ lúc nào!

Phan Tông Bạch trong lòng cũng có chút sợ hãi, ban đầu chỉ định mắng mỏ cho sướng miệng, ai ngờ đối phương lại là kẻ dễ nổi nóng!

Phen này biết tính sao đây?

Oai Chủy Long Vương không có ở đây, Tiền lão biết điều khiển nhân ngẫu cũng không có ở đây!

Xong rồi!

Xong rồi!

Quả này xong đời thật rồi!

Phan Tông Bạch lúc này trong lòng hoảng hốt vô cùng!

Nhưng đúng lúc đó, một giọng nói vang lên, khiến bầu không khí toàn trường lập tức tan rã: "Tĩnh!" Chỉ thấy trên người Vu Đức gợn lên những làn sóng kỳ lạ, ông vốn từng là kỳ nhân Đại Sư Cảnh, càng có tất cả năng lực thiên phú, mà hiện tại năng lực thiên phú của ông cũng lập tức thi triển, cưỡng ép ép xuống cơn giận của Giải Phong!

Chiêu này vừa tung ra, lập tức khiến Giải Phong kinh ngạc ngay tại chỗ: "Ông!

Ông không phải bị thương nặng sao?" "Ha ha ha," Vu Đức cười lạnh, "Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa!" Một câu nói đơn giản khiến mặt Giải Phong tím ngắt như gan lợn, rất tức giận nhưng cũng có chút bất lực.

Chỉ qua cú vừa rồi, anh ta đã cảm nhận được sự khủng khiếp thực sự của kỳ nhân!

Kỳ nhân tuyệt đối không đơn giản như vẻ bề ngoài!

Sự mạnh mẽ của họ còn hơn thế rất nhiều!

Trong dòng suy nghĩ nội tâm này, Giải Phong chỉ lườm Phan Tông Bạch một cái rồi không có thêm hành động nào khác, điều này khiến Phan Tông Bạch không khỏi thở phào một hơi.

Sống rồi!

Sống rồi!

Đúng lúc này, trận chiến trên màn hình trực tiếp không nghi ngờ gì là đang vô cùng quyết liệt!

Bành!

Bành bành!

Thực lực của hắc mao tống tử không cần bàn cãi, vô cùng mạnh mẽ!

Thậm chí đã vượt qua Trần Thiên Nhiễm!

Trong cuộc giao thủ này, sau khi thúc động Kỳ Lân Huyết, Trần Thiên Nhiễm lại trực tiếp bị áp chế ngay tại chỗ!

"Á!" Anh phẫn nộ gào thét, Hắc Kim Cổ Đao trong tay không ngừng chém bổ, nhưng đối với con hắc mao tống tử này thì không có tác dụng gì mấy!

Thậm chí là hào phát vô tổn!

Liễu Tam đứng đằng xa thấy vậy cũng không nhịn được cười lớn: "Ha ha ha!

Trần tiểu ca!

Cậu có được không đấy!

Cậu có được không hả?

Chỉ một con hắc mao tống tử thôi mà đã không xong rồi sao?

Ngốc quá!

Mau đi phá Tuyệt Sát Trận trước đi!

Rồi sau đó mới đi giết hắc mao tống tử chứ!

Chuyện đơn giản thế này, dù bà nội chín mươi tuổi của ta đến đây chắc cũng giải quyết xong một cách nhẹ nhàng!" Nghe lão khiêu khích, Trần Thiên Nhiễm trong lòng cũng có chút hỏa khí, vốn dĩ rắc rối này là do hai người bọn họ gây ra, kết quả hiện tại tại sao mình phải một mình đối mặt?

Dù sao cũng là đến tìm phiền phức đúng không?

Được được được!

Vậy thì cùng nhau đi!

Muốn đối mặt thì cùng nhau đối mặt!

Đã giết được Mẫu Xà thì chứng tỏ thực lực không hề yếu.

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm trực tiếp quay đầu nở một nụ cười rạng rỡ: "Tại hạ mời lão giúp một tay!" "??" Nụ cười trên mặt Liễu Tam cứng đờ, rồi trên đầu hiện ra một loạt dấu chấm hỏi, có chút nghi hoặc tại sao đối phương đột nhiên giọng điệu lại ôn hòa như vậy, rồi lão thấy con hắc mao tống tử tựa như sao băng trực tiếp lao vụt tới!

Và trong khoảnh khắc đó, Trần Thiên Nhiễm trực tiếp cưỡng ép xoay chuyển một hiệu quả của Tuyệt Sát Trận tại hiện trường, và cưỡng ép mở rộng phạm vi này lên gấp mấy lần!

Mà hắc mao tống tử vốn dĩ hoạt động trong phạm vi này, bất kỳ sự tồn tại nào trong đó cũng có thể trở thành kẻ thù, chỉ duy nhất nó làm ngơ đối với Lưu Phỉ Phỉ.

Cũng chính vì thế, sau khi Trần Thiên Nhiễm đá ra một cú, ánh mắt hắc mao tống tử lập tức khóa chặt vào lão râu chữ bát Liễu Tam!

"Trần Thiên Nhiễm!

Đồ tổ tiên nhà ngươi!" Oanh!

Chương 146

Hai bên vừa giao thủ, luồng khí kinh khủng cũng lập tức quét sạch toàn trường!

Đây là cuộc va chạm sức mạnh thuần túy!

Và trong cuộc va chạm này, Liễu Tam hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong, điều này khiến Trần Thiên Nhiễm thầm cảm thán thực lực đối phương rất khủng khiếp, nếu đấu một chọi một với mình, e rằng phải tung hết bài tẩy mới có cơ hội giết được lão.

Đã lợi hại thế thì cứ tiếp tục chơi với tống tử đi!

Hứa Triết ở bên cạnh càng không ngờ cốt truyện lại đi theo hướng này, cũng ngẩn người ra một lúc.

Nhưng giây tiếp theo, Trần Thiên Nhiễm lại trực tiếp lao về phía hắn: "Chết đi!" "Cái gì?" Thân thể Hứa Triết chấn động, không ngờ Trần Thiên Nhiễm lại trực tiếp lao về phía mình, lập tức vung trường côn trong tay để chống đỡ!

Bành!

Đao côn chạm nhau, lập tức phát ra luồng khí cực mạnh!

"Sức mạnh thật kinh người!" Hứa Triết là lần đầu tiên giao thủ với đối phương, trước đó chỉ thấy chiến lực khủng khiếp của anh qua livestream, nhưng nay thực sự giao thủ mới cảm nhận được sự khủng khiếp này!

Tuyệt đối không phải chuyện đùa!

Chỉ riêng một đao này đã khiến hắn có thôi thúc muốn buông vũ khí đầu hàng.

Đây rốt cuộc là loại yêu nghiệt gì, sao lại mạnh đến thế.

Hắn cũng không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức bộc phát năng lực thiên phú, từ đó bù đắp khoảng cách với đối phương ở một mức độ nhất định.

Chỉ có điều hiệu quả Tuyệt Sát Trận tại hiện trường lại khiến hắn có chút khó chống đỡ.

Hứa Triết vốn không phải người trong phong thủy nhất đạo, đối với phong thủy cục càng không mấy hiểu rõ, cùng lắm chỉ là biết sơ qua, thực sự đối mặt thì sẽ thấy rất khó nhằn.

Chỉ là hiện tại Trần Thiên Nhiễm tính toán đơn giản hơn nhiều, đó là mượn hiệu quả của Tuyệt Sát Trận để giải quyết hai kẻ rắc rối này trước!

Khỏi mất công đợi lát nữa qua ải này rồi lại phải đối mặt với họ!

Thuận thế mà làm mới là thượng sách!

Hắc Kim Cổ Đao trong tay Trần Thiên Nhiễm tỏa sáng rực rỡ, sức mạnh cũng không ngừng thăng tiến, trong tích tắc một đao chém xuống trực tiếp đánh lui Hứa Triết.

Nhưng đến đây vẫn chưa kết thúc, anh sải bước vọt lên, chớp mắt đã áp sát: "Hát!" Anh gầm lên một tiếng, Hắc Kim Cổ Đao vung ra vào khoảnh khắc tiếp xúc với trường côn của đối phương bỗng nhiên dừng lại!

Hứa Triết còn chưa kịp phản ứng đã cảm thấy một luồng nguy hiểm tăng vọt theo đường thẳng!

"Cái gì!" Tim hắn kinh hãi, lập tức nhận ra điều không ổn, rồi phát hiện hai ngón tay thon dài của đối phương bộc phát sát chiêu khủng khiếp đột ngột đâm tới!

“Bỉ ổi!” Hứa Triết mắng một câu, lúc này không màng đến Hắc Kim Cổ Đao nữa, vội vàng xoay chuyển trường côn để chống đỡ!

Bành!

Trường côn lập tức va chạm với hai ngón tay!

Và lần này hắn lại cảm nhận sâu sắc hơn thế nào gọi là sức mạnh!

Luồng lực lượng kinh hoàng đó lập tức khiến trường côn của hắn bắt đầu rung động, hai tay đều bị chấn đến tê dại!

Nếu cái này mà trúng người, chắc chắn sẽ bị xuyên thủng thành mấy cái lỗ lớn!

Đây rốt cuộc là loại yêu nghiệt gì vậy!

Tâm trí Hứa Triết đã bị chấn động đến mức khó tin, chuyện này hoàn toàn khác so với những gì thấy trên livestream, căn bản là hai chuyện khác nhau!

Tuy nhiên, con đường họ đi từ nãy giờ vốn là đi theo con đường đối phương đã đi qua, tự nhiên không gặp phải quá nhiều rắc rối.

Nghĩ lại như vậy, nếu để họ đối mặt với những nguy hiểm mà Trần Thiên Nhiễm đã trải qua trước đó, e rằng đã sớm bỏ mạng!

Hứa Triết hít sâu một hơi, lập tức bắt đầu bộc phát những chiêu thức mạnh mẽ hơn.

Trận này hắn nhất định phải thắng!

Tuyệt đối không được thua!

Đặc biệt là Liễu Tam ở phía bên kia khi đối mặt với hắc mao tống tử cũng tỏ ra áp lực đè nặng!

Trong tình huống hiện tại, Liễu Tam tuyệt đối không còn sức lực để giúp hắn, người có thể dựa vào chỉ có chính mình!

“Sát sát sát!” Trần Thiên Nhiễm như điên dại bắt đầu gào thét điên cuồng, Hắc Kim Cổ Đao trong tay tựa như con dao thái thịt liên tục chém xuống từng đao một!

Bành bành bành!

Binh khí hai bên giao nhau ngày càng mãnh liệt!

Anh em trong phòng livestream xem mà cũng có chút ngơ ngác: 【Vãi thật!

Vẫn phải là Trần cẩu thôi!

Cẩu quá đi mất, tôi cứ tưởng đây sẽ là một màn bọ ngựa bắt ve sầu, chim sẻ rình sau!

Vạn vạn không ngờ tới, Trần cẩu lại trực tiếp liên hợp với ve sầu để xử đẹp chim sẻ!】【Cái chiêu thức bất ngờ này, đúng là mang đậm phong cách của Trần cẩu!】【Tê!

Không đơn giản!

Không đơn giản!

Đúng là không đơn giản!

Người bình thường có nghĩ một trăm năm cũng không nghĩ ra cái thao tác ảo ma này của anh ta!】【Thử hỏi một câu, ai lại đi nghĩ đến việc cùng tống tử trong mộ đi giết kẻ bám đuôi sau lưng chứ?

Đơn giản là ảo ma đến tận nhà luôn rồi!】Còn vị chuyên gia đạo mộ trong phòng livestream khi thấy cảnh này cũng bị kinh hãi đến mức không nói nên lời: 【Ảo ma!

Thực sự là ảo ma!

Tôi lăn lộn trong giang hồ bao nhiêu năm cũng chưa từng thấy ai cẩu như thế!

Bảo sao anh ta có thể sống sót trong Thủy Hoàng Lăng đến bây giờ, quả nhiên là có nguyên nhân cả!】 Kênh chat bay ngợp trời, còn phía ngoài đạo động, Đổng Thân khi thấy cảnh này cũng nở nụ cười: "Thằng nhóc hay lắm!

Đúng là thằng nhóc hay lắm!

Không ngờ lại lợi dụng tống tử trong mộ để giải quyết đám rắc rối Thập Tam Tặc này!

Chiêu hay!

Thực sự là chiêu hay!

Sau này cái này nhất định phải đưa vào khóa đào tạo kỳ nhân Long Văn Ti của chúng ta!

Kẻ thù của kẻ thù là bạn!

Tốt tốt tốt!" Tiền Đức Lập bên cạnh nhìn cái thao tác ảo ma trên màn hình livestream, khóe miệng cũng không ngừng giật giật, trong lòng thầm nhủ đây chắc chắn không phải não bộ của người bình thường, nhưng vì đó là Trần Thiên Nhiễm nên vốn dĩ cũng chẳng phải người bình thường!

Sau đó trong lòng ông lại dâng lên một nỗi lo lắng: "Ti trưởng, Trần Thiên Nhiễm làm như vậy tuy là giải quyết được rắc rối Thập Tam Tặc, nhưng nguy cơ ở hầm mộ bồi táng hiện tại vẫn chưa được giải quyết!" Nghe lời ông ta, Đổng Thân cũng từ từ cau mày: "Đúng là như vậy, nhưng tôi có thể thấy, thằng nhóc Trần Thiên Nhiễm này dám làm như thế thì chứng tỏ thực tế trong lòng nó đã có đáp án, thậm chí là đã có đối sách khác, nếu không thì sao dám lợi dụng rủi ro lớn như vậy!" "Nói vậy cũng đúng," Tiền Đức Lập hơi ngẩng đầu, hồi tưởng lại cả buổi xem livestream hôm nay, cơ bản có thể thấy Trần Thiên Nhiễm tuyệt đối là một kẻ nếu không nắm chắc tình hình thì sẽ

không dễ dàng ra tay, mà một khi anh đã ra tay thì nhất định là có mười phần nắm chắc!

Không có mười phần nắm chắc sao?

Được thôi!

Vậy chắc chắn là có mười một phần nắm chắc!

Có như thế mới đúng là phong cách của Trần cẩu!

Nghĩ đến đây, nỗi lo trong lòng Tiền Đức Lập cũng vơi đi một chút, nhưng cảm giác bất an vẫn luôn thường trực.

Hứa Y Y bên cạnh căng thẳng nắm chặt hai tay, đặc biệt là khi nhìn thấy Hứa Triết trên màn hình đang bị đánh lui liên tục, trong lòng cô thấy vui mừng, nhưng cô càng hiểu rõ, Hứa Triết đến giờ vẫn chưa thi triển toàn bộ thực lực thực sự, càng chưa thi triển ra sự lớn mạnh thực sự của Hứa gia côn pháp!

"Tiểu ca!

Cẩn thận đấy!" Hứa Y Y thầm hét lên trong lòng, hiện tại điều cô mong mỏi nhất chính là Trần Thiên Nhiễm có thể giúp cô giải quyết kẻ phản đồ này!

Có như vậy, cha mẹ mới có thể an nghỉ!

Đồng thời lúc đó, trên màn hình trực tiếp, trận chiến của hai bên vẫn rất quyết liệt, đặc biệt là phía Liễu Tam.

Hắc mao tống tử vốn là vật chết, nó chỉ có một ý niệm chiến đấu duy nhất, theo sau cuộc giao thủ với Liễu Tam, nó càng thèm khát luồng sinh khí trên người lão, điên cuồng muốn lao vào cắn xé!

Nhưng Liễu Tam làm sao có thể cam tâm chịu chết, lập tức gầm lên một tiếng: "Trần cẩu!

Cậu tiêu rồi!" Trần Thiên Nhiễm đang đánh hăng máu ở phía xa

nghe thấy tiếng mắng này lập tức thấy không vui, rồi hét thẳng vào mặt Hứa Triết: “Cái gã cộng sự của ngươi là cái thứ quỷ gì vậy?

Chương 147

Đang yên đang lành mắng ta làm cái gì?

Hiện tại kẻ đang đánh nhau với lão rõ ràng là tống tử mà!" "Ngươi!!!" Hứa Triết tức đến mức nghẹn lời, nhất thời không nói nên câu, chỉ có thể gào thét trong lòng: Ngươi mẹ nó trong lòng không tự biết chút nào sao?

Nhưng hắn cũng hiểu lúc này nếu không tung ra chiêu thật sự, có lẽ hai người bọn hắn sẽ lật thuyền trong mương thật!

Theo thông tin từ các đồng đội khác truyền về, Thủ Vọng Nhân đã tiến vào Thủy Hoàng Lăng, mà những kẻ phụ trách mở Tam Thập Tam Thiên Lâu e rằng đã sớm tử trận toàn bộ!

Cho nên hiện tại thứ họ thiếu nhất chính là thời gian, chỉ có tranh thủ thời gian bắt Trần Thiên Nhiễm đi thì mới có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ!

"Hát!

Ngươi ép ta!" Hứa Triết lập tức mắng một tiếng, ngay sau đó trường côn trong tay lập tức múa ra tia lửa, khiến Trần Thiên Nhiễm đầy vẻ nghi hoặc: "Không phải!

Ta ép ngươi cái gì?

Ngươi đừng có mắng người có được không!

Chúng ta phải làm một kỳ nhân văn minh có tố chất chứ!

Chuyện này mà truyền ra ngoài thì người ta nhìn kỳ nhân chúng ta thế nào?

Đến lúc đó lại tưởng kỳ nhân chúng ta thực tế đều là lũ kém tố

chất!

Vạn nhất lại đặt cho chúng ta cái biệt danh kiểu như Mặc Gia thì tính sao?" "Mẹ kiếp!!!" Hứa Triết trực tiếp bị đòn tấn công bằng ngôn từ của đối phương làm cho tức đến run người, đến nỗi lực công kích cũng yếu đi một chút!

"Đánh thì đánh!

Đừng có nổi nóng!" Khóe miệng Trần Thiên Nhiễm dần nhếch lên, lập tức bước ra một bước, kế đó Hắc Kim Cổ Đao trong tay lại bộc phát thương tổn sắc bén!

Bành bành bành!

Cho dù lúc này Hứa Triết đang thi triển Hứa gia côn pháp mạnh mẽ nhất của hắn, nhưng khi đối mặt với Trần Thiên Nhiễm liên tục thăng tiến chiến lực, hắn vẫn tỏ ra có chút lúng túng.

"Cái thằng khốn ngươi rốt cuộc là loại biến thái gì vậy!" Khóe miệng Trần Thiên Nhiễm giật giật: "Ngươi có thôi đi không?

Cứ mắng ta mãi, thật sự tưởng ta hiền lành lắm à?" Các anh em trong phòng livestream cũng không nhịn nổi cười: 【Mẹ kiếp, Trần cẩu đúng là lời nhiều quá đi!

Trước đây sao không phát hiện ra anh ta còn biết cả chiêu mồm mép chi thuật nhỉ!】 【Ảo ma!

Thật là quá ảo ma, tôi bắt đầu hoài nghi mấy con tống tử đó thất bại thực tế là do anh ta lải nhải vào tai đấy!】 【Cười chết mất!

Đánh không lại thì trực tiếp đi nói thầm với tống tử sao?

Còn có thao tác ảo ma này nữa à?】 【Đừng nói nữa!

Tôi đã bắt đầu cảm nhận được nỗi đau của Thập Tam Tặc rồi!

Đối đầu với một kẻ lắm lời, đúng là một sự tra tấn cực độ!】

Trong lúc các anh em đang bàn tán, phía Liễu Tam trực tiếp có một màn xoay chuyển một trăm tám mươi độ!

Oanh!

Chỉ thấy trên người lão bộc phát chiến lực cực mạnh, trong khoảnh khắc đã áp chế được con tống tử!

Và đang chuẩn bị giết chết đối phương trong cuộc chiến sắc bén đó!

Cảnh này cũng khiến chuyên gia đạo mộ liên tục kinh hô: 【Hỏng rồi!

Hỏng rồi!

Tiêu đời rồi!

Nếu lão râu chữ bát đó thành công giết được tống tử, lúc đó áp lực sẽ dồn hết lên người Trần Thiên Nhiễm!

Toi rồi!

Thế này thì không còn gì để chơi nữa!】 Các anh em nghe lời giải thích này lập tức hiểu rõ tình hình nguy cấp hiện tại, càng hiểu đây có lẽ chính là trận chiến cuối cùng của Trần Thiên Nhiễm.

Từng người lập tức bắt đầu bình luận kiểu "vừa xem vừa trân trọng".

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người cũng vô cùng căng thẳng: “Thật quỷ quái!

Mấy tên Thập Tam Tặc này sao lại mạnh đến thế!” Phan Tông Bạch lại toát mồ hôi hột, còn Vu Đức trầm giọng nói: “Thập Tam Tặc vốn là những kẻ phản đồ từ các gia tộc ẩn thế đại gia tộc thoát ra, nhưng từ cuộc đối thoại của họ, đại khái cũng có thể đoán được phía trên họ hẳn là còn một tồn tại tương tự như thống lĩnh!

Và kẻ đó chính là tồn tại cốt lõi tổ chức tất cả những kẻ này lại!" "Cục trưởng!" Phan Tông Bạch hơi lo lắng hỏi: "Tình hình hiện tại, xác suất thắng của Trần Thiên Nhiễm có phải rất thấp không?" Vu Đức hơi lắc đầu: "Chưa đến hai phần!

Trừ khi anh ta có thể nhanh hơn một bước giết chết kẻ thù trước mặt, sau đó tiếp tục liên minh với hắc mao tống tử để giết lão râu chữ bát!

Nếu không thì hình thế vô cùng không lạc quan!" Nghe lời ông ta, tâm trạng của mọi người tại hiện trường lập tức rơi xuống đáy vực, đúng lúc này, Tôn Đông Khánh bỗng nhiên lên tiếng: "Nếu mở toàn bộ quan quách ra thì sao?" "??" Mọi người tại hiện trường lần lượt hiện lên dấu chấm hỏi trên mặt, Tôn Đông Khánh lập tức giải thích: "Ý tôi là nếu một con tống tử không cầm chân được lão râu chữ bát, vậy nếu là mấy chục con thì sao?" Lời này vừa thốt ra, khóe miệng Phan Tông Bạch giật giật nói: "Cách này e rằng chỉ có kẻ điên mới nghĩ ra được, hơn nữa dù có giải quyết được lão râu chữ bát và đồng bọn, nhưng đến lúc đó Trần Thiên Nhiễm làm sao tự thoát thân?

Không còn cách nào rồi!

Thực sự không còn cách nào nữa rồi!" Giải Phong ở bên cạnh cũng lắc đầu, tuy anh ta rất ghét tên đạo mộ tặc này, nhưng đối với đám Thập Tam Tặc gây ra nguy cơ thực sự rõ ràng là càng đáng ghét hơn.

Chỉ có điều tình huống hiện tại ngay cả anh ta cũng không rõ tại sao lực lượng Thủ Vọng Nhân vẫn chưa tới, chẳng lẽ bị thứ gì đó cầm chân rồi?

Nhưng điều đó không mấy khả thi, ngay cả một tên đạo mộ tặc còn có thể vượt qua các cửa ải, chẳng lẽ Thủ Vọng Nhân của họ lại không qua được?

Anh ta mạnh mẽ lắc đầu, cảm thấy điều này chắc chắn không có thật, nhất định là có chuyện gì đó trì hoãn!

Nhưng đúng lúc này, sự thay đổi đột ngột trên màn hình trực tiếp khiến mọi người tại hiện trường kinh ngạc sững sờ.

Chỉ thấy trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm vốn đang chiến đấu với Hứa Triết thấy Liễu Tam sắp giành chiến thắng, anh lập tức bộc phát toàn lực đánh lui Hứa Triết, lùi lại một bước đến bên quan quách, sau đó thực hiện một thao tác khiến tất cả mọi người sững sờ: "Các vị!

Mọi người đã bao giờ thấy bảy mươi chín cụ hắc mao tống tử cùng nhau khiêu vũ chưa?" Nghe thấy lời này, Liễu Tam đang chiến đấu bỗng chốc mặt đen lại: "Không phải!

Đợi đã!

Chúng ta không phải kẻ thù!

Không phải kẻ thù!

Cậu đừng có làm loạn!

Chúng ta không phải kẻ thù mà!" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Kẻ thù hay không kẻ thù gì chứ!

Tôi chỉ đơn thuần muốn xem xem bảy mươi chín cụ kỳ nhân trông như thế nào thôi!" "Cái thằng thần kinh này!" Liễu Tam lớn tiếng mắng, còn Hứa Triết ở bên cạnh đã bắt đầu hành động, lao thẳng về phía Trần Thiên Nhiễm hòng ngăn cản đối phương, nhưng thủ pháp của Trần Thiên Nhiễm rõ ràng nhanh hơn nhiều.

Anh xoay người chém ra một đao, đao khí cuồn cuộn lập tức hất tung tất cả nắp quan tài!

Giây tiếp theo, uy thế của núi thây biển máu quét sạch toàn trường!

Mặt Hứa Triết trong tích tắc trắng bệch, từng luồng khí tức khủng khiếp tựa như đã khóa chặt mục tiêu lập tức giáng xuống!

Tuyệt Sát Trận cũng vận chuyển đến cực hạn vào khoảnh khắc này!

Điềm báo tai ương trực tiếp giáng lâm!

Chỉ có Trần Thiên Nhiễm nở nụ cười điên cuồng: "Chuẩn bị sẵn sàng để đón nhận sự điên rồ đi!" Lúc này, Trần Thiên Nhiễm trông giống như một gã điên vừa trốn khỏi bệnh viện tâm thần.

Chỉ sau một nhát đao, tất cả nắp quan tài đồng loạt bay tung lên!

Cảnh tượng này khiến sắc mặt của Hứa Triết và Liễu Tam tối sầm lại.

Họ cảm nhận được một luồng uy thế khủng bố đang ập đến!

Tất cả bọn chúng đã xuất quan!

Sức mạnh của lũ này đều ngang ngửa với họ, trong tình cảnh này, ván bài này coi như hỏng bét rồi!

Liễu Tam cau mày chặt lại thành chữ "Xuyên".

Gã không ngờ lúc Trần Thiên Nhiễm phát điên lại đáng sợ đến thế, thậm chí hoàn toàn không màng đến an nguy của bản thân.

Kiểu này là muốn kéo tất cả cùng chết chùm đây mà!

Khi nắp quan tài bị hất văng, lũ Tống tử bên trong rõ ràng chưa kịp phản ứng.

Đáng lẽ chúng phải lần lượt chui ra, kết quả lại bị bung ra cùng lúc, khiến cả đám trông như đang chơi trò đập chuột, đồng loạt thò đầu ra.

Hình ảnh này có chút khôi hài, nhưng phần nhiều vẫn là sự âm

sâm, kinh dị.

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh cũng lo lắng đến tột độ.

Cô không ngờ Trần Thiên Nhiễm lại có thể điên cuồng đến mức này.

Chương 148

Chuyện này là sao chứ?

Nhiều Tống tử như vậy!

Xong rồi!

Toàn rồi!

Phen này tiêu đời thật rồi!!

Trong lòng Lưu Phỉ Phỉ ngập tràn sự căng thẳng, đôi bàn tay nhỏ nắm chặt lại, nhưng cô vẫn cố nén nỗi sợ hãi, không chạy đến bên cạnh Trần Thiên Nhiễm mà vẫn ngoan ngoãn đứng ở đằng xa.

Còn Trần Thiên Nhiễm, nhìn từng đó Tống tử xuất hiện, bảo không hoảng thì là nói dối.

Nhưng đây là cơ hội duy nhất của anh!

Trận Tuyệt Sát Tám Mươi Mốt Tầng nghe thì có vẻ rất dọa người, nhưng ngẫm kỹ lại sẽ phát hiện ra điểm bất thường.

Một trận tuyệt sát, dù kỹ thuật phong thủy của người thi pháp có cao siêu đến đâu cũng không thể chồng chất lên tới tám mươi mốt tầng, vì đây là một sự hạn chế về mặt quy tắc.

Vậy nên, cái gọi là tám mươi mốt tầng trận tuyệt sát chỉ là một đòn tâm lý để hù dọa, hoặc nói cách khác, căn bản không tồn tại hiệu quả của tám mươi mốt tầng trận tuyệt sát cùng lúc vận hành.

Nhưng đó là nói về việc chúng cùng lúc vận hành, còn nếu vận hành theo thứ tự thì có lẽ sẽ thông qua phương thức móc nối để chồng chất lên nhau.

Trường hợp này vẫn có khả năng xảy ra.

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm chợt bừng tỉnh.

Nếu đi theo lộ trình ban đầu là mở từng quan tài một, thì có khi anh đang tự chuốc lấy rắc rối lớn.

Ngược lại, nếu mở hết một lượt, tuy nhìn có vẻ điên cuồng và ngớ ngẩn, nhưng thực tế lại là một lần thử nghiệm cực kỳ táo bạo.

Nếu không phải mấy gã kia cứ thích gây chuyện, anh cũng không nghĩ ra điểm này!

Trần Thiên Nhiễm chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu cảm nhận kỹ tình hình trận tuyệt sát tại hiện trường.

Có thể thấy rõ áp lực đang chồng chất tầng tầng lớp lớp, nhưng đồng thời, áp lực này cũng đang có dấu hiệu sụp đổ dần.

Mà đã như vậy, càng chứng minh một điều: Đoán đúng rồi!!

Con đường này khả thi!!

Trận tuyệt sát sẽ không còn là rắc rối nữa!

Tuy nhiên, sau khi giải quyết xong trận tuyệt sát, số lượng Tống tử đông như một lớp học tiểu học trước mắt lại là một vấn đề đau đầu!

Ở đằng xa, Liễu Tam vừa chém giết xong một con Tống tử liền gầm lên: "Trần Thiên Nhiễm!

Có phải anh có cách đối phó với lũ Tống tử này không!!

Có thì mau tung ra đi!

Chúng ta tuyệt đối không phải kẻ thù!!

Tin tôi đi!!" Nghe gã nói, Trần Thiên Nhiễm cảm thấy thật nực cười, anh quay đầu lại hỏi: "Vậy anh có tin tôi là Tần Thủy Hoàng không?" Gã kia sững người một lúc, sau đó do dự rồi gật đầu mạnh:

“Không ngờ anh đã biết rồi!” “Mẹ kiếp!

Đồ tâm thần!” Trần Thiên Nhiễm thầm mắng, lão già này đúng là có vấn đề về não.

Người bình thường sao có thể tiếp lời như vậy, rõ ràng là một câu đùa (meme) mà!

Dù xác suất có cao đến đâu thì rõ ràng chuyện này cũng có gì đó không đúng!

Anh không buồn bận tâm nữa mà tập trung nhìn lũ Tống tử trước mắt.

Còn trong phòng livestream, các bình luận đã bùng nổ từ lâu! 【Vãi chưởng!

Thật hay giả vậy??

Đùa quốc tế à!

Trần cẩu!

Ông đúng là cẩu thật!

Dám đưa ra quyết định táo bạo như thế!

Điên rồ quá!】 【Trời ạ!

Cả đời này tôi cũng không ngờ lại có thể chơi kiểu này?

Não bộ của ông được cấu tạo kiểu gì vậy?】 【Hít hà!!

Nhiều Tống tử quá!!

Thằng cha này đúng là đồ điên!】 【Trần cẩu à Trần cẩu!

Nếu Phỉ Phỉ mà bị ông hại chết, tôi thề sẽ không tha cho ông đâu!】 Trong Cục Khảo sát Phong thủy, mọi người cũng sững sờ đến mức không khép miệng lại được.

“Vãi lúa!!

Chuyện này là sao?

Sao lại thế này??" Phan Tông Bạch rõ ràng chưa kịp phản ứng với tình huống này!

Anh ta lập tức quay đầu nhìn Vu Đức: "Cục trưởng?

Cái này... cái này!!

Chẳng phải là chết chắc sao??" Vu Đức nghe vậy, thở hắt ra một hơi dài: "Lối chơi này đúng là không phải người thường có thể nghĩ ra, cũng không phải người thường dám làm!!" Ông nói đến đây, không khỏi cảm thán liên hồi.

Đúng lúc này, trên màn hình livestream, chuyên gia đạo mộ đột nhiên lên tiếng: 【Các vị!!

Trần cẩu là một thiên tài!

Thiên tài phong thủy thực thụ!

Trời ạ!!

Tôi nhìn ra rồi!!

Quá tinh diệu!!

Quá đỉnh rồi!!】 Chuyên gia đạo mộ dường như không kiềm chế nổi đôi bàn tay, gõ bình luận điên cuồng.

Khán giả trong phòng livestream đều ngơ ngác hỏi rốt cuộc là chuyện gì.

Ngay lập tức, chuyên gia đạo mộ giải thích: 【Tất cả các bạn đều nghĩ Trần Thiên Nhiễm bị chập mạch nên mới điên cuồng mở hết quan tài, thực tế bên trong chứa đựng kiến thức cực lớn!!

Điều này liên quan đến một hạn chế trong cục phong thủy, đó là nếu quá nhiều trận pháp cùng lúc thi triển thì chắc chắn sẽ chịu phản

phệ, linh khí sẽ hoàn toàn không đủ dùng, dẫn đến trận pháp trực tiếp sụp đổ.

Trước đó, Trần Thiên Nhiễm đều mở từng cái một, làm vậy thì trận tuyệt sát sẽ xuất hiện theo kiểu vòng lặp nối tiếp nhau, chỉ cần có khoảng cách về thời gian thì sẽ không sụp đổ.

Vì thế, nhát đao vừa rồi mở hết quan tài thực chất là để phá hủy trận tuyệt sát, đồng thời mượn tay đó để giải quyết luôn hai tên trong Thập Tam Tặc, đúng là một mũi tên trúng hai đích!!

Quá tinh diệu!

Thật sự quá tinh diệu!!】 Sau khi nghe xong giải thích, tất cả mọi người đều ngẩn ngơ!

Hoàn toàn không ngờ lại có thể chơi kiểu này!! 【Đỉnh của chóp!

Đỉnh của chóp!!

Hóa ra là vậy!】 【Trí tưởng tượng quá táo bạo!

Thật không thể tin nổi!

Đúng là phong cách của Trần cẩu!】 【Trời đất ơi, não bộ người bình thường không bao giờ nghĩ ra được chiêu này!】 Trong Cục Khảo sát Phong thủy, Vu Đức sau khi đọc xong giải thích, lại quan sát kỹ tình hình trên màn hình, đồng tử đột nhiên co rụt lại: “Hóa ra là vậy!!

Hóa ra là vậy!!

Chương 149

Mục đích là đây!

Hóa ra là thế!!" Gương mặt ông hiện lên vẻ vui mừng, không ngờ Trần Thiên Nhiễm lại có hành động táo bạo như thế, dùng phương pháp này để phá giải trận tuyệt sát!

Thật khó mà tưởng tượng nổi.

Lúc này, Phan Tông Bạch ở bên cạnh vội vàng hỏi: "Vậy Cục trưởng, trong tình cảnh hiện tại, Trần cẩu có mấy phần thắng?" Vu Đức nghe vậy, lại lắc đầu: "Tuy trận tuyệt sát đã bị phá, nhưng đám Tống tử vẫn còn đó!!

Số lượng nhiều như vậy, lại toàn là Hắc Mao Tống tử (Cương thi lông đen), trong tình cảnh này muốn thoát thân không hề dễ dàng!

Nhưng ít nhất vẫn còn hy vọng!" "Hy vọng?

Hy vọng gì ạ?" Phan Tông Bạch tò mò.

Giây tiếp theo, Vu Đức cay đắng nói: "Trừ khi thực lực của anh ta đạt đến cấp Tông sư!" Dứt lời, toàn trường im phăng phắc.

Nếu là Tông sư thì đúng là có thể làm được, nhưng cả nước Hoa Quốc này chẳng có mấy vị Tông sư, chưa nói đến việc một Trần Thiên Nhiễm liệu có thể trở thành Tông sư hay không.

Tình cảnh này có thể nói là không còn hy vọng nào.

Bên ngoài đạo động, Đổng Thân khi thấy Trần Thiên Nhiễm mở nắp quan tài lúc đầu cũng đầy nghi hoặc.

Đám kỳ nhân xung quanh thì không ngừng chửi rủa: "Thằng ranh này đúng là đồ điên!

Nhưng mà cái kiểu điên phê này thực sự rất hợp với Long Văn Ti chúng ta nha!" "Thú vị đấy!

Để giải quyết Thập Tam Tặc mà dám chơi bài phá phủ trầm chu!" Tiền Đức Lập đứng cạnh cũng lên tiếng: "Làm thế này khác nào tự buộc mình bên bờ vực thẳm!" Giây tiếp theo, Đổng Thân nhìn dòng bình luận kia, lập tức lên tiếng: "Không đúng!

Các vị!

Không đúng!!

Những gì Trần Thiên Nhiễm làm không hề có vấn đề, thậm chí đây chính là cách phá giải cửa này!" Sau đó, tất cả mọi người nhìn dòng bình luận của chuyên gia đạo mộ, gương mặt ai nấy đều viết đầy vẻ chấn động.

Thủ đoạn táo bạo này, nếu là họ thì căn bản không dám làm, chỉ có Trần Thiên Nhiễm mới dám nghĩ dám làm!!

Đổng Thân liên tục cảm thán: "Thật lợi hại, thật sự lợi hại!!

Khả năng quyết đoán này không phải ai cũng có được!

Thật lợi hại!!" Ông không ngừng lặp lại, còn trên màn hình livestream, lũ Tống tử đã hoàn toàn bước ra khỏi quan tài.

Chúng không có khả năng ngôn ngữ, nhưng mỗi bước đi đều mang lại uy thế cực mạnh, giống như một đại quân đang áp sát!

Trong khoảnh khắc, chúng đã muốn đè bẹp tất cả.

Lúc này, Liễu Tam rõ ràng đã hoảng sợ.

Gã tự nhận gan mình khá lớn, nhưng khi đối mặt với số lượng Hắc Mao Tống tử thế này, lần đầu tiên gã cảm thấy sợ hãi!

Không thể tưởng tượng nổi loại Tống tử này đáng sợ đến nhường nào, ngay cả khi đối mặt với "Chủ nhân", gã cũng chưa từng sợ hãi

đến thế.

“Trần cẩu!!

Trần cẩu!!” Liễu Tam trực tiếp lớn tiếng mắng: “Mau nghĩ cách đi!!

Mau nghĩ cách đi!!

Đừng có đứng đực ra đó!!

Nếu không tất cả chúng ta đều chết hết!!” Nhưng trong lúc gã đang gầm thét, Trần Thiên Nhiễm lại một lần nữa chìm vào im lặng.

Không vì lý do gì khác, mà là vì sau khi lũ Tống tử này xuất hiện, Mạc Kim Phù (Bùa Mò Vàng) bỗng đưa ra gợi ý, cho anh biết những thực thể này thực chất chính là Cận binh của Thủy Hoàng!!

Ý nghĩa của hai chữ "Cận binh" thật không tầm thường!

Điều đó có nghĩa là hiện tại họ đang ngày càng tiến gần đến địa cung của Thủy Hoàng Lăng!

E rằng chẳng bao lâu nữa sẽ thấy được Thủy Hoàng!

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm không khỏi hưng phấn.

Trường sinh!!

Sắp được thấy trường sinh rồi!!

Nhưng chính xác mà nói, là xem thử Thủy Hoàng Đế có thực sự còn sống hay không.

Lũ Tống tử từng bước tiến lại gần, nhưng Trần Thiên Nhiễm vẫn không hề hoảng loạn, thậm chí cực kỳ bình tĩnh.

Lưu Phỉ Phỉ vì quá sợ hãi nên không nhịn được: “Tiểu ca!!

Tiểu ca!!” Trần Thiên Nhiễm nghe thấy, lập tức ném cho cô một nụ cười trấn an: “Yên tâm đi!!

Chúng ta tuyệt đối không có vấn đề gì đâu!!" "A?" Nghe anh nói vậy, Lưu Phỉ Phỉ lập tức gật đầu mạnh, tỏ ý tuyệt đối tin tưởng đối phương.

Còn Liễu Tam ở bên cạnh thì đầy dấu hỏi trên đầu, hoàn toàn không hiểu đối phương đang làm trò gì.

Nhưng đúng lúc đó, Liễu Tam gào lên: "Hứa Triết!

Đi!!

Theo sát thằng ranh đó!!

Tuyệt đối không sai đâu!" Hứa Triết nghe vậy liền hiểu ngay, lập tức bám theo.

Nhưng đúng lúc này, OÀNH!!!

Trần Thiên Nhiễm trực tiếp vung Hắc Kim Cổ Đao trong tay, đao khí khủng bố tức thì tuôn trào!

Trong nháy mắt để lại một vết rãnh sâu trên mặt đất!

"Bước tới, chết!!" Trần Thiên Nhiễm đe dọa đầy nồng nặc.

Thực tế uy lực của nhát đao này không quá lớn, nhưng hành động của anh là để thăm dò, thăm dò xem những kẻ này có thực sự cần tìm anh có việc gì không.

Lần này anh lại đoán đúng, hai người Liễu Tam không có ý định liều mạng với anh, nên giữ khoảng cách.

Chỉ cần giữ khoảng cách nhất định là cũng đủ an toàn.

Thấy tình hình đó, Trần Thiên Nhiễm không nói thêm gì nữa.

Đã muốn đứng đó thì cứ đứng đi!!

Khóe miệng anh dần nở một nụ cười, sau đó hai tay kết quyết, tung ra một chưởng!

“Thiên Khuynh Âm Dương Trận!!” OÀNH!!!

Linh khí tại hiện trường bắt đầu cuộn trào!

Mọi thứ dường như bị đảo lộn hoàn toàn!

Đặc biệt là khi trận pháp này xuất hiện, lũ Tống tử vốn đang hung mãnh lập tức trở nên yếu ớt như lũ tiểu cương thi cấp thấp!

Không còn bất kỳ sức uy hiếp nào!

Để làm được điều này, Trần Thiên Nhiễm lập tức bị chảy máu từ thất khiếu, trông cực kỳ đáng sợ!

Nhưng dù vậy, trên mặt anh vẫn treo nụ cười.

Ngay khoảnh khắc trận pháp hoàn toàn thành công, anh lại quay đầu lại: “Ha ha ha!

Rắc rối đã giải quyết!

Bây giờ đến lượt các người!!” Liễu Tam một lần nữa cảm thấy hoảng loạn trong lòng.

Gã không ngờ Trần Thiên Nhiễm lại điên cuồng đến mức dùng bản thân làm nhãn trận, trực tiếp thi triển Thiên Khuynh Âm Dương Trận ngay tại chỗ!!

Điên rồ đến mức nào chứ!!

“Ực!!” Gã nuốt nước miếng một cái thật mạnh, ánh mắt nhìn Trần Thiên Nhiễm đã hiện lên vẻ sợ hãi!!

Đó là nỗi sợ hãi tuyệt đối!

Bởi vì năng lực mà đối phương thể hiện đã hoàn toàn có thể đe dọa đến tính mạng của gã!

Chương 150

Đây là một sự thật không thể chối cãi!

Khoảnh khắc trận pháp thành hình, gã đã cảm thấy mình hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của đối phương.

Ván này, tiêu rồi!

Độ khó của Thiên Khuynh Âm Dương Trận thì khỏi phải bàn, nhưng hiện tại Trần Thiên Nhiễm thi triển nó với tiền đề lấy bản thân làm nhãn trận, có thể nói là vô cùng điên cuồng, nhưng cũng chứng minh sự táo bạo của anh!

Anh không phải là không có chỗ dựa, khi có một cô nàng buff máu (healer) như Lưu Phỉ Phỉ bên cạnh, dù có trọng thương đến đâu cũng chẳng hề hấn gì.

Một cái ôm là giải quyết mọi ưu sầu, hai cái ôm thì dù có sùi bọt mép cũng có thể bật dậy ngay!

Sau khi hoàn thành trận pháp, Trần Thiên Nhiễm cảm thấy nhẹ nhõm hẳn.

Dù thực lực của hai đối thủ có mạnh đến đâu, một khi đã bước vào Thiên Khuynh Âm Dương Trận, vận mệnh của họ sẽ do anh chúa tể.

Đồng thời, anh cũng cực kỳ tò mò về những bí mật mà hai người này biết.

Đã đến đây rồi thì còn chờ gì nữa, phải tiếp đãi tử tế một phen!

Trần Thiên Nhiễm nghĩ vậy, rồi từng bước tiến về phía họ, đồng thời giơ tay gây áp lực mạnh hơn lên hai người Liễu Tam.

Đại Sư cảnh hậu kỳ ư?

Xin lỗi nha!

Trước mặt Thiên Khuynh Âm Dương Trận, ngay cả Tông sư cũng phải hộc máu vài ngụm!

Cách phá trận rất đơn giản, chỉ cần giết chết Trần Thiên Nhiễm.

Nhưng ngay cả khi không có trận pháp, muốn giết Trần Thiên Nhiễm cũng không phải chuyện dễ dàng.

Huống hồ, anh hiện tại cũng nắm thóp được việc hai người này sẽ không trực tiếp ra tay với mình, nên mới dám thi triển trận pháp để tiêu diệt lũ Tống tử, rồi mới đối mặt với hai vị khách này.

Liễu Tam cũng chẳng phải kẻ ngốc, khi đối phương thi triển trận pháp này gã liền hiểu ra ngay, lòng kính phục đối với Trần Thiên Nhiễm càng thêm mạnh mẽ: "Trần tiểu ca, đều là người nhà cả, hà tất phải thế?

Hà tất phải làm cho khó coi như vậy?" "Ai là người nhà với anh?" Trần Thiên Nhiễm trừng mắt nhìn gã: "Bớt dát vàng lên mặt mình đi, tôi không có loại người nhà như anh.

Người nhà của tôi chỉ có Lưu Phỉ Phỉ thôi!" Dứt lời, Lưu Phỉ Phỉ ở đằng xa đỏ bừng mặt, đưa tay che má, lộ rõ vẻ thẹn thùng: "Anh... anh nói nhăng nói cuội gì thế, ai là người nhà với anh chứ." Trần Thiên Nhiễm cười cười: "Ha ha ha, đùa thôi, đùa thôi, đừng để bụng.

Phụt!!" Anh đang nói thì đột nhiên hộc ra một ngụm máu tươi.

Liễu Tam trước mặt nổi đầy gân xanh trên trán, không vì lý do gì khác, mà vì ngụm máu này không khéo lại phun thẳng vào mặt gã.

Đổi lại là ai thì ai mà nhịn nổi?

Nhưng hiện tại đang nằm trong trận pháp của đối phương, không

muốn nhịn cũng phải nhịn.

Lúc này, Trần Thiên Nhiễm quay sang bảo Lưu Phỉ Phỉ: "Tôi muốn ăn một miếng nãi (hút một ngụm buff)!" "???" "???" "???" Mọi người tại hiện trường đều hiện lên một loạt dấu hỏi trên đầu.

Đồ tồi này, đang nói cái quái gì thế?

Ăn nãi!!

Uống nãi mẹ anh à!!

Còn Lưu Phỉ Phỉ ở xa thì mặt đỏ như trái táo chín, nhưng cô không hề chậm trễ, lập tức chạy lại: "Buff tới đây!

Buff tới đây!!

Em buff cho anh một miếng!!" Thiên Khuynh Âm Dương Trận không có bất kỳ hiệu quả hạn chế nào đối với cô, nên hành động của Lưu Phỉ Phỉ vô cùng mượt mà.

Cô vừa chạy tới đã dành cho Trần Thiên Nhiễm một cái ôm gấu thật chặt, vô số phù văn phức tạp lập tức hiện lên nơi cổ cô.

Một luồng sức mạnh dịu nhẹ bắt đầu tràn vào cơ thể Trần Thiên Nhiễm, chữa lành vết thương cho anh.

Chỉ có điều, Thiên Khuynh Âm Dương Trận vốn lấy bản thân anh làm nhãn trận, nên chỉ cần trận pháp còn tồn tại, cơ thể anh sẽ luôn rất yếu ớt.

Nhận ra điều đó, Lưu Phỉ Phỉ càng không chịu buông tay: "Đừng cử động, để em giúp anh!" "..." Trần Thiên Nhiễm chậm rãi nhắm mắt lại, rồi tưởng tượng cảnh tượng này chuyển thành ở nhà, sau đó Lưu Phỉ Phỉ nói một câu như thế...

Mẹ kiếp!!

Thằng đàn ông nào chịu nổi?

Đúng!

Trần Thiên Nhiễm tôi chịu được!!

Nam nhi thực thụ không bao giờ sợ hãi trước bất kỳ sự cám dỗ nào!

Sau đó, anh mang vẻ mặt đại nghĩa lẫm nhiên nhìn Liễu Tam cách đó ba mét: "Được rồi!

Tôi đã hồi phục tinh lực rồi!

Còn treo thêm một cái 'phụ kiện' tùy thân nữa, có gì thì nói mau đi!

Nếu không, tâm trạng tôi không tốt là tôi thịt các người đấy!" Liễu Tam nghe vậy không quá sợ hãi hay để tâm: "Ha ha ha!

Thịt chúng tôi?

Trần tiểu ca, anh cũng tự tin vào thực lực của mình quá nhỉ!!" Trần Thiên Nhiễm không nói gì, chỉ chậm rãi giơ tay, hiệu quả của Thiên Khuynh Âm Dương Trận lập tức tăng gấp bội!

Có nguồn sức mạnh của Lưu Phỉ Phỉ hỗ trợ, khả năng kiểm soát của anh càng thêm mạnh mẽ, hiệu quả vô cùng khủng khiếp!

Liễu Tam đổ mồ hôi lạnh ròng ròng, đây là lần hiếm hoi gã bị áp chế đến mức này.

Nhưng không có cách nào khác, gã không thể giết đối phương, nếu không "Chủ nhân" sẽ phanh thây gã!!

"Tôi đã nói rất nhiều lần rồi, chúng ta là người nhà!!

Là người nhà!!" Lại nghe thấy những lời này, Trần Thiên Nhiễm chỉ cảm thấy khó chịu: "Anh đúng là phiền thật, ai là người nhà với anh?

Thật sự là không biết lượng sức mình đúng không?" "Mẹ kiếp!!"

Liễu Tam hoàn toàn không giữ được bình tĩnh nữa, bắt đầu chửi rủa: “Thằng nhóc này đúng là cứng đầu không chịu nghe?

Vậy bây giờ tôi nói cho anh biết một chuyện!

Chắc chắn anh sẽ tin!” “Chuyện gì?” Sự tò mò trong lòng Trần Thiên Nhiễm lập tức bị khơi dậy.

“Anh cũng chính là một kẻ trường sinh!!

Thậm chí là một kẻ trường sinh còn sống lâu hơn cả Lưu Phỉ Phỉ!!” Lời vừa dứt, hiện trường lập tức rơi vào một khoảng lặng tĩnh mịch.

Trần Thiên Nhiễm cảm thấy não mình hơi đơ ra.

Cái quái gì mà trường sinh giả, nếu mình là trường sinh giả thì sao chẳng có chút ký ức nào về trước đây?

Nhưng nghĩ kỹ lại, kết hợp với thiết lập "viện mồ côi khởi điểm" cùng với hào quang nhân vật chính mạnh mẽ, biết đâu mình thực sự là một kẻ trường sinh nào đó!

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, đây là do tiền thân vốn là kẻ trường sinh, hay là do mình xuyên không tới đã làm thay đổi thân phận của đối phương?

Tất cả như một màn sương mù lẩn quẩn trong tâm trí anh, hoàn toàn không thể xua tan được.

Còn trong phòng livestream, khán giả hoàn toàn nổ tung! 【Vãi chưởng!!

Vãi chưởng!!

Cái quái gì thế?

Trần cẩu lại là trường sinh giả??】 【Lú luôn, hèn gì tôi thấy tình trạng của Trần cẩu có gì đó sai sai, sao một người bình thường lại có

thể mạnh như vậy?

Thậm chí đến thân phận cũng không ai điều tra ra?】【Hít hà!!

Hình như tôi vừa biết được một chuyện cực kỳ kinh thiên động địa đấy!!

Thật không thể tin nổi!】【Tin chấn động!

Tin chấn động!!

Lão sư Vương Phong ở bên cạnh chắc lại khóc ngất trong nhà vệ sinh vì mất hot search rồi!】Đồng thời, chuyên gia đạo mộ cũng lập tức gửi một bình luận:【Trường sinh giả?

Nếu Trần Thiên Nhiễm thực sự là kẻ trường sinh tồn tại từ thời Tiên Tần, vậy bí mật trên người anh ta quá đỗi mê hoặc!】Bình luận của chuyên gia đạo mộ chính là điều mà ai cũng muốn nói.

Chương 151

Cùng lúc đó, nhiều gia tộc ẩn thế đang xem livestream cũng không khỏi xôn xao: "Trường sinh giả!!

Thằng nhóc này lại là trường sinh giả sao?" "Không thể tin nổi, nếu anh ta thực sự là trường sinh giả, chẳng lẽ chìa khóa mật kho bạc nằm trên người anh ta?" "Hóa ra là vậy!

Đây chính là lý do Thập Tam Tặc muốn mời anh ta đi!!

Chìa khóa mật kho bạc!!

Ha ha ha!" Trong phút chốc, sóng gió nổi lên khắp thế giới ngầm!

Bát Môn vốn im hơi lặng tiếng bấy lâu cũng náo nhiệt trở lại, không ít kẻ quy ẩn sơn lâm cũng lần lượt bước ra khỏi núi, hướng về phía Ly Sơn.

Bên ngoài đạo động, Đổng Thân nghe những lời của Liễu Tam, đồng tử co rụt, mặt lộ vẻ chấn động: "Trường sinh giả." Nhớ lại hàng loạt biểu hiện nghịch thiên của Trần Thiên Nhiễm, ông bỗng có cảm giác, đối phương thực sự có khả năng là một kẻ trường sinh, hơn nữa còn là kẻ trường sinh thực thụ chứ không phải loại được người ta cưỡng ép cứu sống như Lưu Phỉ Phỉ!

Đã là trường sinh giả thì việc thực lực của anh ta đột phá nhanh chóng trong thời gian ngắn cũng có một lý do thỏa đáng, hoặc là một lời giải thích hợp lý.

Bởi chỉ có trường sinh giả mới có năng lực như vậy, thông qua chiến đấu liên tục để thức tỉnh ký ức trước đây, từ đó có được sức mạnh từng có!

Chỉ là điều này chưa chắc đã là chuyện tốt, vì kẻ trường sinh thực

thụ sẽ bị tất cả mọi người dòm ngó.

Đổng Thân ngước nhìn xung quanh, cảm nhận được một mối nguy hiểm lớn hơn sắp ập đến!

Đồng thời ông cũng hiểu ra mục đích thực sự của Thập Tam Tặc!

Giải phóng lũ yêu ma trong Thiên Lâu, khiến quỷ dị giáng lâm, từ đó khiến mật kho bạc bị phong ấn sẽ tái hiện nhân gian!

Kẻ trường sinh thực thụ chính là chìa khóa!!

Sắc mặt Đổng Thân ngày càng khó coi.

Tiền Đức Lập bên cạnh rõ ràng cũng đã phản ứng kịp: "Ti trưởng!

Bây giờ phải làm sao?" "Chờ!!" Đổng Thân lắc đầu: "Chuyện lần này đã rất hóc búa rồi, chúng ta tuyệt đối không thể rời đi!

Hiện tại chỉ có thể chờ tin tức, tìm ra chủ nhân trong miệng Thập Tam Tặc, sau đó mời Ti trưởng ra tay!

Tiêu diệt hắn!

Có như vậy mới có khả năng ngăn chặn mật kho bạc mở ra!" "Nhưng mà..." Tiền Đức Lập hạ thấp giọng: "E rằng những kẻ dòm ngó thứ trong mật kho bạc không chỉ có chủ nhân của Thập Tam Tặc đâu, Ti trưởng!" Đổng Thân gật đầu mạnh, đương nhiên hiểu ý của cấp dưới: "Tôi biết chứ, nhưng so với bọn chúng, lũ Thập Tam Tặc điên cuồng khó đối phó hơn nhiều kẻ ưa sĩ diện kia.

Ít nhất Thập Tam Tặc chỉ cần giết là xong, còn những kẻ kia... rất khó đối phó!!

Đối phó với họ chỉ có thể dựa vào việc kéo dài thời gian!" "Có lẽ đây là cách duy nhất!" Trên mặt Tiền Đức Lập cũng hiện lên vẻ lo lắng sâu sắc.

Chuyện này giống như khi Ỷ Thiên Đồ Long hiện thế trong tiểu

thuyết võ hiệp, giang hồ chắc chắn sẽ dậy sóng gió máu tanh.

Và tất cả những chuyện này chỉ vì một người đi tham gia show hẹn hò!

Nghĩ lại, thấy thật khôi hài.

Trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm chìm vào im lặng rất lâu, khiến Liễu Tam sốt ruột: "Nghĩ xong chưa?

Mau đi theo chúng tôi!

Nếu không, khi một số kẻ kéo đến sẽ rất phiền phức đấy!" "Một số kẻ?" Trần Thiên Nhiễm nghi hoặc nhìn gã: "Kẻ nào?" Liễu Tam hơi ngẩn ra, loại lời này nói với người trong giang hồ mới có tác dụng, còn với một người mất trí nhớ như anh thì nghe sẽ thấy lạ lẫm.

Gã giải thích ngay: "Người của Bát Môn!

Khoảnh khắc anh xuất hiện, tất cả mọi người sẽ lấy anh làm mục tiêu và muốn cướp anh đi!" "Ồ?

Tôi thành miếng bánh ngon rồi cơ đấy?" Trần Thiên Nhiễm sửng sốt, trong đầu lập tức hiện lên hình ảnh tám cô tiên tuyệt thế tranh giành mình, còn Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh thì tức giận giậm chân!

Mẹ ơi!!

Kiểu này ai mà chịu nổi!

Nhưng Liễu Tam cũng nhìn ra được suy nghĩ của anh, liền nói tiếp: "Họ cướp anh về chẳng phải để làm chuyện tốt đẹp gì đâu, giết anh cũng không chừng!" "Ồ!

Hóa ra là anh muốn giết tôi à!!" Trần Thiên Nhiễm lập tức nghe ra mùi vị khác lạ, lập tức gia tăng hiệu quả của Thiên Khuynh Âm Dương Trận, khiến áp lực lên cơ thể gã đạt tới cực hạn!

"Mẹ nó!!

Trần cẩu!!

Não ông có bệnh à!

Tôi mà thực sự muốn giết ông thì cần gì phải nói nhiều lời vô nghĩa thế này?

Thật sự tưởng chúng tôi không có cách thoát thân sao?

Được được được!

Vậy để ông xem cái trận pháp rách nát này của ông mong manh đến mức nào!" Liễu Tam liên tục buông lời đe dọa, khí tức trong cơ thể lập tức bùng nổ!

OÀNH!!!

Những luồng khí khủng bố bắt đầu hất văng mọi thứ xung quanh, cưỡng ép triệt tiêu hiệu quả của Thiên Khuynh Âm Dương Trận.

Khả năng này khiến Trần Thiên Nhiễm hơi ngẩn người: "Quả nhiên là có bài tẩy!

Tôi biết các người không dễ đối phó mà!" "Hừ!

Tâm cơ thật sâu!" Liễu Tam cảm thán một câu, rồi nói tiếp: "Bây giờ anh đã tin lời tôi chưa?" "Không tin!" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Tôi ghét nhất là kẻ khác coi mình như thằng ngốc để dắt mũi." "Ai dắt mũi anh?

Làm ơn nhìn nhận thực tế đi!!" Liễu Tam sốt sắng: "Chúng ta và anh mới là người nhà!!

Mọi người trên thế giới này đều có thể hại anh, nhưng chúng tôi thì tuyệt đối không!

Chỉ cần anh gia nhập với chúng tôi, cùng chúng tôi hành động, chắc chắn có thể thay đổi thế giới này!" "Thay đổi thế giới?" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Ha ha, tôi không có hoài bão xa vời như vậy.

Tôi đến Thủy Hoàng Lăng vốn là để yêu đương, thế giới hay không thế giới, liên quan gì đến tôi!" Anh nói xong liền cúi đầu nhìn Lưu Phỉ Phỉ, mà cô cũng vừa lúc chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt hai người giao nhau, nảy sinh một loại lửa tình kỳ lạ.

Còn Liễu Tam đang bùng nổ toàn lực ở đối diện thì đờ người ra: "Mẹ kiếp!!

Đánh nhau thì đánh nhau!!

Còn rắc cẩu lương cái khỉ gì?

Khốn khiếp!!

Thật là khinh người quá đáng!!" "Khinh người quá đáng?" Trần Thiên Nhiễm chậm rãi ngước mắt: "Khinh anh thì sao nào?" Dứt lời!

OÀNH!!

Một luồng sức mạnh còn mạnh mẽ hơn thế nữa bùng nổ!!

Ngay lập tức đè bẹp khí thế trên người Liễu Tam!!

Khi anh thi triển Thiên Khuynh Âm Dương Trận, đồng thời cũng trực tiếp thi triển Cấp Linh Trận!!

Và mục tiêu chính là Liễu Tam!

Nếu đối phương thích bùng nổ như vậy, thì cứ trực tiếp dùng gã làm nguồn năng lượng cho trận pháp luôn!

Trong nháy mắt, Liễu Tam vốn đang cầm cự được liền bị trấn áp xuống đất!

"Đồ tiểu nhân bỉ ổi!!" Trần Thiên Nhiễm cười cười: "Ha ha ha, tôi quang minh chính đại bày trận!

Anh không tự ngăn cản tôi thì tôi biết làm thế nào!" Hiệu quả của Cấp Linh Trận vô cùng mạnh mẽ, công dụng ban đầu của nó là dùng

một số vật phẩm làm nguồn năng lượng cho nhãn trận, nên độ khó để bố trí cũng tương đối cao.

Nhưng khi đối tượng vật phẩm được chuyển hóa thành con người, mọi thứ sẽ trở nên đặc biệt!

Dưới sự áp chế của Thiên Khuynh Âm Dương Trận, cơ thể Liễu Tam vốn đã lung lay sắp đổ, nay Cấp Linh Trận lại trực tiếp rút củi dưới đáy nồi, chậm rãi rút sạch khí lực trong cơ thể gã.

Dù ban đầu hiệu quả không quá mãnh liệt, nhưng ở một mức độ nào đó, nó lại là sợi rơm cuối cùng đè chết con lạc đà.

Lúc này, Liễu Tam chính là con lạc đà đó.

OÀNH!!!

Liễu Tam vốn dĩ còn có thể dựa vào bảo bối mà 'Chủ nhân' ban cho để chống cự đôi chút, nhưng sau đòn này, rõ ràng gã không còn cách nào để gánh chịu tiếp nữa.

“Khốn khiếp!!” Liễu Tam nằm rạp dưới đất gầm lên phẫn nộ, gã còn bùng nổ hơn cả lúc vừa nếm mùi Thiên Khuynh Âm Dương Trận.

Chương 152

Lúc đó, dù kinh ngạc và sợ hãi, gã vẫn còn bài tẩy trong tay nên không quá hoảng loạn.

Nhưng giờ mọi chuyện đã khác, bài tẩy cũng mất tác dụng, còn nói năng gì được nữa!

Phen này tiêu đời thật rồi!!

Sắc mặt Liễu Tam trắng bệch, gã hiểu giờ mình chỉ là cá nằm trên thớt, sống chết đều nằm trong ý nghĩ của đối phương.

Đúng lúc đó, Liễu Tam hét lên: "Hứa Triết!!

Ra tay đi!!

Ra tay đi!

Thằng ranh này căn bản không muốn hợp tác với chúng ta đâu!!" Nhưng gã có hét thế nào, Hứa Triết ở bên cạnh vẫn không có động tĩnh gì.

Trần Thiên Nhiễm ở đối diện cười nói: "Râu nhỏ, thú vị đấy nhỉ!!

Cộng sự của anh có vẻ chẳng muốn cứu anh tí nào." "Nói nhảm!!" Liễu Tam càng thêm hoảng loạn.

Nếu gã không còn bài tẩy, thì vẫn còn Hứa Triết, nhưng nếu ngay cả Hứa Triết cũng không đứng về phía gã, thì mọi chuyện sẽ cực kỳ nghiêm trọng.

Bởi Hứa Triết vốn là kẻ phản bội từ gia tộc ẩn thế Hứa gia gia nhập vào, lòng trung thành với Thập Tam Tặc chưa bao giờ là mạnh nhất.

Tâm trí Liễu Tam xoay chuyển cực nhanh, gã lập tức lên tiếng:

“Hứa Triết!

Hứa Triết!!

Anh phải suy nghĩ cho kỹ!!

Nếu anh không ra tay giúp tôi!!

Chủ nhân có lẽ hiện tại đang xem livestream đấy!!

Nếu anh không ra tay, thì cha mẹ anh!!

Sẽ vĩnh viễn không thể phục sinh!!

Anh dám không?” Một câu đe dọa thốt ra từ miệng Liễu Tam.

Hứa Triết chậm rãi quay đầu lại như một cỗ máy: “Anh biết tôi ghét anh nhất ở điểm nào không?” “Anh...!!!” Liễu Tam nhíu mày, nghe ra ẩn ý trong lời đối phương, nhưng hiện tại uy lực của Thiên Khuynh Âm Dương Trận đều đổ dồn lên người gã, chưa kể Trần Thiên Nhiễm đối diện vẫn đang tiếp tục bày trận.

Đồ tâm thần!!

Đúng là đồ tâm thần!!

Một cái Thiên Khuynh Âm Dương Trận là đủ rồi, ông còn bày thêm cái gì nữa!!

Ông có cần phải cẩn thận quá mức thế không!

Gã điên cuồng gào thét trong lòng, lúc này Hứa Triết lại tiếp tục nói: “Vốn dĩ tôi cũng muốn giúp anh một tay, giết chết Trần Thiên Nhiễm, nhưng giờ thì sao?

Xin lỗi nhé!

Tôi từ bỏ lựa chọn đó rồi, anh không nên dùng cha mẹ tôi để đe dọa!!” “Ha ha ha!” Nghe thấy vậy, Liễu Tam không nhịn được cười lớn: “Anh đúng là đứa con hiếu thảo thật đấy!!

Giết chết cha mẹ mình, giờ lại nói người khác dùng cha mẹ mình đe dọa?

Thú vị!!

Thật là thú vị!!" Trần Thiên Nhiễm nghe đến đoạn này thì đồng tử chấn động: "Vãi nồi!

Đại hiếu tử (con chí hiếu)!!" Khán giả trong phòng livestream cũng ngẩn tò te. 【Mẹ nó!!

Hiện trường phiên bản Uchiha à?】【Đỉnh thật sự!!

Thời buổi này làm cha mẹ sao mà khó thế?

Cứ hễ có tí việc là lại đem ra giết là sao?】【Hít hà!!

Đời này thề không sinh con luôn!!

Nguy hiểm quá!

Quá nguy hiểm!!】 Khán giả không ngừng kinh hãi, còn bên ngoài đạo động, Hứa Y Y khi nghe lời Hứa Triết và Liễu Tam thì đồng tử co rụt lại: "Khốn nạn!!!" Cô nhìn Hứa Triết trên màn hình, đôi mắt đã bùng lên ngọn lửa giận dữ, nhưng lại tỏ ra bất lực, vì đánh không lại, thật sự đánh không lại!

Thậm chí chỉ trong một chiêu nửa thức đã suýt bị đối phương giết chết.

Nhưng lúc này, Đổng Thân lại nghi hoặc quay đầu nhìn cô: "Y Y, cháu còn nhớ lời cha mẹ cháu nói lúc họ mất không?" Y Y sững người, trong đầu lập tức hiện về cảnh tượng ngày hôm đó cô đi học về thấy nhà cửa tan hoang, cuối cùng thấy cha mẹ nằm trên vũng máu, và anh trai Hứa Triết cầm đao đứng bên cạnh.

Khoảnh khắc đó cô suýt nữa sụp đổ, điên cuồng chất vấn đối phương tại sao lại hại chết cha mẹ, nhưng anh ta không nói gì, chỉ

bảo nếu muốn báo thù thì cứ giết anh ta.

Lúc đó Hứa Y Y đã thua.

Nhiều năm sau, Hứa Y Y lại một lần nữa thất bại.

Nhưng giờ hồi tưởng lại, cha mẹ cô lúc lâm chung thực sự đã nói một câu: "Tuyệt đối đừng trách anh trai!" Chính câu nói này là nỗi thắc mắc ám ảnh Hứa Y Y suốt nhiều năm, cô vẫn chưa tìm thấy câu trả lời.

Đổng Thân nghe cô kể xong, hơi ngẩng đầu: "Đừng trách anh trai, câu này nghe có vẻ thú vị đấy." "Ti trưởng?" Hứa Y Y nghi hoặc nhìn ông.

Đổng Thân lắc đầu không nói, ra hiệu tiếp tục xem livestream.

Cùng lúc đó, trên màn hình, Hứa Triết lên tiếng: "Họ không phải do tôi giết!!" "Ha ha ha!" Liễu Tam lại cười lớn: "Thế sao?

Ai mà tin nổi một đứa con chí hiếu cầm đao đứng cạnh xác cha mẹ mình chứ?

Thử hỏi xem em gái anh có tin không?

Nếu tin thì nó đã chẳng đánh nhau sống chết với anh ở cửa động!

Đừng nằm mơ nữa!!

Hứa Triết!

Anh không quay đầu lại được nữa đâu!!

Vĩnh viễn không bao giờ!!

Cả đời này anh sẽ là kẻ phản đồ của giới kỳ nhân!!

Anh chính là hung thủ giết chết vợ chồng Hứa gia!" "Chết đi!!" Hứa Triết giơ trường côn định giết Liễu Tam, gã kia kinh hãi không ngờ đối phương lại quyết đoán đến thế.

Nhưng chính vào sát na đó, thủ pháp của Trần Thiên Nhiễm cực nhanh, Hắc Kim Cổ Đao trong tay bắn ra như một mũi tên!

Bành!

Nháy mắt đánh bay trường côn trong tay Hứa Triết.

"Anh định làm gì!!

Giết hắn để phá trận sao?

Thú vị đấy!" Hứa Triết lắc đầu: "Không!

Tôi không định tiếp tục đánh với anh nữa!!

Tôi chỉ muốn nhờ anh giúp một tay!" "?" Trần Thiên Nhiễm hiện lên một dấu hỏi chấm, rồi chỉ tay vào Liễu Tam dưới đất: "Sao hả?

Chủ nhân của hai người không phải cùng một người sao?" Hứa Triết lại lắc đầu: "Tôi muốn mời anh cứu cha mẹ tôi!" Trần Thiên Nhiễm nghe lời đối phương, cảm thấy càng lúc càng mờ mịt, vì chuyện này nghe qua đã thấy không bình thường chút nào: "Chờ chút!!

Để tôi sắp xếp lại đã!!

Cha mẹ anh bị anh giết!

Giờ anh lại muốn phục sinh họ?

Đậu xanh!!

Anh đúng là đại hiếu tử số một từ xưa đến nay đấy!!

Anh bạn!

Đỉnh vãi!!" Hứa Triết không hề nổi giận vì lời châm chọc của đối phương, chỉ thản nhiên nói: "Họ không phải do tôi giết, lúc đó tôi không biết chuyện gì đã xảy ra, khi kịp phản ứng lại thì mọi chuyện đã không thể cứu vãn được nữa.

Chương 153

Những năm qua ở Thập Tam Tặc, tôi luôn tìm kiếm câu trả lời, nhưng tất cả mọi manh mối đều chỉ về Thủy Hoàng Lăng!" Trần Thiên Nhiễm sững người, sau đó suy nghĩ một lúc.

Cốt truyện này nghe sao mà quen thế, chẳng lẽ đây mới là mô-típ của nhân vật chính thực thụ?

Chẳng lẽ đối phương mới là người được định sẵn cho Thủy Hoàng Lăng này?

Còn mình chỉ là kẻ phá đám?

Kiểu như là kẻ trường sinh trong miệng họ?

Mình chắc chắn không phải cái thứ trường sinh giả chết tiệt kia, nhưng nhìn tình cảnh anh ta sát hại cha mẹ, thông thường một nhân vật có hoàn cảnh khác người thế này thì đất diễn chắc chắn rất nhiều.

Vậy nên xem ra đối phương mới có duyên nợ sâu đậm với Thủy Hoàng Lăng này!

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm thông suốt hẳn!

Mặc kệ trước đó lũ người, quỷ, quái cứ bảo anh giống ai đó, thực tế chắc mấy câu đó chúng cũng nói với Ôn Thao rồi, vậy thì còn gì để lăn tăn nữa?

Muốn đi tiếp, muốn khám phá Thủy Hoàng Lăng thì không thể thiếu sự trợ giúp, gã Hứa Triết này nhìn cũng ra dáng con người đấy, dùng chút thủ đoạn đem theo cũng được.

Liễu Tam nằm dưới đất thì không chịu nổi nữa: "Không!!

Chờ đã!!

Chờ đã!!" Gã trừng mắt nhìn những thay đổi đang diễn ra trước mắt: "Hứa Triết!!

Chỉ có Chủ nhân mới cứu được cha mẹ anh!!

Chỉ có người mới làm được!!

Những người khác không ai làm nổi đâu!!" Hứa Triết lắc đầu: "Không, tôi nghĩ anh ấy có thể!" Sau đó, anh ta trực tiếp giơ tay niệm chú ngữ.

Cảnh tượng này khiến Liễu Tam kinh hãi: "Anh điên rồi??

Anh định ký kết quan hệ chủ tớ sao??" Hứa Triết bình tĩnh nhìn Trần Thiên Nhiễm: "Anh cũng nghe thấy rồi đấy, đây là trận pháp nghi thức ký kết quan hệ chủ tớ!

Vì tôi cần sự giúp đỡ của anh, nên đương nhiên phải trả giá gì đó, và đây là câu trả lời tốt nhất mà tôi có thể đưa ra!" Cảnh này khiến Trần Thiên Nhiễm ngẩn người, ban đầu anh cũng định dùng thủ đoạn để khống chế Hứa Triết, ai ngờ đối phương lại tự dâng mình tới?

Được lắm!!

Đúng là một đại hiếu tử mà!!

Nghĩ vậy, Trần Thiên Nhiễm không chút do dự, trực tiếp ký kết quan hệ với đối phương!

Chứng kiến từng màn này, sắc mặt Liễu Tam dần trở nên dữ tợn, đỏ như gan heo: "Hứa Triết!!

Anh phản bội chúng tôi!!

Anh phản bội chúng tôi!!" Hứa Triết không quan tâm, quay sang hỏi Trần Thiên Nhiễm: "Anh giết hay tôi giết?" Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: "Không giết, thực lực hắn quá mạnh, một khi chết đi xác suất bị âm khí nhập thể là rất cao, sau khi thi biến sẽ rất phiền phức!" "Cũng

đúng!" Hứa Triết khẽ gật đầu, sau đó tiến lên dùng chính thanh bội đao của Liễu Tam chặt đứt hai chân của gã!

"A!!!" Tiếng gào thét xé lòng vang dội khắp nơi!!

Hứa Triết vẫn giữ vẻ mặt không cảm xúc, thậm chí không còn vẻ nôn nóng như trước, trông dị thường lãnh tĩnh, cứ như thể giờ đây anh ta mới thực sự là chính mình.

Tất cả trước đây đều là ngụy trang, ngụy trang hoàn toàn.

Trần Thiên Nhiễm hơi ngẩng đầu, coi như công nhận đối phương.

Còn việc mất máu quá nhiều mà chết thì xác suất khá thấp, vì đối phương là kỳ nhân, có thể dùng khí lực bản thân để cầm máu, nên không cần lo lắng quá nhiều.

Chỉ là hành động quyết đoán của Hứa Triết một lần nữa khiến khán giả livestream chấn động. 【Tàn nhẫn quá!

Thật sự quá tàn nhẫn!!

Lập đội với hạng người này thì mức độ nguy hiểm tăng kịch trần luôn!】【Trần cẩu vẫn hơi lỗ mãng rồi!

Sao có thể lập đội với hạng người này chứ, không suy nghĩ kỹ sao!!】【Đúng vậy!

Lỡ bị đâm sau lưng một đao thì biết kêu ai?】 Giữa lúc khán giả bàn tán xôn xao, chuyên gia đạo mộ lập tức hiện lên bình luận: 【Không!!

Hứa Triết tuyệt đối sẽ không làm vậy, vì họ vừa ký kết khế ước xong, một khi khế ước thành công thì sẽ không tồn tại hành vi phản bội nào nữa, vì điều đó sẽ gây ra sự giày vò cực lớn về thân tâm, thậm chí có thể bị hành hạ đến phát điên!】 Lời của chuyên gia đạo mộ đã xua tan mọi lo lắng của khán giả.

Còn bên ngoài đạo động, Hứa Y Y vẫn chưa hoàn hồn, cô nhìn Hứa Triết trên màn hình với vẻ khó tin, không dám tin vào những lời anh ta nói: "Lừa đảo!!

Chắc chắn là lừa đảo!!

Rõ ràng tôi thấy anh ta cầm đao mà!!

Chính anh ta cầm đao mà!!

Cha mẹ tôi chính là do anh ta giết!!

Sao anh ta có thể nói dối trắng trợn là đi cứu họ chứ!!

Anh ta có còn là người không!!

Sao tâm địa anh ta lại độc ác đến thế!!

Tại sao!!

Tại sao!!" Hứa Y Y vừa nói vừa bắt đầu khóc nức nở.

Chuyện anh trai giết chết cha mẹ đẻ là điều mà ai gặp phải cũng đều chấn động và phẫn nộ cùng cực!!

Cô muốn một câu trả lời nhưng đối phương chưa bao giờ cho, thậm chí mỗi lần gặp mặt đều ra tay tàn độc, cuối cùng còn để lại một câu: "Ngươi như thế này vĩnh viễn không thể báo thù".

Vì thế, Hứa Y Y những năm qua luôn khổ luyện, nỗ lực đuổi kịp đối phương để báo thù cho cha mẹ!!

Nhưng giờ kẻ thù lại bảo không phải hắn giết, thậm chí còn đang tìm cách cứu sống cha mẹ.

Những lời tự mâu thuẫn này khiến Hứa Y Y mờ mịt, không biết phải làm sao.

Tiếp tục mục tiêu giết chết Hứa Triết, hay là nên từ bỏ?

Hai con đường này giờ đây thật khó chọn lựa!!

Cô vô thức ngồi thụp xuống đất, đôi mắt trống rỗng, không nhìn thấy con đường phía trước ở đâu!

Đổng Thân đương nhiên cũng thấy những thay đổi trên livestream, trong lòng cũng đã có câu trả lời, ông cúi xuống vỗ nhẹ vào vai cô, an ủi: "Không sao đâu, có lẽ từ góc độ của Hứa Triết, cha mẹ cháu thực ra chưa thực sự qua đời, nên anh ta mới không tiếc giá cả ký kết khế ước chủ tớ để cùng Trần Thiên Nhiễm tiến sâu vào Thủy Hoàng Lăng!

Có lẽ trong những năm qua anh ta đã tìm thấy câu trả lời nên mới có lựa chọn như vậy!" "Ti trưởng..." Hứa Y Y ngước đôi mắt đỏ hoe nhìn Đổng Thân, khiến ông không khỏi xót xa.

Nỗi đau tình cảm này là khó vượt qua nhất, ông cũng không thể giúp gì nhiều, chỉ có thể vỗ nhẹ vào vai cô như ngày nào ông đưa cô về nuôi dưỡng: "Yên tâm, Ti trưởng sẽ luôn ở bên cạnh cháu, Ti trưởng mãi mãi là người thân của cháu!!!" "Ti trưởng..." Hứa Y Y khóc to hơn.

Mấy vị kỳ nhân Long Văn Ti ở lại trấn giữ thấy cảnh này cũng rơm rớm nước mắt, nhưng họ đều lén lau đi.

Lúc này, trên màn hình livestream, ba người Trần Thiên Nhiễm đã tiến vào một mộ thất mới.

Nhưng khác với mộ thất xây bằng gạch trước đó, mộ thất này bốn phương tám hướng đều là những hang hốc dày đặc, giống như đang nuôi dưỡng thứ gì đó.

Ngay lập tức, tình huống này thu hút sự chú ý của Đổng Thân: "Chờ chút... tạo hình hang hốc này, cảm giác này... chẳng lẽ là...

Thi Miết (Bọ xác chết)??" Nghe đến Thi Miết, đám kỳ nhân xung quanh đều cau mày.

Đối với Thi Miết, họ chẳng lạ lẫm gì, thậm chí còn có phần sợ hãi.

Bất kể kỳ nhân nào khi đối mặt với Thi Miết cũng đều lo ngại, vì thứ này không chỉ biết cắn xé, mà còn chuyên hút khí lực của kỳ nhân.

Một khi bị Thi miết hấp thụ khí lực, trong thời gian ngắn sẽ rất khó khôi phục.

Đó là lý do vì sao khi các Kỳ nhân gặp phải lũ này đều cảm thấy vô cùng đau đầu.

Một là vì số lượng của chúng quá nhiều, nhiều đến mức khiến người ta thấy hoang đường; hai là lực sát thương của chúng cực mạnh.

Một hai con lẻ tẻ thì không đáng ngại, nhưng nếu chúng đi thành đàn, thậm chí là ùn ùn kéo đến như sóng xô bờ thì ý nghĩa hoàn toàn khác hẳn!

Sắc mặt mọi người đều cực kỳ khó coi. "Ti trưởng, nếu gặp phải Thi miết thì e là khó nhằn đây!" "Đúng vậy Ti trưởng!

Chương 154

Hay là chúng ta trực tiếp tiến vào đi?

Theo tình hình hiện tại, nhóm Thủ Vọng Nhân e là cũng khó lòng chống đỡ!" Đổng Thân cau mày, trầm tư một lát rồi lắc đầu nói: "Không!

Hãy tin tưởng họ trước đã, vả lại lát nữa sẽ còn có người đến." "Còn có người nữa sao?" Tiền Đức Lập đứng bên cạnh nghi hoặc hỏi: "Ti trưởng, ý ông là người của Bát Môn?" Đổng Thân gật đầu mạnh: "Phải, khi biết tin Trường Sinh Giả thực sự xuất thế, người của Bát Môn tuyệt đối sẽ không đứng ngoài quan sát, họ nhất định sẽ thân hành đến đây!

Nhưng tôi nghĩ, thực tế họ đã nhìn chằm chằm từ lâu rồi, chỉ là đang đợi thời cơ thôi.

Mà hiện tại thời cơ đã chín muồi, đã đến lúc rồi!" Nghe lời ông nói, sắc mặt Tiền Đức Lập cũng trở nên căng thẳng.

Tuy họ đều xuất thân từ Bát Môn, nhưng từ khi gia nhập Long Văn Ti, mối quan hệ giữa họ và Bát Môn không còn sâu nặng như trước.

Dẫu sao Bát Môn vẫn là người trong giang hồ, còn Long Văn Ti thuộc về triều đình!

Hai bên vốn dĩ có chút bất đồng về quan điểm.

Ngày thường gặp mặt có thể khách sáo hàn huyên, nhưng hiện tại đối mặt với Trường Sinh Giả, mọi thứ sẽ khác hẳn!

Thủ Vọng Nhân quản lý Long Văn Ti?

Bản thân chuyện này đã là một trò cười lớn.

Một đám người được cải tạo bằng thuốc gen, lấy gì để so sánh với các Kỳ nhân hội tụ linh khí thiên địa trong người?

Sở dĩ không quản, thậm chí là để mặc họ thành lập, đó cũng là ý của Tổng ti trưởng.

Một vị Tông sư luôn có đủ bản lĩnh như vậy!

Đổng Thân chưa bao giờ nghi ngờ điểm này, chỉ cần vị Tổng ti của Long Văn Ti còn đó, giang hồ này vĩnh viễn không thể đại loạn, cùng lắm cũng chỉ gợn lên chút sóng nhỏ mà thôi!

Giống như cục diện hiện tại vậy.

Trên màn hình livestream, luồng khí tức âm lãnh đã ập thẳng vào mặt.

Lưu Phỉ Phỉ cẩn thận từng li từng tí nép sát vào bên cạnh Trần Thiên Nhiễm, dùng tay nắm chặt vạt áo anh.

Khi hai tay nắm lấy vạt áo đối phương, cảm giác an toàn mãnh liệt lại trào dâng trong lòng.

Có tiểu ca ở đây, thật là yên tâm quá!!

Gương mặt xinh đẹp của Lưu Phỉ Phỉ khẽ ửng hồng, đồng thời tâm trạng bất an cũng lập tức được xoa dịu.

Lúc này Hứa Triết lại lên tiếng: "Trần ca, tình hình ở đây có gì đó không đúng, hay là mình lùi lại trước đi?" "Thi miết phải không?" Trần Thiên Nhiễm quan sát tình hình xung quanh.

Ngay khoảnh khắc tiến vào đây, Mạc Kim Phù đã đưa ra thông tin và đáp án.

Dẫu sao Thi miết cũng có thể coi là một loại cơ quan, từ xưa đến nay có không ít người lợi dụng chúng để bảo vệ lăng mộ, cũng có không ít người bỏ mạng dưới sự tàn nhẫn của chúng.

Đối với Thi miết, Trần Thiên Nhiễm biết không nhiều, nhưng chuyện chúng có thể gặm nhấm khí lực thì anh khá rõ. "Đâm lao thì phải theo lao, đi thôi!

Đi thật nhanh!

Tuyệt đối đừng chạm vào bất cứ thứ gì ở đây!

Một khi chạm vào, có thể sẽ kích hoạt cơ chế để chúng chui ra!" Nghe anh nói vậy, Hứa Triết cũng gật đầu thật mạnh.

Kích hoạt Thi miết vốn cần một cơ chế nhất định, chỉ cần không kích hoạt thì lũ Thi miết này sẽ không thành vấn đề, ngược lại sẽ là cửa ải dễ dàng vượt qua nhất.

Bình luận trong phòng livestream nhảy lên chóng mặt: 【Chuyện gì thế?

Thi miết là cái vẹo gì?

Sao sắc mặt họ khó coi vậy?】 【Tê!

Cái tên có chữ 'Thi' nghe chừng là không đơn giản rồi!】 【Đừng nói nữa, tôi nổi hết da gà rồi đây!

Thi miết là cái gì thế?

Có ai ra giải ngố (khoa phổ) một chút không?

Ví dụ như chuyên gia sinh vật chẳng hạn?】 Trong sự kêu gọi của mọi người, chuyên gia thì không thấy đâu, nhưng một tay thâm niên trong nghề đạo mộ lại ló đầu ra: 【Thi miết tồn tại khá đặc thù, cũng có thể coi chúng là một loại cổ thuật, chỉ là độ khó chế tác cao hơn loại cổ trùng trước đó nhiều.

Nói nó cao hơn nhưng tính thực dụng chỉ nằm ở việc giữ mộ.

Thông thường một con Thi miết phải mất rất nhiều năm mới nuôi dưỡng ra được, nhưng sát thương của một con đơn lẻ khá hữu hạn,

thậm chí một người trưởng thành dẫm một cái cũng chết.】 Thủy hữu nghe vậy thì phấn khởi hẳn: 【Gì cơ!

Loại này một chân dẫm chết được á?】 【Ha ha ha!

Thế thì có gì mà sợ?

Xem ra Trần Thiên Nhiễm quá căng thẳng rồi!】 【Không phải đâu anh em ơi!

Mọi người không thấy xung quanh chi chít hang lỗ sao?

Nếu mỗi cái lỗ đều có một con Thi miết, mọi người thử nghĩ xem ở đây có bao nhiêu con!!】 【Vãi!!

Ông không nói tôi còn chưa để ý!

Nghĩ lại thấy đúng thật!!】 【Không lẽ nào?

Nếu Thi miết nhiều quá thì kết quả sẽ ra sao?】 Tay đạo mộ thâm niên lập tức trả lời: 【Sự đe dọa lớn nhất của Thi miết nằm ở số lượng khổng lồ và khả năng tự sinh sản của chúng.

Nói cách khác, trong mấy ngàn năm qua, không ai biết lũ này đã sinh sản ra bao nhiêu con!!

Theo trí nhớ của tôi, một cái hang không chỉ có một con đâu!!

Nhưng cơ bản chúng đều ở trạng thái ngủ say, chỉ cần không gây ra tiếng động lớn thì sẽ không đánh thức chúng!!

Một khi thức giấc, Trần Thiên Nhiễm và họ sẽ nguy hiểm đấy!

Thi miết ngoài việc gặm thịt người, chúng còn có thể hút khí lực của Kỳ nhân!

Từ đó khiến chiến lực của Kỳ nhân sụt giảm tức thì!

Thế nên Thi miết mới là mối họa lớn đối với Kỳ nhân!】 Theo từng dòng bình luận của tay đạo mộ, phòng livestream nổ tung, các

thủy hữu bắt đầu 'trổ tài' ngôn ngữ mạng.

Tại Cục Phong Thủy Dân Điều, sắc mặt mọi người cũng không mấy tốt đẹp.

Đặc biệt là sau khi Vu Đức giải thích về sự đáng sợ của Thi miết, càng khiến người ta cảm thấy sợ hãi và lạnh sống lưng.

Tuy nhiên Giải Phong vẫn giữ thái độ như cũ, nói rằng Thủ Vọng Nhân của họ ra tay thì tuyệt đối không vấn đề gì, nhưng mọi người chẳng buồn để ý đến hắn, khiến mặt hắn đen lại thêm một tầng.

Đúng lúc này, điện thoại của Phan Tông Bạch chợt vang lên, màn hình hiển thị là 'Mẹ'. "Alo?

Mẹ ạ?

Có chuyện gì thế?

Con đang làm việc." Phan Tông Bạch đang căng thẳng xem livestream thì nhận được điện thoại từ gia đình.

Đầu dây bên kia, người mẹ bảo ở nhà có chuyện, kêu anh nhanh chóng quay về.

Phan Tông Bạch cũng thấy hơi mịt mờ, nhưng vì nhà không xa đây lắm nên anh quyết định về một chuyến, trước đó đã chào hỏi cục trưởng một tiếng.

Dù livestream đang căng thẳng nhưng cấp bậc như anh cũng không thể tham gia sâu, nên việc rời đi cũng không quá quan trọng.

Trên đường về, trong đầu Phan Tông Bạch hiện ra đủ loại nghi vấn.

Bình thường bố mẹ chẳng bao giờ gọi điện vào giờ làm việc, kể cả khi anh trực đêm họ cũng không cố ý gọi.

Nhưng cuộc gọi hôm nay khiến anh bồn chồn lạ thường.

Anh cảm thấy có gì đó không ổn, thậm chí có dự cảm sắp có chuyện xảy ra.

Suốt dọc đường, đầu óc Phan Tông Bạch rối bời.

Khi bước chân vào nhà, anh thấy mẹ đang xem phim thần tượng, bố thì đang một mình nghiên cứu cờ vây.

Hai người chú ý thấy anh về thì đều sửng sốt. "Tiểu Bạch?

Chương 155

Không phải con trực đêm sao?" Bố Phan nghi hoặc ngẩng đầu nhìn anh.

Mẹ Phan đang xem phim cũng kinh ngạc ngoảnh lại.

Vốn tưởng con trai tối nay không về nên bà mới định thức đêm cày phim, dù sao với tố chất cơ thể của Kỳ nhân, thức một đêm cũng chẳng là gì.

Nhưng việc Phan Tông Bạch đột ngột trở về đã phá hỏng kế hoạch của hai người.

Người hoang mang nhất chính là Phan Tông Bạch, anh kinh ngạc nhìn mẹ mình: "Mẹ?

Chẳng phải mẹ gọi điện bảo nhà có chuyện, kêu con gấp gáp về một chuyến sao?" "Hả?" Mẹ Phan nhìn điện thoại của mình, lật lại lịch sử cuộc gọi: "Lần gần nhất mẹ gọi cho con là từ hôm kia rồi." "Cái gì?" Phan Tông Bạch lập tức rút điện thoại ra xem lịch sử cuộc gọi, và sự thật đúng là như vậy.

Trong khoảnh khắc đó, Phan Tông Bạch cảm thấy một luồng khí lạnh xộc thẳng từ lòng bàn chân lên đến đỉnh đầu.

Toàn thân anh run rẩy, cảm giác rõ ràng có chuyện gì đó sắp xảy ra!

Và mục tiêu chính là anh!! "Bố!!

Mẹ!!

Đi mau!!

Đi thôi!!

Chúng ta đi thôi!!" Phan Tông Bạch cũng không biết vì sao mình lại đột nhiên nói ra câu đó, hoàn toàn là bản năng cảm nhận nguy cơ từ sâu thẳm thâm tâm, có lẽ là trực giác thứ sáu.

Lời anh nói không khiến hai vợ chồng chú ý lắm.

Bởi vì theo họ, bất cứ chuyện gì khiến con trai lo lắng cũng chẳng có gì to tát đối với những Kỳ nhân như họ, thậm chí có thể giải quyết cực kỳ dễ dàng.

Nghĩ đến đây, mẹ Phan đứng dậy đi tới bên cạnh con trai, vỗ vai anh: "Mệt rồi phải không?

Hay là đói rồi?

Đi xem Doraemon một lát đi, mẹ xuống bếp nấu mì cho con ăn." Bố Phan đang nghiên cứu cờ vây cũng ngẩng đầu lên góp vui: "Tôi muốn thêm trứng ốp la nữa." "Cút!" Mẹ Phan gắt một câu, ông bố lập tức ngậm miệng, tỏ vẻ mình không đói lắm, hoàn toàn không muốn ăn khuya.

Nhưng Phan Tông Bạch lại dị thường căng thẳng: "Bố!!

Mẹ!!

Chắc chắn hai người không biết thế giới hiện tại đang xảy ra chuyện gì đâu, đi thôi!!

Đi thôi!!

Trong lòng con hoảng lắm, tổng cảm thấy chuyện này không đúng, không ổn rồi!" "Ồ?" Mẹ Phan nghi hoặc nhìn anh, rồi quay sang nhìn bố Phan: "Ông thấy sao?" Bố Phan đặt quân cờ xuống, ngẩng đầu nhìn con trai: "Tiểu Bạch!

Trước đây chúng ta không bao giờ nói cho con về thế giới Kỳ nhân, thực tế là để bảo vệ con.

Làm một người bình thường con sẽ sống hạnh phúc hơn.

Chỉ là giờ đây sau khi buổi livestream của Trần Thiên Nhiễm nổ ra, mọi chuyện đã thay đổi hoàn toàn.

Nhưng con có thể tin tưởng rằng, bố mẹ con có đủ năng lực để bảo vệ con chu toàn." Trên mặt bố Phan rạng rỡ nụ cười cực kỳ tự tin, hoàn toàn không có chút sợ hãi nào.

Nhưng chính vì thế mà Phan Tông Bạch càng cảm thấy lạnh sống lưng.

Tự phụ thường chính là kẻ thù lớn nhất!

Còn cuộc điện thoại kia, đến giờ anh vẫn không biết là ai gọi.

Ai lại rảnh rỗi gọi cho anh chứ, đặc biệt còn giả danh mẹ anh nữa!

Đằng sau tuyệt đối có âm mưu!

Tuyệt đối có vấn đề!!

Nghĩ đến đây, Phan Tông Bạch cảm thấy một luồng hàn ý sau lưng, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Mẹ Phan thấy cảnh này cũng khẽ cau mày, rõ ràng cảm nhận được tâm trạng của con trai mình hiện tại không ổn, thậm chí là rất không ổn! "Con trai!

Rốt cuộc có chuyện gì khiến con gấp gáp đến thế?" Bố Phan cũng nghi hoặc nhìn anh.

Buổi livestream đó ông cũng có theo dõi, nhưng không gây cho ông quá nhiều sự chú ý.

Kể cả Thương Hải có biến đổi lớn thì cũng chẳng ảnh hưởng mấy đến gia đình họ.

Nghe bố mẹ hỏi, Phan Tông Bạch không còn ý định giấu giếm, lập

tức kể hết mọi chuyện: "Thực tế là vừa nãy con nhận được một cuộc điện thoại, là mẹ gọi đấy!!

Trong đó giọng mẹ nghe rất trầm, rất nặng nề!

Khiến con cảm thấy hoang mang vô cớ!" Nói đến đây, mẹ Phan cau mày, lập tức nhận ra điểm bất thường: "Con trúng huyễn thuật rồi." "Hả?" Phan Tông Bạch ngẩn người, đồng thời nghĩ đến đủ loại tình huống mình thấy trong livestream, huyễn thuật chẳng phải chính là như thế sao?

Trong nhất thời anh lập tức phản ứng lại, hỏi dồn: "Có người dùng huyễn thuật với con sao?" "Tám chín phần mười là vậy!" Mẹ Phan gật đầu mạnh, đồng thời giơ tay lên cảm ứng một phen: "Quả nhiên!

Vẫn còn khí lực tàn lưu.

Con nhớ kỹ lại xem, có những ai từng tiếp xúc với con?" "Có ai từng tiếp xúc với con sao?" Phan Tông Bạch bắt đầu hồi tưởng, lập tức loại trừ Lâm Vũ ra khỏi đầu.

Đối phương tuy gia nhập Thủ Vọng Nhân nhưng bản chất không phải Kỳ nhân, nên hoàn toàn có thể gạch tên.

Nhưng nếu nói có ai từng tiếp xúc với mình, thì chỉ có Đoạn Mộng Lâm!

Nhưng cô ấy không phải người bình thường sao?

Nếu cô ấy cũng là Kỳ nhân, thì dùng huyễn thuật với mình để làm gì?

Lừa mình đi thì cô ấy được lợi lộc gì?

Mẹ Phan và bố Phan nghe xong cũng đầy rẫy nghi hoặc: "Ẩn giấu thân phận Kỳ nhân trốn trong Viện nghiên cứu khảo cổ Ly Sơn?"

"Con bé này tuyệt đối có vấn đề không nhỏ!" Mẹ Phan cau mày, đã nhận ra sự chẳng lành, bà lập tức lên tiếng: "Lão Phan!

Mau thu dọn đồ đạc, chúng ta đi!!

Nơi này không thể ở lâu!

Bây giờ quay về Phan gia ngay!" "Phan gia?" Phan Tông Bạch càng ngơ ngác hơn, thầm nghĩ bao năm nay mình chưa từng nghe nói có quê quán nào cả!!

Chẳng phải bố mẹ bảo thế giới này chỉ có ba người nhà mình thôi sao?

Kết quả lại lòi ra một cái 'Phan gia'?

Nghe sao mà giống đại gia tộc thế nhỉ?

Mẹ Phan đang thu dọn hành lý, thấy con trai mặt đầy vẻ bối rối thì lên tiếng giải thích: "Nếu con đã biết về Kỳ nhân, biết về giang hồ, thì nên biết về Chư Tử Bách Gia năm xưa.

Bát Môn chỉ là thế lực mạnh mẽ bề nổi thôi, còn những kẻ thực sự mạnh là người của Bách Gia chúng ta, trong đó Phan gia chúng ta cũng chiếm một vị trí đứng đầu!" Nghe xong những lời này, đầu Phan Tông Bạch đầy dấu hỏi chấm.

Cái quái gì thế này!!

Cái gì mà người của Bách Gia!!

Vậy ra mình thực sự là 'Kỳ nhị đại' (con ông cháu cha giới kỳ nhân) à!

Anh đột nhiên cảm thấy khó chịu hơn nữa!

Nếu mình cũng là Kỳ nhân, thực lực nói không chừng đã vượt xa Tiết Ngạo Thiên kia rồi, chẳng đến mức để hắn huênh hoang ở Cục như trước!!

Đáng ghét!!

Đáng ghét quá!!

Nhưng Phan Tông Bạch không kịp nghĩ nhiều, quay người đi vào phòng thu dọn đồ đạc.

Ngay khi anh bắt đầu dọn đồ, cánh cửa sau lưng dần dần mở ra. "Mẹ!

Đừng mở cửa chứ!!

Lạnh lắm!" "Con trai..." Một câu nói âm lãnh đến cực hạn, giống như cơn gió lạnh thổi tới từ cõi âm, khiến Phan Tông Bạch rùng mình một cái. "Vãi chưởng!!" Toàn thân anh nổi da gà da vịt!!

Chương 156

Vừa quay người lại, anh đã thấy khuôn mặt mẹ mình trắng bệch như sương, tóc tai rũ rượi rối loạn. "Á!!" Khoảnh khắc đó, anh không khống chế được mà bắt đầu la hét thảm thiết!

Thậm chí ngay lúc này trực tiếp ngất xỉu đi!! "Tiểu Bạch?

Tiểu Bạch??" Nghe tiếng động, bố mẹ Phan chạy tới không ngừng gọi.

Nhưng Phan Tông Bạch nằm trên mặt đất lại có dấu hiệu thoi thóp. "Chuyện gì thế này?

Vừa nãy huyễn thuật chẳng phải đã bị phá rồi sao?" Mẹ Phan nghi hoặc nhìn bố Phan bên cạnh.

Ngay cả ông cũng mặt đầy vẻ khó hiểu, không hiểu rốt cuộc là chuyện gì.

Đúng lúc này, một tiếng cười khẽ vang lên bên tai hai người: "Ha ha ha!

Trưởng tử Phan gia là Phan Nhân mà lại chịu co cụm trong căn phòng nhỏ hẹp này, định trốn tránh mọi chuyện của giới Kỳ nhân sao?" Giọng nói của một thanh niên khiến hai vợ chồng lập tức đề cao cảnh giác vạn phần: "Ngươi là ai!" Phan Nhân không chút do dự, trực tiếp bộc phát chiến ý.

Khí tức uy áp toàn thân bắt đầu tỏa ra, đã ở ngưỡng cửa sẵn sàng ra tay.

Mẹ Phan ánh mắt lạnh lùng, không thèm để ý nhiều mà cúi xuống kiểm tra tình trạng của Phan Tông Bạch, đồng thời lên tiếng: "Lão Phan, giết hắn!!

Chính là thằng khốn này hại con trai bảo bối của chúng ta thành ra thế này!!

Phải giết chết hắn!!" "Tôi biết rồi!" Phan Nhân đưa tay gọi tới một thanh trường đao, khí lực toàn thân lập tức thăng hoa đến Đại Sư cảnh hậu kỳ!

Uy áp khủng khiếp quét sạch toàn trường!!

Thanh niên đối diện lại không mấy để tâm, chỉ cảm thấy có chút buồn cười, lập tức nói: "Hai người các ngươi thật là thú vị!

Thật sự tưởng rằng thân là Kỳ nhân thì có thể trốn khỏi chuyện giang hồ sao?

Có lẽ vốn dĩ hai người có thể trốn thoát, nhưng ngặt nỗi các ngươi có một đứa con trai làm việc ở Cục Phong Thủy Dân Điều, những chuyện nó gặp phải đã sớm vượt xa trí tưởng tượng của các ngươi rồi!" "Ngươi nói nhảm quá nhiều rồi, ngươi rốt cuộc là ai!" Phan Nhân vẫn có chút nghi hoặc nhìn đối phương.

Theo lý mà nói, kẻ biết thân phận gia đình ông chỉ có người của Phan gia, nhưng người của Phan gia tuyệt đối không được giết người trong dòng tộc!

Đó là thiết luật!

Nghe lời ông nói, thanh niên chỉ cười cười: "Ha ha ha, ta là ai?

Ta cũng không biết mình là ai, chỉ là sống lâu năm quá rồi, tên của ta nhiều vô số kể!!

Từng có người gọi ta là Từ Kiếm, sau này lại có người gọi là Ôn Thao, hiện tại dường như còn có người gọi ta là Thập Tam Tặc Chi Chủ!

Không biết nữa!

Ta cũng không biết, nhưng ta chỉ nhớ dường như mình tên là Doanh Chính!" Nghe đến những cái tên này, sắc mặt Phan Nhân bắt đầu biến đổi lớn.

Từ rất lâu trước đây, ông đã từng nghe qua một truyền thuyết, đó là Thủy Hoàng chưa bao giờ chết, thậm chí còn nói ông ta vẫn luôn tìm kiếm cơ hội để trỗi dậy!!

Thậm chí cả giang hồ này đều là quân cờ trong ván bài của ông ta, tất cả Kỳ nhân đều là những quân cờ ông ta dùng để đối kháng với thiên mệnh!!

Chỉ có điều đó chỉ là một truyền thuyết rất xa vời, những người thực sự tin tưởng đã chết lâu rồi.

Người thời nay rất ít ai nghe nói đến.

Chỉ là Phan Nhân cảm thấy lòng mình càng thêm lạnh lẽo.

Nếu kẻ trước mắt thực sự là vị Thủy Hoàng đế kia, thì có nghĩa là đối phương đã sống hàng ngàn năm, thực lực của hắn càng khủng bố đến mức thâm sâu không lường được!

Thậm chí có thể nói, rất nhiều năng lực của Kỳ nhân là do hắn khai phá, do hắn sáng tạo ra!

Đối mặt với một tồn tại như vậy, mọi sự phản kháng rõ ràng đều vô lực.

Phan Nhân suy nghĩ vạn điều, nhưng mẹ Phan rõ ràng rất phẫn nộ vì đối phương khiến con trai mình ngất xỉu như thế này, lập tức quát mắng: "Lão Phan!!

Ông còn đợi cái gì nữa!!

Chẳng lẽ ông định tâm tình yêu đương với hắn à!

Thần kinh rồi phải không?" "Không có!!" Phan Nhân lắc đầu,

nhưng áp lực vô hình mà đối phương tạo ra cho ông quá lớn.

Dù trong lòng thầm nghĩ đó có lẽ chỉ là một bộ lời thoại lừa bịp của đối phương, nhưng hiện tại nghĩ lại vẫn thấy kiêng kị vô cùng! "Ha ha ha!" Thanh niên cười khẽ nói: "Sao thế?

Sao không ra tay?

Tranh thủ thời gian đi!!

Ta còn rất nhiều việc phải làm!!

Bí kho chứa (Bí khố) sắp mở ra rồi!!

Thế giới này sắp đón nhận một cuộc thanh tẩy thực sự!

Mọi thứ sẽ đại biến!" "Chết đi!!" Phan Nhân cuối cùng cũng hạ quyết tâm, bước tới một bước, thanh trường đao hội tụ toàn bộ khí lực chém mạnh xuống.

Nhưng đối phương không tránh không né, chỉ từ từ giơ tay, dùng đầu ngón tay khẽ búng vào lưỡi đao của đối phương.

Hoa!!

Một luồng âm phong thổi qua, cái gọi là đao, cái gọi là đao khí trực tiếp hóa thành đàn dơi bay về phía sau.

Phan Nhân chấn kinh nhìn cảnh này, nỗi kinh hoàng trong lòng càng thêm mãnh liệt.

Nhưng vì niềm chấp niệm bảo vệ gia đình, ông càng thêm kiên định!! "Chết!!!" Phan Nhân giận dữ gào thét, lại bước tới một bước, tung ra một quyền.

Nhưng giây tiếp theo, đối phương đã biến mất và xuất hiện ngay cạnh ông.

Hơn nữa ông còn cảm thấy cơ thể mình như thiếu mất thứ gì đó.

Cho đến khi một tiếng 'phập' vang lên.

Thanh niên rút ra một trái tim vẫn còn đang đập. "Các ngươi nói xem, Phan Tông Bạch tỉnh lại thấy các ngươi đều chết sạch thì sẽ ra sao nhỉ?" "Khốn kiếp!!" Mẹ Phan nổi trận lôi đình, vừa định ra tay giết chết đối phương, nhưng lại thấy thân hình thanh niên thoáng một cái hóa thành tàn ảnh.

Hơn nữa bà đột nhiên cảm thấy lồng ngực mình lành lạnh, giống như có thứ gì đó biến mất.

Cúi đầu nhìn xuống, một bàn tay đang bóp lấy một trái tim đã xuyên thủng lồng ngực bà.

Đáng lẽ đó phải là nỗi đau đớn kịch liệt, nhưng lúc này mẹ Phan không cảm nhận được chút đau đớn nào, bà chỉ có phẫn nộ, chỉ có phẫn nộ!! "Thằng khốn!!

Thằng khốn!!" "Ha ha ha!" Thanh niên cười lạnh lùng, không có chút đồng tình nào, trong ánh mắt chỉ có sự khinh miệt đối với sinh mạng. "Nếu ta nói tương lai Kỳ nhân khuấy đảo phong vân sẽ là con trai các ngươi, các ngươi có thấy tự hào không?" "Đừng!!

Tuyệt đối không được!!

Tuyệt đối không được!!" Mẹ Phan hoàn toàn hoảng loạn.

Dù sắp chết nhưng bà vẫn cố quay người lại, quỳ sụp xuống đất: "Ta cầu xin ngươi!!

Ta cầu xin ngươi!!" Thanh niên cao cao tại thượng nhìn bà: "Cầu xin ta thì có ích gì chứ?

Đây chẳng phải là mệnh số sinh ra của nó sao?

Ha ha ha, chính các ngươi đã giúp nó!

Chính các ngươi đã thay nó đưa ra lựa chọn như vậy!

Ha ha ha ha!" Giọng nói của thanh niên rất chói tai, chói tai đến mức khiến mẹ Phan chỉ trong chốc lát đã hôn mê rồi tử vong!

Thanh niên nhìn bãi chiến trường lộn xộn trên mặt đất, chán nản lắc đầu: "Ai, hà tất phải thế?

Hà tất phải thế?

Chương 157

Rõ ràng là có thể hợp tác mà!

Có thể hợp tác mà!" Hắn vừa nói vừa rút điện thoại ra xem livestream.

Nhưng đúng lúc này, trên màn hình livestream, sự cố đã xảy ra.

Trần Thiên Nhiễm và mọi người vẫn đang di chuyển trong phạm vi ổ Thi miết.

Hành động của họ vô cùng cẩn trọng, căn bản không dám cử động mạnh.

Điều này cũng bình thường thôi, vì ở nơi này, một khi phát ra tiếng động lớn, tuyệt đối sẽ đánh động tất cả Thi miết.

Lúc đó mọi chuyện sẽ trở nên cực kỳ rắc rối. "Tiểu ca." Lưu Phỉ Phỉ vẫn rất sợ hãi, cẩn thận bám sát sau lưng anh, gần như không rời nửa bước.

Nhưng ngay lúc này, một con Thi miết nhỏ bằng bàn tay từ từ bò ra từ một cái hang bên cạnh.

Nó giống như 'nghé mới đẻ không sợ cọp', từng bước tiến lại gần, vừa vặn bò đến vị trí mà Lưu Phỉ Phỉ sắp đặt chân xuống.

Rắc!!

Tiếng động không lớn, nhưng trong cái ổ Thi miết này lại nghe cực kỳ rõ ràng, thậm chí khiến mọi người có mặt đều cảm thấy rợn tóc gáy!

Tăng!!

Lưu Phỉ Phỉ ngơ ngác nhìn thứ mình vừa dẫm phải, còn Trần

Thiên Nhiễm và Hứa Triết lập tức quay người lại, đôi mắt đầy vẻ không thể tin nổi.

Nhưng lúc này họ cũng không dám nói bậy, sợ rằng tiếng nói lúc này sẽ khiến đám Thi miết hoàn toàn bạo động.

Ngay cả họ cũng không rõ tiếng động lớn cỡ nào mới khiến Thi miết tấn công.

Lưu Phỉ Phỉ cẩn thận quan sát xung quanh, thấy không có động tĩnh gì thì khẽ thở phào nhẹ nhõm: "Tiểu ca, hình như không sao!!" Lần này cô nói chuyện cũng vô cùng cẩn thận, cố ý hạ thấp giọng.

Cho đến khi bước chân tiếp theo của cô lại dẫm chết một con nữa!

Rắc!!

Chỉ có điều con này to hơn một chút, tiếng động giống như tiếng khoai tây chiên giòn tan, một chân dẫm xuống là nghe 'rắc rắc' ngay!!

Ngay tức khắc, tất cả các hang hốc xung quanh đều bắt đầu phát ra tiếng sột soạt náo động.

Chứng kiến cảnh này, ba người tại hiện trường lập tức mồ hôi đầm đìa! "Phỉ Phỉ!

Cô có phải là 'thể chất cơ quan' đặc biệt không đấy??" Trần Thiên Nhiễm hơi nghi hoặc quay đầu nhìn. "Chẳng lẽ năm đó khi cô được Thập Tam Tặc chế tạo ra, họ còn lắp thêm cái gì vào à?" "Hả??" Lưu Phỉ Phỉ thẹn thùng đỏ mặt, đương nhiên nghe ra đối phương đang trêu chọc mình, chỉ đành giả ngây giả ngô: "Tôi... tôi cũng không biết nữa." Hứa Triết bên cạnh lập tức cắt ngang màn 'phát cơm chó' của cặp đôi này: "Được rồi được rồi!

Đừng có phát cơm chó ở đây nữa, mau chạy đi!!

Không chạy là không kịp đâu!" Nghe lời anh ta, Trần Thiên Nhiễm

cũng gật đầu mạnh, lập tức nắm lấy tay Lưu Phỉ Phỉ bắt đầu chạy thục mạng.

Tố chất cơ thể của cô sau khi trải qua lần dung hợp triệt để kia đã trở nên mạnh mẽ hơn nhiều, dù không cần Trần Thiên Nhiễm cõng cũng có thể chạy rất nhanh.

Dù vậy, tốc độ xuất hiện của Thi miết xung quanh vẫn cực kỳ nhanh.

Dưới ánh đèn của drone chiếu xuống, chúng giống như những đợt sóng đen ngòm từ các hang hốc hai bên không ngừng trào ra!

Lại giống như dung nham đen của cái chết!

Không ngừng áp sát!

Áp sát!!

Trong phòng livestream, các thủy hữu sớm đã không kìm lòng được: 【Vãi chưởng!

Vãi chưởng!

Đùa quốc tế à!!

Phỉ Phỉ ơi là Phỉ Phỉ!!】【Phỉ Phỉ của tôi ơi!

Cô chắc chắn có thể chất đặc thù rồi!

Ngay cả cái này mà cũng kích hoạt được!!】【Toang rồi!

Toang rồi!!

Phen này thực sự toang rồi!!

Cứ thế này thì họ chết chắc rồi!!】Tại cửa hang, Đổng Thân và mọi người nhìn tình hình trên màn hình livestream cũng mặt đầy vẻ lo lắng: "Thật đáng tiếc!

Nhưng cũng không thể trách gì được, vì lũ Thi miết này vốn dĩ

kích thước rất nhỏ!

Muốn không dẫm phải chúng vốn đã là một việc khá khó khăn!" Hứa Y Y đứng bên cạnh nghi hoặc hỏi: "Ti trưởng, chẳng lẽ chúng ta không có cách nào đối phó với Thi miết sao?" Ông lắc đầu: "Cách thì đương nhiên là có, nhưng chỉ có một điểm duy nhất là cần một loại thuốc đặc chế, mà loại thuốc đó chỉ có Bì Môn mới có.

Mà bình thường chúng ta cũng hiếm khi gặp phải sinh vật như Thi miết, đối với tập tính của chúng cũng không hiểu rõ lắm.

Còn về việc có phương pháp nào khác không thì không thể biết được." "Cái gì?" Hứa Y Y kinh hãi, lòng bồn chồn lo lắng.

Dù cô rất hận Hứa Triết nhưng trong tình hình hiện tại, cô vẫn rất muốn đích thân hỏi cho rõ chuyện của bố mẹ năm xưa rốt cuộc là thế nào, có phải do anh ta giết hay không!!

Hứa Y Y càng hiểu rõ, nếu chuyện này không được giải quyết, nó chắc chắn sẽ trở thành tâm ma lớn nhất của cô!!

Trên màn hình livestream, tốc độ chạy của ba người Trần Thiên Nhiễm càng lúc càng nhanh, dần dần chỉ còn thấy tàn ảnh.

Nhưng làn sóng đen phía sau lại càng thêm hung mãnh, chúng giống như được lắp động cơ tăng tốc, điên cuồng đuổi theo!

Đồng thời do nhiều con Thi miết tụ tập lại một chỗ, chúng phát ra âm thanh chói tai đến rợn người, không ngừng tra tấn thính giác của họ.

Nhưng đúng lúc này, Trần Thiên Nhiễm đột nhiên dừng chân, rồi quay người đối mặt với làn sóng đen!!

Lưu Phỉ Phỉ kinh hãi: "Tiểu ca!

Anh định làm gì!" Ngay cả Hứa Triết cũng bị hành động của đối

phương làm cho sửng sốt: "Cậu muốn làm gì?" Trần Thiên Nhiễm ngoảnh lại cười: "Thịt sạch lũ này!" Chỉ một câu nói bình thản vô cùng, nhưng lại khiến hai người tại hiện trường cảm thấy một luồng khí thế hào hùng trào dâng.

Hứa Triết cũng hoàn toàn hiểu vì sao Lưu Phỉ Phỉ lại thích đối phương rồi.

Cái kiểu sức hút cá nhân này, muốn không thích cũng khó.

Chỉ có điều Hứa Triết vẫn thắc mắc là đối phương định giết Thi miết bằng cách nào.

Lũ này cực kỳ khó giết sạch, số lượng quá khổng lồ, đôi khi có thể phớt lờ rất nhiều sát chiêu ở một mức độ nhất định!

Dù cậu có chém một đao qua, e là cũng chẳng thấm tháp vào đâu!

Trong nhất thời, sự tò mò của Hứa Triết được đẩy lên đỉnh điểm.

Trong phòng livestream, thủy hữu cũng đầy rẫy nghi hoặc: 【Hả?

Không phải chứ?

Trần cẩu ông định làm gì?

Ông định giết hết chúng á?

Đùa quốc tế à?】【Cái này chẳng khác gì định một đao chém chết cả một vùng biển sao?

Cái thứ này phá thế nào được?

Căn bản không làm được!】【Bỏ đi!!

Trần cẩu!!

Mau chạy đi!

Nói không chừng còn giữ được mạng đấy!!】Trong làn đạn bình luận vây quanh, Trần Thiên Nhiễm từ từ nói ra lý do trong lúc chuẩn

bị: "Chúng ta không chạy thoát được đâu, hy vọng duy nhất là đặt cược vào việc có thể giết hết bọn chúng hay không!!" Nghe vậy, Hứa Triết nhìn làn sóng Thi miết đang tụ tập ùn ùn kéo đến phía trước, lập tức hiểu ý của đối phương.

Vì anh đã sớm quan sát thấy rồi!

Tiếp tục đi tiếp là chết, vậy thì quyết một trận tử chiến tại đây!

Chương 158

Giây tiếp theo, Hứa Triết vừa cầm vũ khí lên thì phía sau truyền đến một cảm giác rực nóng.

Oanh!!

Chỉ thấy Trần Thiên Nhiễm toàn thân rực lửa, hình xăm Kỳ Lân trên người vô cùng nổi bật. "Sát!!" Chỉ nghe anh gầm lên một tiếng, Hắc Kim Cổ Đao tức thì bị ngọn lửa bao phủ.

Một đao chém xuống, khoảnh khắc đó...

Oanh!!!

Biển lửa ngất trời!!

Sự thiêu đốt của ngọn lửa rực nóng giống như ngòi nổ, trực tiếp đốt cháy lũ Thi miết này.

Trong chớp mắt, lũ Thi miết phía sau trực tiếp rơi vào biển lửa.

Cảnh tượng này khiến hai người phía sau nhìn đến ngây dại. "Sợ lửa sao??" Hứa Triết sững sờ, nhìn Trần Thiên Nhiễm mà lòng không khỏi dâng lên niềm kính phục.

Quá lợi hại!!

Trong tình huống này mà vẫn tìm ra được đối sách?

Phải có năng lực phán đoán mạnh mẽ cỡ nào, cái đầu lạnh cỡ nào mới làm được như vậy!

Đáng sợ!

Thực sự quá đáng sợ!

Một đao trực tiếp giải quyết rắc rối bên kia, sau đó Trần Thiên

Nhiễm lại cầm đao tiến về phía làn sóng đen đang tấn công từ phía trước mặt!

Oanh!!

Lại một đao chém xuống, ngọn lửa mãnh liệt tức thì thiêu rụi mọi thứ.

Nhưng Trần Thiên Nhiễm cũng lập tức phát hiện ra, ngọn lửa tuy thiêu chết phần lớn nhưng rất nhiều con vẫn chưa chết, dường như vì sợ hãi mà trực tiếp bỏ chạy!

Chẳng lẽ đây là vì Kỳ Lân Huyết?

Kỳ Lân Huyết vốn là thứ đứng đầu vạn vật, cố ý tỏa ra khí tức khiến mọi sinh vật đều cảm thấy sợ hãi!

Nguyên bản anh không nghĩ Thi miết thuộc loại sinh vật này, giờ xem ra cũng có thể lợi dụng được rồi!

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm lập tức vẫy tay: "Mau!

Đi!

Mau đi thôi!!" Theo tiếng gọi của anh, ba người tức thì tăng tốc chuẩn bị rời đi.

Từng thước phim này càng khiến thủy hữu trong phòng livestream kinh thán không thôi: 【Giỏi lắm!!

Giỏi lắm!!

Có chút hung mãnh đấy!!】 【Cái này mà gọi là hung mãnh á!!

Phải gọi là tàn bạo!

Không ngờ chỉ cần hai đao đã giải quyết xong rồi!!】 【Không thể tin nổi!!

Thật là không thể tin nổi!

Nói thật tôi càng lúc càng tò mò về lai lịch của Trần cẩu!!

Anh ta quá đỗi thần bí!】【Ai mà không thấy thế!!

Cứ như một vị khách đến từ hành tinh khác vậy!!】Trong sự kinh ngán của mọi người, tay đạo mộ thâm niên cũng gửi một dòng bình luận:【Trần Thiên Nhiễm thực sự khiến người ta phải kinh ngạc, tôi cũng không ngờ trên đời này lại có nhân vật như thế này!

Thật là không thể tin nổi.】Bên ngoài cửa hang, Đổng Thân nhìn tình hình trên livestream, lập tức dặn dò thuộc hạ ghi chép lại: "Nhanh!

Ghi lại đi!

Sau này gặp Thi miết có thể dùng lửa đốt!!" Mọi người tại hiện trường sớm đã bị mấy chiêu thao tác của Trần Thiên Nhiễm làm cho chấn kinh, mãi đến khi có người nhắc nhở mới có kẻ bắt đầu ghi chép.

Tiền Đức Lập cũng không khỏi tán thán: "Dù có xem bao nhiêu lần đi nữa, cái cậu Trần Thiên Nhiễm này vẫn cứ thích tạo bất ngờ cho người ta!" "Ha ha!" Đổng Thân cũng cười nói: "Ai bảo không phải chứ!" Nhưng ngay khi họ đang cảm thán, đột nhiên một thân ảnh khổng lồ trực tiếp chặn đứng lối thoát của ba người!! "Cái gì!!

Ở đây lại còn có Thi miết chúa sao??" Đổng Thân chấn kinh không thôi nhìn vào màn hình livestream.

Con Thi miết có thể hình khổng lồ vô cùng!

Ánh mắt đầy vẻ không thể tin nổi.

Con Thi miết khổng lồ bước một bước chặn đứng lối đi của mọi người.

Toàn thân nó tỏa ra khí tức đáng sợ.

Lần này Kỳ Lân Huyết của Trần Thiên Nhiễm cũng mất đi uy lực.

Chính xác mà nói, con Thi miết trước mặt đã rơi vào trạng thái cuồng nộ, sự cảm tri đối với bất kỳ khí tức nào cũng đã yếu đến cực điểm.

Trong tình huống này, nó tự nhiên không thể cảm nhận được sự tồn tại của Kỳ Lân Huyết nữa. "Tiểu ca, giờ phải làm sao đây?" Lưu Phỉ Phỉ sợ hãi nép sau lưng anh.

Trần Thiên Nhiễm càng chủ động chắn cho cô: "Yên tâm đi!

Không vấn đề gì đâu!!" Trần Thiên Nhiễm nói rồi đưa mắt nhìn Hứa Triết bên cạnh: "Cậu đi cầm chân nó!

Để tôi bố trận!" "Cái gì?

Tôi đi á??" Hứa Triết ngẩn người, hơi ngơ ngác nhìn đối phương.

Trần Thiên Nhiễm nhún vai: "Tôi đi cũng được, nhưng cậu có biết bố trận không?" "Để tôi đi!" Hứa Triết nghiến răng, trực tiếp bước tới một bước, lao về phía con Thi miết.

Ngay lập tức, đôi bên bắt đầu một cuộc tử chiến đẫm máu.

Lúc này động tác của Trần Thiên Nhiễm tự nhiên không hề chậm, anh bắt đầu điên cuồng khắc họa trận pháp trên mặt đất.

Nhưng thế này cũng nhẹ nhàng hơn nhiều, có một người ở phía trước thu hút hỏa lực, rồi bên cạnh còn có một 'vú em' không ngừng tiếp thêm khí lực cho mình, khôi phục không ngừng nghỉ!

Chứng kiến cảnh này, Hứa Triết sau khi giao đấu một chiêu cũng trực tiếp dãn khoảng cách rồi thuận thế lùi về cạnh Lưu Phỉ Phỉ: "Phỉ Phỉ!

Mau!

Giúp tôi khôi phục một chút với!!" Lưu Phỉ Phỉ thấy vậy chỉ nhìn

anh ta một cái, sau đó hơi ngập ngừng giơ ngón tay chọc vào mặt đối phương.

Giây tiếp theo, một luồng sức mạnh nhu hòa theo ngón tay trực tiếp tràn vào cơ thể anh ta.

Cảnh tượng này không chỉ khiến Hứa Triết ngẩn ngơ, mà còn khiến Trần Thiên Nhiễm đang được ôm lúc này cũng có chút ngơ ngác. "Bình tĩnh, đợi đã!!" Anh vừa định nói gì đó thì lập tức nuốt ngược vào trong, sau đó lên tiếng: "Tiêu hao của tôi khá lớn, nên cần phải tiếp xúc trên diện rộng!!

Như vậy mới có tác dụng khôi phục tốt hơn!" Nghe vậy, mắt Lưu Phỉ Phỉ sáng lên: "Đúng thế!" Hứa Triết đứng đó mà khóe miệng giật giật liên hồi, thầm nghĩ vẫn là hai người các người biết chơi thật đấy!!

Rõ ràng chỉ cần đầu ngón tay tiếp xúc là đủ rồi, thế mà giờ còn đòi ôm thắm thiết?

Được rồi được rồi!!

Không làm phiền!

Không làm phiền!!

Anh quay đầu lại, cầm thanh trường côn giống như hành giả duy nhất trong đêm tối, lao thẳng về phía con Thi miết khổng lồ kia.

Con Thi miết chúa không ngừng phát ra âm thanh rợn người, cào xé màng nhĩ, càng khiến tâm thần người ta khó chịu.

Nhưng rất nhanh đòn tấn công của Hứa Triết đã tới.

Oanh!!

Trường côn vung ra, uy lực vẫn không thể xem thường, dưới một côn này, con Thi miết cũng không khống chế được thân thể mà bắt

đầu lùi lại từng bước.

Chương 159

Ngược lại ở phía Trần Thiên Nhiễm, dưới hiệu quả khôi phục khí lực mạnh mẽ của Lưu Phỉ Phỉ, tốc độ khắc họa trận pháp cũng tăng lên vùn vụt. "Nhanh!

Nhanh!

Nhanh lên!!" Hứa Triết điên cuồng hối thúc.

Ban đầu đòn tấn công của anh đối với Thi miết vẫn có hiệu quả không tệ, nhưng dần dần đối phương đã bắt đầu thích ứng.

Lớp vỏ ngoài cứng như thiết giáp căn bản không sợ bất cứ đòn tấn công nào, thậm chí bắt đầu không thèm né tránh, cứ thế dũng mãnh lao thẳng tới!

Một cú húc khiến người ta không kịp đề phòng, đánh cho Hứa Triết văng thẳng vào tường đá.

Nếu không phải thực lực của anh vốn dĩ cực kỳ mạnh mẽ thì sau đòn này đã sớm mất mạng rồi.

Trong phòng livestream, các thủy hữu lúc này đều bị hành động trước đó của Lưu Phỉ Phỉ làm cho kích động: 【Á á á!

Lưu Phỉ Phỉ của tôi!!

Lưu Phỉ Phỉ của tôi!

Không!

Không!

Không!!】【Phỉ Phỉ ơi!

Cô tuyệt đối đừng nghĩ quẩn mà!

Vì sao lại nghĩ quẩn như thế chứ!】【Đáng ghét quá!

Đáng ghét quá!!

Chuyện này... sao cô có thể làm thế, đó là Trần cẩu mà!

Là một con chó!

Cực kỳ cẩu!!】Mọi người điên cuồng gào thét kinh hãi.

Trận chiến bên này vẫn tiếp tục không ngừng.

Do lần này đối mặt với Thi miết có thể hình quá lớn, lại không giống như con mãng xà chúa trước đó chỉ cần khốn trụ phần đầu là đủ.

Hiện tại điều cần làm là phải khốn trụ toàn thân nó.

Như thế phạm vi trận pháp cần khắc họa hiển nhiên không hề bình thường, gần như phải khắc họa lên một phần tư diện tích hiện trường.

Trong Cục Phong Thủy Dân Điều, Giải Phong nhìn tình hình trên màn hình, cũng cười lạnh nói: "Ha ha!

Phen này xem ra hơi khó rồi, lại còn mưu đồ dùng trận pháp gì đó để giải quyết, lúc này thứ cần nhất là hỏa lực!

Hỏa lực thực sự ấy!!" Nghe hắn nói vậy, Vu Đức lại tiếp lời: "Hỏa lực đôi khi không mang lại hiệu quả tốt, thậm chí còn có thể phản tác dụng, cứ thế này thì chẳng thà dùng trận pháp mà thao tác." "Ha ha ha," Giải Phong không đáp lời, chỉ cười lạnh mấy tiếng.

Đối với Thủ Vọng Nhân bọn họ, trận pháp gì đó đơn giản là quá hư ảo xa vời.

Có thể giữ được trận hình nhất định khi chiến đấu đã là chuyện rất tốt rồi, nói gì đến việc phải tạo ra trận pháp như Kỳ nhân, đó đúng là chuyện viển vông.

Cái gọi là kẻ thù, chỉ cần dùng đủ hỏa lực là có thể cưỡng ép san bằng!

Thế nên kể cả lúc này, Giải Phong vẫn cho rằng hỏa lực mới là nguồn cơn duy nhất của sự sợ hãi.

Nếu hỏa lực và chiến lực đủ mạnh thì căn bản chẳng cần phải sợ hãi điều gì!

Bên ngoài hang động, mọi người vẫn khá lo lắng, đặc biệt là Hứa Y Y. "Ti trưởng, sao Trần Thiên Nhiễm vẫn chưa bố trí xong trận pháp?

Động tác có chậm quá không?

Cứ đà này, họ có khi nào...?" Đổng Thân lắc đầu: "Không rõ nữa, theo tình hình hiện tại, chỉ cần có thể cầm chân con Thi miết này thì cơ bản thắng lợi vẫn khá cao.

Vì chỉ cần khốn trụ thành công Thi miết, họ sẽ có cơ hội trực tiếp chạy thoát.

Nhưng ở đây còn một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng, đó là làm sao để dụ Thi miết vào trong trận pháp.

Khi những sinh vật này trưởng thành đến mức độ nhất định, chúng sẽ có trí thông minh cực cao.

Trong tình huống này, cơ bản rất khó để lừa được chúng.

Thế nên đây là điểm khó khăn mà họ cần giải quyết hiện tại." "Chuyện này... chuyện này!!" Sắc mặt Hứa Y Y càng lúc càng khó coi.

Cô muốn thấy Hứa Triết chết, nhưng hiện tại cô vẫn còn quá nhiều bí mật chưa được giải đáp, nên về bản chất cô vẫn không muốn đối phương chết.

Cô cần tìm một đáp án!!

Và đáp án đó bắt buộc Hứa Triết phải còn sống!!

Phải sống sót đi ra ngoài!!

Nghĩ đến đây, Hứa Y Y càng thêm sốt ruột.

Tiền Đức Lập bên cạnh cũng lên tiếng: "Lần này e là thực sự khó đấy, đặc biệt là con Thi miết này trong quá trình chiến đấu rõ ràng rất có bài bản.

Qua đó có thể thấy nó đã sở hữu linh trí nhất định, vì thế muốn lừa nó e rằng khó chồng thêm khó." Mọi người tại hiện trường đều hiểu điểm này, nên trong nhất thời tâm trạng khá tồi tệ.

Trên màn hình livestream, Hứa Triết vẫn đang chiến đấu vô cùng điên cuồng, thậm chí không tiếc dùng lại năng lực thiên phú một lần nữa.

Dưới sự gia trì của năng lực thiên phú khủng bố, chiến lực của anh cũng tức thì tăng lên gấp mấy lần.

Nhưng dù vậy, chiến lực của anh dù tăng cao đến thế, nhưng đối mặt với Thi miết vẫn không thấm tháp gì, căn bản vẫn không phá được phòng ngự của đối phương.

Thậm chí khiến anh có dự cảm, loại phòng ngự cấp độ này có phải cần cường giả Tông Sư cảnh mới phá nổi không?

Nếu đúng là vậy thì hy vọng của họ hoàn toàn đặt hết lên người Trần Thiên Nhiễm rồi.

Trận pháp không liên quan gì đến phòng ngự, nhưng chỉ cần trận pháp thành công và dụ được nó vào thì vẫn còn cơ hội!

Ví dụ như con mãng xà chúa họ gặp trước đó đã bị Trần Thiên Nhiễm khốn trụ, kết quả sau khi họ vào lại vô tình phá trận.

Nghĩ đến đây, Hứa Triết cảm thấy lạnh sống lưng, may mà đã ký

khế ước chủ tớ, nếu không thì chẳng biết mình bị đối phương hố đến mức nào rồi! "Sát!!" Hứa Triết gầm lên một tiếng, trường côn trong tay lập tức vung ra lần nữa.

Phía bên kia, động tác của Trần Thiên Nhiễm cũng sắp hoàn thành.

Việc vẽ trận pháp lần này tiêu hao tinh thần và khí lực thực sự quá lớn, nếu không có Lưu Phỉ Phỉ thì anh thực sự không biết phải làm sao.

Tuy cái ôm của đối phương đôi khi rất vướng víu, nhưng không cưỡng lại được cảm giác những đường cong đó ép sát vào người khiến anh tức thì tinh thần phấn chấn hẳn lên.

Hiệu quả này còn hơn cả việc khôi phục khí lực bình thường, và nhờ đó Trần Thiên Nhiễm đã thành công hoàn thành trận pháp trước thời hạn! "Xong!!" Trần Thiên Nhiễm gầm lên một tiếng, sau đó bước tới một bước kéo Lưu Phỉ Phỉ né sang một bên rồi hét lớn: "Tiểu Hứa!!

Mau dụ nó vào đây!!

Nhanh!

Nhanh!

Tốc độ lên nào!!" Hứa Triết nghe thấy cách xưng hô này thì khóe miệng hơi giật giật, nhưng cũng đành bất lực.

Dẫu sao đối phương đúng là có tư cách gọi anh như vậy.

Tiểu Hứa thì Tiểu Hứa vậy!

Chứ còn biết làm sao nữa!

Hiện tại anh cũng đang phải nhờ vả đối phương, nếu không thì cái khế ước chủ tớ chết tiệt kia anh tuyệt đối không đời nào ký.

Nghĩ đến đây, Hứa Triết trực tiếp vung một côn đập thẳng vào

mắt con Thi miết.

Chương 160

Đau đớn khiến tiếng kêu của nó càng thêm thê thảm!

Càng thêm hung mãnh!

Thậm chí có xu hướng rơi vào trạng thái cuồng bạo!!

Khóe miệng Hứa Triết giật giật, thầm bảo không ổn, nhưng cũng lập tức quay người bỏ chạy.

Nhưng lần này tốc độ của Thi miết nhanh hơn nhiều, gần như chỉ trong chớp mắt đã truy sát đến tận nơi. "Tê!!!" Hứa Triết cố gắng vòng qua phía trên trận pháp, kết quả khi anh vừa đi qua, con Thi miết đã lao tới.

Oanh!!

Khoảnh khắc đó, thân thể anh bị đánh bay!

Và đập mạnh vào tường đá.

Con Thi miết đã lại tích lực chuẩn bị húc tới.

Chỉ có điều do cú húc lần này quá mạnh khiến Hứa Triết nhất thời chưa kịp hoàn hồn, cả người nằm bẹp dí ở đó.

Bình luận trong phòng livestream: 【Vãi chưởng!

Vãi chưởng!

Phen này nguy hiểm rồi!!

Toang thật rồi!!】 【Hứa Triết tám phần là tèo rồi!!

Thực sự tèo rồi!!】 【Tê!!

Đáng sợ quá!

Đây là con Thi miết sau khi bị kích nộ mà!

Đánh đấm gì nữa!

Không đánh nổi đâu!

Toang rồi!

Toang rồi!

Họ đều sắp thành bữa tối của Thi miết rồi!!】 Trong tiếng kinh hô liên hồi của tất cả thủy hữu, đúng lúc này Trần Thiên Nhiễm bước tới một bước, dưới ánh mắt không thể tin nổi của mọi người, lao thẳng về phía con Thi miết.

Lưu Phỉ Phỉ kinh hô: "Tiểu ca!!

Tiểu ca!!" Những người bên ngoài hang động càng thêm nghi hoặc, không hiểu lúc này anh còn định làm gì nữa.

Tình huống này chẳng lẽ vẫn còn năng lực phản kích sao? "Chết chắc rồi!!

Cậu ta định làm gì thế??" "Con Thi miết trong trạng thái cuồng bạo căn bản không thể ngăn cản nổi!

Trừ phi là Tông Sư tới thôi!!" "Toang rồi!

Toang rồi!!

Đây chính là hậu quả của sự tự đại đấy!" Mọi người tại hiện trường liên tục thở dài.

Nhưng ngay lúc này, tình hình trên màn hình livestream đột ngột xoay chuyển.

Chỉ thấy Trần Thiên Nhiễm quay người tung ra một cú đá, đồng thời ngọn lửa toàn thân bùng phát!

Sức mạnh khủng khiếp tức thì lật nhào con Thi miết!

Sau đó anh lại tung ra một chỉ.

Phanh!!

Lớp giáp vốn dĩ cực kỳ cứng cáp đó tức thì vỡ vụn, lộ ra một cái lỗ!!

Đồng thời ngọn lửa trên người Trần Thiên Nhiễm cũng theo cái lỗ đó trực tiếp tràn vào bên trong cơ thể nó!

Oanh!!

Trong nháy mắt, con Thi miết giống như bị bốc cháy từ bên trong, nhưng dù thế nó vẫn chưa chết, thậm chí càng đánh càng hăng!

Nhưng đúng lúc này, Trần Thiên Nhiễm đã thu hồi Kỳ Lân Huyết, không có ý định chiến đấu tiếp, chỉ nghe anh quát một tiếng: "Khốn!!" Oanh!!!

Trong nháy mắt, trên mặt đất bắt đầu có kim quang cuộn trào!

Giống như từng sợi xích vô hình tức thì khống chế chặt chẽ con Thi miết!

Cảnh tượng này khiến Lưu Phỉ Phỉ đứng bên cạnh trợn mắt há mồm. "Cái gì!!

Cái gì thế này!!

Thế mà đã khốn trụ được rồi sao?" Bình luận trong phòng livestream: 【Giỏi lắm!!

Giỏi lắm!!

Trần cẩu vẫn cứ là Trần cẩu thôi!!

Người ta bị đánh cho tơi bời, kết quả anh ta lên là thế áp đảo ngay!】 【Tê!!

Càng lúc càng nhìn không thấu thực lực của Trần cẩu nữa rồi!

Sao có thể khủng bố đến thế!】 【Giỏi lắm!

Trần cẩu cẩu hoàn toàn là dựa vào thực lực của mình!

Trong tình huống này vẫn có thể vô thương (không bị thương) thì quá là đáng sợ rồi!】 Những người bên ngoài hang động cũng không dám tin vào mắt mình: "Không phải chứ?

Hai ngón tay của cậu ta là sao vậy?

Sao lại lợi hại đến thế?

Thậm chí còn trực tiếp xuyên thủng được phòng ngự của Thi miết?

Theo suy đoán thì phòng ngự của con này chỉ có cường giả Tông Sư mới phá được thôi mà!" "Thật không thể tin nổi!

Quá đỗi không thể tin nổi!" "Chỉ lực (lực ngón tay) thật kinh người!

Cái này đổi lại là người khác làm sao mà làm được chứ!" Đổng Thân ngồi giữa đám đông cũng tán thán liên hồi: "Mạnh quá!!

Thực sự mạnh quá!!

Rõ ràng thực lực của Trần Thiên Nhiễm lại thăng tiến rồi!

Thật không thể tin nổi!

Quá đỗi không thể tin nổi!" Hứa Y Y không nén nổi sự thở phào, nhưng nhìn Hứa Triết trên màn hình, trong lòng cô vẫn có chút phẫn nộ: "Ti trưởng!

Tôi muốn vào trong đó!" "Láo xược!" Đổng Thân mắng một câu: "Cô điên rồi phải không!

Bên trong có những nguy hiểm gì cô không thấy sao?

Tôi biết cô luôn canh cánh trong lòng về cái chết của bố mẹ, nhưng cô phải hiểu chuyện này không thể vội được!

Đặc biệt là chuyện báo thù, càng không thể vội!

Nếu theo lời Hứa Triết, tất cả bí mật sẽ được giải đáp trong địa cung của Thủy Hoàng Lăng, vậy thì hãy đợi!

Đợi họ tiến vào địa cung!

Nếu họ thất bại, chẳng phải thù của bố mẹ cô đã được trả sao?

Cô không phải luôn muốn giết Hứa Triết sao?

Vậy thì cứ đợi đi!!" Một tràng lời nói khiến Hứa Y Y hoàn toàn im lặng, cô mím môi không nói thêm lời nào nữa.

Chương 161

Cùng lúc đó, trên màn hình livestream, ba người cũng nhanh chóng rời khỏi nơi này, vì Khốn Linh Trận hiệu quả sẽ không quá lâu, đặc biệt là đối mặt với sinh vật có thể hình khổng lồ thế này, càng không thể khốn trụ được bao lâu.

Khi họ lao vào hầm mộ, giây tiếp theo...

Oanh!!!

Oanh!!!

Tiếng va chạm khủng khiếp lại vang lên, rõ ràng là Thi miết đã thoát khốn, và nó cũng lập tức hiểu đám người trêu chọc nó đã chạy đi đâu.

Thế nên nó cố gắng dùng sức mạnh cơ bắp để húc cái hầm mộ này rộng ra thêm chút nữa, thậm chí còn dùng cái càng sắc bén điên cuồng cào cấu cửa hầm, không ngừng mở rộng nó ra!

Lưu Phỉ Phỉ theo bản năng quay đầu nhìn lại, đúng lúc chạm mắt với con quái vật. "Á!!!" Bản thân con Thi miết đã có hiệu quả nhiếp hồn đoạt phách, chỉ một cái nhìn đó đã dọa Lưu Phỉ Phỉ toát mồ hôi lạnh toàn thân.

Trần Thiên Nhiễm vội lên tiếng: "Đừng có nhìn lung tung!

Còn nhìn nữa là cẩn thận mất mạng đấy!!" Lưu Phỉ Phỉ vội gật đầu, không dám có bất kỳ sự phản kháng nào, đến tận bây giờ cô vẫn còn cảm giác sợ hãi khôn nguôi.

Chẳng mấy chốc sau khi chạy thục mạng vài phút, mọi người lại tiến vào một nơi khác.

Chỉ có điều khu vực mộ táng này vô cùng rộng lớn, thậm chí còn

có chút quen thuộc! "Binh mã dũng??

Đây thực sự là Binh mã dũng sao?" Lưu Phỉ Phỉ kinh ngạc nhìn mọi thứ xung quanh.

Cảm giác như chính mình đang đi vào hố khai quật Binh mã dũng ở thành Ly vậy.

Tại hiện trường, trong những hố trũng sâu không thấy điểm dừng đều là những pho tượng Binh mã dũng được khắc họa sống động như thật!

Điều này khiến lòng người không khỏi có chút chấn động.

Hứa Triết ngồi bệt xuống đất thở hổn hển: "Hù!

Hù!

Thực sự mệt bở hơi tai, lần này chắc không cần chạy tiếp nữa đâu, nghỉ ngơi một lát đã!" Trần Thiên Nhiễm cũng gật đầu mạnh, chỉ có điều anh nhìn những pho tượng Binh mã dũng xung quanh, trong lòng vẫn đầy rẫy nghi hoặc.

Hố Binh Mã Dũng trải dài vô tận không thấy điểm dừng, khiến người ta chỉ cần liếc nhìn một cái đã có cảm giác tim đập chân run.

Đặc biệt vì nơi này quanh năm nằm dưới lòng đất, không khí lưu thông không đủ, dẫn đến lớp men màu trên người chúng đến nay vẫn chưa hoàn toàn phai nhạt, giữ được vẻ tinh mỹ y như lúc mới được chế tạo.

Điều này hoàn toàn khác biệt với những Binh Mã Dũng tại các điểm tham quan thực tế hay trên tivi, điểm khác biệt lớn nhất chính là chúng có màu sắc.

Binh Mã Dũng tráng men màu mới thực sự là báu vật vô giá.Nhất thời, Lưu Phỉ Phỉ cũng chẳng màng nghỉ ngơi, bắt đầu nhìn ngó xung

quanh: “Không ngờ ở đây lại có thể nhìn thấy Binh Mã Dũng!

Thật kỳ diệu quá!

Nhưng sao chúng vẫn còn đủ bảy sắc cầu vồng thế kia?

Khác hẳn với những gì tôi thấy trên mặt đất.” Trần Thiên Nhiễm nghe vậy mỉm cười, giải thích lại những gì đã nói trước đó.

Cô nghe xong, trong lòng không khỏi chấn động: “Nghĩa là năm đó khi Binh Mã Dũng mới được phát hiện cũng có màu sắc?

Chỉ là sau khi tiếp xúc với không khí không lâu thì trực tiếp biến thành màu đất nung sao?” “Đại khái là vậy.” Trần Thiên Nhiễm khẽ gật đầu.

Những báo cáo liên quan năm đó vẫn còn tồn tại.

Cũng chính vì nguyên nhân này mà phía đội khảo cổ đối với việc khai quật Thủy Hoàng Lăng càng thêm chậm rãi, thậm chí sau này còn đưa ra các biện pháp chỉ tiến hành khai quật cứu hộ đối với các ngôi mộ lớn.Tuy nhiên, hiện tại rõ ràng không phải lúc để thưởng thức Binh Mã Dũng.

Trần Thiên Nhiễm ngồi xếp bằng dưới đất, bắt đầu điều chỉnh khí lực.

Tuy nói thể chất của Lưu Phỉ Phỉ có thể giúp anh khôi phục, nhưng loại ngoại lực này hiệu quả khôi phục thực sự vẫn hơi yếu.

Vì vậy Trần Thiên Nhiễm vẫn muốn dùng năng lực của chính mình để tiến hành khôi phục.

Trong quá trình này, anh có thể cảm nhận thêm những biến hóa của cơ thể, biết đâu còn có thể nhờ đó mà nâng cao thực lực sâu hơn, đây đều là chuyện tốt không nhỏ.

Hứa Triết ở bên cạnh cũng có ý nghĩ tương tự, cả hai đều ngồi

xếp bằng, không ngừng khôi phục thể lực.Chỉ còn Lưu Phỉ Phỉ vô sự đi tới đi lui quan sát những Binh Mã Dũng kia.

Chỉ là càng nhìn, cô càng có cảm giác nổi da gà, tổng thấy những thứ này hình như đang nhìn mình.

Nhưng cảm giác bị nhìn chằm chằm đó chỉ thoáng qua rồi biến mất, không kéo dài quá lâu.

So với sự bình tĩnh tại hiện trường, trong phòng livestream sớm đã nổ tung!【Cái gì cơ!!

Binh Mã Dũng!

Đây chính là Binh Mã Dũng tráng men màu thực sự!!

Hàng thật giá thật!!

Cuối cùng cũng được thấy vật thực rồi!】【Trời đất ơi!!

Trước đây tôi cũng từng xem báo cáo liên quan, nhưng chưa bao giờ thấy tận mắt Binh Mã Dũng có màu như thế này.

Giờ được thấy, quả nhiên là sống động như thật!!

Đây mới là quốc bảo thực sự của Hoa Quốc chúng ta!】【Suýt!!

Loại văn vật này nhất định phải bảo hộ thật tốt, tuyệt đối không được để mấy tên tiểu nhân làm hỏng!!】Bình luận bay rợp trời, mà lúc này tại Cục Điều tra Dân biến (Dân Điều Cục), mọi người cũng kích động không thôi, đặc biệt là Viện trưởng Viện Nghiên cứu Khảo cổ Tôn Đông Khánh.

Cả đời ông nghiên cứu Thủy Hoàng Lăng, nhưng cuối cùng Thủy Hoàng Lăng lại hoàn toàn không như ông tưởng tượng.

Thủy Hoàng Lăng đại diện cho một thời đại của Kỳ nhân.

Nhưng khi nhìn thấy Binh Mã Dũng tráng men màu, ông mới nhận

ra công sức bao năm qua của mình không hề uổng phí.

Ít nhất có một điểm, Binh Mã Dũng tráng men chính là câu trả lời tốt nhất!!

"Bảo vệ!!

Nhất định phải bảo vệ lấy chúng!!" Giải Phong ở bên cạnh nghe lời ông cũng nặng nề gật đầu: "Ha ha ha!

Yên tâm đi giáo sư Tôn!

Người của chúng tôi đã vào trong từ sớm rồi, hiện tại ước chừng sắp đuổi kịp rồi!

Đến lúc đó loại Binh Mã Dũng này ông muốn nghiên cứu thế nào thì nghiên cứu, tuyệt đối không có vấn đề gì!" Nghe những lời này, Tôn Đông Khánh tuy rất không thích gã này, nhưng sự kích động trong lòng vẫn khó lòng che giấu.

Dù sao hiện tại có vẻ chỉ có Người Thủ Vọng mới có thể bảo vệ được những Binh Mã Dũng này.Chỉ là Vu Đức ở bên cạnh khi nhìn thấy từng bức tượng Binh Mã Dũng trên màn hình thì chân mày hơi nhíu lại.

Bởi vì theo góc độ nhìn từ trên xuống của họ, thực tế vị trí đứng của Binh Mã Dũng cũng mang một hàm ý phong thủy nhất định.

Do đó, nếu tầng này chỉ đơn thuần là đặt Binh Mã Dũng thì không nên có một vị trí sắp đặt cố ý như vậy.

Nhưng đây là Thủy Hoàng Lăng, trước đó đã gặp phải quá nhiều nguy hiểm, giờ nếu nói không có một chút nguy hiểm nào thì e là không ai tin.

Vu Đức nắm chặt hai tay, sắc mặt cũng trở nên không mấy tốt đẹp.

Đoạn Mộng Lâm chú ý tới điều này: “Vu lão?

Có chuyện gì xảy ra sao?” Vu Đức nghe vậy liền nói ra suy đoán trong lòng mình.

Tôn Đông Khánh cũng nhíu mày, đối với lời của người bạn già, ông có sự tin tưởng tuyệt đối.

Đối phương không bao giờ nói bừa, mọi phán đoán đều dựa trên tình hình thực tế nhất định.Nhưng Giải Phong ở bên cạnh lại bĩu môi không cho là đúng: “Chẳng phải là vị trí đứng rất bình thường sao, có gì to tát đâu.

Biết đâu giống như đã nói trước đó, họ đều là chiến sĩ của Thủy Hoàng Đế nên mới đứng ở vị trí đặc biệt để bảo vệ Thủy Hoàng!

Còn nói gì mà phong thủy, chẳng lẽ Vu lão muốn nói những Binh Mã Dũng này còn có thể phục sinh sao?

Chuyện này nghĩ thôi đã thấy không khả thi rồi!

Huống hồ Binh Mã Dũng đều làm từ đất nung, sao có thể là người sống làm thành được!” Mọi người nghe gã nói đều im lặng, không ai muốn đáp lời.

Giải Phong cũng chẳng quan tâm, tiếp tục nhìn chằm chằm vào livestream.Đúng lúc này, điện thoại gã vang lên, là Người Thủ Vọng đi sâu vào Thủy Hoàng Lăng gọi tới, đối phương chính là Điền bộ trưởng dẫn đội: “Alo?

Lão Điền thế nào rồi??

Hiện tại các ông đuổi tới đâu rồi?

Tôi bảo này!

Chương 162

Họ hiện tại đã phát hiện ra Binh Mã Dũng tráng men màu rồi!!

Các ông mà đuổi kịp thì mau chóng phân phối nhân thủ bảo vệ quốc bảo đi, việc này rất cần thiết đấy!" Giải Phong khi nói những lời này còn cố ý liếc nhìn biểu cảm của Vu Đức, bộ dạng đó đúng là đem hai chữ "khiêu khích" phát huy đến cực điểm.

Kết quả âm thanh truyền tới từ đầu dây bên kia lại không phải thứ gã muốn nghe, thậm chí vì bật loa ngoài nên mọi người tại hiện trường đều nghe thấy: "U u u?

Lão Điền?

Lão Điền của các ngươi chết rồi!!

Đa tạ nhé!

Nếu không nhờ mấy tên ngu ngốc các ngươi, Liễu Tam ta sao có thể thoát khốn chứ?

Trận pháp của Trần tiểu ca quả nhiên lợi hại!!

Ha ha ha ha ha!

Đa tạ!

Đa tạ!!"Theo tiếng nói trong điện thoại dứt hẳn, tiếp đó là một tràng tiếng bíp dài, không khí trong Dân Điều Cục lập tức rơi vào một sự quỷ dị.

Những người thuộc biên chế Người Thủ Vọng đều nhìn nhau ngơ ngác, họ nghi ngờ không biết tai mình có nghe nhầm không.

"Liễu Tam??

Liễu Tam không phải là một trong Thập Tam Tặc sao?" "Hắn vừa

nói bị phong ấn, giờ lại thoát ra rồi.

Còn đang cảm ơn Điền bộ trưởng?

Cái này... cái này!!" Nhất thời, trong ánh mắt họ bắt đầu lộ ra vẻ kinh hoàng.

Đâu có ai ngờ chuyện này lại thành ra thế này, càng không ai ngờ đại đội Người Thủ Vọng lại bại trận thảm hại bên trong!!

Thậm chí đến cái đuôi của Trần Thiên Nhiễm còn chưa chạm tới đã toàn quân bị diệt!!

Tin tức này như sét đánh ngang tai giáng xuống người Giải Phong, gã ngơ ngác nhìn màn hình livestream, miệng không ngừng lẩm bẩm: "Sao có thể?

Tại sao lại như vậy?

Tại sao!!

Tại sao!!

Chẳng lẽ cải tạo gen của chúng ta vẫn không bằng những Kỳ nhân này sao?

Dựa vào cái gì!!

Dựa vào cái gì!!

Dựa vào cái gì chúng ta sinh ra đã thấp kém hơn một bậc!!" Gã bắt đầu gào thét phẫn nộ, mà thuộc hạ tại hiện trường càng hiểu rõ nguồn cơn phẫn nộ của gã không phải là cái gọi là Người Thủ Vọng hay Kỳ nhân, mà là vì lão Điền chính là một người bạn chí cốt của gã!

Hiện tại đối phương lại chết trong Thủy Hoàng Lăng!!

"Không!!

Tôi phải đi Thủy Hoàng Lăng!

Tôi phải thịt thằng Liễu Tam!!" "Đứng lại!!" Vu Đức trầm giọng quát khẽ một tiếng: "Tuy có một số chuyện tôi không muốn nói, nhưng tôi vẫn muốn nói với ông một câu, giới hạn của cơ thể con người vốn dĩ không phải dùng những loại thuốc này có thể phá vỡ được.

Tuy nói cấp trên ủng hộ thành lập Người Thủ Vọng, nhưng thực tế thuốc gen cũng chỉ là bước đầu tiên thôi.

Một trong Bát Môn là Bì Môn luôn nghiên cứu cách để người bình thường cũng có thể dấn thân vào tu luyện, từ đó triệt để xóa bỏ rào cản giữa người bình thường và Kỳ nhân.

Còn về việc giết Liễu Tam, ông đi cũng chỉ tốn công vô ích!

Chẳng có ý nghĩa gì cả.

Hắn có mạnh đến đâu cũng không thể đạt tới trình độ của Đổng ti trưởng!

Càng không thể mạnh hơn Tổng ti trưởng!

Với những tiền đề đó, thế giới này không loạn được đâu!

Thù của ông nhất định sẽ báo được!"Giải Phong nghe từng câu từng chữ của đối phương, cũng dần im lặng lại.

Ban đầu gã thậm chí rất coi thường Kỳ nhân, cảm thấy họ cũng thường thôi.

Nhưng khi tiếp xúc càng sâu, xem livestream càng nhiều, gã sâu sắc nhận ra cải tạo gen ngay từ đầu đã là một trò cười.

Cái gì mà để Người Thủ Vọng giám sát Kỳ nhân?

Giám sát Long Văn Ti, đó lại càng là một trò cười.

Những tồn tại đó để ông giám sát, cũng giống như một người lớn đồng ý để một đứa trẻ mới biết nói làm ông chủ vậy.

Hoàn toàn là đang chơi trò đồ hàng thôi!

Khi nghĩ thông suốt điểm này, Giải Phong như quả bóng xì hơi, trực tiếp ngồi phịch xuống ghế, hồi lâu không nói lời nào.

Đám thuộc hạ Người Thủ Vọng tại hiện trường nhất thời cũng không biết nói gì.

Trong đó người lúng túng nhất là Lâm Vũ, hắn vốn từ Dân Điều Cục chuyển sang.

Hiện tại cục diện đã rất rõ ràng, kẻ mạnh thực sự luôn là Kỳ nhân, cải tạo gen là cái quái gì chứ!!

Lâm Vũ sắc mặt hơi khó coi, tìm cớ rồi rời khỏi đó.Bầu không khí hiện trường vẫn khá quỷ dị, mọi người nhìn nhau, mãi đến lúc này Tôn Đông Khánh mới đề nghị: "Được rồi được rồi!

Chư vị chúng ta hãy cứ thưởng thức những Binh Mã Dũng tráng lệ này đi!!

Thực tế tôi có một suy đoán, tuy hiện tại màu sắc của Binh Mã Dũng vẫn còn, nhưng theo sự lưu thông của không khí, biết đâu không bao lâu nữa sẽ bị oxy hóa lần nữa.

Nhân cơ hội này mau tranh thủ thời gian mà xem đi!

Sau này không còn cơ hội thấy quốc bảo như thế này đâu!!" Nói xong, mọi người cũng cố gắng bắt đầu chiêm ngưỡng.

Nhưng đúng lúc này Đoạn Mộng Lâm lại hốt hoảng nói: "Cái đó... giáo sư, ông có cảm giác những Binh Mã Dũng này hình như vừa mới cử động một chút không?

Là ảo giác của cháu hay là..." Theo lời cô nói ra, mấy người tại hiện trường đều có cảm giác tương tự, rõ ràng cảm thấy Binh Mã Dũng hình như đã động đậy một cái, nhưng khi nhìn kỹ lại thì lại

không có bất kỳ dấu hiệu biến hóa nào.

Điều này khiến người ta không khỏi mờ mịt.Trên màn hình livestream, hai chủ lực lúc này vẫn đang trong quá trình khôi phục khí lực, rõ ràng là không quá để ý đến tình hình xung quanh.

Còn Lưu Phỉ Phỉ thì sớm đã lùi lại bên cạnh Trần Thiên Nhiễm, cẩn thận nép sát vào anh.

Cô càng thêm khẳng định những Binh Mã Dũng này hẳn là vật sống, nhưng ngặt nỗi không tìm thấy bất kỳ bằng chứng nào.

Càng là tình huống quỷ dị khó lường này, càng khiến cô cảm thấy lạnh sống lưng, thậm chí là có cảm giác sợ hãi.

Tuy nhiên khi ở cạnh Trần Thiên Nhiễm, thậm chí là nép sát vào anh, cô lại có cảm giác rất an tâm.

Đây có lẽ chính là cảm giác an toàn do sức mạnh mang lại chăng.

Cũng chính vì thế, Lưu Phỉ Phỉ không cố ý nhìn những Binh Mã Dũng kia nữa, mà bắt đầu suy tính tương lai của mình.

Nếu không thể tiến sâu vào địa cung Thủy Hoàng Lăng, không lấy được trường sinh, chẳng lẽ mình sẽ thực sự chết sao?

Nhưng nếu lấy được trường sinh, mình có thể mãi mãi ở bên Trần Thiên Nhiễm không?

Trong não cô đã hiện lên đủ loại hình ảnh tươi đẹp về tương lai nương tựa lẫn nhau với Trần Thiên Nhiễm.

Tuy cô là một nữ minh tinh, nhưng cũng có mặt tiểu nữ tử, ai mà chẳng muốn có một bờ vai vững chãi để dựa vào chứ?Đang lúc cô mải mê suy nghĩ, chợt nghe thấy tiếng rắc rắc khe khẽ, âm thanh đó giống như tiếng đá vỡ vậy.

Sau đó cô theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía đám Binh Mã

Dũng.

Lần này càng cảm nhận rõ ràng hơn cái nhìn chằm chằm không tên đó, thậm chí khi nhìn vào mắt đám Binh Mã Dũng, cô càng cảm giác chúng đang nhìn mình.

Và cảm giác này theo cái nhìn chăm chú của cô cũng ngày một mạnh liệt!

Nhưng sau đó một vấn đề mới hiện ra trong đầu cô: Đám Binh Mã Dũng này lúc nãy đầu quay về hướng này sao?

Hình như không phải thế này mà??

Chương 163

Mình không nhìn nhầm chứ?

Lưu Phỉ Phỉ lắc lắc đầu, chỉ cảm thấy tất cả chắc chỉ là ảo giác của mình thôi!

Binh Mã Dũng sao có thể sống được?

Nghĩ thôi đã biết không thực tế, không khả năng, đây hoàn toàn là chuyện không thể nào.Nghĩ đến đây, Lưu Phỉ Phỉ cũng thu lại dòng suy nghĩ định tiếp tục mơ mộng về tương lai.

Nhưng tiếng rắc rắc rắc xung quanh lại vang lên, thậm chí khoảng cách còn rất gần.

Lưu Phỉ Phỉ nhíu mày, những âm thanh đó lại xuất hiện, vừa ngẩng đầu lên thì thấy một gương mặt Binh Mã Dũng với lớp đất nung đã bong tróc, lộ ra làn da xanh mét bên trong đang ghé sát lại.“A!!!” Tiếng hét sắc nhọn như muốn xé toạc màn đêm, trong nháy mắt đánh thức hai người đang khôi phục khí lực!

Bành!

Trần Thiên Nhiễm vừa lên đã tung một chiêu Khôi Tinh Thích Đấu, sức mạnh khủng khiếp lập tức đá bay con Binh Mã Dũng đó!

Sau đó anh nhìn quanh với vẻ kinh hãi, những Binh Mã Dũng xung quanh bắt đầu bong tróc lớp đất trên mặt.

Không ngoại lệ, bên trong những bức tượng gốm đó đều là những xác chết khô héo đến cực điểm!Lưu Phỉ Phỉ kinh hoàng nhìn cảnh tượng trước mắt, suýt chút nữa là không kịp hoàn hồn, ba hồn bảy vía như muốn bay sạch.

Chỉ là nhờ có sự hiện diện của Trần Thiên Nhiễm, đối với cô mà

nói như có một viên thuốc an thần: “Anh... anh ơi!

Cái này là sao?

Tại sao bên trong Binh Mã Dũng lại là xác chết vậy!!” Trần Thiên Nhiễm nghe cô hỏi liền khẽ ngẩng đầu nói: “Cái này không khó hiểu, dù sao Thủy Hoàng Đế năm xưa lừng lẫy thiên hạ, nếu đã xây lăng mộ cho mình thì việc tìm một nhóm binh sĩ chôn cùng cũng rất bình thường.

Chỉ là để có thể trét đất nung lên người họ thì ở mức độ nào đó, họ cần phải còn sống, nếu không thì lớp bùn đất này rất khó trét lên, vì xác chết cuối cùng sẽ bị mềm đi.” Nghe những lời này, Lưu Phỉ Phỉ chỉ cảm thấy thời đại đó thật đáng sợ, mạng người như cỏ rác!Ở bên cạnh, Hứa Triết nhìn mọi thứ xung quanh, cảm thấy quen thuộc một cách khó hiểu, còn là vì sao thì hắn cũng không nói rõ được.

Chỉ là hiện tại rõ ràng không phải lúc để vướng mắc những chuyện này.

Hắn nắm chặt cây trường côn trong tay, quay đầu liếc nhìn Trần Thiên Nhiễm vẫn đang bình tĩnh: “Làm sao bây giờ?” Trần Thiên Nhiễm ánh mắt từ đầu đến cuối không rời khỏi những thứ đó, chỉ đơn giản nói: “Đợi!

Không cần vội vã ra tay, lúc này ai vội vã, người đó sẽ rơi vào thế hạ phong!” Nghe lời anh, Hứa Triết cũng khẽ gật đầu, càng thêm cảnh giác nhìn xung quanh.

Tiếng đất nung bong tróc vẫn tiếp tục, nhưng ngoại trừ con Binh Mã Dũng đầu tiên có dấu hiệu tấn công, những con khác như chưa được kích hoạt cơ quan, vẫn giữ nguyên tư thế bất động.Trong phòng livestream, bình luận lúc này đã sôi sục:【Vãi nồi!

Vãi nồi!!

Binh Mã Dũng sống lại kìa!

Hay quá!

Hay quá!

Cả đời hiếm thấy nha!】【Mẹ ơi!!

Sống lâu mới thấy!

Không ngờ sinh thời tôi còn được thấy cảnh này!

Thật chấn động!】【Lầu trên nói đúng đấy!

Xem suốt dọc đường này, đủ để ông khoe với con cháu cả đời rồi!!

Không chỉ là mấy con Binh Mã Dũng sống lại đâu!】【Suýt!!

Nói đúng lắm!!

Buổi livestream này đúng là nổ tung!!

Không ngờ lại còn thấy được Binh Mã Dũng sống!】Lúc này, một chuyên gia đổ đấu cũng gửi một bình luận:【Từ rất lâu trước đây đã nghe đồn rằng khi Thủy Hoàng chế tạo Binh Mã Dũng, đợt đầu tiên chỉ dùng đất nung thì hình tượng tạo ra không được sống động như mong đợi.

Thế nên ngài ấy đã bí mật lệnh người tìm một nhóm tướng sĩ trung thành với Đại Tần, dùng họ làm cốt đất nung!

Cứ ngỡ tất cả chỉ là truyền thuyết dân gian!

Không ngờ tất cả đều là thật!

Thật khiến người ta chấn động!】Bên ngoài hang động, Đổng Thân cũng giật giật khóe mắt.

Chuyện Thủy Hoàng tìm người chế tạo lại một đợt Binh Mã Dũng mới ông đương nhiên biết, chỉ là không ngờ tất cả lại là thật.

Lần này Trần Thiên Nhiễm có thể nói là đã phơi bày rất nhiều bí ẩn chưa lời giải, điều này đối với giới khảo cổ chắc chắn là một cơn địa chấn cực lớn.

Hứa Y Y ở bên cạnh nhìn tình hình nguy hiểm trên màn hình cũng nghi hoặc quay đầu hỏi: "Ti trưởng, theo tình hình hiện tại, họ có mấy phần thắng?

Những Binh Mã Dũng này chắc dễ vượt qua thôi nhỉ?" Đổng Thân nghe vậy lập tức lắc đầu: "Lúc con Binh Mã Dũng đầu tiên đột kích, có lẽ cô chưa nhìn kỹ, thực tế chỉ riêng một con đó thực lực đã vô cùng mạnh mẽ.

Theo phán đoán của tôi, thực lực của con Binh Mã Dũng đó phải ở trình độ cấp Đại Sư!" "Cái gì!!

Cái này cũng có cấp Đại Sư sao?" Hứa Y Y đồng tử co rút, sau đó nhìn vào đám Binh Mã Dũng dày đặc kia, lập tức có cảm giác sởn gai ốc.

Đây đâu còn là dễ vượt qua, rõ ràng là một cuộc khủng hoảng lớn chưa từng có!

Nhiều cường giả cấp Đại Sư như vậy!

Một khi tất cả thoát ra khỏi lớp vỏ đất nung, Trần Thiên Nhiễm và những người khác coi như cầm chắc cái chết.

Nhất thời, trên mặt Hứa Y Y lại hiện lên vẻ khẩn trương, nắm chặt nắm đấm, khẽ run rẩy.Tiền Đức Lập cũng lên tiếng: "Độ khó có thể nói là cực cao rồi, chỉ là cô đừng quên, trong số họ còn có con quái vật Trần Thiên Nhiễm kia mà!

Chỉ cần cậu ta chưa cúi đầu nhận thua thì mọi chuyện vẫn còn cơ hội xoay chuyển!

Điểm này cô nên hiểu rõ mới đúng, dù sao suốt dọc đường này lần

nào cũng vậy!" Nghe lời ông, ánh mắt Hứa Y Y cũng nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm trên màn hình, đồng thời trong lòng cũng càng thêm tò mò về anh.

Đây rốt cuộc là loại người gì, tại sao lại thần kỳ đến thế.

Chỉ là khi ánh mắt rơi lên người Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh, một số nghi hoặc trước đó của cô cũng được giải tỏa.

Có lẽ đối phương đã gặp tổ phụ, thậm chí là từng đàm luận, giao lưu gì đó.

Nếu không thì tại sao trong nhà tổ phụ lại treo chân dung của đối phương?

Những tầng sương mù này liên tục bủa vây cô, khiến cô hơi choáng váng.Trong Cục Điều tra Dân biến, người có cảm xúc kích động nhất là Tôn Đông Khánh: "Cái gì cái gì!!

Cái này... chuyện này là sao!!

Tại sao trong Binh Mã Dũng lại có người sống??

Cái này!!

Lớp đất nung này hỏng hết rồi!!" Đồng tử ông chấn động kịch liệt, nhưng trên mặt lại rạng rỡ nụ cười hưng phấn không dứt.

Nhất thời, mọi người tại hiện trường cũng không hiểu nổi ông là đang vui hay không vui.

Tại sao có người lúc tức giận vẫn có thể lộ ra vẻ hưng phấn vui mừng này?

Đây là tình huống quái quỷ gì?

Hoàn toàn không hiểu nổi!Lúc này Vu Đức cũng lên tiếng: "Thực ra giống như chuyên gia đổ đấu đã nói, đây chính là đợt Binh Mã Dũng thứ hai mà dân gian hay truyền tai nhau nhất!" Tôn Đông Khánh gật

đầu lia lịa: “Xác thực!

Xác thực!!

Những thứ này...

đều cực kỳ có giá trị nghiên cứu lịch sử!!

Giúp ích rất lớn cho việc tìm hiểu thời Tiên Tần của chúng ta!!” “Ông cứ bình tĩnh đã!!

Đừng kích động!

Ngồi xuống đi!” Vu Đức hơi bất lực, liền đưa tay ra hiệu cho đối phương ngồi xuống.

Dù sao hiện tại có sốt ruột đến đâu cũng chỉ tự làm hại mình, không thể nào để một người bình thường đi sâu vào nơi nguy hiểm như vậy được, dù là vì cái gọi là nghiên cứu cũng không được.Vu Đức nhìn tình hình trên màn hình, sắc mặt không khỏi ngưng trọng.

Ông đương nhiên có thể nhận ra thực lực của những Binh Mã Dũng này.

Tất cả đều là cấp Đại Sư, cường giả tuyệt đối, và nhìn tình hình có vẻ như tất cả đều đã bị nhiễm thi sát, biến thành Tống Tử!

Điều này hơi giống với những quan quách phía trước, nhưng so với tình hình quan quách lại có chút khác biệt.

Quan quách có thể lợi dụng hiệu quả của Khốn Linh Trận để cưỡng ép phá hủy.

Chương 164

Ở đó còn có Tuyệt Sát Trận cực kỳ hung hiểm, tuy cuối cùng Tuyệt Sát Trận đều bị Trần Thiên Nhiễm phá bỏ, nhưng ở một mức độ nào đó, nếu người gặp phải không phải là thiên tài phong thủy như Trần Thiên Nhiễm thì người thường khi đi đến cửa đó chắc chắn sẽ ngã xuống, còn tình hình phía sau nữa thì sẽ không gặp phải.

Cho nên theo phán đoán của Vu Đức, những Binh Mã Dũng có thể xếp sau dãy quan quách này chắc chắn còn ẩn chứa bí mật chưa ai biết, thậm chí là một cục diện phong thủy vô cùng hung hiểm!

Những thứ này đều rất đáng sợ, sự không rõ ràng mới là tình huống nguy hiểm nhất.

Ông cũng có thể nhận ra, hiện tại Trần Thiên Nhiễm đang tìm kiếm cục diện phong thủy chưa xuất hiện kia, chỉ có thực sự tìm được mới có thể phá cục!

Nếu không, độ khó chắc chắn sẽ tăng vọt!

Không lẽ đã đi sâu đến mức này rồi mà độ khó của đám Binh Mã Dũng lại thấp hơn phía trước?

Chuyện này rõ ràng là không thể nào.Trong lòng Vu Đức lúc này sự căng thẳng cũng vô cùng đậm nét.

Lúc này trên màn hình livestream vẫn đang trong trạng thái bế tắc.

Trần Thiên Nhiễm và những người khác không vội ra tay mà cẩn thận quan sát tình hình xung quanh.

Hứa Triết không hiểu rõ kiến thức phong thủy, nhưng hiện tại quan sát kỹ lại, hắn cũng lờ mờ nhận ra hiện trường có gì đó không ổn.

Quá đơn giản rồi.

Nếu tất cả chỉ là một lũ Tống Tử cấp Đại Sư này, có lẽ vẫn rất dễ giải quyết, nhưng càng đơn giản lại càng khiến hắn cảm thấy lúng túng.

Càng vào sâu độ khó càng cao, đây là quy luật chung.

Nếu càng vào sâu độ khó càng thấp thì việc phòng chống trộm mộ còn ý nghĩa gì nữa?

Nghĩ đến đây, Hứa Triết lại quay đầu nhìn Trần Thiên Nhiễm với vẻ mặt không chút gợn sóng: "Nghĩ kỹ chưa?" "Chưa," Trần Thiên Nhiễm lắc đầu.

Thực tế trong lòng anh có một ý tưởng rất táo bạo, nhưng ý tưởng này rất có thể sẽ mang lại nguy hiểm khó lường, nên anh không muốn thử nghiệm lắm.

Anh muốn tìm kiếm những cục diện phong thủy được bố trí trong bóng tối tại hiện trường hơn, nhưng dù quan sát thế nào cũng không thấy.

Sự hoài nghi trong lòng ngày một mạnh mẽ.

Chẳng lẽ nơi này thuần túy chỉ là một bài kiểm tra nhân tính?

Để người ta mãi đắm chìm trong sự mệt mỏi nội tâm mà không thể tự thoát ra?Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm bắt đầu rục rịch muốn thử nghiệm ý tưởng trước đó của mình, nhưng hậu quả của việc đó lại...

Nhất thời anh cũng rơi vào trạng thái lưỡng lự.

Sự bế tắc tại hiện trường khiến lòng người rợn tóc gáy, nhưng sự cấp bách về thời gian khiến Trần Thiên Nhiễm không thể tiếp tục chờ đợi được nữa.

“Đi!” “Hả?” Chỉ một chữ đơn giản khiến Hứa Triết hơi ngẩn người: “Gì cơ?

Đi đâu?

Không phải nên xử lý lũ này trước sao?” Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh cũng có ý nghĩ tương tự: “Đúng thế!

Anh ơi!

Những Binh Mã Dũng này đang nhìn chằm chằm chúng ta như hổ rình mồi đấy!!

Chúng ta tùy tiện di chuyển, chẳng lẽ không kích hoạt cơ quan gì sao??” “Không sao!” Trần Thiên Nhiễm chém đinh chặt sắt nói.Trong phòng livestream, các huynh đệ không nhịn được nữa:【Vãi?

Trần cẩu định làm gì mà lỗ mãng vậy?

Lúc này tùy tiện đi lại, chẳng khác gì tìm cái chết?】【Quỷ tha ma bắt!

Trần cẩu muốn chết thì đừng kéo theo Phỉ Phỉ chứ!

Muốn chết thì ông tự đi mà thử!!

Sao có thể dắt theo Phỉ Phỉ mạo hiểm được!!】【Khốn khiếp!

Nếu Phỉ Phỉ có chuyện gì, tôi sẽ tính sổ với ông!!】Bình luận xoay nhanh vù vù, lúc này chuyên gia đổ đấu cũng đưa ra nghi vấn tương tự:【Tình hình gì đây?

Tại sao lại chọn cách đi trực tiếp?

Chẳng lẽ lũ Tống Tử cấp Đại Sư này không còn gây nguy hiểm gì cho cậu ta nữa sao?

Không thể nào?

Trần Thiên Nhiễm rốt cuộc cậu đang nghĩ cái gì thế!!】Bên ngoài

hang động, mọi người cũng bị hành động này của Trần Thiên Nhiễm làm cho kinh ngạc: “Cái gì?

Đi trực tiếp?

Không, cái này tính là chiêu trò gì đây?” “Suýt!!

Có chút nhìn không thấu nha!

Cái này là sao?” “Tình hình gì đây?

Tại sao lại chọn đi thẳng?” Tiền Đức Lập nghi hoặc nhìn Đổng Thân đang trầm tư bên cạnh: “Ti trưởng?

Cái này là sao?

Tại sao Trần Thiên Nhiễm lại đột ngột đưa ra lựa chọn như vậy?” Đổng Thân suy nghĩ một lát rồi mới nói: “Có lẽ... cậu ấy đã phát hiện ra điều gì đó!” “Phát hiện ra điều gì?” Tiền Đức Lập nghi hoặc nhìn đối phương, không hiểu nổi những lời mang tính đánh đố này, đầu óc có chút rối loạn.

Hứa Y Y cũng thắc mắc: “Đúng vậy!

Ti trưởng, anh ấy rốt cuộc đã phát hiện ra cái gì?

Sao lại đưa ra lựa chọn như thế?”Đổng Thân đột nhiên mỉm cười: “Ha ha ha!

Hóa ra là vậy!!

Hóa ra là vậy!

Hóa ra là vậy!!

Hèn gì cậu ta làm thế!” Trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Đổng Thân lập tức giải thích: “Thực ra chuyện này cũng khá dễ giải thích, có lẽ ngay từ đầu tầng Binh Mã Dũng này bản thân nó chỉ dùng để hù dọa người ta, không có tác dụng vây khốn địch thực sự!” Một

câu nói lập tức làm mọi người bừng tỉnh: “Cho nên...” Tiền Đức Lập cũng co rụt đồng tử, lập tức phản ứng lại: “Nói cách khác, cái gọi là Binh Mã Dũng này thực tế chỉ là đồ trang trí thôi!

Ngay cả con Binh Mã Dũng tấn công trước đó thực tế cũng chỉ là một công cụ để tăng thêm tính chân thực cho cái giả tượng này!!” “Chính là như vậy!” Đổng Thân nặng nề gật đầu, đồng thời nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm trong livestream, ánh mắt không giấu nổi sự kính phục: “Thật sự quá lợi hại, thông thường loại thử thách tâm tính này dễ làm người trong cuộc khốn đốn nhất, nhưng không ngờ Trần Thiên Nhiễm không những không bị vây khốn mà còn có thể tự mình nhảy ra khỏi vòng vây, dùng cái nhìn siêu nhiên để quan sát mọi thứ.

Hổ thẹn quá!

Chúng ta rõ ràng đang xem dưới góc nhìn thượng đế mà kết quả cuối cùng lại là như thế này!”Theo hình ảnh trên màn hình, nhóm Trần Thiên Nhiễm đã đi được nửa đoạn đường, mà những con Binh Mã Dũng liên tục bong tróc lớp đất nung vẫn không có bất kỳ động tĩnh gì.

Đến lúc này mọi người mới có cảm giác vỡ lẽ: “Hóa ra là vậy!!

Hóa ra là vậy!!” “Trần Thiên Nhiễm này đúng là không đơn giản!

Không ngờ cục diện thế này cũng bị cậu ta nhìn thấu!” “Thật quá lợi hại!” Đúng lúc mọi người đang cảm thán thì đột ngột, Binh Mã Dũng cử động.

Những con Binh Mã Dũng vốn đang bình tĩnh không có bất kỳ động tác nào, lúc này lại như bị kích hoạt một loại cơ quan nào đó, bắt đầu lũ lượt di chuyển, và mục tiêu thống nhất là tiến về phía nhóm Trần Thiên Nhiễm!Tình huống đột ngột này khiến nhóm Đổng Thân kinh ngạc: “Cái gì?

Cái này không phải là giả sao??” Đổng Thân cũng hơi kinh hãi, dù

là ông cũng không ngờ hiện trường lại xảy ra tình huống như vậy, thậm chí đến giờ vẫn chưa hiểu rõ nguyên lý của chúng là gì.

Chỉ có thể nói Thủy Hoàng Lăng này quá đỗi thần bí, quá đỗi khiến người ta không thể nắm bắt.

Hứa Y Y ở bên cạnh thần sắc khẩn trương nắm chặt đôi tay, ánh mắt đăm đăm nhìn vào màn hình livestream, sự lo lắng đã viết rõ trên mặt.

Tiền Đức Lập và những người khác càng thêm sốt ruột: "Sao lại thế này!!

Sao lại thế này!

Lũ Tống Tử này mà ập tới thì không thể nào đánh nổi!!" Mấy vị Kỳ nhân của Long Văn Ti bên cạnh cũng nhao nhao phụ họa: "Đúng thế!

Tất cả đều trên cấp Đại Sư, lại còn hành động có quy luật, có bài bản, muốn đánh bại chúng độ khó chắc chắn là lên trời!" "Xong rồi!

Xong rồi!!

Trận này e là tiêu đời rồi!" Mọi người xôn xao bàn tán.Mà trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm vẫn giữ nguyên bộ dạng khí định thần nhàn.

Ngược lại, Lưu Phỉ Phỉ bên cạnh sớm đã sợ đến mức mặt không còn chút máu, Hứa Triết cũng không giấu được vẻ nôn nóng.

Chỉ có điều cảm xúc là thứ có thể lây lan, khi hắn chú ý thấy Trần Thiên Nhiễm vô cùng trấn định, hắn cũng hiểu ra đối phương chắc chắn đã có đối sách trong lòng.

Nhất thời, tâm trạng căng thẳng cũng dần thả lỏng, lập tức quay đầu hỏi: "Có đối sách gì không?

Hay tất cả đều nằm trong kế hoạch của anh rồi?”Trần Thiên Nhiễm nghe vậy cũng thành thật nói: “Đối sách gì đó thì chưa có, chỉ là việc kích hoạt Binh Mã Dũng hành động thực sự chính là ý đồ của tôi.” Nghe câu này, Hứa Triết càng thêm mờ mịt: “Ý gì?

Chương 165

Cái gì mà chưa có đối sách nhưng lại cố ý kích hoạt Binh Mã Dũng?" Trần Thiên Nhiễm trả lời một cách hiển nhiên: "Tôi chỉ muốn xem những thứ này có thực sự không động đậy được không thôi.

Nếu chúng không động đậy thì đó là một bài kiểm tra nhân tính đầy cam go, nhưng giờ chúng động đậy rồi..." "Cho nên?" Hứa Triết hơi mong đợi nhìn đối phương.

Trần Thiên Nhiễm nhún vai, lại xòe tay ra: "Trò chơi kết thúc." "Anh!!!" Hứa Triết suýt thì tăng xông, thầm nghĩ thằng nhóc này đúng là không phải con người!!

Lúc này rồi mà còn muốn chơi khăm??

Nhưng khi thấy đám Binh Mã Dũng từng bước áp sát, Hứa Triết không có thời gian để tranh cãi với Trần Thiên Nhiễm nữa.

Huống hồ giữa họ có khế ước chủ tớ, hắn cũng không thể làm trái ý đồ của Trần Thiên Nhiễm.Cuộc đối thoại của hai người lọt vào phòng livestream gây ra một trận cười nghiêng ngả:【Cáp cáp cáp cáp!

Má ơi!

Trần cẩu vẫn đúng là Trần cẩu!

Quá cẩu!

Quá cẩu!】【Phải nói thật!

Người cẩu như thế chỉ có thể là Trần cẩu thôi!】【Cười chết mất!

Cười chết mất!!

Tôi sắp cười nội thương vì ông ấy rồi!】【Nhưng nói đi cũng

phải nói lại, nhóm Trần cẩu thực sự còn cơ hội thoát khỏi vòng vây này không?

Tôi thấy mấy con Binh Mã Dũng này nhìn thôi đã thấy rợn người rồi!】【Đúng thế đúng thế!!

Tôi cũng có cảm giác đó, đặc biệt là các bạn nhìn mặt tên Thập Tam Tặc kia kìa, viết đầy vẻ sợ hãi luôn, chứng tỏ thực lực của đám Binh Mã Dũng này cực kỳ mạnh!

Nếu không hắn đã không có thần sắc như vậy.】Các anh em trong phòng livestream bàn tán xôn xao, cùng lúc đó chuyên gia đổ đấu cũng lập tức gửi một bình luận:【Khó!

Chỉ có thể nói là vô cùng khó.

Thực tế Trần Thiên Nhiễm cũng nói rồi, cậu ta vừa rồi chỉ là một sự thử nghiệm, nhưng rõ ràng thử nghiệm cuối cùng đã thất bại.

Đây cũng là chuyện bất khả kháng, dù sao đây là Thủy Hoàng Lăng, tầng sau hung hiểm hơn tầng trước, sao có thể để bạn vượt qua bình yên vô sự được?

Nhưng nhìn chung ý tưởng của cậu ta chắc chắn không có vấn đề gì, huống hồ trong tình huống đã xác định rõ nguy hiểm, biết đâu thực sự có thể tìm thấy một tia sinh cơ.】Mọi người nghe phân tích của ông mà tim đập thình thịch, cảm thấy cuộc khủng hoảng này thực sự quá kinh hoàng, không ngờ lại lâm vào tình cảnh thế này.Trong Cục Điều tra Dân biến, mọi người đều đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh: “Cái gì!!

Cái này... chuyện này là sao!!” Tôn Đông Khánh nhìn lớp đất nung bong tróc và đám Binh Mã Dũng bắt đầu hành động quy mô lớn trên màn hình mà không giữ nổi bình tĩnh: “Thế này chẳng phải tiêu đời rồi sao?” Đoạn Mộng Lâm ở bên cạnh cũng lo lắng nhìn về phía Vu Đức:

“Vu lão!

Giờ họ phải làm sao đây?

Tình hình này trông nguy hiểm quá!!

Hơn nữa... hơn nữa tên Liễu Tam gì đó hình như cũng đang truy kích tới nơi rồi!!

Phải làm sao đây!” Vu Đức sắc mặt khó coi lắc đầu: “Hiện tại việc có thể làm không nhiều, chúng ta chỉ có thể cầu nguyện thôi.

Dù sao mức độ nguy hiểm thế này căn bản không phải người thường có thể đối phó được.

Còn về Liễu Tam, cũng phải đợi họ vượt qua được cửa này mới phải đối mặt.” Nhất thời, bầu không khí tại hiện trường trở nên vô cùng nặng nề.

Mọi người đều hiểu ý nghĩa của lời nói này.

Đối mặt với đội quân Binh Mã Dũng số lượng lớn như vậy, không ai lạc quan nổi, cầu nguyện đã là cách tốt nhất rồi!Cùng lúc đó trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm quan sát đám Binh Mã Dũng xung quanh.

Thực tế tất cả những điều này vẫn nằm trong dự đoán của anh.

Ban đầu anh phán đoán tất cả chỉ là hư chiêu, là thứ người thiết kế dùng để làm rối loạn tinh thần kẻ đột nhập, làm họ lơ là, từ đó sau khi kích hoạt cơ quan khiến Binh Mã Dũng hành động, thần kinh sẽ lập tức căng cứng.

Sự thay đổi đột ngột này rất dễ khiến thần kinh người ta căng như dây đàn, cực kỳ lo lắng, từ đó sẽ bỏ qua nhiều thông tin có giá trị.

Nhưng với Trần Thiên Nhiễm thì hoàn toàn khác, ngay từ khi bước chân ra anh đã nghĩ tới điều này, thậm chí ánh mắt đã sớm đảo

qua đảo lại trên từng con Binh Mã Dũng.

Cục diện phong thủy có thể bố trí trên mặt đất, cũng có thể thiết kế trực tiếp trên người một ai đó.

Bởi vì bản thân con người vốn tương ứng với Kỳ môn phong thủy bát quái, đây cũng là lý do tại sao nhiều khi thầy tướng số có thể suy tính mệnh số của bạn.Lúc này sau khi quan sát kỹ lưỡng, Trần Thiên Nhiễm đã phát hiện ra một số điểm kỳ lạ.

Đặc biệt là khi anh đi vào một phạm vi nhất định sẽ có cảm giác bị nhìn chằm chằm một cách quỷ dị.

Điều này chứng tỏ một điều: Trong đám Binh Mã Dũng này có tồn tại thứ gọi là "lính canh", và lính canh sẽ phát tín hiệu để toàn bộ Binh Mã Dũng bắt đầu hành động, bắt đầu tấn công!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Trần Thiên Nhiễm rơi vào một con trong số hàng ngàn bức tượng.

Ánh mắt anh lạnh lẽo, lập tức bắt trọn mục tiêu.

Lúc này tốc độ áp sát của đám Binh Mã Dũng ngày càng nhanh, ngày càng nhiều tượng gốm đang tiến lại gần.

Chúng có chút khác biệt với lũ Tống Tử trước đó, chúng giống như một đám chiến sĩ đã qua huấn luyện chuyên nghiệp, ngay cả sau khi chết vẫn giữ được tố chất chuyên nghiệp đó.

Điều này dẫn đến hành động của chúng tạo ra một cảm giác đồng nhất chỉnh tề, khiến lòng người không khỏi chấn động.Đúng lúc này, Lưu Phỉ Phỉ kinh hãi quay đầu nhìn Trần Thiên Nhiễm: "Anh ơi... giờ phải làm sao đây?

Chúng ta... chúng ta còn cơ hội không?" Câu này cũng là thứ Hứa Triết muốn hỏi, sau khi nghe lời Lưu Phỉ Phỉ, hắn cũng theo bản năng quay đầu lại nhìn Trần Thiên Nhiễm.

Anh lúc này vẫn bình thản như không, thậm chí còn lộ ra một biểu cảm như đã nắm chắc phần thắng: “Ha ha, mọi người có sẵn lòng tin tôi không?” “...” Lưu Phỉ Phỉ nhất thời nghẹn lời, đối phương từ bao giờ lại trở nên tinh quái như vậy, lúc này rồi mà còn nói chuyện tin hay không tin, nói những lời này còn ý nghĩa gì nữa.

“Anh ơi!

Đừng đùa nữa!

Mau nói đối sách đi!!” Hứa Triết bên cạnh cũng quay đầu lại, chỉ hy vọng lần này nghe được câu trả lời mình mong muốn.Trần Thiên Nhiễm nặng nề gật đầu, sau đó nắm chặt thanh Hắc Kim Cổ Đao trong tay, nhìn về phía đám Binh Mã Dũng: “Tiểu Hứa!

Ngươi bảo vệ Phỉ Phỉ!

Còn lại cứ giao cho tôi!” “Hả?” Hứa Triết ngẩn ra, hoàn toàn không ngờ đối phương đột nhiên nói ra câu này, thật khiến người ta không hiểu nổi.

Cái gì gọi là còn lại giao cho anh ta?

Đây lại là bài vở gì đây?

“Không!

Đợi đã!!” Hứa Triết bối rối hỏi: “Lời này của anh là ý gì?

Gái gì mà giao cho anh?

Nhiều Binh Mã Dũng thế này anh giết sao cho hết?” Nói đến đây, trong đầu hắn chợt lóe lên một ý nghĩ kinh người: “Đợi đã!!

Chẳng lẽ anh đã bước vào cảnh giới Tông Sư rồi sao?”Trần Thiên Nhiễm lắc đầu: “Không có Tông Sư gì cả, đơn giản là muốn chơi một vố huyền thoại thôi!!

Đồ sát!!” Nói xong, anh vung thanh Hắc Kim Cổ Đao, lao thẳng về

phía đám Binh Mã Dũng trước mặt mà tấn công.

Kỳ Lân Huyết trong người lập tức sục sôi, dưới sự gia trì của sức mạnh kinh người, nhát đao này ngay lập tức kết liễu đối phương.

Sức chiến đấu khủng khiếp khiến Hứa Triết một lần nữa nhận ra sự mạnh mẽ của anh.

Nhưng hắn không có thời gian để suy nghĩ nhiều, giây tiếp theo đã có một con Binh Mã Dũng lao tới tấn công, hắn lập tức phải ứng phó.Nhưng những lời này của Trần Thiên Nhiễm lại khiến các anh em trong phòng livestream không hiểu nổi:【Chuyện gì thế này?

Tại sao lại bắt đầu chơi trò chủ nghĩa anh hùng cá nhân rồi?】【Suýt!

Có chút không hiểu!

Hoàn toàn không hiểu??

Một người sao có thể giết hết được!

Căn bản là không thể nào!】【Có phải hơi tự đại rồi không?

Trần cẩu ơi!

Trần cẩu!!

Ông làm thế này sẽ hại chết cả đám đấy!!】Các huynh đệ gào thét điên cuồng, nhưng chuyên gia đổ đấu lúc này lại đột ngột lên tiếng:【Không đúng!!

Không đúng!!

Chương 166

Trần Thiên Nhiễm lần này không phải không có đối sách, không phải giết loạn xạ đâu, cậu ta có mưu đồ đấy!!

Có mưu đồ!!

Cậu ta chắc chắn đã phát hiện ra điều gì đó, thậm chí phát hiện này đủ để họ thoát khỏi cuộc khủng hoảng này thành công!!】Bên ngoài hang động, Tiền Đức Lập nghi hoặc nhìn những hành vi của Trần Thiên Nhiễm trên màn hình.

Tuy thực lực của ông không yếu nhưng lúc này cũng không hiểu nổi đối phương định làm gì: "Ti trưởng?

Ông xem cậu ta định làm gì thế?

Tôi chẳng hiểu cái mô tê gì cả?" Chỉ thấy Đổng Thân cũng nhíu mày, lộ vẻ suy tư khổ sở, sau đó đột ngột kinh hô: "Đợi đã!

Không đúng!!

Tôi hình như hiểu ra chút gì rồi!!" Hứa Y Y bên cạnh vội vàng hỏi: "Ti trưởng!

Ý gì thế?

Ông hiểu ra cái gì rồi?

Đồ sát huyền thoại cũng là một loại chiến thuật sao?" Đổng Thân gật đầu lia lịa: "Thời cổ đại chiến tranh, nếu muốn lấy yếu thắng mạnh thì phương thức nhanh nhất và trực tiếp nhất là gì?"Câu hỏi này đưa ra, đối với Hứa Y Y vốn không rành mảng này thì đúng là nan đề lên trời.

Cô lập tức quay đầu nhìn Tiền Đức Lập bên cạnh, dùng ánh mắt

ra hiệu đối phương mau nói.

Tiền Đức Lập gật đầu, lập tức đáp: "Đó tự nhiên là vạn quân địch trung thủ thượng tướng thủ cấp (lấy đầu tướng địch giữa vạn quân)!!" Nói xong, đồng tử ông cũng co rụt lại: "Đợi đã!!

Ý ti trưởng là trong đám Binh Mã Dũng này có một con tồn tại như là thống lĩnh?

Và nó chính là kẻ ra lệnh cho tất cả Binh Mã Dũng?" "Nếu tôi không đoán lầm thì là như vậy.

Những Binh Mã Dũng này tuy đều là Tống Tử, nhưng theo tình hình hiện tại, trên người chúng đều có một loại cảm giác khó tả, giống như tất cả đều được bố trí một loại phong thủy cục, và vì thế chúng chắc chắn sẽ nghe lệnh một người duy nhất!

Cho nên trước đó đám Binh Mã Dũng này tuy thi sát đã bộc phát nhưng vẫn không có dấu hiệu tấn công.

Thêm vào đó là con Binh Mã Dũng tấn công sớm nhất, càng có thể thấy chúng đều có tổ chức!

Có kỷ luật.

Tuy kỷ luật này thuần túy là một loại trói buộc, nhưng hiện tại trói buộc đã hoàn toàn được giải trừ!"Lời vừa dứt, mọi người tại hiện trường đều đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh.

Tình huống quỷ dị này chưa ai từng nghe nói tới, càng chưa nghe nói còn có thể tiến hành như vậy.

Nhưng lúc này Tiền Đức Lập lại nghi hoặc: "Nhưng... theo tình hình hiện tại, Trần Thiên Nhiễm thực sự có thể tìm thấy vị thống lĩnh kia sao?

Tôi thấy lũ này gần như con nào cũng giống con nào!" Đổng Thân

lắc đầu: “E là đây chính là điểm khó của lần này.

Muốn qua màn thì bắt buộc phải tìm được kẻ phát hiệu lệnh trong số hàng ngàn Binh Mã Dũng này, độ khó này khác nào mò kim đáy bể!

Chỉ là tôi cảm thấy... trong lòng cậu ta có lẽ đã có đáp án rồi!” Nghe vậy, mọi người tại hiện trường đều rùng mình.

Ai cũng biết rõ Trần Thiên Nhiễm từ trước tới nay không bao giờ đánh trận mà không nắm chắc, thậm chí chỉ đánh những trận nắm chắc phần thắng!

Mỗi lần làm việc đều chuẩn bị cực kỳ kỹ lưỡng, có thể nói là “cẩu” đến cực hạn!Nhất thời, ánh mắt mọi người lại quay về màn hình livestream.

Tình hình hiện trường có vẻ khá cấp bách, chiến đấu vô cùng kịch liệt.

Hứa Triết nhờ có Lưu Phỉ Phỉ giúp khôi phục thể lực và khí lực nên có thể tung kỹ năng liên tục, không cần lo lắng chuyện kiệt sức.

Nhưng khi hắn chú ý thấy Trần Thiên Nhiễm ở phía bên kia như đang bật chế độ “vô song”, khóe miệng hắn không khỏi giật giật.

Cùng là người, sao khoảng cách lại lớn thế nhỉ??

Thật là phi lý!Theo sự đồ sát điên cuồng của Trần Thiên Nhiễm, bình luận trong phòng livestream cũng bùng nổ:【Vãi nồi!!

Tình hình gì đây?

Tại sao Trần cẩu lại chơi game như mấy lão đại vậy?】【Má ơi!

Tra Tra Huy nhập hồn à?

Được được được!

Cảnh tượng đã mắt này làm tôi cũng muốn vào game làm vài ván

ngay!】【Các ông ơi, game của các ông chắc gì đã sướng bằng Trần cẩu lúc này!!

Ông ấy như là tài khoản cấp tối đa vào thôn tân thủ bán hành vậy!!】【Suýt!

Lầu trên ví von chuẩn không cần chỉnh!

Nói hay lắm!】【Phải thừa nhận là Trần cẩu cũng có bản lĩnh đấy!

Chỉ là với cái kiểu chém giết không ngừng này, liệu có giết hết nổi không?

Chắc là không khả thi lắm đâu?】Huynh đệ trong phòng livestream có vẻ không hiểu lắm, thậm chí không rõ tình hình hiện tại là thế nào.

Ngay sau đó chuyên gia đổ đấu xuất hiện, giải đáp thắc mắc cho họ:【Tôi xem ra cũng gần hiểu rồi, Trần cẩu chắc chắn đã phát hiện ra trong đám Binh Mã Dũng này có con đầu đàn!

Là loại tương tự như Mẫu Thi Biến, hay là cấp bậc thống lĩnh trên chiến trường!

Chắc chắn là phát hiện ra điểm này nên cậu ta mới điên cuồng đồ sát đám Binh Mã Dũng trước mặt như vậy.】Các anh em nghe xong cũng bị chấn động sâu sắc:【Cái gì cái gì?

Trong đám Binh Mã Dũng này cũng có kẻ thống lĩnh sao?

Thật hay giả vậy?】【Không phải chứ?

Sao càng nghe càng thấy huyền huyễn thế này?】【Suýt!

Chuyện gì thế này?

Tôi sao cứ thấy mông lung thế nào ấy?

Mấy con Binh Mã Dũng này con nào con nấy giống hệt nhau, làm

sao mà phân ra một hai ba bốn được?】【Hay lắm!!

Cái này làm tôi càng ngày càng lú rồi!】Bình luận tăng vọt chóng mặt.Mọi người bên ngoài hang động lúc này cũng tụ tập lại, dán mắt vào màn hình livestream xem Trần Thiên Nhiễm đang điên cuồng thu gặt đầu người như bật hack.

Đổng Thân tuy sớm nhận ra mục đích của đối phương, nhưng khi thấy cảnh này cũng không nhịn được tán thán: "Thật là quá phi lý!

Hơn nữa thể lực của cậu ta giống như vĩnh viễn không bao giờ cạn kiệt vậy, thật thần kỳ!" "Chẳng lẽ không phải vì có Lưu Phỉ Phỉ ở đó sao?" Hứa Y Y thắc mắc.

Đổng Thân lắc đầu: "Không!!

Cô nhìn không kỹ rồi.

Trước đó Trần Thiên Nhiễm từng thi triển một môn chỉ pháp, loại chỉ pháp có sát thương cực mạnh này thông thường tiêu hao khí lực và tinh thần lực rất lớn.

Nhưng hiện tại Trần Thiên Nhiễm không hề lộ vẻ tiêu hao gì, thậm chí còn coi nó như đòn đánh thường (A) vậy.

Tình huống này thực sự khiến người ta cảm thấy không thể tin nổi, không hiểu nổi cậu ta làm thế nào nữa." "Coi chỉ pháp như đòn đánh thường sao?" Hứa Y Y đồng tử co rút, ánh mắt cô thực tế đều dồn vào Hứa Triết nên không quá chú ý tới Trần Thiên Nhiễm.

Giờ nhìn lại, quả thực là như vậy, điều này khiến cô càng thêm bội phục Trần Thiên Nhiễm, đồng thời sự tò mò về đối phương càng thêm mãnh liệt.Trận chiến trên màn hình vẫn tiếp diễn.

Một mình Trần Thiên Nhiễm đã mở ra một con đường máu.

Còn Hứa Triết ở phía bên kia nhờ có Lưu Phỉ Phỉ không ngừng

tiếp sức nên chiêu cuối tung ra vô tội vạ, nhất thời cũng dọn sạch một vùng trống quanh hiện trường, bảo vệ Lưu Phỉ Phỉ một cách hoàn hảo.

Nhưng Hứa Triết nhìn đám Binh Mã Dũng đen kịt đằng xa mà lòng thầm hoảng hốt.

Đồng thời khi quay đầu lại, hắn thấy sắc mặt Lưu Phỉ Phỉ hơi tái nhợt.

Loại năng lực giúp người khác khôi phục khí lực như cô chắc chắn không thể khôi phục vô hạn, cũng phải có thời gian hồi chiêu và tiêu hao nhất định.

Trước đây không biểu hiện ra thực tế là vì số lần khôi phục ít, nhưng hiện tại lại quá mức dồn dập.

Điều này dẫn đến đối phương có thể nảy sinh sự không thích nghi cực kỳ mạnh mẽ.

Nghĩ đến đây, sự bất an trong lòng Hứa Triết càng thêm mãnh liệt.

Phía Trần Thiên Nhiễm mãi vẫn chưa có kết quả.

Nếu cứ tiếp tục chém giết thế này, sớm muộn gì họ cũng thua!

Sẽ chết!

Chương 167

“Hát!!!” Nhưng Hứa Triết cũng không dám nghĩ nhiều, nắm chặt trường côn đánh tan xác một con Binh Mã Dũng đang lao tới!!

Oanh!!Trong Cục Điều tra Dân biến, mọi người nhìn cảnh tượng đó mà lòng căng thẳng tột độ: “Vu lão, ông nói xem hiện tại là tình hình gì?

Họ sao chỉ cứ lo chém giết thế kia?

Trong đám Binh Mã Dũng này thực sự tồn tại cái gọi là thống lĩnh sao?” Nghe vậy, Vu Đức nặng nề gật đầu: “Thực tế khả năng này không hề nhỏ.

Ông phải biết cục diện phong thủy không nhất thiết chỉ bố trí trên mặt đất, mà còn có thể trực tiếp dựa theo một người để bố trí ngay trên người đó.

Mà tất cả Binh Mã Dũng ở đây e rằng đều chịu đãi ngộ tương tự, cho nên trước đó mới xuất hiện cảnh tượng không loạn động, không tấn công bừa bãi.

Đó đều là vì có trận pháp tồn tại để trói buộc chúng!” “Hóa ra là vậy!” Đoạn Mộng Lâm gật đầu lia lịa, vẻ mặt chợt hiểu.

Còn Vu Đức thì không kìm được tán thưởng: “Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Trần Thiên Nhiễm thực sự rất lợi hại!!

Là người trong cuộc mà không bị những giả tượng kia làm mờ mắt, ngược lại chúng ta những kẻ xem dưới góc nhìn thượng đế lại bị cuốn vào vòng xoáy đó!

Thật không thể tin nổi!!”Đang lúc ông cảm thán thì một giọng nói dần vang lên: “Ha ha ha, đúng vậy!” Giọng nói trầm thấp lạnh lẽo của

Phan Tông Bạch vang lên trong căn phòng trống trải, đồng thời dáng người hắn từng bước bước vào phòng.

Mọi người tại hiện trường nhất thời nghi hoặc quay đầu nhìn hắn, đặc biệt khi thấy mái tóc rối bù, sắc mặt trắng bệch, đồng tử thu nhỏ của hắn, họ càng cảm thấy kinh ngạc.

Vu Đức thắc mắc hỏi: "Tiểu Bạch?

Cậu sao vậy?

Có chuyện gì xảy ra thế?" Phan Tông Bạch lắc đầu: "Không có gì, không có gì." Thấy hắn không nói, Vu Đức cũng không quá bận tâm, tiếp tục quay đầu nhìn livestream.Nhưng Đoạn Mộng Lâm ở bên cạnh lại kinh ngạc phát hiện ánh mắt đối phương rất kỳ lạ, giống như muốn nuốt tươi mình vậy.

Nhưng rõ ràng mình đâu có đắc tội gì hắn cơ chứ!

Lúc này Phan Tông Bạch khẽ cúi đầu rồi từng bước tiến về phía Đoạn Mộng Lâm.

Cô cảm thấy tinh thần căng thẳng, bắt đầu lùi lại, lùi lại, lùi lại!!

Cho đến khi kinh hô: "Phan Tông Bạch!

Cậu muốn làm gì!!!" Một câu nói lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người tại hiện trường.

"Ha ha ha!

Tôi muốn làm gì!!

Cô giải thích xem cô đã làm gì tôi đi?" Sắc mặt Phan Tông Bạch cực kỳ khó coi, đôi mắt trống rỗng ban nãy giờ đầy lửa giận!

"Giải thích đi!

Giải thích cho ta!!" Phan Tông Bạch đột ngột gào thét lên, khiến

Vu Đức có chút không ngồi yên được: “Tiểu Bạch!!

Có chuyện gì xảy ra thế?

Đừng có hét to gọi nhỏ như vậy!” Giải Phong, người vốn đang ngồi cúi đầu ủ rũ, lúc này cũng chậm rãi ngẩng đầu lên, cảnh giác quan sát Phan Tông Bạch.

Trực giác thứ sáu mạnh mẽ bảo hắn rằng đối phương đang rất bất thường, và cực kỳ đe dọa!

Nhưng trong ký ức của hắn, đối phương vốn dĩ không phải kỳ nhân, sao lại có thể đe dọa được?

Bị quát mắng như vậy, Đoạn Mộng Lâm cũng cảm thấy uất ức, hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Nghĩ kỹ lại, cô chỉ ôm lấy đối phương, sao lại rước lấy oán khí như thế?

Điều này không đúng nha?

Hoàn toàn không đúng chút nào!!

Đoạn Mộng Lâm có nghĩ nát óc cũng không hiểu nổi là tình huống gì.

Ngay lúc đó, Phan Tông Bạch mới chậm rãi thốt lên: “Ả ta!

Đoạn Mộng Lâm!

Là người của Thập Tam Tặc!!

Ả đã hạ chú cho tôi!!

Dùng huyễn thuật lên người tôi, khiến tôi lầm tưởng là điện thoại reo nên mới ra ngoài nghe máy rồi về nhà!!

Nhưng khi tôi về đến nhà, huyễn thuật không hề biến mất, thậm chí còn diễn biến tồi tệ hơn!!

Chính điều đó đã khiến cha mẹ tôi chết!!

Chết rồi!!!

Khi tôi tỉnh lại, cha mẹ tôi đã chết rồi!!" Hắn giận dữ gào thét, toàn thân khí thế vào lúc này trực tiếp leo thang đến đỉnh điểm, uy áp đáng sợ khiến mọi người tại hiện trường cảm nhận được áp lực cực lớn!!

"Cái gì!!!" Vu Đức trong lòng kinh hãi.

Ông tự nhiên biết Phan Tông Bạch xuất thân không tầm thường, nhưng việc đối phương không phải kỳ nhân ông cũng nắm rất rõ.

Thế nhưng hiện tại xem ra, mọi chuyện không hề đơn giản như vậy, đối phương thậm chí trực tiếp bộc phát ra thực lực xấp xỉ Tiên Thiên kỳ nhân hậu kỳ!!

Áp lực này đủ để khiến tất cả mọi người tại hiện trường cảm thấy sợ hãi và kinh hoàng!!

"Tôi không có!!

Tôi thực sự không có mà!!" Đoạn Mộng Lâm vốn dĩ không làm gì, nhưng hiện tại lại bị vu oan như vậy, trong lòng đương nhiên rất không vui, thậm chí cảm thấy vô cùng uất ức.

Nhưng bất kể cô giải thích thế nào, Phan Tông Bạch trước mắt đã hoàn toàn đỏ mắt, hoàn toàn không có ý định nghe lời giải thích, thậm chí tay phải từ lúc nào đã nắm chặt một con dao!!

Ánh mắt hắn lạnh lẽo: "Cô đã hại chết cha mẹ ta!!

Vậy thì cô cũng xuống dưới đó mà gặp họ đi!!" "A!!!" "Định!!!" Đột nhiên, Vu Đức ra tay!!

Trận pháp trên mặt đất tức khắc hiện lên, sau đó nhát dao lẽ ra phải hạ xuống lại bị cưỡng ép chặn lại!!

“Cục trưởng!!

Ông cũng muốn cản tôi sao!!” “Phụt!!” Cơ thể Vu Đức vốn đã là nỗ lực cuối cùng, không thể chống đỡ nổi một trận chiến cường độ cao hơn, huống chi hiện tại còn phải giải phóng trận pháp để khống chế một tồn tại cấp Tiên Thiên kỳ nhân hậu kỳ, đây càng là một sự tàn phá to lớn đối với thân tâm ông.

Đúng lúc đó, một bóng người to lớn trực tiếp lao về phía Phan Tông Bạch!

Ầm!!

Một cú đánh bằng man lực của Giải Phong trực tiếp khiến Phan Tông Bạch bay ngược ra sau, va sầm vào tường.

“Hừ!!

Ngươi quên ta rồi sao?

Dù thế nào đi nữa, thực lực của ta cũng đã đạt đến mức có thể sánh ngang với các Đại Sư cảnh kỳ nhân các ngươi!!” Phan Tông Bạch bị va vào tường bỗng nhiên bắt đầu cười lớn: “Ha ha ha!

Ha ha ha!

Thú vị!

Thật sự rất thú vị!!

Không ngờ được nha!!

Các ngươi thế mà đều muốn bao che cho một kẻ thuộc Thập Tam Tặc!!

Đều bao che cho ả!!

Ha ha ha, đã như vậy thì các ngươi đều đi chết đi!” Khí thế của Phan Tông Bạch vào khoảnh khắc này trực tiếp thăng hoa, vượt qua

ngưỡng Tiên Thiên kỳ nhân, trong nháy mắt đạt tới Đại Sư cảnh, sau đó lại liên tục thăng tiến, đạt đến Đại Sư cảnh hậu kỳ!

Uy áp mạnh mẽ hơn trực tiếp khiến Giải Phong cảm nhận được sự kinh hoàng vô tận.

"Kỳ nhân.

Đây chính là kỳ nhân sao!!!" Phan Tông Bạch lãnh đạm nhìn kẻ đã tiêm dược phẩm gen kia, cười lạnh nói: "Ngươi tưởng mình tiêm dược phẩm là có thể sánh ngang với kỳ nhân sao?

Loại người đơn thuần dựa vào thuốc để thăng tiến như các ngươi thì có ích gì?

Kỳ nhân!

Là phải cảm ngộ từ linh khí thiên địa!!

Chương 168

Cảm ngộ mọi sự vạn vật trên thế gian!!

Chứ không phải chỉ đơn giản là nâng cao thực lực!!

Kẻ không phải kỳ nhân!

Đều phải chết!!

Đều phải bị đào thải hết!!

Các ngươi đều là phế phẩm!!" Phan Tông Bạch vừa nói vừa bước tới, đồng thời tung ra một bước.

Ầm!!

Chỉ trong nháy mắt, một cú đấm oanh kích lên người Giải Phong.

Giải Phong không hề né tránh mà dùng hai nắm đấm trực tiếp đón đỡ!

"Hừ!!

Cho nên ngay từ đầu!

Ngươi đã có suy nghĩ như vậy!!

Quả nhiên là giấu nghề sâu thật đấy!!

Phan Tông Bạch!!" Giải Phong nói đoạn, khóe miệng đã chảy ra một lượng lớn tươi máu, các chiến sĩ Thủ Vọng Nhân xung quanh càng là co rụt đồng tử.

Họ chưa bao giờ thấy bộ trưởng của mình bị thương đến mức này, chuyện này hoàn toàn không thể tồn tại.

Kết quả hiện giờ như thế này khiến họ có chút nghi ngờ nhân sinh, thậm chí nghi ngờ lựa chọn của chính mình liệu có đúng đắn hay

không.

Chỉ có điều giây tiếp theo, Giải Phong lại lấy từ trong túi ra một ống dược phẩm.

"Hôm nay!

Bất kể thế nào!

Ta cũng phải giết chết kẻ phản nghịch như ngươi!!" Phập!!

Kim tiêm đâm vào cơ thể, một luồng sức mạnh to lớn hơn tức khắc bùng nổ trong người Giải Phong!!

Phan Tông Bạch lập tức lùi lại vài bước!!

Các chiến sĩ Thủ Vọng Nhân thì điên cuồng gào thét: "Bộ trưởng!!

Bộ trưởng!!

Không được!!

Không được!!

Ngài làm vậy sẽ chết đấy!!

Sẽ chết mất!!" Trong tiếng kinh hô của họ, Giải Phong dõng dạc nói: "Nhân sinh tại thế nếu không vừa ý, dù có chết, cũng phải chết một cách có ý nghĩa!!" Khí thế của hắn vào khoảnh khắc này trực tiếp leo lên đỉnh điểm, sức mạnh đáng sợ khiến Phan Tông Bạch cũng cảm nhận được áp lực nặng nề.

Lúc này Vu Đức cũng lên tiếng: "Giải bộ trưởng!

Tôi đến giúp ông một tay, tuy không rõ Phan Tông Bạch rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng vì hắn đã hoàn toàn nhập ma thì không có gì đáng để đồng tình cả!" Nói xong, ông bắt đầu trực tiếp bố trí một đạo trận pháp trên mặt đất.

Đây là loại trận pháp có thể tăng cường chiến lực của phe mình và

làm suy yếu đối phương.

Khi trận pháp xuất hiện, Giải Phong cảm nhận được thực lực vốn đã bùng nổ của mình lại bắt đầu có một đợt bột phát mới!!

"Thoải mái!

Thoải mái!!

Kỳ nhân đúng là thần kỳ thật!!

Xem ra sau này, nếu đôi bên có thể hợp tác với nhau!!

Có lẽ đó mới thực sự là đạo trường tồn!!" Vu Đức không nói gì mà chỉ nhìn chằm chằm Phan Tông Bạch trước mắt.

Đối phương không hề sợ hãi, ngược lại còn tỏ ra rất hứng thú nhìn cảnh tượng này: "Ha ha ha ha!

Thú vị!

Thú vị!

Thật sự thú vị!" Phan Tông Bạch từng bước tiến gần về phía họ, trên mặt không hề có nửa phần sợ hãi, thậm chí dần dần tiến tới sự điên cuồng.

Đồng thời uy áp trên người hắn cũng không ngừng tăng lên, thậm chí đã bắt đầu vượt qua đỉnh phong Đại Sư cảnh hậu kỳ!!

Dần dần sắp tiến tới Tông Sư cảnh!!

Điều này khiến mọi người tại hiện trường đều cảm thấy tặc lưỡi, có chút khó tin không biết thực lực của đối phương rốt cuộc đã đạt đến mức độ nào.

Đặc biệt là Vu Đức, ông đương nhiên biết cha mẹ Phan Tông Bạch là người nhà họ Phan, nhưng Phan Tông Bạch từ nhỏ đã không tu hành, hiện tại thế mà lại có thể bộc phát ra thực lực cỡ này.

Có thể thấy nguyên nhân phía sau tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài, muốn mở ra bức màn bí mật này, việc duy nhất có thể làm là hàng phục đối phương trước!!

Phụt!!

Vu Đức lại phun ra một ngụm máu già, nhưng đồng thời uy lực của trận pháp ông bố trí cũng tăng lên từng nấc, không ngừng tăng cường cho Giải Phong và cũng không ngừng suy yếu đối phương.

"Cái gì!!" Vu Đức giật mình, ông kinh hoàng phát hiện Phan Tông Bạch hiện tại thế mà có thể tách rời ra ngoài trận pháp, hoàn toàn phớt lờ trận pháp này, không chịu bất kỳ hiệu quả suy yếu nào.

"Ha ha ha, rất kinh ngạc phải không?" Phan Tông Bạch cười điên cuồng, trên mặt đầy vẻ mỉa mai, "Đây đều là chút mẹo nhỏ mà thôi!!

Những kẻ như các ngươi!

Không có một ai là tốt đẹp cả!!

Đều đáng chết!!

Đều đáng chết hết!!" Hắn điên cuồng hét lên, đồng thời động tác trong tay cũng không hề chậm lại, trong chớp mắt đã lao thẳng về phía trước.

Giải Phong cảm nhận được sự biến hóa mãnh liệt trong cơ thể, cảm giác sảng khoái đó khiến hắn vô cùng say mê, đến mức nhìn Phan Tông Bạch đang lao tới, sự tự tin trong lòng hắn bắt đầu tăng vọt.

"Hừ!!

Đến đúng lúc lắm!!" Hắn quát lên một tiếng, hai tay kết thành nắm đấm trực tiếp đánh ra.

Hắn vốn là người được dược phẩm gen gia trì, sau khi tiêm thuốc tăng cường lại có thêm trận pháp trợ giúp, sức mạnh của cú đấm này

tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Ầm!!!

Phan Tông Bạch đương nhiên không chọn né tránh mà chọn đối đầu trực diện!

Nắm đấm của đôi bên giao nhau, tạo ra lực xung kích cực mạnh, luồng khí cuộn trào khắp toàn trường, dần dần khiến nơi này trở thành một vùng hỗn loạn.

"Cải tạo gen!!

Vốn dĩ không nên tồn tại!!" Phan Tông Bạch lại gầm lên một tiếng, đồng thời tăng thêm sức mạnh: "Chết đi!!" Trên mặt Giải Phong đầy vẻ khó tin.

Từ khi Thủ Vọng Nhân thành lập đến nay, hắn luôn cảm thấy khoảng cách giữa mình và kỳ nhân sẽ không quá lớn.

Nhưng khi thực sự chứng kiến và giao đấu, hắn mới nhận ra rằng họ mới là chúa tể thực sự của thế giới này.

Bấy nhiêu năm qua, kỳ nhân vẫn luôn không bộc phát trận chiến quy mô lớn nào, đây đã là một chuyện vô cùng hiếm có, nếu họ muốn, thậm chí có thể lật đổ tất cả!

Ầm!!

Trong nháy mắt!

Một cú đấm khiến mọi thứ vỡ vụn!

Giải Phong tử trận!

Toàn trường im phăng phắc.

Vu Đức lại phun một ngụm máu già xuống đất.

Bên tường, Đoạn Mộng Lâm sớm đã bị dọa cho mất hết hồn vía,

ngồi ngây dại trên đất, cơ thể hơi co giật, thậm chí đã mất kiểm soát bài tiết.

Chương 169

Những mùi vị phức tạp hòa lẫn trong mùi máu tanh nồng nặc này, tạo ra một mùi hôi thối khó tả.

Vu Đức ngây người nhìn Phan Tông Bạch: "Tiểu Bạch!!

Quay đầu là bờ!!

Quay đầu là bờ!!" Phan Tông Bạch nhìn ông, chỉ lắc đầu: "Cục trưởng, ả ta hại chết cha mẹ tôi, không đáng giết sao?" "Mọi việc đều có nhân quả, Đoạn Mộng Lâm chỉ là một người bình thường!

Cậu hà tất phải làm khó cô ấy!

Hung thủ thực sự e là kẻ khác!" Phan Tông Bạch lắc đầu: "Cục trưởng ông già lẩm cẩm rồi, tôi rất tin tưởng trực giác của mình, dù cho có sai đi chăng nữa!" Nói xong, hắn cất bước đi đến trước mặt Đoạn Mộng Lâm, nhìn cô gái vốn dĩ khiến lòng mình có vài phần rung động kia, trong mắt hắn lộ ra một tia chán ghét.

Tất cả mọi thứ đều là kế mưu, đều là do cô ta ngụy trang ra!!

Bép!

Máu tươi bắn tung tóe!

Nơi vốn dùng để quan sát trực tiếp giờ đây đã trở thành một lò sát sinh.

Chỉ có điều sau khi Phan Tông Bạch tung ra cú đá này, hắn cảm thấy đại não một trận choáng váng, sau đó ngã gục xuống đất.

"Tiểu Bạch?" Vu Đức gọi một tiếng.

Đúng lúc đó, ngoài cửa vang lên một chuỗi tiếng bước chân, đồng thời một bóng người chậm rãi bước vào tầm mắt.

“Ha ha ha, thú vị!

Thật là thú vị!

Thực sự là quá thú vị!” Chàng thanh niên cầm một chai Coca, ngửi mùi vị khó ngửi trong không khí, lại sảng khoái vươn vai một cái: “Ngô!!

Xem ra có người bị dọa đến tè ra quần rồi kìa!

Ha ha ha!” Vu Đức nhìn chàng thanh niên trước mắt, đồng tử khẽ co lại: “Cậu!!

Cậu là ai!!

Không đúng!!

Sao cậu vẫn còn sống!!

Không thể nào!!

Chuyện này căn bản không thể nào!!” “Ha ha ha ha!” Chàng thanh niên cười lớn, “Ngươi không ngờ lão Vu ngươi vẫn còn nhận ra ta sao!!

Ha ha ha!

Xem ra bao nhiêu năm qua, ngươi vẫn chưa quên chuyện năm đó nhỉ!

Ha ha ha ha!” “Cậu!

Cậu!!” Vu Đức vì xúc động mạnh, một ngụm máu lại trào lên, phụt!!

Khí tức của ông đã rất yếu ớt, nhìn chàng thanh niên trước mắt, những dòng suy nghĩ trong não bộ cũng nhanh chóng chuyển động.

Chính là năm đó khi ông cùng vài vị cao thủ Long Văn Ti thực hiện nhiệm vụ, lúc đó gặp phải chính là chàng thanh niên trước mắt.

Đối phương thực lực cường hãn, nhưng họ cũng không kém, sau một hồi giao đấu đã ép đối phương vào một ngôi cổ mộ.

Nhưng lúc đó ông nhớ rất rõ, họ đã thành công đánh sát đối phương, sau đó ông cũng dựa vào việc phế đi nửa mạng mới hiểm hóc thoát khỏi trận tuyệt sát đó.

Thế nhưng hiện tại chàng thanh niên này lại đứng trước mặt mình một cách lành lặn như không hề hấn gì.

Một nỗi sợ hãi bắt đầu vây quanh tâm trí ông, đây không phải nỗi sợ cái chết, mà là ông cảm thấy tất cả mọi thứ dường như đều do đối phương thao túng.

Quá đáng sợ!!

Quá đáng sợ!!

Chàng thanh niên đối diện sau khi nhìn thấy bộ dạng này của ông cũng không vội giết người, mà nhàn nhã ngồi xuống ghế văn phòng bên cạnh: “Ha ha ha!

Lão Vu à!

Ngươi vẫn còn thời gian đấy, ngươi có thể gọi điện cho Tổng ti trưởng, bảo hắn rằng Bạch Bồ đang đợi hắn.” “Bạch Bồ!!” Vu Đức lại một lần nữa chấn động cơ thể.

Cái tên đứng đầu danh sách truy nã của Long Văn Ti.

Nghe nói một trận chiến giữa Long Văn Ti và người bình thường năm xưa chính là do hắn châm ngòi.

Nhưng đó là chuyện của mấy trăm năm trước rồi, sao đối phương vẫn còn trẻ như vậy??

Chuyện này sao có thể!

Điều này căn bản không thể nào!!

Chẳng lẽ đối phương cũng là một người trường sinh?

Vu Đức cảm thấy lại có một ngụm máu già sắp phun ra, lập tức lấy điện thoại quay số điện thoại mà nếu không đến lúc bất đắc dĩ thì không thể gọi.

Chỉ là vào khoảnh khắc ông vừa bấm số, phụt!!

Một bàn tay không biết từ lúc nào đã đâm xuyên qua lưng và móc tim ông ra.

Ở đầu dây bên kia truyền đến giọng của Tổng ti trưởng: "Lão Vu?

Có chuyện gì xảy ra thế?" "Ha ha ha," Bạch Bồ cười nói, "Lão Vu chết rồi!" Bạch Bồ nói xong câu đó liền cúp máy, sau đó dùng quần áo của Vu Đức lau sạch tay, rồi cầm chai Coca tiếp tục ngồi trên ghế văn phòng xem trực tiếp.

Lúc này hắn cũng chú ý tới ở một góc hiện trường còn có một người hoàn toàn không liên quan, Vương Triết!

Vương Triết sớm đã bị dọa cho ngơ ngác, chuyện gì thế này!!

Sao lại thế này?

Sao tự nhiên lại giết người rồi??

Giết người rồi kìa!!

Đáng sợ quá!!

Đáng sợ quá!!

Mẹ ơi!

Con muốn về nhà!!

Con muốn về nhà!

Con không bao giờ làm đạo diễn chương trình gì nữa đâu!!

Không bao giờ nữa!

Hắn điên cuồng gào thét trong lòng, còn ánh mắt của Bạch Bồ lập tức rơi lên người hắn: "Ha ha ha, qua đây!" Vương Triết hầu như không có bất kỳ sự do dự nào, lập tức đứng bật dậy đi đến trước mặt đối phương, khuôn mặt đầy vẻ sợ hãi.

"Ha ha ha," Bạch Bồ đánh giá đối phương, "Ừm!

Rất tốt!

Sự sợ hãi này của ngươi mới là chính xác nhất, tất cả mọi người trên thế giới này sau khi nhìn thấy Quả nhân đều nên lộ ra vẻ sợ hãi như thế này!

Chứ không phải kiểu vô lực như đám kia!!" "Vâng vâng vâng!" Vương Triết sớm đã mộng mị, hoàn toàn không hiểu đối phương rốt cuộc đang nói cái gì.

Cái gì mà Quả nhân?

Diễn phim cổ trang à!!

Tôi muốn đi quá!!

Muốn đi quá!!

Sau đó Bạch Bồ nói: "Chương trình ngươi làm rất thú vị!

Nhớ sống cho tốt, sau này ta sẽ tìm ngươi!!" "Hả??" Trong lòng Vương Triết chấn động, một nỗi sợ hãi dị thường lại bắt đầu dâng lên, nhìn vài người bị giết trên đất, hắn lập tức có cảm giác buồn nôn.

"Oẹ!" Hắn không nhịn được mà nôn trực tiếp lên người Bạch Bồ.

Chương 170

Bạch Bồ vẫn giữ được sự bình tĩnh cao độ, chỉ lẳng lặng nhìn đối phương: “Tự xử đi!” “Không!!

Tôi không muốn!!

Tôi không muốn!!” Vương Triết lúc lâm tử bỗng bộc phát dũng khí, bước một bước định bỏ chạy, nhưng giây tiếp theo, một cây bút máy trực tiếp xuyên thủng đầu lâu của hắn.

Xoẹt!

Chết!

Bạch Bồ lắc đầu, sau đó cởi bỏ bộ quần áo trên người ném sang một bên, nhìn vài người cải tạo gen đang đứng ở góc tường đằng kia nhưng không quá để ý, mà tập trung tinh thần xem trực tiếp.

“Ha ha ha, không ngờ Liễu Tam của chúng ta vẫn chưa chết nhỉ!” Trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm đã thành công tìm thấy thống lĩnh trong vạn quân.

Ầm!!!

Một đao đáng sợ trực tiếp bùng nổ!

Trong nháy mắt giao thủ với thống lĩnh đó, rất rõ ràng thực lực của đối phương thực sự vô cùng đáng sợ.

Ngay cả khi chính mình thi triển toàn lực đánh một đòn cũng khó có thể trực tiếp giết chết đối phương, thậm chí còn bị đối phương đỡ được, điều này chứng tỏ thực lực của hắn và những thực thể xung quanh quả thực có sự khác biệt cực lớn!!

Phía xa Hứa Triết hét lớn: “Có cần giúp đỡ không!!” “Không

cần!!" Trần Thiên Nhiễm lập tức đáp lại một câu, sau đó bắt đầu dồn dập tấn công như mưa sa bão táp.

Đối phương giống như đã chuẩn bị sẵn sàng từ trước, liên tục đỡ chiêu.

Bép bép bép!!

Đòn tấn công rất dày đặc, nhưng rất nhanh Trần Thiên Nhiễm đã nhận ra thực lực của thực thể trước mắt thực sự quá mạnh, hoàn toàn không phải sự đáng sợ bình thường!

Hắn ẩn ẩn cảm thấy đối phương...

đang ở trên cơ mình!!

Từ chỗ áp chế lúc đầu, giờ đây lại bị áp chế ngược lại!

Trong phòng trực tiếp, bình luận cũng vô cùng sôi sục: 【Cái gì cái gì!!

Đã tìm thấy thống lĩnh rồi sao??

Giỏi thật đấy!!

Tên này hung mãnh vãi chưởng!】【Không phải chứ?

Sao tôi cảm thấy Trần cẩu sắp thua rồi nhỉ!!

Thế trận này là sao đây?

Trần cẩu ông nhất định đừng có thua nha!】【Tê!!

Thực lực của thống lĩnh này mạnh quá đi mất!

Căn bản không thể so sánh với đám binh mã dũng lúc trước, đúng là một trời một vực!!】【Chênh lệch!

Đây chính là chênh lệch trời vực!

Hoàn toàn không thể so sánh được!

Căn bản là không có cửa so!!】 Còn ở ngoài đạo động, Đổng Thân và mọi người cũng rất lo lắng nhìn màn hình trực tiếp.

Trần Thiên Nhiễm lúc trước bật chế độ "vô song" đã khiến họ chấn kinh không thôi, nhưng giờ đây binh mã dũng với thực lực mạnh mẽ hơn đã khiến nỗi lo của họ vọt lên tận cổ họng.

"Ti trưởng!!

Chuyện này..." Hứa Y Y lo lắng lên tiếng.

Đổng Thân lắc đầu: "Trần Thiên Nhiễm có lẽ vẫn còn bài tẩy chưa sử dụng!

Nếu đúng như vậy, có lẽ vẫn còn một tia hy vọng!!" Tiền Đức Lập ở bên cạnh cũng gật đầu nói: "Đúng là như vậy, nếu nói Trần Thiên Nhiễm đã kiệt sức rồi thì lần này e là họ thực sự phải quỳ ở đây rồi!" Những kỳ nhân còn lại cũng lần lượt lắc đầu thở dài, vốn dĩ còn cảm thấy Trần Thiên Nhiễm bọn họ có thể tiếp tục đi tiếp, nhưng giờ xem ra, cơ bản là có chút khó khăn, thậm chí là không thể tin nổi.

Huống chi dù hiện tại có thể vượt qua cửa ải khó khăn này, nhưng vẫn còn một Liễu Tam sau khi phục sinh!!

Đây là do Vu Đức thông báo cho họ, nói rằng Liễu Tam sau khi đánh sát đội quân Thủ Vọng Nhân đã thoát khỏi sự vây hãm một lần nữa!

Dù bị chặt đứt tứ chi nhưng vẫn sở hữu chiến lực mạnh mẽ!!

Sự tồn tại đáng sợ này chắc chắn là một mối họa lớn.

Giữa lúc mọi người đang kinh thán, đột nhiên Đổng Thân cảm thấy có người đang tiếp cận: "Ai!!" Giây tiếp theo, từ trong rừng cũng lần lượt bước ra một đám người lớn.

Họ mặc đồ không thống nhất, thậm chí trông có vẻ khá lộn xộn,

phần lớn là thanh niên, còn những lão giả thì mỉm cười nhìn Đổng Thân: "Ha ha ha!

Đổng ti trưởng, thật là lâu rồi không gặp nha!!" "Bát Môn!" Đổng Thân nhìn mấy vị lão giả vừa tới là lập tức hiểu ra thân phận của họ.

Bát Môn chia làm nội ngoại Bát Môn, tổng cộng mười sáu môn phái, những gì họ giỏi đều có thế mạnh riêng, nhưng đối với những thứ như mật kho thì tự nhiên là thèm khát như kiến thấy mật.

Bởi vì bên trong đó liên quan đến bí mật cực lớn!

Liên quan đến bí mật thực sự của kỳ nhân!

Nhưng bí mật này rốt cuộc là gì, mật kho chưa mở thì không ai biết, chỉ là trong dòng sông lịch sử này, lời đồn đại dần dần bị biến tấu, nói rằng bên trong mật kho này có thể đạt được thứ khiến thực lực con người bùng nổ!!

Có lẽ cũng chính vì thế, khi người trường sinh xuất hiện, yêu ma phục tô và mật kho lộ diện, những vị trưởng lão Bát Môn vốn dĩ rất ít khi ra ngoài này cũng lần lượt kéo đến.

Đổng Thân lạnh lùng quét mắt nhìn mọi người tại hiện trường: "Vậy hôm nay các vị muốn làm gì?" Một lão giả đi đầu cười nói: "Ha ha ha, Đổng ti trưởng, chuyện này còn cần phải nói nhiều sao?

Đương nhiên là tìm chìa khóa rồi!!" "Tìm chìa khóa?" Đổng Thân cau mày, lập tức hiểu ra ý trong lời nói của đối phương, đó là hoàn toàn coi Trần Thiên Nhiễm như một món đồ vật!

Sau đó ông cũng cười nói: "Thực lực của Trần Thiên Nhiễm, chẳng lẽ các người không xem trực tiếp sao?" Lão giả đi đầu lại cười: "Hắn có mạnh đến đâu thì cũng không thể không có giới hạn được chứ!

Huống chi chúng ta để đám trẻ này chia làm tổ ba người!!

Tìm một cái chìa khóa vẫn là chuyện dễ như trở bàn tay!" Đổng Thân cau mày, không ngờ những người này lại trực tiếp như vậy, thế mà vừa lên đã nói là đến tìm chìa khóa.

Theo lời lão giả, từng vị kiều sở thế hệ trẻ của Bát Môn cũng lần lượt bước ra khỏi đám đông.

Trên mặt họ đều rạng rỡ nụ cười phấn khích, không hề cảm thấy những gì mình sắp đối mặt là nguy hiểm, ngược lại còn cảm thấy những gì mình đối mặt chỉ là những chuyện tầm thường mà thôi, thậm chí còn có cảm giác vui chơi.

Đổng Thân thấy tình hình này cũng không tiện nói gì thêm, dù sao sự xuất hiện của Bát Môn vốn đã nằm trong dự liệu.

Còn việc họ gặp phải nguy hiểm gì bên trong thì đó là chuyện ông không quản được, mà dù có muốn quản cũng không có tư cách đó.

Tuy chính mình cũng xuất thân từ Bát Môn, nhưng ở một mức độ nào đó, sau khi gia nhập Long Văn Ti thì coi như đã tách rời khỏi Bát Môn, cho nên ông không có lý do gì để nhắc nhở họ về những nguy hiểm bên trong.

Huống chi, có nguy hiểm hay không, chỉ cần xem trực tiếp là phải rõ rồi.

Đã chọn đến đây thì phải tự chịu trách nhiệm về mạng sống của chính mình.

Đổng Thân lùi lại một bước sang bên cạnh, tuy không nói gì nhưng ý tứ đã thể hiện rất rõ ràng.

Tiền Đức Lập ở bên cạnh thì cau mày nhìn Đổng Thân, Đổng Thân lắc đầu ý bảo không có gì to tát.

Còn Hứa Y Y thì có chút bất mãn nói: "Ti trưởng, nếu để họ vào, Trần Thiên Nhiễm và anh trai tôi chẳng phải sẽ..." Đổng Thân lại lắc

đầu nói: “Không sao, tiếp tục đi sâu vào Thủy Hoàng Lăng chỉ mang lại tình huống nguy hiểm hơn, nhưng hiện tại nếu có thể để họ đưa Trần Thiên Nhiễm và Hứa Triết quay lại sớm thì có lẽ cũng là một chuyện tốt.” Trong lúc họ đang trò chuyện, một thanh niên tóc xanh chậm rãi bước tới: “Ha ha ha!

Y Y à!

Cô cứ yên tâm đi!

Ông anh phế vật kia của cô cứ để tôi đánh sát!

Đến lúc đó tôi sẽ xách đầu hắn đến cầu hôn cô!” “Cút!!” Hứa Y Y trừng mắt dữ tợn nhìn đối phương, “Lỗ Soan, bớt quản chuyện của tôi đi!” “Ha ha ha!” Lỗ Soan thản nhiên cười nhìn đối phương, “Y Y à!

Một thời gian không gặp, không ngờ tính khí cô vẫn nóng nảy như vậy!

Cô xem nhà họ Hứa các người chỉ còn lại hai anh em cô, sợ là sắp bị xóa tên khỏi danh hiệu Chư Tử Bách Gia rồi!” “Cút!!” Hứa Y Y lại mắng một tiếng, sau đó quay ngoắt đầu đi, căn bản không muốn đôi co nhiều với đối phương.

Lỗ Soan thấy vậy cũng bĩu môi, không tiếp tục tự chuốc lấy nhục nhã, ngược lại hạ quyết tâm trong lòng, chìa khóa phải lấy, mà cái đầu trên cổ Hứa Triết cũng phải lấy.

Tiếp theo, hắn lại cúi người chào Đổng Thân: “Đổng ti trưởng, tiền bối nhà tôi bảo tôi thay họ gửi lời hỏi thăm ngài!” “Bên trong rất nguy hiểm, cẩn thận một chút.” Đổng Thân nghe lời đối phương, có chút thiện cảm nên lên tiếng nhắc nhở một câu.

Đối phương cũng chỉ khẽ gật đầu, không quá để tâm.

Sau đó từng vị tài năng trẻ tuổi lần lượt tiến vào bên trong.

Khi số người tại hiện trường ngày càng ít đi, còn lại đều là những tồn tại cấp bậc trưởng lão trong Bát Môn.

Chương 171

Lão giả dẫn đầu tên là Phùng Nguyên Vinh, chính là trưởng lão Cơ Quan Môn, một chiêu Điện Quang Thuật có thể nói là bễ nghễ thiên hạ.

"Ha ha ha, Đổng ti trưởng không cần quá bận tâm," Phùng Nguyên Vinh cười đi về phía Đổng Thân, "Đám hậu bối trẻ tuổi bây giờ trong lòng đều kìm nén một hơi khí, thấy tên thảo căn Trần Thiên Nhiễm này trên livestream đại phát thần uy, thu hút bao nhiêu ánh nhìn, chúng tự nhiên cũng muốn đi phô trương thanh thế một chút, còn chuyện tìm chìa khóa chỉ là một cái cớ nhỏ thôi." "Thế sao?" Đổng Thân cười không cười nhìn đối phương, "Lý do của Phùng trưởng lão đúng là khiến tôi không có cách nào phản bác được!" "Ha ha ha," Phùng Nguyên Vinh vẫn giữ bộ dạng cười híp mắt đó, nhưng người quen thuộc đều biết rõ đối phương âm hiểm độc ác.

Lão cười, ánh mắt rơi lên người Tiền Đức Lập: "Lão Tiền, sao không chào hỏi tôi một tiếng thế?" "Hừ!" Tiền Đức Lập vốn xuất thân từ Cơ Quan Môn, hơn nữa còn khá mâu thuẫn với đối phương, sau khi gia nhập Long Văn Ti lại càng không muốn tiếp chuyện lão, "Tôi và ông có gì để nói đâu?" "Ha ha ha!" Phùng Nguyên Vinh ngửa mặt cười lớn, "Ngươi ấy à!!

Vẫn cứ bộ dạng cũ, tính khí chết tiệt không đổi, rời khỏi môn phái rồi cũng chỉ có thể lăn lộn làm một kẻ đứng đầu quèn thôi!" "Thế còn hơn kẻ co rút lại không màng thế sự như ông!" "Ha ha!" Phùng Nguyên Vinh cười nói, "Tuy chúng ta không màng thế sự nhưng chỉ cần giữ cho mình không loạn thế là được rồi!" "Hừ!" Tiền Đức Lập không muốn nói nhiều, chỉ hừ lạnh một tiếng rồi quay đầu lại, tiếp tục xem cảnh tượng giằng co trên màn hình trực tiếp.

Lúc này Phùng Nguyên Vinh cũng cười bình phẩm: “Ha ha, xem chừng Trần Thiên Nhiễm này e là sắp nguy rồi, kẻ địch cấp độ này không phải thứ hắn có thể chiến thắng được.

Nhưng cũng không sao, dù là một cái xác thì vẫn có thể dùng làm chìa khóa được.” Lão nói một cách bình thản như không có chuyện gì, nhưng lại khiến Tiền Đức Lập càng thêm bực bội.

Nếu có thể gọi điện thoại được, ông thực sự muốn bảo Trần Thiên Nhiễm đứng ra tát cho lão già này mấy cái.

Thật là bắt nạt người quá đáng!

Đúng là không coi ai ra gì!

Trong lúc ông đang nghĩ như vậy, thủ hạ của Bát Môn đã bê tới nhiều chiếc ghế, và tại hiện trường cũng trực tiếp dựng một màn hình lớn để quan sát một cách trực quan hơn.

“Ha ha ha, các vị xem cái điện thoại nhỏ xíu đó làm gì, ngồi xuống!

Đều ngồi xuống cả đi!!” Phùng Nguyên Vinh cười xua tay ra hiệu cho mọi người.

Đổng Thân tự nhiên không khách khí: “Ha ha ha!

Vậy thì đa tạ Phùng trưởng lão!” Nói xong liền ngồi xuống.

Tiền Đức Lập cũng không có ý định để tâm, trực tiếp tìm đại một cái ghế ngồi xuống.

Trong phút chốc, tình hình ngoài đạo động có chút quỷ dị, một đám lão già nghiêm nghị tụ tập lại cùng nhau xem cảnh chém giết trên màn hình trực tiếp!

Cứ như thể cảnh xem phim điện ảnh ngoài trời ở làng quê những năm bảy tám mươi vậy!

Chỉ thấy trên màn hình trực tiếp, tình hình của đám người Trần

Thiên Nhiễm vẫn khá nguy khốn, hoàn toàn không có dấu hiệu giải quyết được!

"Hát!!!" Trần Thiên Nhiễm lại tung một đao, nhưng thống lĩnh binh mã dũng đối diện không hề có bất kỳ phản ứng nào, thậm chí còn có cảm giác thản nhiên, giống như nhát đao này chém vào bông vậy.

Điều này càng khiến người ta đau đầu hơn.

Nhưng ngay lúc đó, Trần Thiên Nhiễm trực tiếp đổi vũ khí, lấy ra Nhược Sương, trực tiếp bộc phát Từ Thị kiếm pháp!!

"Sát!!" Kiếm pháp tinh diệu tuyệt luân ngay lập tức bộc phát uy lực cực mạnh!!

Ầm ầm ầm!!

Đao quang kiếm ảnh, chỉ trong vài hơi thở đã đánh cho thống lĩnh binh mã dũng đó lui bước liên tục!

Nhưng đây chưa phải là kết thúc, mà chỉ mới bắt đầu!!

Sau đó thủ pháp của Trần Thiên Nhiễm cực nhanh, lại một lần nữa bắt đầu một chuỗi thao tác.

Trên mặt đất bắt đầu bố trí trận pháp, sau đó là một kiếm đâm ra!

"Chết!!" Binh mã dũng vốn không khác biệt mấy với Tống Tử, thông thường chỉ cần chém đầu là cơ bản không vấn đề gì, cho nên kiếm này của Trần Thiên Nhiễm cũng nhắm thẳng vào đầu mà tới.

Xoẹt!!

Kiếm mang lóe lên!

Trong nháy mắt!

Đầu lâu rơi xuống đất!!

Bép!!

Trong phút chốc, tiếng chém giết trong toàn bộ không gian im bặt.

Tất cả binh mã dũng đang loạn động đều như nhận được một mệnh lệnh, bắt đầu dừng động tác trong tay và đồng loạt quỳ rạp xuống đất!

Ngay cả Hứa Triết đang không ngừng tấn công lúc này cũng hơi sững sờ: "Chuyện gì thế này?" Sau đó hắn như chợt nhớ ra điều gì đó, đột nhiên ngẩng đầu lên: "Cái gì!!

Đợi đã!!

Thắng rồi?

Thành công rồi sao?" Hắn kích động nhìn về phía Trần Thiên Nhiễm, chỉ thấy trước mặt đối phương lúc này đang nằm một con binh mã dũng, còn những con khác thì không hề có bất kỳ động tác nào, giống như sau khi thủ lĩnh của chúng chết thì chúng cũng không thể tiếp tục cử động.

Và cũng chính vào lúc này, Trần Thiên Nhiễm mới hiểu ra phương pháp phá giải thực sự của cửa ải này chính là phải đánh sát thống lĩnh của chúng!

Độ khó ở đây cao thế nào, Hứa Triết có thể thấy rõ bằng mắt thường, nhưng người đàn ông trước mắt thế mà đã thành công làm được!!

Khoảnh khắc này, ngay cả Hứa Triết cũng có chút không dám tin, đồng tử hơi run rẩy, thậm chí bắt đầu nghi ngờ mắt mình có vấn đề gì không.

"Thực sự đã vượt qua rồi," hắn lại lầm bầm một câu.

Cho đến khi Lưu Phỉ Phỉ bên cạnh giơ tay đặt lên vai hắn, một luồng sức mạnh dịu nhẹ bắt đầu chậm rãi chảy tràn, trong chớp mắt đã phục hồi cơ thể mệt mỏi của hắn như ban đầu.

“Vượt qua rồi!!

Vượt qua rồi!!” Trên mặt Lưu Phỉ Phỉ cũng rạng rỡ nụ cười phấn khích.

Còn Trần Thiên Nhiễm ở đối diện thì vẫy vẫy tay với mọi người: “Được rồi, mau qua đây, cần một cái ôm!!” “Vâng!!

Tới đây!!” Lưu Phỉ Phỉ như con thỏ nhỏ tung tăng chạy qua.

Hứa Triết, người vốn đang cảm thấy may mắn vì đã qua được cửa ải này, bỗng nhiên có cảm giác như bị tọng một họng cơm chó.

Đậu xanh thật chứ!

Còn phòng trực tiếp thì đã hoàn toàn nổ tung: 【Vãi chưởng!!

Vãi chưởng!!

Mê mẩn luôn!!

Kiếm pháp của Trần cẩu đỉnh vãi!!】【Đây đúng là đỉnh cao của nghệ thuật, nghệ thuật thế gian vô song!

Thật khiến người ta kinh thán!

Thật không thể tin nổi!!

Trời ơi!!】【Giỏi thật đấy!

Trần Thiên Nhiễm lúc dùng kiếm và dùng đao hoàn toàn là hai trạng thái khác nhau.

Lúc dùng đao thì đại khai đại hợp, cứ như sát thần tái thế, còn giờ thì sao?

Lúc dùng kiếm hoàn toàn là một kiếm tiên!!

Thong dong tự tại!

Giết người không thấy bóng dáng!!】【Lầu trên ra sách đi!

Như vậy Trần cẩu sẽ không giết ông đâu!

Nếu không cẩn thận hắn giết ông lúc nào không hay đấy!!】【Ha ha!

Đồng ý với lầu trên, mau ra sách đi!!】Trong làn sóng bình luận hân hoan đó, Bạch Bồ, người đang ở cục phong thủy dân điều giữa đám xác chết, cũng nhếch môi: "Ha ha, chiến lực của Trần Thiên Nhiễm đúng là đáng sợ thật nha, không ngờ nhanh như vậy đã học và áp dụng được kiếm pháp của ta rồi sao?

Không tệ, không tệ!!

Quả nhiên có vài phần phong thái của ta năm đó!" Sau đó tầm mắt hắn lập tức bị thu hút bởi một sự tồn tại trong góc tối của màn hình trực tiếp: "Tiểu Liễu Tam à!

Liễu Tam!!

Không ngờ cuối cùng ngươi vẫn phải dùng đến quân bài tẩy lớn nhất mà ta đưa cho ngươi nhỉ!

Ái!!

Nhưng cũng không còn cách nào khác rồi!

Ngươi đã bị thương thành bộ dạng này, thật là bất đắc dĩ nha!

Ai bảo giữa chúng ta lại xuất hiện một kẻ phản đồ chứ!" Ngoài đạo động, Tiền Đức Lập không nghi ngờ gì là người phấn khích nhất: "Chà!

Chương 172

Sao lại thế nhỉ?

Thế mà lại dễ dàng dùng một kiếm chém bay đầu như vậy, đúng là có cảm giác đó thật nha!" "Ha ha ha!" Phùng Nguyên Vinh hoàn toàn không để ý đến lời đối phương, "Cũng chỉ là một lũ binh mã dũng quèn mà thôi, không có gì to tát, nhưng các người cũng đều rõ, càng đi sâu vào Thủy Hoàng Lăng thì nguy hiểm đối mặt càng lớn.

Đã như vậy, chi bằng mau chóng cầu nguyện cho họ sớm được môn nhân của chúng ta tìm thấy đi!" "E là khó mà tìm thấy được rồi!" Sắc mặt Đổng Thân lập tức lạnh xuống, sau đó nhìn chằm chằm vào tình hình trên màn hình trực tiếp, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Lúc này Phùng Nguyên Vinh cũng nhận ra điều đó, liền nhìn vào màn hình trực tiếp, tiếp theo đồng tử co rụt lại một trận: "Cái gì!!

Chuyện này sao có thể!

Tại sao?

Tôi nhớ lúc trước hắn không phải đã bị Trần Thiên Nhiễm chặt đứt tay chân rồi sao?

Sao hiện tại vẫn có thể lành lặn bước ra?" Sắc mặt Đổng Thân cũng rất khó coi: "Cách đây không lâu chúng ta nhận được tin tức, nói rằng Liễu Tam này đã thành công tiêu diệt toàn bộ đội Thủ Vọng Nhân tiến vào trong đó!

Hơn nữa lúc đó Liễu Tam vẫn là tàn phế!" "Cái gì!!" Sự điềm tĩnh lúc trước của Phùng Nguyên Vinh cũng dần biến mất, sau đó não bộ lập tức vận hành nhanh chóng, "Bì Môn...

Bì Môn!!

Trong Bì Môn từng có một môn kỹ nghệ đã thất truyền, chính là có thể khiến người ta đoạn chi trọng sinh, thậm chí dù chỉ còn lại một ngón tay cũng có thể hồi sinh!

Chẳng lẽ nói Liễu Tam này đã nắm giữ bí pháp cấp độ đó?" Trong nháy mắt, vẻ kinh hoàng trên mặt lão lúc trước đều trực tiếp hóa thành sự tham lam.

Bí pháp cấp độ này không nghi ngờ gì là thứ khiến người ta say mê nhất, khao khát nhất!

Đổng Thân lúc này lại lạnh lùng nói: "Phía sau Thập Tam Tặc có một tồn tại gọi là Chủ nhân, không biết Phùng trưởng lão đã từng nghe qua cái tên này chưa?" "Chủ nhân?" Phùng Nguyên Vinh suy nghĩ kỹ một hồi rồi lắc đầu, "Chưa từng nghe qua!" Đổng Thân gật đầu: "Tôi cảm thấy sở dĩ Liễu Tam có thể làm được đoạn chi trọng sinh, nhân tố lớn nhất trong đó chắc hẳn là có liên quan đến vị Chủ nhân thần bí này!

Nhiều năm trước, chúng ta cũng từng tiêu diệt không ít thành viên Thập Tam Tặc, nhưng họ lại như cỏ dại gặp gió xuân, cứ liên tục mọc lên, và việc thay thế nhân sự cũng diễn ra rất nhanh chóng.

Cứ như đám cỏ đó, sau khi bị cắt đi nó sẽ lập tức mọc lại cái mới, điều này theo một nghĩa nào đó có nghĩa là họ chắc chắn có một kẻ đứng đầu, và kẻ đứng đầu này vẫn luôn chưa bao giờ lộ mặt!" Phùng Nguyên Vinh cũng trầm mặt xuống: "Tôi hiểu ý ông, nhưng nếu thực sự có một người như vậy thì cần phải tập kết toàn bộ sức mạnh của Bát Môn và Long Văn Ti để tiến hành trừ khử!

Nếu không tất sẽ để lại hậu họa vô cùng!!" "Đúng là như vậy," Đổng Thân cũng nghe được câu trả lời khiến mình hài lòng, liền khẽ ngẩng đầu.

Và lúc này, trên màn hình trực tiếp, bọn người Trần Thiên Nhiễm

đã chú ý tới sự xuất hiện của Liễu Tam, lập tức trở nên căng thẳng: "Đậu xanh!!

Hứa Triết!

Sao hắn vẫn chưa chết!!" Trần Thiên Nhiễm kinh hãi, hoàn toàn không ngờ đối phương thế mà vẫn có thể sống sót, rõ ràng đã đứt hết tay chân, thế mà có thể phá vỡ, thậm chí mọc lại tay chân, đây đúng là một chuyện không tưởng, và lúc này Hứa Triết cũng chấn động đồng tử: "Hắn ngay cả cái này cũng dạy cho ngươi sao?" "Ha ha ha!" Liễu Tam cười nói, "Rất đáng để kinh ngạc sao?

Bí thuật Bì Môn!

Đoạn chi trọng sinh!

Cái giá phải trả chỉ là hơi âm tà một chút thôi!

Nhưng nhìn chung thì vẫn rất tốt!

Đặc biệt là đôi tay đôi chân mới tinh này, đúng là khiến ta mê mẩn không thôi!" Hắn vừa nói, biểu cảm trên mặt cũng dần bắt đầu trở nên hung tợn.

Người tinh mắt đều có thể nghe ra những lời hắn nói là nói ngược!

Là một sự mỉa mai!

Trần Thiên Nhiễm hơi kinh ngạc, hiểu biết của hắn về Bì Môn không quá nhiều, nhưng hiện tại nhìn tình hình của đối phương, hắn cũng không khỏi tặc lưỡi, không ngờ trên thế giới này lại có năng lực thần kỳ đến thế, đoạn chi cũng có thể trọng sinh, cái này mà đặt vào giới y học thì đúng là thứ được xưng tụng là kỳ tích.

Nhưng sắc mặt Hứa Triết bên cạnh rõ ràng không tốt lắm, cứ như thể nhìn thấy loại tà thuật gì đó vậy.

Đúng lúc đó, Liễu Tam lại tiếp tục lên tiếng: "Nếu ta đã được trải nghiệm cảm giác sướng này rồi thì hai vị cũng không thể bỏ lỡ được đâu!!" "Ngươi tưởng ngươi có thể một chọi hai sao?" Uy thế trên người Trần Thiên Nhiễm bắt đầu dần dần leo thang, nâng cao, hoàn toàn không để đối phương vào mắt, thậm chí còn có chút khinh miệt.

Ngay lúc nãy, thông báo của hệ thống trong não đã vang lên, do tiến độ thăm dò đạt tới 50% nên hệ thống đã trực tiếp thưởng cho hắn một cặp súng ngắn.

Súng lục ổ xoay 24 phát!

Vũ khí chuyên dụng của Chá Cô Tiếu!

Uy lực của nó vô cùng mạnh mẽ!

Kỳ nhân sao?

Chẳng phải cũng một phát súng một mạng thôi sao!

Liễu Tam ở đối diện cảm nhận được khí tức đáng sợ truyền đến từ người Trần Thiên Nhiễm, lập tức cười lạnh nói: "Ha ha ha, có đánh được hay không thì phải thử qua mới biết được chứ?" Hắn từng bước bước tới, uy áp trên người cũng không ngừng leo thang, sớm đã vượt qua thực lực đỉnh phong lúc trước của hắn.

Hứa Triết sắc mặt khó coi, khẽ giải thích: "Bí thuật Bì Môn đoạn chi trọng sinh, ở một mức độ nào đó không phải là năng lực phục hồi thương thế, mà là một phương thức có thể dùng để nâng cao chiến lực.

Sau khi trải qua đoạn chi trọng sinh, khi hắn thi triển bí thuật, thực lực có thể có một bước nhảy vọt rất rõ rệt.

Người trong Bì Môn đa số đều chỉ biết y thuật, không có quá nhiều chiến lực, hoặc có thể nói họ không có quá nhiều thời gian để tu hành.

Cũng chính vì thế, một số thành phần cực đoan trong Bì Môn đã nghĩ ra cách dùng đoạn chi trọng sinh để nâng cao thực lực của chính mình, nhằm đạt được năng lực sở hữu y thuật cấp bậc cao hơn!" Trần Thiên Nhiễm nghe xong những lời này cũng không khỏi tặc lưỡi, không ngờ người trong Bì Môn lại điên cuồng như thế, đúng là kết quả không thể tưởng tượng nổi.

Trong phòng trực tiếp, các thủy hữu cũng kinh ngạc không thôi: 【Vãi chưởng!!

Vãi!!

Thật sự đáng sợ quá!!

Thế này mà cũng có thể sống sót bước ra được sao?

Đúng là ly kỳ!!

Ly kỳ quá!!】【Đáng sợ quá!!

Cứ theo đà này thì thực lực của Liễu Tam chắc chắn đã trở nên vô cùng kinh hoàng!】【Cái đó là chắc chắn rồi!

Đã trải qua đoạn chi trọng sinh thì thực lực tự nhiên cũng sẽ có một bước nhảy vọt!】【Kinh hoàng!

Thật sự là kinh hoàng, một sự kinh hoàng khó tưởng tượng nổi!!】 Trong quá trình các thủy hữu đang kích động, bình luận của Đạo Mộ Hành Gia cũng lập tức hiện lên: 【Các vị, bí thuật này của Bì Môn thực chất là một loại tà thuật, không phải thứ gì tốt đẹp cả!

Mọi người đừng quá mù quáng ngưỡng mộ!!】 Một dòng bình luận của Đạo Mộ Hành Gia lập tức khiến các thủy hữu trong phòng trực tiếp tò mò, không ít người không hiểu rõ những điều trong Kỳ Môn nên cũng lần lượt nghi hoặc hỏi han.

Ngay sau đó Đạo Mộ Hành Gia lập tức đưa ra một dòng bình luận

mới: 【Loại bí thuật đoạn chi trọng sinh này tuy có thể khiến con người mọc lại tứ chi, đồng thời sở hữu thực lực nâng cao ở một mức độ nhất định, nhưng tất cả những điều này đều cần có cái giá phải trả.

Thực lực thăng tiến bao nhiêu thì sinh mệnh bị hiến tế sẽ bấy nhiêu!

Và sinh mệnh này bắt buộc phải là con người!!

Tôi nói như vậy chắc mọi người đều hiểu rồi chứ?

Cho nên sở dĩ Liễu Tam có thể thoát khỏi tầng tầng lớp lớp trận pháp mà Trần Thiên Nhiễm bố trí, ở một mức độ nhất định chính là có người đã phá hoại trận pháp, từ đó dẫn đến việc hắn thoát khốn, sau đó những người này đã bị Liễu Tam dùng làm phân bón, từ đó bị hiến tế, trở thành dưỡng chất cho thực lực của hắn!】 Một đoạn giải thích dài này trực tiếp làm các thủy hữu trong phòng trực tiếp ngây người, không ai ngờ tới sự việc lại là như vậy: 【Đậu xanh!!

Thật hay giả thế??

Thế mà cần hiến tế sinh mệnh sao?】 【Tê!!

Trong nháy mắt, tôi nổi hết cả da gà da vịt rồi đây này!!】 【Chết mất thôi!

Thứ này ai mà chịu nổi chứ!!

Hoàn toàn không chịu nổi luôn!!】 【Tà môn quá!!

Đúng là quá tà môn luôn!!】 【Giỏi thật đấy!!】 Ngoài đạo động, bọn người Đổng Thân nhìn tình hình trên màn hình trực tiếp cũng cau mày khóa chặt: “Lần này có lẽ có chút nguy hiểm rồi,” sắc mặt Đổng Thân không tốt lắm, vốn dĩ ông tưởng Liễu Tam chắc hẳn vẫn còn trọng thương, ít nhất thì Thủ Vọng Nhân cũng có thể gây trọng thương cho hắn.

Nhưng hiện tại xem ra hoàn toàn không thực tế chút nào, Liễu Tam vẫn quá mạnh, Thủ Vọng Nhân đơn giản chỉ là một trò đùa, một lũ nộp mạng làm dưỡng chất, nếu họ không nhất quyết xông vào thì có lẽ cũng không giải phóng ra một thực thể đáng sợ như Liễu Tam.

Tiền Đức Lập cũng có cùng ý nghĩ: "Đúng là như vậy, chiến lực của Liễu Tam đã vượt ra ngoài sức tưởng tượng của chúng ta, trong tình huống này, muốn giành chiến thắng thì độ khó vẫn có chút cao!" Phùng Nguyên Vinh ở bên cạnh tuy bản thân không quá tin tưởng Trần Thiên Nhiễm có thể sống sót, nhưng hiện tại lão cũng không hy vọng Liễu Tam thắng.

Tình huống tốt nhất chính là Liễu Tam có thể bị suy yếu vài phần, từ đó có thể để các đệ tử Bát Môn của họ dùng cái giá nhỏ nhất để đánh sát hắn, qua đó có thể mang chìa khóa về!

"Phải cố gắng lên chứ!!!" Phùng Nguyên Vinh sắc mặt hơi ngưng lại, cũng nghiêm túc nhìn tình hình trên màn hình trực tiếp.

Mật kho đã xuất hiện, điều này đại diện cho việc tất cả trật tự có khả năng đều phải sắp xếp lại, tất cả mọi thứ đều sẽ đại biến!!

Đại biến!!

Trong cục phong thủy dân điều, trên những xác chết, Bạch Bồ vừa cắn hạt dưa vừa nhìn hai người đang đối đầu trên màn hình trực tiếp: "Chậc chậc chậc!!

Không có ai tin tưởng Trần tiểu ca sao?

Vậy thì ván này cứ để ta đặt cược cho hắn đi!!

Tuy Tiểu Liễu Tam sau khi đoạn chi trọng sinh thực lực quả thực rất mạnh, nhưng ở một mức độ nào đó mà nói, Trần Thiên Nhiễm mới là kẻ có thể tạo ra những bất ngờ nhất.

Rõ ràng không phải là người của thiên mệnh, nhưng lại đưa ra

những lựa chọn giống như người của thiên mệnh?

Chương 173

Ha ha ha!

Thú vị thú vị!!

Đúng là sống lâu cái gì cũng thấy được, thật là thần kỳ quá!!

Thần kỳ quá!!" Bạch Bồ vừa nói vừa cười lớn, đồng thời không ngừng ngóng ra cửa, như đang chờ đợi sự xuất hiện của Tổng ti trưởng: "Chậm quá!!

Đúng là chậm quá!!

Người đều bị ta giết sạch rồi!!

Thế mà vẫn chưa đến!" "Ngươi quá đáng rồi đó!" Một tiếng hừ lạnh chợt vang lên!

"Ồ?" Bạch Bồ không mấy bận tâm, nhìn bóng dáng to lớn đang chậm rãi bước vào từ cửa, Liêu Tinh Vân, Tổng ti trưởng Long Văn Ti!!

Cường giả Tông Sư cảnh!!

Khi ông đặt chân đến đây, một luồng uy áp vô hình đã quét tới, đặc biệt là khi nhìn những xác chết trên đất, trong đó không thiếu những người bạn cũ, điều này càng khiến sắc mặt ông khó coi: "Bạch Bồ!!

Ngươi đang tự tìm đường chết!!" "Ha ha ha!" Bạch Bồ không hề quan tâm, chỉ cười nhìn đối phương, "Chuyện này có gì đâu chứ?

Giết người, chẳng phải luôn là quy tắc từ trước đến nay sao?" "Hừ!!" Trong ánh mắt Liêu Tinh Vân đã ngưng tụ sát ý nồng đậm, nhưng ông hiểu hiện tại không phải thời cơ để ra tay với đối phương, ngược lại nếu giết hắn sẽ dẫn đến những chuyện vô cùng đáng sợ

xảy ra!

Cho nên chỉ có thể nhẫn nhịn!

Nhẫn nhịn!!

Dù ông là một vị Tông Sư!!

Là một trong những người mạnh nhất thế giới này!!

Nhưng hiện tại cũng chỉ có thể nhẫn nhịn!!

"Ha ha ha ha!!" Bạch Bồ nhìn bộ dạng uất ức đó của đối phương, cũng không nhịn được cười lớn: "Thú vị, thực sự là thú vị quá!!

Thật không ngờ!!

Tên hoạn quan Triệu Cao năm xưa thế mà sống được đến tận bây giờ!

Thế mà còn trở thành Tổng ti trưởng Long Văn Ti bảo vệ Hoa Quốc!!

Ha ha ha!

Thật sự quá thú vị!!

Thứ bị cắt đi năm xưa giờ cũng mọc lại rồi sao?" "Bạch Bồ!!" Ánh mắt Liêu Tinh Vân băng lãnh, không hề có ý định nhắc lại chuyện xưa với đối phương.

Ông hiện tại không phải là hoạn quan thời Tần, hiện tại đã là Tổng ti trưởng Long Văn Ti của Hoa Quốc!!

Tuy không có năng lực thiên phú gì, nhưng dựa vào sự tích lũy ngàn trăm năm qua, ông đã từng bước tiến lên đỉnh cao nhất!

Dựa vào chính là nghị lực gian khổ tuyệt luân!

Tuy hướng lên trên ông đã không còn bất kỳ cơ hội nào, nhưng trong thế giới hiện nay, sớm đã không còn tồn tại kẻ có thể địch lại

ông, cho dù có thì số lượng cũng cực kỳ ít!

Bạch Bồ nhìn bộ dạng kích động của đối phương, nhất thời cũng cảm khái muôn vàn: "Ha ha ha!

Đừng kích động!

Đừng kích động!!

Cái bộ dạng này của ngươi, nếu đổi lại là ngày xưa, ta sớm đã cho người lôi xuống trảm rồi!!

Đúng là tạo hóa trêu ngươi!!

Viên đan dược mà Từ Phúc mang về năm đó thế mà lại bị ngươi ăn mất!!" "Ha ha ha!

Nhưng chẳng phải ngươi cũng dùng cấm thuật để sống sót sao!" Sát ý trong ánh mắt Liêu Tinh Vân không hề giảm bớt, thậm chí còn có sự thôi thúc muốn giết người diệt khẩu!

"Cấm thuật sở dĩ gọi là cấm thuật chính là vì trên người nó có rất nhiều điểm tai hại, cũng chính vì thế, ta sống không được lâu nữa đâu!!

Triệu Cao!!

Có một số chuyện, ta đã muốn nói ra rồi!!

Nếu còn không nói, thế gian e rằng đều sẽ bị âm mưu của ngươi che mờ đôi mắt!" "Phóng tứ!!" Liêu Tinh Vân hừ lạnh một tiếng, uy áp đáng sợ trực tiếp trấn áp Bạch Bồ trước mặt xuống mặt đất, thực lực Tông Sư cảnh chính là đáng sợ như vậy, "Ha ha ha!

Ngươi kích động cái gì!!

Kích động cái gì!!" Bạch Bồ vẫn giữ bộ dạng điên cuồng đó, "Chẳng lẽ ngươi sợ hãi việc ngươi là Triệu Cao bị tiết lộ đến thế sao?

Chẳng lẽ nói ngươi cũng giống như ta, linh hồn đã đến lúc sắp tiêu biến rồi?

Và cũng cần một linh hồn mới truyền vào?" "Hỗn chướng!!" Cảm xúc của Liêu Tinh Vân lập tức kích động, trực tiếp bóp chặt cổ đối phương, "Ta đã nói!!

Ngươi không được chết!!

Đó là bởi vì ta vẫn chưa thể chết!!

Ta có sứ mệnh của ta, ta phải bảo vệ hàng tỷ người dân Hoa Quốc này!!" "Ngạch..." Toàn bộ sức mạnh của Bạch Bồ đều bị đối phương khống chế, nhất thời không có bất kỳ khả năng phản kháng nào, nhưng hắn vẫn cười lạnh nói: "Đó chính là lý do mỗi ngày ngươi đều hấp thụ một đạo hồn phách phải không?

Thật không ngờ Long Văn Ti to lớn thế này thế mà lại trở thành nơi ngươi nuôi nhốt thực phẩm!!" "Câm miệng!!" Tay phải Liêu Tinh Vân dần dùng lực, đã bóp cho Bạch Bồ sắc mặt trắng bệch, dần dần mất đi huyết sắc, "Ngươi muốn chết!!

Ta đương nhiên có thể tác thành cho ngươi!!

Nhưng có một số chuyện, nếu truyền ra ngoài thì đó chính là ngày giỗ của ngươi!!" "Ha ha ha!" Bạch Bồ cười âm hiểm, "Sợ cái gì!!

Sống lâu như vậy, ta sớm đã thấy thoáng rồi!!

Thi giải thành tiên!!

Quả nhân ta nhất định phải thành công!!!" Rắc!!

Đột nhiên!

Khí tức sinh mệnh của Bạch Bồ trong nháy mắt biến mất, Liêu Tinh Vân đồng tử co rụt, hoàn toàn không ngờ đối phương thế mà lại trực tiếp tử vong vào lúc này!!

Càng không hiểu câu nói cuối cùng của đối phương có ý nghĩa gì.

Thi giải thành tiên?

Chẳng phải đó là thuật trường sinh đã sớm bị bác bỏ sao?

Mà Doanh Chính lấy hóa danh Bạch Bồ, cũng là thông qua phương thức chuyển hóa linh hồn để từ đó có thể sống sót hết lần này đến lần khác.

Lúc này Liêu Tinh Vân mới chú ý tới trên mặt đất bên cạnh còn có một người sở hữu khí tức yếu ớt: "Phan Tông Bạch nhà họ Phan?" Liêu Tinh Vân lập tức buông Bạch Bồ trong tay ra và giơ tay kiểm tra tình hình của Phan Tông Bạch: "Vẫn ổn!!

Không hề bị ký sinh lần nữa!

Xem ra hắn hẳn là đã hoàn toàn sai rồi!!" Liêu Tinh Vân đồng tử co rụt, trong đầu lập tức nghĩ đến một chuyện: "Chẳng lẽ nói kết luận thi giải thành tiên là sai lầm thực chất cũng là do hắn tung ra?

Nếu là như vậy thì giờ hắn hẳn là đang ở Hoàng Lăng!!" Nghĩ đến đây, trên mặt Liêu Tinh Vân dần lộ ra một biểu cảm đáng sợ, sau đó quay người liền biến mất không thấy tăm hơi.

Và lúc này, 'Phan Tông Bạch' trên mặt đất cũng chậm rãi đứng dậy: "Hô!!

Thật là dọa chết ta rồi!!

Để tên này đến Thủy Hoàng Lăng giúp Quả nhân hoàn thành hạng mục cuối cùng, đúng là khó khăn thật mà!!" Bạch Bồ nhìn cơ thể mình đang sở hữu lúc này, cũng cảm khái: "Cơ thể này cũng khá ổn đấy!!

Có chút thú vị!!

Có chút thú vị!!

Thiên phú như vậy thế mà bao nhiêu năm qua đều bị vùi lấp, đúng

là đáng tiếc nha!!" Trên mặt hắn cũng hiện lên một nụ cười đáng sợ, sau đó lại thản nhiên ngồi xuống ghế và xem trực tiếp: "Ha ha ha!

Trần tiểu ca!!

Không biết ngươi đối diện với Tông Sư thì sẽ có kết quả như thế nào nhỉ?

Là bại sao?

Hay là thắng trong hiểm hóc?

Và lột trần âm mưu của lão già này?" Cùng lúc đó, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, hoàn toàn không thể chờ đợi thêm một khắc nào nữa: "Chết đi!!" Ầm!!

Chương 174

Trong chớp mắt, hình xăm Kỳ Lân trên người hắn cũng lập tức hiện lên hung tợn, và trong nháy mắt lao trực tiếp về phía đối phương!

Uy áp đáng sợ lập tức ập tới, và trong khoảnh khắc đó, lao thẳng về phía Liễu Tam!

Đối phương không hề có ý định né tránh, thậm chí trực tiếp giơ tay vả tới!

Ầm!!

Lòng bàn tay va chạm với lưỡi đao, Liễu Tam thậm chí không hề rơi vào thế hạ phong, thậm chí còn ẩn ẩn chiếm thế thượng phong!

Khoảnh khắc này Trần Thiên Nhiễm cũng cảm nhận được thực lực đáng sợ của đối phương, trong lòng nhất thời có chút lo lắng, cảm thấy thực lực này của đối phương vẫn là quá mức kinh hoàng rồi!

Lúc này đòn tấn công của Hứa Triết cũng đã ập tới, đôi bên lập tức có sự phối hợp nhịp nhàng cao độ để phát động mãnh công.

Trần Thiên Nhiễm giữ vai trò công thủ chính, từng đợt tấn công trút xuống như sóng vỗ đại dương, không hề giữ lại chút nào.

Trong khi đó, Hứa Triết ở vị trí tấn công thứ hai liên tục bộc phát những đòn đánh cường hãn vào các kẽ hở.

Điều này có được là nhờ khả năng duy trì bền bỉ cực mạnh của Trần Thiên Nhiễm, giúp anh có thể phát động tấn công không gián đoạn.

Cộng thêm việc hai người có khế ước chủ tớ, sự ăn ý tự nhiên là không cần bàn cãi, khi chiến đấu uyển chuyển như thể chỉ là một người.

Thế nhưng dù vậy, Liễu Tam đối phó vẫn vô cùng thong dong.

Sau khi dùng Bì môn bí thuật để đoạn chi trọng sinh, thực lực của hắn đã vô hạn tiến gần tới cấp Tông sư, sức mạnh tăng vọt khiến hắn chiến đấu càng thêm đắc tâm ứng thủ.

"A a a, hai người các ngươi chỉ có chút thủ đoạn này thôi sao?" Lúc đầu Liễu Tam vẫn còn rất thận trọng, dù sao trận pháp của Trần Thiên Nhiễm đã khiến hắn nếm quá nhiều khổ sở, vốn tưởng đời này thế là xong rồi.

Ai ngờ bỗng nhiên lại có một đám Thủ vọng nhân ngốc nghếch xông vào.

Sự tự đại của chúng đã phải trả giá tương ứng, trực tiếp biến chúng thành đối tượng tế phẩm cho Bì môn bí thuật.

Nghĩ đến đây, Liễu Tam không khỏi cảm thấy buồn cười, đúng là liễu ám hoa minh hựu nhất thôn, nhưng phần lớn vẫn là do vận khí tốt mà thôi!

Ngay lập tức, hắn thu lại tâm tư, bước ra một bước, đấm mạnh một quyền!

Oanh!!!

Uy thế khủng bố trong chớp mắt nén ép không khí khiến mặt đất bắt đầu rung chuyển, quyền uy khoảnh khắc sau đã áp sát trước mặt hai người.

Bành!

Đòn tấn công man rợ này trực tiếp đánh bay cả hai!

Hai người văng tới bên cạnh Lưu Phỉ Phỉ.

Cô không hề lơ là, lập tức giơ tay tiến hành trị liệu hồi phục.

Sức mạnh nhu hòa tràn vào, ngay lập tức khiến nội tạng bị trọng

thương của họ khôi phục như cũ, đồng thời khôi phục khí lực đến mức cực đại, thậm chí đạt tới đỉnh phong.

Chứng kiến cảnh này, Liễu Tam không khỏi chặc lưỡi: "Suýt nữa quên mất, ở đây còn có một nãi mụ tồn tại, thật là có chút gai mắt!" Hắn lẩm bẩm, thân ảnh lóe lên đã tới sau lưng Lưu Phỉ Phỉ, áp lực nghẹt thở khoảnh khắc sau ập tới.

Đồng thời Liễu Tam giơ cao tay phải, chuẩn bị giải quyết Lưu Phỉ Phỉ trước.

Cảm giác nguy cơ tử vong này khiến cơ thể Lưu Phỉ Phỉ run rẩy.

Cô vốn không có bản năng chiến đấu, lúc này hoàn toàn không thể né tránh.

Ngay trong tình thế nghìn cân treo sợi tóc, một thân ảnh từ dưới đất bắn vọt lên, trong nháy mắt bộc phát Phát Khâu Song Chỉ!

Oanh!!

Chỉ và quyền va chạm!

Không hề rơi vào thế hạ phong!

Uy lực của Kỳ Lân Huyết được phát huy đến cực hạn mà Trần Thiên Nhiễm có thể khống chế, sức mạnh kinh người lập tức bùng nổ.

Oanh!!

Hai bên giao thủ lại tạo ra những luồng khí lãng mãnh liệt.

Vì lo lắng Lưu Phỉ Phỉ bị thương, Hứa Triết đã xoay người đưa cô rời khỏi trung tâm chiến đấu.

Sau khi đảm bảo an toàn, anh lại vác trường côn, sải bước lao ra.

Chỉ sau vài nhịp thở, anh đã nhảy lên không trung, giơ cao trường

côn hét lớn: “Chết đi!!” Đòn này hội tụ khí lực khủng bố, khi xé rách không khí tạo ra những tiếng rít khiến người ta run sợ, lạnh cả sống lưng.

Trần Thiên Nhiễm lùi lại một bước, tránh khỏi phạm vi tấn công.

Bành!!

Trường côn nện xuống, khí lãng cuồn cuộn hất tung bụi mù.

Sau khi thi triển xong đòn này, Hứa Triết cũng lập tức lùi lại thoát khỏi chiến trường, ánh mắt cảnh giác nhìn vào đám sương mù dày đặc kia.

Trần Thiên Nhiễm quay đầu nhìn anh một cái: “Thất bại rồi sao?” “Bị chặn lại rồi.” Hứa Triết có chút bất lực lắc đầu, nhưng rất nhanh đã nín thở nhìn về phía sự hiện diện đang chậm rãi bước ra từ trong bụi mù.

“A a a, thật không ngờ sức chiến đấu của hai người các ngươi cộng lại lại có thể đánh ngang ngửa với ta!

Không đơn giản!

Thật không đơn giản!!” Liễu Tam cười nhe nhởn, xoa xoa cánh tay hơi tê mỏi, rõ ràng đó là tay hắn dùng để đỡ đòn vừa rồi.

Mà trước đó Trần Thiên Nhiễm thậm chí còn bộc phát một lần Phát Khâu Song Chỉ, dù vậy vẫn không thể khiến đối phương trọng thương.

Một nỗi sợ hãi vô danh bắt đầu lan tỏa trong lòng mọi người.

Sự lớn mạnh của Liễu Tam đã vượt quá tưởng tượng của họ, thậm chí còn khủng bố hơn cả những nguy hiểm trong Thủy Hoàng Lăng này.

Trần Thiên Nhiễm trầm tư một chút, sau đó nhìn Hứa Triết.

Tuy không nói gì, nhưng Hứa Triết lập tức hiểu ý đồ của đối phương: Bố trận!

Muốn lấy yếu thắng mạnh, cách tốt nhất là bày trận pháp, nhưng độ khó của việc bố trận thì khỏi phải bàn.

Muốn bày trận trong lúc chiến đấu giằng co thế này, độ khó chẳng khác nào lên trời.

Nhưng nhìn tình hình hiện tại, nếu không bố trận, xác suất chiến thắng của họ còn khó hơn cả lên trời!

Sau một hồi trao đổi bằng ánh mắt, Hứa Triết bước ra, lại nhảy lên không trung vung trường côn quyết tạo ra chút thương tổn.

Ở phía bên kia, Trần Thiên Nhiễm nín thở bắt đầu nhanh chóng khắc họa đồ hình trận pháp.

Liễu Tam thấy vậy liền nhíu chặt lông mày.

Hắn không sợ kiểu chiến đấu liều mạng, nhưng kiểu bố trận của Trần Thiên Nhiễm thực sự rất khó chịu.

Đang đánh nhau tự nhiên trên người xuất hiện hiệu ứng tiêu cực, rồi thực lực bắt đầu tụt dốc.

Tuy hắn cũng tinh thông không ít thuật phong thủy, nhưng so với Trần Thiên Nhiễm thì chẳng khác nào múa rìu qua mắt thợ.

Nếu thực sự so kè về năng lực phong thủy, hắn tự tin nói với đối phương rằng mình có thể đầu hàng luôn cho nhanh!

"Chết cho ta!!" Liễu Tam không nương tay nữa, lại đấm ra một quyền, trực tiếp đối đầu sòng phẳng với Hứa Triết.

Hứa Triết lúc này cũng cưỡng ép tăng thực lực, phát động năng lực thiên phú, một côn đánh xuống lại có thể đánh ngang tay với đối phương.

Trong phòng livestream, bình luận đã nổ tung từ lâu. 【Vãi chưởng!

Trận đấu này đặc sắc không chịu nổi luôn!!

Đỉnh của chóp!!】【Suýt xoa!!

Ai bảo không phải chứ!!

Cái này soái quá đi mất!!】【Mẹ ơi!!

Nhưng Trần cẩu và trợ thủ bị áp chế thảm quá!!

Sao giờ Trần cẩu còn tâm trí ngồi đó vẽ trận pháp vậy!!

Trợ thủ của ông sắp bị đánh tơi bời rồi kìa!!】 Lúc này, chuyên gia đạo mộ lập tức gửi bình luận giải thích: 【Từ tình hình giao thủ hiện tại, nếu Trần Thiên Nhiễm và Hứa Triết cứ chọn cách đánh trực diện thì chắc chắn không có cửa thắng.

Chương 175

Nhưng nếu dùng cách bố trận này, thắng suất sẽ cao hơn nhiều.

Dù sao trận pháp mới là thế mạnh lớn nhất của Trần Thiên Nhiễm!】 Thủy hữu nghe vậy cũng gật đầu lia lịa, tỏ ý đã hiểu.

Bên ngoài đạo động, mọi người nhìn những cảnh tượng trên màn hình, ai nấy đều há hốc mồm!

"Trời ạ!!

Sau khi đoạn chi trọng sinh, thực lực của Liễu Tam sao lại khủng bố đến thế!!" "Đúng vậy!!

Hắn đã tế lễ bao nhiêu người rồi không biết!!" "Phi lý!

Quá phi lý!!

Bì môn bí thuật này đâu phải bí thuật, rõ ràng là tà thuật!!

Tà thuật!!" Không ít người không rõ sự tình bắt đầu than vãn, nhưng phần lớn là sự đố kỵ từ sâu trong lòng.

Rõ ràng đều là Thập Tam Tặc, tại sao bọn chúng lại nắm giữ bí thuật mạnh mẽ như vậy?

Mà họ là người của Bát Môn lại không có cách nào học được.

Đặc biệt là mấy người thuộc Da môn (Bì môn) càng thấy ngứa ngáy trong lòng, loại bí thuật này nếu được tu hành chắc chắn sẽ giúp thực lực của họ tăng vọt.

Tuy nói cái giá của bí thuật này quá tà ác, nhưng trên thế giới này luôn có những kẻ đáng chết để làm tế phẩm.

Mọi người tại hiện trường mỗi người một ý đồ, ai cũng giấu kín toan tính của riêng mình.

Đúng lúc này, Đổng Thân khẽ lắc đầu nói: "Thủ vọng nhân chắc phải vào khoảng hơn ba mươi người, theo tình hình hiện tại, e là không còn một ai sống sót!" Nghe vậy, đồng tử mọi người đều co rụt lại.

Hơn ba mươi người tế lễ, thảo nào thực lực có thể tăng lên trạng thái mạnh nhất dưới cấp Tông sư.

Ngay cả Đổng Thân lúc này nhìn Liễu Tam chiến đấu cũng thầm nghi hoặc: Nếu là mình đối đầu thì sao?

Có thắng suất không?

Chắc là có một chút, dù sao chỉ cần mình bộc phát năng lực thiên phú thì vẫn có thể đạt tới cảnh giới Tông sư.

Ông nghĩ thầm, ánh mắt liếc nhìn Phùng Nguyên Vinh đang mặt mày đen kịt bên cạnh: "Phùng lão, ngài xem tình hình hiện giờ, đám hậu bối này vào đó thật không đúng lúc chút nào." Phùng Nguyên Vinh sắc mặt cực kỳ khó coi, lão đương nhiên hiểu vào lúc này chẳng khác nào tìm đường chết.

Nhưng đám người đó đều không mang điện thoại, hoàn toàn không có cách nào liên lạc với lũ thỏ con bên trong.

Cho nên nếu họ đụng phải Liễu Tam đang phát cuồng, xác suất mất mạng là cực lớn.

Như vậy, sức mạnh thế hệ trẻ của Bát Môn sẽ bị tổn thất nặng nề.

Nghĩ đến đây, Phùng Nguyên Vinh cảm thấy đau đầu nhức óc, trước khi đến chưa từng nghĩ bên trong lại có nguy cơ cấp độ này!!

Thậm chí trước đó đã thấy Liễu Tam ngã xuống, cũng không ngờ Bì môn bí thuật lại nằm trong tay hắn.

Mọi điều kiện cộng dồn khiến Phùng Nguyên Vinh cảm thấy cổ họng ngọt đắng, ẩn hiện như sắp thổ huyết.

Nhưng với tình hình hiện tại, lão tuyệt đối không thể nôn ra, nếu không mặt mũi Bát Môn sẽ mất sạch!

Điều đó tuyệt đối không được phép!

Tuy nói Long Văn Ti và Bát Môn cùng một chiến tuyến, nhưng trong nhiều trường hợp vẫn kiềm chế lẫn nhau để duy trì sự ổn định.

Vì thế, sự ổn định này tuyệt đối không thể bị phá vỡ!!

Trên màn hình, trận chiến vẫn tiếp diễn.

Liễu Tam dần rơi vào điên cuồng, đòn tấn công của hắn ngày càng sắc bén.

Lúc đầu Hứa Triết còn có thể đối phó đôi chút, nhưng về sau thương tích trên người ngày càng nghiêm trọng, thậm chí bắt đầu xuất hiện những vết thương lớn.

Máu tươi đầm đìa, giống như cả người vừa ngâm trong rượu nho vậy.

Nhưng dù vậy, anh vẫn không hề lùi bước, lúc này càng không thể lùi!

Trận thắng này nhất định phải giành lấy, nó liên quan đến việc phục sinh cha mẹ anh!!

Nhất định phải thắng!!

"Hát!!" Hứa Triết lại gầm lên một tiếng nộ hống, hai tay siết chặt trường côn, thân thể trong nháy mắt lao vọt đi, áp sát Liễu Tam.

Trường côn trong tay lại bộc phát uy thế.

Oanh!!

Một kích!!

Trong nháy mắt!!

Liễu Tam bị đánh không kịp trở tay, thân thể văng ngược về phía sau!!

Rõ ràng hắn cũng không ngờ trong tình trạng thương tích thế này, Hứa Triết vẫn có thể bộc phát đòn tấn công uy lực đến vậy.

Ngay khi Hứa Triết vừa dứt đòn, Lưu Phỉ Phỉ nhanh mắt nhanh tay tiến lên chỉ một ngón.

Một cảnh tượng thần kỳ lại xảy ra!!

Những vết thương lớn kia lại bắt đầu hồi phục ngay trong nhịp thở!!

Thương thế tưởng chừng sắp chết bỗng chốc dần khôi phục!!

"Thằng chó này bật hack à!!" Liễu Tam tại chỗ chửi bới ầm ĩ, râu ria như muốn dựng ngược lên trời.

"Đáng chết!

Quả nhiên vẫn phải giết ngươi trước!!" Ánh mắt Liễu Tam lại rơi vào người Lưu Phỉ Phỉ.

Một nãi mụ có ảnh hưởng quá lớn đến cục diện chiến đấu.

Thường thì kẻ cần giết trước phải là người của Da môn.

Nhưng dù là người Da môn, y thuật của bọn họ có cao siêu đến đâu cũng không thể so sánh với Lưu Phỉ Phỉ, thậm chí còn kém xa một đoạn dài!

Đúng lúc này, Hứa Triết trực tiếp đứng chặn trên đường tiến của hắn: "Đối thủ của ngươi là Hứa Triết nhà họ Hứa!!" "A a a!" Liễu Tam cười lạnh: "Hảo một nhà họ Hứa!!

Hảo một nhà họ Hứa, ngươi vẫn chưa nhận ra hiện thực sao?

Vẫn còn nằm mơ à?

Đại hiếu tử!!

Cha mẹ ngươi chính là do ngươi giết!!

Kẻ giết họ là ngươi!!

Bây giờ muốn cứu họ cũng là ngươi!!

Cho nên rốt cuộc ngươi muốn cứu họ hay muốn hỏi ra chút chuyện rồi mới giết tiếp?" "Ngươi đang phun cứt chó gì thế!!" Hứa Triết phẫn nộ, lập tức vung trường côn bộc phát công thế.

Nhưng những lời này của Liễu Tam thực sự đã nhắc nhở Trần Thiên Nhiễm, khiến anh thầm có chút suy tính.

Lúc này, trận pháp trong tay anh cũng dần hoàn thiện.

Anh không tiếp tục chờ đợi nữa, sải bước xông ra, lửa bao quanh toàn thân, trong nháy mắt bộc phát đòn tấn công mãnh liệt hơn về phía Liễu Tam!

Oanh!!

Oanh!!

Trong chốc lát, ba bên giao thủ.

Theo hiệu quả của trận pháp không ngừng mở rộng, dần dần ảnh hưởng đến toàn cục!!

Trần Thiên Nhiễm và Hứa Triết rõ ràng cảm thấy thực lực tăng mạnh, trong khi Liễu Tam đối diện thì nhíu chặt mày, ngày càng căm ghét kẻ thi triển trận pháp là Trần Thiên Nhiễm.

"Đáng chết!!

Đáng chết!!

Ngươi đúng là kẻ đáng chết mà!!

Chương 176

Đồ khốn!!" Trần Thiên Nhiễm không thèm để ý, vẫn chiến đấu thong dong như vậy, đồng thời không ngừng múa thanh Hắc Kim Cổ Đao.

Thỉnh thoảng anh còn chuyển sang dùng Nhược Sương để bộc phát Từ Thị Kiếm Pháp.

Kiếm pháp sắc lẹm, dưới đợt tấn công này, Liễu Tam bắt đầu rơi vào thế hạ phong.

"A!!!

Không!!

Không!!!" Liễu Tam ngửa mặt lên trời gào thét.

"Chủ nhân!!

Chủ nhân!!

Ta không muốn chết!!

Ta không muốn chết!!

Ta muốn trường sinh!!

Ta muốn trường sinh mà!!

Chủ nhân!!" Hắn quay đầu hô hoán về phía sau, chính là sâu trong Thủy Hoàng Lăng!!

Hành động này càng khiến Trần Thiên Nhiễm thêm phần nghi hoặc.

Lại là chiêu trò gì đây!!

Cảm giác có rất nhiều bí mật!!

Bí mật trên người Liễu Tam khiến Trần Thiên Nhiễm hơi kinh ngạc, thậm chí có ý muốn tìm hiểu cho rõ ràng.

Tuy nhiên chính anh cũng hiểu rõ, lúc này vẫn phải nhanh chóng giết chết đối phương để kết thúc trận chiến.

Nếu không, với tình hình hiện tại của hắn, biết đâu lại gây thêm rắc rối gì, lúc đó phiền phức sẽ kéo đến không dứt.

Nghĩ đến đây, thanh đao dài trong tay Trần Thiên Nhiễm lại được đưa ra, trong khoảnh khắc trực tiếp chém đứt đầu đối phương!

Máu phun tung tóe, cái đầu lăn lông lốc dưới đất, nhưng cảnh tượng kỳ quái lại lập tức xuất hiện.

Cái đầu rơi dưới đất kia cư nhiên biến thành tro bụi rồi tan biến.

Mà trên thi thể cụt đầu của Liễu Tam lại mọc ra một cái đầu mới.

“Ha ha ha ha!

A a a!

Ngươi giết không nổi ta đâu!!

Giết không nổi ta đâu!!

Vĩnh viễn không thể giết chết ta!!

Đây chính là Bì môn bí thuật!!

Bì môn bí thuật!!” Hắn cười điên dại, gương mặt đầy vẻ giễu cợt.

Sau đó khí tức trên người hắn bắt đầu leo thang, sức mạnh toàn thân không ngừng tăng vọt!!

“Hát!!” Bành!!

Bỗng nhiên, một viên đạn trực tiếp xuyên qua đầu hắn, sinh mạng lại một lần nữa chấm dứt.

Hứa Triết bên cạnh cũng đầy vẻ kinh ngạc.

Anh đương nhiên biết sự thần kỳ của Bì môn bí thuật này, nó hoàn toàn dựa vào số lượng tế phẩm để bảo vệ mạng sống cho người thi triển.

Trong tình huống này, kẻ dùng thuật gần như không thể chết, trừ khi bạn giết hắn được mười mấy lần.

Vì thế Hứa Triết định bảo Trần Thiên Nhiễm thi triển loại trận pháp cường lực nào đó để phong ấn hắn lại.

Như vậy có thể giải quyết êm đẹp.

Nhưng nhìn Trần Thiên Nhiễm hiện giờ căn bản không có ý định đó, mà là muốn dùng từng phát súng để giết chết hắn!!

Trong phòng livestream, khi thấy đầu Liễu Tam mọc lại, cả khán phòng đều ngớ người. 【Vãi lìn?

Chuyện gì thế??

Tôn Ngộ Không à??

Còn có thể mọc lại não??

Đùa quốc tế chắc?】【Suýt xoa!!

Thật phi lý!

Quá mức phi lý!

Lại còn mọc được đầu mới??

Quá phi lý rồi!!】【Hay lắm!!

Hay lắm!!

Đây đâu phải bí thuật gì, đây rõ ràng là tà thuật!!

Thứ mà ai cũng muốn có đây mà!!】 Trong lúc mọi người còn đang chấn động và nghi hoặc, chuyên gia đạo mộ lại lập tức gửi một dòng bình luận mới: 【Các bác ơi!

Bì môn bí thuật chính là như vậy đấy!

Nguyên lý của nó thực tế khá đơn giản dễ hiểu.

Tôi nói thế này các bác sẽ hiểu ngay: Nếu Liễu Tam tế lễ mười người thì hắn sẽ có mười mạng.

Nói cách khác, Liễu Tam có thể chịu mười vết thương chí mạng mà không chết!!

Một Liễu Tam có mười mạng gần như tương đương với vô địch!!

Trừ khi Trần Thiên Nhiễm có thể liên tục bộc phát sức mạnh và thực lực siêu phàm!!

Nếu không độ khó vẫn là rất cao.】 Sau lời giải thích này, thủy hữu trong phòng livestream càng thêm sôi sục. 【Vãi chưởng!!

Giết được mười lần cơ à??

Ông là Kim Tiệm Tầng đấy à??】 【Hay lắm!!

Hay lắm!!

Quá phi lý!

Trên đời lại có loại bí thuật như vậy!】 【Mười lần không chết, đúng là vượt xa lẽ thường của con người rồi!】 Bên ngoài đạo động, Đổng Thân cũng nuốt nước bọt cái ực.

Bì môn bí thuật không phải ai cũng làm được đến mức này.

Chỉ khi thực sự tu luyện bí thuật này đến một độ thuần thục nhất định mới có khả năng đạt được.

Nhưng độ khó này chắc chắn là cực kỳ cao.

Thế mà trên màn hình lại có một kẻ làm được!!

Hắn thậm chí đã thực hiện được luôn, điều này quá đỗi phi di sở tư, khiến người ta cảm thấy không thể tin nổi.

Hứa Y Y bên cạnh càng thêm khẩn trương, siết chặt hai tay: “Ti trưởng!!

Chẳng lẽ đúng như lời chuyên gia đạo mộ nói, cứ tế lễ bao nhiêu người là phục sinh được bấy nhiêu lần?

Thế chẳng phải hắn không thể chết sao??

Chương 177

Tôi nhớ số lượng Thủ vọng nhân nhiều lắm mà!!" "Cho nên tình hình hiện tại mới rất gai góc, phải xem Trần Thiên Nhiễm bọn họ có thể dùng trận pháp mạnh nào đó để trấn áp hắn không!

Nếu không thì khó giải quyết lắm!!" Lúc này Phùng Nguyên Vinh bên cạnh cũng lập tức lên tiếng.

"Đúng là như vậy, độ khó này chắc chắn là rất cao, thậm chí khó nhằn vì số lượng Thủ vọng nhân quá đông.

Điều này dẫn đến việc Liễu Tam sẽ có lượng lớn cơ hội phục sinh, đồng thời giúp hắn có năng lực miễn nhiễm sát thương trực tiếp.

Trong tình huống này, sức chiến đấu của Liễu Tam chỉ có thể mạnh hơn, khiến người ta càng thêm chấn động." Mọi người nghe vậy cũng rùng mình.

Đặc biệt là những kẻ trước giờ chưa từng nghe qua loại chuyện này, nghe xong đều thấy tê dại cả da đầu.

Thậm chí có người nghĩ nếu mình gặp đối phương, có khi sau khi giết được hắn rồi nới lỏng cảnh giác sẽ bị phản sát ngay lập tức!!

Vì thế, họ thầm nhủ trong lòng sau này nhất định phải luôn có phương án dự phòng nguy cơ mới được!

Nhưng đúng lúc này, Tiền Đức Lập lại lên tiếng: "Không đúng?

Thế trận của Trần Thiên Nhiễm hình như không phải muốn giết hắn." "Cái gì?" Đổng Thân cũng ngẩn ra.

Ông chỉ chú ý thấy Trần Thiên Nhiễm rút súng trên màn hình chứ không để ý đến thần thái và tình hình cụ thể.

Nhưng giờ nghĩ lại, đạn ở đâu ra mà bắn lắm thế??

Với lại tại sao Liễu Tam lại nằm bẹp dưới đất mặc cho anh bắn??

Chuyện gì thế này??

Rốt cuộc vấn đề nằm ở đâu?

Theo lẽ thường, Liễu Tam có Bì môn bí thuật phải chiếm ưu thế mới đúng.

Nhưng giờ dường như đã hoàn toàn thay đổi!!

Trần Thiên Nhiễm trở thành kẻ áp chế toàn cục!!

Trong nhất thời, mọi người tại hiện trường đều không hiểu nổi, hoàn toàn không nhìn thấu được tình trạng trên màn hình lúc này.

Cùng lúc đó, tại Cục Điều tra Dân sự Phong thủy, Bạch Bồ cũng hơi cau mày.

Hắn đang điều khiển cơ thể Phan Tông Bạch, vừa cắn hạt hướng dương vừa nhìn.

Sự nghi hoặc trên mặt ngày càng nặng.

"Chẳng lẽ Trần Thiên Nhiễm đã phát hiện ra nhược điểm của Bì môn bí thuật rồi sao?

Và khẩu súng trong tay anh ta thực tế có hiệu quả áp chế tà vật?

Lợi hại!!

Thật sự lợi hại!!

Thật sự quá lợi hại!!" Bạch Bồ không nhịn được cười lắc đầu, nhưng rất nhanh biểu cảm trên mặt lại dần trở nên phấn khích.

"A a!

Chỉ là không biết lát nữa khi Tổng ti trưởng của các ngươi đến, ngươi còn có thể chiến đấu thong dong tự tại như thế này không?"

Nghĩ đến đây, Bạch Bồ tâm trạng cực tốt, trực tiếp ra ngoài mua vài chai coca và một đống đồ ăn vặt, rồi ngồi giữa đống thi thể ăn ngon lành.

Hắn hoàn toàn không thấy ghê tởm, thậm chí càng ăn càng thấy ngon!!

Trên màn hình, tiếng súng của Trần Thiên Nhiễm vẫn chưa có ý định dừng lại, thậm chí ngày càng nhanh hơn!!

Bành bành bành!!

Bành bành bành!!

Ánh lửa từ họng súng bắn liên tục, không hề có cảm giác ngưng trệ, thậm chí có cảm giác muốn dùng từng viên đạn để kết liễu hắn.

"Ha ha ha!

Ngươi giết không nổi ta đâu!!

Giết không nổi ta đâu!!" Liễu Tam cười điên cuồng, chỉ là tiếng cười của hắn rất quái dị, vì hắn vừa nói xong một chữ là một viên đạn bay tới giết chết hắn, rồi hắn mới nói được câu tiếp theo sau khi phục sinh.

Chỉ là ngay cả chính hắn cũng cảm thấy kỳ quái, sau khi bị trúng đạn và phục sinh trong nháy mắt, cơ thể hắn cứ như bị đổ chì, hoàn toàn không có cách nào thoát thân.

Muốn di chuyển một phân cũng không làm được, chỉ có thể ngây ngốc nằm im tại chỗ hứng chịu làn đạn!!

Cứ thế kéo dài một lúc lâu.

Biểu cảm của Liễu Tam cũng dần không trụ vững được nữa.

"Đồ khốn!!

Đồ khốn!!

Súng nhà ai mà lắm đạn như súng trường thế hả!!" Hắn giận dữ quát tháo nhưng vô ích.

Trần Thiên Nhiễm thậm chí còn quay đầu sang nói chuyện với Hứa Triết, tay kia thì vẫn cứ dí súng vào trán đối phương bắn liên tạch.

Bành bành bành!!

"Hứa Triết, sau khi cha mẹ mất, nhà anh chỉ còn mình anh thôi à?" "Tôi không giết!!

Tôi còn một đứa em gái nữa!" Hứa Triết cũng đáp lời qua lại, đồng thời sự chú ý vẫn đặt vào Liễu Tam, sợ bỗng nhiên có biến cố xảy ra.

"Anh còn em gái nữa à?

Lạ thật đấy!" Trần Thiên Nhiễm nghi hoặc gãi đầu, mặt đầy vẻ kinh ngạc.

"Anh giết cha mẹ, em gái anh không hận anh sao?" Bành bành bành bành bành!!

Khóe miệng Hứa Triết giật giật, trong đầu hiện lên ánh mắt oán hận của Hứa Y Y nhìn mình ngày xưa.

Khi đó cô vừa chạy về nhà thì chứng kiến cảnh anh đứng bên cạnh xác cha mẹ.

Kết quả cuối cùng là cô trực tiếp khẳng định anh chính là hung thủ giết cha mẹ.

Dù sau đó anh giải thích thế nào cũng vô ích!

Trần Thiên Nhiễm tay không ngừng bóp cò, đồng thời cũng gật đầu như một khán giả hóng chuyện: "Hóa ra là thế!!

Hóa ra là thế!!" Lưu Phỉ Phỉ bên cạnh cũng có biểu cảm tương tự.

Hai người nhìn kịch vui, chỉ thiếu mỗi nắm hạt hướng dương!

Cảnh tượng này khiến Hứa Triết cũng sắp không trụ nổi: "Được rồi đấy!!

Sắp xong rồi!!

Mau thi triển trận pháp phong ấn hắn lại đi, nếu không chuyện sẽ trở nên rất gay go!!" Nghe vậy, Trần Thiên Nhiễm cũng khẽ ngẩng đầu.

Anh cũng nhận ra dù mình dùng đến Nhị Thập Tứ Hưởng Kính Diện Hạp Tử cũng khó mà giết chết đối phương ngay lập tức.

Thậm chí bắn bao nhiêu phát súng như vậy mà đối phương vẫn chưa chết hẳn.

Điều này thật là phi di sở tư.

Liễu Tam nằm dưới đất chắc chắn là người mộng bức nhất.

Mẹ nó!!

Chuyện quái gì thế này??

Chẳng phải bảo là phục sinh được sao??

Nhưng rõ ràng là ta bị áp chế thảm quá!!

Riêng chuyện nằm đất đi dạo quanh Quỷ Môn Quan chắc ta cũng thuộc làu đường xá ở đó rồi!!

Hắn ngơ ngác nhìn từng viên đạn bắn về phía mình, ánh mắt dần tràn ngập sự sợ hãi.

Tuy không chết được, nhưng bây giờ có khác gì bị tra tấn đâu.

Hắn thậm chí hy vọng bị giết phách luôn cho rồi, chứ không phải cứ bị bắn chết rồi phục sinh liên tục thế này!!

Chương 178

Chỉ là khi nghe đối phương bảo muốn phong ấn mình, trên mặt hắn hiếm khi lộ ra vẻ nhẹ nhõm.

Cuối cùng cũng sắp kết thúc sao?

Tốt tốt tốt!!

Cuối cùng cũng kết thúc rồi!!

Trên mặt hắn lộ ra vẻ hưng phấn.

Bình luận trong phòng livestream cũng sôi sục không kém. 【Hay lắm!!

Hay lắm!!

Khẩu súng này làm bằng gì thế?

Sao có thể bắn đạn liên tục không ngừng vậy??

Đùa quốc tế à??】 【Này này này!!

Mua ở đâu đấy?

Có thể trang bị cho mỗi anh em một khẩu không!!

Điêu quá đi??】 【Suýt xoa!!

Đúng là đủ phi lý!

Rốt cuộc chuyện này là sao??

Tại sao lại có thể thao tác như vậy??

Không phải chứ??】 【Thật sự rất phi lý nha!!

Cái này mà đưa cho chiến sĩ ngoài chiến trường thì chắc nhìn mà thèm nhỏ rãi mất, đến đạn cũng không cần thay luôn.】 Mọi người

trong phòng livestream đều vô cùng chấn động và ngạc nhiên, hoàn toàn không ngờ lại có một khẩu súng như thế.

Đúng lúc này lời giải thích của chuyên gia đạo mộ lại tới: 【Theo kinh nghiệm của tôi, đây chắc chắn không phải khẩu súng bình thường của thế tục, mà là một khẩu súng chuyên dùng để quán thông khí lực.

Cộng thêm việc Bì môn bí thuật thực tế có một đặc điểm, cũng chính là nhược điểm lớn nhất của nó: Đó là những người phục sinh sau khi thi triển bí thuật này thực tế có vấn đề rất lớn.

Họ đều mang một số nhược điểm của xác sống (Tống tử), cho nên nếu dùng đồ trấn tà để đối phó chắc chắn sẽ đạt hiệu quả gấp đôi!

Cũng vì thế, theo phán đoán của tôi, khẩu súng này chắc chắn là dùng để trấn sát!

Trấn tà!】 Nghe vậy, mọi người trong phòng livestream đều bừng tỉnh. 【Hóa ra là thế!

Hóa ra là thế!!

Học được rồi!】 【Hay lắm!

Hóa ra là vậy nha!!

Trần Thiên Nhiễm này hiểu biết rộng quá đi mất!!】 【Đúng vậy!!

Anh ấy thậm chí còn biết cả điều này, nên mới cố ý rút súng ra bắn liên tục chứ gì!!】 【Chắc chắn là vậy rồi!

Chắc chắn không sai!!】 【Chính vì thế mới có thể trấn áp Liễu Tam đến chết như vậy!】 Thủy hữu đều chợt nhận ra.

Mọi người bên ngoài đạo động cũng dần hiểu ra vấn đề, đồng thời cũng thấy có chút đồng cảm với Liễu Tam không thể chết kia, chẳng khác nào chịu cực hình liên tục mà không thể giải thoát!!

Nỗi đau này cứ thế chồng chất lên người hắn, khiến hắn cảm nhận không dứt!

Nhưng đúng lúc đó, một tràng âm thanh sột soạt dần truyền đến.

Mọi người tại hiện trường đều ngẩn người.

“Chuyện gì thế??

Lại có thứ gì xuất hiện à??

Chẳng phải mẫu thi miết ở đây chết rồi sao??” “Suýt xoa!!

Không phải chứ?

Chẳng lẽ vẫn còn thứ gì đó chưa chết à?” “Hay lắm!!

Hay lắm!!

Trong Thủy Hoàng Lăng này rốt cuộc nuôi bao nhiêu cái thứ này vậy!!

Tiếng bước chân nghe dày đặc quá!

Rợn người thật!!” Không ít người thuộc Bát Môn tại hiện trường cảm thấy lạnh sống lưng.

Chỉ thấy trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm và mọi người đương nhiên đã sớm chú ý thấy âm thanh kỳ quái xung quanh.

Khoảnh khắc quay người lại, họ nhìn thấy một con rết khổng lồ (Thiên túc ngô công) với thân hình vô cùng to lớn đang chậm rãi bò tới.

Miệng của nó rất lạ, chia làm bốn mảnh đóng mở liên tục về bốn hướng.

Nhờ ánh sáng đèn pin, thậm chí có thể nhìn thấy hàm răng dày đặc bên trong miệng nó.

Điều này hoàn toàn khác hẳn với loài rết bình thường.

Trong hàm trên và dưới của nó đều có những chiếc răng đặc biệt

nhô ra ngoài, trông cực kỳ đáng sợ.

Lưu Phỉ Phỉ là phụ nữ, bẩm sinh đã có nỗi sợ hãi bản năng với loài bò sát.

Huống chi con rết này thể hình lại to lớn đến vậy.

Khi nó xuất hiện, Lưu Phỉ Phỉ đã không thể khống chế nổi cơ thể, lập tức chạy thục mạng về phía Trần Thiên Nhiễm, trốn sau lưng anh, hai chân khép chặt run cầm cập.

Ngay cả Hứa Triết nhìn con rết khổng lồ dị thường kia cũng nhíu chặt mày, không thể tin nổi trên đời lại có con rết to đến thế, trên mặt viết đầy sự chấn động.

Nhưng đối mặt với kẻ địch kiểu này, anh cũng không lơi lỏng cảnh giác chút nào, ngược lại nghiêm túc quan sát, trong đầu suy tính đối sách.

Chỉ là khi anh quay đầu nhìn Trần Thiên Nhiễm, lại chú ý thấy gương mặt đối phương vẫn bình thản như nước.

Định lực thật mạnh!!

Hứa Triết thầm chấn động trong lòng, nhưng không vì thế mà buông lỏng, càng thêm nghiêm túc đối diện.

Bình luận trong phòng livestream nổ tung trời. 【Vãi lìn!!

Cái gì thế kia!!

Con rết này to quá mức quy định rồi đấy!!】【Gặp quỷ rồi!

Đúng là gặp quỷ rồi!!

Con rết này to quá!!

Chẳng khác nào một chiếc xe tải hạng nặng cả!!】【Mọi người đừng nói nữa, nhìn cái miệng kia kìa, một lần nuốt được ba bốn

người luôn ấy chứ!】【Sợ quá đi mất!!

Trong Thủy Hoàng Lăng này đúng là cái gì kỳ quái cũng có.

Lúc trước là bọ cạp, rồi cự xà, giờ ngay cả rết khổng lồ cũng có, thật là phi di sở tư.

Thủy Hoàng đế này định làm gì vậy?

Tự nhiên đặt mấy cái thứ rợn người này vào mộ mình làm gì không biết!!】【Đúng thế!

Cứ cho là có xác sống đi, còn bày ra lắm sâu bọ thế này!

Gớm quá!】Mọi người bàn tán không ngớt.

Bạch Bồ ở Cục Điều tra Dân sự Phong thủy nhìn con rết cũng hơi ngẩn ra: "Hử?

Từ bao giờ mà có con rết to thế này nhỉ?

Chương 179

Thật là phi di sở tư!!

Hình như hồi trước mình cũng đâu có đặt thứ này vào đâu?

Chẳng lẽ là do đám hậu duệ của mình làm?" Hắn hơi nghi hoặc lắc đầu, càng lúc càng không hiểu nổi chuyện này là thế nào.

Nhưng cũng có khả năng là do trong mộ đặt quá nhiều cổ thuật, dẫn đến một số sinh vật vốn không nên biến dị, qua mấy nghìn năm diễn hóa đã trực tiếp đổi đời!

Những chuyện này đều không nói trước được.

Bạch Bồ lắc đầu, không nghĩ ngợi nhiều nữa, dù sao chuyện này cũng không quan trọng lắm.

Điều quan trọng hơn là vị Tổng ti trưởng kia khi nào mới đến nơi và bắt đầu chuỗi thao tác của mình đây?

Nghĩ đến đây, Bạch Bồ có chút phấn khích đê tiện.

"Chậc chậc chậc!!

Những chuyện này ngày càng thú vị rồi đây!!" Bạch Bồ vừa ăn đồ ăn vặt vừa tiếp tục xem livestream.

Đối với hình dáng con rết kia, hắn không thấy phản cảm chút nào, thậm chí còn thấy khá có cảm giác.

Còn ở bên ngoài đạo động, mọi người tại hiện trường đều bị thân hình khổng lồ kia làm cho kinh hãi.

"Cái gì!!

Con rết to quá!!" "Vãi!!

Con rết này thể hình quá mức khủng bố rồi!!

Chắc chắn to hơn cả con rắn mẹ kia!" "Suýt xoa!!

Giờ phải làm sao đây?

Chẳng lẽ Trần Thiên Nhiễm bọn họ phải chết ở đây rồi sao??

Không phải chứ??

Thế còn mấy đứa trẻ của Bát Môn chúng ta thì sao?

Chẳng lẽ...

Không được!!

Không được!!

Tuyệt đối không được!!" Không ít người đang ở đây là hộ vệ của Bát Môn.

Nhiệm vụ chính của họ là đến bảo vệ an toàn tính mạng cho các thiên kiêu của Bát Môn.

Theo kế hoạch ban đầu, họ sẽ cùng tiến vào Thủy Hoàng Lăng.

Nhưng vì lời nói của Phùng Nguyên Vinh, cảm thấy nên để đám trẻ rèn luyện nhiều hơn, nên đã không can thiệp quá sâu.

Dù sao nhân số đông như vậy, chẳng lẽ không dễ dàng giải quyết hết thảy sao.

Nhưng tình hình hiện tại khiến họ đứng ngồi không yên.

Bởi vì con rết kia to lớn như vậy, đủ thấy thực lực của nó khủng bố thế nào, tuyệt đối không phải vật tầm thường!!

Một khi giao thủ, rất có thể sẽ khiến đám trẻ kia thiệt mạng.

Với tư cách là trụ cột tương lai của Bát Môn, chúng gánh vác quá nhiều trách nhiệm trên người!!

Tuyệt đối không thể xảy ra chuyện.

Nhưng ngay khi họ đang bàn tán xôn xao, Phùng Nguyên Vinh lại lên tiếng ngắt lời: "Cuống cái gì!!

Cuống cái gì mà cuống!!

Có gì mà phải cuống quýt lên thế!

Chỉ là một con sâu to thôi mà!

Đã khiến các người cuống lên thành bộ dạng này rồi?

Thế này mà gặp phải nguy hiểm gai góc hơn, chẳng lẽ phải tự thân ra tay sao?

Nếu ai cũng như các người thì đám trẻ này trưởng thành thế nào được?

Lần tranh đoạt chìa khóa này vốn dĩ là một sự tôi luyện sức mạnh đối với chúng.

Mà một số cơ quan trong Thủy Hoàng Lăng càng là khảo nghiệm đối với chúng.

Cuối cùng có đuổi kịp hay không cũng là một loại khảo nghiệm.

Mọi thứ đã được sắp xếp ổn thỏa cả rồi.

Huống chi ở đây còn có livestream, chúng ta cũng không cần quá lo lắng!" Nghe những lời của Phùng Nguyên Vinh, đám hộ vệ tại hiện trường cũng dần bình tĩnh lại, không còn khăng khăng đòi đi cứu người nữa.

Dù sao họ cũng không biết người của mình giờ ra sao, biết đâu vẫn rất an toàn thì sao.

Ở một phía khác, Liêu Tinh Vân cũng đang quan sát livestream, nhìn chằm chằm vào con rết khổng lồ trên màn hình rồi trầm tư.

Ông cũng không hiểu rõ lắm tại sao Bạch Bồ lại đặt một con rết lớn trong mộ mình.

Thậm chí ngay cả ông cũng không rõ hết thảy các cơ quan được đặt trong mộ này.

Hồi đó việc xây dựng Thủy Hoàng Lăng có thể nói là một sự kiện vô cùng quan trọng, cũng đã chôn vùi không ít người.

Chỉ là không ngờ qua mấy nghìn năm, Thủy Hoàng Lăng này lại một lần nữa được mở ra, thậm chí bị con người thâm nhập khám phá khai quật.

Trên màn hình livestream, con rết không ngừng bò tới, cơ thể uốn lượn, từng chút từng chút một tiến về phía Trần Thiên Nhiễm và mọi người.

Miệng nó không phát ra âm thanh gì, nhưng tiếng vô số cái chân không ngừng giẫm đạp tạo ra một cảm giác nổi da gà, vô cùng rợn người!!

Trần Thiên Nhiễm lúc này cũng chậm rãi hạ thấp trọng tâm cơ thể, còn tên Liễu Tam trước mặt thì anh hoàn toàn không muốn đoái hoài tới nữa.

Sau một chuỗi bị bắn liên tục, dù đối phương hiện giờ chưa chết thì tinh thần cũng đã suy sụp rồi.

Nhưng đúng lúc này, chỉ thấy con rết khổng lồ kia bỗng nhiên sải bước tới, rồi há miệng... nuốt chửng Liễu Tam dưới đất vào trong bụng.

Cái sự kiện đột ngột này khiến Trần Thiên Nhiễm và mọi người ngẩn tò te tại chỗ, hoàn toàn không ngờ sự việc lại diễn biến theo hướng này.

Sau khi nuốt gọn Liễu Tam, con rết khổng lồ mới chậm rãi dời ánh

mắt nhìn về phía ba người Trần Thiên Nhiễm.

Rõ ràng nó vẫn chưa ăn no!!

Trần Thiên Nhiễm nhìn cơ thể khổng lồ của nó, khẽ liếm môi: "Tuy rết nhìn có vẻ hơi ghê tởm, nhưng thực tế giá trị dược dụng của nó rất cao, thậm chí thịt của nó ấy à!!

Chắc chắn là vô cùng tươi ngon." "?????" Trên trán Hứa Triết lập tức hiện ra một chuỗi dấu chấm hỏi.

"Không phải chứ!

Anh đang nói cái quái gì thế!

Cái gì mà thịt nó rất tươi ngon?

Lời này có vấn đề đấy nhé!

Vấn đề lớn luôn đấy!" Trần Thiên Nhiễm quay đầu chỉ nở một nụ cười nhạt, không để ý đến sự chấn động của đối phương, sau đó bước ra một bước.

Bành!!

Dùng Bạo Bộ lao đi, thanh Hắc Kim Cổ Đao trong tay vung một vòng tròn lớn rồi chém xuống trong nháy mắt.

Con rết tự nhiên không muốn chịu yếu thế, trực tiếp giơ cái miệng khổng lồ ra đối đầu trực diện với anh.

Bành!!

Ngay lập tức, một luồng khí lãng mãnh liệt quét sạch ra bốn phương tám hướng!

Sức mạnh khủng bố khiến tim mọi người hẫng đi một nhịp, ai cũng không ngờ con rết này lại có thể cứng rắn đỡ được một đao của Trần Thiên Nhiễm.

Chương 180

Nên biết rằng uy lực một đao của Trần Thiên Nhiễm là vô cùng mạnh mẽ, thế mà trong tình huống này vẫn có thể chặn đứng được, đủ thấy khả năng phòng ngự của con rết này khủng bố đến mức nào, đồng thời cũng thấy rõ đối phương tuyệt đối không phải dạng vừa!

Thể trọng đó chính là thực lực thật sự!

Thấy tình hình này, Hứa Triết cũng không còn tâm trí đứng chờ nữa, đối mặt với cường địch phải toàn lực xuất kích!!

"Sát!!!" Anh hét lớn, thân hình vụt sáng đã tới bên cạnh con rết, trực tiếp vung trường côn tấn công dồn dập.

Thương thương thương!!!

Nhưng dù anh có gõ thế nào, lại kinh hãi nhận ra lớp vỏ ngoài của đối phương cứng như những tấm thép vậy!

Thậm chí mỗi lần va chạm đều bắn ra những tia lửa mãnh liệt, khiến người ta không thể tin nổi.

"Vãi chưởng!!

Cái lực phòng ngự quái quỷ gì thế này!!

Chẳng khác nào ma quỷ cả?

Đùa nhau chắc??" Hứa Triết lộ vẻ mặt không thể tin được, nhưng cũng không dám lơ là chút nào, tiếp tục bộc phát công thế mãnh liệt.

Phía bên kia Trần Thiên Nhiễm chiến đấu cũng vô cùng giằng co, tay anh liên tục chuyển đổi giữa Hắc Kim Cổ Đao và Nhược Sương.

Nhược Sương tuy thi triển Từ Thị Kiếm Pháp rất linh động, nhưng lại không có những chiêu thức đại khai đại hợp, nên vẫn không

trực tiếp và sảng khoái bằng Hắc Kim Cổ Đao.

Điều quan trọng hơn là tiến độ giải phong của Hắc Kim Cổ Đao lại tăng lên, dẫn đến việc dù anh chưa nắm vững chiêu thức nào, vẫn có thể dùng nó tạo ra sát thương tương đương với Nhược Sương!

Bành bành bành!!!

Sự va chạm giao thủ của hai bên giống như binh khí lạnh đâm nhau, hỏa hoa bay ngợp trời.

Lưu Phỉ Phỉ đứng đằng xa lòng như lửa đốt, nhất thời không biết mình nên làm gì cho phải.

Thủy hữu trong phòng livestream cũng sốt ruột không kém. 【Hay lắm!!

Hay lắm!!

Độ cứng của con rết này đáng sợ quá!

Thật sự quá khủng bố!!】【Đúng thế!!

Khủng bố đến cực điểm luôn!!

Thật không ngờ lại có chuyện như vậy nha!!】【Suýt xoa!!

Phi lý!!

Thật sự phi lý!!

Hoàn toàn không ngờ lực phòng ngự của con rết này lại cứng đến thế, ngay cả Hắc Kim Cổ Đao của Trần Thiên Nhiễm cũng không thể trực tiếp phá vỡ đòn tấn công?

Thế thì làm sao mà thắng được đây?

Chẳng lẽ thực sự phải thất bại sao?】【Không phải chứ?

Không phải chứ??

Chẳng lẽ thật sự là vậy sao?

Con rết đáng sợ quá!!

Lớp vỏ cứng thế kia thì không có cơ hội thắng rồi!!】 Đúng lúc này trên màn hình lại xuất hiện bình luận của chuyên gia đạo mộ: 【Mọi người cứ bình tĩnh đã, con rết này nhìn thì đáng sợ, lực phòng ngự cũng kinh người, nhưng chỉ có phần bên trong khoang miệng mới là nơi yếu nhất.

Nếu phát động tấn công từ bên trong, biết đâu sẽ mang lại hiệu quả rất tốt!!】 Lời này vừa thốt ra, phòng livestream lại một lần nữa nổ tung! 【Vãi chưởng!!

Chuyên gia đạo mộ, ông không đùa đấy chứ?

Chiến đấu mức độ này mà ông bảo phải chui vào trong miệng nó á??】 【Suýt xoa!!

Đừng nói là bên trong!!

Tôi đoán vừa bị cái miệng bốn mảnh kia ngoạm trúng là chết ngắc luôn rồi!!】 【Đúng thế!!

Chẳng phải sẽ chịu chung số phận với Liễu Tam sao!!

Con rết này đúng là quá khủng bố!】 Thủy hữu đều vô cùng sốt ruột.

Bên ngoài đạo động, Đổng Thân sắc mặt cũng khó coi, ông đương nhiên cũng thấy dòng bình luận đó: "Chui vào trong khoang miệng?

Điều này gần như là không thể, bên trong e là còn có những thứ khủng bố hơn như axit chẳng hạn!!

Trong tình huống này, vào còn chẳng vào nổi!!" "Ti trưởng!

Giờ phải làm sao đây?" Hứa Y Y vẻ mặt lo lắng nhìn màn hình, đôi tay nhỏ bé vô thức siết chặt lại.

Thực tế tâm trạng cô lúc này khá phức tạp, sau khi nghe Hứa Triết

nói những lời đó, lòng cô đã có chút dao động, thậm chí tự hỏi chẳng lẽ thực sự không phải anh giết cha mẹ?

Nếu thật sự không phải anh, thì sẽ là ai?

Là kẻ nào đã làm chuyện đó?

Từng câu hỏi xoay vần trong đầu cô, mãi không xua tan được.

Đúng lúc này, một thân ảnh từ trong rừng bước tới.

"Tình hình hiện tại thế nào rồi?" Giọng nói cứng cỏi khiến mọi người tại hiện trường đều chấn động.

"Tổng ti trưởng!!" Đổng Thân đầu tiên là ngẩn ra, không ngờ đối phương lại trực tiếp tới đây, sau đó mừng rỡ: "Ti trưởng!!

Sao ngài lại trực tiếp tới đây?" Liêu Tinh Vân mỉm cười: "A a!

Sự việc ngày càng gai góc rồi!!

Huống chi nguy hiểm bên trong đã có chút thay đổi rồi!!" "Thay đổi?" Đổng Thân nghi hoặc nhìn đối phương.

Sau đó Liêu Tinh Vân gật đầu chắc nịch: "Mùi vị bên trong đã thay đổi, độ khó để phá cục e là không phải người bình thường làm được đâu!

Những ai dưới cấp Tông sư phải rút sạch ra ngoài." "Cái gì!!" Đổng Thân chấn động nhìn đối phương: "Dưới cấp Tông sư??" Đám cường giả Bát Môn xung quanh cũng bị lời nói này làm cho kinh ngạc đến mức không thốt nên lời.

"Không phải chứ?

Sao lại như vậy?

Tại sao người dưới cấp Tông sư đều phải ra ngoài??" "Tổng ti trưởng, chẳng lẽ ngài muốn một mình độc chiếm kho báu bí mật sao?"

“Tổng ti trưởng, ngài làm thế là không được đâu!!” Oanh!

Ngay lập tức!!

Trên người Liêu Tinh Vân bộc phát một luồng khí lãng cực mạnh, trong nháy mắt trấn áp toàn trường!

“Hừ!” Liêu Tinh Vân lạnh hừ một tiếng, mọi người tại hiện trường lập tức không dám nói thêm lời nào.

So sánh ra thì trong Bát Môn cũng có cường giả cấp Tông sư, nhưng rất nhiều người đạt cấp Tông sư khi nghe đến tên Liêu Tinh Vân đều sẽ có bản năng muốn tránh né.

Theo lời họ nói, thực lực của Liêu Tinh Vân tuyệt đối không chỉ đơn giản là cấp Tông sư, thậm chí có thể đạt tới tầng thứ cao hơn.

Cũng nhờ vậy mà Long Văn Ti mới có thể dưới sự che chở của ông, không ngừng lấy máu mới từ Bát Môn để lớn mạnh.

Dưới uy áp của Liêu Tinh Vân, mọi người tại hiện trường đã không dám cử động loạn xạ, ai nấy đều trợn mắt há mồm nhìn người đàn ông trước mắt, ánh mắt đầy vẻ không thể tin nổi.

Đồng thời trong lòng cũng dâng lên một tia sợ hãi.

Về Liêu Tinh Vân, họ tự nhiên có nghe danh, truyền thuyết kể rằng người này giết người không ghê tay, căn bản sẽ không quan tâm bạn là ai.

Nếu bạn cản trở kế hoạch hay công việc của ông, ông sẽ trực tiếp ra tay với bạn, chẳng nể nang chút tình diện nào cả.

Chính là một người lạnh lùng như vậy, lúc này đang tỏa uy áp khiến mọi người im phăng phắc.

Liêu Tinh Vân cau mày quét mắt nhìn mọi người: “Ai còn ý kiến gì nữa?” Toàn trường câm nín, không có một ai đứng ra nói lời nào, ngay

cả Phùng Nguyên Vinh dẫn đầu cũng không nói gì, chỉ là trong lòng hơi khó chịu nhưng không dám bộc phát.

Lão biết rất rõ, dù Môn chủ của Cơ Quan Môn đích thân tới, đối diện với sự tồn tại này cũng phải lánh đi mũi nhọn của ông.

Chương 181

Đánh sao?

Điều đó là không thể, trừ khi thực sự chán sống rồi.

Thấy không còn ai có ý kiến, Liêu Tinh Vân khẽ gật đầu, không nói gì thêm mà quay người đi thẳng vào trong đạo động.

Động tác vô cùng nhẹ nhàng nhanh chóng.

Khi ông rời đi, mọi người tại hiện trường đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, cứ như vừa bị kéo ngược lại từ bờ vực thẳm vậy.

Đã có không ít người ướt đẫm mồ hôi lạnh sau lưng.

Cũng không trách được, vì uy áp đó quá mức khủng bố.

Trong đám người tại hiện trường, Đổng Thân biểu lộ vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía đạo động, chìm vào suy tư thật lâu.

Tiền Đức Lập bên cạnh nghi hoặc nhìn ông: "Ti trưởng?

Sao thế?

Có chỗ nào không ổn sao?" "Có," Đổng Thân trọng trọng gật đầu.

"A?" Tiền Đức Lập chỉ thuận miệng hỏi một câu, không ngờ đối phương lại bảo có thật, điều này làm ông càng thêm hiếu kỳ, liền lên tiếng hỏi: "Chỗ nào không ổn ạ?" Sau đó Đổng Thân mới nói: "Cảm xúc của Tổng ti trưởng không đúng lắm, thậm chí có thể nói cả con người ông ấy hiện lên vẻ quái lạ, căn bản không giống ông ấy thường ngày." "A??" Tiền Đức Lập vẫn còn nghi hoặc, bộ dạng sấm sét của Liêu Tinh Vân chẳng phải vẫn luôn như vậy sao?

Còn có bộ dạng nào khác nữa chứ??

Nghe thấy sự nghi hoặc của ông, Đổng Thân lập tức nói: "Anh

không nhận thấy bất kỳ điểm bất thường nào sao?" Tiền Đức Lập lắc đầu, tỏ ý không thấy gì lạ.

Lúc này Đổng Thân mới nói tiếp: "Thực tế nếu anh quan sát kỹ sẽ thấy lần này Tổng ti trưởng rất gấp gáp, vô cùng gấp gáp, cứ như sợ thứ gì đó chạy mất vậy." "Cái gì?" Tiền Đức Lập giật nảy mình, không ngờ đối phương lại nói như vậy, đồng thời trong lòng cũng nảy sinh nghi hoặc mới.

Tổng ti trưởng sợ thứ gì chạy mất cơ chứ?

Người ư?

Trần Thiên Nhiễm?

Tiền Đức Lập kinh ngạc nhìn Đổng Thân.

Đổng Thân lắc đầu: "Cụ thể là gì thì chưa rõ lắm, chỉ là hôm nay Liêu Tinh Vân rất phản thường.

Sự việc phản thường tất có điềm lạ, huống chi ông ấy còn là Liêu Tinh Vân." "Không phải chứ ti trưởng?" Tiền Đức Lập hoàn toàn mộng bức.

Đối phương giờ thậm chí đã bắt đầu trực tiếp nghi ngờ tình hình của Tổng ti trưởng rồi.

Chuyện gì thế này??

Chẳng lẽ Phó ti trưởng từ lâu đã có ý dòm ngó vị trí của Tổng ti trưởng?

Không đúng chứ?

Quan hệ của hai người này rất tốt mà?

Sao lại có tình huống này được?

Đổng Thân thấy biểu cảm của ông liền nói ngay: "Chỉ là sự nghi

ngờ bình thường thôi, dù sao thời buổi này Thập Tam Tặc rất khó lường.

Vạn nhất bọn chúng giả dạng thành Tổng ti trưởng thì sẽ rất gay go." "Giả dạng?" Nghe vậy, Tiền Đức Lập cũng phản ứng lại, sau khi suy nghĩ một lát mới nói: "Nhưng từ uy áp vừa rồi mà xem, trên thế giới không có nhiều cường giả Tông sư như thế, nên chắc chắn là Tổng ti trưởng rồi." Đang lúc hai người trò chuyện, một tiếng chuông điện thoại trực tiếp phá tan bầu không khí.

"Alo?" Đổng Thân nghi hoặc bắt máy, bên kia truyền đến giọng nói của một cao thủ Long Văn Ti.

"Ti trưởng, chúng tôi có phát hiện mới!!

Nghi vấn phát hiện ra đầu mục của Thập Tam Tặc!!" "Cái gì!" Đổng Thân chấn động nghe đối phương nói, rồi vội vàng hỏi: "Ở đâu?

Rốt cuộc là thế nào?" "Ngay tại Long Văn Ti!!" Giọng nói bên kia điện thoại vô cùng khẩn thiết, rồi nói tiếp: "Tại hiện trường chỉ còn lại một người sống sót duy nhất!!" "Cái gì!!" Đồng tử Đổng Thân co rụt lại, ở Cục Điều tra Dân sự Phong thủy có không ít người.

Nếu nói chỉ còn lại một người sống sót, nghĩa là những người khác đã chết hết rồi!

Tiền Đức Lập bên cạnh cũng rùng mình: "Ai!

Ai còn sống?

Có phải lão Vu không?

Lão Vu??" Đầu dây bên kia im lặng một lát rồi nói: "Vu lão đã hy sinh rồi!" Một lời thốt ra, Tiền Đức Lập cứ như bị trọng thương, suýt chút nữa là thổ huyết: "Cái gì!!

Cái gì!!" Gương mặt Tiền Đức Lập đầy vẻ phẫn nộ, khí thế toàn

thân không ngừng bùng phát.

Lúc này Đổng Thân trực tiếp đè nén đối phương lại: "Bình tĩnh chút đi!" Đổng Thân an ủi: "Muốn báo thù thì cũng phải đi gặp người sống sót cuối cùng kia để hỏi xem rốt cuộc chuyện là thế nào!!" "Đúng vậy!" Tiền Đức Lập cũng gật đầu mạnh, sau đó rời khỏi nơi đó.

Bây giờ ở cửa đạo động không cần thiết phải canh giữ nữa, bên trong có Tổng ti trưởng, không ai có thể tìm thấy Trần Thiên Nhiễm.

Nhưng nếu Tổng ti trưởng cũng muốn bắt Trần Thiên Nhiễm, thì nguy cơ sẽ càng lớn hơn!!

Trong lòng Đổng Thân vẫn mang cảm giác nguy cơ mãnh liệt, thậm chí mãi không tan biến.

Trong Bát Môn, Phùng Nguyên Vinh sau khi nghe lời hai người nói cũng đề nghị đi cùng xem sao.

Dù sao Thập Tam Tặc là kẻ thù mà mọi kỳ nhân đều phải đối mặt.

Bọn chúng chỉ tôn sùng huyết mạch, muốn tận diệt những ai không phải kỳ nhân!

Đối với bất kỳ ai, đó cũng là một thảm họa!

Sau đó ba người lên xe trực tiếp hướng về Cục Điều tra Dân sự Phong thủy!

Một cơn khủng hoảng cũng đang không ngừng nảy sinh!

Đổng Thân ngồi trên xe, trong đầu không ngừng xoay quanh hàng loạt nghi vấn, nhưng đến tận bây giờ vẫn không tài nào tìm được đáp án.

Trên màn hình điện thoại, Trần Thiên Nhiễm vẫn đang đại chiến với rết khổng lồ!

Dù có Lưu Phỉ Phỉ tận lực hỗ trợ giúp họ không ngừng khôi phục

khí lực, nhưng về cơ bản, họ cũng khó lòng trụ vững lâu hơn.

Sự khôi phục này không giúp họ xua tan cảm giác mệt mỏi tích tụ, chính vì thế, lúc này cần một điểm phá cục chuẩn xác hơn.

Chỉ có thực sự phá cục mới có thể giải quyết mọi rắc rối.

Trên khung hình, sắc mặt Trần Thiên Nhiễm cũng khá khó coi.

Anh vừa chiến đấu vừa quan sát tình hình hiện trường, sau đó lên tiếng dõng dạc: "Hai vị!

Tôi đã nghĩ ra cách giải quyết rồi!" Nghe thấy câu này, Lưu Phỉ Phỉ mừng rỡ ra mặt.

Cô cảm thấy quả nhiên là Tiểu ca, vào thời khắc nguy cơ thế này, cũng chỉ có anh mới có thể nhẹ nhàng tìm ra phương pháp phá cục như vậy.

Ở phía bên kia, Hứa Triết đang cố gắng phá vỡ lớp vỏ ngoài cũng ngẩn người ra: "Cách gì!

Nói mau!

Tôi sắp không trụ nổi nữa rồi!" Trần Thiên Nhiễm không hề do dự, lập tức nói: "Chỉ cần tấn công từ trong ra ngoài là có thể phá giải!" "Cái gì!" Hứa Triết ngơ ngác nhìn đối phương, suýt chút nữa thì bị một cái chân rết đạp trúng.

Còn Lưu Phỉ Phỉ sau khi nghe xong, đồng tử co rụt lại: "Không được!

Tuyệt đối không được!

Tiểu ca!

Tiểu ca!" Cô vô cùng sốt sắng, cô hiểu rõ một khi đối phương đã muốn làm vậy thì tám chín phần mười sẽ trực tiếp thực hiện, không hề do dự.

Trần Thiên Nhiễm lại tỏ vẻ không sao cả, nói: “Lúc này nếu chúng ta còn không nghĩ cách giải quyết, thì nguy cơ sau đó sẽ càng nguy hiểm hơn.

Cho nên bắt buộc phải tiến vào trong cơ thể nó mới có thể phá vỡ cục diện!

Nếu không, đừng nói là đi sâu vào trong, ngay cả sống sót cũng khó khăn.” Nghe anh nói, Hứa Triết tự nhiên hiểu ý.

Muốn tiến vào cơ thể rết mà không bị nó trực tiếp nhai ngấu nghiến, điểm mấu chốt nhất là phải tránh được cái miệng bốn mảnh kia.

Chỉ khi tránh được miệng, mới có thể tiến vào nội bộ an toàn.

Nếu chạm phải miệng, kết cục duy nhất là bị xé xác mà chết, giống như Liễu Tam vậy!

Sau một hồi thảo luận, Trần Thiên Nhiễm quyết định đích thân ra trận.

Trong ba người, thực lực của anh mạnh nhất, lực sát thương hung hãn nhất, hơn nữa còn biết phóng hỏa.

Chương 182

Đến lúc đó chỉ cần phóng hỏa trong bụng nó là xong chuyện!

Kênh livestream lúc này cũng bùng nổ bình luận: 【Vãi chưởng!!

Đậu xanh rau má!!

Tôi cứ tưởng bảo chui vào bụng rết chỉ là nói đùa thôi chứ!

Không ngờ ông làm thật à!!】 【Hảo hán!!

Hảo hán!!

Cái mạch não phi nhân loại này đúng là không phải ai cũng có được!

Ảo ma thực sự!】 【Ai bảo không phải chứ!

Mạch não kiểu này ai mà nghĩ ra nổi, điêu vãi đạn!】 【Ủa chứ tại sao lại nghĩ đến chuyện chui vào bụng nó thế?

Đây có phải trăn đâu, trong bụng nó làm gì có không gian lớn thế, phi lý quá đi??】 Bình luận sôi sục không ngừng.

Lúc này, chuyên gia đạo mộ lại đăng một dòng trạng thái: 【Nói thì nói vậy, nhưng mọi người thử nghĩ kỹ xem, vào lúc nguy cấp này e rằng chỉ có cách này là khả thi!

Nếu không giải quyết sớm, con rết này sớm muộn cũng giết sạch bọn họ!

Đi nước cờ hiểm cũng là bất đắc dĩ thôi!

Nếu không, ai lại muốn làm chuyện nguy hiểm như vậy chứ.】 Trên xe, Đổng Thân sau khi nghe lời Trần Thiên Nhiễm cũng bị dọa cho giật mình: “Thằng nhóc này!!

Đúng là cuồng vọng không phải dạng vừa!!

Vậy mà cũng nghĩ ra được cách này!!" "Ảo ma vãi!!" Tiền Đức Lập lắc đầu, càng lúc càng không dám tin chuyện này có thể thực hiện được, tám chín phần mười là sẽ xảy ra chuyện.

Phùng Nguyên Vinh đứng bên cạnh cũng giật khóe miệng.

Ông ta dĩ nhiên biết Trần Thiên Nhiễm mạnh mẽ, càng hiểu đặc điểm "ảo ma" của đối phương, nhưng nghĩ ra được cái ý tưởng quái đản này thì đúng là não bộ không phải người thường.

Ban đầu ông còn tính cho người trong môn phái đi bắt đối phương, nhưng giờ nghĩ lại thì độ khó quá cao.

Một mình Trần Thiên Nhiễm e là không dễ đối phó, huống chi giờ còn có Tổng ti trưởng sắp đến, chuyện này e là sắp kết thúc triệt để rồi.

Đợt lịch luyện cũng sẽ dừng lại tại đây.

Chỉ có điều, trong lòng Phùng Nguyên Vinh luôn treo một cảm giác bất an, cứ thấy lần này e là sẽ xảy ra đại sự gì đó, nhưng ông ta lại nghĩ mãi không ra rốt cuộc là chuyện gì.

Trên mặt hiện rõ vẻ nghi hoặc.

Cùng lúc đó trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm như thể đã hoàn toàn buông bỏ mọi kiêng dè, bắt đầu điên cuồng vung Hắc Kim Cổ Đao, thậm chí dùng đao để thi triển Từ Thị Kiếm Pháp.

Những chiêu thức ảo ma đánh cho con rết kêu gào thảm thiết, cái miệng khổng lồ bốn mảnh không ngừng đóng mở theo một tần suất nhất định.

Lúc này, Hứa Triết cũng hét lớn: "Tôi hiểu rồi!!

Đợi lát nữa để tôi tấn công!!

Anh chuẩn bị cho kỹ vào!!" Trần Thiên Nhiễm đáp: "Được!" Sau đó hai bên lập tức lao vào chiến đấu.

Hai bên ăn miếng trả miếng hàng chục lần, thực tế đã rơi vào thế giằng co.

Khả năng phòng ngự trên người con rết quá kinh người, căn bản không có cách nào phá vỡ, thậm chí không thể tạo ra đòn tấn công hiệu quả.

Đi nước cờ hiểm chính là vì mục đích này!

Hứa Triết nhanh mắt nhanh tay, lập tức bộc phát thiên phú năng lực một lần nữa.

Một sức mạnh kinh khủng dồn vào cây trường côn, trong nháy mắt đập mạnh lên thân rết, khiến nó đau đớn há to cái miệng khổng lồ.

Lưu Phỉ Phỉ căng thẳng nhìn tất cả.

Chỉ thấy thân pháp Trần Thiên Nhiễm nhanh như chớp, một bước tiến tới, trực tiếp chui tọt vào trong!!

Con rết rõ ràng không ngờ có thứ lại dám chui thẳng vào miệng mình, lập tức đờ người ra!

Sau đó nó cố gắng nôn ra, cố gắng lắc mạnh để văng anh ra ngoài.

Nhưng Trần Thiên Nhiễm giống như một con sâu, điên cuồng chui sâu vào trong, Hắc Kim Cổ Đao trong tay lúc này bộc phát lực sát thương cường đại, điên cuồng cắt xẻ, khiến con quái vật cảm nhận được nỗi sợ hãi từ tận sâu linh hồn!

"Gào o o o o!!~!!" Con rết gầm rống điên cuồng.

Hứa Triết và Lưu Phỉ Phỉ ở bên ngoài vội vàng né tránh để không bị con rết đang phát điên làm bị thương.

Con rết như thể bị thứ gì đó xâm nhập, cả cơ thể lúc thì phình to, lúc lại co rút lại!

Kênh livestream đã sớm nổ tung: 【Đậu xanh!!

Trần cẩu chui vào thật rồi kìa!

Ảo ma quá mức quy định rồi!!】 【Ủa chứ tôi có hoa mắt không?

Trần cẩu thế mà lại chui vào thật à?

Đây là rết đấy nhé?

Chỗ đó mà cũng chui vào được á!!】 【Hảo hán!

Thật sự là quá ảo ma rồi!

Trần cẩu, hành động này của ông đúng là ảo lòi luôn!!】 【???

Đang làm cái quái gì thế??

Tại sao lại vào thật rồi??

Không lẽ ông không biết quý trọng mạng sống à??】 Bình luận nổ lốp bốp, liên tục có tin nhắn mới hiện ra.

Ngay cả chuyên gia đạo mộ khi thấy cảnh này cũng không nhịn được mà tặc lưỡi: 【Cái... cái này... cậu ta đúng là người nói được làm được!!

Quá ảo ma!!】 Trên xe, Đổng Thân nhìn thấy cảnh này cũng không nhịn được mà phun ra một câu chửi thề: "Đậu xanh rau má?

Nó chui vào thật à??

Cái thằng ảo ma này đúng là không thể tin nổi." Phùng Nguyên Vinh đứng cạnh cũng giật khóe miệng liên tục, gương mặt viết đầy sự chấn kinh: "Cái này... cái này đâu phải cách giải quyết mà người có mạch não bình thường nghĩ ra được!

Tuy trong kênh livestream không thiếu những kẻ như vậy,

nhưng...” “Phải thừa nhận rằng,” Tiền Đức Lập chậm rãi lên tiếng, “đây có lẽ là phương pháp phá cục duy nhất hiện giờ!

Nếu không chọn tấn công từ nội bộ ra bên ngoài, xác suất lớn là họ vẫn không thể phá vỡ lớp vỏ rết, vì độ cứng của nó quá khủng khiếp!” Nghe lời ông, Đổng Thân cũng khẽ gật đầu: “Đúng là vậy, so với một số sinh vật bình thường khác, có lẽ chỉ cần tiêu tốn chút thời gian là phá được phòng ngự, nhưng lớp vỏ con rết này rõ ràng đã vượt xa trí tưởng tượng của chúng ta.

Có lẽ đúng là phải dùng cách này mới xong.” “Mãng liệt!

Quá mức mãng liệt rồi!” Phùng Nguyên Vinh lắc đầu thở dài, ông ta không quá muốn thấy Trần Thiên Nhiễm mất mạng, vì anh liên quan đến việc mở bí kho bạc.

Như vậy, giá trị khi anh còn sống cao hơn nhiều so với khi đã chết.

Lúc này xe đã dần tiến vào nội thành.

Vị trí Cục Dân Điều Phong Thủy vốn nằm ở khu vực nội thành khá nổi bật nên rất dễ tìm.

Chỉ là lúc này khi ba người nhìn thấy tấm biển lớn của cục, một cảm giác nguy cơ khó tả dần dâng lên trong lòng họ, thậm chí khiến họ có cảm giác không dám bước vào, cứ như nơi này vẫn còn một nguy cơ lớn chưa tan biến, vẫn còn một nỗi kinh hoàng lưu lại.

Ba người trong lòng hoang mang, nhìn nhau, dần lộ ra vẻ sợ hãi.

Đúng lúc này, một cường giả Long Văn Ti dường như biết họ đã đến, vội vã chạy ra khỏi cục rồi nói: “Ba vị!

Ba vị!

Ti trưởng!

Cuối cùng mọi người cũng đến rồi!

Cuối cùng cũng đến rồi!" Không biết tại sao, khi thấy người của Long Văn Ti xuất hiện, họ lại thở phào nhẹ nhõm một chút, cứ như hiểu rằng nơi này không còn nguy hiểm gì quá lớn nữa.

Chương 183

Đổng Thân thấy vậy lập tức hỏi: "Bên trong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tại sao cậu lại nói trong điện thoại là Cục Dân Điều chỉ còn lại một người?" Chàng thanh niên gật đầu mạnh: "Đúng vậy!

Ti trưởng!

Thật sự chỉ còn lại đúng một người sống sót.

Khi ngài bảo tôi đi tìm thông tin về chủ nhân của thủ lĩnh Thập Tam Tặc Quan Vũ, tôi đã phát hiện ra một số manh mối, rồi lần theo dấu vết tìm đến Cục Dân Điều này!" "Cái gì!!" Tiền Đức Lập đứng cạnh kinh hô, "Ý cậu là trong Cục Dân Điều có người là 'chủ nhân' kia sao?" "Đại khái là ý đó, nhưng cụ thể là ai thì vẫn chưa rõ lắm, chỉ biết hiện tại người bên trong đã chết sạch, bao gồm cả những Thủ Vọng Nhân đến đây, toàn bộ đều bị sát hại!

Hơn nữa mỗi người đều bị đánh nát tim, cứ như kẻ này rất cuồng trái tim vậy." Nghe cậu ta kể, mọi người đều cảm thấy rùng mình ớn lạnh, trong đầu lập tức hiện ra hình ảnh của một kẻ sát nhân cuồng loạn, hẳn là tướng mạo phải cực kỳ xấu xí kinh tởm.

Đúng lúc này, chàng thanh niên lại nói: "Ti trưởng!

Để tôi đưa mọi người vào trong!

Hiện giờ Long Văn Ti đang thiếu nhân thủ, nhất thời công tác khám nghiệm hiện trường đều do một mình tôi làm." Nghe vậy, Đổng Thân cũng gật đầu nặng nề, trong lòng ông cũng có phần nôn nóng.

Dù sao Cục Dân Điều cũng là bộ phận dưới quyền Long Văn Ti, kết quả lại bị thảm sát toàn bộ, chuyện này cực kỳ nghiêm trọng, phải đặc biệt coi trọng.

Sắc mặt Tiền Đức Lập bên cạnh cũng rất khó coi, ông vốn là bạn thân của Vu Đức Chí, giờ nghe tin đối phương tử nạn càng thêm phẫn nộ, trong lòng đã muốn băm vằn tên chủ nhân kia ra.

Sau đó ông là người đầu tiên bước vào, sải bước thật nhanh.

Nhưng rất nhanh sau đó, một mùi máu tanh nồng nặc xộc vào mũi khiến cả ba người đều cảm thấy buồn nôn.

Chỉ là họ đều đã từng thấy cảnh đời nên không bị dọa sợ, nhưng khi bước vào phòng họp, nhìn thấy đống tàn tích đầy mặt đất, thần sắc mọi người vẫn có chút không trụ vững.

Đặc biệt là Phùng Nguyên Vinh, dù ông là kỳ nhân thế hệ trước nhưng cả đời này cũng chưa thấy cảnh tượng nào máu me đến vậy, càng chưa thấy thủ đoạn tàn bạo đến cực điểm như thế, cứ như hoàn toàn không coi mạng người là mạng, coi rẻ nhân mạng đến mức tối đa!!

Lúc này, mọi người chú ý thấy một chàng thanh niên đang run lẩy bẩy ở một góc.

Tiền Đức Lập lập tức nói: “Phan Tông Bạch?

Người sống sót là cậu à!!” Người sau nghe thấy vậy, ánh mắt có chút mê ly, thậm chí có cảm giác kỳ lạ không nói nên lời, nhưng rất nhanh sau đó vẫn gật đầu: “Là... là tôi.” Đổng Thân cũng nhanh bước tới hỏi: “Kẻ giết người, cậu có nhìn rõ mặt không?

Có thể mô tả chi tiết lại không?” “Tôi... tôi...” Cậu ta định nói nhưng lại lắp bắp, cứ như bị dọa cho phát khiếp rồi.

Viên cường giả Long Văn Ti thấy vậy cũng bất lực lên tiếng: “Ti trưởng, tinh thần cậu ấy chắc là bị chấn động rồi, nên ký ức có lẽ sẽ hơi hỗn loạn.

Còn về hung thủ là ai, e rằng sắp có đáp án rồi.” “Hửm?

Ý cậu là sao?" Đổng Thân nghi hoặc quay đầu nhìn cậu ta.

Cậu ta nói: "Hành lang Cục Dân Điều có camera giám sát, tôi vừa phát hiện camera không bị hỏng.

Đợi lát nữa chúng ta đi sao chép dữ liệu ra xem một lượt là sẽ biết những ai khả nghi đã ra vào nơi này thôi!" Nghe thấy vậy, mọi người nhất thời chấn động tâm can, lập tức hiểu ra, chuyện lớn sắp đến rồi!

Phan Tông Bạch ngồi một bên nhìn dáng vẻ của mọi người, khóe miệng khẽ hiện lên một nụ cười khó nhận ra, thầm nhủ trong lòng: "Triệu Cao à Triệu Cao!!

Phen này xem ngươi còn giở trò gì được nữa?

Mấy con sâu ngươi nuôi hình như không nghe lời ngươi lắm nhỉ!" Ánh mắt hắn lạnh lẽo, đồng thời khi nhìn về phía ba người này cũng lộ ra một tia tham lam ẩn giấu, cứ như đang nhìn thấy một loại thức ăn nào đó.

Thực tế thì năm đó sau khi Từ Phúc mang thuốc trường sinh về, ông ta không hề ăn vì sợ hãi, nên đã đưa cho Triệu Cao ăn.

Sau đó ông ta chọn một cách trường sinh khác của phương sĩ: nuốt chửng trái tim!!

Đây cũng là lý do tại sao mỗi trận chiến của ông ta đều kết thúc bằng việc móc tim đối phương.

Dùng trái tim để tế lễ, từ đó giúp linh hồn kiên cố và ổn định hơn, không bị tan vỡ.

Chỉ là cái giá của phương thức này quá lớn, cho nên ông ta phải từ từ xây dựng một tổ chức để có được nguồn trái tim không ngừng nghỉ.

Những năm gần đây, phương thức này đối với sự ổn định linh hồn

ngày càng kém, cho nên ông ta phải bắt đầu mưu đồ thực sự của mình: Thi Giải Thành Tiên!!

Để làm được bước này, độ khó không phải là cao bình thường!

Nhưng khi Trần Thiên Nhiễm xuất hiện, ông ta hiểu rằng bánh răng định mệnh đã bắt đầu quay trở lại.

Đại pháp Thi Giải Thành Tiên vốn tưởng chừng sẽ thất bại, lần này sẽ có cơ hội thực sự thành công!!

Nghĩ đến đây, Phan Tông Bạch cúi đầu, lén cười thêm một lần nữa, sự hưng phấn đã sớm không thể kìm nén.

Cùng lúc đó, trên màn hình lớn tại hiện trường đang phát sóng cảnh chiến đấu.

Vì Trần Thiên Nhiễm vào trong một lúc lâu vẫn chưa ra, Hứa Triết rõ ràng đã bắt đầu hoảng loạn.

Cậu ta dùng vũ khí không ngừng tấn công, cố gắng dùng cách này để con rết nôn Trần Thiên Nhiễm ra.

Bởi vì Trần Thiên Nhiễm không chỉ liên quan đến bản thân anh ta, mà còn liên quan đến mưu đồ của Hứa Triết: anh ta muốn hồi sinh cha mẹ mình, vậy nên Trần Thiên Nhiễm tuyệt đối không được chết!!

Tuyệt đối không thể chết!!

Nhưng lúc này, con rết vốn dĩ còn rung động đôi chút giờ đây lại im hơi lặng tiếng hoàn toàn, như thể người bên trong đã thực sự bị kết liễu, không còn khả năng hay cơ hội sống sót nào nữa.

Điều này khiến anh ta cảm thấy kinh hãi, chỉ có một chút an ủi là con rết này cũng không có động tác gì.

Điều này có nghĩa là... vẫn còn cơ hội!!

Vẫn còn một tia hy vọng mỏng manh!!

Kênh livestream đã sớm sốt ruột không chịu nổi: 【Chuyện gì vậy!!

Chuyện gì vậy!!

Sao vẫn chưa ra nữa!!

Không lẽ nào... không lẽ thực sự xảy ra chuyện rồi sao?】【Tê!!

Con rết này cũng không động đậy gì luôn!!

Sao trông giống như đồng quy vu tận thế này?

Thật hay giả đây??

Thật hay giả vậy??】【Đừng mà!!

Đừng mà!!

Trần cẩu mà chết thì độ khó để họ đi tiếp sẽ bị phóng đại vô hạn luôn!!】【Chết tiệt!!

Con rết này sao khó nhằn thế không biết, Trần cẩu tới giờ vẫn chưa thoát thân được!!

Hỏng rồi!

Hỏng bét rồi!!】Anh em thủy hữu lũ lượt mắng nhiếc phẫn nộ!!

Sự lo lắng hiện rõ trong từng câu chữ.

Lúc này chuyên gia đạo mộ lại gửi thêm một bình luận: 【Nồng độ axit trong dạ dày rết rất cao, nếu bị nuốt vào trong thì rất có khả năng sẽ bị hòa tan.

Nói cách khác, nếu Trần Thiên Nhiễm còn không ra ngoài thì rất có thể sẽ... mất mạng!】Câu này vừa tung ra, bình luận trong livestream càng bùng nổ dữ dội hơn: 【Cái gì cái gì!!

Trần Thiên Nhiễm thật sự sẽ chết trong đó sao?】【Tê!!

Mau ra đi!!

Mau tranh thủ thời gian mà ra đi!!

Cái này... cái này!!】【Sốt ruột quá đi mất!!

Sao vẫn chưa ra, sao vẫn chưa ra nữa!!

Còn không ra là tiêu đời nhà ma luôn đấy!!】Tại hiện trường, Lưu Phỉ Phỉ càng căng thẳng hơn, cô giơ hai tay lên, ánh mắt đăm đăm nhìn con rết bất động.

Chương 184

Còn Hứa Triết thì không hề có ý định chờ đợi, anh ta không ngừng vung trường côn, điên cuồng trút đòn tấn công.

Trường côn trong tay hết lần này đến lần khác đập xuống thân con rết khổng lồ, tia lửa bắn tung tóe, cứ như có người đang rèn sắt ở đây vậy.

"Khốn khiếp!!

Khốn khiếp!!

Trần Thiên Nhiễm!

Anh không được chết!!

Tuyệt đối không được chết!!

Trần Thiên Nhiễm!

Nếu anh còn sống thì mau lên tiếng đi!!

Mau nói gì đi, đừng có nấp trong đó nữa.

Anh mà còn tiếp tục thế này là chết thật đấy!!

Trần Thiên Nhiễm!

Đừng chờ đợi nữa!" Cùng lúc đó, Trần Thiên Nhiễm ở bên trong con rết dĩ nhiên là chưa chết.

Nghe tiếng Hứa Triết bên ngoài, anh cũng định mắng lại, chỉ có điều rắc rối ở đây là anh phát hiện nội bộ con rết này cũng cứng vô cùng, thậm chí trên đó còn có rất nhiều phù văn tồn tại.

Loại phù văn này anh đã từng thấy ở một nơi: chính là trên người Lưu Phỉ Phỉ!!

Điều này càng khiến Trần Thiên Nhiễm nghi hoặc hơn.

Tại sao phù văn trên người một con rết lại giống với Lưu Phỉ Phỉ được hồi sinh?

Chẳng lẽ nó cũng được hồi sinh bằng phương thức tương tự?

Cũng là một loại bí thuật nào đó của Cổ môn?

Vậy thì là ai làm?

Ôn Thao?

Hắn dùng con rết làm vật thí nghiệm trước, sau đó mới giúp Thập Tam Muội hồi sinh sao?

Nghĩ đến đây, đầu óc Trần Thiên Nhiễm rối bời, anh vẫn không hiểu nổi rốt cuộc chuyện này là thế nào, tại sao lại có tình huống này xảy ra.

Sự việc dường như có chút khác so với những gì anh tưởng tượng rồi!

Thậm chí là khác rất nhiều!

Trần Thiên Nhiễm xoa cằm, đại não hỗn loạn, chưa nghĩ ra nên làm thế nào mới thực sự phá cục được.

Là tiếp tục dùng đao chém điên cuồng, hay dùng trận pháp để giải quyết?

Hoặc có lẽ con rết này về bản chất có liên hệ gì đó với Lưu Phỉ Phỉ?

Nếu thực sự có liên hệ, chẳng lẽ nó chết thì Lưu Phỉ Phỉ cũng sẽ bị trọng thương mức độ nào đó?

Dù sao nguồn gốc của Cổ thuật vốn dĩ rất cổ xưa, bí thuật của họ càng khiến người ta không thể lường trước, thậm chí là khó hiểu.

Có liên quan đến sâu bọ có lẽ là chuyện vô cùng bình thường.

Nhất thời Trần Thiên Nhiễm rơi vào cảnh lưỡng lự.

Nhưng đúng lúc này, anh nhìn thấy một bóng người trong góc: "Liễu Tam?

Đậu xanh?

Ông thế này mà vẫn chưa chết à?" "Thằng khốn!!" Chỉ còn lại nửa thân mình đang bị axit ăn mòn rồi lại phục hồi, Liễu Tam căm phẫn hiện rõ trên mặt.

Lúc này ông ta nhìn thấy Trần Thiên Nhiễm càng giận dữ quát lớn: "Mẹ kiếp, tao đến để lôi kéo mày!

Vậy mà mày lại đối xử với tao như thế!!

Thằng khốn!!

Thằng khốn!!" "Được rồi được rồi!!

Đừng nói nhảm nữa!!

Mau nói cho tôi biết con rết này rốt cuộc là chuyện gì!" Gặp được Liễu Tam, Trần Thiên Nhiễm cũng khá bất ngờ.

Chỉ là không ngờ sức sống của đối phương lại mạnh mẽ đến mức này, bí thuật của Bì môn quả nhiên không hề đơn giản.

Nhưng vì đối phương là Thập Tam Tặc, xét về địa vị chắc hẳn phải cao hơn Hứa Triết không ít, nên có lẽ hỏi ông ta sẽ có được đáp án nhất định.

Chỉ có điều lúc này Liễu Tam chỉ muốn giết chết Trần Thiên Nhiễm cho hả giận: "Hahaha, mày mơ đẹp đấy, tao thà chết cũng tuyệt đối không nói cho mày biết tại sao con rết này lại có phù văn giống trên người Lưu Phỉ Phỉ đâu!!" Một câu nói của ông ta đâm trúng ngay chỗ ngứa của Trần Thiên Nhiễm, càng khiến anh hiểu rõ Liễu

Tam tuyệt đối biết hết mọi thứ về con rết này.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Trần Thiên Nhiễm dần trở nên không thiện cảm, từng bước một tiến lại gần đối phương: "Ồ?

Vậy sao?" "Mày muốn làm gì!!

Mày định làm gì!!

Mày muốn làm gì hả!!" Liễu Tam bỗng nhiên bắt đầu gào thét xé lòng, dường như rất sợ hãi tên "mặt cười" trước mặt sẽ làm gì mình, đến mức âm thanh ngày càng lớn, cứ như gặp phải chuyện gì bất trắc.

Bên ngoài con rết, Lưu Phỉ Phỉ vốn đã lo lắng không yên, giờ nghe thấy tiếng thét thảm thiết từ trong bụng rết, cô càng cuống cuồng hơn: "Không được!!

Không được!!

Tiểu ca!!

Tiểu ca!!" Cô cầm xẻng công binh định tự mình xông lên chiến đấu, từng xẻng vung xuống nhưng chỉ đơn thuần va chạm với lớp vỏ ngoài tạo ra tia lửa, thậm chí không để lại nổi một vết tích.

Đúng lúc này Hứa Triết ở bên cạnh cũng ngưng trọng sải bước lớn, một lần nữa thi triển thiên phú năng lực, bùng phát một côn khủng khiếp.

Oành!!

So với những lần tấn công trước đó, cú đánh này của anh ta rõ ràng có uy lực cực kỳ kinh khủng, thậm chí chỉ với một côn đã khiến thân hình con rết xê dịch vài mét.

Dù chỉ là vài mét nhưng cũng đủ làm người ta phấn khởi.

Hứa Triết rõ ràng cảm nhận được cơ thể mình được thăng tiến, thực lực tinh tiến không ít.

Nhưng đúng lúc này, một giọng nói từ bên ngoài chậm rãi vang lên: “A ha ha, đây không phải là thiếu gia nhà họ Hứa sao?

Sao lại ở chỗ này thế?

Thật trùng hợp!

Thật trùng hợp nha!” Hứa Triết nghe vậy đồng tử co rụt lại, lập tức hiểu ra ai đang tới: “Lỗ Soan!” Sau đó anh ta mạnh mẽ quay đầu, nhận thấy nhóm ba người do Lỗ Soan dẫn đầu đã đuổi tới.

Họ đều là người trong Bát Môn, thực lực không hề thua kém anh ta.

Đây chính là điểm mạnh của Bát Môn, ngay cả sức mạnh của thế hệ trẻ cũng vô cùng đáng sợ.

Anh ta lẩm bẩm trong miệng: “Người của Bát Môn cuối cùng cũng không kìm nén nổi tính tình rồi sao?” “Ha ha ha!” Lỗ Soan cười lạnh, “Kìm nén hay không không quan trọng, mục đích chúng tôi đến đây rất đơn giản, chính là bắt giữ loại phản tặc như anh, đồng thời cũng phải đưa Trần Thiên Nhiễm đi luôn!” “Đúng là nằm mơ giữa ban ngày!!” Hứa Triết căn bản không có ý định đôi co nhiều, lập tức bộc phát uy áp cực mạnh, đồng thời Lưu Phỉ Phỉ bước lên phía trước, đặt tay lên lưng anh ta truyền sức mạnh, giúp khí lực của anh ta tăng vọt đến đỉnh phong.

Lỗ Soan đứng đối diện thấy cảnh này cũng không lấy làm lạ.

“Ha ha!” Lỗ Soan cười lạnh, “Nếu bây giờ hai người còn muốn chiến đấu với chúng tôi, thì Trần Thiên Nhiễm rất có thể sẽ bị con rết khổng lồ này tiêu hóa đấy nhé!

Đến lúc đó thì chẳng còn lại gì đâu!” Hứa Triết lạnh lùng lườm đối phương: “Tôi tin anh ấy có thể ra được!” “Cáp cáp cáp!

Chuyện nực cười nhất thiên hạ!” Lỗ Soan cười lớn, “Đây không

phải là loại rết tầm thường đâu!

Anh thật sự nghĩ đây là con rết sao!!

Đây là Lò Luyện Đan!!

Có biết không hả!!

Hai vị!!" Nghe thấy vậy, cơ thể Hứa Triết chấn động, sau đó trong đầu hiện ra ký ức xưa cũ.

Đó là lời lão tổ nói về một phương pháp dùng sinh vật làm lò luyện đan.

Chương 185

Phương pháp này thường do Cổ môn sử dụng, độ khó tuy rất cao nhưng ở mức độ nhất định thì vô cùng lợi hại.

Hơn nữa lò luyện này có thể lớn lên, lò càng lớn thì hiệu quả luyện đan càng mạnh.

Hứa Triết nghĩ đến đây, cơ thể không ngừng run rẩy, anh ta dĩ nhiên hiểu ý nghĩa của cái gọi là lò luyện đan đáng sợ đến mức nào, càng hiểu lò luyện này đại diện cho cái gì.

Điều đó có nghĩa là con rết sở dĩ không cử động chính là vì nó đã rơi vào trạng thái luyện đan!!

Trong lúc này, khả năng phòng ngự của nó cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí sẽ không có bất kỳ sự xê dịch nào!

Giây phút này, Hứa Triết thừa nhận mình có chút hoảng loạn, ngay cả biểu cảm cũng không giữ được nữa.

Lưu Phỉ Phỉ nhận ra điều này, nghi hoặc nhìn anh ta: "Hứa Triết, lời hắn nói là thật sao?

Tiểu ca không ra được nữa à?" "Không!!

Hãy tin anh ấy!!

Hãy tin Trần Thiên Nhiễm!" Ánh mắt Hứa Triết kiên định, hoàn toàn không giống một người đang nghi ngờ.

Nhưng anh ta hiểu rõ lúc này những gì mình có thể làm là tin tưởng, đồng thời giúp Trần Thiên Nhiễm giải quyết những rắc rối ngoại lai này, nếu không sẽ càng thêm khó khăn.

Nghĩ đến đây, khí thế trên người Hứa Triết càng thêm hung mãnh,

ra vẻ quyết tử tới cùng!

Thấy tình hình đó, ba người đối diện cũng không hề giữ sức.

Khí thế của họ không hề thua kém Hứa Triết, thậm chí khi ba người cộng hưởng lại còn đáng sợ đến cực điểm!

"Ha ha ha!

Liễu Tam à Liễu Tam!!" Lỗ Soan cười lớn (ở đây Lỗ Soan gọi nhầm hoặc ám chỉ), "Anh làm vậy thì ích gì chứ?

Chỉ là lãng phí thời gian thôi?

Chỉ khiến Trần Thiên Nhiễm hy sinh vô ích mà thôi!" Hứa Triết cười lạnh: "Nếu Trần Thiên Nhiễm thực sự bị luyện thành một viên đan dược, có lẽ cũng là chuyện tốt, ít nhất mưu đồ của các người cũng tan thành mây khói!" "Hừ hừ!" Sắc mặt Lỗ Soan hơi khó coi, hắn dĩ nhiên biết đối phương đang ám chỉ điều gì, chỉ là hiện giờ đang có livestream nên không thể trả lời bừa bãi, nếu không sẽ rất rắc rối.

Chỉ là lúc này kênh livestream đã sớm sôi sục vì sự xuất hiện của họ: 【Vãi lều!!

Chuyện gì thế kia??

Lại có thêm người đến à?】【Hảo hán!

Tôi có cảm giác cả thế giới này đều muốn bắt Trần Thiên Nhiễm vậy?

Coi bộ ổng là miếng mồi ngon thực sự nha!】【Tê!!

Mấy cái đó không quan trọng, quan trọng là ý nghĩa lời họ nói kìa, cái gì mà nếu Trần Thiên Nhiễm không ra được sẽ bị luyện thành đan dược!

Chuyện này là sao?

Sao tôi nghe chẳng hiểu gì hết trơn vậy?】【Đừng nói bạn không hiểu, tôi cũng không hiểu luôn, chỉ là theo ý của tên Lỗ Soan kia thì con rết này là cái lò luyện đan??

Ủa, một con rết sao lại là lò luyện đan được chứ!!

Mà tôi xem tiểu thuyết thấy lò luyện đan đều phải đốt lửa mà?】Anh em thủy hữu bàn tán xôn xao, trong lòng ai nấy đều đầy rẫy nghi vấn, hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, thậm chí không thể lý giải nổi ý nghĩa thực sự.

Đúng lúc này, bình luận của chuyên gia đạo mộ lại đưa ra đáp án chính xác nhất:【Phương pháp dùng sinh vật làm lò luyện đan dược đã tồn tại từ cổ chí kim, chỉ là độ khó của phương thức này cực kỳ cao.

Muốn chế tạo thành công một cái lò luyện đan như vậy, độ khó không kém gì việc tạo ra một cường giả Tông Sư cảnh!

Đó là một độ khó cực kỳ kinh khủng!】Nghe lời giải thích, anh em trong livestream đều một phen chấn động, hoàn toàn không ngờ thứ này lại là như vậy, càng không ngờ mọi chuyện lại huyền huyễn đến thế.

Đây là một con sâu mà!!

Một con sâu biến dị dài quá mức, vậy mà cũng có thể trở thành lò luyện đan?

Thật là không thể tin nổi!

Không thể tin nổi!!

Anh em thủy hữu ngơ ngác toàn tập.

Còn mấy người đang ở trong Cục Dân Điều Phong Thủy lúc này sắc mặt cũng rất khó coi.

“Cái gì!!

Đây dĩ nhiên là lò luyện đan dùng để luyện đan dược thời cổ đại sao?” Tiền Đức Lập cũng không kìm được tiếng kinh hô.

Sau khi dẫn người dọn dẹp xong đống đổ nát tại hiện trường, ông cũng lập tức quay lại.

Ở đầu bên kia, nhân viên công tác vẫn đang trích xuất camera, không lâu nữa sẽ biết rốt cuộc là ai đã đến đây, ai đã giết những người này!

Chỉ là hiện giờ vẫn có thể tiếp tục xem livestream cái đã.

Dù sao buổi livestream này mới là chuyện quan trọng nhất liên quan đến tất cả mọi thứ.

Đổng Thân cũng gật đầu nặng nề: “Thực tế phương pháp này độ khó đúng là rất cao, tầm cỡ Tông Sư, tuyệt đối không phải nói đùa.

Có lẽ con rết này chính là thứ năm xưa Thủy Hoàng dùng để luyện đan!

Dù sao lò luyện đan cấp độ này chắc hẳn không hề đơn giản.

Viên trường sinh đan luyện ra được hẳn là cực kỳ hữu dụng rồi!” Ông ta vừa nói vậy, Phan Tông Bạch (đang giả vờ) ngồi bên cạnh lại cảm thấy giật mình thon thót.

Con rết gì chứ??

Quả nhân mà lại dùng thứ này sao?

Đùa quốc tế chắc!

Mấy người này đúng là ngu muội, Quả nhân là bậc cửu ngũ chí tôn!

Hoàng đế vĩ đại nhất lịch sử!

Làm sao có thể dùng một con sâu để chế tác đan dược được chứ?

Ngu muội, ngu muội quá đi thôi!!

Hắn điên cuồng chửi thầm trong lòng, nhưng dĩ nhiên không nói ra miệng, ngược lại còn tỏ vẻ đầy hứng thú quan sát màn hình livestream.

Lúc này trên màn hình, hai bên đang trong thế giương cung bạt kiếm, vô cùng căng thẳng.

Cả hai phía đều rất sốt ruột xem Trần Thiên Nhiễm có thể sống sót trở ra hay không.

Tuy Lỗ Soan cảm thấy anh có chết cũng chẳng sao, nhưng nếu bị luyện thành đan dược thật thì quá nguy hiểm, thậm chí có thể khiến ý định tiến vào kho báu của hắn bị xóa bỏ hoàn toàn.

Đó là điều hắn tuyệt đối không muốn thấy, cho nên việc cần làm lúc này không nhiều, chủ yếu là giải quyết Hứa Triết trước mắt, đồng thời nhờ việc giải quyết Hứa Triết mà lấy lòng được Hứa Y Y.

Có thể nói là nhất tiễn song điêu!

Lỗ Soan trong lòng đã sớm rạo rực, lập tức bước ra một bước, đôi nắm đấm đột ngột bộc phát sức mạnh cực mạnh: "Hát!!!" Chỉ thấy thân hình hắn như ảo ảnh, trong lúc di chuyển đã áp sát Hứa Triết.

Oành!!

Hai bên giao thủ chỉ trong chớp mắt.

Dù họ đang chiến đấu nhưng hai người còn lại chưa có ý định xen vào.

Thấy vậy, Hứa Triết lập tức hiểu ý đồ của họ: muốn chơi chiến thuật luân hồi!

Dùng chiến thuật luân hồi để bào mòn thể lực!

Bào mòn trên diện rộng!

Chỉ là Hứa Triết không thấy chiêu này có tác dụng gì, chỉ cần bên mình có Lưu Phỉ Phỉ – "vú em" xịn xò này – thì tuyệt đối không lo bị bào mòn đến chết.

Đó là điều chắc chắn!

Anh ta nghĩ đến đây, không còn giữ sức nữa, công thế trong tay càng thêm mãnh liệt, tấn công điên cuồng khiến Lỗ Soan cũng phải kinh ngạc!

Sau đó hắn liên tục nghênh chiến, đánh giáp lá cà với đối phương.

Cả hai đều dồn toàn lực bộc phát thiên phú năng lực cực mạnh, dư chấn khủng khiếp tạo ra những luồng khí kịch liệt tát vào mặt những người xung quanh.

Đúng lúc này, Hứa Triết lùi lại một bước về phía Lưu Phỉ Phỉ, sau đó dưới sự giúp đỡ của cô, anh ta lại khôi phục về trạng thái đỉnh phong!

Chương 186

Đầy máu xông lên!

"Tới đây!!" Anh ta gầm lên một tiếng, sau đó lập tức áp sát.

Sắc mặt Lỗ Soan dần trở nên khó coi.

Dù khi xem livestream đã thấy dáng vẻ thần kỳ của Lưu Phỉ Phỉ, nhưng hắn không ngờ việc cô giúp người khác khôi phục khí lực lại đơn giản đến thế.

Chẳng khác gì một vú em di động, thậm chí còn xịn hơn cả vú em bình thường!!

Nghĩ đến đây, Lỗ Soan không còn bình tĩnh nổi nữa, lập tức quay sang nói với hai người phía sau: "Đi!!

Giải quyết cô ta mau!!" "Được!!" "Không vấn đề!" Hai người lập tức tách ra, đi đường vòng định thực hiện phục kích theo kiểu bao vây.

Cách tấn công lộ liễu này Hứa Triết dĩ nhiên nhận ra, nhưng hiện tại anh ta đang phân thân bất trị, công thế của Lỗ Soan cũng đã ập tới.

Lúc này nếu không lo đỡ đòn thì bản thân sẽ chết, mà Lưu Phỉ Phỉ cũng sẽ chết!!

Điều anh ta cần nhất lúc này là Trần Thiên Nhiễm mau chóng ra ngoài!

Chỉ có anh ra ngoài thì bốn tay mới giải quyết nổi sáu tay này!!

Trong kênh livestream, tâm trạng căng thẳng của anh em thủy hữu cũng đang lên cao trào: 【Đậu xanh rau má!!

Đồ hèn hạ!!

Hèn hạ quá đi!!

Đây chẳng phải là bắt nạt Trần cẩu không có nhà sao??】【Hay lắm hay lắm!!

Chơi trò móc lốp luôn rồi phải không??

Có bài bản đấy, đúng là có bài bản thực sự!】【Quỷ tha ma bắt, lại dùng cái thủ đoạn hạ tam lạm này, hèn hạ quá thể!

Thật sự là quá hèn hạ mà!!】Thủy hữu điên cuồng chửi bới ném đá, nhưng những người tại hiện trường dĩ nhiên không nghe thấy.

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, Đổng Thân cũng sốt ruột không thôi: "Khốn kiếp!!

Theo đà này thì họ chắc chắn không thể cầm cự thêm được!!" Tiền Đức Lập cũng có cùng suy nghĩ, dù sao chênh lệch quân số giữa hai bên vẫn quá lớn.

Muốn lấy ít thắng nhiều thì cần một điều kiện tiên quyết: phe ít người phải có chiến lực mạnh mẽ và khủng khiếp hơn hẳn.

Nhưng tình hình hiện tại hoàn toàn không phải như vậy, thực lực của Hứa Triết vẫn còn quá yếu, quá yếu.

Bạch Bồ nhìn tất cả qua màn hình, khóe miệng lại khẽ nhếch lên, thầm cảm thán mấy người các ngươi kiến thức còn quá nông cạn.

Đó là người nhà họ Hứa đấy!!

Làm sao có thể đơn giản như vậy được?

Ngu xuẩn!!

Quá ngu xuẩn!!

Nhưng đồng thời hắn cũng rất tò mò không biết Trần Thiên Nhiễm có thể thoát khốn hay không.

Nếu không thoát được thì dù Hứa Triết có tung ra át chủ bài thực sự đi chăng nữa, e rằng cũng chẳng có tác dụng gì.

Lúc này trên màn hình livestream, Hứa Triết cũng không giấu giếm gì nữa, chỉ thấy anh ta lấy từ trong ngực ra một cái bình nhỏ.

Đúng vậy!

Chính là cái bình cùng loại với Liễu Tam!!

Sau đó anh ta tu một hơi cạn sạch!

Ngay lập tức uy áp tăng vọt!!

Hứa Triết sau khi uống dược phẩm nhỏ, khí thế toàn thân thăng tiến lên một tầm cao mới.

Khi luồng khí thế đó tỏa ra bên ngoài, anh ta lập tức đánh bật hai tên định đánh lén kia văng ra xa!

"Phù!!!" Anh ta thở ra một hơi đục ngầu, đôi mắt dần ửng đỏ, cơ bắp trên người bắt đầu nổi cuồn cuộn.

Một luồng sức mạnh thần kỳ bắt đầu chạy khắp toàn thân, uy áp không ngừng tăng lên!

Thực lực của anh ta theo đó cũng không ngừng thăng tiến.

Vào giây phút sinh tử thì chẳng còn gì để mà giấu giếm nữa.

Kênh livestream hoàn toàn bùng nổ: 【Đậu xanh!!

Giai Long Thú kìa!!

Cái này là tiến hóa luôn rồi hả mẹ nó?】 【Hảo hán, hảo hán!!

Vậy mà cũng chơi được trò tiến hóa à!

Ảo lòi luôn!!】 【Tê... cái này có hơi điêu quá không vậy?

Thế mà cũng tiến hóa được luôn??

Vãi chưởng!!

Ảo ma quá!

Ảo ma quá!!】【Vãi thiệt!

Cơ bắp cuồn cuộn thế kia nhìn mà tôi cũng thấy run lẩy bẩy luôn.

Tê!!

Cái này mà đè lên người thì...】【Lầu trên chú ý ảnh hưởng giùm cái, đừng có mà gây chuyện nha!】Bình luận sôi sục, đồng thời trận chiến vẫn chưa có dấu hiệu kết thúc, thậm chí còn đánh nhau kịch liệt hơn.

"Hát!!!" Hứa Triết lúc này coi như đã hoàn toàn vắt kiệt và bộc phát toàn bộ tiềm năng của mình.

Tác dụng của viên dược phẩm nhỏ này bản chất là dùng để vắt kiệt toàn bộ tiềm năng cơ thể.

Tuy làm vậy sẽ khiến cơ thể vận hành quá tải, nhưng vào lúc này thực tế không cần phải suy nghĩ quá nhiều nữa.

Chỉ cần chiến thắng, cái giá nào cũng có thể trả.

Huống hồ, dù cuối cùng có kiệt sức thì chỉ cần bảo vệ được Lưu Phỉ Phỉ, sau đó vẫn có thể khôi phục về trạng thái đỉnh phong.

Đây cũng là lý do lớn khiến Hứa Triết không hề do dự uống ngay dược phẩm.

Anh ta không ngừng hô hấp, luồng khí nóng hổi phun ra từ khoang miệng tạo thành màn sương trắng dày đặc, dần dần bao phủ lấy thân hình anh ta, tiến tới bao vây cả một khoảng không gian xung quanh, tạo thành một lớp bình chướng vô cùng hữu dụng.

Một chống nhiều thì dĩ nhiên phải chiếm được ưu thế ở một số phương diện mới mong giành chiến thắng cuối cùng.

Trong lòng Hứa Triết lúc này vẫn rất lo lắng.

Có đánh thắng được bọn Lỗ Soan hay không không phải điểm mấu chốt, mấu chốt là Trần Thiên Nhiễm có thể an toàn ra khỏi bụng rết hay không.

Đó mới là chuyện chết người nhất.

Nếu anh không ra được thì cuối cùng anh ta có giết sạch bọn Lỗ Soan cũng chẳng còn ý nghĩa gì.

Bảo anh ta đưa Lưu Phỉ Phỉ đi sâu vào Thủy Hoàng Lăng, chắc chắn anh ta không làm nổi.

Độ nguy hiểm của Thủy Hoàng Lăng này đã sớm vượt xa trí tưởng tượng của anh ta, dĩ nhiên là không dám đi tiếp, chỉ có Trần Thiên Nhiễm sống sót trở ra thì mới có cơ hội!

Anh ta dần thu lại suy nghĩ, nắm chặt trường côn trong tay, chuẩn bị phát lực, cơ bắp toàn thân lúc này bắt đầu rung động điên cuồng, cứ như từng khối linh kiện đang trong trạng thái sẵn sàng làm việc, vận hành điên cuồng!

Uỳnh!!

Đột nhiên thân hình Hứa Triết lao đi như tên bắn, trường côn trong tay kéo lê trên mặt đất tạo thành một rãnh dài.

Đồng thời uy áp không thể địch nổi của anh ta vào lúc này toàn bộ đổ dồn về phía Lỗ Soan.

Người sau hoàn toàn không ngờ đối phương lại còn giấu một loại dược phẩm như vậy.

Trong tưởng tượng của hắn điều này là không thể nào, nhưng nghĩ lại thì lại thấy vô cùng hợp lý.

Chương 187

Dù sao đối phương có "vú em" mà!!

Ai có vú em mà chẳng hung hăng như vậy!!

Oành!

Oành!

Oành!

Các đòn tấn công của hai bên bắt đầu va chạm nhau, uy năng bộc phát càng thêm khủng khiếp.

Tâm thần mọi người tại hiện trường đều thắt lại, cảm thấy quá mức đáng sợ!

Quá mức đáng sợ!!

Lưu Phỉ Phỉ cũng nắm chặt đôi tay, lo lắng cho Hứa Triết, càng lo lắng cho Trần Thiên Nhiễm: "Tiểu ca...

Tiểu ca, anh nhất định phải không sao nhé!!" Cùng lúc đó, trong bụng con rết, Trần Thiên Nhiễm vẫn đang cân nhắc nên làm thế nào mới tốt.

Trận chiến bên ngoài anh dĩ nhiên biết rõ, sự kịch liệt của cuộc chiến càng làm anh sốt ruột.

Nhưng tình hình hiện tại lại khiến anh có chút do dự không quyết.

Ngộ nhỡ con rết này thực sự có liên hệ mật thiết với Lưu Phỉ Phỉ thì đối với mình đây chắc chắn là một thảm họa.

Anh suy đi tính lại, quyết định trước tiên cứ phong ấn cái đã, cùng lắm sau này có ai tới đây thì để kẻ đó đối phó với con rết.

Chỉ là kẻ đó có đủ can đảm chui tọt vào bụng con rết này hay không thì không biết.

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm lập tức bắt đầu thi triển trận pháp.

Lần này phải thi triển thêm thật nhiều trận pháp!

Càng nhiều càng tốt, để tránh trường hợp có kẻ lại vô tình phá hủy những trận pháp này, lúc đó sẽ rất phiền phức.

Nghĩ vậy, động tác của Trần Thiên Nhiễm cũng nhanh thêm vài phần, đồng thời cũng chuẩn bị sẵn sàng để rời khỏi nơi này.

Kênh livestream vẫn vô cùng sôi động: 【Tê tê tê!!

Kịch liệt quá!!

Kịch liệt quá!!

Tôi cứ tưởng đánh nhau chỉ xem được mỗi Trần cẩu, nhưng theo tình hình hiện tại thì trận chiến của các kỳ nhân khác cũng rất đặc sắc nha!】【Ai bảo không phải chứ!!

Cái này chẳng phải đặc sắc hơn mấy bộ phim bom tấn Hollywood nhiều sao!!

Quá ngầu!!

Quá ngầu!!

Thật sự là quá ngầu!!】【Không thể tin nổi!

Thật sự không thể tin nổi!!

Thật khiến người ta khó mà tưởng tượng được!!】【Chỉ là hiện giờ tôi lo lắng nhất vẫn là Trần cẩu có ra được hay không, nếu ổng không ra được thì nguy cơ này sẽ nâng lên một tầm cao mới luôn đấy!!】【Nói đúng lắm!

Trần cẩu có ra được không giờ là chuyện vô cùng quan trọng rồi!!】【Chết tiệt!!

Con rết này khó nhằn quá, Trần cẩu tới giờ vẫn chưa tìm được cách thoát thân!!

Hỏng rồi!

Hỏng rồi!!】Lúc này chuyên gia đạo mộ lại gửi thêm một dòng bình luận:【Theo tình hình thời gian hiện tại, nếu Trần Thiên Nhiễm không thể ra ngoài trong vòng năm phút nữa, rất có thể cậu ta sẽ bị kẹt chết trong bụng rết, bị dịch vị của nó nuốt chửng!!】Theo dòng bình luận đó, anh em thủy hữu hoàn toàn bùng nổ.

Mọi người đều không dám tin nhìn những gì trước mắt, ánh mắt đầy sự kinh ngạc, đồng thời nỗi lo trong lòng càng thêm mạnh mẽ.

Còn mấy người Đổng Thân đang ở trong Cục Dân Điều Phong Thủy lúc này cũng bị trận chiến kịch liệt trên màn hình thu hút sâu sắc.

"Đám nhóc này đúng là khó trị thật!!

Lỗ Soan quả nhiên cũng có hai lần bản lĩnh nha!!

Tổ tiên là thủy tổ Cơ Quan Môn, kết quả đến đời hắn dĩ nhiên ngay cả cơ quan cũng không biết làm, chỉ biết đánh nhau ở đây!

Thật khiến người ta bùi ngùi!!" Tiền Đức Lập bất giác cảm thán một câu.

Lúc này Đổng Thân đứng cạnh lên tiếng: "Có lẽ cũng chính vì vậy nên hắn mới càng muốn bắt Trần Thiên Nhiễm, muốn đoạt lại thuật cơ quan từ trên người cậu ấy." "Thuật cơ quan nói cho cùng cũng là thứ của tổ tiên nhà họ, muốn đoạt lại cũng có thể lý giải được." Đổng Thân khẽ ngẩng đầu, tiếp tục theo dõi buổi livestream.

Lúc này sắc mặt Phùng Nguyên Vinh rõ ràng là không mấy tốt đẹp.

Bởi theo tính toán của ông ta, người khó trị nhất phải là Trần Thiên Nhiễm mới đúng, nhưng hiện tại ba kẻ mạnh nhất thế hệ trẻ của họ cộng lại mà ngay cả Hứa Triết cũng không trấn áp nổi.

Nếu đợi Trần Thiên Nhiễm ra ngoài, chẳng phải nguy cơ sẽ càng lớn hơn sao?

Đây giống như là một ván bài chắc chắn thua vậy!

Nhưng ông ta nghĩ kỹ lại thì thấy ván này vốn dĩ đã thua rồi, vì Tổng ti trưởng Long Văn Ti đã đích thân vào cuộc.

Tuy không rõ mục đích thực sự của đối phương, nhưng cơ bản có thể biết hắn tiến vào là theo kiểu càn quét, một đường thẳng tiến, không có bất kỳ ai có thể cản bước chân của hắn!!

Đó là điều chắc chắn!!

Hiện giờ Phùng Nguyên Vinh chỉ cảm thấy hai má hơi nóng rát.

Những lời huênh hoang trước đó giờ đây đã trở thành trò cười!!

Hối hận!

Vô cùng hối hận!

Bởi vì ai mà biết được đám thế hệ trẻ này tuy mạnh, nhưng Hứa Triết còn mạnh hơn, còn Trần Thiên Nhiễm thì đúng là đồ biến thái.

Tuy nhiên ông ta vẫn cầu nguyện trong lòng, tốt nhất là Trần Thiên Nhiễm chết quách trong bụng rết đi.

Như vậy thì kho báu cũng sẽ trở thành bí mật bị chôn vùi vĩnh viễn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt ông ta bắt đầu dần trở nên lạnh lẽo.

Lúc này Bạch Bồ (trong lốt Phan Tông Bạch) cũng đang đầy hứng thú xem từng khung cảnh trên livestream, ánh mắt tràn đầy sự phấn

khích.

“Ha ha ha!

Không hổ là Hứa Triết của chúng ta nha!!

Bản lĩnh này đúng là không tệ đâu!!

Hơn nữa hương vị trái tim của cha mẹ hắn cũng khá là ngon lành!!

A ha ha ha!” Bạch Bồ cười lạnh liên tục trong lòng khi nhìn Hứa Triết đang chiến đấu điên cuồng trên màn hình.

Thực tế chuyện hắn giết cha mẹ Hứa Triết thì hầu hết người trong Thập Tam Tặc đều biết, nhưng không ai nói cho anh ta biết.

Một là vì họ hiểu cần lợi dụng Hứa Triết nên không thể để lộ sơ hở, hai là họ rất thích nhìn cảnh một người vốn dĩ thuộc phe chính đạo lại bắt đầu phản bội, chuyện đó trông rất thú vị, vô cùng thú vị!

Trận chiến vẫn tiếp diễn, không ngừng khiến người ta thót tim.

Và đúng lúc này, trên màn hình livestream, cục diện chiến đấu bắt đầu xảy ra sự đảo ngược nhất định!

Ba người vốn bị áp chế lúc trước, giờ đây sau một câu nói của Lỗ Soan đều bắt đầu bùng phát!!

“Mẹ kiếp!

Đừng giấu nghề nữa!!

Lúc này mà còn giấu là tất cả đều chết sạch đấy!!

Hứa Triết thằng này không biết đã hốc thuốc gì rồi!!

Chúng ta đều phải dồn hết vốn liếng vào lúc này thôi.

Không ai biết khi nào Trần Thiên Nhiễm sẽ ra ngoài, nếu nó ra ngoài thì chúng ta sẽ rất phiền phức!!

Hiện giờ chỉ có nhân cơ hội này lần lượt giải quyết bọn chúng

mới là thượng sách!" Hai người còn lại cũng lần lượt gật đầu, bắt đầu bộc phát thiên phú năng lực, đồng thời cũng nốc không ít thuốc.

Chương 188

Uy áp trên người họ không ngừng tăng vọt.

Áp lực này khiến Hứa Triết cảm nhận được sự run rẩy từ tận linh hồn.

Chỉ có điều anh ta cũng hiểu rõ, hiện tại mình tuyệt đối không được buông lỏng, phải kiên tin Trần Thiên Nhiễm có thể ra ngoài.

Dù đối phương không thể ra, lúc này anh ta cũng phải tử chiến đến phút cuối cùng!!

Dù chỉ vì một tia hy vọng mong manh nhất!!

Hứa Triết không hề tỏ ra sợ hãi, thậm chí bắt đầu không ngừng thăng tiến sức mạnh.

Đúng lúc này, một bàn tay đặt lên vai anh ta, kèm theo một giọng nói: "Cố lên!!!" Một câu nói của Lưu Phỉ Phỉ đủ thắng ngàn vạn lời nói!!

Đó là Lưu Phỉ Phỉ cơ mà!!

Còn nghĩ cái gì nữa!!

Người ta đã cổ vũ cho mình rồi!!

Có chết cũng phải chống đỡ cho bằng được!!

Anh bảo anh ta là Trần cẩu??

Được lắm!!

Mối thù cướp vợ không đội trời chung!!

Mẹ nó!!

NTR thì NTR!!

Đó là Lưu Phỉ Phỉ cơ mà!!

Trong phút chốc, một luồng cảm xúc phẫn nộ bắt đầu trào dâng trong đại não, xông thẳng lên đỉnh đầu.

Hứa Triết vốn dĩ chỉ đang khổ sở chống đỡ, bỗng chốc trở nên tươi mới hoàn toàn!!

Sau đó giống như một con bò điên đang trong trạng thái phát cuồng, ngay lập tức lao vọt đi!!

Oành!!

Sức mạnh của anh ta rất mạnh!

Tốc độ càng cực nhanh!

Trong chớp mắt đã áp sát mục tiêu!

Nhóm ba người Lỗ Soan nhất thời không kịp phản ứng tại sao đối phương đột nhiên lại trở nên tức giận như vậy.

Sự chuyển biến cảm xúc này chẳng lẽ cũng có thể kiểm soát được sao?

Nếu là như vậy thì thực lực của Hứa Triết này đã đạt tới mức độ khủng bố nhường nào!!

Lỗ Soan lập tức thu lại suy nghĩ, nắm chặt trường đao trong tay, trực tiếp nghênh chiến!

So với lúc trước, sức mạnh của hắn hiện giờ bất kể phương diện nào cũng đều có thể ngồi cùng mâm với Hứa Triết, thậm chí có thể đánh nhau qua lại ăn miếng trả miếng!

Bùng bùng bùng!!

Trận chiến kịch liệt lại bùng phát những tia lửa mạnh mẽ!

Tim của mọi người đều thắt lại!

Chỉ cảm thấy chuyện này quá đỗi đáng sợ!

Quá đáng sợ!!

Đúng lúc này, hai tên còn lại chưa ra tay cũng bắt đầu tạo thành thế gọng kìm lao về phía Hứa Triết.

Họ hiểu rất rõ lúc này chính là cơ hội tốt nhất!

Tình huống lập tức trở nên nguy cấp!!

Kênh livestream: 【Vãi lều!!

Vãi lều!!

Toang thật rồi!!

Toang thật rồi!!

Pha này đúng là toang chắc rồi!!】【Mẹ ơi!!

Mẹ ơi!!

Cái này biết làm sao đây!!

Cứ thế này thì tiêu đời nhà ma mất thôi!!】【Trần cẩu!!

Trần cẩu mau ra đi!!

Lúc này chỉ còn trông chờ vào ông thôi đấy!!

Trần cẩu!!

Mau ra đi!!】【Trần cẩu!!

Trần cẩu!!】【Trần cẩu ơi!!

Trần cẩu!!

Mau ra đi!!】Trong phút chốc, trên bình luận livestream toàn là những tiếng gọi Trần Thiên Nhiễm.

Họ cũng chẳng thèm quan tâm anh có đọc được hay không, cứ gửi gắm tâm ý cái đã.

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, Đổng Thân và mọi người cũng vô cùng sốt ruột nhìn từng khung hình.

Bởi thời buổi này muốn thấy trận chiến toàn lực giữa các kỳ nhân là khá hiếm.

Trong xã hội hòa bình mà đột nhiên đánh nhau thế này chắc chắn sẽ gây ra náo loạn lớn.

Nhưng hiện tại tình hình có vẻ hơi khác, thậm chí có thể coi là không sao cả.

Họ đang chiến đấu trong hoàng lăng dưới lòng đất, hoàn toàn không gây hư hại cho bất kỳ kiến trúc nào trên mặt đất.

Như vậy là quá đủ rồi!

Đang suy nghĩ, họ bỗng thấy trên livestream Hứa Triết bắt đầu rơi vào thế hạ phong.

Dù lúc đầu anh ta đã cắn thuốc trước để tăng chiến lực, nhưng rất nhanh sau đó khi ba tên đối diện tăng chiến lực theo thì đã thành công áp chế được anh ta.

Cán cân thắng lợi đã bắt đầu nghiêng lệch.

Nhưng ngay lúc này, con rết đã im lìm bấy lâu bỗng bắt đầu rung chuyển.

Rầm!

Rầm!

Rầm!!

Đột nhiên, thân thể con rết khổng lồ bắt đầu uốn éo điên cuồng, không ngừng va đập vào vách tường như thể đang xảy ra chuyện gì đó vô cùng cổ quái.

Những cú va chạm vặn vẹo đầy biến thái này khiến người ta cảm giác như có thứ gì đó đang đập phá từ bên trong con rết, muốn từ trong cơ thể nó chui tọt ra ngoài!!

Khi mọi người tại hiện trường nhận ra điều này, ai nấy đều lộ vẻ chấn kinh.

Hứa Triết, người đang gồng mình nổi cơ bắp, sắc mặt cũng hơi dịu đi.

Ít nhất từ tình huống hiện tại, Trần Thiên Nhiễm vẫn chưa chết!!

Chỉ cần Trần Thiên Nhiễm chưa chết, xác suất thắng của họ sẽ lại tăng vọt!!

Đây là điều tất nhiên!!

Chương 189

Lưu Phỉ Phỉ không nghi ngờ gì là người vui mừng nhất, cô nhìn thân thể con rết không ngừng co giật, nụ cười trên mặt dần không kìm nén được.

Mỗi khi đến thời khắc mấu chốt, Trần Thiên Nhiễm luôn đứng ra theo cách kinh người nhất!!

Giống như bây giờ vậy.

Còn nhóm người Lỗ Soan đang chiến đấu thì sắc mặt ngày càng khó coi.

Trần Thiên Nhiễm chưa chết tuy là chuyện tốt để giải quyết con rết, nhưng ở mức độ nào đó, họ lại đang rơi vào tình cảnh vô cùng nguy hiểm.

Trong kế hoạch ban đầu, họ muốn ra tay với Trần Thiên Nhiễm vì nghĩ rằng một mình Hứa Triết không có gì đáng ngại.

Nhưng sau trận chiến vừa rồi, họ mới nhận ra mình đã sai lầm, hơn nữa còn là một sai lầm phán đoán cực kỳ nghiêm trọng.

Một mình Hứa Triết đã đủ cầm chân họ, vậy nếu cộng thêm một Trần Thiên Nhiễm, thực lực đó đủ để giết sạch bọn họ.

Tình huống này khiến gương mặt ba người lạnh như băng, một cảm giác nguy cơ mãnh liệt trào dâng trong lòng.

Nhưng lúc này họ đã đâm lao phải theo lao, đánh thì cũng đã đánh rồi, chẳng lẽ còn thương lượng rồi bỏ chạy sao?

Hơn nữa, sau khi vào đây, họ cũng đã bí mật xử lý sạch những người khác thuộc Bát Môn, mục đích là để độc chiếm Trần Thiên Nhiễm, từ đó độc chiếm bí kho bối!

Chỉ không ngờ hiện tại dường như sẽ nảy sinh một hậu quả cực kỳ tồi tệ: thế hệ trẻ của Bát Môn sắp bị diệt sạch!

Ý nghĩ này ngay lập tức xâm chiếm đại não Lỗ Soan, khiến thân thể hắn bắt đầu run rẩy không tự chủ.

"Giết!!" Nhưng hắn nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, gầm lên một tiếng chấn động thiên địa, đồng thì thân thể lao vút đi như tia chớp.

Oanh!!

Uy thế khủng khiếp quét sạch thiên địa, hắn tung một quyền mãnh liệt hướng về phía Hứa Triết.

Hứa Triết không tránh không né, chọn cách cứng đối cứng để tiếp chiêu!

Hai người còn lại cũng phản ứng kịp, lập tức bùng phát những đòn tấn công kinh hồn.

Muốn sống sót thì phải giải quyết kẻ phiền phức Hứa Triết này trước, nếu không ai cũng đừng hòng rời đi!

Trong phòng livestream, bình luận đã sớm nổ tung. 【Vãi chưởng!

Vãi chưởng!!

Con rết này bị sao thế?

Sao cứ giật đùng đùng thế kia!】 【Tê tái!!

Tình hình gì vậy?

Tôi thấy con rết này động đậy kiểu này, cứ như có thứ gì đó đang quậy tung trong bụng nó ấy?】 【Hảo gia hỏa!!

Có mùi vị giống như Tôn Ngộ Không chui vào bụng Thiết Phiến Công Chúa đấy!

Đỉnh vãi!】 【Ha ha ha!

Đúng là thế thật!

Nhưng nhìn thế này thì có vẻ Trần cẩu chưa chết đâu!!】【Chắc chắn rồi!!

Con rết bị hành cho ra bã thế kia, xem ra Trần cẩu tám phần là chưa chết!!】【Ánh sáng thắng lợi lại một lần nữa chiếu rọi Lưu Phỉ Phỉ!!】【Tốt quá!

Tốt quá!

Chỉ cần Lưu Phỉ Phỉ không sao thì mọi chuyện sẽ ổn thôi!!】【Chiến đấu vẫn đang tiếp diễn!!

Ba tên Lỗ Soan kia chiến lực hung mãnh thật sự!】【Ai bảo không chứ!

Ba tên này cắn thuốc xong cũng mạnh vãi chưởng!

Hung hãn thật sự!】【Tê!!

Đúng là như thế, đúng là như thế!!】Lúc này, một chuyên gia đạo mộ cũng gửi một bình luận:【Nói gì thì nói, nếu ba tên Lỗ Soan có thể giải quyết Hứa Triết trước khi Trần Thiên Nhiễm chui ra, nói không chừng xác suất thắng của họ vẫn còn một chút, dù sao ba đánh một vẫn có hy vọng!!】Câu nói này lập tức khiến nỗi lo lắng của khán giả tăng lên tột độ.

Tại Cục Dân điều Phong thủy, mọi người cũng lộ vẻ lo lắng.

Đổng Thân chấn kinh nhìn màn hình livestream: "Thằng nhóc này, thế mà không chết?

Quả nhiên là có bản lĩnh!!" Tiền Đức Lập bên cạnh cũng gật đầu lia lịa: "Chỉ là tình hình hiện tại, phải xem khi nào cậu ta mới ra được.

Chỉ cần ra trước khi Hứa Triết bại trận thì mọi thứ vẫn còn hy vọng!" Lúc này, Phùng Nguyên Vinh bên cạnh lại lên tiếng: "E là khó

đấy!!

Ba tên Lỗ Soan không phải hạng xoàng đâu!!

Chiến lực của họ là hàng thật giá thật!" Ông ta lúc này chắc chắn không thể đi cổ vũ cho người khác.

Tuy nói là cùng đến xem tình hình Cục Dân điều Phong thủy, nhưng vào lúc đại sự thế này, ông ta vẫn phân biệt rõ ràng.

Hai người kia nghe lời ông ta thì bắt đầu sinh ra lòng hiếu thắng, dù sao từ đầu họ đã muốn lôi kéo Trần Thiên Nhiễm, tuy về sau mục đích lôi kéo có chút thay đổi, nhưng về cơ bản thì không vấn đề gì lớn, chỉ cần Trần Thiên Nhiễm an toàn sống sót thì tuyệt đối không có vấn đề!

Đồng thời họ cũng tin chắc với thực lực của Trần Thiên Nhiễm, xác suất sống sót trong trận chiến này là rất cao, chỉ cần có một tia hy vọng, cậu ta đều có thể tạo ra kỳ tích để sống sót!

Người đàn ông này tên là Kỳ Tích!!

Hai người nghĩ thầm như vậy, đồng thời nắm chặt nắm đấm, suýt chút nữa là tự mình xông lên trận.

Tuy Bát Môn và Long Văn Ti đứng cùng một chiến tuyến, nhưng về căn bản vẫn có sự cạnh tranh nhất định.

Người của Bát Môn rời đi để gia nhập Long Văn Ti đối với họ chẳng khác gì gia nhập Thập Tam Tặc là mấy!!

Đó cũng là lý do tại sao nhiều cường giả Bát Môn ghét người của Long Văn Ti.

Còn Bạch Bồ ở bên cạnh thì có chút uể oải nhìn màn hình.

Với nhãn lực của hắn, Trần Thiên Nhiễm chui ra là chuyện đương nhiên, thậm chí cuối cùng có giết được Lỗ Soan hay không cũng

chẳng cần phải nói.

Trần Thiên Nhiễm chắc chắn sẽ không giết, chỉ phong ấn trấn áp thôi, nhưng kẻ đuổi theo phía sau là Triệu Cao, tức Liêu Tinh Vân, thì sẽ không nhân từ như vậy.

Máu tươi tươi mới thế kia, làm sao hắn có thể bỏ qua?

Bình thường ở Long Văn Ti giết người còn phải che đậy cẩn thận, nhưng ở môi trường cực đoan này, chết vài người thì có gì to tát, huống hồ trên livestream đã thấy rõ, nếu Lỗ Soan và bọn họ chết thì tám phần là bị Liêu Tinh Vân hại chết.

Nghĩ đến đây, trên mặt Bạch Bồ lại hiện lên nụ cười đầy ẩn ý.

Ha ha ha, cười đi!!

Cứ cười đi!!

Tổng ti trưởng của các người sắp đến nơi rồi đấy!!

Nếu ông ta đến!!

Sẽ mang lại cho các người bất ngờ thế nào đây?

Nụ cười trên mặt Bạch Bồ bắt đầu không kìm được, nhưng may mà hắn đứng sau lưng mọi người, nên gương mặt âm trầm và vô cùng đáng sợ ấy không bị ai chú ý đến.

Sự chú ý của họ đều đổ dồn vào livestream.

Còn nhân viên công tác ở bên kia thì đang bận rộn trích xuất camera giám sát, đây cũng là một trong những điểm khiến Bạch Bồ phấn khích.

Liêu Tinh Vân tiến vào đây vội vã như vậy chắc chắn không tránh khỏi camera, nên một khi hình ảnh về Liêu Tinh Vân được trích xuất, chắc chắn sẽ là một cơn sóng thần cực đại!

Cái gọi là Tổng ti trưởng Long Văn Ti, thực chất là một con quỷ giết người không ghê tay!!

Số cao thủ Long Văn Ti chết dưới tay hắn thậm chí còn nhiều hơn số người hy sinh vì chiến đấu!

Nghĩ đến đây, Bạch Bồ hơi cúi đầu, bắt đầu cười khẽ không khống chế được, nhưng vẫn dùng khả năng kiểm soát cực tốt để không gây chú ý.

Nhưng thật không may, một nhân viên công tác ở cửa đã nhìn thấy.

Ánh mắt Bạch Bồ dần trở nên lãnh liệt, sau đó hắn lấy cớ đi vệ sinh.

Chỉ là khoảnh khắc đi ngang qua người đó, một luồng sức mạnh tràn vào cơ thể đối phương, khiến người đó ngay lập tức thần trí hoảng loạn, rồi tiếp tục làm việc của mình như thể chưa có chuyện gì xảy ra.

Trên màn hình livestream, trận chiến vẫn vô cùng giằng co.

Chương 190

Hứa Triết đã hạ quyết tâm tử thủ để giữ chân đối phương, cũng không còn cách nào khác, chỉ có chặn họ lại, đợi Trần Thiên Nhiễm xuất hiện mới có cơ hội giành chiến thắng, nếu không mọi thứ chỉ là nói suông!

Lưu Phỉ Phỉ lo lắng nhìn tình hình hai bên, một bên là con rết không ngừng đâm vào tường, chỉ là cú va chạm lúc này hơi kỳ lạ.

Nó đang dùng phần giữa thân thể để đâm, rõ ràng là có người ở bên trong dùng vật gì đó đâm ra, do lực quá mạnh nên mới tạo ra hiệu ứng thị giác như vậy.

Nhưng khi nào mới ra được vẫn là một bí ẩn!!

Lưu Phỉ Phỉ lo lắng khôn nguôi.

Ở đầu kia, trận chiến của Hứa Triết đã vào giai đoạn bạch nhiệt hóa, thương thế trên người anh ta đã rất nặng, thậm chí là máu chảy đầm đìa khắp thân!

Trong tình cảnh đó, anh ta vẫn không lùi bước, thậm chí còn không ngừng chiến đấu điên cuồng.

"Sát!!

Sát!!

Sát!!!" Anh ta liên tục gầm thét, tung ra hết đợt tấn công khủng khiếp này đến đợt khác.

Còn ba người kia rõ ràng đã phối hợp với nhau lâu ngày, lại thêm việc cắn thuốc nên đối phó với Hứa Triết có phần thành thạo hơn, thậm chí sau khi né tránh còn có thể phản kích, gây trọng thương cho Hứa Triết.

Nhưng điều khiến họ da đầu tê dại chính là Hứa Triết này quá ngoan cường.

Trong đợt chiến đấu này, anh ta thậm chí không tìm Lưu Phỉ Phỉ để hồi phục khí huyết hay chữa trị vết thương, mà lại chiến đấu điên cuồng như muốn dùng cách này để kéo sập bọn họ.

Nhưng anh ta chỉ có một mình thôi!!

Một người bị trọng thương!!

Rốt cuộc cái gì đang chống đỡ anh ta!!

Niềm tin đó mạnh mẽ đến nhường nào!!

Câu hỏi này Lỗ Soan tạm thời không tìm được đáp án.

Nhưng ở ngoài hang động, Hứa Y Y lại dần dần hiểu ra.

"Chẳng lẽ anh ta thực sự không giết ba mẹ?

Thực sự là mình hiểu lầm sao?

Nhưng mà... nhưng mà..." Trong nhất thời, cô không thể nghĩ thông được rốt cuộc chuyện này là thế nào, càng không hiểu tại sao lại diễn biến như vậy.

Kẻ mình hận bao nhiêu năm, kết quả lại không phải là kẻ thù giết cha?

Thậm chí đối phương cũng luôn tìm kiếm đáp án, tìm kiếm cơ hội hồi sinh cha mẹ mình!

Hứa Y Y cảm thấy đầu óc hỗn loạn vô cùng, cô thậm chí cảm thấy nếu thật sự không phải Hứa Triết giết, mình e rằng ngay cả một câu xin lỗi cũng không thể nói ra, vì hận thù đã ngấm vào xương tủy rồi!!

Cô nhìn bóng hình đang kiên trì đến cùng vì niềm tin trong lòng trên

màn hình, hốc mắt dần ướt lệ.

Điều này khiến cô luống cuống vội lau nước mắt, lòng thầm khẳng định: "Nhất định là anh ta!!

Nhất định là anh ta!!

Không thể không phải là anh ta!!" Bên trong bụng rết, Trần Thiên Nhiễm vẫn không ngừng dùng Hắc Kim Cổ Đao để đâm!!

Anh rất khéo léo tránh các hình vẽ phù văn, rồi ở những nơi không có phù văn dùng đao liên tục gây sát thương, thậm chí không dám cử động quá mạnh.

Tuy hành động này hơi chậm, nhưng đối với hiện tại, đây chắc chắn là cách rất hiệu quả và là cách phá cục duy nhất.

Chỉ là tàn xác của Liễu Tam ở bên cạnh vẫn không ngừng gào thét: "Ha ha ha!!

Ngươi không ra được đâu!!

Ngươi không ra được đâu!!

Trừ khi ngươi giết Lưu Phỉ Phỉ!!

Ha ha ha ha!!" Hắn cười điên cuồng, khiến Trần Thiên Nhiễm nhất thời không phân biệt được đối phương nói thật hay giả.

Có lẽ hắn cố ý chọc giận mình để mình kết liễu hắn cho nhanh?

Dù sao hắn bây giờ cũng sống không bằng chết.

Muốn chết?

Căn bản không có cách nào động đậy.

Muốn sống?

Trần Thiên Nhiễm không cho hắn bất kỳ cơ hội nào, cứ để hắn ngâm trong dịch vị, bị ăn mòn và tan chảy dần dần.

Đúng lúc này, anh cuối cùng cũng đào được một cái lỗ nhỏ.

Đồng thời, tiếng chiến đấu bên ngoài cũng truyền rõ vào tai.

"Ồ??

Xem ra có không ít kẻ đuổi theo nhỉ!!" Khóe miệng Trần Thiên Nhiễm bắt đầu nhếch lên, động tác cũng nhanh hơn hẳn.

Dù sao lúc nguy nan thế này mà mình không xuất hiện thì ai còn nhận ra ai là nhân vật chính nữa!

Đang livestream cơ mà!!

Mình mới là đối tượng CP của Lưu Phỉ Phỉ!!

Là một thanh niên có tố chất, đương nhiên không thể dễ dàng xé bỏ hợp đồng quảng cáo rồi.

Đã tham gia chương trình thì tất nhiên phải tham gia cho trót!!

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm cảm thấy mình thật là anh minh thần võ, đúng là chuẩn không cần chỉnh!!

Bên ngoài con rết, Hứa Triết gần như chỉ còn nửa cái mạng, còn động tĩnh của con rết cũng dần yếu đi.

Ba người Lỗ Soan vốn đang rất căng thẳng lúc này liền cười lớn cuồng vọng: "Ha ha ha!

Chết rồi!!

Trần Thiên Nhiễm này nhìn là biết chết chắc rồi!!

Ha ha ha!

Cười chết ta mất!

Ta còn tưởng hắn có thể đột nhiên nhảy ra cho ta một bất ngờ chứ!!

Ha ha ha!!" Tiếng cười của ba người vang vọng khắp nơi, cho đến

giây tiếp theo, một giọng nói vang lên khiến biểu cảm của họ đông cứng lại.

"Đứa ngốc nào đang tìm tôi đấy?" Giọng của Trần Thiên Nhiễm không nhanh không chậm, cứ thong thả thốt ra, nhưng lại giống như một thiên thạch rơi thẳng vào đám đông.

Mọi người tại khoảnh khắc này đều sững sờ.

Không ai ngờ Trần Thiên Nhiễm lại đột ngột lên tiếng vào lúc này.

Lưu Phỉ Phỉ vui mừng khôn xiết, phấn khích hét lên: "Tiểu ca!!

Tiểu ca!!

Anh vẫn còn sống!!

Anh vẫn còn sống!!" Hứa Triết với thân hình tàn tạ cũng từ từ nhếch môi: "Ha ha, cuối cùng cũng đợi được rồi!!

Cuối cùng cũng đợi được cậu trở lại!!" Còn Lỗ Soan đối diện thì sắc mặt càng lúc càng khó coi.

Một Trần Thiên Nhiễm còn khó nhằn hơn Hứa Triết lúc bộc phát gấp mấy lần!!

Gấp mấy lần!

Vô số lần!

Trước đó hắn có lẽ còn tràn đầy tự tin, nhưng giờ đây sự tự tin ấy đã tan thành mây khói, làm gì còn chút tự tin nào nữa, sớm đã bị những lần bộc phát của Hứa Triết đập tan tành rồi!!

Chương 191

Bây giờ lại thêm một Trần Thiên Nhiễm, độ khó để giành chiến thắng đã tăng theo cấp số nhân.

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn bắt đầu né tránh, ý định rút lui trong đầu càng thêm mãnh liệt, thậm chí muốn lập tức chuồn ngay, không muốn ở lại thêm giây nào nữa.

Trong phòng livestream, bình luận đã sớm bùng nổ. 【Vãi nồi!!

Vãi nồi!!

Thật hay giả thế?

Trần cẩu cư nhiên còn sống!!】【Diệu vãi!

Diệu vãi!

Trần cẩu cư nhiên còn sống, đây đúng là chuyện không thể tin nổi!】【Vạn vạn không ngờ tới, Trần cẩu trong tình huống này mà vẫn còn sống được, thật khiến người ta chấn động!

Mà sao cậu ta chỉ nói chuyện chứ không lộ diện nhỉ?】【Ơ!!

Lầu trên phát hiện ra điểm mù rồi!

Hình như đúng thế thật!!

Sao Trần cẩu vẫn chưa ra?

Sao chỉ đứng đó nói chuyện??

Chẳng lẽ cậu ta bị kẹt rồi?】Tại Cục Dân điều Phong thủy, Đổng Thân thầm nắm chặt nắm đấm, rồi quay đầu nhìn gương mặt già nua của Phùng Nguyên Vinh.

Ừm, rất uất ức!!

Rất khó chịu!!

Thế mới đúng chứ!!

Để các người dám có ý đồ với nơi này, nhìn đi!!

Đây chính là Trần cẩu!

Đây chính là Trần Thiên Nhiễm đã khiến Cục Dân điều Phong thủy chúng ta phải ăn quả đắng mấy lần liền đấy!

Nụ cười trên mặt Đổng Thân càng đậm, nhưng ông ta vẫn rất có tố chất nghề nghiệp, không bộc lộ trước mặt kẻ đáng thương.

Chỉ là Tiền Đức Lập bên cạnh thì không kìm được: "Ha ha ha!

Lão Phùng à!!

Lão Phùng!

Ông nói xem giờ ông mặt đen thui, lo lắng cái gì chứ!!

Thắng bại là chuyện thường tình của nhà binh, huống hồ hiện tại vẫn chưa đánh xong đúng không?" Nghe lời ông ta, Phùng Nguyên Vinh không nhịn được lườm đối phương: "Không phải, Trần Thiên Nhiễm hình như cũng đâu phải người của Long Văn Ti các ông đâu nhỉ?

Sao ông đắc ý thế?" "Ha ha ha!" Tiền Đức Lập cười lớn, "Không hoảng không hoảng, chỉ cần không gia nhập Bát Môn thì cuối cùng họ cũng sẽ vào Long Văn Ti thôi!" Tiền Đức Lập tự tin khẳng định.

Điều này khiến Phùng Nguyên Vinh càng thêm khó chịu, càng thêm uất ức, lòng buồn không thốt nên lời.

Dù sao chuyện này thật sự quá mất mặt.

Họ rầm rộ đưa một toán người hùng hổ đến Thủy Hoàng Lăng, đến Ly Sơn, thề thốt sẽ làm chuyện đại sự.

Kết quả?

Sau khi cho toàn bộ người vào, hiện tại chỉ có một tổ đến đích, thậm chí ba người còn không hạ nổi một người, quan trọng hơn là người thứ hai sắp xuất hiện, sắp xoay chuyển toàn cục!!

Điều này khiến Phùng Nguyên Vinh cảm thấy uất ức như vừa ăn phải mười cân phân vậy!!

Bạch Bồ bên cạnh thấy cảnh này cũng chỉ mỉm cười nhẹ, không lộ ra quá nhiều lời, nhìn điệu bộ của họ cũng thấy có chút nực cười.

Đều tưởng Trần Thiên Nhiễm sẽ thuộc về mình, nhưng thực tế vẫn còn một rắc rối lớn đang đuổi theo phía sau!!

Sắp rồi!!

Sắp rồi!!

Sắp đến nơi rồi!!

Nụ cười trên mặt Bạch Bồ càng nồng đậm, suýt chút nữa là cười thành tiếng!!

Nhưng là một chuyên gia, hắn tự nhiên sẽ không cười thành tiếng vào lúc này, nên biểu cảm hiện tại trông hơi vặn vẹo, thậm chí là biến thái.

Trên màn hình livestream, hai bên trực tiếp rơi vào thế giằng co, Hứa Triết nhân cơ hội lùi lại bên cạnh Lưu Phỉ Phỉ, dưới sự điều trị của cô, ngay lập tức hồi phục lại.

Cảnh này khiến bọn Lỗ Soan cũng giật cả mình, lòng chấn động vô cùng!!

Chỉ là lúc này họ không dám tùy tiện tấn công, ngộ nhỡ Trần Thiên Nhiễm đột nhiên thò mặt ra thì mức độ nguy hiểm sẽ tiếp tục tăng lên.

Nếu tình hình không ổn, hắn đã tính kỹ rồi, sẽ chạy ngay, không

một chút do dự.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn hai người bên cạnh, trong mắt mọi người đều là sự kiêng dè như nhau.

Nhưng theo thời gian trôi qua, Trần Thiên Nhiễm trong ấn tượng của họ vẫn mãi không chui ra từ bụng con rết.

Điều này lại khiến họ nảy sinh nghi hoặc.

"Đợi đã!!

Trần Thiên Nhiễm sao vẫn chưa ra?" Lỗ Soan nghi hoặc nhìn con rết đang nằm bất động đằng kia, biểu cảm trên mặt dần chuyển sang bối rối.

Nhưng rất nhanh hắn đã nhận ra điều gì đó: "Cho nên...

Trần Thiên Nhiễm rất có thể đã chết rồi!!

Giọng nói vừa rồi của hắn chỉ là sự phản kháng cuối cùng thôi!!" Nói đến đây, hai người bên cạnh Lỗ Soan lập tức phấn chấn hẳn lên, rồi lộ ra nụ cười thâm hiểm, lại bùng phát toàn bộ uy thế từng bước tiến về phía hai người Hứa Triết.

"Ha ha ha!

Đã chết rồi thì chỉ còn lại hai người các ngươi, chỉ có hai người các ngươi thì giải quyết dễ thôi!!" "Kiệt kiệt kiệt!!

Nói không sai!!

Nói không sai!!" "Đợi sau khi giải quyết các ngươi xong, chúng ta có thể thong thả cậy miệng con rết ra, lôi Trần Thiên Nhiễm ra ngoài!!" Nụ cười trên mặt ba người càng đậm, thậm chí dần trở nên biến thái.

Cảm xúc đắc ý vây quanh tâm trí hắn.

Đây cũng là chuyện hết cách, vì Trần Thiên Nhiễm mãi không lộ diện khiến họ càng thêm nghi ngờ liệu đối phương còn sống hay không, nói không chừng thực tế đã chết từ lâu rồi!!

Nghĩ đến đây sắc mặt Hứa Triết trở nên khó coi, thực tế trong lòng anh ta cũng có suy đoán tương tự, chỉ là luôn không dám nghĩ theo hướng đó.

Một khi xảy ra tình trạng này, mọi chuyện sẽ phát triển theo hướng bất lợi nhất cho phe mình, lúc đó phiền phức và nguy hiểm sẽ tăng vọt!

Nghĩ đến đây Hứa Triết cảm thấy đau lòng, vốn tưởng có lẽ mình và Trần Thiên Nhiễm sẽ ngã xuống ở một cửa nào đó, nhưng không ngờ lại gục ngã ở đây!!

Thật khả bi!!

Khả bi!!

Ngay khi Lỗ Soan đang huênh hoang, Hứa Triết đang khổ não, một giọng nói lại vang lên.

"Ngươi đang tìm tôi sao?" Chủ nhân của giọng nói này lặng lẽ không tiếng động, như một bóng ma đi không để lại dấu vết, đột ngột xuất hiện xung quanh mọi người.

Mọi người tại đây đều là kỳ nhân, tự nhiên có khả năng nghe tiếng đoán vị nhất định, nhưng giọng nói này giống như một cái lồng bao trùm lên đầu tất cả mọi người, khiến họ có cảm giác Trần Thiên Nhiễm dường như đang ở ngay bên cạnh mình, thậm chí đang thì thầm câu nói đó vào bên tai mình.

Lưu Phỉ Phỉ ngơ ngác nhìn quanh không thấy người đâu, còn Hứa Triết thì khóe miệng dần nhếch lên, đã hiểu rằng thắng lợi đang nghiêng về phía mình.

Ba người Lỗ Soan đối diện sắc mặt cũng biến đổi tức thì, họ không biết mình đã biến sắc bao nhiêu lần rồi, chỉ cảm thấy tình hình biến hóa này khó nhằn hơn nhiều so với tưởng tượng ban đầu!!

Hoàn toàn là phiền phức chồng thêm phiền phức!!

Ngay lúc này, một bóng người âm thầm xuất hiện bên cạnh Lỗ Soan, khẽ giơ tay vỗ vỗ lên vai hắn.

Lỗ Soan hơi nghi hoặc nhìn sang người đồng đội bên cạnh: "Làm gì thế?" "Hả?" Người đó ngơ ngác nhìn lại: "Gì cơ?" Lỗ Soan cau mày, ngay sau đó bờ vai bên kia cũng bị vỗ một cái, khiến hắn càng thêm tức giận: "Hai người các người có thôi đi không, lúc này vỗ vai làm cái quái gì?

Có gì thì nói thẳng!!" "Ha ha ha!" Đột nhiên sau lưng hắn vang lên một tiếng cười khẽ, trực tiếp khiến Lỗ Soan dựng tóc gáy, rồi định bùng nổ tấn công!

Chương 192

Nhưng khoảnh khắc quay người lại, giọng nói đã biến mất không dấu vết, khiến Lỗ Soan tê dại cả da đầu, không dám tưởng tượng mình đang đối mặt với loại biến thái nào, hoặc có lẽ đây là một tên biến thái đến cực điểm!!

Hắn cau mày chặt, áp lực tinh thần này khiến hắn vô cùng mệt mỏi, thậm chí có ý định bỏ cuộc không kháng cự nữa.

Nhưng hắn cũng hiểu rõ, lúc này một khi bỏ cuộc thì cơ bản là con đường chết!!

Tuyệt đối không có cơ hội sống sót, khả năng sống sót nào, chỉ có chết!!

Chết!!

Chết!!

Những chữ chết liên tục hiện ra trong đầu Lỗ Soan, khiến hắn hiểu rằng giờ phải kiên trì!!

"Đến đây!!

Trốn trốn tránh tránh cái gì!!

Có bản lĩnh thì đối mặt mà đánh với ta!!" Lúc này hắn như một chiến sĩ dũng cảm gầm thét lên, muốn có một trận quyết chiến giữa những người đàn ông với Trần Thiên Nhiễm.

Nhưng giây tiếp theo...

Phanh!!

Một luồng lực lượng kinh hoàng lập tức giáng xuống lồng ngực hắn.

Chỉ trong chớp mắt!

Lỗ Soan cảm thấy ngũ tạng lục phủ bắt đầu đảo lộn điên cuồng, rồi cơ thể mất trọng lực bay vút đi!

Phanh!!

Dưới sự thúc đẩy của luồng lực lượng này, thân thể hắn đập mạnh vào vách tường.

Hiện trường lập tức im phăng phắc.

Trần Thiên Nhiễm cứ thế đứng ở vị trí trung tâm, rồi từ từ thu chân lại, sắc mặt bình thản không chút biến đổi, chỉ có quần áo trên người là hơi rách nát do bị dịch vị ăn mòn.

"Đến đây, đến đây!!" Trần Thiên Nhiễm ngồi xổm xuống tạo thế, rồi bày ra một tư thế khởi thủ của võ lâm cao thủ, trực tiếp nhìn về phía hai thanh niên còn đứng đó: "Chỉ còn hai người thôi đấy!!

Gã kia chắc là nhất thời không tỉnh lại được đâu!" Nghe lời Trần Thiên Nhiễm, hai người kia tim đập thình thịch, trong lòng gào thét sao đối phương lại mạnh đến thế.

Thấy quỷ rồi!!

Thấy quỷ rồi!!

Tình hình gì đây!!

Quá ma quỷ rồi!!

Tại sao chứ?

Tại sao chứ?

Rốt cuộc chuyện này là thế nào?

Tại sao cuối cùng lại thành ra thế này?

Hoàn toàn không hiểu nổi!!

Trần Thiên Nhiễm này mạnh quá mức rồi chứ?

Đây là cấp độ biến thái nào vậy?

Không chỉ họ cảm thấy chấn động vô cùng, ngay cả Lưu Phỉ Phỉ và Hứa Triết cùng phe cũng đầy mặt kinh ngạc.

Tuy nhiên Lưu Phỉ Phỉ đã sớm quen với sự lợi hại của Trần Thiên Nhiễm nên hơi ngẩng đầu tự hào: "Đây chính là Tiểu ca mà!!

Mạnh quá!!" Còn Hứa Triết bên cạnh lại một lần nữa bị sự lớn mạnh của Trần Thiên Nhiễm làm cho kinh ngạc!

Thật khó tưởng tượng cậu ta lại thăng tiến nữa rồi!

Phòng livestream sớm đã nổ tung bình luận. 【Vãi nồi!

Vãi nồi!!

Cứ thế một cước thôi à?

Đùa đấy à?

Đùa cái gì thế?】【Quá phi lý!!

Thật sự quá phi lý!!

Thật khó tưởng tượng nổi, chuyện này lại diễn ra như vậy?

Trần cẩu cứ thế một cước đá bay tên Lỗ Soan kia sao?

Các người xem lúc nãy Hứa Triết đánh với hắn còn có qua có lại, thậm chí suýt thì tèo đấy!!

Chênh lệch thực lực lại lớn đến thế sao?

Trần cẩu biến thái quá rồi đấy!!】【Đây mà gọi là biến thái à?

Đây là siêu cấp đại biến thái luôn rồi!!】【Phi lý!

Phi lý vcl!!

Cả đời chưa thấy cảnh này bao giờ!!

Quá xàm xí!!

Quá xàm xí!!

Rốt cuộc là tại sao??

Tôi nhìn không hiểu!

Hoàn toàn không hiểu nổi!!】【Một cước đấy!!

Cư nhiên chỉ là một cước thôi sao?

Tôi cứ tưởng ít nhất cũng phải đánh qua đánh lại vài hiệp chứ!

Sao có thể một cước giải quyết luôn được!!】【Mày bật hack à!!

Bật hack quay về thôn tân thủ phải không!!

Chênh lệch phi lý thế này!!

Hoàn toàn không chơi được nữa!!】Bình luận sôi sục, ai nấy đều ngơ ngác, chỉ có thể nói chuyện này xảy ra quá đột ngột, quá nhanh chóng khiến tất cả đều kinh ngạc, tư duy hoàn toàn không theo kịp diễn biến.

Cùng lúc đó, tại Cục Dân điều Phong thủy.

Đổng Thân cũng hơi ngỡ ngàng, không ngờ Trần Thiên Nhiễm chỉ bằng một cước đã đá bay Lỗ Soan.

Điều này hoàn toàn nằm ngoài dự kiến của ông ta, thậm chí vượt xa trí tưởng tượng.

Từ đầu đến cuối ông ta không hề nghĩ sẽ có kết quả như vậy.

Nụ cười trên mặt Tiền Đức Lập càng rạng rỡ hơn: "Ha ha ha!

Lão Phùng à!!

Không sao đâu!!

Không sao đâu!

Đây chỉ là chuyện nhỏ, có gì to tát đâu chứ!

Đúng không nào!!" "Ông..." Trong lòng Phùng Nguyên Vinh đầy cay đắng, thiên tài mạnh nhất môn phái cư nhiên không chịu nổi một chân của Trần Thiên Nhiễm.

Biết nói lý với ai đây, tên này tu luyện kiểu gì vậy?

Chương 193

Chẳng lẽ tu luyện từ trong bụng mẹ?

Quá phi lý!!

Nhưng nghĩ đến việc đối phương có thể là người trường sinh, đột nhiên ông ta lại thấy nhẹ lòng hơn một chút.

Dù sao cũng là người trường sinh, biến thái một chút cũng có vẻ hợp lý!

Nghĩ đến đây, gương mặt ông ta vẫn sưng sùng sục, cảm thấy thế giới này thật quá huyền ảo!

Quá ma quỷ!!

Đây gọi là cái thá gì chứ!!

Một cước!

Một cước!

Cư nhiên chỉ dùng đúng một cước!!

Ông ta cảm thấy da đầu tê dại, co giật từng hồi, đau nhức vô cùng, hoàn toàn không biết phải làm sao bây giờ!

Quay về Thủy Hoàng Lăng xin đối phương hạ thủ lưu tình sao?

Hai người còn lại bên phía Lỗ Soan lúc này trong lòng mông lung vô cùng, họ cũng không biết giờ nên làm thế nào.

Là buông tay chịu trói, hay tiếp tục phản kháng vô ích?

Nhưng nhìn dáng vẻ của Trần Thiên Nhiễm, ý chí chiến đấu trong lòng họ đã biến mất sạch sẽ, nhớ lại cảnh Lỗ Soan bị một cước đá bay, nỗi sợ hãi trong lòng họ không ngừng dâng lên!

Đúng lúc này, một người trực tiếp quỳ rạp xuống đất: "Không đánh nữa!!

Không đánh nữa!!

Không vui chút nào!!

Không vui chút nào!!" Người còn lại như bị lây nhiễm, cũng "bộp" một tiếng quỳ sụp xuống, mặc kệ mọi chuyện: "Không đánh nữa!

Không đánh nữa!!

Không đánh nữa!!" Sự đầu hàng đột ngột này khiến Trần Thiên Nhiễm cảm thấy hơi ngạc nhiên, có chút không phản ứng kịp.

Sao lại đầu hàng nhanh thế?

Nhanh vậy sao mình chơi tiếp được?

Nghĩ đến đây, Lưu Phỉ Phỉ đằng xa cũng kích động nắm chặt nắm đấm, trong lòng càng hiểu rõ sự lớn mạnh của Trần Thiên Nhiễm.

Nếu không có một cước định giang sơn của đối phương, muốn đánh thắng trận này vẫn còn gian nan lắm.

Nhưng nhìn tình hình hiện tại, kết quả này chắc chắn là tốt nhất, vì không cần tốn quá nhiều sức lực cũng có thể giải quyết được những rắc rối này, thật sự là đáng mừng.

Hứa Triết bên cạnh khóe miệng hơi giật giật, đã nghĩ Trần Thiên Nhiễm sẽ rất biến thái nhưng không ngờ lại biến thái đến mức này, cư nhiên thông qua một cước đá ngất Lỗ Soan, lại còn đá bay luôn ý chí chiến đấu của hai người kia.

Anh ta lăn lộn giang hồ bao năm cũng chưa từng thấy chuyện gì kỳ lạ và đáng sợ đến thế, sự kinh ngạc trong lòng càng thêm mãnh liệt.

Có điều tình hình hiện tại chắc chắn là kết cục tốt nhất, nếu không còn chẳng biết sẽ tốn bao nhiêu thời gian nữa.

Lúc này, Trần Thiên Nhiễm đành bất lực lắc đầu rồi xua tay: "Được rồi được rồi!

Đừng nhìn nữa, đi thôi, đi thôi." Vừa nói, ba người vừa chuẩn bị tiếp tục đi sâu vào hang động.

Phòng livestream lại nổ tung!! 【Mẹ nó chứ!!

Trần cẩu!!

Vẫn phải là Trần cẩu!!

Uy lực của một cước!

Trực tiếp khiến bọn họ phải buông tay chịu trói!!

Đánh còn chẳng dám đánh nữa là!】【Quá phi lý!!

Thật sự quá phi lý!!

Trần cẩu Trần cẩu!

Anh mau nói xem anh làm thế nào được vậy!!】【Trả lời lầu trên, chỉ cần một cước là đủ rồi!

Không thừa không thiếu!!】【Ha ha!

Ngầu vãi chưởng!!

Làm màu vãi!

Nhưng đó đúng là sự thật, chỉ cần một cước là đủ rồi!!

Một cước thuần túy là đủ!!】Khán giả không ngừng kinh hô.

Tại Cục Dân điều Phong thủy, sắc mặt Phùng Nguyên Vinh đen như nhọ nồi, ông ta làm sao ngờ được đám đồ đệ của mình lại chọn cách đầu hàng trực tiếp như vậy.

Một đáp án chưa từng nghĩ tới lại hiện ra ngay trước mắt, một ngọn lửa giận không tên bắt đầu bùng cháy.

Nhưng lúc này Đổng Thân lại giơ tay nhẹ nhàng vỗ vai ông ta: "Được rồi được rồi, kết cục thế này là ổn rồi, nếu đánh tiếp nói không chừng sẽ có thương vong, giờ chỉ mình Lỗ Soan bị thương đã coi là kết quả không tệ rồi!" Tiền Đức Lập bên cạnh cũng gật đầu lia lịa: "Đúng là vậy, Trần Thiên Nhiễm đánh đấm chưa bao giờ biết nương tay cả, nếu thực sự liều chết đánh tiếp, nói không chừng sẽ có người chết!

Tình hình hiện tại là cách giải quyết tốt nhất rồi!" Nghe lời hai người, Phùng Nguyên Vinh đầy mặt bất lực, nhưng ngẫm lại cũng đúng là cái lý đó.

Bởi đến tận bây giờ Trần Thiên Nhiễm thậm chí còn chưa dùng đến huyết mạch chi lực mà đã dễ dàng giải quyết Lỗ Soan, nếu hai người kia tiếp tục xông lên khiêu chiến, nói không chừng sẽ bị phản sát ngay lập tức.

Kết quả đó Cơ Quan Môn của họ khó lòng gánh nổi, vì cái gọi là bí kho bảo tàng mà hy sinh ba vị thiên tài!

Cái giá đó quá lớn!

Phùng Nguyên Vinh nghĩ thông suốt xong liền gật đầu lia lịa: "Cũng đúng, cũng đúng, thôi thì không có thương vong là tốt rồi!!" Nghĩ đến việc phía sau còn một Liêu Tinh Vân đang xông vào, ông ta lại thấy da đầu tê dại.

Có sự tồn tại đó ở đây, cái gọi là chìa khóa chắc chắn không đến lượt họ, thậm chí nếu mấy lão già Bát Môn có thân hành lộ diện, e là cũng khó đoạt được miếng ăn từ miệng đối phương.

Đây cũng là điều lo ngại trong lòng Phùng Nguyên Vinh.

Nhưng ngay lúc đó, trên màn hình livestream vang lên một tiếng gầm phẫn nộ: "Hừ!!

Ta đã nói cho ngươi đi bao giờ đâu?" Sau tiếng gầm đó, bóng dáng Lỗ Soan vụt sáng, trong chớp mắt đã áp sát Trần Thiên Nhiễm: "Ở lại cho ta!!

Một cước của ngươi khiến ta đau lắm đấy!!" "Thằng ngốc này, mắc bệnh trung nhị à!" Trần Thiên Nhiễm tức giận thốt ra một câu, đồng thời lực lượng đã dồn lên đầu ngón tay, rồi lại bày ra tư thế chuẩn bị đá chân.

Lỗ Soan vốn đã áp sát chuẩn bị tấn công, thấy vậy lập tức ôm đầu chuẩn bị đỡ.

Nhưng giây tiếp theo...

Phập!!

Hai ngón tay lập tức đâm xuyên eo bụng hắn!!

Ngay sau đó là một luồng cự lực kinh hoàng ập đến!

Oanh!!

Lần này tốc độ bay ngược của Lỗ Soan còn nhanh hơn nữa, thậm chí trên mặt đất còn để lại những vệt máu đỏ tươi.

Đúng lúc này, hai người còn lại thầm cảm thán trong lòng may mà mình đã nhận thua, nếu không thì hai đầu ngón tay kia căn bản là không thể đỡ nổi!!

Hoàn toàn không đỡ nổi!!

Họ sợ hãi nhìn một cái rồi lủi thủi chuẩn bị chuồn thẳng.

Trần Thiên Nhiễm sau khi làm xong tất cả cũng chỉ bình thản vẩy vẩy tay, không nghĩ ngợi gì thêm: "Đi thôi!!

Chuyện đã giải quyết xong, tiếp theo chúng ta nên xuống dưới thôi." Hứa Triết cũng gật đầu lia lịa: "Tôi đoán từ đây đến địa cung chắc không còn xa nữa!" Anh ta hít sâu một hơi khí lạnh, sự kính

trọng dành cho Trần Thiên Nhiễm lại tăng thêm một bậc, rõ ràng cảm nhận được thực lực của đối phương lại có bước tiến nhảy vọt!!

Điều này là chắc chắn!

Còn Lưu Phỉ Phỉ thấy chuyện này đã quá quen thuộc nên thu hồi tầm mắt, tiếp tục cùng hai người đi tiếp.

Chương 194

Nhưng trong bóng tối đằng kia, có một đôi mắt đang nhìn chằm chằm vào ba người vừa rời đi.

Khi hắn chú ý đến Lỗ Soan ở bên cạnh, khóe miệng khẽ nhếch lên: "Dù sao cũng gục rồi, vậy thì giao trái tim ra đây đi!" "Ngươi!!" Lỗ Soan lúc này mới phản ứng lại.

Hai người kia còn kinh hãi tột độ, vừa định kêu cứu thì đôi bàn tay đó đã đâm xuyên qua người họ: "Chậc chậc chậc!!

Đúng là tim của kỳ nhân ăn ngon thật, tim của kỳ nhân mới thực sự là đại bổ!!" Trong phòng livestream sớm đã sôi sục, không ai ngờ Trần Thiên Nhiễm lại cường hãn đến thế.

Một cước chưa đủ, phía sau trực tiếp chọn dùng hai ngón tay!! 【Mẹ kiếp!

Mẹ kiếp!!

Cái này mạnh quá rồi!

Trần cẩu thực sự mạnh quá rồi!】【Ai nói không chứ!

Thực lực của Trần cẩu thật không thể tin nổi, khiến người ta không thể đoán được cậu ta đã đạt đến cấp độ nào.】【Đúng thế!

Cái này cũng quá đáng sợ rồi!

Căn bản không thể tưởng tượng thực lực của hắn ở tầng thứ nào!】【Khủng bố đến mức này!!

Khủng bố đến mức này!!

Hít một hơi khí lạnh!!】【Sao tôi cứ có cảm giác đang xem đại Boss nhỉ?

Những người xông tới kia mới là nhà mạo hiểm?】【Ha ha ha!

Lầu trên làm tôi cười chết mất!

Ha ha ha!

Cười chết mất!!】【Nhưng đúng là có cảm giác đó thật, dù sao họ đều muốn cướp Trần Thiên Nhiễm mà!

Rồi đi mở cái gọi là bí kho!!】【Chậc chậc chậc!!

Đúng là lòng người không đáy, thực lực của họ sao có thể đặt lên bàn cân so sánh với Trần cẩu được?】【Đúng thế!

Hơn nữa còn là thế hệ trẻ này, càng không cần nghĩ nhiều, hoàn toàn không có khả năng so sánh.】Tại Cục Dân điều Phong thủy, sắc mặt Phùng Nguyên Vinh càng đen hơn.

Không phải ông ta giận Trần Thiên Nhiễm đánh Lỗ Soan trọng thương, mà là cảm thấy Lỗ Soan này quá tự lượng sức mình.

Ngay cả một chân của người ta còn không đỡ nổi thì đừng nói chuyện khác, kết quả giờ còn định nhảy lên mặt người ta mà quậy?

Chẳng phải là tự tìm đường chết sao?

Dù có bị người ta giết chết cũng không có gì để nói.

Nghĩ đến đây, ông ta bất lực lắc đầu.

Dù sao đây đều là sự thật, không có gì để nói thêm.

Đổng Thân ở bên cạnh thì gật đầu liên tục, ngày càng hài lòng với thực lực của Trần Thiên Nhiễm, với thực lực này mà vào Long Văn Ti làm chủ nhiệm hay gì đó thì không vấn đề gì!

Tiền Đức Lập cũng vô cùng hưng phấn, ít nhất Trần Thiên Nhiễm đã giúp ông ta hả giận.

Cái gã Phùng Nguyên Vinh chết tiệt này trước kia vốn đã không ưa

nhau, giờ mượn chuyện Trần Thiên Nhiễm để sảng khoái một phen cũng là chuyện không tồi!

Bạch Bồ ngồi cuối đám đông thì đầy vẻ thích thú nhìn màn hình.

Hắn đã cảm nhận được Liêu Tinh Vân đang tiếp cận, cảm giác này không phải thông qua xem livestream, mà bởi vì Thủy Hoàng Lăng và hắn có một mối liên hệ vô cùng kỳ diệu, ai vào Thủy Hoàng Lăng hắn đều cảm nhận được.

Đó cũng là lý do tại sao sau khi trở thành Ôn Thao, dù chưa từng vào Thủy Hoàng Lăng hắn vẫn có thể dễ dàng mô tả mọi khó khăn bên trong, viết ra một cuốn sổ tay như vậy.

Tuy là các cơ quan phòng phòng chống do hậu nhân chế tạo cho hắn, nhưng ở mức độ nào đó đều qua sự giám sát của chính hắn.

Tuy triều đại chỉ truyền đến đời thứ hai là diệt vong, nhưng đó cũng chỉ là cái giá tương ứng để đổi lấy thọ mệnh nhất định thôi.

Thọ mệnh của vương triều hoàn toàn không thể so bì với thọ mệnh của hắn.

Dần dần Bạch Bồ cũng thu hồi tư duy, rồi tiếp tục nhìn vào màn hình livestream.

Cùng lúc đó, bọn người Trần Thiên Nhiễm đã tiến vào gian mộ tiếp theo.

Nơi này không còn cảm giác rộng lớn như trước, ngược lại giống một gian mộ thất hơn, và mức độ nghiêm cẩn của nó lại giống như một hố bồi táng.

Hứa Triết tiến lên quan sát kỹ lưỡng rồi kinh hô: “Xem ra khoảng cách của chúng ta đến địa cung thực sự không còn xa nữa!!

Nơi này cư nhiên là hố bồi táng của các thế tử!!” Câu nói này lại

dấy lên một cơn sóng lớn trong phòng livestream. 【Vãi nồi!!

Hố bồi táng của các thế tử??

Cái nào?

Là ai??】 【Vãi chưởng!!

Tôi nhớ Thủy Hoàng đế có rất nhiều con trai mà!

Tuy cuối cùng là Hồ Hợi lên ngôi, nhưng đám con trai kia cơ bản đều chết sạch rồi!!】 【Nhưng cũng có vài trường hợp ngoại lệ không chết, chỉ là luôn phiêu dạt ở vùng biên viễn nên không được chú ý.

Nhưng để có tư cách bồi táng cho Thủy Hoàng đế, chuyện này không phải thế tử bình thường nào cũng làm được đâu!】 【Đúng thế, thế tử bình thường làm gì có tư cách bồi táng cùng Thủy Hoàng đế!!】 Trong lúc mọi người đang bàn tán, chuyên gia đạo mộ cũng lập tức lên tiếng: 【Đúng là như vậy, có lẽ nơi này là một hố bồi táng thế tử, ví dụ như đưa tất cả con cái của ông ta vào cùng một nơi để bồi táng cũng là một khả năng!】 Nhiều khán giả nghe lời ông ta xong cũng thấy có lý, thậm chí cảm thấy chắc chắn là vậy.

Nhưng ngay lúc đó, trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm đột nhiên lên tiếng: "Đây có lẽ chính là mộ bồi táng của Phù Tô!" "Cái gì?

Phù Tô??" Hứa Triết không thể tin nổi nhìn đối phương, rồi ánh mắt lại rơi vào những bức bích họa, hỏi dồn: "Anh nhìn ra từ đâu vậy?

Tôi nhìn mãi có thấy chỗ nào viết chữ Phù Tô đâu?" Trong sự nghi hoặc của anh ta, ánh mắt Trần Thiên Nhiễm lướt qua những bức bích họa, trong mắt đầy vẻ chấn động: "Tuy Thủy Hoàng đế đối với những lời can gián của Phù Tô vô cùng phẫn nộ, không hài lòng,

nhưng thực tế trong thâm tâm ông ta hiểu rất rõ tầm quan trọng của những lời Phù Tô nói.

Ngay cả khi bị gian thần chi phối tư tưởng, nhưng cuối cùng khi xây dựng Thủy Hoàng Lăng, ông ta vẫn để Phù Tô vào đây.

Và những gì miêu tả trên các bức bích họa này là những viễn cảnh của Phù Tô về tương lai, chứ không phải những việc ông ấy đã làm trong quá khứ." Nghe những lời nói có căn cứ rõ ràng này, Hứa Triết càng thêm chăm chú quan sát.

Sau khi quan sát kỹ lưỡng, tim anh ta cũng hơi thắt lại, cảm thấy có chút bất khả tư nghị.

Dù sao chuyện này vẫn rất kỳ lạ, nhưng nghĩ kỹ lại thì thấy đúng là nên như vậy.

Sau khi thông suốt, Hứa Triết cũng kinh ngạc nhìn Trần Thiên Nhiễm, càng cảm thấy thân phận của đối phương bí ẩn.

Cái gì cũng biết!!

Thật sự là cái gì cũng biết mà!

Một tồn tại như vậy thật khiến người ta không tài nào thấu hiểu được cậu ta rốt cuộc là ai.

Khi những phán đoán của Trần Thiên Nhiễm truyền vào phòng livestream, khán giả cũng nhao nhao phấn khích. 【Hóa ra là vậy!!

Hóa ra là vậy!!

Đây chính là nguyên nhân!!】 【Tê!!

Hóa ra là thế này, nơi đây cư nhiên là hố bồi táng của Phù Tô, thật là ngoài dự đoán!

Không dám tưởng tượng!

Không dám tưởng tượng!!】【Trước đây tôi cứ tưởng Phù Tô có mộ bia riêng ở nơi khác, nhưng giờ xem ra chắc chắn là đây rồi!

Không sai vào đâu được!】【Nếu năm đó Phù Tô kế vị, có lẽ nhà Tần cũng không diệt vong ở đời thứ hai rồi!!】【Đúng thế!

Nếu là Phù Tô, có lẽ sẽ không xảy ra chuyện như vậy!】Trong Cục Dân điều Phong thủy, nhìn thấy tất cả những điều này, sắc mặt Bạch Bồ hơi trầm xuống.

Hắn đương nhiên biết rõ tất cả chuyện này, càng hiểu rõ tất cả những việc này không phải là do Ti trưởng Long Văn Ti làm sao!

Hai người Đổng Thân cũng cảm thấy hơi kinh ngạc, đối với phán đoán của Trần Thiên Nhiễm, họ không tiện bình luận nhiều, dù sao những thứ này họ không phải là nhà khảo cổ, càng không phải dân chuyên nghiệp.

Trên màn hình trực tiếp, Hứa Triết không ngừng tìm kiếm cơ quan xung quanh, vẻ mặt đầy vẻ ngưng trọng.

"Kỳ lạ, thật là kỳ lạ, tại sao cái gì cũng không tìm thấy?

Rốt cuộc là chuyện gì?

Chương 195

Tại sao lại như vậy.” Anh ta bối rối quan sát bức tường đá trước mặt, sau khi xác nhận lặp đi lặp lại rằng không có cơ quan nào, sắc mặt càng thêm khó coi.

“Chẳng lẽ chúng ta đi sai đường rồi sao?

Nhưng cũng không đúng, nơi này là mộ bồi táng thì chắc chắn phải có đường thông đến chủ mộ thất và địa cung, nếu không thì thật vô lý.” Anh ta lại cẩn thận kiểm tra hiện trường, chẳng hạn như tất cả các đồ vật, theo sở thích của người xưa, khi bố trí cơ quan, họ thường chọn giá nến, bàn ghế rồi xoay nhẹ hoặc gạt nhẹ, lúc đó cửa hầm sẽ mở ra.

Mười mấy phút trôi qua, Hứa Triết vẫn không có thu hoạch gì, sắc mặt càng thêm tệ hại.

Trong phòng trực tiếp, các thủy hữu cũng vô cùng sốt ruột: 【Sao lại thế này?

Nơi này chẳng lẽ không có con đường nào dẫn đến địa cung sao? 】【Hay là địa cung vốn không tồn tại?

Những gì sử sách nói thực ra đều là giả? 】【Không thể nào?

Sao có thể là giả được?

Chẳng lẽ địa cung hoàng lăng mà Tần Thủy Hoàng huy động mười vạn lao dịch chế tạo cũng là giả sao!

Không đời nào, tuy rằng những người đó cuối cùng đều bị chôn sống, nhưng kiểu gì cũng có vài con cá lọt lưới chứ. 】【Khó hiểu, thật sự quá khó hiểu. 】Bình luận trong phòng trực tiếp nhảy liên tục.

Lúc này Hứa Triết nhìn sang Trần Thiên Nhiễm đang trầm tư một

bên, suy nghĩ một chút liền lên tiếng hỏi: "Trần gia, anh xem hiện tại chúng ta nên làm gì?

Tôi đã kiểm tra hết mọi thứ xung quanh rồi, không phát hiện bất kỳ cơ quan nào.

Tôi nhớ anh trước đây cũng có được truyền thừa Lỗ Ban Cơ Quan Thuật, theo lý mà nói, năng lực cơ quan của anh phải là độc nhất vô nhị, nếu là anh, có lẽ..." Lúc này, Trần Thiên Nhiễm lại chậm rãi lắc đầu, khiến sắc mặt Hứa Triết lại phủ thêm một lớp u ám, chỉ cảm thấy tiền đồ mịt mù, không còn cơ hội nào nữa.

Vốn dĩ anh ta còn nghĩ rằng sau khi vào Thủy Hoàng Lăng có thể tìm hiểu bí mật trường sinh, tìm ra sự thật đằng sau Bạch Bồ để hồi sinh cha mẹ mình, nhưng hiện tại xem ra tất cả chỉ là nói suông, mọi thứ đều là hư ảo.

Nghĩ đến đây, tâm trạng anh ta có chút không tốt, tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống chuẩn bị bắt đầu "emo", nhưng lúc này, Trần Thiên Nhiễm bỗng nhiên lên tiếng: "Sao thế?

Cậu nghĩ tôi không tìm được cách phá cục à?

Sao mà ủ rũ thế?" "Hả?" Hứa Triết ngẩn người, sau đó trên mặt lộ ra một nụ cười: "Cái gì!

Ý anh là anh đã tìm được cách mở cơ quan?

Thật hay giả?

Thật hay giả thế?" Cảm xúc của anh ta lập tức kích động, nụ cười trên mặt không thể kìm nén được.

Sau đó Trần Thiên Nhiễm khẽ lắc đầu, thở dài nói: "Thực ra là cậu chưa kiểm tra hết mọi ngóc ngách ở đây." "Hả?

Không thể nào." Hứa Triết nghiêm túc lắc đầu nói, "Bất kể là thứ

gì tôi cũng đã kiểm tra hết rồi, vật lớn hay vật nhỏ đều xem qua một lượt, nhưng tôi không thấy bất kỳ dấu vết nào của cơ quan cả." Giọng điệu của anh ta đanh thép, cực kỳ nghiêm túc nhìn Trần Thiên Nhiễm.

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh cũng gật đầu lia lịa: "Đúng thế!

Tiểu ca!

Tôi cũng thấy anh ấy rất nghiêm túc kiểm tra mọi thứ một lượt rồi, đều không thấy dấu vết cơ quan nào, có phải anh đoán sai không?" Thủy hữu trong phòng trực tiếp cũng mờ mịt không hiểu Trần Thiên Nhiễm lần này định chơi trò gì. 【Chuyện gì vậy?

Hứa Triết chẳng phải đã kiểm tra rất kỹ sao?

Còn có thể sót cái gì được chứ? 】【Chắc là không còn đâu?

Làm sao có thể còn cá lọt lưới, tôi chưa từng thấy ai kiểm tra nghiêm túc đến thế! 】【Đúng vậy!

Kiểm tra đến mức đó thì làm sao có thể bỏ sót, chuyện này gần như không thể nào. 】 Giữa muôn vàn bình luận và ánh mắt chú ý của Hứa Triết cùng Lưu Phỉ Phỉ, khóe miệng Trần Thiên Nhiễm chậm rãi hiện lên một nụ cười kiểu "Long Vương", giơ ngón trỏ lên lắc lắc: "Sai, sai, sai hết rồi!" "Hả?" Hứa Triết đầy đầu chấm hỏi, hoàn toàn không hiểu đối phương đang bày trò gì.

Trong ánh mắt kinh ngạc của anh ta, Trần Thiên Nhiễm chậm rãi chỉ ngón tay vào quan quách ở giữa mộ thất: "Cậu đã mở nó ra chưa?" "Tôi..." Hứa Triết lập tức cứng họng, vẻ mặt hiểu ra ngay lập tức.

"Chẳng lẽ ý anh là chìa khóa mở lối vào mộ thất tiếp theo, hoặc lối vào địa cung, nằm trong quan quách này?" "Có phải hay không, mở ra chẳng phải sẽ biết sao?" Trần Thiên Nhiễm cười nhẹ, không quá để tâm.

Lúc này phòng trực tiếp hoàn toàn bùng nổ: 【Đậu xanh!!

Đúng rồi!!

Còn một bộ quan quách nữa mà!!

Quan quách chưa mở thì sao tính là kiểm tra hết được! 】【Quả thực là vậy, tôi cũng thấy nghĩ như thế là không sai, trước đây chẳng phải cũng có lần mở quan quách mới vào được tầng tiếp theo sao? 】【Tê!!

Vẫn cứ phải là Trần cẩu!!

Tính chuyên nghiệp và khả năng phán đoán này quả nhiên vô đối! 】【Lợi hại!

Thật sự lợi hại!

Người thường sao mà nghĩ tới tầng này được chứ!

Hoàn toàn không ngờ tới! 】 Mọi người trong phòng trực tiếp đều vô cùng chấn động.

Ngay cả Đổng Thân và Tiền Đức Lập ở Cục Dân Điều Phong Thủy cũng bị phán đoán của đối phương làm cho kinh ngạc.

Vẫn là Trần Thiên Nhiễm!

Vẫn phải là Trần Thiên Nhiễm!

Tìm kiếm cơ quan thì chỉ có anh mới có năng lực như vậy, người khác tìm mười mấy phút không có kết quả, anh nói một câu trúng ngay phóc.

Không so được, căn bản không so được.

Ngay cả Phùng Nguyên Vinh cũng cảm thấy bất lực, thực ra lúc nãy ông cũng đang nghĩ xem cách mở sẽ là như thế nào, thậm chí sau khi Hứa Triết kiểm tra xong, trong lòng ông cũng nảy sinh nghi ngờ tương tự, chẳng lẽ nơi này vốn không tồn tại con đường dẫn đến địa cung sao?

Kết quả một câu nói của Trần Thiên Nhiễm chẳng khác nào rót nước vào đầu cho tỉnh ra.

Những ý tưởng mà người bình thường không nghĩ tới, chỉ có Trần Thiên Nhiễm mới nghĩ ra được.

Trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm đi tới trước quan quách, cẩn thận quan sát một hồi, sau đó lấy từ trong ba lô ra một nén hương.

Khi Hứa Triết nhìn thấy nén hương trong tay anh, cả người anh ta liền thấy không ổn: "Không phải chứ?

Trần gia, lúc này mà anh còn cần đốt hương sao?

Có cần thiết không thế?" Trong đầu anh ta nhớ lại chiến lực kinh hoàng của đối phương, với sức mạnh đó thì cần gì đốt hương nữa!

Nếu gặp phải tống tử khởi thi, quản nó là hắc hung hay bạch hung, chẳng phải chỉ cần một cước là đá chết tươi sao?

Cần gì phải bày vẽ nhiều công đoạn như vậy.

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh thì thầm gật đầu: "Đây mới là chuyên nghiệp!" Hứa Triết nghe cô nói vậy, khóe miệng giật giật không ngừng.

Được được, đôi trẻ này phải không?

Phụ xướng phu tùy gớm thật!

Thủy hữu trong phòng trực tiếp thấy cảnh này càng không nhịn được cười: 【Đậu!!

Trần cẩu ông định làm tôi cười chết à?

Đây là mở quan tài thành thói quen rồi phải không?

Lại còn đốt hương ở đây nữa?

Chương 196

Không phải chứ? 】【Ha ha ha!

Vui vãi!!

Với thực lực của ông thì cần gì đốt hương nữa!!

Có phải ông định đốt hương để bảo đứa bên trong nằm im, nếu dám thổi tắt hương thì tiễn nó đi đầu thai luôn không? 】【Lầu trên đúng là thần suy luận luôn!

Ha ha ha!

Cười chết tôi mất!! 】【Đúng đúng đúng!!

Mục đích đốt hương là để thứ bên trong quan tài nằm yên, nếu có dấu hiệu gì lộn xộn thì trực tiếp xóa sổ nó luôn. 】Phòng trực tiếp náo nhiệt vô cùng.

Trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm bắt đầu chậm rãi dùng bật lửa châm nén hương.

Xoẹt!

Một ngọn lửa màu cam vàng chậm rãi cháy lên.

Trần Thiên Nhiễm nín thở đi tới bên quan quách, cẩn thận quan sát chiếc quan quách bằng đồng xanh này rồi lên tiếng: "Loại quan quách cấp bậc này, ở thời Tần, nếu không phải quan to hiển quý thật sự thì căn bản không có cơ hội dùng tới.

Người bên trong mười phần thì tám chín là Phù Tô!!" Anh khẳng định chắc nịch, Hứa Triết ở bên cạnh cũng gật đầu mạnh: "Chắc là không sai đâu." Ngay sau đó, Trần Thiên Nhiễm sau khi chuẩn bị kỹ càng liền đặt đôi tay đeo găng tay trắng lên quan quách.

Hứa Triết nhìn thủ đoạn chuyên nghiệp của đối phương, khóe miệng giật càng ác hơn.

Không phải chứ!!

Trần gia?

Anh chơi hệ gì vậy?

Đôi găng tay trắng đó anh lấy ở đâu ra thế?

Thật sự là Mạc Kim Giáo Úy chuyên nghiệp luôn hả?

Được được!!

Đỉnh chóp!!

Thật sự quá đỉnh!

Lưu Phỉ Phỉ thấy vậy, trong lòng hơi chấn động: "Đây gọi là chuyên nghiệp nè!!" Thủy hữu phòng trực tiếp lại bùng nổ: 【Móa!!

Chuyên nghiệp thật sự!!

Mở quan tài cũng không quên đeo găng tay trắng! 】【Cười chết tôi!!

Làm gì thế?

Sợ để lại dấu vân tay trên đó à? 】【Ha ha ha!

Không phải chứ!

Còn có tình huống này nữa hả?

Ha ha ha! 】Lúc này một chuyên gia đạo mộ nhảy ra giải thích: 【Thực tế, đeo găng tay là vì các Mạc Kim Giáo Úy không muốn để lại sinh khí của mình trên quan quách, vì một khi để lại sinh khí thì rất dễ dẫn đến khởi thi, lúc đó sẽ vô cùng phiền phức.

Chỉ là những quy tắc này thường dành cho những tên trộm mộ bình thường, còn một Mạc Kim Giáo Úy chuyên nghiệp như Trần

Thiên Nhiễm thì hoàn toàn có thể lờ đi điểm này! 】 Lời này vừa nói ra, phòng trực tiếp càng thêm nổ tung: 【Ha ha!

Ông định làm tôi cười chết à chuyên gia!

Cái gì mà dành cho trộm mộ bình thường!!

Mạc Kim Giáo Úy bình thường nào dám như Trần Thiên Nhiễm chứ! 】【Đúng thế!

Mạc Kim Giáo Úy bình thường sao có cùng phong cách với Trần Thiên Nhiễm được!!

Tôi chưa thấy ai có thể tiêu diệt tống tử trong một nốt nhạc như vậy! 】 Trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm cẩn thận đẩy nắp quan quách, nhưng đúng lúc này...

Phụt!!

Nến tắt!!

Ngay lập tức!

Lưu Phỉ Phỉ lo lắng siết chặt nắm tay nhỏ, rồi rụt rè nói: "Sẽ không có vấn đề gì chứ!!

Sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?" Hứa Triết ở bên cạnh đầy vẻ bất lực quay đầu lại nói: "Với chiến lực của Trần gia, dù là Hồng hống tới cũng chưa chắc chịu nổi một cước của anh ấy đâu." "Ơ, chuyện không thể nói như vậy được!" Lưu Phỉ Phỉ suy nghĩ kỹ lại, cũng hiểu Trần Thiên Nhiễm một cước đáng sợ thế nào, sau đó tìm một cái cớ nói: "Phàm là việc gì cũng phải có cảm giác không khí chứ!

Nếu không cứ thế mà càn quét thì mất vui!" "Hảo hảo hảo!" Hứa Triết thầm vỗ tay khen hay, trong lòng đã cạn lời đến cực điểm.

Hai vợ chồng này chơi trò nhập vai điên cuồng quá nhỉ!

Trước mặt người ta phát cơm chó chưa đủ, giờ còn định đi tưới

cho tống tử ăn à?

Đỉnh thật!!

Thật sự là quá đỉnh!

Nhưng anh ta cũng rất tò mò, giờ hương tắt rồi, Trần Thiên Nhiễm sẽ làm gì?

Dừng việc mở quan tài lại sao?

Nhưng điều đó là không cần thiết!!

Tống tử bên trong có mạnh đến đâu cũng không mạnh đến mức đó được, cũng chẳng phải là hạng người như Liễu Tam tiến hành thi biến.

Đúng lúc này, Trần Thiên Nhiễm lên tiếng: "Cái đệch, ngươi dám thổi tắt hương của lão tử?

Muốn chết phải không?

Thắp lại cho ta!!" Uy nghiêm không cần giận dữ!

Uy áp của máu Kỳ Lân lập tức hiện rõ, đồng thời chiến lực khủng khiếp của anh cũng được thể hiện hoàn mỹ vào lúc này.

Giây tiếp theo, ngọn lửa vốn đã tắt ngúm bỗng dưng bùng cháy trở lại.

Khoảnh khắc này, Hứa Triết đứng hình!!

Hoàn toàn đứng hình!!

Anh ta từng nghe chuyện "người thắp nến quỷ thổi đèn", chứ chưa từng nghe chuyện "người nộ mắng quỷ thắp đèn" bao giờ!

Cái quái gì thế này!!

Thao tác ảo ma này!!

Hoàn toàn chưa từng thấy, căn bản chưa từng thấy thao tác nào ly

phổ đến thế!!

Bình luận trong phòng trực tiếp hoàn toàn nổ tung: 【Đậu xanh!!

Đậu xanh!!

Đỉnh chóp!!

Chương 197

Đỉnh chóp!!

Ông nội nó chứ ông còn dám đe dọa cả tống tử à!! 】【Vãi thật!

Anh đúng là có chút ảo ma đấy đại ca!

Là anh muốn mở quan tài của người ta, chứ không phải người ta ép anh mở đâu!

Anh cứ thế mà đe dọa trắng trợn liệu có ổn không? 】【Quá ảo ma!!

Thật sự quá ảo ma!

Anh có thể bình thường một chút được không?

Thật sự hơi quá rồi đấy! 】【Lầu trên nói quá cái gì?

Chỉ hỏi ông một câu, nếu chuyện này xảy ra trước đây thì có thể là nói quá, nhưng bây giờ, tôi hỏi ông một câu, cái này mà là quá sao?

Đây hoàn toàn là ảo ma!

Ảo ma đến tận trời xanh!! 】Lúc này chuyên gia đạo mộ cũng lập tức gửi một dòng bình luận:【Đỉnh!!

Đỉnh!!

Ông định làm tôi cười chết à Trần Thiên Nhiễm!!!

Cả đời tôi chưa từng thấy ai có thể dọa tống tử đến mức phải tự thắp nến lên, chuyện này không thể dùng từ ảo ma để diễn tả nữa, hoàn toàn là đem tam quan của mọi người dí xuống đất mà chà đạp!!

Quá ảo ma!

Thật sự có chút quá ảo ma! 】Trong Cục Dân Điều Phong Thủy,

mọi người tại hiện trường hoàn toàn đứng hình!

Đổng Thân ngơ ngác đến mức không chịu nổi, chưa bao giờ thấy ai có thể dùng cách này để quát tháo tống tử, đúng là "dao nhỏ đâm mông, mở mang tầm mắt"!

Tiền Đức Lập ở bên cạnh khóe miệng giật giật, nhưng sau một hồi suy nghĩ kỹ lại cảm thấy, vì người này là Trần Thiên Nhiễm nên việc này vẫn có chút... bình thường.

Dù sao đây cũng là Trần Thiên Nhiễm, cái gã hoàn toàn không làm theo lẽ thường, anh ta làm ra chuyện gì mà chẳng đáng để kinh ngạc.

Ở một bên khác, Phùng Nguyên Vinh nhìn thấy cảnh này, bỗng nhiên có một cảm giác nhẹ nhõm, thậm chí cảm thấy bọn Lỗ Toan thua căn bản không oan.

Thay vào đó nếu là bọn họ, thấy nến tắt thì đã nhanh chóng đậy nắp quan tài lại rồi, đâu dám như Trần Thiên Nhiễm đứng đó mắng vài câu?

Đúng là đệ nhất ảo ma đương thời!!

Phòng trực tiếp bàn tán xôn xao, đâu đâu cũng là vẻ chấn kinh.

Sau khi ngọn lửa phục hồi, Trần Thiên Nhiễm hơi ngẩng đầu, lộ vẻ tán thưởng rồi tiếp tục mở quan quách.

Do chiếc quan quách này được thiết kế theo kiểu rút kéo, nên sau khi đẩy ra một khe hở thì cần phải tiếp tục đẩy.

Nhưng như vậy sẽ gây ra một hậu quả, chính mình sẽ đối mặt trực tiếp với thi thể.

Đây là điều đại kỵ đối với Mạc Kim Giáo Úy, một khi để âm khí của thi thể nhập vào cơ thể thì rất có thể sẽ tử vong ngay tại chỗ, là hành vi vô cùng nguy hiểm.

Nghĩ đến đây, Trần Thiên Nhiễm lập tức dừng tay và bắt đầu đi về phía cuối quan tài.

Hứa Triết nãy giờ vẫn đứng xem tò mò hỏi: “Trần gia?

Sao vậy?

Tại sao đột nhiên dừng tay?

Có chuyện gì xảy ra à?” Thủy hữu trong phòng trực tiếp cũng đầy nghi hoặc, trong lòng càng thêm hoang mang lo sợ: 【Tê!!

Trần cẩu lại dừng tay rồi!

Ảo ma thật! 】【Bên trong chẳng lẽ không phải thi thể??

Chuyện này là sao? 】【Khó hiểu quá!

Rốt cuộc là thế nào?

Chẳng lẽ có đại nguy hiểm nào sắp xuất hiện sao? 】【Không phải chứ?

Thứ có thể khiến Trần cẩu phải kiêng dè như vậy, chắc chắn là vô cùng kinh khủng!! 】 Trong nháy mắt, tâm thần của mọi người bắt đầu dao động, vạn phần căng thẳng, không ai biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mấy người cũng bắt đầu ngồi thẳng lưng, vẻ mặt đầy vẻ ngưng trọng.

Họ cũng không hiểu tại sao Trần Thiên Nhiễm lại đột ngột dừng tay, khiến cho nhất thời cũng có chút ngẩn ngơ.

Bạch Bồ ngồi ở cuối cũng bối rối gãi đầu, đừng nói là những người không hiểu gì về Thủy Hoàng Lăng, ngay cả chủ nhân của Thủy Hoàng Lăng như lão cũng không hiểu nổi tại sao Trần Thiên Nhiễm lại chọn dừng tay vào lúc này, chuyện này thật sự có chút khó hiểu.

Chẳng lẽ năm đó Triệu Cao sau khi làm giả thánh chỉ hại chết Phù Tô, thậm chí còn không đưa di thể đến đây sao?

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Bạch Bồ dần hiện lên một tia giận dữ.

Phù Tô có thể nói là đứa con mà lão yêu quý nhất, thậm chí năm đó đã được lão chỉ định làm người kế vị.

Nhưng do bản thân lão lúc tu hành xảy ra sai sót, cần phải vào Thủy Hoàng Lăng trước thời hạn để phục hồi, và tên tiểu tử Triệu Cao cũng nhân cơ hội đó bày ra vở kịch "nhị thế nhi vong" (đến đời thứ hai thì mất nước), phá hỏng đại nghiệp trường sinh của lão.

Bạch Bồ nắm chặt hai nắm đấm, suốt mấy ngàn năm qua, lão có thể nói là hận Triệu Cao thấu xương, thậm chí nhiều lần đấu trí đấu dũng với đối phương, nhưng do tình trạng cơ thể, lão thường xuyên phải thay đổi thân xác.

Nếu có thể đổi lại thân xác Thủy Hoàng Đế, thì thực lực của lão chắc chắn sẽ khôi phục về trạng thái đỉnh cao, và tất cả những điều này đều đặt cược trên người Trần Thiên Nhiễm.

Chỉ có đối phương tiến vào địa cung thành công, mở được quan quách của lão thành công, thì mọi thứ mới thực sự có khả năng.

Nhưng hiện tại sự cố đột ngột xuất hiện này khiến lão cũng thấy hơi ngẩn người, sự lo lắng trong lòng cũng ngày càng mạnh mẽ.

Nhưng đúng lúc này, trên màn hình trực tiếp, một câu nói của Trần Thiên Nhiễm suýt chút nữa làm lão rơi cả kính: "Không phải chứ!

Các người chẳng lẽ không biết quy tắc của Mạc Kim Giáo Úy sao?

Khi mở quan tài không được đứng ở phía đầu, vì như vậy sẽ khiến âm khí trong thi thể xộc thẳng vào cơ thể, lúc đó sẽ gây ra tình huống vô cùng nguy hiểm." "????" Hứa Triết đứng hình ngay tại chỗ,

trên mặt hiện lên một loạt dấu hỏi chấm, thầm nghĩ anh đang tuân thủ cái quy tắc quái quỷ gì thế!!

Từ bao giờ anh lại biết tuân thủ quy tắc vậy!!

Cái âm khí đệch gì mà xâm nhập được vào cơ thể anh chứ!

Ông nội ơi ông đang đùa quốc tế đấy à?

Quy tắc đó là dùng để trói buộc mấy tên Mạc Kim Giáo Úy bình thường, ông nội đây chẳng khác nào tổ sư gia đạo mộ, còn sợ cái đếch gì nữa!!

Nhất thời, Hứa Triết cảm thấy một trận bất lực không muốn thốt lên lời, thậm chí muốn mắng cho vài câu, thật sự cảm thấy có chút quá ảo ma.

Đây là hạng người gì thế này!!

Thật sự khiến người ta đau tim mà!

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh thì gật đầu lia lịa: "Hóa ra là vậy!!

Hóa ra là vậy!!

Học được rồi!!

Học được rồi!!" Trên mặt cô rạng rỡ nụ cười hưng phấn, trong phút chốc cảm thấy Trần Thiên Nhiễm thật sự không tầm thường, lại còn tuân thủ quy tắc như vậy, đúng là một người đàn ông tốt biết tuân thủ quy tắc!!

Chương 198

Khóe miệng Hứa Triết giật giật, trong lòng càng thêm bất lực đối với đôi trẻ này.

Thủy hữu trong phòng trực tiếp đã sớm nổ tung: 【Đậu xanh!!

Đậu xanh!!

Tôi uổng công kích động rồi!!

Anh định diễn trò gì vậy!! 】【Hay lắm!

Tuân thủ quy tắc??

Anh lại nói anh đang tuân thủ quy tắc?

Được được!!

Tôi chỉ muốn hỏi một câu, lúc nãy là ai khi nến tắt còn đứng đó đe dọa tống tử hả?

Anh thật sự đừng có quá ảo ma như thế!! 】【Vãi thật!

Thật là cười chết tôi!

Lúc nãy còn đứng đó đe dọa tống tử, dọa nó sợ đến mức phải thắp nến cho anh, kết quả giờ anh lại đứng đây nói cái gì mà phải tuân thủ quy tắc?

Câu này của anh rốt cuộc là nói cho ai nghe vậy?

Quan trọng là ai có thể nghe hiểu được lời anh nói chứ?

Thật sự là quá ảo ma!! 】【Buồn cười quá!

Có lẽ đây chính là Trần cẩu!!

Ảo ma đến tận nhà luôn rồi!!

Trần cẩu!! 】 Trong những lời than vãn đó, mấy người trong Cục Dân Điều Phong Thủy bỗng chốc đen mặt.

Vốn dĩ họ cũng đang điên cuồng suy diễn xem rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, kết quả một cú lộn ngược dòng này khiến họ có chút ngơ ngác.

Đây gọi là chuyện gì chứ?

Thật sự quá ảo ma luôn!

Thần thánh phương nào mà đòi tuân thủ quy tắc!!

Trên thế giới này ai cũng sẽ tuân thủ quy tắc, chỉ có Trần Thiên Nhiễm anh là người không tuân thủ nhất thôi.

Cơ mặt Đổng Thân co giật điên cuồng, không biết nên nói gì cho phải, còn Tiền Đức Lập bên cạnh thì lắc đầu liên tục, cảm thấy tên nhóc này quá mức cạn lời.

Phùng Nguyên Vinh thì lẩm bẩm: "Đệch thật..." Còn Bạch Bồ ngồi phía sau thì trợn tròn mắt, cơ mặt cũng co giật điên cuồng, trong lòng thậm chí đã hỏi thăm tổ tông tám đời của Trần Thiên Nhiễm một lượt.

Cố ý!!

Tuyệt đối là cố ý!!

Chắc chắn là cố ý, người bình thường không thể nghĩ ra những chiêu này được!

Quá là ảo ma luôn!

Đồ khốn!!

Bạch Bồ điên cuồng chửi rủa trong lòng.

Lúc này trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm đã chậm rãi

kéo nắp quan tài ra, sau đó lộ ra một nam tử tuấn mỹ vô song ở bên trong.

"Cái gì!!

Thi thể lại không hề thối rữa?

Chuyện này là sao?" Hứa Triết ở bên cạnh có chút không dám tin nhìn cảnh tượng trước mắt, hoàn toàn có thể nói là đảo lộn trí tưởng tượng của anh ta.

Anh ta cũng đã mở không ít quan quách, xét về kinh nghiệm cũng chẳng kém cạnh Trần Thiên Nhiễm, nhưng tình huống hiện tại khiến anh ta cũng cảm thấy mờ mịt, không hiểu nổi đây là tình huống gì, và tại sao chuyện này lại xảy ra!

Thật sự là quá mức ảo ma!

Bình luận trong phòng trực tiếp cũng hoàn toàn bùng nổ: 【Đậu xanh!!

Đậu xanh!!

Đậu xanh!!

Chẳng lẽ nói Phù Tô chưa chết?? 】【Thi thân bất hoại!!

Quá ảo ma!!

Chẳng lẽ thời cổ đại đã có kỹ thuật bảo quản xác cấp độ này rồi sao?

Không thể nào?

Chuyện này gần như là không thể, thời cổ đại làm sao có thể có kỹ thuật bảo quản xác cấp độ này chứ?

Đang đùa quốc tế à!! 】【Đúng vậy!

Chuyện này căn bản không thể xảy ra được!

Thời cổ đại làm sao có loại kỹ thuật này, vả lại nhìn xác chết này xem, hoàn toàn không bị ngược đãi gì, cũng không qua xử lý đặc biệt nào!

Trong tình huống này làm sao giữ được xác không thối rữa?? 】 Nhất thời mọi người đều lộ vẻ ngơ ngác, thậm chí khó mà hiểu nổi đây là tình huống gì, chuyện này đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của họ, đây không còn là sự kiện bình thường nữa.

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người không nhịn được đều đứng bật dậy.

"Cái gì!!

Thi thể Phù Tô lại không có chút thối rữa nào, chuyện này là sao?

Tại sao lại như vậy?" Tiền Đức Lập thốt lên kinh ngạc, trên mặt đầy vẻ không thể tin nổi.

Đổng Thân bên cạnh cũng nhíu chặt mày, không nghĩ ra nguyên nhân nằm ở đâu.

Phùng Nguyên Vinh thì liên tục xoa thái dương, chỉ cảm thấy từ khi xem cái livestream này, não bộ đã bắt đầu quá tải rồi!!

Chạy không nổi!!

Hoàn toàn chạy không nổi!

Bạch Bồ ngồi sau họ thì lại khá bình tĩnh.

Phù Tô sở hữu tình trạng như vậy, tự nhiên là do hành động của lão, dùng một viên trân bảo hiếm có để giữ cho thi thể không thối rữa, đó mới là điểm mấu chốt.

Và cũng vì thế, xác chết này càng không thể xảy ra tình trạng khởi thi.

Lão đại khái đã đoán được, đợi sau khi bức tường đá nâng lên, hai

người họ chắc chắn sẽ đậy nắp quan lại thôi!

Nhưng giây tiếp theo, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm lại trực tiếp thò tay vào...

"Đệch!" Lần này ngay cả lão cũng không nhịn được mà mắng thành tiếng, và âm thanh này tự nhiên thu hút sự chú ý của mấy người phía trước.

Đổng Thân chậm rãi quay đầu lại nhìn lão, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc: "Sao vậy?" Bạch Bồ nhất thời hoảng hốt, dù sao kế hoạch vẫn chưa hoàn tất, tự nhiên không thể để lộ sơ hở, sau đó lão liền lộ vẻ lúng túng nói: "À à, không có gì, chỉ là thấy Trần Thiên Nhiễm cứ thế mà động vào thi thể người ta thì có chút không tôn trọng, dù sao người ta thi thể cũng đâu có thối rữa đâu!" Nghe vậy Đổng Thân cũng hơi gật đầu: "Quả thực là vậy, nhưng cái xác này rốt cuộc tại sao không thối rữa, đúng là khiến người ta khá tò mò.

Tôi nghĩ bất kể ai vào mà gặp phải, ít nhiều cũng sẽ sờ thử vài cái!" Mẹ kiếp!!

Bạch Bồ trong lòng đã chửi thầm vài câu ác độc.

Chương 199

Tuy rằng trong mấy ngàn năm qua, tình phụ tử này đối với lão đã nhạt đi không ít, nhưng trên danh nghĩa đây vẫn là con trai mình, nhìn đứa con cứ thế bị sờ soạn tới lui, tâm trạng làm cha ít nhiều cũng không thoải mái, nhưng lão lại tỏ ra vô cùng bất lực, thậm chí vô cùng đáng tiếc, dù sao lão cũng chỉ có thể đứng ngoài quan sát chứ không thể quay lại lăng mộ để trực tiếp trấn áp.

Chỉ thấy trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm thấy bức tường đá không mở ra, lập tức bắt đầu thò tay vào bên trong sờ soạng một hồi, khiến Hứa Triết nhìn mà ngẩn cả người.

"Hả?

Không phải chứ??

Lúc nãy ai nói phải tuân thủ quy tắc hả??

Ông nội ơi sao cái tay ông không thành thật chút nào vậy!!

Sao lại bắt đầu sờ soạn lung tung rồi??

Anh đang làm gì thế??

Không được đâu!!

Trần gia!!

Chúng ta không thể làm thế này!

Chúng ta phải có sự tôn trọng với người đã khuất!

Nhất định phải có sự tôn trọng chứ Trần gia!!" Anh ta nhìn Trần Thiên Nhiễm sờ soạn tùy tiện như thế, rất muốn tiến lên nói cho vài câu, kết quả thấy đối phương vì không sờ thấy cơ quan nào, liền trực tiếp đẩy cái xác sang một bên!!

Bịch!!

Cứ như thế, cái xác vốn dĩ có tư thế an tường lập tức trở nên thê thảm vô cùng, khiến thủy hữu trong phòng trực tiếp không nhịn được: 【Đậu xanh rau muống!

Đậu xanh!!

Trần cẩu!

Ông thật sự là cẩu, quá cẩu luôn!! 】【Thật đúng là đồ khốn, đã nói là tuân thủ quy tắc mà, ông đang làm cái gì thế này?

Ông đang làm gì ở đây hả!!

Đừng có quá ảo ma như thế chứ!!

Trần cẩu!! 】【Đỉnh thật đấy!!

Trần cẩu!

Ông làm thế này chắc chắn sẽ bị báo ứng cho xem!! 】Mọi người đều mắng chửi không ngớt.

Lúc này Trần Thiên Nhiễm đã chạm vào cơ quan, sau đó liền kéo mạnh nó xuống!

Ầm ầm ầm!!

Cơ quan được kích hoạt, giây tiếp theo, bức tường đá bắt đầu chậm rãi nâng lên.

Và lúc này Trần Thiên Nhiễm lại chợt nhận ra trong miệng thi thể dường như còn đặt thứ gì đó, ngay lập tức anh phản ứng lại: "Đây là..." Sau đó anh trực tiếp lấy viên bảo châu trong miệng thi thể ra trước ánh mắt ngơ ngác của Hứa Triết.

"Viên châu kỳ lạ thật!!" "Đậu xanh!!!" Hứa Triết tại chỗ kinh hô: "Trần gia!!

Thứ đó không thể lấy ra được đâu!!

Sẽ xảy ra chuyện đấy!!

Sẽ xảy ra chuyện đấy!!

Cái đó dùng để định thi mà!" Trần Thiên Nhiễm lườm đối phương một cái: "Cậu có ngốc không!

Tôi tất nhiên biết nó dùng để định thi, cái này còn cần cậu dạy à?

Tôi là Mạc Kim Giáo Úy!

Loại chuyên nghiệp đấy nhé!!" "Ờ!!

À à à vâng!" Hứa Triết nhất thời dở khóc dở cười.

Nói là chuyên nghiệp mà anh lại trực tiếp móc bảo bối trong miệng người ta ra à!

Kết quả giây tiếp theo, anh ta liền cảm nhận được một luồng tử khí ngút trời bốc lên.

"Hỏng bét!!

Lần này sẽ khởi thi rồi!" Hứa Triết lập tức mặt cắt không còn giọt máu, sau đó lùi lại mấy bước, khí tức toàn thân bắt đầu dâng cao.

Nếu đổi lại là khởi thi thông thường anh ta sẽ không có phản ứng lớn như vậy, nhưng rõ ràng có thể thấy Phù Tô sinh thời cũng là một kỳ nhân khá mạnh mẽ, thực lực tuyệt đối không yếu, và trong tình huống này, dùng một viên châu quý hiếm để định thi, đối với thi thể mà nói không có lợi ích gì lớn, ngược lại một khi lấy viên châu đi dẫn đến khởi thi, thì thi thể sau khi trải qua quá trình này sẽ có thực lực mạnh mẽ chưa từng thấy.

Anh ta đã bắt đầu thấy lo lắng.

Vốn dĩ còn nghĩ có lẽ uy hiếp của Trần Thiên Nhiễm quá mức

kinh hoàng, nhưng giờ nghĩ lại kỹ thì không phải vậy, đơn giản là vì sau khi bị định thi, thi thể giống như một đứa trẻ trong tã lót, không có khả năng phản kháng đáng kể, khi có người quát mắng như vậy tự nhiên sẽ nảy sinh tâm lý sợ hãi.

Nhưng khi viên định thi châu bị lấy đi, tình hình hoàn toàn trái ngược, kẻ vốn dĩ yếu ớt trong phút chốc đã biến thành một con quái vật khổng lồ!!

Lưu Phỉ Phỉ ở bên cạnh cũng đầy vẻ kinh ngạc, không dám tin Trần Thiên Nhiễm lại to gan lớn mật đến thế, lại trực tiếp lấy viên châu trong thi thể ra, đây hoàn toàn là hành động không coi ai ra gì.

Huống chi hiện tại thậm chí vì thế mà dẫn đến khởi thi, nhất thời cô cũng không hiểu nổi tại sao đối phương lại để tình huống như vậy xảy ra, sự lo lắng trong lòng là điều hiển nhiên.

Bình luận trong phòng trực tiếp hoàn toàn nổ tung: 【Đậu xanh??

Trần cẩu!!

Trần cẩu!!

Đã nói là chuyên nghiệp cơ mà!

Ông đang làm cái gì ở đây thế?

Chuyên môn đến để thả thi thể ra hả? 】 【Hay lắm hay lắm!!

Ông đúng là chuyên nghiệp thật đấy!

Trần cẩu, ông đúng là thích nhảy múa trên lưỡi đao mà!!

Quá ảo ma!

Thật sự quá ảo ma! 】 【Phải nói là cực kỳ ảo ma, cả đời tôi chưa thấy tên nào ảo ma như vậy! 】 【Quá quá đáng rồi, tên nhóc này rốt cuộc muốn làm gì?

Cố ý lấy định thi châu ra, chẳng phải rõ ràng là để thi thể khởi thi sao?? 】【Ảo ma!!

Ảo ma!!

Tự tìm rắc rối!!

Thuần túy là tự tìm rắc rối!! 】【Không làm thì không chết!!

Không ngờ Trần cẩu cuối cùng cũng bước vào bước này!!

Vua làm trò hả? 】Lúc này chuyên gia đạo mộ cũng lập tức gửi một dòng bình luận:【Tuy rằng hơi mờ, nhưng viên châu này dường như không phải là định thi châu thông thường, e là lai lịch không nhỏ đâu! 】Một lời nói khuấy động ngàn tầng sóng!

Phòng trực tiếp lại nổ tung:【Đậu xanh!!

Chương 200

Đậu xanh??

Ý gì đây??

Viên châu này chẳng lẽ còn có tác dụng đặc biệt gì khác?? 】【Ảo ma!!

Cho nên Trần cẩu khi nhìn vào miệng người ta là đã nhìn ra giá trị của viên châu đó rồi?

Cái mắt chó gì thế này!! 】【Quá quá đáng!!

Thật sự quá quá đáng!

Chưa từng nghĩ còn có tình tiết này luôn!!

Đùa à? 】【Tuyệt cú mèo!

Thật sự không ngờ Trần cẩu lại có thể làm đến mức này?

Chẳng lẽ là thấy tiền sáng mắt? 】 Thủy hữu bàn tán xôn xao, hoàn toàn không nói ra được một lời giải thích thỏa đáng, càng không đoán được mục đích thực sự của Trần Thiên Nhiễm.

Trong Cục Dân Điều Phong Thủy, Đổng Thân hơi nhíu mày, cũng cảm thấy viên định thi châu này rất đặc biệt, hoàn toàn không giống định thi châu thông thường.

"Kỳ lạ!!

Viên định thi châu này đúng là có chút đặc biệt, sao lại có hình dạng này?

Không đúng lắm!!" "Tôi cũng thấy hơi lạ, hoàn toàn không giống định thi châu thông thường," Tiền Đức Lập bên cạnh cũng liên tục gật đầu, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Phùng Nguyên Vinh cũng thắc mắc: “Tôi thấy định thi châu hơi ít, nhưng theo ý các ông thì viên định thi châu này rất khác biệt?” Đổng Thân gật đầu mạnh: “Rất khác biệt, thậm chí có thể nói hoàn toàn không giống một viên định thi châu!

Hay nói cách khác, ngay cả khi là định thi châu, cũng rất khó để giữ cho thi thể một người không thối rữa suốt ngàn năm, chuyện này căn bản là không thể, cho nên viên châu này chắc chắn không phải định thi châu!

Có lẽ là một viên châu có năng lực thần kỳ khác!” Bạch Bồ ngồi sau lưng họ, khóe miệng đã giật liên hồi, lão rất muốn hét lên một câu: “Cái này gọi là Tùy Hầu Châu đấy!

Lũ ngốc!!

Cái này mà cũng chưa nghe qua sao!!

Quá kém cỏi!!” Tuy nhiên, lão lập tức nghĩ lại, tuy rằng danh tiếng Tùy Hầu Châu có thể sánh ngang với Hòa Thị Bích, nhưng thực tế là người đời hoàn toàn chưa từng thấy loại châu này, nói vậy thì việc họ chưa thấy cũng là hợp tình hợp lý, không phán đoán được cũng là chuyện bình thường.

Nghĩ đến đây, Bạch Bồ hơi bất lực lắc đầu, lão không định nói gì thêm, nếu không sẽ lại rước thêm phiền phức.

Mặc dù trái tim của hai người này chắc chắn là đồ đại bổ, nhưng hiện tại không phải lúc ăn những thứ này, dù sao lúc nãy lão cũng đã ăn không ít rồi!

Nghĩ đến đây, Bạch Bồ bắt đầu mong đợi khi những nhân vật trong đoạn video giám sát hiện ra, những người này sẽ có biểu cảm thế nào?

Kinh hỉ?

Hay là kinh ngạc?

Tuy rằng việc Tổng ty trưởng của Long Văn Ty xuất hiện tại Cục Dân Điều Phong Thủy là vô cùng hợp tình hợp lý, nhưng xuất hiện vào một thời điểm sai lầm thì lại là một vấn đề lớn, là người thì ai cũng sẽ nghi ngờ, đó là chuyện không cần bàn cãi.

Nghĩ đến đây, nụ cười trên mặt Bạch Bồ càng thêm rạng rỡ!!

Ha ha ha!!

Hay lắm hay lắm!!

Ngay sau đó, đúng lúc này, một nhân viên công tác đột nhiên xông vào, lên tiếng: "Ty trưởng!!

Tổng ty trưởng!!!

Tổng ty trưởng!!" "Cậu hét cái gì thế?" Đổng Thân hơi nghi hoặc lườm đối phương một cái, thầm nghĩ người như mình mà làm được Tổng ty trưởng sao?

Chỉ nghĩ thôi cũng thấy không khả thi rồi!

Tên nhóc này dám hét loạn ở đây, nếu để người ta nghe thấy không chừng sẽ bị ăn đòn một trận.

Nhưng giây tiếp theo, khi nhân viên đó nói ra, tình hình hoàn toàn khác hẳn.

"Ty trưởng!!!

Là Tổng ty trưởng đã đến đây!!

Ông ấy từng đến đây!!

Là ông ấy!!

Chính là ông ấy!!" Sắc mặt nhân viên công tác vô cùng khó coi, thậm chí có thể nói là xám xịt, sau đó trào dâng một nỗi sợ hãi, dù sao

vào lúc này, khi họ đang tìm kiếm hung thủ giết người thì lại thấy Tổng ty trưởng ở đây, kết hợp với hành động vội vàng tiến vào Thủy Hoàng Lăng trước đó của ông ta, dù nghĩ thế nào cũng thấy có vấn đề.

Sau đó Đổng Thân và những người khác nóng lòng yêu cầu nhân viên phát lại đoạn video.

Khi người trong màn hình xuất hiện, ba người tại hiện trường đều hít một hơi khí lạnh.

"Thật sự là ông ta!!

Đúng là Liêu Tinh Vân!!" "Sao có thể!!

Tại sao lại là Liêu Tinh Vân?

Chuyện này rất vô lý!!

Vô cùng vô lý!!" "Tại sao?

Rốt cuộc là tại sao?" Mọi người đều có chút không dám tin, thậm chí có chút cảm giác ngơ ngác trong đó, nhưng Bạch Bồ ngồi ở phía sau cùng lại không có bất kỳ cảm xúc bất ngờ nào, ngược lại vô cùng thích thú với biểu cảm hiện tại của mọi người, thật là quá thú vị!!

Quá thú vị luôn!

Liêu Tinh Vân vốn luôn xuất hiện trước mặt mọi người với hình tượng anh hùng, kết quả âm thầm lại là một tên sát nhân điên cuồng?

Sự tương phản này, ai mà chịu nổi chứ?

Đỉnh của chóp luôn!!

Nghĩ đến đây, Bạch Bồ lén cười thầm, nhưng lão cũng biết rõ trong tình huống này, sự nghi ngờ của họ đối với Liêu Tinh Vân sẽ không đạt đến đỉnh điểm, ngược lại sẽ cảm thấy chuyến đi này của ông ta chắc chắn là có mục đích gì đó, có lẽ không phải là kẻ sát nhân.

Vì thế, ánh mắt của Đổng Thân và những người khác lại tập trung vào màn hình trực tiếp.

Nếu Liêu Tinh Vân tấn công Trần Thiên Nhiễm và những người khác, có lẽ mới thực sự có vấn đề.

Nhưng kết quả này khiến mọi người hơi khó chấp nhận, thậm chí cảm thấy kinh hoàng.

Lúc này Phùng Nguyên Vinh lên tiếng: "Tôi nghĩ đã đến lúc thông báo cho các môn chủ của Bát Môn rồi, nếu Liêu Tinh Vân thực sự là thủ lĩnh của Thập Tam Tặc thì với sức mạnh của chúng ta tuyệt đối không có cách nào giải quyết được!" "Nhưng mà..." Đổng Thân hơi do dự, thậm chí trên mặt đầy vẻ không tình nguyện, dù sao anh ta cũng là được Liêu Tinh Vân dẫn dắt, thậm chí được đối phương từng bước đề bạt lên chức Phó ty trưởng, nhưng hiện tại lại bảo anh ta rằng đối tượng mình luôn sùng bái lại là một tên khốn thập ác bất xá, cảm giác chênh lệch này còn khó chịu hơn cả cái chết, thậm chí có cảm giác như thế giới quan đang sụp đổ.

Nhưng Phùng Nguyên Vinh lắc đầu nói: "Không có nhưng nhị gì cả, từ xưa tôi đã cảm thấy kỳ lạ, tại sao tốc độ già đi của Liêu Tinh Vân lại chậm như vậy, rõ ràng đã là một lão già trăm tuổi nhưng vẫn có thể duy trì trạng thái vô cùng trẻ trung.

Vốn dĩ nghĩ có lẽ là do thực lực, nhưng giờ nghĩ lại tuyệt đối không phải nguyên nhân đó.

Lúc nãy tôi đã xem qua các thi thể, trái tim của họ không ngoại lệ đều biến mất, điều này cho thấy một tình huống, Liêu Tinh Vân có lẽ đã tu luyện thuật trường sinh trong truyền thuyết.

Theo lời các bối trong gia đình, thuật trường sinh chia làm hai loại, một loại chỉ cần dựa vào thiên địa linh khí là có thể luyện hóa tồn tại trong cơ thể, nhưng hiện tại linh khí thiên địa quá loãng, hoàn toàn

không thể hỗ trợ tu luyện thành công thuật trường sinh này, từ đó diễn hóa ra một loại khác, chính là thông qua việc nuốt chửng trái tim của sinh linh, sau đó chuyển hóa thành linh khí để nuôi dưỡng bản thân và giữ cho dung nhan không già.

Năm xưa thực tế các môn chủ Bát Môn đều từng nghi ngờ Liêu Tinh Vân, nhưng sau khi kiểm tra không phát hiện những tình huống kỳ lạ trên người ông ta, cuối cùng cũng đành thôi!" Nghe Phùng Nguyên Vinh nói vậy, sắc mặt của Đổng Thân và Tiền Đức Lập chắc chắn là khó coi nhất, họ tự nhiên đã thấy tình trạng của những thi thể đó, tất cả đều bị móc rỗng tim rồi chết ngay lập tức, loại thực lực này không phải hạng tầm thường có thể làm được, thậm chí có thể nói, muốn giết chết tất cả những người này cùng một lúc mà không ai hay biết thì độ khó... vô cùng cao!!

Rất cao!!

Nếu không phải là kẻ tuyệt thế mạnh mẽ thì đều không thể làm được, nhưng nếu là Liêu Tinh Vân thì hoàn toàn có khả năng!!

Mọi người lại rơi vào im lặng, sau đó Đổng Thân lên tiếng: "Liên lạc đi!

Việc này liên quan đến cả thế giới!" "Được!" Vẻ mặt của Phùng Nguyên Vinh cũng khá ngưng trọng, trước việc đại sự như thế này tự nhiên sẽ không phân biệt phe phái, sau đó lập tức dùng điện thoại liên lạc với môn chủ Cơ Quan Môn và giải thích chi tiết tình hình.

Đối phương có giọng điệu khá bình thản, cứ như thể đã biết trước chuyện gì đang xảy ra.

Sau khi gọi điện xong, Phùng Nguyên Vinh nói: "Môn chủ sẽ tự thông báo cho các môn chủ khác, còn họ giải quyết thế nào thì không phải là những kẻ hậu bối như chúng ta có thể biết được." Đổng Thân và Tiền Đức Lập cũng gật đầu mạnh, trong lòng tự nhiên hiểu rõ

những điều này.

Chương 201

Và lúc này, trên màn hình trực tiếp, trận chiến lập tức bùng nổ!!

Thi thể vốn đang nằm trong quan quách bỗng chốc bật dậy trong hơi thở!

Và giữa không trung, thi thể bắt đầu héo úp rồi nhanh chóng mọc ra từng lớp lông đỏ!

Khí tức khủng bố lập tức giáng xuống!

Dù Hứa Triết đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi đối mặt trực tiếp với cường địch cấp độ này, trong lòng vẫn không nhịn được run rẩy, không thể tưởng tượng nổi sự tồn tại này đáng sợ đến mức nào, lại có thể tấn công tới đây trong chớp mắt!!

Hơn nữa luồng khí tức kia cũng kinh khủng đến cực điểm, hoàn toàn không phải hạng tống tử bình thường có thể so sánh được!

Chấn động trong lòng anh ta cũng vô cùng mạnh mẽ, nhưng bây giờ không phải lúc đứng đây suy nghĩ vẩn vơ, anh ta lập tức cầm chặt cây gậy dài rồi bước lên phía trước, chớp mắt đã đến trước mặt tống tử lông đỏ.

Bùm!!

Cây gậy dài trong tay lập tức vung ra!

Giáng xuống đỉnh đầu đối phương, sức mạnh kinh người tạo ra một luồng khí lãng!!

Trong phút chốc khiến hiện trường chao đảo!!

Nhưng cũng chính lần va chạm này đã khiến Hứa Triết hoàn toàn chấn kinh: “Cái quái gì thế này!!

Thứ này sao lại khó xơi thế!!

Căn bản là đánh không xi nhê!!

Đây đâu phải là tống tử lông đỏ!!

Hoàn toàn là phiên bản nâng cấp rồi!!" Phòng trực tiếp cũng nổ tung!! 【Vãi chưởng!!

Đệch!!

Đệch!!

Cái này quá đáng sợ rồi!!

Một gậy mà không có bất kỳ phản ứng nào!! 】【Sợ quá!!

Sợ quá!

Cái này cũng quá mức đáng sợ rồi!!

Thật sự là ảo ma!!

Quá ảo ma!

Thật là quá quá đáng!! 】【Tại sao lại có tình huống như vậy??

Thật sự có chút không thể tin nổi!

Thực lực của tống tử này lại có thể mạnh mẽ đến mức độ này?

Rốt cuộc là thế nào vậy?? 】【Hay lắm!

Hay lắm!!

Một cú này giáng xuống!

Nếu ngay cả Hứa Triết cũng không thể gây ra chút sát thương nào, thì chẳng phải họ cũng sẽ gặp nguy hiểm sao!! 】【Ảo ma!

Thật sự quá mức ảo ma! 】【Thấy quỷ rồi!!

Đúng là tự mình tìm chết!!

Quá làm trò rồi!!

Thật sự là đỉnh của chóp!! 】【Cạn lời!!

Trong tình huống này!

Không chết cũng khó!! 】【Thuần túy là tự mình tìm chết!! 】Thủy hữu điên cuồng than vãn và bình luận, đúng lúc này, trên màn hình trực tiếp, Trần Thiên Nhiễm chậm rãi cất Tùy Hầu Châu đi, sau đó sải bước đi tới.

"Hứa Triết, đừng gấp!!

Gấp cái gì!!

Chỉ là một con tống tử thôi mà, có gì mà phải làm quá lên thế?

Làm người ấy à!!

Phải giữ tâm thế bình tĩnh, không được vội vàng như vậy, nếu không sẽ dễ bị nóng trong người đấy nhé!!" "Nghe rõ chưa hả?" Trần Thiên Nhiễm cười nhìn Hứa Triết đang đứng hình một bên, người sau khóe miệng đã giật đến mức không chịu nổi, thầm nghĩ Trần gia anh thật biết nói chuyện quá cơ!!

Thần thánh phương nào mà đòi làm người phải tâm bình khí hòa!!

Quan trọng nhất là anh giấu viên châu đó đi làm gì?

Ê ê ê?

Không chơi kiểu đó nhé!!

Anh chẳng phải là đang gây chuyện sao?

Hứa Triết tuy mắng thầm nhưng cũng lập tức lùi sang một bên, chuẩn bị đứng xem đối phương chiến đấu, dù sao anh ta cũng đã tự thân cảm nhận được thực lực đáng sợ của con tống tử này.

Vì thế, anh ta cũng rất muốn xem Trần Thiên Nhiễm khi đối mặt

với cường địch cấp độ này thì sẽ như thế nào, thắng hay thua?

Tuy nhiên anh ta vẫn thấy khả năng thua lớn hơn, vì thế anh ta đã chuẩn bị sẵn sàng để rút lui, chưa nói đến Trần cẩu, Lưu Phỉ Phỉ chắc chắn phải được bảo vệ tốt.

Nhưng đúng lúc ánh mắt anh ta dừng lại trên người Lưu Phỉ Phỉ, anh ta lại kinh ngạc phát hiện, tại vị trí cổ của đối phương sao lại xuất hiện dấu hiệu thối rữa?

Trong phút chốc, anh ta đột ngột phản ứng lại, khi Lưu Phỉ Phỉ và nguyên thân hoàn toàn dung hợp, sẽ khiến cô dần dần khôi phục thành người, cơ thể sẽ bắt đầu không ngừng thối rữa, đây là điều tất yếu!

Chỉ là Hứa Triết không ngờ tốc độ thối rữa này lại đến nhanh như vậy!!

Nếu không nhanh chóng tiến sâu vào địa cung tìm kiếm thuật pháp trường sinh, thì Lưu Phỉ Phỉ sẽ gặp nguy hiểm lớn!

Thủy hữu trong phòng trực tiếp cũng bị một câu nói của Trần Thiên Nhiễm làm cho không nhịn được mà mắng xối xả: 【Cẩu!!

Quá cẩu!!

Rắc rối do chính mình gây ra, lại còn ở đây nói khoác? 】 【Hay lắm hay lắm!!

Không hổ là anh Trần cẩu!!

Cả đời này lần đầu thấy người cẩu như anh!! 】 【Ảo ma!

Thật sự ảo ma!!

Thật sự quá mức ảo ma!!

Người cẩu như anh mà cũng sống lâu được thế sao?

Chương 202

Thật là kỳ quái!

Quá kỳ quái! 】【Đúng vậy!!

Cái tên cẩu đến tận nhà này lại có thể sống lâu như thế, đúng là một kỳ tích lớn của thế giới!! 】Mọi người bàn tán xôn xao, không nhịn được điên cuồng than vãn, lúc này chuyên gia đạo mộ cũng gửi một dòng bình luận: 【Mặc dù Trần cẩu vô cùng cẩu, nhưng ở một mức độ nào đó, anh ta cẩu cũng có cái lý của mình, loại cẩu này vẫn khá hợp lý, khá khiến người ta có cảm giác đồng cảm. 】Nghe lời ông ta nói, thủy hữu lại một lần nữa không nhịn được: 【Đậu xanh!!

Ông nói đúng thật!

Chúng tôi quả thực rất đồng cảm với anh ta!! 】【Ha ha ha!

Cười chết tôi!!

Quả thực là vô cùng đồng cảm với Trần cẩu!! 】【Đúng đúng đúng đúng!

Nói không sai chút nào!

Chúng tôi thực sự rất đồng cảm với Trần cẩu! 】Còn trong Cục Dân Điều Phong Thủy, mọi người cũng vô cùng kinh ngạc, vạn lần không ngờ sự "cẩu" của Trần Thiên Nhiễm đã đến mức này.

Đổng Thân hơi kinh ngạc nhìn Trần Thiên Nhiễm đang từng bước đi tới trên màn hình, trên mặt lại hiện lên một tia suy tư: "Tại sao cậu ta lại giấu viên châu đó đi?

Chuyện này thật hiếm thấy!

Cậu ta xuống mộ lâu như vậy, bất kỳ món bảo vật nào cũng chỉ

nhìn qua một cái rồi không có hứng thú, duy nhất viên châu này lại không tiếc giá nào mà lấy đi!

Đây lại là vì sao?

Chẳng lẽ viên châu này có gì đặc biệt?" Tiền Đức Lập bên cạnh cũng đầy vẻ nghi hoặc: "Tôi cũng không hiểu chuyện này là thế nào, rõ ràng cậu ta hoàn toàn có thể không dùng cách này mà vẫn dễ dàng qua màn, nhưng hiện tại lại khiến cho bắt buộc phải chiến thắng tống tử lông đỏ mới qua được, đây thuần túy là tự rước họa vào thân." Phùng Nguyên Vinh cũng gật đầu nói: "Về điểm này tôi cũng không hiểu nổi, dù sao loại châu dùng để định thi này, thông thường cũng chỉ có tác dụng định thi mà thôi, nếu thực sự bàn về giá trị thì vẫn không bằng một số thứ khác." Ba người thay nhau bàn luận không ngớt, còn Bạch Bồ ngồi sau cùng thì chậm rãi lắc đầu, trong lòng không khỏi nảy sinh biểu cảm thương hại cho ba người họ, càng cảm thấy tầm nhìn của họ quá hạn hẹp!!

Viên định thi châu này có thể đảm bảo thi thể không thối rữa, thậm chí luôn giữ được trạng thái ban đầu, đồng thời nó cũng có thể khiến con người... vĩnh viễn giữ được tuổi thanh xuân!!

Càng có thể giúp cho Lưu Phỉ Phỉ, người có cơ thể đang không ngừng thối rữa, giữ được trạng thái tươi mới hơn!

Lão nhìn Trần Thiên Nhiễm đang từng bước tiến về phía tống tử lông đỏ trên màn hình, trong lòng đã sớm nhìn thấu hành động của đối phương.

"Thập Tam muội!!

Lần này cô coi như tìm được một chỗ dựa tốt rồi đấy!!

Nhưng đáng tiếc, cuối cùng cô vẫn phải chết!!

Sẽ trở thành viên đá kê chân cho đại nghiệp của ta!!

Nhưng cô yên tâm, đến lúc đó ta chắc chắn sẽ lập bia cho cô để kỷ niệm sự cống hiến vĩ đại này của cô." Lão nghĩ thầm như vậy, sau đó thấy trên màn hình, Trần Thiên Nhiễm đã vung thanh Hắc Kim Cổ Đao trong tay.

"Hát!!" Anh hét lớn một tiếng, chớp mắt đã lao lên tấn công!

Bùm!!

Bùm!!

Bùm!!

Uy năng khủng bố trong nháy mắt đã giáng xuống và bắt đầu một đợt tấn công càng khủng khiếp hơn!!

Tống tử lông đỏ cũng không hề kém cạnh, hai tay vươn ra phía trước tạo ra sát thương cực mạnh!!

Bùm!!

Cơ thể Trần Thiên Nhiễm lập tức bay ngược ra sau!

Chuyện này không có cách nào khác, thực lực của đối phương thực sự mạnh một cách quá đáng, hoàn toàn không phải tống tử bình thường có thể so sánh được, dù có cùng là tống tử lông đỏ thì thực lực tuyệt đối không bằng kẻ trước mặt này!

Đây là điều tất nhiên!

Nhưng Trần Thiên Nhiễm vẫn nghiến chặt răng và đứng dậy một lần nữa.

"Chết đi!!!" Anh gầm lên, khí tức trên người cũng bắt đầu không ngừng bộc phát vào lúc này!!

Không ngừng dâng cao!!

"Giết!!" Anh lại gầm lên, bóng dáng nhanh như chớp, trong tích

tắc đã áp sát trước mặt đối phương, nhưng lần này Trần Thiên Nhiễm không chọn cách đối đầu trực diện nữa mà trực tiếp chuyển hướng, vẽ một vòng tròn, trước tiên né tránh đòn tấn công của đối phương, sau đó giống như Tần Vương tránh cột mà vòng ra phía sau đối phương, Hắc Kim Cổ Đao lập tức chém ra!!

Bùm!!!

Sức mạnh kinh hồn lập tức giáng xuống và gây ra sát thương cực lớn trong nháy mắt!

Oanh!

"Hống!!

Hống!!" Tống tử lông đỏ rõ ràng là không có cảm giác đau, nhưng sau khi chịu đòn tấn công mãnh liệt như vậy cũng không nhịn được mà gầm rú điên cuồng.

Rất nhanh nó lại ổn định thân hình và bắt đầu quay người tấn công Trần Thiên Nhiễm một lần nữa.

"Hống!!

Hống!!" Tiếng gầm giận dữ vang dội mộ thất, gạch mộ dưới chân đã bị nó giẫm nát bấy, và có dấu hiệu sụt lún nhẹ.

Oanh!

Tốc độ của tống tử lông đỏ cũng cực kỳ nhanh chóng, nhất thời hai bên lại đánh ngang ngửa, thậm chí bắt đầu có xu hướng bất phân thắng bại!!

Bùm bùm bùm!!

Cuộc giao tranh giữa đao và móng vuốt sắc nhọn lại một lần nữa diễn ra!

"Chẳng lẽ hắn vẫn luôn ẩn mình trong bóng tối, thủy chung quan

sát sao?" Phùng Nguyên Vinh trong lòng đầy rẫy nghi hoặc.

Đối với sự tồn tại của một vị đối thủ như vậy, tâm ông ít nhiều vẫn mang theo cảm giác sợ hãi mãnh liệt.

Bởi lẽ nếu đối phương thực sự ra tay, trên đời này không có mấy người có thể cứng rắn chống đỡ nổi.

Thậm chí có thể nói, nếu hắn xuất thủ, thứ Trần Thiên Nhiễm và những người khác phải đối mặt chính là Tử thần, chứ không phải là Hắc Bạch Vô Thường vẫn còn cho người ta một đường sinh cơ để đào tẩu.

Khoảng cách giữa hai bên không nghi ngờ gì là vô cùng chênh lệch, ví như trời với đất cũng không quá lời.

Lúc này trên màn hình livestream, Trần Thiên Nhiễm lầm bầm một hồi cũng thuận lợi khắc họa xong trận pháp tương ứng trên mặt đất, rồi quát lớn một tiếng: "Hứa Triết!!

Bên này!!" Hứa Triết nghe vậy không dám chậm trễ chút nào, lập tức tăng tốc, một bước nhảy vọt ra, dẫn dụ con Hồng mao tống tử lao về phía trận pháp.

Nhưng con tống tử này cứ như người thật vậy, khi nhìn thấy trận pháp, nó lại né sang một bên.

Cảnh tượng này khiến mọi người tại hiện trường không khỏi ngẩn ngơ.

"Đậu xanh!!

Cái quái gì thế này!!

Con tống tử này là sao?

Nó còn biết đi vòng đường khác nữa à??" Trần Thiên Nhiễm hơi ngơ ngác nhìn con Hồng mao tống tử đang không ngừng di chuyển

quanh khu vực rìa trận pháp.

Đống lông đỏ trên mặt nó theo nhịp bước chân mà không ngừng phập phồng.

Hứa Triết lại càng kinh ngạc hơn: “Cái quỷ gì vậy?

Trần gia, chẳng lẽ nó vẫn còn linh trí nhất định?

Hay là nó thực tế vẫn còn sống?

Nó chính là Phù Tô??” “Nghĩ nhiều rồi,” Trần Thiên Nhiễm lắc đầu nói, “Không thể nào còn sống được, thắt cổ chết cả rồi, sống ở đâu ra nữa.

Chương 203

Đơn thuần là do thực lực bản thân nó quá mạnh dẫn đến sau khi thi biến trở thành Hồng Hống.

Mà thực lực của Hồng Hống không nghi ngờ gì là vô cùng mạnh mẽ, trước đây tôi chưa từng đối phó với nó, tự nhiên không biết nó lại có thể phán đoán được nơi nào nguy hiểm.

Đúng là khiến người ta kinh ngạc." Trần Thiên Nhiễm liên tục cảm thán, nhưng trong lòng đã có đối sách.

Hứa Triết thì vẫn tiếp tục chạy vòng quanh trận pháp: "Không phải chứ Trần gia, anh không mau nghĩ cách đi à?

Cứ đi vòng vòng thế này, tôi sợ thứ này sẽ bạo tẩu mất!!" "Ha ha, đừng hoảng, đừng hoảng, sơn nhân tự có diệu kế!" Trần Thiên Nhiễm thong thả mở miệng.

Cái điệu bộ úp úp mở mở này khiến Hứa Triết ngứa ngáy trong lòng như bị trăm móng vuốt cào, vô cùng khó chịu.

Nhưng hắn cũng hiểu, lúc này chỉ có đối phương mới có cơ hội giải quyết được con Hồng mao tống tử này, chỉ dựa vào thực lực bản thân mình thì không thể làm được.

Kênh chat livestream lúc này cũng bùng nổ không ngừng: 【Vãi chưởng!!

Đỉnh chóp thật sự!!

Con Hồng mao tống tử này khai khiếu rồi à?】【Đậu xanh!!

Khét lẹt luôn!!

Tống tử gì mà thông minh dữ thần vậy!!

Đùa quốc tế đấy à??

Thật hay giả thế??

Thế này mà cũng được á?】【Tê!!

Ảo ma!!

Quá ảo ma luôn!!

Đúng là ảo ma đến tận cửa nhà rồi!】【Xàm xí thật sự!

Từ khi nào mà tống tử cũng có chỉ số IQ vậy?

Nếu là tôi thấy trên đất có trận pháp gì đó thì cứ thế nhảy vào thôi, hơi đâu mà quản nhiều, kết quả con tống tử này lại còn biết phân biệt nguy hiểm?】【Hay lắm!!

Series 'Người không bằng tống tử' bắt đầu rồi à!!

Quá đỉnh!】Các thủy hữu chấn kinh không thôi.

Mà trên màn hình livestream, động tác của Trần Thiên Nhiễm vẫn không dừng lại, anh vẫn tiếp tục khắc họa trận pháp.

Chỉ có điều khác biệt ở chỗ, anh không ngừng mở rộng trận pháp ra phía ngoài, hơn nữa tốc độ khắc họa ngày càng nhanh, dù có chút thô ráp.

Nhưng đó không phải là vấn đề, bởi vì chỉ cần trận pháp cốt lõi được hoàn thiện, việc kéo dài ra thêm về cơ bản không khó, cũng không cần phải khắc họa quá tỉ mỉ.

Cũng chính vì vậy, theo việc trận pháp trong tay Trần Thiên Nhiễm ngày càng lớn, con Hồng mao tống tử không ngừng lùi lại, lùi lại... rồi bị Trần Thiên Nhiễm ép lui đến tận trước cửa lối vào!

"Mày lại đây!!

Lại đây!!

Ngon thì nhào vô!!" Trần Thiên Nhiễm giơ tay phải ra, ngón vô danh điên cuồng khiêu khích.

Lưu Phỉ Phỉ đứng bên cạnh cảm thấy hơi xấu hổ, lập tức lấy tay che mặt, thầm nhủ: Mình không quen hắn, mình thật sự không quen hắn.

Về phần Hứa Triết thì đã ngớ người tại chỗ: "Cái quỷ gì vậy!!

Thế này cũng được á!!

Lại có thể trực tiếp ép lui tống tử?

Trần gia, anh đúng là dùng binh kiểu 'không đánh mà thắng' đấy à!" "Ha ha ha," Trần Thiên Nhiễm hơi bất đắc dĩ lắc đầu, "Cái này anh không hiểu rồi!!

Trong quá trình chiến đấu, nếu phát hiện đối phương đặc biệt để ý đến điểm nào, thì phải nhằm vào điểm đó mà tấn công điên cuồng.

Đây chính là lấy sở trường tấn công vào chỗ yếu của đối phương!" Nghe lời anh nói, Hứa Triết cũng cảm thấy tiếp thu được rất nhiều điều.

Có lẽ đây chính là lý do tại sao đối phương có thể ra vào Thủy Hoàng Lăng như vào chỗ không người.

Quá mạnh!

Thật sự quá mạnh, sự thấu hiểu này khiến người ta không khỏi tán thán, thậm chí có thể nói đây hoàn toàn không phải là kỹ xảo mà người bình thường có thể hiểu nổi!

"Trăm hay không bằng tay quen"!!

Trong đầu Hứa Triết lập tức hiện ra ý nghĩ như vậy.

Và ngay khoảnh khắc này, phòng livestream lại càng nổ tung: 【Vãi lúa!!

Lại là Trần cẩu!!

Chiêu trò 'cẩu' như vậy mà cũng nghĩ ra được!

Đúng là chỉ có ông thôi!!】【Hay lắm!!

Tôi cứ tưởng 'sơn nhân' có diệu kế gì cao siêu, hóa ra là vẽ trận pháp rồi từng bước ép tống tử lùi lại?

Quá đỉnh!!

Đúng là đại thiên tài!!

Ông làm thế này thì ảo ma quá rồi!】【Tuyệt phối!!

Đúng là hết nước chấm!!

Thật sự không ngờ Trần cẩu lại có thể 'cẩu' đến trình độ này!!

Tại hạ khâm phục, vô cùng khâm phục!!】 Mọi người trong phòng livestream đều điên cuồng chấn kinh, đối với màn thao tác này của Trần Thiên Nhiễm, bọn họ hô hào chưa từng thấy bao giờ.

Ngay cả những chuyên gia trong giới đạo mộ lúc này cũng không nhịn được mà nhảy ra gửi bình luận:【Mạnh!!

Không hổ là Trần Thiên Nhiễm!!

Có thể thông qua một chi tiết nhỏ trong chiến đấu để tìm ra phương pháp giải quyết khác biệt như vậy, góc nhìn kỳ đặc này rất đáng để học tập.

Người bình thường căn bản không nghĩ tới điểm này.

Khi chúng ta gặp kẻ địch không chịu vào trận pháp, ý nghĩ đầu tiên là đánh nó vào, kết quả ý tưởng của Trần cẩu lại là trực tiếp mở rộng trận pháp, hù chết đối phương!!

Quá khét!!】 Trong Cục Khảo sát Phong thủy, Đổng Thân nhất thời cũng hơi giật giật khóe miệng: “Thằng nhóc này đúng là không

phải hạng xoàng nha!!

Lại có thể nghĩ ra cách này!!

Thật khiến người ta cảm thấy bất ngờ!" "Ông đừng nói, cách này dùng cũng khá tốt đấy!" Tiền Đức Lập tán thán gật đầu, trong ánh mắt đều là sự yêu thích.

Một chàng trai như vậy nếu có thể vào Long Văn Ti, đó chính là vận may cực lớn của Long Văn Ti!!

Còn Phùng Nguyên Vinh đứng bên cạnh cũng cảm thán thành tiếng: "Đối mặt với hắn, Lỗ Soan bọn họ thua cũng không oan!" Ngồi ở phía sau cùng, Bạch Bồ nhìn ba người bọn họ nói qua nói lại, trong lòng cũng hơi kinh ngạc.

Tống tử cấp bậc Hồng Hống tự nhiên có cảm tri về nguy hiểm.

Loại trận pháp này rõ ràng có thể làm suy yếu nó, lại còn có thể trấn áp phong ấn, đây đối với Hồng Hống mà nói chính là mối nguy hiểm khá lớn.

Trong tình cảnh đó, nó tự nhiên sẽ chọn né tránh.

Chỉ là không ngờ Trần Thiên Nhiễm lại chọn cách mở rộng phạm vi trận pháp để ép lui tống tử, đạt được hiệu quả "không đánh mà thắng".

Cách làm đầy sáng tạo nhưng cuối cùng lại thu được hiệu quả không tệ.

Nghĩ đến đây, Bạch Bồ không khỏi cảm thán trong lòng: Đây chính là thiên tài, thiên tài a!!

Đại tài!!

Nếu là ở thời đại Đại Tần của ta, e rằng cũng có thể trở thành nhân vật danh tiếng lẫy lừng ngang hàng với Bạch Khởi!

Đáng tiếc sinh không gặp thời, lại ở vào thời đại hòa bình này, hơn nữa còn trở thành tảng đá ngáng đường cho đại nghiệp của trẫm...

Hắn chậm rãi thu lại dòng suy nghĩ, ánh mắt một lần nữa rơi trên màn hình livestream.

Chương 204

Tuy nói trận pháp này có thể tạm thời ép lui Hồng Hống, nhưng cũng chỉ là ép lui mà thôi.

Khi Hồng Hống triệt để rơi vào cảnh tiến thoái lưỡng nan, đối mặt với hai thực thể sinh mệnh tươi sống, sao nó có thể nhịn được mà không ra tay?

Bạch Bồ trong lòng cũng ngày càng tò mò xem Trần Thiên Nhiễm tiếp theo sẽ có hành động như thế nào!

Ngay sau đó, trên màn hình livestream, con Hồng Hống vốn đã bị ép dừng lại đột nhiên bạo khởi, trực tiếp đạp lên đại trận cuồng bạo lao tới!!

Thế công mạnh mẽ vượt xa lúc trước!

Hiển nhiên nó cũng muốn một hơi giải quyết dứt điểm phiền phức trước mắt.

Thấy tình hình này, Lưu Phỉ Phỉ kinh hãi không thôi: “Anh gì ơi!!

Cẩn thận!!” Hứa Triết bên cạnh càng thêm căng thẳng, hắn có thể cảm nhận rõ ràng lần này Hồng Hống như nghiêm túc hơn nhiều, thực lực mạnh hơn hẳn lúc chiến đấu với mình vừa rồi.

Từ đây có thể thấy con Hồng Hống này trước đó đã bảo lưu thực lực, hoàn toàn không có ý định nghiêm túc.

Điều này cũng gián tiếp nói lên thực lực của Hứa Triết vẫn còn quá yếu, đến mức một con Hồng mao tống tử cũng không thèm dùng toàn lực để chiến đấu.

Nhưng lần này, dưới sự bức ép của Trần Thiên Nhiễm, nó chỉ có thể dốc toàn lực!

Trong nhất thời, tình hình hiện trường vô cùng cấp bách.

Nhưng Trần Thiên Nhiễm khi đối mặt với con Hồng mao tống tử đang lao tới, trên mặt không có chút hoảng loạn nào, thậm chí còn vô cùng thản nhiên.

Anh thong thả nghiêng người, lẩm bẩm trong miệng.

"Khôi Tinh Thích Đấu!!" Một tiếng quát lớn vang lên, ngay sau đó là một lực lượng khổng lồ tuôn trào, giây tiếp theo, vừa vặn giáng xuống thân hình con Hồng mao tống tử.

Trận pháp không chỉ dùng để nhốt đối phương, mà còn làm suy yếu sức mạnh trên người nó, đồng thời cường hóa sức mạnh bản thân.

Dưới sự thay đổi này, nó sẽ tạo ra hiệu quả kép, mang lại sự tăng phúc mạnh mẽ hơn.

Và hiện tại, cú đá Khôi Tinh Thích Đấu này, chỉ xét về sát thương đã gấp hai ba lần trước đó!

Kết quả là, cú đá này khiến con tống tử lập tức ngã nhào xuống đất với một tiếng nổ vang!

Trần Thiên Nhiễm động tác không hề dừng lại, thủ pháp của anh cực nhanh, tiếp tục khắc họa trận pháp, sau đó tay phải tung ra Thất Tinh Quyền.

Bốp!!

Cú đấm nện thẳng vào đầu con tống tử.

Tuy rằng sức mạnh của đối phương đã bị suy yếu, hoàn toàn rơi vào tình cảnh bị áp chế, nhưng cơ thể cứng như thép kia cũng không phải là thứ sát thương bình thường có thể phá vỡ được.

Ngay cả Hắc Kim Cổ Đao cũng không làm gì được, thì nói chi đến

những thứ khác.

Trần Thiên Nhiễm vẫn hành động vô cùng nhanh nhẹn, rất nhanh đã khắc họa xong một cái Khốn Linh Trận!

Uy lực khủng bố phát ra tức thì!

Chỉ trong chớp mắt, trận pháp đã thành!

Con tống tử vốn còn hơi giãy dụa, lúc này bắt đầu dần bình tĩnh lại, không còn tiếp tục giằng co nữa.

Sau khi làm xong bước này, Trần Thiên Nhiễm mới thong thả đứng dậy, quệt chút mồ hôi không tồn tại trên trán, thở phào nhẹ nhõm.

"Phù!

Mệt phờ râu!!" Ngay giây sau đó, Lưu Phỉ Phỉ nhanh chóng tiến lên, lấy khăn giấy trong túi ra lau mồ hôi cho anh: "Anh vất vả rồi." "Ha ha!

Không có gì!" Trần Thiên Nhiễm cười lắc đầu.

Mà Hứa Triết đứng cách đó không xa nhìn thấy cảnh này, đột nhiên cảm thấy trong miệng hơi nhạt nhẽo.

Chuyện gì vậy?

Sao lại có cảm giác như vừa phải ăn cơm chó thế này?

Thật là đáng ghét mà!!

Cái người này bị làm sao vậy!!

Đi đổ đấu thì cứ đổ đấu đi, còn bày đặt tạo CP yêu đương cái gì chứ!

Định làm nhức mắt người ta à?

Mẹ nó chứ!!

Phòng livestream lúc này cũng bùng nổ bình luận: 【Vãi chưởng!

Lại là Trần cẩu!!

Trực tiếp hàng phục luôn rồi!!

Mạnh vãi lúa!!】【Đỉnh của chóp!!

Quá khét!!

Thằng nhóc này đúng là không phải hạng vừa đâu!!】【Có bản lĩnh đấy!

Thật sự là có bản lĩnh!

Cái này người bình thường không làm nổi đâu!】【Vô địch luôn rồi, Trần cẩu!!】【Mấy ông tầng trên ơi, mọi người đang kinh hô cái gì thế, đó là trọng điểm à?

Chắc chắn không phải rồi!

Trọng điểm hoàn toàn không phải ở đó!】【Đúng vậy!

Trọng điểm là Trần cẩu đang phát cơm chó với Lưu Phỉ Phỉ kìa!

Mẹ nó!!

Diệt xong tống tử rồi định diệt luôn các thủy hữu hả?】【Cái quái gì vậy?

Ông cũng muốn hủy diệt làng Lá à?

Được lắm!!

Phiền lần sau trực tiếp đi qua Nhật Bản mà livestream, rồi mang hết nữ thần của họ đi giùm cái!!

Làm ơn đấy!!

Mau buông Lưu Phỉ Phỉ ra!】【Không chịu nổi nữa rồi!

Tôi thực sự muốn thịt Trần cẩu quá!!

Quá cẩu rồi!!

Cái tên này!】 Trong Cục Khảo sát Phong thủy, tuy mọi người cũng bị nhồi một họng cơm chó, nhưng nhìn chung cảm giác không đến nỗi tệ, ít nhất họ cũng đã hoàn toàn quen thuộc rồi.

Nhưng điều khiến họ chấn kinh hơn chính là màn thao tác kia.

Mạnh!!

Thật sự quá mạnh!

Đổng Thân trong lòng liên tục tán thán, cảm thấy nhân vật như vậy nếu có thể vào Long Văn Ti thì tốt biết bao!!

Đối với Tiền Đức Lập cũng vậy.

Phùng Nguyên Vinh thì trực tiếp mở lời: "Tôi nhớ cậu ta kế thừa cơ quan thuật của Lỗ Ban đúng không?

Vậy theo lý mà nói, cậu ta nên là một thành viên của Cơ Quan Môn chúng ta mới phải!!" Một câu nói khiến hai người kia lập tức quay đầu lại.

Tiền Đức Lập kinh hô: "Hay lắm!!

Bàn tính của ông gõ kêu đến mức đập cả vào mặt tôi rồi đây này!" "Có gì đâu chứ!" Phùng Nguyên Vinh lý trực khí tráng nói, "Lỗ Ban là tổ sư gia của Cơ Quan Môn chúng ta, mà cậu ta lại có được Lỗ Ban Cơ Quan Thuật!

Cho dù thế nào đi nữa, cậu ta và Cơ Quan Môn chúng ta cũng không thể tách rời quan hệ!

Điểm này là tất nhiên rồi đúng không?" Nghe thấy những lời này, Đổng Thân cũng tặc lưỡi, cảm thấy có chút không đúng vị, rồi nói: "Thế cậu ta còn nhận được truyền thừa Cổ Tổ của Cổ Môn nữa, cái đó thì tính thế nào?" "Liên quan gì đến tôi!

Có giỏi thì bảo người của Cổ Môn tới đây!!”